

Mary

1844
100

ADJICITUR IN CALCEM

INDEX VERBORUM.

VOLUME PRIMUM.

LONDINI:

IMPENSIS LONGMAN, HURST, REES, ORME, & BROWN,
F. C. & J. RIVINGTON; ET G. WILKINSON.

MDCCCXVI.

449
BOSTON COLLEGE LIBRARY
CHESTNUT HILL, MASS.

PA4019

A2

1816

169857

SCHOLIS IN ANGLIA CELEBERRIMIS :

ETONENSI,

WESTMONASTERIENSI,

REGIIS :

WINTONIENSI,

CARTHUSIANAE,

PAULINAE

ET

MERCATORUM SCISSORUM,

HAEC HOMERI EDITIO,

In Earum praecipuè usum concinnata,

Humillimè Offeritur

Dedicaturque.

LECTORI S.

PAUCA admodum, Lector sive Erudite sive Erudiende, Tibi dicenda habeo. Cur enim Authorem, per omnia saecula laudatissimum, nunc demùm cumulare laudibus, aut plusquam millies jam antehac repetitis, aut etiam, si fieri id posset, novis? Praesertim cùm nos Angli Homerum ipsissimum viderimus linguâ nostrâ feliciter donatum, notisque perspicuis acutè solidèque illustratum?

QUOD ad hanc Editionem attinet, Barnesium in Textu ferè semper secutus sum, nisi ubi resolutionem vocalium Ionicam minimè necessariam exhibuerit; et translationem Accentuum à Voculis Encliticis aut ipse, aut saltem Typographus neglexerit. At quoties Figurae, longiùs petitaе, puerisque minùs obviae, occurrebant, Editionem accuratam Oxoniensem A. 1714. praefendam duxi. Quò enim aliqua lectio facilior, eò mihi videtur etiam praestantior, si cui omninò Authoritati innitatur.

QUALI volumine, chartâ, aut caractere donetur Liber, aliaque quae ad Bibliopolam potiùs spectant, tuis oculis investiganda relinquo. Neque enim is sum, qui in hac re quicquam contrâ suprâve oculorum fidem Tibi persuadere aut possim aut velim. His Fruere, et Vale.

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

Ι Λ Ι Α Σ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α' ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΧΡΥΣΗΣ ἱερεύς τῷ Ἀπόλλωνος παραγίνεται ἐπὶ τὸν ναύσταθμον τῶν Ἑλλήνων, βεβλόμενος λυτρώσασθαι τὴν θυγατέρα αὐτῆ Χρυσήϊδα ἐκ ἀπολαβῶν δὲ, ἀλλὰ καὶ μεθ' ὕβριος ἀποδιωχθεὶς ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, ἠύξατο τῷ Ἀπόλλωνι κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Λοιμῶ δὲ γενομένῃ, καὶ πολλῶν, ὡς εἰκός, διαφθειρομένων, ἐκκλησίαν Ἀχιλλεὺς συνήγαγε. Κάλχαντος δὲ διασαφίσαντος τὴν ἀληθῆ αἰτίαν, καὶ κελεύσαντος Ἀχιλλέως ἐξιλάσκεσθαι τὸν θεόν, Ἀγαμέμνων ὀργισθεὶς διηέχθη πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα, καὶ αὐτῷ τὸ γέρας ἀπέσπασε, τὴν Βρισηΐδα. Ὁ δὲ ὀργίζεται τοῖς Ἑλλησι. Θεῖτις δὲ, τῷ υἱῷ δεηθέντος, εἰς Ὀλυμπον ἀνελθεῖσα, ἠτήσατο παρὰ τῷ Διός, ὅπως τὰς Τρῶας ἐπικρατεσέερε τῶν Ἑλλήνων ποιήσῃ. Ἦρα δὲ γνῶσα τῆτο, διηέχθη πρὸς τὸν Δία, ἕως αὐτὸς διέλυσεν Ἥφαιστος, οἰνοχοήσας ἐν ἐκπώματι χρυτεΐῳ. Οἱ δὲ τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας ἐυαχθίνετες εἰς ὕπνον τρέπονται.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Α΄.

ΛΟΙΜΟΣ και ΜΗΝΙΣ.

*Αλφα, λιτάς Χρῦσθ, λοιμόν στρατῶ, ἔχθος ἀνάκτων.

ΜΗΝΙΝ ἄειδε, Θεᾶ, Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος
 Οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε·
 Πολλὰς δ' ἰφθίμης ψυχὰς αἶδι προΐαφεν
 Ἡρώων, αὐτῆς δ' ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν,
 Οἰωνοῖσί τε πᾶσι· (Διὸς δ' ἐτελείετο βελή·) 5
 Ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
 Ἀτρεΐδης τε, ἀναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

Τίς τ' ἄρ σφῶε θεῶν ἐριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
 Λητῆς καὶ Διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
 Νῆσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακῆν· ὀλέκοντο δὲ λαοί· 10
 Οὔνεκα τὸν Χρῦσθην ἠτίμησ' ἀρητῆρα
 Ἀτρεΐδης· ὁ γὰρ ἦλθε δοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Λυσόμενός τε Δύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 Στέμμα τ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλῃ Ἀπόλλωνος,
 Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ· καὶ ἐλίσσεται πάντα Ἀχαιῆς, 15
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλισα, δύω κοσμήτορε λαῶν·
 Ἀτρεΐδαί τε, καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,

Ἵμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Ἐκπέρασθαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι·
 Παῖδα δέ μοι λύσασθε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθε, 20
 Ἄζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ,
 Αἰδεῖσθαι δ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 Ἄλλ' ἐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ,
 Ἄλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· 25

Μῆ σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κίχαιω,
 Ἥ νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕσερον αὐτὶς ἰόντα,
 Μῆ νύ τοι ἐχράσμη σκῆπτρον, καὶ σέμμα θεοῖο.
 Τὴν δ' ἐγὼ ἐλύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἐπεισιν,
 Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἀργεῖι, τηλόθι πάτρης, 30
 Ἴσον ἐποιχομένην, καὶ ἔμδον λέχος ἀντιόωσαν·
 Ἄλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε· σαώτερος ὣς κε νέηαι.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπέειθε μῦθον·
 Βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιῶν ἠρᾶθ' ὁ γεραίος 35
 Ἀπόλλωνι ἀνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ·

Κλυθὶ μιν, Ἀργυροτόξ', ὃς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας,
 Κίλλαν τε Ζαθέην, Τενέδοιό τε ἴφι ἀνάσσεις,
 Σμινθεῦ· εἴποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρρα,
 εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πύονα μηρί' ἔκηαι 40
 Ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐέλωρ·
 Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσι.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Βῆ δὲ κατ' ὀλύμποιο καρῆνων χωόμενος κῆρ,
 Τόξ' ὤμοισιν ἔχων, ἀμφηρσεφέα τε φαρέτην· 45
 Ἐκλαγξαν δ' ἄρ' οἷσοι ἐπ' ὤμων χωόμενοι,
 Αὐτῆ κινηθέντος· ὁ δ' ἦϊε νυκτὶ ἑοικώς.

Ἐζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκε·
 Δεινὴ δὲ κλαυγὴ γένηετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
 Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο, καὶ κύνας ἀργάς· 50

Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπευκὲς ἐφίαις,
 Βάλλ'· αἶψά δ' ἐ πυρὰ νεκῶν κἀόντο θάμειαί.
 Ἐννῆμαρ μὲν ἀνά στρατὸν ὤχετο κῆλα θεοῖο·
 Τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
 Τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη· 55
 Κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥὰ θνήσκοντας ὄρατο.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν ἤγερθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 Τοῖσι δ' ἀνισάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἄτρειδέη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἴω
 Ἄψ ἀπονοσῆσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν· 60
 Εἰ δὴ ὀμῶ πόλεμός τε θαμᾶ κὴ λοιμὸς Ἀχαιῆς.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείοιμεν, ἢ ἱερῆα,
 ἢ κὴ ὄνειροπόλον, (κὴ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἔσιν·)
 Ὅς κ' εἴποι, ὅ,τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Εἴ τ' ἄρ' ὄγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἐκατόμβης· 65
 Αἴ κεν πῶς ἀρνῶν κνίσσης ἀγῶν τε τελείων
 Βέλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνα.
 Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔζητο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας Θεσορίδης οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
 Ὅς ἦδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα, 70
 Καὶ νῆεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω,
 Ἦν διὰ μαντοσύνην, τῆν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο, κὴ μετέειπεν·
 ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεά με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι
 Μῆνιν Ἀπόλλωνος ἐκατηβελέταο ἄνακτος; 75
 Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μοι ὄμοσον,
 ἢ μὲν μοι πρόφρων ἔπειςιν κὴ χερσὶν ἀρήξειν.
 ἢ γὰρ ὄτομαι ἄνδρα χολώσεμεν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων κρατέει, καὶ οἱ πείθοντα Ἀχαιοί.
 Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ· 80
 Εἶπερ γὰρ τε χόλον γε κὴ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
 Ἄλλά γε κὴ μετόπιθ' ἐχει κότον, ὄφρα τελέσῃ,
 Ἐν σήθεσσι ἐοῖσι· σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσεις.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Θαρσῆσας μάλα, εἶπε θεοπρόπιον, ὅ, τι οἶσθα. 85
 Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα, Διὶ φίλον, ὥτε σὺ, Κάλχαν,
 Εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
 Οὔτις, ἐμεῦ ζῶντος ἢ ἐπὶ χθονὶ δευκομένοιο,
 Σοὶ κοίλης παρὰ κηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίησε,
 Συμπάντων Δαναῶν· ἔθ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἶπης, 90
 Ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὐχεται εἶναι.

Καὶ τότε δὴ θάρσησε, ἢ ἤνθα μάντις ἀμύμων·
 Οὔτ' ἄρ' ὄγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφετα, ἔθ' ἑκατόμβης·
 Ἄλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,
 Οὐδ' ἀπέλυσε δύγατρα, ἢ ἐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα. 95
 Τῷνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν Ἐκηβόλος, ἠδ' ἔτι δώσει.
 Οὐδ' ὄγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει,
 Πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμενα ἐλικώπιδα κέρην
 Ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἰερὴν ἑκατόμβην
 Ἐς Χρῦσῆν· τότε κέν μιν ἰλασσάμενοι πεπίθοιμεν. 100

Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Ἦρως Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαινα
 Πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην·
 Κάλχαντα πρῶτιςα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπε· 105

Μάντι κακῶν, ἔ πρόποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας·
 Αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐσι φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι·
 Ἔθλων δ' ἐδέ τί πω εἶπας ἔπος, ἔθ' ἐτέλεσσας.
 Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
 Ὡς δὴ τῷδ' ἔνεκά σφιν Ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει, 110
 Οὔνεκ' ἐγὼ κέρησ Χρυσῆϊδος ἀγλά' ἄποινα
 Οὐκ ἔθελον δέξασθαι· ἐπεὶ πολὺ βέλομαι αὐτήν·
 Οἴκοι ἔχειν· ἢ γὰρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβηλα,
 Κεριδίης ἀλόχῃ· ἐπεὶ ἔθην ἐσὶ χερσίων,
 Οὐδέμας, ἔθδ' ἐφυήν, ἔτ' ἄρ' φρένας, ἔτε τι ἔργα. 115
 Ἄλλὰ ἢ ὡς ἐθέλω δόμεναί πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον·

Βέλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.

Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
'Αργείων ἀγέραςος ἔω· ἐπεὶ εἰδὲ ἔοικε.

Λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη. 120

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

'Ατρεΐδη κύδιζε, φιλοκτεανώτατε πάντων,

Πῶς γάρ τοι δώσκει γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;

Οὐδέ τί πω ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά·

'Αλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασαι, 125

Λαῶς δ' ἔκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.

'Αλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶν πρόσ· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

Τριπλῆ τετραπλῆ τ' ἀποτίσομεν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς

Δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 130

Μηδ' ἔτως, ἀγαθός περ ἔων, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,

Κλέπτε νόω· ἐπεὶ ἔ παρελεύσεαι, εἰδέ με πείσεις.

'Ἢ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἐμ' αὐτως

'Ἡσθαι δευόμενον; κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδῆναι;

'Αλλ' εἰ μὲν δώσκει γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, 135

'Αρσαντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσαι·

Εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι

'Ἢ τεὸν, ἢ Αἴαντος, ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος

'Αἴω ἐλάν· ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἴκωμαι.

'Αλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα ἢ αὐτίς· 140

Νῦν δ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,

'Ες δ' ἐρέτας ἐπιτηδῆς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἑκατόμβην

Θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσηΐδα καλλιπάρηρον

Βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνῆρ βεβληφόρος ἔσω,

'Ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεύς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς· 145

'Ἢ σὺ, Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,

'Οφρ' ἡμῖν Ἐκάεργον ἰλάσσειαι ἱερὰ ρέξας.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

'Ω μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,

- Πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν, 150
 Ἥ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
 Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἤλυθον αἰχμητῶν
 Δεῦρὸ μαχησόμενος· ἐπεὶ ἔτι μοι αἴτιοί εἰσιν.
 Οὐ γὰρ πώποτ' ἐμὰς βῆς ἤλασαν, ἔδῃ μὲν ἵππευς,
 Οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβόλακι βωτιανείρῃ 155
 Καρπὸν ἐδηλήσαντ'· ἐπαιὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ
 Οὔρεά τε σκιδόντα, θάλασσά τε ἠχήμεσα·
 Ἀλλὰ σοι, ὦ μέγ' ἀναιδὲς, ἄμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρης,
 Τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω, σοί τε, κυνώπα,
 Πρὸς Τρώων· τῶν ἔτι μετατρέπη, ἔδ' ἀλεγίζεις· 160
 Καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 ὦ ἐπὶ πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἷες Ἀχαιῶν.
 Οὐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅπποτ' Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐναιόμενον πτολίεθρον.
 Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυαἶκος πολέμοιο 165
 Χεῖρες ἐμαὶ διέπεσ'· ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἴκηται,
 Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 Ἐρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπὴν κεκάμω πολεμίζων.
 Νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ'· ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
 Οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσι· ἔδῃ σ' οἴω, 170
 Ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν, ἄφενος κ' πλῆστον ἀφύξειν.
 Τὸν δ' ἠμέβετ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται· ἔδῃ σ' ἔγωγε
 Λίσσομαι, εἴνεκ' ἐμεῖο μένειν· πὰρ' ἔμοιγε κ' ἄλλοι,
 Οἳ κέ με τιμήσασιν· μάλισα δὲ μητίετα Ζεὺς. 175
 Ἐχθιστος δέ μοι ἐσσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τέ.
 Εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεὸς περ σοὶ τόγ' ἔδωκεν.
 Οἴκαδ' ἰὼν, σὺν νηυσὶ τε σῆς, κ' σοῖς ἐτάροισι,
 Μυρμιδόνεσσιν ἀνασσε· σέθεν δ' ἐγὼ ἐκ ἀλεγίζω, 180
 Οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὦδε·
 Ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσήϊδα Φοῖβος Ἀπόλλων,

Τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ κὶ ἐμοῖς ἐτάροισι
 Πέμψω· ἐγὼ δὲ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηον
 Αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας· ὄφρ' εὖ εἰδῆς, 185
 Ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, συγῆ δὲ κὶ ἄλλος
 Ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, κὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.

Ὡς φάτο· Πηλείωνι δ' ἄχος γένετ'· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 Στῆθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
 Ἥ ὄγε φάσγανον ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηρῶ, 190
 Τὸς μὲν ἀνασήσειεν, ὁ δ' Ἀλκείδην ἐναγίζοι,
 Ἥ ἐ χόλου παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν.

Ἔως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα κὶ κατὰ θυμόν,
 Ἐλκετο δ' ἐκ κολοεῖο μέγα ξίφος· ἦλθε δ' Ἀθήνη
 Οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε Θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 195
 Ἄμφω ὁμῶς θυμῶ φιλέσά τε, κηδομένη τέ·
 Στῆ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλείωνα,
 Οἷω φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων ἔτις ὄρατο.

Θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ'· αὐτίκα δ' εἶνω
 Παλλάδ' Ἀθηναίην, δεινῶ δὲ οἱ ὅσσε φάανθεν· 200
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τίπτ' αὐτ', Αἰγιοόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλαθας;
 Ἥ, ἵνα ὕβριν ἴδῃς Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο;
 Ἄλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ κὶ τετελέσθαι οἷω,
 Ἥς ὑπεροπλήσι τάχ' ἂν ποτε θυμόν ὀλέσση. 205

Τὸν δ' αὐτε προσέειπε Θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἥλθον ἐγὼ παύσασσα τεὸν μένος, αἶ κε πίθῃαι,
 Οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε Θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Ἄμφω ὁμῶς θυμῶ φιλέσά τε, κηδομένη τέ·
 Ἄλλ' ἄγε, λῆγ' ἐρίδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ· 210

Ἄλλ' ἦτοι ἔπεςιν μὲν ὀναίδισον, ὡς ἔσεται περ.
 Ὡδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ κὶ τετελεσμένον ἔσαι·
 Καί ποτέ τοι τρεῖς τόσσα παρέσσειται ἀγλαὰ δῶρα,
 Ὑβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·

Χρῆ μὲν σφωϊτέρον γε, θεὰ, ἔπος εἰρύσασθαι, 216
 Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον ὥς γὰρ ἄμεινον.
 Ὅσκε θεοῖς ἐπιπέιθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτῶ.

Ἦ, ἢ ἐπ' ἀργυρῆ κώπη χέθε χεῖρα βαρεῖαν.
 Ἄψ δ' ἔς κελεὸν ὥσε μέγα ξίφος, εἰδ' ἀπίθησε 220

Μύθῳ Ἀθηναίης· ἢ δ' ἔλυμπόνδε βεβήκει,
 Δάματ' ἔς αἰγιόχοιο Διὸς, μετὰ δαίμονας ἄλλης.

Πηλείδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτήροισ ἐπέεσσιν

Ἄτρεΐδην προσέειπε, ἢ ἔπω λῆγε χόλοιο·

Οἰνοβαρῆς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
 Οὔτε πότε ἔς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι, 226

Οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν,
 Τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδετα εἶναι.

Ἦ πολὺ λώϊόν ἐσι, κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 Δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅσιν σέθεν ἀντίον εἶπη· 230

Δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ ἐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·

Ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωθήσαιο.

Ἄλλ' ἔκ τοι ἐρέω, ἢ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀμῶμαι,
 Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν ἔποτε φύλλα ἢ ὄζυς 235

Φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,

Οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψε

Φύλλα τε ἢ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν υἴες Ἀχαιῶν

Ἐν παλάμῃς φορέεσι δικασπόλοι, οἵτε δέμισας

Πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·

Ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἴξεται υἴας Ἀχαιῶν 240

Ξύμπαντας· τοῖς δ' ἔτι δυνήσεται, ἀχνύμενός περ,

Χραιομῆν, εὐτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνου·

Θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθὶ θυμὸν ἀμύξεις

Χωόμενος, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν ἐδὲν ἔτισας·

Ὡς φάτο Πηλείδης· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ 245

Χρυσείοις ἤλοισι πεπαρμένον· ἔξετο δ' αὐτός·

Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ

Ἰδνεπέης ἀνόρθωσε, λιγύς Πυλίων ἀγορητής·

Τῷ κ' ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέειν αὐδή.
 Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250
 Ἐφθιάθ', οἳ οἱ πρόδθεν ἅμα τράφεν ἠδ' ἐγένοντο
 Ἐν Πύλῳ ἠγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἀνασσειν.
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο, κ' μελείειπεν.
 ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαΐδα γαῖαν ἰκάνει.
 Ἦ κεν γηθήσασιν Πριάμος, Πριάμοιό τε παῖδες, 255
 Ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
 εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοισιν,
 οἳ περὶ μὲν βελῆ Δαναῶν, περὶ δ' ἐς ἐμάχεσθαι.
 Ἄλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐσὸν ἐμῆιο.
 Ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ κ' ἀρτίοισιν, ἠέπερ ὑμῖν, 260
 Ἀνδράσιν ὠμίλησα, κ' ἔ ποτέ μ' οἴγ' ἀθέριζον.
 οὐ γάρ πω τοῖσιν ἴδον ἀνέρας, ἐδὲ ἴδωμαι,
 οἷον Πειρίθοόν τε, Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν,
 Καινέα τ', Ἐξάδιόν τε, κ' ἀντίθεον Πολύφημον,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι. 265
 Κάρτισοι δὴ κῆνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
 Κάρτισοι μὲν ἔσαν, κ' καρτίστοις ἐμάχοντο
 Φηρσὶν ὄρεσκόφιοισι, κ' ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
 Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον, ἐκ Πύλῳ ἐλθὼν,
 Τηλόθεν ἐξ Ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· 270
 Καὶ μαχόμεν κατ' ἐμαυτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἂν ἔτις
 Τῶν, οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο·
 Καὶ μὲν μευ βελέων ξύνιον, πείθοντό τε μύθη.
 Ἄλλὰ πίθεσθε κ' ὑμεῖς, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον·
 Μῆτε σὺ τόνδ', ἀγαθὸς περ ἐὼν, ἀποαίρειο κέρην, 275
 Ἄλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἱεὶς Ἀχαιῶν·
 Μῆτε σὺ, Πηλείδην, δ' ἐλ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
 Ἀντιθίην· ἐπεὶ ἔποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 Σκηπτῶχος βασιλεὺς, ὅτε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ, 280
 Ἄλλ' ὄγε φέρτερός ἐσιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.

Ἄτρεΐδῃ, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
 Λίσσομ' Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
 Ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλειαι πολέμοιο κακοῖο.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 285
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάνλα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·

Ἄλλ' ὄδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμενα ἄλλων,
 Πάντων μὲν κρατεῖν ἐθέλει, πάντεςσι δ' ἀνάσσειν,
 Πᾶσι δὲ σημαίνει ἅτιν' ἔπεισεν οἴω.

Εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες, 290
 Τῶν καὶ οἱ προθέουσι ὀνείδεα μυθήσασθαι;

Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήθη ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·

Ἦ γὰρ κεν δειλός τε ἢ ἑτιδανός καλεοίμην,

Εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπέξομαι, ὅ, τί κεν εἶποις·

Ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε 295
 Σήμαιν'· ἔ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοὶ πείσεν οἴω.

Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·

Χερσὶ μὲν ἔτι ἔγωγε μαχήσομαι, εἴνεκα κέρης,

Οὔτε σοὶ, ἔτε τῷ ἄλλω, ἐπεὶ μ' ἀφέλεθ' ἔγε δόντες·

Τῶν δ' ἄλλων, ἃ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνῃ, 300

Τῶν ἔκ ἄν τι φέροις ἀνελών, ἀέκοντος ἐμεῖο.

Εἰ δ' ἄγε μὴν, πείρησας, ἵνα γνώωσι ἢ οἶδε·

Αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ θυρί.

Ὡς τῷ γ' ἀνιθίοισι μάχεσσαιμένῳ ἐπέεσσιν

Ἀνστήτην· λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν· 305

Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας ἢ νῆας εἶσας

Ἦῖε, σὺν τε Μενοικιάδῃ ἢ οἷς ἐτάροισιν.

Ἄτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοῆν ἄλαδε προέρυσσεν,

Ἔς δ' ἐρέτας ἔκρινεν εἰκόσιν, ἔς δ' ἐκατόμβην

Βῆσε Θεῶν· ἀνὰ δὲ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον 310

Εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναδάντες ἐπέπλεον ὑγρά κέλευθα.

Λαῶς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.

Οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, ἢ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον·

Ἐρδον δ' Ἀπόλλωνι τελέησσας ἑκατόμβας 315

Ταύρων ἠδ' ἀγῶν, παρὰ Δῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο·

Κνίσση δ' ἕβρανὸν ἵκεν ἐλισσομένη περὶ καπνῶ.

Ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· ἔδ' Ἀγαμέμνων

Λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλλῆϊ.

Ἄλλ' ὄγε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, 320

Τῶ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὄτρηρῶ θεράποντε·

Ἐρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος,

Χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρηρον·

Εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι,

Ἐλθῶν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ρίγιον ἔσαμ'. 325

Ὡς εἰπὼν, προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.

Τῶ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ Δῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο·

Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.

Τὸν δ' εὖρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελόμνη

Ἦμενον· ἔδ' ἄρα τῶγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. 330

Τῶ μὲν ταρβήσαντε, καὶ ἀδομένῳ βασιλῆα,

Στήτην, ἔδέ τί μιν προσεφώνεον, ἔδ' ἐρέοντο.

Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·

Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν·

Ἄσπον ἴτ'· ἔτι μοι ὕμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων, 335

Ὅς σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κέρης.

Ἄλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις, ἔξαγε κέρην,

Καὶ σφῶϊν δὸς ἄγειν· τῶ δ' αὐτῶ μάρτυροι ἔσων

Πρὸς τε θεῶν μακάρων, πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων,

Καὶ πρὸς τῷ βασιλῆος ἀπηνέος· Εἶποτε δ' αὐτε 340

Χρειῶ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦνα

Τοῖς ἄλλοις· ἧ γὰρ ὄγ' ὀλωῆσι φρεσὶ δύει,

Οὐδέ τι οἶδε νοῆσαμ' ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,

Ὅπως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέσιντο Ἀχαιοί.

Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέθει' ἐτάφρῳ, 345

Ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρηρον,

Δῶκε δ' ἄγειν· τῶ δ' αὐτίς ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν.

Ἦ δ' ἀέκυσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Δακρύσας, ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιαθεῖς,
 Θῆν' ἔφ' ἀλὸς πολιῆς, ὀρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον. 350

Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο, χεῖρας ὀρεγνύς·
 Μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἑόντα,

Τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' εἰδὲ με τυτθὸν ἔτισεν.
 Ἦ γάρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων 355
 Ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπέρας.

Ὡς φάτο δακρυχέων· Τῆ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ,
 Ἠμένῃ ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·
 Καρπαλίμως δ' ἀνέδου πολιῆς ἀλὸς, ἧτ' ὀμίχλῃ·
 Καί ῥα πάροισ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, 360
 Χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·

Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος;
 Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.

Τὴν δὲ βαρυσενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Οἶδα· τίη τοι ταῦτ' εἰδυῖή πάντ' ἀγορεύω; 365

Ὠχόμεθ' ἐς Θῆβην ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος,
 Τὴν δὲ διεπράθομέν τε, κῆ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα·
 Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἴες Ἀχαιῶν,
 Ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσηΐδα καλλιπάρηρον·
 Χρύσης δ' αὖθ', ἱερεὺς ἑκατηβόλῃ Ἀπόλλωνος, 370

Ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 Στέμμα τ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλῃ Ἀπόλλωνος,
 Χρυσέω ἀνὰ σκήπτρῳ· κῆ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιῆς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλισα, δύω κοσμήτορε λαῶν. 375

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ,
 Αἰδεῖσθαι δ' ἱερῆα, κῆ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 Ἄλλ' ἔκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
 Ἄλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
 Χωόμενος δ' ὁ γέρον πάλιν ᾤχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων 380

ηκυσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν.

ὃ δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ
Θηῆσκον ἐπασσύτεροι· τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα θεοῖο
Πάντη ἀνά στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις
Εὐ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας Ἐκάτοιο.

385

Αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην Θεὸν ἰλάσκεσθαι
Ἀτρείωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν· αἶψα δ' ἀναστὰς
Ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί.

Τὴν μὲν γὰρ σὺν νηϊ δοῆ ἑλίκωπες Ἀχαιοὶ
Ἔς Χρῦσῃν πέμπουσιν, ἄγασσι δὲ δῶρα ἀνακτι·

390

Τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
Κέρην Βρισηῆος, τὴν μοι δόσαν υἴες Ἀχαιῶν.

Ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαι γε, περίσχεο παιδὸς ἑῆος.

Ἐλθῆσ' ἔλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι

Ἥ ἐπει ὄνησας κραδίην Διὸς, ἧὲ κ' ἔργω.

395

Πολλάκι γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκυσσα

Εὐχομένης, ὅτ' ἔφηθα κελαμφεεῖ Κρονίῳ

Οἷη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,

Ὅπποτε μιν ξυνδῆσαι ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,

Ἥρη τ', ἠδὲ Ποσειδάων, κ' Παλλὰς Ἀθήνη.

400

Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐλθῆσα, θεὰ, ὑπελύσαο δεσμῶν,

Ἔχ' Ἐκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,

Ὅν Βριάρων καλέεσσι Θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες

Αἰγαίων· ὃ γὰρ αὐτε βίη ἔ πατρὸς ἀμείνων·

Ὅς ῥα παρὰ Κρονίῳ καθέζετο, κύδει γαίων·

405

Τὸν κ' ὑπέδδειςαν μάκαρες Θεοὶ, ἐδ' ἔτ' ἔδησαν.

Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο, κ' λάβε γένων,

Αἷ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσι ἀρῆξαι,

Τῆς δὲ κατὰ πρύμνας τε κ' ἀμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιῆς

Κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,

410

Γνωῖ δὲ κ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων

Ἦν ἄτην, ὅτ' ἄρισον Ἀχαιῶν ἐδὲν ἔτισε.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις, κατὰ δάκρυ χέουσα·

ὦ μοί, τέκνον ἔμῳ, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκῆσα,
 Αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος ἢ ἀπῆμων 415
 Ἴσθαι· ἐπεὶ νύ τοι αἴσα μίνυνθά περ, ἔτι μάλα δῆν·
 Νῦν δ' ἄμα τ' ἀκύμορος ἢ οἰζυρὸς περὶ πάντων
 Ἐπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.
 Τῆτο δέ τοι ἐρέεσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ
 Εἶμ' αὐτῇ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἶ κε πίθηται. 420
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν, νηυσὶ παρήμενος ἀκυπόροισι,
 Μῆνι Ἀχαιοῖσιν, πολέμῳ δ' ἀποπαύεο πάμπαν.
 Ζεὺς γὰρ ἐπ' Ὀκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα· Θεοὶ δ' ἄμα πάντες ἔποντο.
 Δωδεκάτη δέ τοι αὔθις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε· 425
 Καὶ τότε ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ,
 Καὶ μιν γενάσομαι, καὶ μιν πείσεσθαι οἴω.

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπεθήσατο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτῆ
 Κωόμενον κατὰ θυμὸν, εὐζώνοιο γυναικὸς,
 Τὴν ῥα βίη ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 430
 Ἔς Χρῦσῃν ἴκανε, ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο,
 Ἴστια μὲν σείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηϊ μελαίνῃ·
 Ἴσὸν δ' ἰσοδόκη πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες
 Καρπαλίμοις· τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς· 435
 Ἐκ δ' εὐνάς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
 Ἐκ δὲ ἢ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 Ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 Ἐκ δὲ Χρυσῆϊς νηὸς βῆ ποντοπόροιο·
 Τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς, 440
 Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν·
 ὦ Χρῦση, πρὸ μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβῳ δ' ἱερὴν ἑκατόμβην·
 ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἰλασσώμεθ' ἀνακτα,
 Ὅς νῦν Ἀργεῖοισι πολύζονα κήδε' ἐφῆκεν. 445
 Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων·

Παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὤκα Θεῶ κλειτὴν ἑκατόμβην
Ἐξείης ἔσησαν εὐδμητον περὶ βωμόν.

Χερνίψαντο δ' ἔπειτα, καὶ ἐλοχύτας ἀνέλονται.

Τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὐχετο, χεῖρας ἀναχών· 450

Κλυθί μευ, Ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσῃν ἀμφιβέβηκας,
Κίλλαν τε Ζαθέην, Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις·

Ἦδη μὲν ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο·

Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·

Ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ, 455

Ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο, καὶ ἐλοχύτας προβάλοντο,

Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,

Μηρῆς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν, 460

Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοθέτησαν.

Καῖε δ' ἐπὶ χλίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον

Λεῖθε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο,

Μίσυλλόν τ' ἄρα τᾶλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειραν,

Ἦπτῆσάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. 466

Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον, τετύκοντό τε δαῖτα,

Δάινυντ'· ἐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

Κῆροι μὲν κρητῆρας ἐπεσέψαντο ποτοῖο· 470

Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.

Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ Θεὸν ἰλάσκοντο,

Καλὸν ἀσίδοντες παίηονα κῆροι Ἀχαιῶν,

Μέλποντες Ἐκάεργον· ὃ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκέων.

Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, 475

Δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

Καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.

Τοῖσιν δ' ἴκμενον ἔρον ἴει Ἐκάεργος Ἀπόλλων.

Οἱ δ' ἰσὸν σήσαντ', ἀνά δ' ἰσῖα λευκὰ πέτασσαν· 480

Ἐν δ' ἄνεμος πρηῆσεν μέσον ἰσίων, ἀμφὶ δὲ κῦμα

Στείρη πορφυρεὸν μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰσῆς·

Ἢ δ' ἔθειεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο κατὰ στρατὸν ἑυρὺν Ἀχαιῶν,

Νῆα μὲν οἶγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν, 485

Ἵψ' ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν·

Αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.

Αὐτὰρ ὁ μῆνιε, νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι,

Διογενὴς Πηλέως υἱὸς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,

Οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν, 490

Οὔτε ποτ' εἰς πτολεμόν γ'· ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ,

Αὔθι μένων, πωθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένηετ' ἡώς,

Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν Θεοὶ ἀγὲν ἑόντες

Παῖτες ἅμα, Ζεὺς δ' ἤρχε· Θέτις δ' ἐλήθετ' ἐφετμέων

Παιδὸς ἐϋ, ἀλλ' ἤγ' ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, 496

Ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν ἔβρανόν, Οὔλυμπόν τε·

Εὔρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων

Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.

Καὶ ῥα πάροισ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβετ' γένων 500

Σκαιῆ· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλῆσα,

Δισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·

Ζεῦ πάτερ, εἴποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄησα,

Ἢ ἔπει, ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήνην ἐέλωρα·

Τίμησόν μοι υἱὸν, ὃς ὠκυμορῶτατος ἄλλων 505

Ἐπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

Ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.

Ἀλλὰ σύ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε, μητίετα Ζεῦ·

Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ

Τιδὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσίν τέ ἐ τιμῇ. 510

Ὡς φάτο· τὴν δ' ἔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,

Ἄλλ' ἀπέων ὄην ἤσο· Θέτις δ', ὡς ἤψατο γένων,

Ὡς ἔχετ' ἐμπεφυῖα, ἢ ἤρετο δεῦτερον αὐτίς·

Νημερτές μὲν δὴ μοι ὑπόχεο, ἢ κατάνευσον,

Ἦ ἀπόσιπ'· ἐπεὶ ἔ τοι ἐπι δέος· ὄφρ' εὖ εἰδῶ 515

Ὅσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη Θεός εἰμι.

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἦ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτ' ἐμ' ἐχθοδοπήσαι ἐφήσεις

Ἦρη, ὅταν μ' ἐρέθῃσιν ὄνειδαίοις ἐπέεσσιν.

Ἦ δὲ ἢ αὐτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι Θεοῖσι 520

Νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν.

Ἄλλὰ σὺ μὲν νῦν αὐτίς ἀπόσιχε, μή σε νοήσῃ

Ἦρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω.

Εἰ δ' ἄγε, τοὶ κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποιθήης.

Τῆτο γὰρ ἔξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525

Τέκμων· ἔ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, ἐδ' ἀπατηλὸν,

Οὐδ' ἀτελεύτητόν γ', ὅ, τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.

Ἦ, ἢ κυανέησιν ἐπ' ὄφρῦσι νεῦσε Κρονίων·

Ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος

Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. 530

Τῶ γ' ὡς βελεύσαντε διέτμαγεν· ἢ μὲν ἔπειτα

Εἰς ἄλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,

Ζεὺς δὲ ἐὼν πρὸς δῶμα. Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέξαν

Ἐξ ἐδέων, σφῶ πατρὸς ἐναντίον· ἐδέ τις ἔτλη

Μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσαν ἅπαντες. 535

Ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνον· ἐδέ μιν Ἦρη

Ἦγνοίησεν ἰδῆσ', ὅτι οἱ συμφράσσατο βελάς

Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτης ἀλίοιο γέροντος·

Αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηῦδα·

Τίς δ' αὐτοὶ, δολομῆτα, Θεῶν συμφράσσατο βελάς; 540

Αἰαί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα,

Κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· ἐδέ τί πῶ μοι

Περίφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος, ὅ, τι νοήσεις.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε·

Ἦρη, μὴ δὴ πάντας ἐμῆς ἐπιέλλεο μύθους 545

Εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσονται, ἀλόχῳ περ ἐβόσῃ.
 Ἄλλ' ὃν μὲν κ' ἐπεικῆς ἀκνέμεν, ἔτις ἔπειτα
 Οὔτε Θεῶν πρότερος τόνγ' εἴσεται, ἔτ' ἀνθρώπων·
 Ὅν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε Θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι,
 Μήτι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο, μηδὲ μετάλλα. 550

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπας ;
 Καὶ λήν σε πάρος γ' ἔτ' εἶρομαι, ἔτε μεταλλῶ·
 Ἄλλὰ μάλ' εὐκῆλος τὰ φράζεις, ἄσσο' ἐθέλησθα.
 Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ σε παρβίπῃ 555
 Ἄργυρόπεζα Θετίς, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
 Ἡερίη γάρ σοί γε παρέζετο, ἢ λάβε γένων.
 Τῇ σ' οἶω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὡς Ἀχιλλῆα
 Τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 560
 Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οὔτεαι, ἐδέ σε λήθω·
 Πρῆξαι δ' ἔμπης ἔτι δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμῷ
 Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεται· τὸ δέ τοι ἢ ῥίγιον ἔσαι.
 Εἰ δ' ἔτω τέτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
 Ἄλλ' ἀκέεσσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπέιθεο μύθῳ· 565
 Μὴ νύ τοι ἐχραίσμωσιν, ὅσοι Θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
 Ἄσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτῃς χεῖρας ἐφείω.

Ὡς ἔφατ'· ἐδδειςεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη·
 Καί ῥ' ἀκέεσσα κάθησο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
 Ὠχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς Θεοὶ ἐβρανίωτες. 570
 Τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
 Μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων λευκωλένῳ Ἥρη·

Ἥ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται, ἐδ' ἔτ' ἀνεκτὰ,
 Εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ἄδε,
 Ἐν δὲ Θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· ἐδέ τι δαιτὸς 575
 Ἐθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.
 Μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, ἢ αὐτῇ περ νοεέσῃ,
 Πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διὶ, ὄφρα μὴ αὔτε

Νεικείησι πατῆρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
 Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀσεροπητῆς 580
 Ἐξ ἐδέων συφελίξασ· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
 Ἄλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
 Αὐτίκ' ἐπειθ' Ἴλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· κῆ ἀναΐξας, δέπας ἀμφικύπελλον
 Μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπε· 585

Τέτλαθι, μήτερ ἐμῆ, καὶ ἀνάχρεο, κηδομένη περ,
 Μῆ σε, φίλην· περ ἐῴσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
 Θεινομένην· τότε δ' ἔτι δυνήσομαι, ἀχνύμενός περ,
 Χραιομεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
 Ἦδη γάρ με κῆ ἄλλοτ' ἀλεξέμενα μεμαῦτα 590

Ῥίψε, ποδὸς τεταγῶν, ἀπὸ βηλῆ δεσπεσίοιο.
 Πᾶν δ' ἡμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 Κάππεσον ἐν Λέμνῳ· ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
 Ἐυθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη· 595
 Μειδήσασα δὲ, παιδὸς ἐδέξατο χερσὶ κύπελλον.
 Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν

Ῥυοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
 Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνώρτο γέλωσ μακάρεσσι θεοῖσιν,
 Ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δῶματα ποιπνύοντα. 600

Ὡς τότε μὲν πρῶπαν ἡμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
 Δαίνυντ'· ἐδέ τι θυμὸς ἐδέυετο δαιτὸς εἴσης,
 Οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
 Μυσάων δ', αἱ ἄειδον, ἀμειβόμεναι ὀπι καλῆ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδου λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, 605
 Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 Ἥχι ἐκάσῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυῆεις
 Ἥφαιστος ποίησ' εἰδυίησι πρᾶπίδεσσι.

Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦι Ὀλύμπιος ἀσεροπητῆς,
 Ἐνθα πάρος κοιμᾶσ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι· 610
 Ἐνθα κάθευδ' ἀναβάς· παρὰ δὲ, χρυσοθήρονος Ἥρη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Β' ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΖΕΥΣ (ἐμίμητο γὰρ τῆς Θέτιδος ἰκεσίας) τῶν ἄλλων θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων ὕπνῳ σχολάζοντων, πρὸ ὀφθαλμῶν ποιόμενος τιμῆσαι τὸν τῷ Πηλέως, Ὀνειρον Ἀγαμέμνονι πέμπει, κελεύων αὐτῷ ἐκβάλλειν πάντας τὰς Ἑλλήνας εἰς τὴν μάχην, συμβελεύων αὐτῷ δηλαδὴ καὶ τὸν Ἀχιλλεῖα παρακαλεῖσαι. Ὁ δὲ, ἔσυνιείς τὸ ὄναρ, τοῖς ἀριεῦσιν αὐτὸ διηγῆται καὶ μετὰ τῆτο εἰς ἐκκλησίαν ἀθροίσας πάντας Ἑλλήνας, ὑπόσπας πρὸς αὐτὰς διακείμενος, διὰ τὸ ἠγεῖσθαι τὸν Ἀχιλλεῖα, ἐπιτιθέμενον αὐτῷ τῇ ἀρχῇ, προσοικειῖσθαι τὸ πᾶν πλῆθος, πειράζων, φεύγειν αὐτὰς εἰς τὰς παρῆγιδας κελεύει. Οἱ δὲ, ἔσυνιέντες, ἐπὶ τὸ καθέλκειν τὰς ναῦς, καὶ εἰς τὰς παρῆγιδας ἀπαλλάττεσθαι χωρῆσιν. Ὀδυσσεὺς δὲ, ὑποδεμένης αὐτῷ Ἀθηνᾶς, τὰς μὲν ἀρίστες πείθοι καλέχαι, τῶν δὲ στραιωτῶν πικρῶς καθάπτειναι παύει δὲ καὶ Θεοσίην, ἀμύσως πρὸς τὸν βασιλεῖα, σασιάζοντα καὶ τὰς Ἑλλήνας μῆναι, καὶ τὴν Ἴλιον ἐλεῖν προτρέπει. Συμβελεύσαντος δὲ καὶ Νέστορος τὰ αὐτὰ, Ἀγαμέμνων, θύσας τῷ Διὶ, τὰς γέροντας ἐσιᾶ καὶ προῖρεψάμενος τὰς Ἑλλήνας, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξάγει πάντας. Ἐξῆς δὲ ἐσιν ὁ κατάλογος τῶν γεῶν, ἐφ' ᾧ ἦλθον οἱ Ἑλληνες, καὶ τῶν ἠγεμόνων αὐτῶν, καὶ τῶν Τρώων, καὶ τῶν ἐπικέρων.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Β΄.

ΟΝΕΙΡΟΣ καὶ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.

Βῆτα δ' ὄνειρον ἔχει, ἀγορῆν, ἢ νῆας ἀριθμεῖ.

ἌΛΛΟΙ μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυσαὶ
Εὐδὸν παννύχιοι· Δία δ' ἔκ ἔχε νήδυμος ὕπνος·
Ἄλλ' ὄγε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς Ἀχιλλῆα
Τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βεβλή, 5

Πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἕλον Ὀνειρον·

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Βάσκ' ἴδι, ἔλε Ὀνειρε, θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·

Ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,

Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύεμεν, ὡς ἐπιτέλλω· 10

Θωρηξάει ἐκέλευε καρηκομόωντας Ἀχαιῆς

Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαν

Τρώων· ἔ γάρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

Ἄθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας

Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται.

15

ὦς φάτο· βῆ δ' ἄρ' Ὀνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκασε·

Καρπαλίμως δ' ἴκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·

βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανεν

εὐδόντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.

στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, Νηληϊῶ υἱὶ εἰοικῶς,

20

Νέστορι, τὸν ῥα μάλισα γερόντων τῷ Ἀγαμέμνων·

τῷ μιν εἰσάμενος προσεφώνεε θεῖος Ὀνειρος·

εὐδαίμων, Ἀτρεΐος υἱέ, δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο;

οὐ χρὴ παννύχιον εὐδαίμων βεβηφόρον ἄνδρα,

ὦ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλε.

25

νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὄκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,

ὅς σευ, ἀνευθεν ἔων, μέγα κήδεταί, ἧδ' ἐλεαίρει·

Θωρηξάϊ σε κέλευσε κερηκομόωντας Ἀχαιῶς

Πανσυδίῃ· νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν

Τρώων· εἰ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

30

Ἄθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας

Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται

Ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶ, μηδέ σε λήθη

Αἰεσίτω, εὖτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.

ὦς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτῷ

35

τὰ φρονέοντ' ἀνά θυμὸν, ἃ ῥ' εἰ τελέεσθαι ἔμελλε.

Φῆ γὰρ ὄγ' αἰρήσειν Πριάμω πόλιν ἡματι κείνῳ,

Νήπιος· ἔδὲ τὰ ἤδη ἃ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα.

Θῆσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε σόναχάς τε

Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

40

Ἐγρετο δ' ἐξ ὕπνου· θεῖη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή·

Ἐξετο δ' ὀρθωθεὶς· μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα,

καλὸν, νηγάτεον· περὶ δ' αὖ μέγα βάλλετο φᾶρος·

Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·

Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον·

45

εἶλετο δὲ σκῆπτρον πατρῷιον ἀφθιτον αἰεῖ,

Σὺν τῷ ἔθῃ κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιλῶνων.

Ἦώς μὲν ῥα θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὀλυμπον,
Ζητὴ φῶας ἐρέεσσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·

Αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφδόλογοισι κέλευε 50

Κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιῆς·

Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄκα.

Βυλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἴξε γερόντων,

Νεσπορή παρὰ νηὶ Πυληγενέῃ βασιλῆῃ·

Τῆς ὄγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠρλύνετο βυλὴν. 55

Κλυτὲ, φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν Ὀνειρῷ,

Ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστ' ἀδὲ Νέσορι δῖω,

Εἰδός τε, μέγεθός τε, φυὴν τ', ἄγχιστα ἑώκει.

Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Εὐδαίς, Ἀτρέῃ υἱέ, δαΐφρον', ἰπποδάμοιο; 60

Οὐ χρὴ παννύχιον εὐδαίην βεβληφόρον ἄνδρα,

Ἦ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλε.

Νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὄκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,

Ὅς σευ, ἀνευθεν ἔων, μέγα κήδεσσι, ἠδ' ἐλεαίρει.

Θωρηξάί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιῆς 65

Πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν

Τρώων· εἰ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχουρες

Ἀθάναλοι φεράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας

Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται

Ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν· Ὅς ὁ μὲν εἰπὼν 70

Ἦρχετ' ἀποπλάμεν' ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπν' ἀνῆκεν.

Ἄλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν υἱας Ἀχαιῶν·

Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἧ θεμῖς ἐστὶ,

Καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω·

Ἔμεις δ' ἄλλοθεν ἄλλ' ἐρητύειν ἐπέεσσιν. 75

Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη

Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο ἀναξ ἦν ἠμαθόεντι,

Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Ἦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

Εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλ' ἐνίσπε, 89

Ψεῦδός κεν φαίμεν, ἢ νοσφιζοίμεθα μάλλον.

Νῦν δ' ἴδεν, ὃς μέγ' ἄριστ' ἐνὶ στρατῷ εὖχεται εἶναι.

Ἄλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν υἱᾶς Ἀχαιῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας, βελῆς ἐξῆρχε νέεσθαι.

Οἱ δ' ἐπανέστησαν, πείθοντό τε ποιμένι λαῶν, 85

Σκηπτῆχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.

Ἦύτε ἔθνεα εἴσι μελισσᾶων ἀδινάων,

Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων,

Βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἀνδρῶσιν εἰαρινοῖσιν,

Αἶ μὲν τ' ἐνθα ἄλις πεποτήχεται, αἶ δέ τε ἐνθα· 90

Ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο ἢ κλισιάων

Ἠϊόν' ἔπροπάροιθε βαθείης ἐσιχώωντο

Ἰλαδὸν εἰς ἀγορὴν· μετὰ δέ σφισιν Ὀσσα δεδήει,

Ὀτρύνεσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελ' οἱ δ' ἀγέροντο·

Τετρήχει δ' ἀγορῇ, ὑπὸ δ' ἐξοναχίζετο γαῖα, 95

Λαῶν ἰζόντων, ὄμαδ' δ' ἦν· ἐννεὰ δέ σφεας

Κήρυκες βοῶντες ἐρήτυον, εἶποί' αὐτῆς

Σχοίατ', ἀκέσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.

Σπυδῆ δ' ἔζετο λαὸς, ἐρήτυθεν δὲ καθεῖδρας,

Παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνά δὲ κρείων Ἀγαμέμνων 100

Ἔστη, σκῆπτρον ἔχων· τὸ μὲν Ἠφαιστ' κάμε τεύχων.

Ἠφαιστ' μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἀνακτι·

Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρω Ἀργειφόντῃ·

Ἐρμείας δὲ ἀναξ δῶκεν Πέλοπι πλεξίπῳ·

Αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρείϊ, ποιμένι λαῶν· 105

Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέσῃ·

Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέσ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,

Πολλῆσιν νήσοισι ἢ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν·

Τῷ ὄγ' ἐρεισάμεν', ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ φίλοι, ἦρως Δαναοί, θεράποντες Ἀρητ', 110

Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐκέδησε βαρείῃ·

Σχέτλι', ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέχετο ἢ κατένευσεν,

Ἴλιον ἐκπέρσανί' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
 Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βελεύσατο, καὶ με κελεύσει
 Δυσκλέα, Ἄργε' ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὄλεσα λαόν. 115
 Οὕτω περ Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 Ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
 Ἥδ' ἔτι ἢ λύσει· τῆ γὰρ κράτ' ἐςὶ μέγιστον.
 Αἰχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐςὶ ἢ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
 Μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 120
 Ἀπρηκίον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι
 Ἀνδράσι παυροτέροισι· τέλ' δ' ἔπω τι πέφανται.
 Εἴπερ γὰρ κ' ἐθέλοισιν Ἀχαιοὶ τε Τρῳῆς τε
 Ὅρκια πιεῖα ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
 Τρῳῆας μὲν λέξασθαι, ἐφέσιοι ὅσσοι ἔασιν, 125
 Ἥμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοὶ,
 Τρῳῶν δ' ἄνδρα ἕκασον ἐλοίμεθα οἰνοχοεύειν,
 Πολλαὶ κεν δεκάδες δευοῖατο οἰνοχόοιο.
 Τόσπον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι υἱᾶς Ἀχαιῶν
 Τρῳῶν, οἱ ναῖοσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκερροι 130
 Πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
 Οἳ με μέγα πλάζουσι, ἢ ἐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
 Ἴλις ἐκπέρσαι ἐυναιόμενον πτολίεθρον.
 Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλῃ ἐνιαυτοῖ,
 Καὶ δὴ δῶρα σέσηπε νεῶν, ἢ σπάρτα λέλυνται. 135
 Λί δέ περ ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι, ἢ νήπια τέκνα,
 Εἴαται ἐν μεγάροις πτολιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
 Λύτως ἀκράαντον, ἔ' εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
 Ἄλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθόμεθα πάντες·
 Φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. 140
 Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν ἐυρυάγυιαν.
 Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε,
 Πᾶσι μετὰ πλοῦτον, ὅσοι ἐ βελῆς ἐπάκεσαν.
 Κινήθη δ' ἀγορῆ, ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης
 Πόντῃ Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότ' τε 145

Ἔρρορ', ἐπαίξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.

Ὡς δ' ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθὼν,

Λάβροσ' ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμῶν ἀσαχύεσσιν·

Ὡς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ' ἀλαλητῶ

Νῆας ἐπεσσεύοντο· ποδῶν δ' ὑπένερθε κενή

150

Ἴσαλ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον,

Ἀπλεῖσαι νηῶν, ἠδ' ἐλκέμεν εἰς ἄλλα δῖαν,

Οὐρές τ' ἐξεκάθαιρον· αὐτὴ δ' ἔβρανὸν ἴκεν

Οἴκαδε ἰεμένων, ὑπὸ δ' ἤρεον ἔρματα νηῶν.

Ἔνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόσ' ἐτύχθη,

155

Εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·

ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυιώνη,

Οὔτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

Ἀργεῖοι φεύγονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;

Καδδέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ ἢ Τρωσὶ λίποιεν

160

Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν

Ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης;

Ἄλλ' ἴδι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,

Μηδὲ ἕα νῆας ἄλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.

165

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίδησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀΐξασα,

Καρπαλίμῳ δ' ἴκανε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·

Εὖρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,

Ἐξαότ'· ἔδ' ὄγε νηὸς εὐστέλμοιο μελαίνης

170

Ἀπλετ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην ἢ θυμὸν ἴκανε.

Ἄλχῃ δ' ἰσαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

Οὔτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

Φεύξεσθ', ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεισόντες;

175

Καδδέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ ἢ Τρωσὶ λίποιτε

Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν

Ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης;

Ἄλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν μηδέ τ' ἐρώει·
 Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκασον,
 Μηδὲ ἕα νῆας ἄλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας. 180

ᾠς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεῶς ὅπα φωνησάσης·
 Βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δ' ἐκόμισσε
 Κήρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακῆσι, ὅς οἱ ὀπήδει.
 Αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδῃω Ἀγαμέμνονι ἀντίος ἐλθὼν,
 Δέξατό οἱ σκῆπτρον παῖρώϊον ἄφθιτον αἰεΐ·
 Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιλῶνων. 185

ᾠοντινα μὲν βασιλῆα κῆ ἔξοχον ἄνδρα κιχέει,
 Τόνδ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παρασάς·
 Δαιμόνι', οὐ σε ἔοικε, κακὸν ὦς, δειδίσσεσθαι. 190

Ἄλλ' αὐτὸς τε κάθησο, κῆ ἄλλες ἴδρυε λαός.
 Οὐ γάρ πω σάφα οἶδ', οἷο νόος Ἀτρεΐδαο·
 Νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἴψεται υἱας Ἀχαιῶν.
 Ἐν βελῆ δ' εἰ πάντες ἀκέσαμεν, οἶον ἔειπε·
 Μήτι χολωσάμεν ῥέξη κακὸν υἱας Ἀχαιῶν. 195
 Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέο βασιλῆο.
 Τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ εἰ μητίετα Ζεὺς.

ᾠον δ' αὐτὸς δῆμα τ' ἄνδρα ἴδοι, βοῶνλά τ' ἐφεύροι,
 Τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ·

Δαιμόνι', ἀτρέμας ἦσο, κῆ ἄλλων μῦθον ἄκχε, 200
 Οἱ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπλόλεμ κῆ ἀναλκίς,
 Οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναγίθμι, ἔτ' ἐνὶ βελῆ.
 Οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί·
 Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἰς κοίραν ἔσω,
 Εἰς βασιλεὺς, ᾧ ἔδωκε Κρόνος παῖς ἀγκυλομήτεω 205
 Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύῃ.

ᾠς ὄγε κοιρανέων δῖεπε σρατόν· οἱ δ' ἀγορήδε
 Αὐτίς ἐπεσσεύοντο, νεῶν ἀπο κῆ κλισιάων,
 Ἥχη· ὡς ὅτε κῆμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Λίγιαλῶ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγαῖ δέ τε πόντι. 210
 Ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας.

Θερσίτης δ' ἔτι μῦν' ἀμετροεπῆς ἐκολόφα,
 Ὅς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἦδη,
 Μὰ ψ, ἀτὰρ ἐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλευσιν,
 Ἄλλ', ὅ, τι οἱ εἴσαιτο γελοῖον Ἀργείοισιν 215

Ἐμμεναι· αἴχις δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε·
 Φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τῷ δέ οἱ ὤμω
 Κυρτῶ, ἐπὶ σῆθ' συνοχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθε
 Φοξὸς ἔην κεφαλῆν, ψευδὴ δ' ἐπενήροθε λάχνη.
 Ἐχθισος δ' Ἀχιλλῆϊ μάλις ἦν, ἠδ' Ὀδυσῆϊ· 220

Τῷ γὰρ νεικέεσκε. Τότ' αὖ Ἀγαμέμνονι εἶπε
 Ὅξέα κεκληγῶς λέγ' ὀνείδεα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 Ἐκπάγλως κοτέοντο, νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ·
 Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν, Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθο·
 Ἀτρείδη, τέο ὅ αὐτ' ἐπιμέμφεαι, ἠδὲ χατίζεις; 225

Πλεῖαί τοι χαλκῷ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
 Εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ
 Πρωτίσφι δίδομεν, εὖτ' ἂν πῶλύεθρον ἔλωμεν.

Ἢ ἔτι κ' χρυσοῦ ἐπιδύεαι, ὃν κέ τις οἶσα
 Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἴλιε, υἱὸς ἄποινα, 230

Ὅν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω, ἢ ἄλλ' Ἀχαιῶν;

Ἢ ἐ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεται ἐν φιλότῃ,
 Ἢν τ' αὐτὸς ἄπο νόσφι καίχεται; Ὅυ μὲν εἴοικεν
 Ἀρχὸν ἐόντα, κακῶν ἐπιθασκόμεν υἱᾶς Ἀχαιῶν.

ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιῖδες, ἐκ ἔτ' Ἀχαιοὶ, 235

Οἴκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεάμεθα· τόνδε δ' εἴωμεν

Αὐτῷ ἐνὶ Τροίῃ γέρας πεσσέμεν, ὄφρα ἴδῃται,

Ἢ ρά τί οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν, ἠὲ κ' ἐκί·

Ὅς κ' νῦν Ἀχιλλῆα, εἶο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,

Ἢτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπέρας. 240

Ἀλλὰ μάλ' ἐκ Ἀχιλλῆϊ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθήμων·

Ἢ γὰρ ἂν, Ἀτρείδη, νῦν ὕστατα λωθήσαιο.

ὦς φάτο, νεικέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,

Θερσίτης· τῷ δ' ὄκα παρίσαιο εἶ' Ὀδυσσεύς,

Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθῳ· 245

Θερσίτ' ἀκριτόμουθε, λιγύς περ ἑὼν ἀγορητῆς,
Ἴχθεο, μηδ' ἐθέλ' οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.

Οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημί χειριότερον βροτὸν ἄλλον·

Ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ' Ἀτρείδῃσ' ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον·

Τῷ ἐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ σὸμ' ἔχων ἀγορεύοις, 250

Καί σφιν ὄνειδέα τε προφέροις, νόσον τε φυλάσσοις.

Οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν, ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα,

Ἥ εὔ, ἢ κακῶς, νοσήσομεν υἴες Ἀχαιῶν.

Τῷ, νῦν Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,

Ἦσαι ὄνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδῶσιν 255

Ἡρώες Δαναοί· σὺ δὲ κερλομέων ἀγορεύεις.

Ἄλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τοδε κ' ἐτελεσμένον ἔσαι·

Εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνουλα κιχήσομαι, ὥς νύ περ ᾧδε,

Μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπέιη,

Μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατήρ κεκλημένῳ εἶην, 260

Εἰ μὴ ἐγὼ σε λαθὼν, ἀπὸ μὲν φίλα ἔμμαϊα δύσω,

Κλαϊνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,

Αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω,

Πεπληγῶς ἀγορήθην ἀεικέσσι πληγῆσιν.

ᾧ εἶπε ἄρ' ἔφη· σκήπτρῳ δὲ μελάφρενον, ἠδὲ κ' ὤμῳ 265

Πλήξεν· ὁ δ' ἰδνώθη· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.

Σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μελαφρένε ἐξυπανέστη,

Σκήπτρε ὑπὸ χρυσέῃ· ὁ δ' ἄρ' ἔζητο, τάρβησέν τε·

Ἀλγήσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπεμόρξατο δάκρυ.

Οἱ δὲ, κ' ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἠδὲ γέλασαν. 270

ᾧ εἶπε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πηλοῖον ἄλλον·

ᾧ πόποι, ἦ δὴ μυρὶ Ὀδυσσεὺς ἐδὴλὰ ἔοργε,

Βελάς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσσων·

Νῦν δὲ τὸ δὴ μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,

ᾧ εἶπε τὸν λωβηλήρα ἐπεσθόλον ἔχ' ἀγοράων. 275

Οὐ δὴν μιν πάλιν αὔθις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ

Ναικίαν βασιλῆας ὄνειδείοις ἐπέεσσιν.

- Ὡς φάσαν ἢ πληθύς· ἀνὰ δ' ὁ πολίπορθ' Ὀδυσσεύς
 Ἔση σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ, γλυκυῶπις Ἀθήνη,
 Εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, 280
 Ὡς ἅμα δ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἴες Ἀχαιῶν
 Μῦθον ἀκέσειαν, καὶ ἐπιφρασσαίατο βεβλήν·
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἄτρεΐδη, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλωσιν Ἀχαιοὶ
 Πᾶσιν ἐλέγχισον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν· 285
 Οὐδέ τοι ἐκτελέωσιν ὑπόχεσιν, ἥνπερ ὑπέσαν,
 Ἐνθάδε τοι σείχοντες ἀπ' Ἄργε' ἰπποπόδοιο,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
 Ὡς γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ, χῆραί τε γυναῖκες,
 Ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι. 290
 Ἡ μὲν καὶ πόν' ἐσὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.
 Καὶ γὰρ τίς δ' ἕνα μῆνα μένων ἀπὸ τῆς ἀλόχοιο
 Ἀχαλάα, παρὰ νηὶ πολυζύγῳ, ἥνπερ ἄελλαι
 Χειμέριαι εἰλέωσιν, ὀρινομένη τε θάλασσα·
 Ἡμῖν δ' εἰναλὸς ἐσι περιτροπέων ἐνιαυτὸς 295
 Ἐνθάδε μιμνόνεσσι· τῶ δ' νεμεσίζομ' Ἀχαιῶς
 Ἀχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 Αἰχρὸν τοι δηρὸν τε μένειν, κενεὸν τε νέεσθαι·
 Τλήτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν
 Εἰ ἐτεδὸν Κάλχας μαντεύεται, ἢ καὶ ἐκί. 300
 Εὖ γὰρ δὴ τόγε ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἐς δὲ πάντες
 Μάρτυροι, ἅς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι
 Χιδιζά τε καὶ πρῶϊζ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
 Ἠγερέθοντο, κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι·
 Ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην, ἱερὸς κατὰ βωμῆς 305
 Ἐρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἐκατόμβας,
 Καλῆ ὑπὸ πλατανίσῳ, ὅθεν ῥέειν ἀγλαὸν ὕδωρ·
 Ἐνδ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφνοῖα,
 Σμερδαλέ', τὸν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπι' ἦκε φόνοςδε,
 Βωμῆ ὑπαίξας, πρὸς ῥα πλατανίσον ὄρεσεν. 310

Ἴδθα δ' ἔσαν σφραδοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,

Ὀζω ἔπ' ἀκροτάτῳ, πειάλοις ὑποπεπληῶτες,

Ὀκτώ· ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·

Ἐνθ' ὄγε τὰς ἐλεεινὰ καλήθιε τετριγῶτας·

Μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·

315

Τήνδ' ἐλελιξάμεν· πέρυγ· λάβεν ἀμφιαχυῖαν.

Αὐτὰρ ἐπὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε σφραδοῖο, ἣ αὐτήν,

Τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεὸς, ὅσπερ ἔφηνε·

Λαῶν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνῃ παῖς ἀκυλομήτεω·

Ἡμεῖς δ' ἑσαότες θανμάζομεν, οἷον ἐτύχθη.

320

Ὡς δὲ δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἐκαλόμβας.

Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε·

Τίπ' ἄνεω ἐγένεσθε, κερηκομόωντες Ἀχαιοί;

Ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,

Ὀψιμον, ὄψιτέλεσον, ὅθ' κλέ· ἔποτ' ὀλεῖται.

325

Ὡς ἔτ· κατὰ τέκν' ἔφαγε σφραδοῖο, ἣ αὐτήν,

Ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·

Ὡς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πλολεμίζομεν αὔθι,

Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.

Κεῖνός δ' ὡς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται. 330

Ἄλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,

Αὐτῆ, εἰσόκεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.

Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες

Σμερδαλέον κονάθησαν, αὔσαντων ὑπ' Ἀχαιῶν,

Μῦθον ἐπαινῆσαντες Ὀδυσσῆ· θείοιο.

335

Τοῖσι δὲ ἣ μετέειπε Γεῤῥηνι· ἰπώοτα Νέσωρ·

ὦ πόποι, ἣ δὲ πωισὶν εἰοικότες ἀγοράαδτε

Νηπιάχοις, οἷς ἔτι μέλαι πολεμήϊα ἔργα.

Πᾶ δὲ συνθεσῖαι τε ἣ ὄρκια βήσεται ἡμῖν;

Ἐν πυρὶ δὲ βελαί τε γενοῖαλο, μήδεά τ' ἀνδρῶν,

340

Σποιδαί τ' ἀκρητοί, ἣ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν·

Αὐτως γάρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, εἰδέ τι μῆχ·

Ἐνδόμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόλιε.

- Ἄτρείδῃ, σὺ δ' ἔθ', ὡς πρὶν, ἔχων ἀσεμφέα βελήν,
 Ἄρχεῦ Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας· 345
 Τέσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἓνα ἢ δύο· τοὶ κεν Ἀχαιῶν
 Νόσφιν βελεύωσ'· ἄνυσις δ' ἐκ ἔσσεται αὐτῶν,
 Πρὶν Ἀργοσδ' ἰέναι, πρὶν ἢ Διὸς αἰγίοχοιο
 Γνώμεναι, εἴτε ψεῦδ' ὑπόχεσις, ἢ ἢ ἐκί.
 Φημί γὰρ ἐν καλανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα 350
 Ἦματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 Ἀργεῖοι, Τρώεσσι φόνον ἢ κῆρα φέροντες·
 Ἀσβράπλων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
 Τῷ, μή τις πρὶν ἐπειγέδω οἰκόνδε νέεσθαι,
 Πρὶν τινα πᾶρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, 355
 Τίσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήμαλά τε ζοναχὰς τε.
 Εἰ δέ τις ἐκπάλλως ἐθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
 Ἀπλέδω ἧς νηὸς εὔσσελμοιο μελαίνης,
 Ὄφρα πρόθ' ἄλλων θάνατον ἢ πώτμον ἐπίσπῃ.
 Ἀλλὰ, ἀναξ, αὐτός τ' εὖ μῆδεο, πείθεό τ' ἄλλῳ· 360
 Οὔτοι ἀπόβλητον ἐπ' ἔσσεται, ὅ, τλι κεν εἶπω.
 Κρεῖν' ἀνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγαμέμνον,
 Ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φύλα δὲ φύλοις·
 Εἰ δέ κεν ὡς ἔρξης, καὶ τοὶ πείθωνται Ἀχαιοὶ,
 Γνώσῃ ἔπειθ', ὅς θ' ἠγεμόνων κακὸς, ὅς τέ νυ λαῶν, 365
 Ἦδ' ὅσκι' ἐθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέσονται.
 Γνώσεται δ' εἰ ἢ δεσπεσίῃ πόλιν ἐκ ἀλαπάξαις,
 Ἦ ἀνδρῶν κακότητι, ἢ ἀφραδίῃ πολέμοιο.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν' προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ἦ μὰν αὐτ' ἀγορῇ νικᾶς, γέρον, υἱᾶς Ἀχαιῶν· 370
 Ἄι γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, ἢ Ἀθηναίη, ἢ Ἀπολλων,
 Τοιῶτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
 Τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἀνακί',
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλθῶσά τε περθομένη τε.
 Ἀλλὰ μοι αἰγίοχ' Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν, 375
 Ὅς με μετ' ἀπρήκλις ἐριδας ἢ νείκεα βάλλει.

**BINDING ORDER FOR THE
ACME BOOK BINDING CO., INC**

RUB NO.

Name of Library:

BAPST LIBRARY

Library Job. No.

"PLEASE CHECK"

Buckram Color No. _____

No. of Volumes _____

Bind as is

Covers

In

Bind Front Covers Only

Ads

In

Index

Back

Pocket

Handsew

Bind w/o: Missing Issues

Bind as is
 Covers Out
 In
 Bind Front Covers Only
 Ads Out
 In
 Index Front
 Back
 Pocket
 Handsew
 Bind w/o: Missing Issues

1816 PA4019

HOMER

A2

ILLIAD

Homers

Handsew

77-78981

1110
1110

- Missing contents
- Do not trim
- Bindery has Rub
- Paper Rub sent
- Sample book sent
- 1st Binding. Make Rub
- Gold Lettering
- Black Lettering
- White Lettering
- Match Lettering
- Standard Lettering

ITEM NO.

CHECK ONE ONLY

- CUSTOM REFERENCE RECASE
- STANDARD ACMEBIND BOX
- BUDGET FANBIND NEW BOOKS
- LUMBIND REBINDS NEWSPAPERS

Special Instructions:

AH

22 BK

Καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχεσσάμεθ', εἵνεκα κέρης,
Ἀντιβίοις ἐπέεσσιν· ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·

Εἰ δέ ποί' ἔς γε μίαν βελεύσομεν, ἔκ' ἔτ' ἔπειτα
Τρωσὶν ἀνάβλησις κακῆ ἔσσεται, ἔδ' ἠθαίον. 380

Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δαῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα·

Εὖ μὲν τις δόρυ θηξάδω, εὖ δ' ἀσπίδα θέδω,
Εὖ δέ τις ἵπποισιν δαῖπνον δότῳ ὠκυπόδεσσιν,
Εὖ δέ τις ἄρμα[⊗] ἀμφὶς ἰδῶν, πολέμοιο μεδέδω·

Ὡς κε πανημέριοι συγερωῖ κρινώμεθ' ἄρηι. 385

Οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται, ἔδ' ἠθαίον,

Εἰ μὴ νυξ ἑλθῶσα διακρινέει μέν[⊗] ἀνδρῶν.

Ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ σήδεσσιν

Ἀσπίδ[⊗] ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔλχει χεῖρα καμᾶται·

Ἰδρώσει δέ τευ ἵπω[⊗], εὖξοον ἄρμα τιταίνων. 390

Ὅν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω

Μιμνάξεν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, ἔ' οἱ ἔπειτα

Ἄρκειον ἔσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ' οἰωνές.

Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὡς ὅτε κύμα

Ἀκτῇ ἔφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσει Νότ[⊗] ἐλθῶν 395

Προβλήτι σκοπέλω· τὸν δ' ἔποτε κύματα λείπει,

Παντοίων ἀνέμων, ὅταν ἐνθ' ἢ ἐνθα γένωνται.

Ἀγσάντες δ' ὀρέοντο, κεδαθέντες κατὰ νῆας,

Κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δαῖπνον ἔλουλο.

Ἄλλ[⊗] δ' ἄλλω ἔρεζε θεῶν αἰειγενεσάων, 400

Εὐχόμεν[⊗] θάναλόν γε φυγεῖν καὶ μῶλον ἄρη[⊗].

Αὐτὰρ ὁ βῆν ἱέρευσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

Πίονα, πενταέτηρον, ὑπερμενεί Κρονίωνι·

Κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας παναχαιῶν·

Νέστορα μὲν πρῶτις, καὶ Ἰδομενῆα ἀνακτα, 405

Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω, καὶ Τυδέ[⊗] υἷόν·

Ἐκτον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.

Αὐτόμαί[⊗] δέ οἱ ἦλθε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλα[⊗]·

Ἦδες γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεόν, ὡς ἐπονεῖτο.

Βῆν δὲ περιζήσαντο, καὶ ἐλοχύτας ἀνέλοντο. 419
 Τοῖσι δ' ἐπευχόμεν' ἔμελλε κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ζεῦ κύδιζε, μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
 Μὴ πρὶν ἐπ' ἥλιον δῦναι, καὶ ἐπὶ κνέφας ἔλθειν,
 Πρὶν με κατὰ πρηνῆς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
 Αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐοιο δῦρῖρα. 415
 Ἐκτόρεον δὲ χιλιῶνα περὶ σήδεσσι δαΐξαι,
 Χαλκῶ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 Πρηνέες ἐν κονίησιν ὁδᾶξ λαζοῖατο γαῖαν.
 Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκράϊαινε Κρονίων·
 Ἄλλ' ὄγε δέκλο μὲν ἰρὰ, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν. 420
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο, καὶ ἐλοχύτας προβάλοντο,
 Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 Μηρός τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
 Δίπλυχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοδέτησαν·
 Καὶ τὰ μὲν ἄρ' χιζήσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον. 425
 Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπείραντες, ὑπέρεχον ἠφάισιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 Μίσυλλον τ' ἄρα τᾶλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 Ὡπλησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πᾶντα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον, τεύκοντό τε δαῖτα, 430
 Δαίνυντ', ἐδέ τι θυμὸς ἐδέυελο δαιτὸς εἴσης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι' καὶ ἐδητύ' ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Γερήνι' ἰππώτα Νέστωρ·
 Ἄλρείδη κύδιζε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 Μηκέτι νῦν δήθ' αὔθι λεγώμεθα, μηδέ τι δηρὸν 435
 Ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγλυαλίξει.
 Ἄλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιλιόωνων
 Λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόνων κατὰ νῆας·
 Ἡμεῖς δ' ἀδρόοι ἄδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 Ἴομεν, ὄφρα κε δᾶσσον ἐγείρομεν ὄξυν' Ἀρηα. 440
 Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόλοισι κέλευσε

Κηρύσσειν πόλεμόνδε κερηκομόωντας Ἀχαιῖς.
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.

Οἱ δ' ἀμφ' Ἀλρεῖωνα διοτρεφέες βασιλῆες

445

Θῦνον κρίνουρες· μετὰ δὲ, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγήραον, ἀθανάτην τε·

Τῆς ἐκαλὸν Δύσανοι παλχρῦσοι ἠερέδοντο,

Πάντες εὐπλεκέες· ἐκαλόμβοι· ὃ δὲ ἕκασ·

Σὺν τῇ παιφάσσεσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν,

450

ἽΟτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ θέν· ὄρσεν ἕκασ·

Καρδίῃ ἀλληκλον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμο· γλυκίων γένετ', ἠὲ νέεσθαι,

Ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ἦύτε πῦρ αἰδηλον ἐπιφλέγει ἄσπελον ὕλην,

455

Οὔρε· ἐν κορυφῆς· ἕκαθεν δὲ τε φαίνεται αὐγῆ·

Ὡς τῶν ἐρχομένων, ἀπὸ χαλκῆ δεσπεσίοιο

Αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρ· ἐβρανὸν ἴκε.

Τῶν δ', ὡς ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ,

Χηνῶν, ἠ γεράνων, ἠ κύκνων δεβλιχοδείρων,

460

Ἄσιφ ἐν λειμῶνι, Καῦςρις ἀμφὶ ρέεθρα,

Ἐνθα ἠ ἐνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πλερύγεσσι,

Κλαβηγῆδὸν προκαδιζόντων, σμαραγεῖ δὲ τε λειμῶν·

Ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἀπο ἠ κλισιάων

Ἐς πεδίου προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν

465

Σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε ἠ ἵππων.

Ἐσαν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνδερμόεβι

Μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα ἠ ἄνθεα γίγνεται ὄρη·

Ἦύτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ,

Αἶτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν,

470

Ὡρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγ· ἄγεα δεύει·

Τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κερηκομόωντες Ἀχαιοὶ

Ἐν πεδίῳ ἴσαντο, διαρραῖσαι μεμαῶτες.

Τὸς δ', ὡς αἰπόλια πλάτ· αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες

Ραῖα διακρινέουσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιγέουσιν·

475

Ὡς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα κ' ἔνθα,
 Ὑσμίνηνδ' ἰέναι μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 Ὀμμαῖα κ' κεφαλὴν ἵκελ' Διὶ τερπικεράωνι,
 Ἄρει δὲ ζώνην, σέρνον δὲ Ποσειδάωνι.

Ἦύτε βῆς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχ' ἐπλετο πάντων 480
 Ταῦρ'· ὁ γάρ τε βόεσσι μελαπρέπει ἀγρομένησι
 Τοῖον ἄρ' Ἀλρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἡμαίι κείνω,
 Ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι κ' ἔξοχον ἠρώεσσιν.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μῆσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·
 Ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ἔσε, πάρεςέ τε, ἴσε τε πάντα, 485
 Ἡμεῖς δὲ κλέ' οἶον ἀκόμεν, εἰδέ τι ἴδμεν,
 Οἴτινες ἡγεμόνες Δαναῶν κ' κοίρανοι ἦσαν.
 Πληθὺν δ' ἐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, εἰδ' ἐνομήνω,
 Οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλώσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
 Φωνὴ δ' ἄρρηκτ', χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνεΐη· 490
 Εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μῆσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
 Θυγατέρες, μνησαΐαθ' ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον·
 Ἄρχῆς αὖ νηῶν ἐρέω, νῆάς τε προπάσας.

ΒΟΙΩΤΩ'Ν μὲν Πηνέλεως κ' Λήϊτ' ἦρχον,
 Ἄρκεσίλαός τε, Περσοφόνωρ τε, Κλονίος τε· 495
 Οἱ δ' Ὑβρίην ἐνέμοντο, κ' Αὐλίδα πειρήεσσαν,
 Σχοϊνόν τε, Σαῶλόν τε, πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
 Θεόπειαν, Γραϊάν τε, κ' εὐρύχορον Μυκαλησσόν·
 Οἱ τ' ἀμφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο, κ' Εἰλέσιον, κ' Ἐρυδράς,
 Οἱ τ' Ἐλεῶν εἶχον, ἠδ' Ὑλην, κ' Πελεῶνα, 500
 Ὠκαλέην, Μεδεῶνά τ', εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Κώπας, Εὐτρησίν τε, πολυρήρωνά τε Θίσβην·
 Οἱ τε Κορώνειαν, κ' ποιήενθ' Ἀλῖαρτον,
 Οἱ τε Πλάταιαν ἔχον, ἠδ' οἱ Γλίσσαντ' ἐνέμοντο,
 Οἱ δ' Ὑποδήβας εἶχον, εὐκλίμενον πτολίεθρον, 505
 Ὀλχησόν δ', ἱερὸν Ποσιδῆιον, ἀγλαὸν ἄλσ'·
 Οἱ τε πολυσάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἱ τε Μίδειαι,
 Νίσσαν τὲ Ζαθέην, Ἀνθηδόνα τ' ἐχαλώωσαν·

Τῶν μὲν πενήκοντα νέες κίον· ἐν δὲ ἐκάσῃ
Κῆροι Βοιωτῶν ἐκαλὸν ἢ εἴκοσι βαῖνον. 510

Οἱ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον, ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον·
Τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφ' ἢ Ἰάλμεν', υἱὲς Ἀρη',
Οὓς τέκεν Ἀσυόχη, δόμωρ' Ἀκτορ' Ἀζειίδαο,
Παρθένη' αἰδοίη, ὑπερώϊον εἰσαναβάσα,
Ἄρηι κρατερῶ· ὁ δὲ οἱ παρελέξατο λάδρη· 515
Τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐσιχόωντο.

Αὐτὰρ Φωκῆων Σχεδί' ἢ Ἐπίτροφ' ἦρχον,
Υἱέες Ἰφίτη μεγαθύμῃ Ναυβολίδαο.
Οἱ Κυπάρισσον ἔχον, Πυθῶνά τε πετρῆεσαν,
Κρίσσαν τὲ Ζαδέην, ἢ Δαυλίδα, ἢ Πανοπήη, 520
Οἱ τ' Ἀνεμώρειαν, ἢ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
Οἱ τ' ἄρα πᾶρ πολυμὸν Κηρισσὸν δῖον ἔναιον,
Οἱ τε Λίλαιαν ἔχον, πηγῆς ἐπι Κηρισσοῖο·
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναὶ νῆες ἔποντο.

Οἱ μὲν Φωκῆων σίχας ἔσασαν ἀμφιέποντες, 525
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θυρήσσοντο.

Λοκρῶν δ' ἠγεμόνευεν Ὀϊλῆ' ταχὺς Αἴας,
Μείων, ἔτι τόσ' γε, ὅσ' Τελαμάνι' Αἴας,
Ἄλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγ' μὲν ἦν, λινοθώρηξ,
Ἐλχεῖη δ' ἐκέκασο πανέλληνας ἢ Ἀχαιῆς· 530

Οἱ Κύνον τ' ἐνέμοντ', Ὀπόεντά τε, Καλλιάρην τε,
Βῆσσάν τε, Σκάρφην τε, ἢ Αὐγείας ἐρατεινάς,
Τάρφην τε, Θρόνιον τε, Βοαγρίε ἀμφὶ βέεδρα·
Τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναὶ νῆες ἔποντο
Λοκρῶν, οἱ ναῖεσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης. 535

Οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνεύοντες Ἀθανῆες,
Χαλκίδα τ', Εἰρέτριάν τε, πολυσάφυλόν δ' Ἰσθίαιαν,
Κήρινθόν τ' ἔφαλον, Δίε τ' αἰπὺ πολυλίεδρον,
Οἱ τε Κάρυσον ἔχον, ἠδ' οἱ Στύρα ναιεῖάσκον·
Τῶν δ' αὖθ' ἠγεμόνευ' Ἐλεφῆνωρ, ὅζ' Ἀρη', 540
Χαλκωνοιῖάδης, μέγαθύμων ἀρχὸς Ἀθάων.

Τῶ δ' ἄμ' Ἀθανίης ἔποιλο θοοί, ὅπιθεν κομόωντες,
 Αἰχμηταί, μεμαῶτες ὄρεκτῆσι μελίησι
 Θώρηκας ῥήξιν δηίων ἀμφὶ σήδεσσι·

Τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποιλο. 545

Οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, εὐκλίμενον πολίεθρον,
 Δῆμον Ἐρεχθῆ^ϛ μεγαλήτορ^ϛ, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 Θρέψε, Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ Ζεῖδωρ^ϛ Ἄρθερα,
 Κλδ δ' ἐν Ἀθήγησ' εἶσεν, ἐῷ ἐνὶ πίοιυ νηῶ·

Ἐνθάδε μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἰλάονται 550

Κῆροι Ἀθηναίων, περιτελλομένων ἐνιαυτῶν.

Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ', υἱὸς Πετεῶο, Μενεδδεύς·

Τῶ δ' ἔπω τις ὁμοῖ^ϛ ἐπιχθονίων γένετ' ἀνὴρ,

Κοσμησαι ἵππων τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·

Νέστωρ οἱ^ϛ ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερ^ϛ ἦεν. 555

Τῶ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἔποιλο.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖν^ϛ ἄγειν δυοκαίδεκα νῆας,

Στήσε δ' ἄγων, ἴν' Ἀθηναίων ἴσαντο φάλαγγες.

Οἱ δ' Ἄργ^ϛ τ' εἶχον, Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,

Ἐρμιόνην, Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχέσας, 560

Τροϊζῆν', Ἡϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον,

Οἱ τ' ἔχον Αἴγιναν, Μάσηλά τε, κῆροι Ἀχαιῶν·

Τῶν δ' αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,

Καὶ Σθένελ^ϛ, Καπανῆ^ϛ ἀγακλιτῆ φίλ^ϛ υἱός·

Τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύαλ^ϛ τρίταλ^ϛ κίεν ἰσόδε^ϛ φῶς, 565

Μηκισέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἀνακί^ϛ.

Συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποιλο.

Οἱ δὲ Μυκῆνας εἶχον, εὐκτίμενον πολίεθρον,

Ἄρνεϊόν τε Κόρινθον, εὐκλιμένας τε Κλεωνάς, 570

Ἄρνεϊάς τ' ἐνέμοντο, Ἄραιοι τε ἔρατεινὴν,

Καὶ Σικυῶν', ὅδ' ἄρ' Ἄδρης^ϛ πρῶτ' ἐμβασίλευεν.

Οἱ δ' Ἐπεροσίην τε καὶ αἰτωινὴν Γονόεσσαν,

Πελλήνην τ' εἶχον, ἧδ' Αἴγιον ἀμφενέμαστα,

Αιγιάλόν τ' ἀνὰ πάνια, ἢ ἀμφ' Ἑλίκην ἔυρειαν· 575
 Τῶν ἐκαλὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων,
 Ἄλφειδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλείεσσι ἢ ἄριστοι
 Λαοὶ ἔπονι· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσσαλο νόροπα χαλκόν,
 Κυδιόων, ὅτι πᾶσι μετέπρεπεν ἠρώεσσιν·
 Οὐνεκ' ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείεσβς ἄλλε λαός. 580

Οἳ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
 Φάρην τε, Σπάρην τε, πολυλήρωνά τε Μέσσην,
 Βρυσείας τ' ἐνέμοντο, ἢ Αὐγείας ἔρατεινάς,
 Οἳ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον, ἢ Ἐλῶ τ' ἔφαλον πηολίεθρον,
 Οἳ τε Λάαν εἶχον, ἢ δ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο· 585
 Τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε βοὴν ἀγαθὸς Μεγέλατος
 Ἐξήκοντα νεῶν ἀπάτερθε δὲ δωρήσσουτο.
 Ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἦσι προδυμῆσι πεποιδώς,
 Ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλισσά δὲ ἴετο θυμῷ
 Τίσαθαι Ἑλένης ὀρμήμαλά τε σοναχάς τε. 590

Οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο, ἢ Ἀρήνην ἔρατεινήν,
 Καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο πόρον, ἢ εὐκτιτον Αἶπυ,
 Καὶ Κυπαρισσήμενα, ἢ Ἀμφιγένειαν ἔναιον,
 Καὶ Πτελεδόν, ἢ Ἐλῶ, ἢ Δώριον· ἔνθα τε Μῆσαι
 Ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆς, 595
 Οἰχαλίηθεν ἰόντα, παρ' Εὐρύτῃ Οἰχαλιῆτι.
 Στεῦτο γὰρ εὐχόμενοι νικησέμεν, εἴπερ ἂν αὐταὶ
 Μῆσαι ἀείδοιεν, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο·

Αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρόν θέσαν· αὐτὰρ ἀοιδῆν
 Θεσπεσίην ἀφέλοντο, ἢ ἐκλέλαθον κίθαριζύν. 600
 Τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε Γερήνιτος ἱππῶτα Νέστωρ,
 Τῷ δ' ἐνεπήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐσιχόωντο.

Οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην, ὑπὸ Κυλλήνης ὄρεσσι αἰπύ,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρες ἀχιμαχηταί·
 Οἳ Φένεόν τ' ἐνέμοντο, ἢ Ὀρχομενὸν πολύμηλον, 605
 Ῥίπην τε, Στρατῆν τε, ἢ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
 Καὶ Τεγέην εἶχον, ἢ Μαντινέην ἔρατεινήν,

Στύμφηλόν τ' εἶχον, ἢ Παρράσιην ἐνέμοντο,
 Τῶν ἦρχ' Ἀλκαίοιο πάϊς κρείων Ἀγαπήνωρ
 Ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηϊ ἐκάσῃ 610

Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον ἐπισάμενοι πολέμοιο.
 Αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Νῆας εὖσσελμυς, περᾶαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 Ἄλρείδης· ἐπεὶ ἔσφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.

Οἱ δ' ἄρα Βηπράσιόν τε ἢ Ἥλιδα δῖαν ἔναιον, 615

Ὅσσον ἔφ' Ὑρμίνῃ ἢ Μύρσιν ἔχατόωσα,
 Πέτρῃ τ' Ὠλενίῃ, ἢ Ἀλείσιον ἐντὸς ἔεργει,
 Τῶν αἰ τέσσαρες ἄρχοι ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάσῳ
 Νῆες ἔποντο Δοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.

Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχ' ἢ Θάλπι' ἠγησάσθην, 620

Ἵγιες, ὁ μὲν Κτεάτοιο, ὁ δ' Εὐρύτῃ Ἀκτορίων·

Τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης·

Τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύζειν' Ἰφειδῆς,

Ἵγιὸς Ἀγαθένης Ἀὐγηϊάδαο ἀνακλ'.

Οἱ δ' ἐκ Δελιχίοιο, Ἐχινάων δ' ἱερᾶων 625

Νήσων, αἰ ναῖσσι πέρην ἀλὸς Ἥλιδ' ἀντα,

Τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε Μέγης, ἀτάλαντ' Ἀρηϊ,

Φυλαίδης, ὃν ἔτικτε Διὶ φίλ' ἱππώτα Φυλεὺς,

Ὅς ποτε Δελιχίονδ' ἀπενάσματο πατρὶ χολωθεῖς·

Τῶ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 630

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμυς,

Οἱ ῥ' Ἰθάκην εἶχον ἢ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,

Καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο, ἢ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,

Οἱ τε Ζάκυνθον ἔχον, ἢ δ' οἱ Σάμον ἀμφενέμοντο,

Οἱ τ' Ἠπειρον ἔχον, ἢ δ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο· 635

Τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντ'.

Τῶ δ' ἄμα νῆες ἔποντο δώδεκα μιλτοπάρηοι.

Αἰτωλῶν δ' ἠγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμων' υἱός·

Οἱ Πλευρῶν' ἐνέμοντο, ἢ Ὠλενον, ἢ δὲ Πυλῆνην,

Χαλκίδα τ' ἀλχίαλον, Καλυδῶνά τε πετρήεσαν. 640

Οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆ[Ⓞ] μεγαλήρο[Ⓞ] υἱέες ἦσαν,
 Οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάναε δὲ ξανθὸς Μελέα[Ⓞ]ρ[Ⓞ].
 Τῶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσεμέναι Αἰτωλοῖσι·
 Τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

645

Κρητῶν δ' Ἴδομενεὺς δευρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
 Οἱ Κνωσσὸν τ' εἶχον, Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
 Λύκτον, Μίλητόν τε, ἢ ἀργινόεντα Λύκασον,
 Φαισὸν τε, Ῥυτίον τε, πόλεις εὖ ναιεταώσας,
 Ἄλλοι δ', οἱ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
 Τῶν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δευρικλυτὸς ἡγεμόνευε,
 Μηριόνης τ' ἀτάλαντ[Ⓞ] Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόνῃη·
 Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

650

Τληπόλεμ[Ⓞ] δ' Ἡρακλείδης, ἡὺς τε μέγας τε,
 Ἐκ Ῥόδου ἑννέα νῆας ἄγειν Ῥοδίων ἀΓερώχων·
 Οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διάτριχα κοσμηθέντες,
 Λίνδον, Ἴηλυσσὸν τε, ἢ ἀργινόεντα Κάμειρον·
 Τῶν μὲν Τληπόλεμ[Ⓞ] δευρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
 Ὅν τέκεν Ἀσυόχεια βίη Ἡρακληεῖη,
 Τὴν ἄγειτ' ἐξ Ἐφύρης ποταμῶ ἀπὸ Σελλήεντ[Ⓞ],
 Πέρσας ἄσπεα πολλὰ διοτρεφέων ἀΐζων.

655

660

Τληπόλεμ[Ⓞ] δ', ἐπεὶ ἔν τράφῃ ἐν μεγάρῳ εὐπήκῳ,
 Αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρῳα καλέκῃα
 Ἦδη γηγάσκοντα Λικύμνιον, ὄζον Ἄρη[Ⓞ].
 Αἶψα δὲ νῆας ἔπηξεν· πολὺν δ' ὄγε λαὸν ἀγείρας,
 Βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπέλησαν γάρ οἱ ἄλλοι
 Ὑἱέες, υἱωνοὶ τε βίης Ἡρακληεῖης.

665

Αὐτὰρ ὄγ' ἐς Ῥόδον ἴξεν ἀλώμεν[Ⓞ], ἄλγεα πάσχων·
 Τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καλαφυλαδὸν, ἧδ' ἐφίληθεν
 Ἐκ Διὸς, ὅσπερ θεοῖσι ἢ ἀνδρῶπαισιν ἀνάσσει·
 Καί σφιν δεσπέσιον πλῆτον κατέχευε Κρονίων.

670

Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγειν τρεῖς νῆας εἵσας,
 Νιρεὺς Ἀγλαίης δ' υἱὸς, Χαρόποιό τ' ἀνακτ[Ⓞ],
 Νιρεὺς, ὃς κάλλις[Ⓞ] ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε,

Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·

Ἄλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρ⊕ δέ οἱ εἶπετο λαός. 675

Οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον, Κράπαθόν τε, Κάσον τε,
Καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσῃς τε Καλύδνας,
Τῶν αὖ Φεΐδιππός τε καὶ Ἄντιφ⊕ ἠγησάσθην,
Θεσσαλῶ υἱεῖ δῶα, Ἡρακλείδαο ἀνακλ⊕.

Τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐσιχθῶντο. 680

Νῦν δ' αὖ τῆς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄρσ⊕ ἔναιον,

Οἱ τ' Ἄλον, οἱ τ' Ἀλόπην, οἱ τε Τρηχίην ἐνέμοντο,

Οἱ τ' εἶχον Φθίην, ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,

Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀχαιοί·

Τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. 685

Ἄλλ' οἷγ' ἐπολέμοιο δυσσηχέ⊕ ἐμνώοντο·

Οὐ γὰρ ἔην, ὅσις σφὶν ἐπὶ σίχῃς ἠγήσαίτο.

Κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,

Κέρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠυκόμοιο,

Τὴν ἐκ Λυρνησοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας, 690

Λυρνησοῦν διαπορδήσας, καὶ τείχεα Θήβης·

Καδδὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίσροφον ἐλχεσιμώρῃς,

Υἱέας Εὐηνοῖο, Σεληπιάδαο ἀνακλῶς·

Τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι μελλεν.

Οἱ δ' εἶχον Φυλάκην, καὶ Πύρρασον ἀνδρμόενα, 695

Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε μήλερα μῆλων,

Ἀγχιάλόν τ' Ἀνιρῶν, ἠδὲ Πτελεὸν λεχεποίην·

Τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἠγεμόνευε,

Ζωὸς ἐών· τότε δ' ἤδη ἔχειν κατὰ γαῖα μέλαινα.

Τῆ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο, 700

Καὶ δόμος ἠμιελῆς· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ,

Νηὸς ἀποθρῶσκουλα πολὺ πρῶτισον Ἀχαιῶν.

Οὐδὲ μὲν ἄδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθειόν γε μὲν ἀρχόν,

Ἄλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης, ὅς⊕ Ἄρη⊕,

Ἰφίκλη υἱὸς πολυμήλε Φυλακίδαο, 705

Αὐτοκασίγητος μεγαθύμῃς Πρωτεσίλαος,

Ὅπλοτέρῳ γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερός κ' ἀρείων,
 Ἥρωσ Πρωϊεσίλας ἀρήϊός· ἐδέ τι λαοὶ
 Δεύονθ' ἠγεμόνον, πόδεον δέ μιν ἐδδλὸν ἐόντα·
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 710

Οἱ δὲ Φεργὰς ἐνέμοντο παρὰ Βοιθηΐδα λίμνην,
 Βοίθην, κ' Γλαφυράς, κ' εὐκτιμένην Ἰαωλκόν.
 Τῶν ἤρχ' Ἀδμήτῳ φίλος πάϊς ἔνδεκα νηῶν
 Εὐμηλός, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δία γυναικῶν
 Ἄλκησις, Πελίαςο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. 715

Οἱ δ' ἄρα Μηδώνην κ' Θουμακίην ἐνέμοντο,
 Καὶ Μελίβοϊαν ἔχον, κ' Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
 Τῶνδε Φιλοκτῆτης ἤρχεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Ἐπὶ νεῶν ἐρέται δ' ἐν ἐκάστῃ πεντήκοντα
 Ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἴφι μάχεσθαι. 720

Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάχων,
 Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ, ὅδι μιν λίπον υἴες Ἀχαιῶν,
 Ἐλκεῖ μοχθίζοντα κακῶ ὀλοόφρονος ὕδρσ.
 Ἐνθ' ὄγε κεῖτ' ἀχέων τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκλήταο ἀνακτος. 725

Οὐδὲ μὲν ἐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν,
 Ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν, Οἰλῆος νόθος υἴος,
 Τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Οἰλῆϊ πολυπόροσ.

Οἱ δ' εἶχον Τρεῖκκην, κ' Ἰδώμην κλωμακόεσσαν,
 Οἱ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύττῃ Οἰχαλιῆος, 730
 Τῶν αὖθ' ἠγείσθην Ἀσκληπιῶ δύο παῖδες,
 Ἰηλῆρ' ἀγαθῶ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων.
 Τοῖς δὲ τρεῖςκοντα γλαφυραὶ νέες ἐσλιχόωντο.

Οἱ τ' ἔχον Ὀρμένιον, οἱ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
 Οἱ τ' ἔχον Ἀσέριον, Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, 735
 Τῶν ἤρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμων ἀγλαὸς υἴος·
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἱ δ' Ἀργισσαν ἔχον, κ' Γυρτώνην ἐνέμοντο,
 Ὀρσθην, Ἠλώνην τε, πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκῆν·

Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπλόλεμῳ Πολυποίτης, 740
 ὕϊός Πειριδίοιο, τὸν ἀθάνατος τέκελο Ζεὺς·
 Τὸν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκελο κλυτὸς Ἴπποδάμεια,
 Ἥματι τῷ, ὅτε φῆρας ἐτίσαλο λαχνήειλας·
 Τῆς δ' ἐκ Πηλίας ᾤσε, καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσαν·
 Οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε Λεοντεὺς, ὄζος Ἄρηῳ, 745
 ὕϊός ὑπερδύμοιο Κορώνη Καικείδαο·
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.
 Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἤγε δύο καὶ εἴκοσι νῆας·
 Τῷ δ' Ἐνιῆνες ἔποντο, μενεπλόλεμοί τε Περαιβοῖ,
 Οἱ περὶ Δωδώνην δυσχαίμερον οἰκί' ἔθεντο, 750
 Οἳ τ' ἀμφ' ἡμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο·
 Ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προῖται καλλιῤῥρον ὕδωρ·
 Οὐδ' ὄγε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
 Ἀλλὰ τέ μιν καδύπερθεν ἐπιῤῥέει, ἠὺτ' ἔλαιον·
 Ὅρκου γὰρ δαινῶ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ. 755
 Μαγνήτων δ' ἤρχε Πρόδοῳ, Τενθρηδόνῳ υἱός,
 Οἱ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
 Ναιέσκον· τῶν μὲν Πρόδοῳ δοὺς ἡγεμόνευε·
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.
 Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοὶ ἦσαν. 760
 Τίς τ' ἄρ' τῶν ὄχ' ἄριστ' ἔην, σὺ μοι ἔννεπε, Μῆσα,
 Αὐτῶν, ἠδ' ἵππων, οἳ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο ;
 Ἴπποιοὶ μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
 Τὰς Εὐμηλῶ ἔλαυνε, ποδώκεας, ὄρνιθας ᾄς,
 Ὀτρίχας, οἰέτεας, σαφύλη ἐπὶ νῶτον ἐΐσας· 765
 Τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ' ἀργυρότοξ' Ἀπόλλων,
 Ἄμφω θηλείας, φόβον ἄρηθ' φορέουσας.
 Ἄνδρῶν δ' αὖ μέγ' ἄριστ' ἔην Τελαμώνιοι Αἴας,
 Ὅφρ' Ἀχιλεὺς μῆνιεν· ὁ γὰρ πολλὸ φέρτατ' ἦεν,
 Ἴπποιοὶ δ', οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλείωνα· 770
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
 Καῖτ', ἀπομηνίσσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,

Ἄτράϊδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
 Τόξοισίν δ' ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος 775
 Λωτὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεόδρεπλὸν τε σέλινον,
 Ἔστασαν ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκλιον
 Ἐν κλισίῃς· οἱ δ' ἄρχον ἀρηίφιλον ποθέοντες
 Φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα καλά στρατὸν, εἰδ' ἐμάχοντο.

Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν, ὡσεὶ τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· 780
 Γαῖα δ' ὑπεσονάχιζε, Διὶ ὡς τερπικεραύνῳ
 Χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωεῖ γαῖαν ἰμάσση
 Εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέῳ ἔμμεναι εὐνάς·
 Ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ πρῶσσι μέγα σοναχίζετο γαῖα
 Ἐρχομένων· μάλα δ' ὄκα διέπρησσον πεδίοιο. 785

Τρῶσιν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις,
 Πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο, σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ.
 Οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι
 Πάντες ὀμηγερέες, ἡμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες·
 Ἄγχε δ' ἰσαμένη προσέφη πῶδας ὠκέα Ἴρις, 790
 Εἶσατο δὲ φθογῆν υἱὶ Πριάμοιο Πολίτῃ,
 Ὅς Τρώων σκοπὸς ἴξε, ποδωκείῃσι πεποιθῶς,
 Τύμβῳ ἔπ' ἀκροάτῳ Αἰσυήτῳ γέροντι,
 Δέγμενος ὅπῳτε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
 Τῶ μιν εἰσαμένη μετέφη πῶδας ὠκέα Ἴρις· 795

Ἦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριοί εἰσιν,
 Ὡς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πῶλεμος δ' ἀλίαν ὄρωρεν.
 Ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
 Ἄλλ' ἔπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὅπαπα·
 Λίην γὰρ φύλλοισιν εἰοικότες ἢ ψαμάθοισιν, 800
 Ἐρχονται πεδίοιο, μαχησόμενοι περὶ ἄστυ.
 Ἐκτορ, σοὶ δὲ μάλις ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ρέξαι·
 Πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμῳ ἐπὶ κρητοί,
 Ἄλλη δ' ἄλλων γλώσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
 Τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω, οἷσὶ περ ἄρχαι· 805

Τῶν δ' ἐξηγείδω, κοσμησάμεν ᾧ πόλιήτας.

ᾠς ἔφαδ'· Ἐκτωρ δ' ἔτι θεᾶς ἐπ' ἠγνοίησεν,

Αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἔσσεύοντο.

Πᾶσαι δ' ὠϊγυνίλο φύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,

Πεζοὶ δ', ἰπωῆές τε· πολλὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὄρώρει. 810

Ἔσι δέ τις προπάροιθε πόλεως αἰπέα κολώνη,

Ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περιδρομος ἔνθα κ' ἔνθα·

Τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,

Ἄθαναλοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·

Ἐνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ' ἐπίκευροι. 815

Τρῶσὶ μὲν ἠγεμόνευε μέγας κορυθαίολ' Ἐκτωρ

Πριαμίδης· ἅμα τῶ γε πολλὸ πλεῖστοι κ' ἄριστοι

Λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐλχείησι.

Δαρδανίων αὐτ' ἦρχεν, εὔς παῖς Ἀλχίσαο,

Αἰνείας· τὸν ὑπ' Ἀλχίσῃ τέκε δ' Ἄφροδίτη, 820

Ἴδης ἐν κνημοῖσι, θεὰ βροτῶ ἔυνηθεῖσα·

Οὐκ οἶος· ἅμα τῶ γε δύω Ἀντήνορ' οὐε,

Ἀρχίλοχός τ', Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νεάτοιν Ἴδης,

Ἄφνειοι, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσθήποιο, 825

Τρῶες· τῶν αὐτ' ἦρχε Λυκάον' ἀγλαὸς υἱός,

Πάνδαρ', ᾧ κ' ἠτόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

Οἱ δ' Ἀδρήσειάν τ' εἶχον κ' δῆμον Ἀπαισῶ,

Καὶ Πιτύειαν ἔχον, κ' Τηρείης ὄρ' αἰπύ,

Τῶν ἦρχ' Ἀδρησός τε κ' Ἀμφι' λινοδώρηξ, 830

Ἵγιε δύω Μέροπ' Περκασίε, ὅς περὶ πάντων

Ἦδεε μαντοσύνας, ἔδδ' ἔς παῖδας ἔασκε

Στέχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῶ δέ οἱ ἔτι

Πειθέδην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλαν' θανάτοιο.

Οἱ δ' ἄρα Περκάτην κ' Πράκτιον ἀμφενέμοντο, 835

Καὶ Σησὸν κ' Ἀεϋδον ἔχον, κ' δῖαν Ἀρίσθην,

Τῶν αἰθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἀσι', ὄρχαμ' ἀνδρῶν,

Ἀσι' Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσθηθεν φέρον ἵπποι

Λίβωνες, μεγάλοι, ποταμῶ ἀπὸ Σελλήνεϊϙ.

Ἴππόβοϙ δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐλχεσιμῶρων, 840
 Τῶν, οἱ Λάρισσαν ἐριβόλακα ναιεΐάασκον.

Τῶν ἤρχ' Ἴππόβοός τε, Πύλαιός τ', ὄζϙ Ἄρηϙ,
 ὕτιε δῦω Λήθοιο Πελασγῶ Τευταμίδαο.

Αὐτὰρ Ὀρήϊκας ἤγ' Ἀκάμας, κὶ Πείρωσ ἤρωσ,
 Ὅσσης Ἑλλήσπολιϙ ἀγάρροϙ ἐνὶὸς ἔεργει. 845

Εὐφημῶ δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν,
 ὕτιος Τροϊζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.

Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀσκυλοτόξους,
 Τηλόθεν ἐξ Ἀρυδῶνϙ, ἀπ' Ἀξιῶ ἐυρὺ ρέουσιϙ,
 Ἀξιῶ, ἧ κάλλισον ὕδωρ ἐπικίδναται αἷη. 850

Παρλαγόνων δ' ἠγαῖτο Πυλαιμένεϙ λάσιον κῆρ,
 Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεγῶν,
 Οἱ ῥα Κύτωρον ἔχον, κὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο,
 Ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δῶματ' ἔναιον,
 Κροῦνάν τ', Αἰγιάλόν τε, κὶ ὑψηλὸς Ἐρυθίνης. 855

Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος κὶ Ἐπίστροφος ἤρχον,
 Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρε ἐστὶ γενέθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἤρχε, κὶ Ἐννομῶ οἰωνιστῆς.
 Ἄλλ' ἔκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο κῆρα μέλαιναν,
 Ἄλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεϙ Αἰακίδαο, 860
 Ἐν ποταμῶ, ὅθι περ Τρωῶας κεραίϊζε κὶ ἄλλης.

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἤγε κὶ Ἀσκανίϙ θεοειδῆς,
 Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης μέμασάν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.

Μήροσιν αὖ Μέδδλης τε κὶ Ἀντιφῶ ἠγησάδην,
 ὕτιε Πυλαιμένεϙ, τῶ Γυγαίῃ τέκε λίμνη, 865
 Οἱ κὶ Μήονας ἤγον ὑπὸ Τρωῶλῳ γεγαῶτας.

Νάσης αὖ Καρῶν ἠγήσατο βαρβαροφώνων,
 Οἱ Μίλητον ἔχον, Φθειρῶν τ' ὄρϙ ἀκριτόφυλλον,
 Μαιάνδρου τε ροῆς, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
 Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχῶ κὶ Νάσης ἠγησάδην, 870
 Νάσης, Ἀμφίμαχός τε, Νομίονϙ ἀγλαὰ τέκνα,

Ὅς κὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἴεν, ἥϊτε κέρη,
 Νήπι' ὅδ' ἐδέ τί οἱ τόγ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 Ἄλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκε' Αἰακίδαο
 Ἐν ποταμῶν χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. 875
 Σαρπηδῶν δ' ἦρχεν Λυκίων, κὶ Γλαῦκ' ἀμύμων,
 Τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθος ἀπο δινῆεν'.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Γ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀλεξάνδρου προκαλεσάμενε Μενέλαον εἰς μονομαχίαν ἐπὶ τῇ τῶν ὅλων διαλύσει, ὄρκοι γίνονται, ἐφ' ᾧ, τὸν νικήσαντα τὴν Ἑλένην λαβεῖν, καὶ τὰ χρήματα αὐτῆς. Ἡττηθέντα δὲ Ἀλέξανδρον Ἀφροδίτη ἀρπάζει, καὶ εἰς τὸν ἴδιον θάλαμον ἀπαγαγῶσα, μετακαλεῖται ἀπὸ τῆς τείχους τὴν Ἑλένην. Οἱ δὲ, συνομιλήσαντες, εἰς ὕπνον τρέπονται.

ὍΡΚΟΙ. ΜΟΝΟΜΑΧΙ'Α.

Γάμμα δ' ἄρ' ἀμφ' Ἑλένης οἴοις μόθῳ ἐσὶν ἀκοίταις.

ΛΥΤΑΡ' ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαυθῆ τ', ἐνοπῆ τ' ἴσαν, ὄρνιδες ὡς·
Ἥύτε περ κλαυθῆ γεβάνων πέλει βρανόδι πρὸ,
Αἴτ' ἐπεὶ ἔν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
Κλαυθῆ ταίγε πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῖο ροάων,
Ἄνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·
Ἡέρικι δ' ἄρα ταίγε κακὴν ἔριδα προφέρουσαι.

Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοί,
Ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

Εὖτ' ὄρεσθε κορυφήσι Νότθε κατέχευεν ὀμίχλην, 10
Ποιμέσιν ἔτι φίλην, κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
Τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἴησιν.
Ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσσαλθε ὄρνυθ' ἀελλῆς
Ἐρχομένων· μάλα δ' ὄκα διέπρησσον πέδιλοιο.

Οἱ δ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 15
Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρθε θεοαιδῆς,
Παρδαλέην ὄμοισιν ἔχων κὶ καρπύλα τόξα,
Καὶ ξίφθε· αὐτὰρ ὁ δᾶρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
Πάλλων, Ἀργείων προκαλίξειο πάντας ἀρίστους,
Ἄντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι. 20

Τὸν δ' ὡς ἔν ἐνόησεν ἀρηΐφιλθε Μενέλαθε
Ἐρχόμενον προπάροικεν ὀμίχθ, μακρὰ βιβῶνλα,
Ὡσε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
Εὐρῶν ἢ ἔλαφον κεραδὸν, ἢ ἄγριον αἶγα,
Πεινάων· μάλα γάρ τε κατεδίει, εἴπερ ἂν αὐτὸν 25
Σεύωνλα ταχέες τε κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοί.

Ὡς ἐχάρη Μενέλαθε Ἀλέξανδρον θεοαιδέα
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην·
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε.

Τὸν δ' ὡς ἔν ἐνόησεν Ἀλέξανδρθε θεοαιδῆς 30
Ἐν προμάχοισι φανένλα, καλεπλήγη φίλου ἦτορ·
Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνε ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.

Ὡς δ' ὅτε τίς τε δεδάκονλα ἰδὼν παλίνροσθε ἀπέστη
Οὔρεσθε ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρύμθε ἔλλαβε γυῖα,
Ἄψ τ' ἀνεχώρησεν, ὄχρὸς τέ μιν εἶλε παρσαῖας· 35

Ὡς αὖθις καθ' ὄμιλον ἔδου Τρώων ἀγερώχων
Δείσας Ἀτρέθε υἷον Ἀλέξανδρθε θεοαιδῆς.

Τὸν δ' ἔκλωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰχρῶϊς ἐπίεσσι
Δύσπαρι, εἶθε ἄρισε, γυναιμανῆς, ἠπεροπειῖα,
Διῖθ' ὄφελές τ' ἀγανός τ' ἔμεναι, ἀγαμός τ' ἀπολέθαι. 40

Καί κε τὸ βυλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,

ἢ ἔτῳ λώβην τ' ἔμεναι ἢ ἐπόψιον ἄλλων.

Ἦπε κατ'χαλώσσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,

Φάντες ἀριστεῖα πρόμον ἔμμεναι, ἕνεκα καλὸν

εἶδ' ἔπ' ἄλλ' ἐκ ἔσι βίη φρεσίν, ἐδέ τις ἀλκή. 45

Ἦ τοιοῦσδε ἐὼν, ἐν πονυλοπόροισι νέεσσι

Πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρως ἐρίηρας ἀγείρας,

Μιχθεῖς ἀλλοδαποῖσι, γυναῖκ' εὐεῖδέ' ἀνήγες

Ἐξ Ἀπίης γαίης, νυθὸν ἀνδρῶν αἰχμηθίων;

Παλρί τε σῶ μέγα πῆμα, πόλῃ τε, πανί τε δήμῳ, 50

Δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῶ;

Οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηΐφιλον Μενέλαον;

Γνοίης χ', οἷσ φιλὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.

Οὐκ ἂν τοι χραίσμη κίθαρις, τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,

Ἦ τε κόμη, τό, τε εἶδ', ὅτ' ἐν κοίῃσι μιγείης. 55

Ἄλλὰ μάλα Τρῶες δευδῆμονες· ἢ τέ κεν ἦδη

Λαῖνον ἔσσο χιλῶνα, κακῶν ἔνεχ', ὅσσα ἔοργας.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρ' ἑοσιδής·

Ἐκτορ, ἐπεὶ με καὶ ἄψαν ἐνείκεσας, ἐδ' ὑπὲρ αἴσαν·

Αἰεὶ τοι κραδίη, πέλεκυς ὦς, ἐσὶν ἀτειρής, 60

Ὅς' εἶσιν διὰ θερῶς, ὑπ' ἀνέρ', ὅς' ῥά τε τέχνη

Νήϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρῶς ἐρωήν·

Ὡς τοι ἐνὶ στήθεσσι ἀτάρβηλος νόος ἐσί.

Μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσεῖς Ἀφροδίτης·

Οὔτοι ἀπόδλητ' ἐσὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, 65

Ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκῶν δ' ἐκ ἂν τις ἔλοιλο.

Νῦν δ' αὖτ', εἰ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,

Ἄλλως μὲν κάθισον Τρῶας ἢ πάντας Ἀχαιῆς,

Αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω ἢ ἀρηΐφιλον Μενέλαον

Σύμβαλέ τ' ἀμφ' Ἑλένη ἢ κλήμασι πᾶσι μάχεσθαι. 70

Ὅππότερ' δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,

Κλήμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσσω·

Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότητα ἢ ὄρκια πιστὰ ταμόντες,

Ναλοῖτε Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ ἰεῖοδων
 Ἄργῳ ἐς ἰπποπόλοιο καὶ Ἀχαιῖδα καλλιγυναῖκα. 75
 Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέλα, μῦθον ἀπέσας·
 Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰών, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
 Μέσσε δωρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἄπαντες.
 Τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κερήμενάωνες Ἀχαιοὶ,
 Ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον· 80
 Αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὔσειν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Ἴχευθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κῆροι Ἀχαιῶν·
 Στεῦται γάρ τι ἔπ' ἐρέειν κορυθαίολ' Ἴκτωρ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔχοντο μάχης, ἀνεψ' τ' ἐγένοντο
 Ἔσοιμένως· Ἴκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε· 85
 Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
 [Ὅφρ' εἶπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει,]
 Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τῷ εἵνεκα νεῖκ' ὄρωρεν.
 Ἄλλως μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιῶς
 Τεύχεα κάλ' ἀποδέδαι ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρη·
 Αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ὀρηΐφιλον Μενέλαον, 90
 Οἷος ἀμφ' Ἑλένη καὶ κλήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
 Ὅπως ἂν δὲ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
 Κτήμαθ' ἐλών εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσσω·
 Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πρὸς ἀτάμωμεν.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ. 95
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμοῖο· μάλιστ' ἀλγ' ἰκάνει
 Θυμὸν ἐμὸν, φρονέω δὲ διακρινθῆμεναι ἤδη
 Ἀργείως καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποδ' εἶ
 Εἵνεκ' ἐμῆς ἐριδ' ἢ καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς· 100
 Ἡμέων δ' ὅπως ἂν δάναϊ' ἢ μοῖρα τέτυκται,
 Τεθναίῃ ἄλλοι δὲ διακρινθῶτε τάχιστα.
 Οἴσσετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκὸν, ἕτερον δὲ μέλαιναν,
 Γῆ τε, καὶ Ἥελίω· Δί' δ' ἡμᾶς οἴσσομεν ἄλλον.
 Ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὄρκια τάμωμεν

Αὐτὸς, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι ἢ ἄπιστοι·
 Μὴ τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσῃται.
 Αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται.
 Οἷς δ' ὁ γέρων μείησιν, ἅμα πρόσσω ἢ ὀπίσσω
 Λεύσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται. 110

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῳῆές τε,
 Ἐλπόμενοι παύσεσθαι οἷζυρᾶ πολέμοιο.
 Καί ῥ' ἴππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ σίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ,
 Τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
 Πλησίον ἀλλήλων· ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρβρα. 115

Ἐκίωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύο κήρυκας ἔπεμπε
 Καρπαλίμως, ἄρνας τε φέρειν, Πριάμόν τε καλέσσαι.
 Αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων,
 Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ' ἄρ' ἐκέλευεν
 Οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' ἐκ ἀπίθῃσ' Ἀλαμέμνονι δῖω. 120

Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένω ἄγγελος ἦλθεν,
 Εἰδομένη γαλόω, Ἀθηνορίδαο δάμαρτι,
 Τὴν Ἀθηνορίδης εἶχε κρείων Ἐλικίων,
 Λαοδίκη, Πριάμοιο θυγατρῶν εἰδος ἄριστην.
 Τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρωι· ἠ δὲ μέγαν ἰσὸν ὕφαινε, 125

Δήπλακα, μαρμαρέην· πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλης
 Τρώων δ' ἵπποδάμων, ἢ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Οὓς ἔθεν εἶνεκ' ἔπαχον ὑπ' Ἀρηος παλαμάων.
 Ἄλχῃ δ' ἰσαμένη προσέφη πόδας ὠκεία Ἴρις·
 Δεῦρ' ἴδι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι 130

Τρώων δ' ἵπποδάμων, ἢ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 Οἱ γὰρ ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα·
 Ἐν πεδίω, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο·
 Οἱ δὲ νῦν ἔαται σιγῇ, πτόλεμος δὲ σπέπεται,
 Ἄσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔλχεα μακρὰ σπέπηθεν. 135

Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος ἢ ἀρηΐφιλος Μενέλαος
 Μακρῆς ἐλχέησι μαχήσονται περὶ σείο·
 Τῶν δὲ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἀκοιτις.

- Ὡς εἰπῶσα θεὰ, γλυκὺν ἴμερον ἔμβαλε θυμῷ
 Ἄνδρός τε προτέρου, καὶ ἄσπετος, ἠδὲ τοκῆων. 140
 Αὐτίκα δ' ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὀδόνησιν,
 Ὀρμαῖτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα.
 Οὐκ οἴη, ἅμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἐπόνοιο,
 Αἶψα Πιλλῆϊος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.
 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανον, ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν. 145
 Οἱ δ' ἀμφὶ Πριάμον, καὶ Πάνθοον, ἠδὲ Θυμοίτην,
 Λάμπον τε, Κλυτίον θ', Ἰκελαίονά τ', ὅζον Ἄρηος,
 Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
 Εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλῃσι,
 Γῆραὶ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι· ἀλλ' ἀγορηταὶ 150
 Ἐθλοὶ, τετλίγεσσι εὐοκότες, οἵτε καθ' ὕλην
 Δενδρέω ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἰεῖσι·
 Τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦν' ἐπὶ πύργῳ.
 Οἱ δ' ὡς ἔν εἶδον Ἑλένην ἐπὶ πύργῳ ἰῶσαν,
 Ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον. 155
 Οὐ νέμεσις, Τρῶας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς
 Τοιῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάχειν·
 Αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὅπα ἔοικεν.
 Ἄλλὰ καὶ ὡς, τοίη περ ἔεσ', ἐν νηυσὶ νεέδῳ,
 Μηδ' ἡμῖν τεκέεσσι τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιλο. 160
 Ὡς ἄρ' ἔφρα· Πριάμῳ δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῆ·
 Δεῦρο πάροισθ' ἐλθῶσα, φίλον τέκνον, ἴζευ ἐμαῖο,
 Ὅφρα ἴδῃς πρότερόν τε πόσιν, πηθῆς τε, φίλης τε·
 Οὗτι μοι αἰτιή ἐσσι, θεοὶ νύ μοι αἰτιοὶ εἰσιν,
 Οἱ μοι ἐφάρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν. 165
 Ὡς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης,
 Ὅσις ὄδ' ἐσιν Ἀχαιοὺς ἀνὴρ ἠὺς τε μέγας τε.
 Ἦ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μεῖζονες ἄλλοι ἔασιν·
 Καλὸν δ' ἔτῳ ἐγὼν ἔτῳ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 Οὐδ' ἔτῳ γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε. 170
 Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμάρτετο, δῖα γυναικῶν·

Αἰδοῖσθε τέ μοι ἔσσι, φίλε ἑκυρέ, δεινός τε·
 Ὡς ὄφελεν Δάναλός μοι ἀδεῖν κακός, ὅππότε δεῦρο
 Ἰεῖ σῶ ἐπόμην, δάλαμον γνωτός τε λιπῦσα,
 Παιδά τε τηλυγέτην, κῆ ὀμηλικίην ἐρατεινήν. 175
 Ἄλλὰ τά γ' ἔκ ἐγένοντο· τὸ κ' κλαίησα τέτηκα.
 Τέτο δέ τοι ἑρέω, ὃ μ' ἀνείρσαι, ἠδὲ μελαλλᾶς·
 Οὗτός γ' Ἀλρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθός κρατερός τ' αἰχμητής·
 Δαῆρ αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδ' ἔην γε. 180
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρων ἠγάσσατο, φώνησέν τε·
 ὦ μάκαρ Ἀλρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,
 Ἥ ρά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κῆροι Ἀχαιῶν.
 Ἦδη κ' Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
 Ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας, ἀνέρας αἰολοκώλους, 185
 Λαῶς Ὀτρῆσθε κ' Μύγδονσθε ἀντιθέσιοι,
 Οἳ ρά τὸτ' ἐσρατόωντο παρ' ὄχθας Σαῖγαγίοιο.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρ' ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
 Ἥματι τῷ, ὅτε ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
 Ἄλλ' ἔδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί. 190
 Δεύτερον αὐτ', Ὀδυσῆα ἰδὼν, ἑρέειν ὁ γεγαῖός·
 Εἴπ' ἄγε μοι κ' τόνδε, φίλον τέκν', ὅσις ὄδ' ἐσί·
 Μάων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 Εὐρύτερ' δ' ἄμοισιν, ἰδὲ σέρνοισιν ἰδέσθαι. 195
 Τεύχεα μὲν οἱ κείται ἐπὶ χθονὶ πελοπονήσῃ,
 Αἰτὸς δὲ, κλίλ' ὡς, ἐπιπλεῖται σίχαις ἀνδρῶν·
 Ἀρμειῶ μιν ἔγωγε εἴσκω πηγεσιμᾶλλον,
 Ὅς ὄϊων μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννάων.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπειθ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 Οὔτε, δ' αὖ, Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς, 200
 Ὅς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης, κραναῆς περ ἐβόσης,
 Εἰδὼς παντοίους τε δόλους κ' μήδεα πυκνά.
 Τὴν δ' αὐτ' Ἀντήνωρ πεπνυμέν' ἀντίον ἦτορ·
 Ὅ γ' ἴναί, ἧ μάλα τῦτο ἔπ' νημερῆες ἔειπες.

Ἦδη γὰρ ἢ δεῦρό ποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς, 205
 Σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 Τὸς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα, ἢ ἐν μεγάροισι φίλησα·
 Ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην ἢ μῆδεα πυκνά·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἀγειρομένοισιν ἔμιχθεν,
 Στάντων μὲν, Μενέλαος ὑπέιρεχεν εὐρέας ὤμους, 210
 Ἄμφω δ' ἐζομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ μύθεος ἢ μῆδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 Ἦ τοι μὲν Μενέλαος ἐπιροχάδην ἀγόρευε,
 Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἐπεὶ ἔ πολύμυθός, 215
 Οὐδ' ἀφαμαρτοεπῆς, εἰ ἢ γένει ὕσερος ἦεν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναίξειεν Ὀδυσσεύς,
 Στάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμμαϊα πῆξας,
 Σκῆπτρον δ' ἔτ' ὀπίσω, ἔτε προπρηνὲς, ἐνώμα,
 Ἄλλ' ἀσεμφὲς ἔχεσκεν, αἰῖδρει φωτὶ εἰοικώς·
 Φαίης κεν ζάκοτόν τινα ἔμμεναι, ἀφρονά δ' αὐτως· 220
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὅπα τε μεγάλην ἐκ σήδεος ἴει,
 Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν εἰοικότα χειμερίησιν,
 Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
 Οὐ τότε γ' ἂν Ὀδυσσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδ' ἰδούλιες·
 Τὸ τρίτον αὐτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραῖός· 225
 Τίς τ' ἄρ' ὄδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠὺς τε μέγας τε,
 Ἐξοχὸς Ἀρσείων κεφαλὴν ἠδ' εὐρέας ὤμους;
 Τὸν δ' Ἐλένη τανύπεπλος ἀμείβελο, δῖα γυναικῶν·
 Οὗτος δ', Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν·
 Ἰδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήγεσσι, θεὸς ὤς, 230
 Ἐσηκ'· ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέδουλο·
 Πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος·
 Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἴκοιτο.
 Νῦν δ' ἄλλος μὲν πάντας ὀρῶ ἐλίκωπας Ἀχαιῶς,
 Οὗς κεν εὖ γνοίην, ἢ τῆνομα μυθησαίμην· 235
 Δοιῶ δ' ἔ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορες λαῶν,
 Κἀσορὰ δ' ἰπποδάμον, ἢ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεια.

Αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείναλο μήτηρ.

ἼΗ ἐχ' ἐσπέδην Λακεδαίμονα ἐξ ἑραλεινῆς;

ἼΗ δεῦρο μὲν ἔποντο νέεσσι ἐνὶ πονίλοπόροισι, 240

Νῦν δ' αὖτ' ἐκ ἐθέλῃσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,

Αἴχρεια δειδιότες ἢ ὀνείδεα πόλλ', ἅ μοι ἐσίν;

Ὡς φάτο· τῆς δ' ἤδη καλέχεν φυσίζοα ἰαῖα

Ἐν Λακεδαίμονι αὖτι, φίλη ἐνὶ πατρίδι γαίῃ.

Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστῃ, θεῶν φέρον ὄρκια πιστὰ, 245

Ἄρνε δύω, ἢ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρέρης,

Ἄσκαῶ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν

Κήρυξ Ἰδαῖα, ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·

Ὡτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενα ἐπέεσσιν·

Ὀρσεο, Λαομεδονιάδῃ καλέεσιν ἄριστοι 250

Τρώων θ' ἵπποδάμων ἢ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

Ἐς πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμηται·

Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος ἢ ἀρηΐφιλος Μενέλαος

Μακρῆς ἐλχέησι μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί·

Τῷ δὲ κε νικήσαντι γυνὴ ἢ κλήμαθ' ἔποιτο· 255

Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότητα ἢ ὄρκια πιστὰ ταμόντες,

Ναίοιμεν Τροίην ἐριβόλακα· τοὶ δὲ νέωνται

Ἄρσθ' ἐς ἱππόβολον ἢ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.

Ὡς φάτο· ῥίγησεν δ' ὁ γέρον, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους

Ἴππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὄτραλέως ἐπίθοντο. 260

Ἄν δ' ἄρ' ἔβη Πριάμο, κατὰ δ' ἠνία τῆινεν ὀπίσσω·

Πὰρ δὲ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον.

Τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίοιο ἔχον ὠκέας ἵππους·

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρώας ἢ Ἀχαιῆς,

Ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα περλυβότεραν 265

Ἐς μέσσον Τρώων ἢ Ἀχαιῶν ἐσιχόωντο.

Ὡρνετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

Ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ

Ὀρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον 270

Μίσγον· ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν·

Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, ἢ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·

Ἦτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμέεσσαν 305

Ἄψ, ἐπεὶ ἔπος τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρᾶσθαι

Μαργάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλων Μενελάω.

Ζεὺς μὲν περ τόγε οἶδε ἢ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

Ὀπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπερωμένον ἐστίν.

Ἦ ῥα, ἢ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεσσι φῶς 310

Ἄν δ' ἄρ' ἔδαιν' αὐτὸς, κατὰ δ' ἠνία τῆινεν ὀπίσσω·

Πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσαλο δίφρον·

Τῷ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο.

Ἐκτωρ δὲ Πριάμοιο παῖς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς

Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα 315

Κλήρης ἐν κυνέῃ χαλκῆρσι πάλλον ἐλόντες,

Ὀππότερος δὴ πρόδεν ἀφείη χάλκεον ἔλχθι.

Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέχον·

ᾗ οὐδὲ δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε·

Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιζε, μέλιζε, 320

Ὀππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,

Τὸν δὲ ἀποφθίμενον εὖναι δόμον Ἄϊδος εἶσω,

Ἦμῖν δ' αὖ φιλότῆλα ἢ ὄρκια πιεσὰ γενέσθαι.

Ὡς ἄρ' ἔφην· πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ,

Ἄψ ὀρόων· Πάριος δὲ δοῶς ἐκ κλῆρος ὄρυσεν. 325

Οἱ μὲν ἔπειθ' Ἰζοντο κατὰ σίχας, ἦχι ἐκάσῳ

Ἴπποισι ἀερεσίποδες, ἢ ποικίλα τεύχε' ἐκαίλο.

Αὐτὰρ ὄγ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα κατὰ

Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο.

Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε 330

Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·

Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσι· ἔδυνεν

Οἶο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἤρμοσε δ' αὐτῷ·

Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυροθήλον,

Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε σιβαρόν τε 335

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχίον ἔθηκεν,

Ἴππευον· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
 Εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
 Ὡς δ' αὐτως Μενέλαος ἀρήϊός ἔντε' ἔδυνεν.

Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν ἐκάτερθεν ὀμίλῃ θωρήχθησαν, 340
 Ἐς μέσσον Τρώων ἢ Ἀχαιῶν ἐσιχῶντο,
 Δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσοροῶντας
 Τρώας δ' ἵπποδάμους, ἢ εὐκνήμιδας Ἀχαιούς.
 Καί ῥ' ἐγγύς σήτην, διαμειρητῶ ἐνὶ χώρῳ,
 Σείοντ' ἐλχέας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε. 345

Πρόθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο καὶ ἀσπίδα πάνλοσε ἴσην,
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν, ἀνεγνάμφοι δέ οἱ αἰχμῇ
 Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ· ὃ δὲ δεύτερος ὄρνυτο χαλκῶ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· 350

Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι, ὃ με πρότερος κάκ' ἔοργε,
 Δῖον Ἀλέξανδρον, ἢ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον·
 Ὅφρα τις ἐρρίγησι ἢ ὀψιγόνων ἀνδράπων,
 Ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὃ κεν φιλότῃα παράσχη.

Ἦ ῥα, ἢ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 355
 Καὶ βάλε Πριαμίδαο καὶ ἀσπίδα πάνλοσε ἴσην.
 Διὰ μὲν ἀσπίδ' ἦλθε φαεινῆς ὄμβριμον ἔγχος,
 Καὶ διὰ θάσσηκος πολυδαιδάλα ἠρήρεισο·

Ἀνλικρὸν δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιλιῶνα
 Ἐγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη, ἢ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν· 360
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
 Πλῆξεν ἀναχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ
 Τριχθὰ τε ἢ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός·
 Ἀτρεΐδης δ' ἄμωξεν, ἰδὼν εἰς ἕρανὸν ἑυρύν·

Ζεῦ πάτερ, ἔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος, 365
 Ἦ τ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 Νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσ' ἐάγη ξίφος· ἐκ δέ μοι ἔγχος
 Ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, ἐδ' ἔβαλόν μιν.

Ἦ, ἢ ἐπαίξας, κόρυθος λάβεν ἵπποδασείης,

- Ἐλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς 370
 Ἄλχε δέ μιν πολύκεσος ἰμάς ἀπαλήν ὑπὸ δειρῆν,
 Ὅς οἱ ὑπ' ἀνθρεῶνος ὄχευς τέταλο τρυφαλείης.
 Καί νύ κεν εἶρουσσέν τε, ἢ ἄσπειρον ἦραλο κῦδος,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Ἥ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοῶς Ἴφι κλαμένοιο. 375
 Κεῖνῃ δὲ τρυφάλεια ἄμ' ἔσπειρο χειρὶ παχειῇ.
 Τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς
 Ῥίψ' ἐπιδινήσας, κόμισαν δ' ἐρήγρες ἑταῖροι.
 Αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρυσσε καλακλάμεναι μενεαίνων
 Ἐλχεῖ χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη 380
 Ῥεῖα μάλ', ὥς τε θεός· ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆ,
 Κὰδ' δ' εἶσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδει, κηῶεντι.
 Αὐτὴ δ' αὖθ' Ἐλένην καλέεσθ' ἴε· τὴν δ' ἐκίχανε
 Πύργῳ ἔφ' ὑψηλῷ· περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν.
 Χειρὶ δὲ νεκλαρέε εἰανῆ ἔτίναξε λαβῆσα. 385
 Γρηῖ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενεῖ προσέειπεν
 Εἶροκόμῳ, ἣ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώσῃ
 Ἦσκειν εἶρια καλά, μάλισα δέ μιν φιλέεσκε·
 Τῆ μιν εἰσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
 Δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι. 390
 Κεῖνος ὄγ' ἐν θαλάμῳ ἢ δινωτοῖσι λέχεσσι,
 Κάλλει τε σίλβων ἢ εἵμασιν· ἐδέ κε φαίης
 Ἄνδρῖ μαχεσσάμενον τόνγ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
 Ἔρχεσθ', ἠὲ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.
 Ὡς φάτο· τῆ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε· 395
 Καί ῥ' ὥς ἔν ἐνόησε θεῶς περικαλλέα δειρῆν,
 Στήθεά τ' ἱμερόεντα, ἢ ὄμματα μαρμαίροντα,
 Θάμβησέν τ' ἄρ' ἐπειλα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν;
 Ἥ πῆ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων 400
 Ἄξαις, ἢ Φρυγίης, ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς;
 Εἴ τίς τοι ἢ κείδι φίλος μερόπων ἀνδρῶπων;

Οὔτεκα δὴ νῦν διὸν Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 Νικήσας ἐδέλει συγερὴν ἐμὲ οἰκαδ' ἄγεσθαι,
 Τένεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέεσα παρῆσθης; 405

Ἦσο παρ' αὐτὸν ἰῆσα· θεῶν δ' ἀπόπειπε κελεύθους·
 Μηδέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποσρέψειας Ὀλυμπον,
 Ἄλλ' αἰεὶ περὶ κεῖνον οἴζυε, καί ἐ φύλασσε,
 Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὄγε δέλην.
 Κεῖσε δ' ἐγὼν ἔκ εἴμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, 410
 Κεῖνε πορσυνέεσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ' ἐπίσσω
 Πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχε' ἀκριβὰ θυμῶ.

Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
 Μὴ μ' ἔρεθε, χετλίη· μὴ χωσαμένη σε μεθεῖω,
 Τῶς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα· 415
 Μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσσομαι ἔχθεα λυγρὰ
 Τρώων κὺ Δαναῶν· σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ἔλχαι.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδεις δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα.
 Βῆ δὲ καταχομένη ἐανῶ ἀργῆτι φαεινῶ,
 Σιγῆ· πᾶσας δὲ Τρωὰς λάθει· ἦρχε δὲ δαίμων. 420

Αἰ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἱκούοιο,
 Ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα δοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
 Ἦ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε διὰ γυναικῶν.
 Τῆ δ' ἄρα δίφρον ἐλῶσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
 Ἄντι' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέδηκε φέρεσα· 425
 Ἐνθα κάθει' Ἑλένη, κέρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 Ὅσσε πάλιν κλίνασα· πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθεα·

Ἦλυδες ἐκ πολέμου· ὡς ὄφελος αὐτόθ' ὀλέσθαι,
 Ἄνδρῖ δαμεῖς κρατερῶ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
 Ἦ μὲν δὴ πρὶν γ' εὐχε' ἀρηϊφίλης Μενελάου, 430
 Σῆ τε βίη, κὺ χερσὶ, κὺ ἔλχεϊ, φέρτερος εἶναι·
 Ἄλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσα ἀρηϊφίλον Μενέλαου
 Ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ' ἔγωγε
 Παύσασθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῶ Μενελάου
 Ἄντιόνιν πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι 435

Ἄφραδέως, μήπως τάχ' ὑπ' αὐτῆ δαυρὶ δαμείης.

Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειδόμενος προσέειπε·

Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε.

Νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ·

Κεῖνον δ' αὐτίς ἐγώ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν. 440

Ἄλλ' ἄγε δὴ φιλότῃτι τραπέομεν εὐνηθέντε·

Οὐ γὰρ πῶ ποτέ μ' ᾄδε ἔρωσ φρένας ἀμφεκάλυψεν,

Οὐδ' ὅτε σε πρότερον Λακεδαιμόνῳ ἐξ ἐραλεινῆς

Ἐπλεον ἀρπάξας ἐν πολιοπόροισι γέεσσι,

Νήσω δ' ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότῃτι καὶ εὐνῇ. 445

Ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἴμερ' αἰρεῖ.

Ἡ ῥα, καὶ ἦρχε λέχουσδε κιῶν, ἅμα δ' εἶπετ' ἀκοίλις·

Τῶ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι καλεῦναδεν λεχέεσσιν.

Ἀτρείδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοίτα, δηρὸν ἑοικῶς,

Εἴ πε ἔσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα. 450

Ἄλλ' ἔτις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικέρων

Δαῖξαι Ἀλέξανδρον τότε ἀρηϊφίλω Μενελάω·

Οὐ μὲν γὰρ φιλότῃτι γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο·

Ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 455

Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκροισι·

Νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηϊφίλω Μενελάω·

Ἵμεῖς δ' Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κλήμαθ' ἅμ' αὐτῇ

Ἐκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἥλιον ἑοικεν,

Ἡ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέλῃται. 460

Ὡς ἔφατ' Ἀτρείδης, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Δ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἔδοξε τοῖς θεοῖς τὴν Ἴλιον ἀλῶναι. Διὸ Ἀθηῶν μὲν Μενέλαον τοῦ ξυθῆνας ὑπὸ Πανδάρου παρεσκεύασε. Καὶ ἔτις συχρυθέντων τῶν ἔρκων, Μαχάων μὲν ἰᾶται Μενέλαον. Ἀγαμέμνων δὲ ἀπειλῶν, τὴν τραίαν παρορμᾷ εἰς τὸν πόλεμον. Συμβολῆς δὲ γενομένης, πολλοὶ ἐκατέρωθεν ἀναιρῶνται.

ἽΟΡΚΙῶΝ ΣΥΓΧΥΤΣΙΣ. ἘΠΙΠῶΛΗΣΙΣ.

Δέλτα, θεῶν ἀγορῆ, ἔρκων χύσις, ἀρεῶ ἀρχή.

ΟΙ δὲ θεοὶ πᾶρ Ζητὶ καθήμενοι ἠγορῶντο
Χρυσέω ἐν δαπέδῳ, μετὰ δὲ σφισι πῶτνια Ἦθη
Νέκταρ ἐφοχόει· τί δὲ χρυσεῖσι δεπάεσσι
Δαϊδέχαϊ ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορῶντες.
Αὐτίκ' ἐπειράτο Κρονίδης ἐρεδιζέμεν Ἦθην,
Κερτομίσις ἐπέεσσι παρὰβλήδην ἀγορεύων
Δοιαὶ μὲν Μενελάω ἀρηγόνες εἰσὶ θεῶων,
Ἦθη τ' Ἀργείη, ἢ ἀλαλκομένης Ἀθήνη.

Ἄλλ' ἦτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι ἄσορόωσαι
 Τέρπεδον τῷ δ' αὖτε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
 Αἰεὶ παρμέμβλωκε, ἢ αὐτῆ κῆρας ἀμύνει·
 Καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οἰόμενον θανέεσθαι.

10

Ἄλλ' ἦτοι νίκη μὲν, ἀρηϊφίλας Μενελάα·
 Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα·

Ἡ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν ἢ φύλοπιν αἰνῆν

15

Ὅρσομεν, ἢ φιλότῆλα μεί' ἀμφοτέρωσι βάλωμεν.

Εἰ δ' αὖτως τόδε πᾶσι φίλον ἢ ἠδὺ γένοιτο,

Ἡ τοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἀνακτοῦ,

Αὖτις δ' Ἀργαίην Ἑλένην Μενέλαο ἄγοιτο.

Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε ἢ Ἥρη·

20

Πλησῖαι αἰγ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρῶεσσι μεδέσθην.

Ἡ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, ἐδέε τι εἶπε,

Σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλο δέ μιν ἄγριον ἦρει·

Ἥρη δ' ἐκ ἔχαθε σῆσθ' χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·

Αἰνότατε Κρονίδη, πῶϊον τὸν μῦθον εἶπες;

25

Πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον, ἠδ' ἀτέλεσον

Ἴδρωϊδ', ὃν ἴδρωσα μόγῳ; καμέτην δέ μοι ἵπποιο

Λαὸν ἀγαρέσῃ, Πριάμῳ κακὰ, τοῖό τε παισίν.

Ἐρῶ· ἀτὰρ εἴ τοι πάλλες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

30

Δαιμονίη, τί νύ σε Πριάμῳ Πριάμοιό τε παῖδες

Τόσσα κακὰ βέζουσιν, ὅτ' ἀσπερχεῖς μενεαίνεις

Ἴλιε ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πολίεθρον;

Εἰ δὲ σύ γ', εἰσελθῆσα πύλας ἢ τείχεα μακρὰ,

Ὡμὸν βεβρωῖοις Πριάμον Πριάμοιό τε παῖδας,

35

Ἄλλης τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.

Ἐρξον, ὅπως ἐθέλεις, μὴ τῦτό γε νεῖκον ὀπίσσω

Σοὶ ἢ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μεί' ἀμφοτέρωσι γένηται.

Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

Ὅπως κεν ἢ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι

40

Τὴν ἐθέλω, ὅθι τοὶ φίλοι ἀνέρες ἐκγεγάασι,

Μήτι διαίριβειν τὸν ἔμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἑάσσαι·
Καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.

Αἶ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε, ἢ ἔρανῳ ἀσερόεντι,
Ναιϊάεσσι πόλῃες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 45

Τάων μοι πῆρι κῆρι τίεσκετο Ἴλιῳ ἰρή,
Καὶ Πριάμῳ, ἢ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.

Οὐ γὰρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,
Λοιβῆς τε, κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πτόνια Ἥρη· 50

Ἦ τοι ἔμοι τρεῖς μὲν πολὺ φίλῳαί εἰσι πόλῃες,

Ἄργῳ τε, Σπάρτῃ τε, ἢ εὐρυάγυια Μυκίῃ.

Τὰς διαπέρσαι, ὅταν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·

Τάων ἔτι ἐγὼ πρόδδ' ἴσασμαι, ἐδὲ μεγαίρω.

Εἶπερ γὰρ φθονέω τε, ἢ ἐκ εἰῶ διαπέρσαι, 55

Οὐκ ἀνύω φθονέεσ'· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐσσι.

Ἄλλὰ χρὴ ἢ ἔμὸν δέμεναι πόνον ἐκ ἀτέλεσον·

Καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένῳ δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν σοί.

Καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνῳ ἀγκυλομήτης,

Ἄμφοτερον, γενεῆ τε, ἢ ἔνεκα σὴ παρῳκοίτις 60

Κέκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.

Ἄλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποξέχομεν ἀλλήλοισι,

Σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἔμοι· ἐπὶ δ' ἔψονται θεοὶ ἄλλοι

Ἄθανάτοι· σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτείλαι,

Ἐλθεῖν ἐς Τρώων ἢ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν, 65

Πειρᾶν δ', ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαϊας Ἀχαιῖδες

Ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.

ᾠς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθησε παλῆρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθῃ, μετὰ Τρῶας ἢ Ἀχαιῖδες 70

Πειρᾶν δ', ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαϊας Ἀχαιῖδες

Ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.

ᾠς εἰπὼν, ὄτρυνε πάρῳ μεμαυῖαν Ἀθήνην·

Βῆ δὲ κατ' ἐλύμποιο καρήνων ἀίξασα.

Οἶον δ' ἀσέρα ἦκε Κρόνος παῖς ἄγκυλομήτεω, 75

Ἡ ναύτησι τέρας, ἥε στρατῶ ἑυρέϊ λαῶν,
 Λαμπρόν· τῆ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἴενται·
 Τῶ εἰκυῖ ἦἴξεν ἐπὶ χθόνα Παλλάς' Ἀθήνη,
 Κάδ' δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβῃ δ' ἔχεν εἰσοροῦντας,
 Τρῳάας δ' ἵπποδάμεις, καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς. 80

Ὡδὲ δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πηλοσίον ἄλλον·

Ἡ ῥ' αὖτις πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
 Ἔσσεται, ἥ φιλότῆλα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι
 Ζεὺς, ὅς' ἀνθρώπων ταμίης πόλεμοιο τέτυκται.

Ὡς ἄρα τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε. 85

Ἡ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη Τρώων καλεδύσθε' ὄμιλον,
 Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῶ ἀίχμητῆ,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενῃ, εἴ περ ἐφεύροι·
 Εὖρε Λυκάονα υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
 Ἐσαότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ σίχτες ἀσπισάων 90
 Λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο ἀπ' Αἰσῆποιο ῥοάων·

Ἄλχθ' δ' ἰσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἡ ῥά νύ μοι τι πίδαοιο, Λυκάονα υἱὲ δαΐφρον;
 Τλαίης κεν Μενελάω ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν;

Πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδ' ἄροιο, 95

Ἐκ πάντων δὲ μάλιστ' Ἀλεξάνδρω βασιλῆϊ·
 Τῆ κεν δὴ πάμπρωτα πᾶρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 Αἴ κεν ἴσῃ Μενέλαον ἀρήιον, Ἀτρέα υἱόν,
 Σῶ βέλει δμηθέντα, πυρῆς ἐπιθάντ' ἀλεγεινῆς.

Ἄλλ' ἄγ' οἴστουσιν Μενελάω κυδαλίμοιο· 100

Εὐχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ, κλυτολόξῳ,
 Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξαι κλειτὴν ἑκατόμβην,
 Οἴκαδε νοσήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης.

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· τῶ δὲ φρένας ἄφρονι πᾶιδεν.

Αὐτίκ' ἐσύλα τόξον εὐξοον, ἰξάλα αἰγὸς 105

Ἀγρίε, ὃν ῥά ποί' αὐτὸς, ὑπὸ σέρνοιο τυχήσας,
 Πέτρης ἐκβαίνουσα δεδεγμένῃ ἐν προδοκῆσι,

Βεβλήκει πρὸς γῆν· ὁ δ' ὕπλι· ἔμπεσε πέτρῃ.
 Τῷ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαϊδεκάδωρα πεφύκει·
 Καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξό· ἤραρε τέκτων, 110
 Πᾶν δ' εὖ λειήνας, χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην·
 Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμεν, πρὸς γαίῃ
 Ἀγκλίνας· πρὸθεν δὲ σάκεα χέρον ἐδλοὶ ἑταῖροι,
 Μὴ πρὶν ἀναίξειαν ἀρήϊοι υἱὲς Ἀχαιῶν,
 Πρὶν βλήθαι Μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν. 115
 Αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης· ἐκ δ' ἔλα' ἰὸν
 Ἀβλήττα, πλερόελλα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
 Αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ καλεκόσμει πικρὸν οἷσόν,
 Εὐχέλο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ, κλυτοτόξῳ,
 Ἀργῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην, 120
 Οἴκαδε νοσήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης.
 Ἔλκε δ' ὀμῆ γλυφίδας τε λαβῶν καὶ νεῦρα βόεια·
 Νευρὴν μὲν μαζῶ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ κυκλοτερεὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
 Λίγξε βιὸς, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλλο δ' οἷσός 125
 Ὀξυβελῆς, καθ' ὄμιλον ἐπιπλῆθαι μενεαίνων.
 Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
 Ἀθάναοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελεΐη,
 Ἥ τοι πρὸθεν γᾶσα, βέλ· ἔχεπευκὲς ἄμυνεν.
 Ἥ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροῶς, ὡς ὅτε μήτηρ 130
 Παιδὸς ἔεργει μυῖαν, ὅθ' ἠδέϊ λέξαλο ὕπνω.
 Αὐτὴ δ' αὐτ' ἴδυνεν, ὅθι ζωσῆ· ὀχῆες
 Χρῦσαιοι σύνεχον, καὶ διπλό· ἦντετο δώρηξ·
 Ἐν δ' ἔπεσε ζωσῆρι ἀρηρότι πικρὸς οἷσός.
 Διὰ μὲν ἄρ ζωσῆ· ἐλήλατο δαιδαλέοιο, 135
 Καὶ διὰ δώρηκ· πολυδαίδαλα ἠρήρεισο,
 Μίτρης δ', ἣν ἐφόρει, ἔρυμα χροῶς, ἔρκ· ἀκόντων,
 Ἥ οἱ πλεῖστον ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ ἔσαλο καὶ τῆς·
 Ἀκρόταλον δ' ἄρ' οἷσός ἐπέγραψε χροῶα φιλός·
 Αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαιεφές ἐξ ὠτειλῆς. 140

Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνή φοίνικι μίχνη
 Μηοῖς, ἢ Ἐκάερα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·
 Κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
 Ἴπωῆες φορέειν βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 Ἀμφότερον, κόσμῳ δ' ἵππῳ, ἐλατῆρί τε κῦδῳ· 145
 Τοῖοί τοι, Μενέλαε, μίανδην αἶματι μηροῖ
 Εὐφύεες, κνήμαί τ', ἠδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.
 Ρίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Ὡς εἶδεν μέλαν αἶμα καταρρέον ἐξ ὤτειλῆς·
 Ρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηΐφιλῷ Μενέλαῳ· 150
 Ὡς δ' εἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄσχευς ἐκτὸς ἐόντας,
 Ἀφορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέεσθη.
 Τοῖς δὲ βαρυγενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 Χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεγενάχοντο δ' ἑταῖροι·
 Φῖλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἑταμνον, 155
 Οἶον προσήσασα πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι·
 Ὡς σ' ἔθαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
 Οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον, αἶμά τε ἀρνῶν
 Σπονδαί τ' ἄκρητοι, καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν.
 Εἶπερ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιῳ οὐκ ἐτέλεσσεν, 160
 Ἐκ τε καὶ ὄψε' τελεῖ· σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
 Σὺν σφῆσι κεφαλήσι, γυναιξί τε, καὶ τεκέεσσιν.
 Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Ἔσσειαι ἡμεῖς, ὅταν ποῖ' ὀλόγη Ἴλιῳ ἰρή,
 Καὶ Πριάμῳ, καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο· 165
 Ζεὺς δὲ σφιν Κρονίδης, ὑψίζυγῳ, αἰδέρι ναίων,
 Αὐτὸς ἐπισσείησιν ἐρεμνὴν Αἰγίδα πάσι,
 Τῆς δ' ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται ἐκ ἀτέλεσα·
 Ἀλλὰ μοι αἶνον ἄχῳ σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
 Αἶ κε θάνης, καὶ μοῖραν ἀναπλήσης βιότοιο· 170
 Καὶ κεν ἐλέγχισῳ πολυδίψιον Ἄρσῳ ἰκοίμην.
 Αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδῳ αἴης,
 Καδδέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν,

Ἄργείην Ἑλένην· σέο δ' ὄσέα πύσει ἄρρηκτα
 Κειμένε ἐν Τροίῃ, ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ· 175

Καί κέ τις ὧδ' ἔρξει Τρώων ὑπερηγορόντων,
 Τύμβῳ ἐπιθρόσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·

Αἶψ' ἔτῳς ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει Ἄγαμέμνων,
 Ὡς ἢ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν·

Καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν, 180
 Σὺν κεινῆσιν νηυσὶ, λιπῶν ἀγαθὸν Μενέλαον·

Ὡς ποτέ τις ἔρξει, τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν.
 Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

Θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσῃο λαὸν Ἀχαιῶν· 185
 Οὐκ ἐν καιρίῳ ὄξυ πάγη θέλω, ἀλλὰ πάροισεν

Εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίοιο, ἢ δ' ὑπένεσθῃεν
 Ζῶμά τε, ἢ μήτηρ, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἄγαμέμνων·

Ἄι γὰρ δὴ ἔτῳς εἴη, φίλω ὦ Μενέλαε· 190
 Ἐλκὼ δ' ἰητῆρ ἐπιμάσσεται, ἢ δ' ἐπιθήσει

Φάρμακ', ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.
 Ἦ, ἢ Ταλθύδιον, θεῖον κήρυκα, προσηύδα·

Ταλθύδι', ὀπιτάχιζα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον· 195
 Φῶτ', Ἀσκληπιῶ υἱὸν ἀμύμονα ἰητῆρα,

Ὅφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 195
 Ὅν τις οἰσεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,

Τρώων, ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέω, ἄμμι δὲ πένθῳ.
 Ὡς ἔφατ'· εἰδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθησεν ἀκέσας·

Βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτόνων, 200
 Παπταίνων ἥρωα Μαχάονα· τὸν δ' ἐνόησεν

Ἐσαότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰν εἶχες ἀσπιστάων
 Λαῶν, οἳ οἱ ἔπον Τροίικης ἐξ ἵπποδότοιο.

Ἄλχῃ δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ὅρσ', Ἀσκληπιάδῃ· καλέει κρείων Ἄγαμέμνων,

Ὅφρα ἴδῃς Μενέλαον ἀρήιον, Ἄτρεος υἱὸν, 205
 Ὅν τις οἰσεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,

Τρώων, ἢ Λυκίων· τῶ μὲν κλέϑ, ἄμμι δὲ πένθϑ.

Ὡς φάτο· τῶ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·

Βάν δ' ἰέναι καθ' ὄμιλον ἀνά στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὄδι ξανθὸς Μενέλαϑ 210

Βλήμενϑ ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ', ὅσσοι ἄριστοι,

Κυκλός', ὁ δ' ἐν μέσσοισι παρὶς αἰο ἰσόθεϑ φάσ·

Αὐτίκα δ' ἐκ ζωσῆϑ ἀρηρότϑ εἶλκεν οἷσόν·

Τῆ δ' ἐξελκομένοιο, πάλιν ἄγευ ὀξέες ὄγχοι·

Λῦσε δέ οἱ ζωσῆρα παναίολον, ἠδ' ὑπένερθε 215

Ζῶμά τε, ἢ μήτηρ, τὴν χαλχῆες κάμον ἄνδρες.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκϑ, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἷσός,

Αἴμ' ἐκμυζήσας, ἐπ' ἄρ' ἠπια φάρμακα εἰδώς

Πάσσε, τά οἱ ποῖε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.

Ὅρρα τοὶ ἀμφεπένοῖλο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον, 220

Τοφρὰ δ' ἐπὶ Τρώων σίχες ἤλυθον ἀσπισάων·

Οἱ δ' αὐτίς κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.

Ἐνθ' ἐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,

Οὐδὲ καταπλώσσοῖ', ἐδ' ἐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι·

Ἄλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνευραν. 225

Ἴππης μὲν γὰρ ἔασσε ἢ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ·

Καὶ τῆς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας

Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίῃ Πειραΐδαο·

Τῶ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρὶ χέμεν, ὅππότε κέν μιν

Γυῖα λάβῃ κάμαθϑ, πολέας διακοιρανέοντα· 230

Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν·

Καί ῥ' ἔς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπάλων,

Τῆς μάλα θαρσύνεσκε παρὶς ἄμενϑ ἐπέεσσι·

Ἄργεῖοι, μήπω τι μεθίετε θέριδϑ ἀλκῆς·

Οὐ γὰρ ἐπὶ ψεύδεσσι πατῆρ Ζεὺς ἔσσει' ἀρωγός· 235

Ἄλλ' οἵπερ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,

Τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χροά γυῖπες ἔδονται·

Ἴμεῖς δ' αὐτ' ἀλόχῃς τε φίλας, ἢ νήπια τέκνα

Ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πλολίεθρον ἔλωμεν.

- Ούσιν' αὖ μεθιέντας ἴδοι συγερεῖ πολέμοιο, 240
 Τὸς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
 Ἄργεῖοι, ἰόμωροι, ἐλεγχέες, ἔ νυ σέβεσθε;
 Τίφθ' ἔτως ἔσητε τεθηπότες, ἤύτε νεβροί;
 Αἴ τ' ἐπεὶ ἔν' ἔκαμον, πολέῳ πεδίοιο δέεσαι,
 Ἐσᾶσ', ἢδ' ἄρα τίς σφι μείλ' φρεσὶ γίγνεσθαι ἀλκή· 245
 Ὡς ὑμεῖς ἔσητε τεθηπότες, ἢδὲ μάχεσθε.
 Ἦ μένετε Τρωᾶς χεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
 Εἰρύαλ' εὐπρυμνοὶ, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
 Ὅφρα ἴδη', αἴκ' ὑμῖν ὑπέρχη χεῖρα Κρονίων;
 Ὡς ῥ' ὄγε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν· 250
 Ἦλθε δ' ἐπὶ Κρητέσσι, κιὼν ἀνὰ ἑλαμὸν ἀνδρῶν.
 Οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενεῖα δαΐφρονα θωρήσσοιλο·
 Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, συτὶ εἴκελ' ἀλκήν,
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὄτρυνε φάλαγγας.
 Τὸς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 255
 Αὐτίκα δ' Ἰδομενεῖα προσηύδα μελιχίοισιν·
 Ἰδομενεῦ, πῆρι μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπόλων,
 Ἦμὲν ἐνὶ πολέμῳ, ἢδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ,
 Ἦδ' ἐν δαΐθ', ὅτε πῆρ τε γερέσιον αἶθοπα οἶνον
 Ἄργεῖων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρωνται. 260
 Εἶπερ γάρ τ' ἄλλοι γε κερηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
 Ἐσηχ', ὡσπερ ἐμοὶ, πῖεειν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
 Ἄλλ' ὄρσευ πόλεμόνδ', οἷ' ὅτ' ἄρ' εὐχέο εἶναι.
 Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ἠύδα· 265
 Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρήϊ' ἔταϊρ'
 Ἔσσομαι, ὡς τοπρῶτον ὑπέστην κὶ καλένευσα·
 Ἄλλ' ἄλλῃς ὄτρυνε κερηκομόωντας Ἀχαιῆς,
 Ὅφρα τάχιςα μαχώμεθ'· ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκι' ἔχευσαν
 Τρωᾶες τοῖσιν δ' αὖ θάναλ' κὶ κήδε' ὀπίσσω 270
 Ἔσσετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο.
 Ὡς ἔφατ'. Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχειο, γηθόσυν' κῆρ.

Ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι, κιὼν ἀνὰ ἑλάμδν ἀνδρῶν·
 Τῷ δὲ κορυσσέδην· ἅμα δὲ νέφε' εἶπελο πεζῶν.

Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφε' αἰπόλο' ἀνήρ, 275

Ἐρχόμενον κατὰ πόνλου ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς,
 Τῷ δέ τ', ἀνευθεν ἐόντι, μελάντερον, ἤυτε πῖσσα,
 Φαίνει' ἰὸν κατὰ πόνλον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
 Ῥήγησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τε σπέ' ἤλασε μῆλα·

Τοῖαι ἄμ' Αἰάντεσσιν ἀρηιθῶν αἰζηῶν 280

Δήϊον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνωνλο φάλαγγες
 Κυάνεαι, σάκεσίν τε κὺ ἔλχεσι πεφρικυῖαι.
 Καὶ τῆς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 Καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Αἴαν', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων, 285

Σφῶϊ μὲν, ἔ γάρ ἐοικ', ὄτρυνέμεν ἔτι κελεύω·
 Αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγειλον ἴφι μάχεσθαι.
 Αἰ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, κὺ Ἀθηναίη, κὺ Ἀπολλον,
 Τοῖ' πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·

Τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἀνακλ', 290

Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλῆσά τε, περδομένη τε.

Ὡς εἰπὼν, τῆς μὲν λίπεν αὐτῆ, βῆ δὲ μετ' ἄλλης·

Ἐνθ' ὄγε Νέσος' ἔτελμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητήν,

Οὓς ἐτάρξες σέλλονλα, κὺ ὄτρυνονλα μάχεσθαι,

Ἀμφὶ μέγαν Πελάγονλα, Ἀλάσορά τε, Χρόμιόν τε, 295

Αἴμονά τε κρείονλα, Βίανλά τε, ποιμένα λαῶν.

Ἴππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν κὺ ὄχεσφι,

Πεζῆς δ' ἐξόπιθεν σῆσεν πολέας τε κὺ ἐδλῆς,

Ἐρχ' ἔμεν πολέμοιο· κακῆς δ' ἐς μέσσον ἔλασσαν,

Ὅφρα κὺ ἐκ ἐδέλων τις ἀναγκαίη πολεμίζη. 300

Ἴππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλελο· τῆς γὰρ ἀνώγει

Σφῆς ἵππας ἐχέμεν, μηδὲ κλονέεσθαι ὀμίλω.

Μηδέ τις ἵπποσύνη τε κὺ ἡγορέηφι πεποιδῶς,

Οἱ' πρόδ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,

Μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαυνότεροι γὰρ ἔσεσθε. 305

Ὅς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἄρμαθ' ἵκηται,

Ἐγχει ὀρεξάσθω· ἐπειὴ πολὺ φέρτερον ἔτως.

Ὡδὲ κ' οἱ πρότεροι πόλιας κ' τάχε' ἐπόρθην,

Τόνδε νόον κ' θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχουτες.

Ὡς ὁ γέρον ὠτρυνε, πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς· 310

Καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ γέρον, εἴθ', ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,

Ὡς τοι γέναθ' ἐποίησ', βίη δέ τοι ἔμπεδ' εἴη.

Ἀλλὰ σε γῆρας τέρει ὁμοῖον· ὡς ὄφελέν τις 315

Ἀνδρῶν ἄλλ' ἔχειν, σὺ δὲ κερτοτέροισι μείειναι.

Τὸν δ' ἡμέθει' ἔπειτα Γερῆνι' ἵπποτα Νέστωρ·

Ἀτρεΐδη, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλοισι κ' αὐτὸς

Ὡς ἔμεν, ὡς ὅτε δῖον Ἐρευθαλίωνα κατέκταν·

Ἀλλ' ἔπως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν· 320

Εἰ τότε κῆρ' ἔα, νῦν αὐτέ με γῆρας ἰκάνει·

Ἀλλὰ κ' ὡς ἵππεῦσι μετέσσομαι, ἠδὲ κελεύσω

Βελῆ κ' μύθοισι· τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ γερόντων.

Λίχμας δ' αἰχμάσσοισι νεώτεροι, ὅπερ ἐμεῖο

Ὀπλότεροι γεγάασι, πεποίθασιν τε βίηφιν. 325

Ὡς ἔφατ'· Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχελο, γηθόσυν' κῆρ.

Εὖρ' υἷον Πεπεῶο, Μενεδοῖα πλήξιππον,

Ἐσαότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι μῆσῳρες αὐτῆς·

Αὐτὰρ ὁ πλοσίδν εἰσήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Πὰρ δὲ, Κεφαλλήνων ἀμφὶ σίχες ἐκ ἀλαπαδναὶ 330

Ἐσασαν· ἐ γὰρ πῶ σφιν ἀκέετο λαὸς αὐτῆς,

Ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες

Τρώων θ' ἵπποδάμων κ' Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες

Ἐσασαν, ὀππότε πύργ' Ἀχαιῶν ἄλλ' ἐπελθῶν,

Τρώων ὀρμήσεις, κ' ἄρξειαν πολέμοιο. 335

Τὰς δὲ ἰδὼν νείκεσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

Καί σφρας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ υἷος Πεπεῶο, διοτρεφέ' βασιλῆ',

Καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένη, κερδαλέοφρον,
 Τίπτε καταπλώσσοντες ἀφέσαιε, μίμνειε δ' ἄλλης; 340

Σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρῶτοισιν ἐόντας

Ἐσάμεν, ἠδὲ μάχης καυσειρῆς ἀνιβολῆσαι.

Πρῶτῳ γὰρ ἢ δαιτὸς ἀκκάζεστον ἐμεῖο,

Ἵππῳ δὲ δαῖτα γέροντιν ἐφοπλίζοιμεν Ἀχαιοί·

Ἐνθα φίλ', ὑπάλεα κρέα ἔδμεναι, ἠδὲ κύπελλα 345

Οἶνον πινόμεναι μελιηδέεσσι, ὄφρ' ἐδέλητον·

Νῦν δὲ φίλως χ' ὀρώφει, ἢ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν

Ἵππῶν προπάροισι μαχοίαιτο νηλεῖ χαλκῶ.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Ἄτρεΐδη, ποῖόν σε ἐπ' ἔφυγεν ἔρηκτο ὀδύλων; 350

Πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεδιέμεν; Ὀππῶτ' Ἀχαιοὶ

Τρῶσιν ἔφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν ἄρηα,

Ὀφσαι, ἦν ἐδέληδα, ἢ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,

Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα

Τρῶων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις. 355

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,

Ὡς γινῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὄγε λάξελο μῦθον·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

Οὔτε σε νεικείω περιώσιον, ἔτε κελεύω.

Οἶδα γὰρ, ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360

Ἦπια δῆνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις, ἅ τ' ἐγὼ περ.

Ἄλλ' ἴδι ταῦτα δ' ὀπιθεὺν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν

Εἴρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μελαμώλια θεῖεν.

Ὡς εἰπὼν, τὸς μὲν λίπεν αὐτῆ, βῆ δὲ μετ' ἄλλης.

Εὔρε δὲ Τυδέεσσι υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα, 365

Ἐξαότ' ἐν δ' ἵπποισι ἢ ἄρμασι κολλητοῖσι·

Πὰρ δέ οἱ ἐσήκει Σθένελεσσι, Καπανήϊεσσι υἱός.

Καὶ τὸν μὲν νείκεσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,

Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦμοι, Τυδέεσσι υἱὲ δαίφρονεσσι ἵπποδάμοιο, 370

Τί πλώσσεις; τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας;

Οὐ μὲν Τυδεΐ γ' ᾧδε φίλον πλωκαζέμεν ἦεν,
 Ἄλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηΐοισι μάχεσθαι·
 Ὡς φάσαν, οἳ μιν ἴδοντο πονεύμενον· ἐ γὰρ ἔγωγε
 Ἴντησ', ἐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι· 375

Ἦ τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκῆνας
 Ξεῖνσ', ἅμ' ἀντιδέω Πολυνεΐκει, λαὸν ἀγείρων,
 Οἳ ῥα τότε ἐσρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,
 Καί ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτὰς ἐπικάρυς.
 Οἳ δ' ἔδελον δόμενα, ἣ ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευον· 380

Ἄλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε, παραΐσια σήματα φάινων.
 Οἳ δ' ἐπεὶ ἔν ὄχοντο, ἰδὲ πρὸ ὁδῶ ἐγένοντο,
 Ἄσωπόνδ' ἴκοντο, βαθύχοινον, λεχεποῖν·
 Ἐνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ σείλαν Ἀχαιοί·
 Αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας τε κιχήσατο Καδμείωνας 385
 Δαρυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκληΐης.

Ἐνθ' ἐδὲ, ξεῖνός περ ἑὼν, ἰππηλάτα Τυδεὺς
 Τάρβει, μῦνσ' ἑὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν·
 Ἄλλ' ὄγ' ἀεθλεύειν προκαλίξέτο· πάντα δ' ἐνίκᾳ
 Ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐπὶ ῥροθῆσ' ἦεν Ἀθήνη. 390

Οἳ δὲ χολωσάμενοι Κάδμειοι, κέντορες ἵππων,
 Ἄψ οἱ ἀνερχομένω πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
 Κάρυς πεντήκοντα· δύο δ' ἠγήτορες ἦσαν,
 Μάων Αἰμονίδης, ἐπιείκελσ' ἀθανάτοισιν,
 Ὕιός τ' Αὐτοφόνοιο, μενεπτόλεμσ' Λυκοφόντης. 395

Τυδεὺς μὲν ἣ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκε·
 Πάντας ἔπεφν', ἓνα δ' οἶον ἴει οἴκονδε νέεσθαι·
 Μάων ἄρα προέηκε· θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 Τοῖσ' ἔην Τυδεὺς Αἰτώλισ'· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
 Γείνατο, εἶο χέρεια μάχη, ἀγορῆ δέ τ' ἀρεΐνω. 400

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἔτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
 Αἰδεσθεῖς βασιλῆσ' ἐνιπὴν ἀδοίοιο.

Τὸν δ' υἱὸς Καπανῆσ' ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
 Ἀτρεΐδῃ, μὴ ψεύδε', ἐπιτάμεισ' σάφα ἀπείνω·

- Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεσθ' εἶναι. 405
- Ἡμεῖς ἢ Θήβης ἔοϋσ' εἶλομεν ἑπταπύλοιο,
 Παιρρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τείχεσσι Ἄρσειον,
 Πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν ἢ Ζηνὸς ἀραγῆ·
 Κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο.
 Τῷ μὴ μοι πατέρας ποδ' ὁμοίῃ ἔνδ' εὖ τιμῆ. 410
- Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερός Διομήδης·
 Τέτλα, σιωπῆ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπέθεο μύθῳ.
 Οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Ὅτρύνοντι μάχεσθαι εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς·
 Τάτω μὲν γὰρ κῦδ' ἄμ' ἔψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ 415
 Τρωῶας δηρώσωσιν, ἔλωσιν τε Ἴλιον ἰρήν·
 Τάτω δ' αὖ μέγα πένθεσσι, Ἀχαιῶν δηρωθέντων.
 Ἄλλ' ἄγε δῆ, ἢ νῶϊ μεδώμεθα θέρειδ' ἀλκῆς.
 Ἥ ῥα, ἢ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε·
 Δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ γῆθεσσι ἀνακλῆσθαι 420
 Ὅρνυμένῃ· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέσθαι εἶλεν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐν ἀγριαλῷ πολυηχεῖ κῦμα θαλάσσης
 Ὅρνυθ' ἐπασσύτερον, Ζεφύρου ὑποκινήσανθ' ἄνεμον,
 Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορυφύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 Χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας 425
 Κυρτὸν ἐὼν κορυφῶται, ἀποπλύει δ' ἀλὸς ἄχνην·
 Ὡς τότε ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυτο φάλαγγες
 Νωλεμέας πόλεμόνδε· κέλευε δὲ οἷσιν ἕκασθ' ἄνεμον
 Ἠγεμόναν· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, ἐδέ κε φαίης
 Τόσσον λαὸν ἔπεσθαι ἔχονθ' ἐν γῆθεσιν αὐδῆν, 430
 Σιγῆ δειδιότες σημάτωντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι
 Τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένονι ἐσιχρόνῳ.
 Τρωῆες δ', ὡς ὅτις πολυπάμμον' ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
 Μυρία ἐσήκασιν ἀμελγόμενα γάλα λευκὸν,
 Ἀζηχῆς μεμακυῖα, ἀκῆσασα ὅπα ἀρνῶν· 435
 Ὡς Τρωῶν ἀλαλητὸς ἀνά στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει.
 Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόνος, ἐδ' ἴα γῆρυς,

Ἄλλὰ γλώσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.

Ἦρσε δὲ τὸς μὲν Ἄρης, τὸς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Δαίμότη, ἠδὲ Φόβος, καὶ Ἔρις ἄμολον μεμαυῖα, 440

Ἄρσε ἄνδροφόνοιο κασιγνήτη, ἐτάρη τε,

Ἢ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αἰτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ ἐσῆριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.

Ἢ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοίου ἐμβαλε μέσσω,

Ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὀφέλλεσσα ζόνον ἀνδρῶν. 445

Οἱ δ', ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἱκόνιο,

Σύν ῥ' ἔβαλον ῥινθες, σὺν δ' ἔλχεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν

Χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι

Ἐπληγ' ἀλλήλησι, πολλὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.

Ἐνθαδ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν, 450

Ὀλλύντων τε, καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.

Ὡς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ, καὶ ὄρεσσι ῥέοντες,

Ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ,

Κρηνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοπτε χαράδρης,

Τῶν δέ τε τηλόσε δῶπον ἐν ἔρσειν ἔκλυε ποιμήν· 455

Ὡς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε.

Πρῶτος δ' Ἀνίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυτῆν,

Ἐδλὸν ἐνὶ προμάχουσι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον,

Τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυδος φάλον ἰπποδοασείης,

Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀσείον εἴσω 460

Αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσ' ἐκάλυψεν·

Ἦριπε δ', ὡς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ.

Τὸν δὲ πεσόνα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφῆνωρ

Χαλκωδονιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·

Ἐλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων λελιημένος, ὄφρα τάχιζα 465

Τεύχεα συλήσει· μίνυνθα δὲ οἱ γένεθ' ὀρημή.

Νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,

Πλευρὰ, τὰ οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφάνθη,

Οὔτησε ξυσπῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.

Ὡς τὸν μὲν λίπε θυμὸς· ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 470

Ἄργαλέον Τρωῶν ἢ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ, λύκοι ὡς,
 Ἀλλήλοισ ἐπόρθεσαν, ἀνὴρ δ' ἀνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
 Ἐνθ' ἔβαλ' Ἀνδερμίων⊕ υἱὸν Τελαμώνι⊕ Αἴας
 Ἥϊδεον, θαλερόν, Σιμοείσιον· ὃν ποτε μήτηρ
 Ἰδηθεν κατιῖσα, παρ' ὄχθησιν Σιμόενι⊕ 475
 Γείναί, ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἄμ' ἔσπελο, μῆλα ιδέδαι·
 Τένεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· ἐδὲ τοκεῦσι
 Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνδάδι⊕ δέ οἱ αἰῶν
 Ἐπλεθ', ὑπ' Αἴαντι⊕ μεγαθύμῃσθερι δαμέντι.
 Πρῶτον γάρ νιν ἰόντα βάλε σῆθ⊕, παρὰ μαζὸν 480
 Δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμῃσθερι χάλκεον ἔσχε⊕
 Ἥλθεν· ὁ δ' ἐν κονίησι χαμαὶ πέσεν, αἴγειρ⊕ ὡς,
 Ἥ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλε⊕ μέγαλοιο πεφύκει,
 Λαίη· ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασι·
 Τὴν μὲν δ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴδωνι σιδήρῃ 485
 Ἐξέταμ', ὄφρα ἴτυν κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῃ,
 Ἥ μὲν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας·
 Τοῖον ἄρ' Ἀνδερμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
 Αἴας διογενῆς· τῷ δ' Ἀντιφ⊕ αἰολοδώρηξ
 Πριαμίδης καθ' ὄμιλον ἀκόντισεν ὀξείῃσθερι. 490
 Τῷ μὲν ἄμαρθ'· ὁ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσέ⊕ ἐδδλὸν ἐταῖρον,
 Βεβλήκει βεβῶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·
 Ἥριπε δ' ἀμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δὲ οἱ ἔκπεσε χειρὸς.
 Τῷ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκλαμένοιο χολώδη·
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμέν⊕ αἴδοπι χαλκῷ, 495
 Στῆ δὲ μαλ' ἐσγύς ἰὼν, ἢ ἀκόντισε σθερι φαεινῷ,
 Ἀμφὶ ἐπαπλήνας· ὑπὸ δὲ Τρωῆσθερι κεκάδοντο,
 Ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντι⊕· ὁ δ' ἐχ' ἄλιον βέλ⊕ ἤκεν,
 Ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
 Ὅσθερι οἱ Ἀβυδόθεν ἤλθε, παρ' ἵππων ὠκείων· 500
 Τὸν ῥ' Ὀδυσσεὺς, ἐτάροιο χολωσάμεν⊕, βάλε σθερι
 Κόρσην· ἢ δ' ἐτέρωιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 Λίχμη χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότ⊕ ὅσθερι ἐκάλυψε

Δέπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ.
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι, καὶ φαίδιμ' Ἐκτωρ. 505
 Ἄργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρὸς·

Ἴδυσαν δὲ πολὺ πρόϊερω· νεμέσησε δ' Ἀπόλλων,
 Περγᾶμιν ἐκκαλιδῶν· Τρώεσσι δὲ κέκλει' αὔσας·

Ὅρνυθ', ἰππόδαμοι Τρῶες, μηδ' εἰκέει χάριμιν
 Ἄργεῖοις· ἐπεὶ ἔσφι λίθ' ἤ χρῶς, ἐδὲ σίδηρ'· 510

Χαλκὸν ἀναχέδαι ταμεισίχροα βαλλομένοισιν.
 Οὐ μὰν ἐδ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδ' παῖς ἠῦκόμοιο,
 Μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.

Ὡς φάτ' ἀπὸ πτόλι' δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιῶς
 Ὄρσε Διὸς θυλάτῃ κυδίση Τριλογένηια, 515

Ἐρχομένη καθ' ὄμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιλο.
 Ἐνθ' Ἀμαρυγκείδην Διώρεα μοῖρ' ἐπέδησε·

Χερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόεντι
 Κνήμην δεξιτερῆν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν

Πείρωσ Ἰμβρασιίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλέθει· 520
 Ἄρφοτέρω δὲ τένοντι καὶ ὄσέα λᾶας ἀναιδῆς

Ἄχρῖς ἀπηλοῖησεν· ὃ δ' ὕπλι' ἐν κονίησι
 Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πελάσσας,

Θυμὸν ἀποπνείων· ὃ δ' ἐπέδραμεν, ὃς ῥ' ἔβαλέν περ,
 Πείρωσ· ἔτα δὲ δεξιὴ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 525

Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότ' ὅσ' ἐκάλυψε.

Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἐπεσσύμενον βάλε δεξιῇ
 Στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πᾶγῃ δ' ἐν πνεύμονι χαλκός·

Ἄλχιμόλον δέ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὀμβριμον ἔλχ'· 530
 Ἐσπάσατο σέροιο· ἐρύσσατο δὲ ξίφ' ὄξυ,

Τῶ ὄγε γαστέρα τύψε μέσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμῖν.
 Τεύχεα δ' ἐκ ἀπέδυσσε· περίστησαν γὰρ ἐταῖροι,

Θρηῖκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔλχρα χερσὶν ἔχοντες,
 Οἳ ἔ μέγαν περ ἐόντα, καὶ ἴφριμον, καὶ ἀγαυόν,

Ὄσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμεν' πελεμίστην. 535
 Ὡς τῶ γ' ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθη,

Ἦ τοι ὁ μὲν Θρηκῶν, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
 Ἠγεμόνες πολλοὶ δὲ περικλείοντο ἢ ἄλλοι.

Ἐνθα κεν ἐκέτι ἔργον ἀνῆρ ὀνόσαιο μετελθὼν,

Ὅσις ἔτ' ἄβλητο ἢ ἀνέτατο ὄξεί χαλκῶ 540

Δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη,

Χειρὸς ἐλῆσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν.

Πολλοὶ γὰρ Τρώων ἢ Ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ

Πρηγέες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ε΄.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διομήδης, Ἄθηνᾶς αὐτᾶ συλλαμβανομένης, ἀριστεύει, ἔ πολλους ἀναιρῆ
σῶν πολεμίων. Τίρωσκει δὲ Ἄφροδίτην κατὰ τῆς χειρὸς, ἔ Ἄρεια
κατὰ τῆ κενεῶν⊕. Αἰνείαν δὲ πληγέντα ὑπ' αὐτῆ λίθῳ, Ἄπόλ-
λων διασώζει. Τληπόλεμ⊕ δὲ ὑπὸ Σαρπηδόν⊕ ἀναιρῆται. Τᾷ
δὲ Ἄρει Ζεὺς ἐπιπλήττει. Ἰᾶται δὲ αὐτὸν Παιήων ὁ τῶν θεῶν
ιατρός.

ΔΙΟΜΗΔΟΥΣ ἈΡΙΣΤΕΪΑ.

Εἶ, βάλλει Κυθήρειαν, Ἄρηά τε, Τυδέ⊕ υἱός.

ΕΝΘ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδῃ Παλλὰς Ἀθήνη
Δῶκε μέν⊕ ἢ θάρσ⊕, ἴν' ἔκδηλ⊕ μετὰ πᾶσιν
Ἄργείοισι γένοιτο, ἰδὲ κλέ⊕ ἐδδλὸν ἄροιο.
Δᾶμέ οἱ ἐκ κόρυθός τε ἢ ἀσπίδος, ἀκάμαλον πῦρ,

Ἄσέρῳ ὄπωρινῶ ἐναλίγκιον, ὅσε μάλιχα 5
 Λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελυμένῳ Ὠκεανοῖο.
 Τοῖον οἱ πῦρ δαΐεν ἀπὸ κραλός τε ἢ ὤμων.
 ὦρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλείσοι κλονέοντο.
 Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης, ἀφνειὸς, ἀμύμων,
 Ἰρεὺς Ἡφαίσιοιο· δύο δέ οἱ υἱέες ἦσιν, 10
 Φηγεὺς, Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης·
 Τῶ οἱ, ἀποκρινθέντε, ἐναντίω ὀρμηθήτην.
 Τῶ μὲν ἀφ' ἵπποισιν, ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὄρνυτο πεζός.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Φηγεὺς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχῳ, 15
 Τυδείδω δ' ὑπὲρ ὤμων ἀριστερὸν ἦλυθ' ἀκωκὴ
 Ἐγχῳ, εἰδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὄρνυτο χαλκῶ
 Τυδείδης· τῷ δ' ἐχ' ἄλιον βέλῳ ἐκφυγε χειρὸς,
 Ἄλλ' ἔβαλε σῆθ' μελαμάζιον ὅσπε δ' ἀφ' ἵππων.
 Ἰδαῖος δ' ἀπόρθεσε, λιπὼν περικαλλέα δίφρον, 20
 Οὐδ' ἔτλη περιθῆναι ἀδελφεῖσ' κλαμένοιο.
 Οὐδὲ γὰρ εἰδὲ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν·
 Ἄλλ' Ἡφαισῳ ἔρυστο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 Ὡς δὴ οἱ μὴ πάλχῃ γέρον ἀκαχημένῳ εἴη.
 Ἴππος δ' ἐξελάσας μεγαθύμος Τυδέος υἱός, 25
 Δῶκεν ἐταίροισιν κατὰγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ ἴδον υἱὲ Δάρηϊος,
 Τὸν μὲν, ἀλευάμενον, τὸν δὲ, κλάμενον παρ' ὄχεσφιν,
 Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Χειρὸς ἐλῦσ', ἐπέεσσι προσηύδα θεῖρον Ἄρηα· 30
 Ἄρης, Ἄρης βροτολοιγὲ, μισαιφόνε, τειχεσιπλήτα,
 Οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν εἴσσαιμεν ἢ Ἀχαιὸς
 Μάργαθ', ὅπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ,
 Νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεσθα μῆνιν;
 Ὡς εἰπῶσα, μάχης ἐξήγαγε θεῖρον Ἄρηα· 35
 Τὸν μὲν ἐπειλα καθεῖσεν ἐπ' ἠϊόντι Σκαμάνδρῳ.
 Τρῶας δ' ἐκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστον

Ἴηγεμόνων· πρῶτ' ὃ δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Ἄρχον Ἀλιζώνων Ὀδίων μέγαν ἔκβαλε δίφρῳ·
 Πρῶτῳ γὰρ σρεφθέλι μελαφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν 40
 Ὠμων μεσσηγύς, διὰ δὲ σήθεσφιν ἔλασσε·
 Δέπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖσον ἐνήρατο, Μῆιον' υἱὸν
 Βώρη, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβάλακ' εἰληλέθει·
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δερικλυτὸς ἔλχει μακροῦ 45
 Νύξ', ἵππων ἐπιθησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὤμον·
 Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, συγερός δ' ἄρα μιν σκότ' εἶλε.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενεῦ' ἐσύλευον θεράποντες.

Ἵδιον δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἴμονα δῆρης,
 Ἀτρείδης Μενέλα' ἔλ' ἐγχεί ὀξυόεντι, 50
 Ἐδλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἀρτεμις αὐτῇ
 Βάλλειν ἄγρια πάντα, τὰ τε τρέφει ἔρεσιν ὕλη·
 Ἄλλ' ἔ' οἱ τότε γε χραιῖσμ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 Οὐδὲ ἐκηβολίαι, ἧσιν τὸ πρῖν γ' ἐκέκασο·
 Ἄλλά μιν Ἀτρείδης δερικλειτὸς Μενέλα', 55
 Πρόδδεν ἔθεν φεύγοντα, μελάφρενον ἔτασε δερῖ,
 Ὠμων μεσσηγύς, διὰ δὲ σήθεσφιν ἔλασσεν.

Ἦριπε δὲ πρηνῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Μηριονῆς δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκλιον' υἱὸν
 Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίσαιο δαίδαλα πάντα 60
 Τεύχειν· ἔσοχα γὰρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
 Ὅς κ' Ἀλεξάνδρῳ τεκλήναλο νῆας εἴσας,
 Ἀρχεκάκως, αἰ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γέροντο,
 Οἷ τ' αὐτῷ· ἐπεὶ ἔτι θεῶν ἐκδέσφατα ἦδη·
 Τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ καλέμαρπιτε διώκων, 65
 Βεβλήκει γλαστὸν κατὰ δεξιόν· ἢ δὲ διὰ πρὸ
 Ἀντικρὺ κατὰ κύσιν ὑπ' ὀσέον ἤλυθ' ἀκωκῆ·
 Γνύξ δ' ἔριπ' οἰμάξας, θάνατ' δὲ μιν ἀμφεκάλυψε.

Πηδαῖον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος' υἱὸν,
 Ὅς ῥα νόθος μὲν ἦεν, πύκα δ' ἔτρεφε δῖα Θεανῶ, 70

Ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσει ᾤ.

Τὸν μὲν Φυλείδης δευρικλυτὸς, ἔγγυθεν ἑλδῶν,
Βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξείῃ δευρί·

Ἀντικρὺ δ' ἄν' ὀδόντας ὑπὸ γλαῦσαν τάμε χαλκός·

Ἦριπε δ' ἐν κοίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδῶσιν. 75

Εὐρύπυλος δ' Εὐαιμονίδης Ὑψήνορα δῖον,

Ἵγιὸν ὑπερδύμῃ Δολοπίονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρῃ

Ἀρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὡς τίετο δῆμῳ·

Τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,

Πρόδθεν ἔθεν φεύγοντα, μελαδρομάδην ἔλασ' ὤμον, 80

Φασγάνῳ ἀίξας· ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν·

Αἱματόεσσα δὲ χεῖρ πεδίῳ πέσσε· τὸν δὲ κατ' ὄσσε

Ἐλλαβε πορφύρεος θάνατος ἢ μοῖρα κραταίῃ·

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην.

Τυδείδην δ' ἐκ ἄν' γνοίης, ποτέροισι μετείη,

85

Ἢ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλέοι, ἢ μετ' Ἀχαιοῖς·

Θῦνε γὰρ ἀμπεδίον, ποταμῷ πλήθοντι ἑοικῶς,

Χειμάρρῳ, ὅς' ὤκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·

Τὸν δ' ἔτ' ἄρ' τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰχανώσιν,

Οὔτ' ἄρα ἔρκεα ἴχει ἀλώων ἐριθιλέων, 90

Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιθρίση Διὸς ὄμβρος·

Πολλὰ δ' ὑπ' αὐτῆ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν.

Ὡς ὑπὸ Τυδείδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες

Τρώων, ἐδ' ἄρα μιν μίμνον, πολέες περ ἑόντες.

Τὸν δ' ὡς ἔν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός

95

Θύοντ' ἀμπεδίον, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,

Αἰψ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,

Καὶ βάλ' ἐπαῖσσοῦλα, τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὤμον

Θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς οἶσδος,

Ἀντικρὺ δὲ διέχε· παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ·

100

Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

Ὅρνωθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·

Βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν· ἐδέε φημί

Δῆθ' ἀνοχέσθαι κρατερὸν βέλῳ, εἰ ἑτεὸν με
 ὄρσεν ἀναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπορνύμενον Λυκίηθεν. 105

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' εἰ βέλῳ ὠκὺ δάμασσεν,
 Ἄλλ' ἀναχωρήσας, πρὸδ' ἵπποιϊν κὶ ὄχεσφιν
 Ἔσθη, κὶ Σθένελον προσέφη, Καπανηϊόν υἷον·

Ὅρσο, πέπον Καπανηϊάδη, καλαθήσσο δίφρου,
 Ὅφρα μοι ἐξ ὄμοιο ἐρύσσης πικρὸν οἶσόν. 110

Ὡς ἄρ' ἔφη· Σθένελῳ δὲ καθ' ἵππων ἄλλο χαμάζε,
 Πὰρ δὲ σᾶς, βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέρουσ' ὤμῃ·
 Αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ σρεπλοῖο χιτῶνῳ·

Δὴ τότε ἔπειτ' ἤρατο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·

Κλυθί μοι, αἰγιόχοια Διὸς τέκῳ, ἀτρυτώνη. 115

Εἴ ποτέ μοι κὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέσθης,
 Δηῖω ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·

Δὸς δέ τε μ' ἄνδρα ἐλεῖν, κὶ ἐς ὄρμην ἔλχεος ἐλθεῖν,

Ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος, κὶ ἐπεύχεται, ἔδὲ με φησὶ
 Δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἡλίοιο. 120

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενῳ· τῷ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,

Γυῖα δ' ἔδηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, κὶ χεῖρας ὑπερθεῖν·

Ἄλχῃ δ' ἰσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρῳέεσσι μάχεσθαι·

Ἐν γάρ τοι σήθεσσι μένος παρθῶϊον ἦκα 125

Ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότα Τυδεύς.

Ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἢ πρὶν ἐπῆεν,

Ὅφρ' εὖ γινώσκῃς ἡμῖν θεὸν, ἠδὲ κὶ ἄνδρα.

Τῷ νῦν, αἶ κε θεὸς πειρώμενῳ ἐνθάδ' ἴηται,

Μήτι σύγ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι 130

Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἰ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη

Ἐλθῆσ' ἐς πόλεμον, τήνγ' ἐτάμεν ὕξῃ χαλκῷ.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἶπῃσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Τυδείδης δ' ἐξαυτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·

Καὶ, πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρῳέεσσι μάχεσθαι, 135

Δὴ τότε μιν τρεῖς τόσσον ἔλεν μένῳ, ὡσεῖ λείονα,

“Ου ρά τε ποιμὴν ἀγρῶ ἐπ’ εἰροπόκοις οἴεσσι
 Χραύσῃ μὲν τ’ αὐλῆς ὑπεράλμενον, ἐδὲ δαμάσῃ·
 Τῆ μὲν τε θένῃ ὤρσεν· ἐπειτα δέ τ’ ἐ προσαμύνει,
 Ἄλλὰ κατὰ σταθμὸς δύεται, τὰ δ’ ἔρημα φοβεῖται· 140

Αἱ μὲν τ’ ἀλχιστῖναι ἐπ’ ἀλλήλησι κέχυνται,
 Αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·
 Ὡς μεμαῶς Τρώεσσι μίγη κρατερὸς Διομήδης.

“Ἐνθ’ ἔλεν Ἀσύνοον κῆ Ὑπείνορα, ποιμένα λαῶν·

Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βάλων χαλκῆρεϊ δερῖ, 145

Τὸν δ’ ἕτερον ξίφει μεγάλῳ κληῖδα παρ’ ὤμον
 Πλῆξ· ἀπὸ δ’ αὐχένῃ ὤμον ἐέργαθεν, ἠδ’ ἀπὸ νώτε.

Τῆς μὲν ἕασσ’, ὁ δ’ Ἀθανία μελώχελο, κῆ Πολύειδον,

Ἰτιάς Εὐρυδάμαντῃ, ὄνειροπόλοιο γέροντῃ·

Τοῖς ἐκ ἐρχομένοις ὁ γέρον ἐκρίνατ’ ὀνείρες, 150

Ἄλλὰ σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε.

Βῆ δὲ μετὰ Ξάνδρον τε, Θόωνά τε, Φαίνοπῃ υἷε,

Ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δ’ ἐτέρειο γῆραι λυγρῶ,

Ἰῖον δ’ ἐ τέκετ’ ἄλλον, ἐπὶ κλεάτεσσι λιπέσθαι.

Ἐνθ’ ὄγε τῆς ἐνάριξε, φίλον δ’ ἐξαίνυτο θυμὸν 155

Ἄμφοτέροιν· παλῆρι δὲ γόον κῆ κήδεα λυγρὰ

Λεῖπ’, ἐπεὶ ἐ ζώνυτε μάχης ἐκνοσήσαντε

Δέξατο· χηρωσαὶ δὲ διὰ κτήσιν दाτέουλο.

Ἐνθ’ υἱὸς Πριάμοιο δύο λάβε Δαρδανίδαο

Εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, Ἐχήμενά τε, Χρόμιόν τε. 160

Ὡς δὲ λέων ἐν βεσσι θορῶν ἐξ αὐχένα ἄξει

Πόρτι, ἠὲ βοὸς, ξύλοχον καταβοσκομενάων·

Ὡς τῆς ἀμφοτέρης ἐξ ἵππων Τυδέῃ υἱὸς

Βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἐπειτα δὲ τεύχε’ ἐσύλα·

Ἴππερ δ’ οἷς ἐτάροισι δίδε μετὰ νῆας ἐλαύνειν. 165

Τὸν δ’ ἴδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα σίχας ἀνδρῶν,

Βῆ δ’ ἴμεν ἄν τε μάχην κῆ ἀνὰ κλόνον ἐλχειάων,

Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμεντῃ, εἰ πῶς ἐφεύροι.

Εὖρε Λυκάον· υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε·

Στῆ δὲ πρόθ' αὐτοῖο, ἔπ' ἔ τέ μιν ἀντίον ἦυδα· 170

Πάνδαρε, πῦ τοι τόξον, ἰδὲ πτερόεντες οἷσοι,

Καὶ κλέ' ἔ; ᾧ ἔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνῆρ,

Οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὐχεται εἶναι ἀμείνων·

Ἄλλ' ἄγε, τῶδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλως, Διὶ χεῖρας ἀναχῶν,

Ἵοσις ὄδε κρατέει, κὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε 175

Τρωῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε κὶ ἐδλῶν γένα' ἔλυσεν.

Εἰ μὴ τις θεός ἐστι, κοτεσσάμεν' ἄ Τρώεσσιν,

Ἰρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεῶ ἐπι μῆνις.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάον' ἀγλαὸς υἱός·

Αἰνεία, Τρώων βεληφόρε χαλκοχιτώνων, 180

Τυδείδῃ μιν ἔγωγε δαΐφροσι πάντα εἴσκω

Ἄσπιδι γιγνώσκων, αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,

Ἴππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' ἐκ οἷδ' εἰ θεός ἐστίν.

Εἰ δ' ὄγ' ἀνῆρ, ὅν φημι, δαΐφρων Τυδέ' υἱός,

Οὐχ ὄγ' ἀνευθε θεῶ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄλχι 185

Ἐσηκ' ἀθανάτων, νεφέλη εἰλυμέν' ὤμους,

Ἵος τέττε βέλ' ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ·

Ἦδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλ', καί μιν βάλλον ὤμον

Δεξιὸν, ἀντικρὺ διὰ θώρηκ' ὑάλοιο·

Καί μιν ἔγωγ' ἐφάμην Ἄιδουῆϊ προΐάψειν, 190

Ἐμπης δ' ἐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τις ἐστὶ κοθήεις.

Ἴπποι δ' ἐ παρῆασι, κὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην·

Ἄλλὰ πε ἐν μεγάροισι Λυκάον' ἔνδεκα δίφροσι

Καλοῖ, πρῶλοπαγεῖς, νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέλλοι

Πέπλανται· παρὰ δὲ σφιν ἐκάσῳ δίζυγες Ἴπποι 195

Ἐσᾶσιν, κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι κὶ ὀλύρας.

Ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων

Ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιετοῖσιν·

Ἴπποισίν μ' ἐκέλευε κὶ ἄρμασιν ἐμθεβαῶτα

Ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας· 200

Ἄλλ' ἐγὼ ἐπιθόμην, ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,

Ἴππων φειδόμεν', μὴ μοι δευοῖαλο φορβῆς,

Ἄνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην.
 Ὡς λίπον· αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλθεα,
 Τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' ἐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν. 205
 Ἦδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριζήεσσιν ἐφῆκα,
 Τυδείδῃ τε, καὶ Ἀλκείδῃ· ἐκ δ' ἀμφοτέρωϊιν
 Ἄτρεκὲς αἶμ' ἔσσευα βαλὼν· ἤγειρα δὲ μᾶλλον.
 Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ παυσάλας ἀγκύλα τόξα
 Ἦματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρλαινήν 210
 Ἐγέομην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἐκτορι δίῳ.
 Εἰ δέ κε νοσήσω, καὶ ἐσόφομαι ὀφθαλμοῖσι
 Παλρίδ' ἐμήν, ἄλοχόν τε, καὶ ὑπερβεῖς μέγα δῶμα,
 Αὐτίκ' ἐπει' ἀπ' ἐμῆιο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 Εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῶ ἐν πυρὶ θείην, 215
 Χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὑπηδεῖ.
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας, Τρώων ἀγὸς, ἀντίον ἤυδα·
 Μῆδ' ἔτως ἀγόρευε· πάρος δ' ἐκ ἔσσεται ἄλλως,
 Πρίν γ' ἐπὶ νῶ τῷδ' ἀνδρὶ, σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
 Ἀντιβίην ἐλθόντε, σὺν ἔντεσι, πειρηθῆναι. 220
 Ἄλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιθήσειο, ὄφρα ἴδῃαι,
 Οἷοι Τρώοιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο,
 Κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκόμεν, ἠδὲ φέβεσθαι·
 Τὸ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσετον, εἴπερ ἂν αὐτε
 Ζεὺς ἐπὶ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ. 225
 Ἄλλ' ἄγε, νῦν μάσιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα
 Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποθήσομαι, ὄφρα μάχωμαι·
 Ἦὲ σὺ τόνδε θέδεξο, μελήσεσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἠνία καὶ τεῶ ἵππων 230
 Μᾶλλον ὑφ' ἠνίοχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
 Οἴσετον, εἴπερ ἂν αὐτε φεβόμεθα Τυδέος υἱόν.
 Μὴ τὸ μὲν δεῖσαντε ματήσειον, εἰδ' ἐθέλητον
 Ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φλόγγον ποθέοντε·
 Νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμῳ Τυδέος υἱός, 235

Αὐτῷ τε κλείνη, ἢ ἐλάσση μώνυχας ἵππης.

Ἄλλὰ σὺ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα ἢ τεῷ ἵππῳ,
Τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὄξεί δ' ἄρϊ.

Ὡς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες,

Ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὠκείας ἵππης. 240

Τῆς δὲ ἴδε Σθένελος, Καπανηΐος ἀγλαὸς υἱός,

Αἶψα δὲ Τυδείδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τυδείδῃ Διόμηδες, ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῶ,

Ἄνδρ' ὀρώω κρατερῶ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,

Ἴν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν, τόξων εὖ εἰδώς, 245

Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὐχεται εἶναι·

Αἰνείας δ' υἱὸς μεγαλήτορος Ἀλχίσιον

Εὐχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἔς' Ἀφροδίτην.

Ἄλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων· μηδέ μοι ἔτω

Θῦνε διὰ προμάχων, μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσσης. 250

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

Μήτι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ ἐδέ σε πεισέμεν οἶω·

Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι,

Οὐδὲ καταπλώσσειν· ἔτι μοι μὲν ἔμπεδόν ἐστιν·

Ὀκνείω δ' ἵππων ἐπιθαινέμεν· ἀλλὰ ἢ αὐτῶς 255

Ἀντίον εἴμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' ἐκ ἑᾶ Παλλὰς Ἀθήνη.

Τέττω δ' ἐπάλιν αὖτις ἀποίσειτον ὠκείες ἵπποι

Ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἰ γὰρ ἕτερός γε φύγησιν·

Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

Αἶ κέν μοι πολύβηλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ 260

Ἄμφοτέρω κλῆναι, σὺ δὲ τῆςδε μὲν ὠκείας ἵππης

Αὐτῆ ἐρυκακέειν, ἐξ ἄντυγος ἠνία τείνας·

Αἰνείας δ' ἐπαΐξαι μεμνημένον ἵππων,

Ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς·

Τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωῖ περ εὐρύοπα Ζεὺς 265

Δῶχ', υἱὸς ποιήνῃ Γανυμήδεος· ἕνεκ' ἄριστοι

Ἴππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ τ', ἠελιόν τε·

Τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀλχίσιος,

Λάδρη Λαομέδοντος ὑποχῶν δ' ἄλλας ἵππους·

Τῶν οἱ ἐξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλης·

270

Τὸς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτῃ,

Τῶ δὲ δὴ Αἰνεία δῶκεν, μήσῳρε φόβοιο·

Εἰ τέττω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθα κἄν κλέος ἐδδλόν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·

Τῶ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους. 275

Τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

Καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγαυῆ Τυδέος υἱέ,

Ἦ μάλα σ' εἰ βέλῃ ὠκὺ δαμάσσαλο, πικρὸς οἷσός·

Νῦν αὐτ' ἐγχαίῃ πειρήσομαι, αἴκε τύχοιμι.

Ἦ ῥα, ἢ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔλχῃ, 280

Καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διὰ πρὸ

Αἰχμῆ χαλκείῃ πλαμένη δώρηκι πελάσθη.

Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονῃ ἀγλαὸς υἱός·

Βέβλημαι κενεῶνα διαμπερές, ἐδέ σ' οἴω

Δηρὸν ἔτ' ἀνοχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχῃ ἔδωκας. 285

Τὸν δ' εἰ ταρβήσας προσέφη κρατερός Διομήδης·

Ἦμβροίης, ἐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ εἰ μὲν σφῶϊ γ' οἴω

Πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα

Αἶματ' ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.

Ὡς φάμεντ' προέηκε, βέλῃ δ' ἴδυνεν Ἀθήνη 290

Ῥῖνα παρ' ὀφθαλμῶν, λευκὰς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.

Τῷ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρῆς,

Αἰχμῆ δ' ἐξεχύθη παρὰ νείαλον ἀνδρεῶνα.

Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ

Αἰόλα, παμφανόωντα· παρέτρεσαν δὲ οἱ ἵπποι 295

Ὠκύποδες· τῷ δ' αὔδι λύθη ψυχὴ τε, μὲντ' τε.

Αἰνείας δ' ἐπόρθεσε σὺν ἀσπίδι δεξιῇ τε μακρῷ,

Δείσας, μήπως οἱ ἐρυσάατο νεκρὸν Ἀχαιοί.

Ἄμφι δ' ἄρ' αὐτῷ βᾶνε, λέων ὣς, ἀλκὴ πεποιδώς.

Πρόσθε δὲ οἱ δόρυ τ' ἔοχε, ἢ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην, 300

Τὸν κλάμενα μεμαῶς, ὅσιν τῷ γ' ἀντίον ἔλθοι,

Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
 Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ ἔδύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
 Οἶοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε κ' οἶϙ.
 Τῷ βάλεν Αἰνείαιο κατ' ἰχίον, ἔνθα τε μηρὸς 305
 Ἰχίῳ ἐνσρέφεται· κοτύλην δέ τέ μιν καλέεσι·
 Θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
 Ὄσσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθϙ· αὐτὰρ ὄγ' ἦρως
 Ἔση γνυῖξ ἐριπῶν, κ' ἐρείσατο χειρὶ παχειῇ
 Γάης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαμνὴ νυῖξ ἐκάλυψε. 310

Καὶ νύ κεν ἐνδ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀλχίση τέκε βηκολέοντι·
 Ἄμφι δ' ἐὼν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πῆχες λευκῶ·
 Πρόδτε δέ οἱ πέπλοιο φαινεῖ πλύγμ' ἐκάλυψεν, 315
 Ἐρκϙ ἔμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπόλων
 Χαλκὸν ἐνὶ σήδεσσι βαλὼν, ἀπὸ θυμὸν ἔλοιπο.
 Ἢ μὲν ἐὼν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο.

Οὐδ' υἱὸς Καπανῆϙ ἐλήθειο συνθεσιῶων
 Τάων, ἃς ἐπέτελλε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης· 320
 Ἄλλ' ὄγε τὸς μὲν εἰς ἠρύκακε μώνυχας ἵππες
 Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβε, ἐξ ἄνλυϙ ἠγία τένας·
 Αἰνείαιο δ', ἐπαΐξας, καλλίτριχας ἵππες
 Ἐξέλασε Τρώων, μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς·
 Δῶκε δὲ Δηϊπύλω, ἐτάρω φίλω, ὃν περὶ πάσης 325
 Τίεν ὀμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· αὐτὰρ ὄγ' ἦρως
 Ὄν ἵππων ἐπιθάς ἔλαβ' ἠγία σιγαλόεντα·
 Αἶψα δὲ Τυδείδην μέδεπε κρατερώνυχας ἵππες,
 Ἐμμεμαῶς· ὁ δὲ Κύπριν ἐπώχετο νηλεῖ χαλκῶ, 330
 Γινώσκων ὅτ' ἀναλκίς ἔην θεὸς, ἐδὲ θεῶων
 Τάων, αἴτ' ἀνδρῶν πόλεμον κατακοιρανέεσιν,
 Οὐτ' ἄρ' Ἀθηναίῃ, ἔτε πολίπορθϙ Ἐνυῶ.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάζων,

Ἐνδ' ἐπορεξάμενΘ μεγαθύμῃς ΤυδέΘ υἱός, 335
 Ἀκρην ἔτασε χάρῃα μετάλμενΘ ὄξ'εἰ χαλκῶ
 Ἀβληχρῆν· εἶδαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν,
 Ἀμβροσίῃς διὰ πέπλε, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
 Πρυμνὸν ὑπὲρ θέναρΘ· ῥέε δ' ἄμβρολον αἶμα θεοῖο,
 Ἰχῶρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· 340
 Οὐ γὰρ σῖτον εὔεσ', ἐ πίνεσ' ἀΐθοπα οἶνον,
 Τένεκ' ἀνάμμονές εἰσι, ἢ ἀθάνατοι καλέονται.
 Ἡ δὲ μέγα ἰάχῃσα ἀπὸ ἔο κάδδαλεν υἱόν·
 Καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσσαλο ΦοῖβΘ Ἀπόλλων
 Κυανῆ νεφέλῃ, μὴ τις Δαναῶν ταχυπόλων 345
 Χαλκὸν ἐνὶ γῆθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἔληται.
 Τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Εἶκε, Διὸς θύγατερ, πολέμῃς ἢ δημοτῆτΘ·
 Ἡ ἔχ' ἄλλῃς, ὅτι γυνοῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις;
 Εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσῃαι, ἤτέ σ' οἶω 350
 Ῥιγῆσιν πόλεμόν γε, ἢ εἰ χ' ἐτέρωδι πύδηαι.
 Ὡς ἔφατ'· ἢ δ' ἀλύεσ' ἀπεβήσαλο· τείρελο δ' αἰνῶς.
 Τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλῆσα ποδῆνεμΘ ἔξαγ' ὀμίλῃ,
 Ἀχθομένην ὀδύνησι· μελαίνελο δὲ χροῖα καλόν.
 Εὖρεν ἔπειλα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θῆρον Ἄρηα 355
 Ἡμενον· ἠέρι δ' ἔλχΘ ἐκέκλιτο, ἢ ταχ' ἵππῳ·
 Ἡ δὲ, γνῆξ ἐριπῆσα, κασιγνήτοιο φίλοιο,
 Πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ἤτεεν ἵππεσ·
 Φῖλε κασίγνη', ἐκκόμισαί τέ με, δὸς δέ μοι ἵππεσ,
 Ὄφρ' ἐς Ὀλυμπον ἵκωμαι, ἴν' ἀθανάτων ἔδΘ ἐσί· 360
 Λίην ἄχθομαι ἔλκΘ, ὃ με βροτὸς ἔτασεν ἀνήρ
 Τυδείδης, ὃς νῦν γε ἢ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιλο.
 Ὡς φάτο· τῇ δ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππεσ·
 Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔδαινε, ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
 Πὰρ δέ οἱ Ἴρις ἔδαινε, ἢ ἠΐα λάξελο χερσὶ· 365
 Μάσιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' ἐκ ἄκουε πειθέθην·
 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκουλο θεῶν ἔδΘ, αἰπὺν Ὀλυμπον,

Ἐνθ' ἵππας ἔσησε ποδῆνεμ' ὠκέα Ἴρις,
 Λύσασ' ἐξ ὀχέων· παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ.
 Ἥ δ' ἐν γένασι πίπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτη, 370
 Μητρὸς ἑῆς· ἣ δ' ἄγκας ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
 Χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπ' τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκ', Οὐρανίωνων
 Μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῆ;

Τὴν δ' ἡμέτεβ' ἔπειτα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη· 375
 Οὐτά με Τυδέ' υἱὸς, ὑπέρθυμ' Διομήδης,
 Οὔνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
 Αἰνεῖαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλιαλός ἐστιν.

Οὐ γὰρ ἔτι Τρώων ἢ Ἀχαιῶν φύλοπις ἀνή,
 Ἄλλ' ἤδη Δαναοὶ γε ἢ ἀθανάτοισι μάχονται. 380

Τὴν δ' ἡμέτεβ' ἔπειτα Διώνη, δῖα θεῶων·
 Τέτλαδι, τέκνον ἐμὸν, ἢ ἀνάχαιο, κηδομένη περ.
 Πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
 Τλή μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὀλλί', κρατερὸς τ' Ἐφιάλτης, 385
 Παῖδες Ἀλωῆ', δῆσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ·

Χαλκίῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας·
 Κόμ' υἱὸν κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης, ἄτ' πολέμοιο,
 Εἰ μὴ μητρειῆ, περικαλλῆς Ἡερίδοια,
 Ἐρμέα ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα 390

Ἥδη τειρόμενον· χαλεπὸς δέ ἐ δεσμός ἐδάμνα.
 Τλή δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς παῖς Ἀμφιρύτων',
 Δεξιτερόν κατὰ μαζόν, οἷσ' ἢ τριγλώχινι
 Βεβλήκει· τότε κέν μιν ἀνήκεσον λάβεν ἄλγ'.

Τλή δ' Αἴδης ἐν τοῖσι πελώρι' ὠκὺν οἷσ' ἔδωκεν, 395
 Εὐτέ μιν ὠυτὸς ἀνήρ, υἱὸς Διὸς ἀγχιόχοιο,
 Ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν, ὀδύνησι ἔδωκεν·
 Αὐτὰρ ὃ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς ἢ μακρὸν Ὀλυμπον,
 Κῆρ ἀχέων, ὀδύνησι πεπαρμέν'· αὐτὰρ οἷσ' ἔδωκεν
 Ὄμῳ ἐνὶ σιβαρῶ ἠλήλατο, κῆρ δ' ἔδωκεν 400

Τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφαλα φάρμακα πάσσων,
 Ἕκέσαλ'· ἔ μὲν γάρ τι καλάδνητός γ' ἐτέτυκτο.
 Σχέτλιϙ, ὄβριμοεργός, ὃς ἐκ ὄθει αἴσυλα ρέζων,
 Ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεῶς, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι.

Σοὶ δ' ἐπὶ τῆτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Νήπιϙ, εἰδὲ τὸ οἶδε καλά φρένα Τυδέϙ υἱός,
 Ὅτι μάλ' ἔ δηναιὸς, ὃς ἀθανάτοισι μάχοιτο,
 Οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γένασι παππάζουσι,
 Ἐλδόν' ἐκ πολέμοιο κῆ αἰνῆς δηϊοτήτος.

Τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ κῆ μάλα καρτερός ἐσι, 410
 Φραζέσθω, μή τίς οἱ ἀμείνων σῆο μάχηται·

Μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρησίη,

Ἐξ ὕπνου γοώουσα φίλῃς οἰκῆας ἐγείρη,

Κερίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,

Ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο.

415

Ἥ ῥα, κῆ ἀμφολέρησιν ἀπ' ἰχώρ χειρὸς ὀμόργνου·

Ἄλθελο χεῖρ, ὀδύναί δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι·

Αἰ δ' αὐτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε κῆ Ἥρη,

Κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέδιζον·

Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

420

Ζεῦ πάτερ, ἧ ῥά τί μοι κεχολώσεαι, ὃ, τί κεν εἶπω;

Ἥ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιϊάδων ἀνιῖσα

Τρωσὶν ἄμ' ἐσπέσθαι, τῆς νῦν ἔκπαυλ' ἐφίλησε,

Τῶν τινα καρρῆζουσα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων,

Πρὸς χρυσέῃ περόνῃ καλάμύξατο χεῖρα ἀραιήν.

425

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ παλῆς ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

Καί ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσέην Ἀφροδίτην·

Οὐ τοι, τέκνον ἐμὸν, δέδοται πολεμήϊα ἔργα·

Ἄλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,

Ταῦτα δ' Ἀργεῖοισι κῆ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.

430

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Αἰνεία δ' ἐπόρουσε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης,

Γιγνώσκων ὃ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·

Ἄλλ' ὄγ' ἄρ' ἔδδ' εὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο· ἴετο δ' αἰεὶ
 Αἰνείαν κλῖναι, ἢ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι. 435

Τρῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρθεσε, καλακλάμεναι μενεαίνων,
 Τρῖς δέ οἱ ἐσυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων·

Ἄλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
 Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἐκάεργ' Ἀπόλλων·

Φράζεο, Τυδείδη, ἢ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν 440

Ἴσ' ἔθελε φρονέειν· ἐπεὶ ἔποτε φῦλον ὁμοῖον

Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.

ᾧ φάτο· Τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,

Μῆνιν ἀλευάμεν' ἐκαΐηβόλῃ Ἀπόλλων'·

Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλῃ θῆκεν Ἀπόλλων, 445

Περγάμῳ εἰν ἰεργῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' ἐτέτυκτο·

Ἦτοι τὸν Λητώ τε, ἢ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,

Ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέονλό τε, κύδαινό τε.

Αὐτὰρ ὁ εἶδωλον τεῦξ' ἀργυρότοξ' Ἀπόλλων,

Αὐτῷ τ' Αἰνείᾳ ἴκελον ἢ τεύχεσι τοῖον· 450

Ἄμφι δ' ἄρ' εἰδώλῳ Τρῶες ἢ δῖοι Ἀχαιοὶ

Δήρουν ἀλλήλων ἀμφὶ σῆθεσσι βοείας

Ἀσπίδας εὐκύκλας, λαισήϊά τε πτερόεντα.

Δὴ τότε θῆρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβ' Ἀπόλλων·

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιογέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα, 455

Οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθὼν

Τυδείδην, ὅς νῦν γε ἢ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;

Κύπριδα μὲν πρῶτον χεῖδὸν ἔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,

Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσ'·

ᾧ εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐφέξειο Περγάμῳ ἄκρη· 460

Τρῶων δὲ σίχας ἔλ' Ἄρης ὄτρυνε μετελθὼν,

Εἰδόμεν' Ἀκάμαντι, δοῶ ἠγήτορι Θρηκῶν·

Ἰάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν·

ᾧ υἱῆς Πριάμοιο, διοτρεφέ' βασιλῆ',

Ἔς τί ἔτι κλίνεσθαι ἑάσσετε λαὸν Ἀχαιοῖς; 465

Ἦ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλῃσ' εὖ ποιετῆσι μάχωνται;

Κεῖται ἀνὴρ, ὃν τ' ἴσον ἐτίομεν Ἐκτορι δίῳ,
 Αἰνείας, υἷος μεγαλήτορος Ἄλχίσαο.
 Ἄλλ' ἄγχι, ἐκ φλοίσβοιο σαύσομεν ἐδδλὸν ἐταῖρον.
 Ὡς εἰπὼν, ὄτρυνε μὲν ἢ θυμὸν ἐκάσθε. 470
 Ἐνδ' αὖ Σαρπηθῶν μάλα νεέκεσεν Ἐκτορα δῖον.
 Ἐκτορ, πῆ δὴ τοι μὲν οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες;
 Φῆς περ ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν, ἠδ' ἐπικέρων,
 Οἷόν, σὺν γαμβροῖσι, κασιγνήτοισί τε σοῖσι.
 Τῶν νῦν ἔτιν' ἐγὼν ἰδέειν δύναμ', ἐδὲ νοῆσαι, 475
 Ἀλλὰ καταπλώσσεσι, κύνες ὡς ἀμφὶ λέοντα.
 Ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἵπερ τ' ἐπικεροὶ ἔνειμεν.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν, ἐπικερόν ἐὼν, μάλα τηλόθεν ἤκω.
 Τηλῆ γὰρ Λυκίῃ, Ξάνθῳ ἐπι δινήεντι,
 Ἐνδ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον ἢ νήπιον υἷον, 480
 Καδδὲ κλήματα πολλὰ, τά τ' ἔλδεται ὅσκι' ἐπιδευής.
 Ἀλλὰ ἢ ὡς, Λυκίης ὀτρύνω, ἢ μέμον' αὐτὸς
 Ἄνδρῖ μαχέσασθαι· ἀτὰρ ἔτι μοι ἐνθάδε τοῖον,
 Οἷόν κ' ἠὲ φέροισιν Ἀχαιοὶ, ἢ κεν ἄγοισιν.
 Τύνη δ' ἔσηκας· ἀτὰρ ἐδ' ἄλλοισι κελεύεις 485
 Λαοῖσιν μενέμεν, ἢ ἀμυνέμεναι ὄρεσσι.
 Μήπως, ὡς ἀψῖσι λίμβ ἀλόντε πανάγρη,
 Ἄνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ ἢ κύρμα γένησθε.
 Οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσασθ' εὖ ναιομένην πόλιν ὑμῆν.
 Σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλαιν νύκτας τε ἢ ἡμαρ, 490
 Ἀρχὸς λισσομένῳ τηλεκλητῶν γ' ἐπικέρων,
 Νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποδέδαι ἐνιπήν.
 Ὡς εἰφάτο Σαρπηθῶν· δάκε δὲ φρένας Ἐκτορι μῦθος.
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε·
 Πάλλων δ' ὀξέα δῦρα, κατὰ στρατὸν ὄχιλο πάντη, 495
 Ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἐγείρει δὲ φύλοπιν αἰνίην.
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, ἢ ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ἐδ' ἐφόβηθεν.
 Ὡς δ' ἄχνας ἄνεμος φορέει ἱεράς καὶ ἄλωας,

Ἀνδρῶν λιχμῶντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ 500
 Κρήνη ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε, καὶ ἄχνας·
 Αἶ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί· ὡς τότε Ἀχαιοὶ
 Λευκοὶ ὑπερθε γένοιτο κονισσάλαρ, ὃν ῥα δι' αὐτῶν
 Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
 Ἄψ ἐπιμισγομένων ὑπὸ δ' ἔσρεφον ἥνιοχῆες. 505
 Οἱ δὲ μὲν⊕ χειρῶν ἰθύς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα
 Θῆρ⊕ Ἄρης ἐκάλυψε μάχη, Τρώεσσι ἀρήγων,
 Πάντοσ' ἐποιχόμεν⊕· τῆ δ' ἐκραΐαινεν ἐφειμάς
 Φοίβη Ἀπόλλων⊕ χρυσαόρα, ὅς μιν ἀνώγει
 Τρωσὶν θυμὸν ἐγείραι, ἐπεὶ ἶδε Παλλάδ' Ἀθήνην 510
 Οἰχομένην· ἡ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.
 Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πῖον⊕ ἐξ ἀδύτοιο
 Ἦκε, καὶ ἐν γήδεσσι μὲν⊕ βάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεδίσατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 Ὡς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀστεμέα προσιόντα, 515
 Καὶ μὲν⊕ ἐδλὸν ἔχοντα· μειάλλησαν γὰρ μὲν ἔτι·
 Οὐ γὰρ ἔα πόν⊕ ἄλλ⊕, ὃν Ἀργυρότοξ⊕ ἔγειρεν,
 Ἄρης τε βρολοιογὸς, Ἔρις τ' ἄμολον μεμαυῖα.
 Τῆς δ' Αἴαντε δύω, καὶ Ὀδυσσεὺς, καὶ Διομήδης,
 Ὀτρυνον Δαναὸς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ 520
 Οὔτε βίας Τρώων ὑπεδαίδισαν, ἔτε ἰωκάς,
 Ἄλλ' ἔμενον, νεφέλησιν εἰοικότες· ἄς τε Κρονίων,
 Νηνεμῆης, ἔσησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
 Ἀτρέμας, ὄφρ' εὐδῆσι μὲν⊕ Βορέαο, καὶ ἄλλων
 Ζαχρειῶν ἀνέμων, οἵτε νέφεα σκιδόντα 525
 Πνοιῆσιν λιγυρῆσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες·
 Ὡς Δαναοὶ Τρώας μένον ἔμπεδον, ἔδ' ἐφέβοιο·
 Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοίτα, πολλὰ κελεύων·
 ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐσὲ, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεδτε,
 Ἄλλήλας τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας· 530
 Αἰδομένων τ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἢ ἐπέφανται·
 Φευγόντων δ' ἔτ' ἄρ κλέ⊕ ὄρνυται, ἔτε τις ἀλήκ.

Ἦ, καὶ ἀκόντισε δαυρὶ δουῶς· βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
 Αἰνείω ἕταρον μεγαθύμῃ, Δηϊκόωνίῃ
 Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι 535
 Τίον, ἐπεὶ δουὸς ἔσκε μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι·
 Τὸν ῥα καὶ ἀσπίδα δαυρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ἦ δ' ἐκ ἔγχυτο ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ ἔισαλο χαλκός·
 Ναιάργη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσε·
 Δέπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 540
 Ἐνθ' αὐτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 Ἵτιε Διοκλῆος, Κρήδωνά τε, Ὀρσίλοχόν τε·
 Τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν εὐκτιμένη ἐνὶ Φηγεῖ,
 Ἀφνειὸς βιότοιο· γένεθ' δ' ἦν ἐκ πολυμοῖο
 Ἀλφειῶ, ὅς' ἐυρὸν ῥέει Πυλίων διὰ γαίης. 545
 Ὅς τέκεθ' Ὀρσίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεςσιν ἀνακτα·
 Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγαθύμον·
 Ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
 Κρήδων, Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 Τῷ μὲν ἄρ' ἠθήσαντε, μελαινάων ἐπὶ νηῶν 550
 Ἴλιον εἰς εὐπάλον ἄμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
 Τιμῆν Ἀλφειῶσ', Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάω,
 Ἀρνεύμενά· τῷ δ' αἰδοὶ τέλεθ' ἑανάτοιο κάλυψεν.
 Οἴω τῶγε λέοντε δύω ὄρεθ' κορυφῆσιν
 Ἐτραφέτην ὑπὸ μηρῖ, βαδείης τάρφεσιν ὕλης· 555
 Τῷ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα
 Σταυρῆς ἀνδρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῶ
 Ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκλαθεν ὀξείι χαλκῷ·
 Τοίω τῷ χεῖρεςσιν ὑπ' Αἰνείαιο δαμέντε
 Καππεσέτην, ἐλάτῃσιν ἐοικότες ὑψηλῆσι. 560
 Τῷ δὲ πεσόντι ἐλέησε βοῆν ἀγαθὸς Μενελάος·
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένθ' αἰδοπι χαλκῷ,
 Σείων ἐσχεῖν· τῷ δ' ὠτρυνεν μὲνθ' Ἀρης,
 Τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαιο δαμείη.
 Τὸν δ' ἴδεν Ἀντίλοχος μεγαθύμῃ Νέσσοσ' υἱός· 5

Βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δὶε ποιμένοι λαῶν,
 Μῆ τι πάδη, μέγα δὲ σφας ἀποσφῆλαιε πόνοιο.
 Τῷ μὲν δὴ χεῖράς τε, ἢ ἔλχεα ὀξύεντα,
 Ἄντιον ἀλλήλων ἐχέτην, μεμαῶτε μάχεσθαι.
 Ἄντιλοχ^Θ δὲ μάλ' ἄλχι παρίσταλο ποιμένοι λαῶν. 570
 Αἰνεΐας δ' ἔμεινε, δούς περ ἔων πολεμιστῆς,
 Ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μενόντε.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν νεκρὸς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 Τῷ μὲν ἄρα δειλῷ βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων·
 Αὐτῷ δὲ σρεφθέντε, μετὰ πρώτοισι μαχέσθην. 573
 Ἐνθα Πυλαιμένεα ἐλέτην, ἀτάλαντον Ἄρηι,
 Ἄρχον Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπισάων.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρείδης δευρικλειὸς Μενέλα^Θ
 Ἐσαότ' ἔλχεϊ νύξε, κατὰ κληῖδα τυχήσας.
 Ἄντιλοχ^Θ δὲ Μύδωνα βάλ' ἠνίοχον δεράποινα, 580
 Ἐδλὸν Ἀτυμνιάδην, ὃ δ' ὑπέσρεφε μώνυχας ἵππους,
 Χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Ἠνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν.
 Ἄντιλοχ^Θ δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
 Αὐτὰρ ὄγ' ἀδμαίνων εὐεργέ^Θ ἔκπεσε δίφρη, 585
 Κύμβαχ^Θ ἐν κονίησιν ἐπὶ βρεχμὸν τε ἢ ὤμους.
 Δηδὰ μάλ' εἰσήκει, τύχε γὰρ ψαμάδοιο βαδείης,
 Ὅφρ' ἵππῳ πλῆξαντε χαμαὶ βάλλον ἐν κονίησι·
 Τὸς δ' ἵμασ' Ἄντιλοχ^Θ, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ' Ἀχαιῶν.
 Τὸς δ' ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στήσας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτῆς
 Κεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρώων εἰποῖλο φάλαγγες 591
 Καρτεραὶ ἤρχε δ' ἄρα σφὶν Ἄρης, ἢ πόντι Ἐνωά·
 Ἥ μὲν, ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτήτ^Θ.
 Ἄρης δ' ἐν παλάμησι πελώριον ἔλχ^Θ ἐνώμα·
 Φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόδ' Ἐκτορ^Θ, ἄλλοτ' ὀπίσθεν. 595
 Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμν^Θ, ἰὼν πολέ^Θ πεδίοιο,
 Στήη ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἄλαδε προρέοντι,

Ἄφροῦ μορμύρονιαι ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω·

Ὡς τότε Τυδαΐδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῶ· 600

ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἐκτορα δῖον,
 Λίχμηλῆν τ' ἔμεναι, ἢ θαρσαλέον πολεμιστῆν.

Τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἰς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·

Καὶ νῦν οἱ πάρα κῆν Ἄρης, βροτῶ ἀνδρὶ εἰοκῶς.

Ἄλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω 605

Εἴηκε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἴφι μάχεσθαι.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Τρῶες δὲ μάλα χεδὸν ἤλυθον αὐτῶν·

Ἐνθ' Ἐκλῶρ δύο φῶτε κατέκτανεν, εἶδοτε χάριμης,

Εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντε, Μενέδην, Ἀλχιάλόν τε.

Τῷ δὲ πρὸς ὄντ' ἐλέησε μέγας Τελαμῶνι Ἄϊας· 610

Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, ἢ ἀκόντισε δαυρὶ φαεινῶ,

Καὶ βάλεν Ἀμφίου Σελάγῃ υἱὸν, ὃς ῥ' ἐνὶ Παισῶ

Ναΐε πολυκλήμων, πολυκλή· ἀλλὰ ἐμοῖρα

Ἦγ' ἐπικερήσουλα μετὰ Πριάμῳν τε ἢ υἱας·

Τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλεν Τελαμῶνι Ἄϊας, 615

Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγῃ εὐλιχόσκιον ἔγχ·

Δύπησεν δὲ πρὸς ὄντ' ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμ Ἄϊας

Τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δῦρα' ἔχευαν

Ὀξέα, παμφανόωνια· σάκ' δ' ἀνεδέξατο πολλά.

Αὐτὰρ ὁ λάξ προσβάς ἐκ νεκρῶ χάλκεον ἔγχ· 620

Ἔσπασα· εὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ

Ὀμοῖον ἀφελέσθαι· ἐπέεγέτο γὰρ βελέεσσι·

Δεῖσε δ' ὄγ' ἀμφίθεσιν κρατερῆν Τρῶων ἀγερώχων,

Οἱ πολλοὶ τε ἢ ἐδλοὶ ἐφύεσσεν ἔλχε' ἔχοντες,

Οἱ ἐ, μέγαν περ εὐόνα, ἢ ἴφδιμον, ἢ ἀγαυὸν, 625

Ὡσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ, χασσάμεν πελεμήχθῃ.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην.

Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην ἦν τε, μέγαν τε,

Ὡρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόφι μοῖρα κραταίῃ·

Οἱ δ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 630

Ἰός θ', υἱωνός τε, Διὸς νεφεληγερέταο,

Τὸν κὲ Τληπόλεμῳ πρῶτος πρὸς μῦθον ἔειπε·

Σαρπηδὸν, Λυκίων βεληφόρε, τίς τοι ἀνάσκη
Πτώσσειν ἐνδάδ' ἐόντι μάχης ἀδαίμονι φατί ;
Ψευδόμενοι δέ σε φασὶ Διὸς γόνον αἰγιόχοιο 635

Εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπίθευσαι ἀνδρῶν,
Οἳ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ πρῶτων ἀνδρῶπων·

Ἄλλ' οἷόν τινα φασὶ βίην Ἡρακλεΐην
Εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμνονα, θυμολέοιλα ;
Ὅς ποτε δεῦρ' ἔλθων, ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντι, 640

Ἐξ οἷης σὺν νηυσὶ κὲ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
Ἴλιε ἐξαλάπαξε πτόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.

Σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθει δὲ λαοί·
Οὐδέ τέ σε Τρῶεσσιν ὄλομαι ἄλλακ' ἔσεσθαι,
Ἐλθόντ' ἐκ Λυκίης, ἐδ' εἰ μάλα καρτερὸς ἔσσι, 645

Ἄλλ' ὑπ' ἐμῷ δμηθέλια πύλας αἶδαο περήσειν.

Τὸν δ' αὖ Σαρπηδῶν, Λυκίων ἀγός, ἀντίον ἦυδα·

Τληπόλεμ', ἦτοι κείνῳ ἀπάλεσεν Ἴλιον ἰσθύν,
Ἄνεργ' ἀφραδίῃσιν ἀγαυῷ Λαομέδοντι,
Ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξαιλα κακῶ ἠνίπαπε μύθῳ, 650

Οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε·
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνδάδε φημι φόνον κὲ κῆρα μέλαιναν

Ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῶ δ' ὑπὸ δαυρὶ δαμέντα
Εὖχῃ ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' αἶδι κλυτοπάλω.

Ὡς φάτο Σαρπηδῶν· ὁ δ' ἀνέχελο μείλιον ἔσχε 655
Τληπόλεμῳ, κὲ τῶν μὲν ὀμαρτῆ δ' ἄρα τα μακρὰ

Ἐκ χειρῶν ἦίξαν· ὁ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
Σαρπηδῶν, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινή·

Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεθεννὴ νύξ ἐκάλυψε·
Τληπόλεμῳ δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔσχεῖ μακρῶ 660

Βεβλήκει· αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαμώωσα,
Ὅσέω ἔσχεριμφθεῖσα, πατῆρ' δέ τι λοιγὸν ἄμυεν.

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δίοι ἐταῖροι
Ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν ὄρου μακρῶν

Ἐλκόμενον· τὸ μὲν ἔτις ἐπεφράσαί, ἔδ' ἐνόησε, 665
 Μηρῶ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὄφρ' ἐπιβαίῃ,
 Σπυδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.

Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Τλήμονα θυμὸν ἔχων· μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ. 670

Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα, ἢ κατὰ θυμὸν,
 Ἥ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδῆποιο διώκοι,
 Ἥ ὄγε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο·
 Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν,
 Ἴφδιμον Διὸς υἱὸν ἀποκλάμεν ὀξείῃ χαλκῶ. 675

Τῶ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
 Ἐνθ' ὄγε Κοίρανον ἔλεν, Ἀλάσορά τε, Χρόμιόν τε,
 Ἀλκωνδρόν θ', Ἀλιόν τε, Νοήμονά τε, Πρύτανίν τε.
 Καί νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κλάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ. 680

Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμενῶ αἴδοπι χαλκῶ,
 Δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
 Σαρπηθῶν, Διὸς υἱός, ἔπ' δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε·

Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἐάσσης
 Κεῖσθαι· ἀλλ' ἐπάμυνον, ἔπειά με ἢ λίποι αἰὼν 685
 Ἐν πόλει ὑμετέρῃ· ἐπεὶ ἐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε,
 Νοσήσας οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην ἢ νήπιον υἱόν.

ὣς φάτο· τὸν δ' ἔτι προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ,
 Ἀλλὰ παρήϊξεν, λεληθμένῳ, ὄφρα τάχιστα 690
 Ὄσασιτ' Ἀργείως, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηθῶνα δῖοι ἐταῖροι
 Εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶ·
 Ἐκ δ' ἄρα οἱ μηρῶ δόρυ μείλινον ὥσε θύραζε

Ἴφδιμῶ Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἐταῖρος· 695
 Τὸν δ' ἔλιπε ψυχῇ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυι ἀχλὺς·
 Αὐτίς δ' ἀμπνύουσα, περὶ δὲ πνοιῇ Βορέαα

Ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Ἄργεῖοι δ' ὑπ' Ἄρηι κ' Ἐκτορι χαλκοκορυσῆ
 Οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
 Οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ· ἀλλ' αἰὲν ὑπίσσω
 Χάζοντο, ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἄρηα.

700

Ἐνθα τίνα προῦτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν

Ἐκτορ τε Πριάμοιο πάϊς κ' χάλκεος Ἄρης;

Ἀντίθεον Τεύδραντ', ἐπὶ δὲ πλῆξιππον Ὀρέστην,

705

Τρηχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνόμαόν τε,

Οἰνοπίδην δ' Ἐλενον, κ' Ὀρέσθιον αἰολομίτρην,

Ὃς ῥ' ἐν Ἰλῆ γαίεσκε, μέγα πλῆτοιο μεμηλῶς,

Λίμνη κεκλιμένῃ Κηφισσίδι· πᾶρ δέ οἱ ἄλλοι

Ναῖον Βοιωτοὶ, μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες.

710

Τὸς δ' ὡς ἔβ' ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη

Ἄργεῖος ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ,

Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη,

Ἥ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω,

715

Ἴλιον ἐκτέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,

εἰ ἔτῳ μαίνεσθαι ἐάσομεν ἔθλον Ἄρηα·

Ἄλλ' ἄγε δὴ κ' νῶϊ μεδώμεθα θύριδος ἀλκῆς.

ὣς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίδθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ἥ μὲν ἐποιοχομένη χρυσάμπυκας ἐντυεν ἵππους

720

Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο.

Ἥθη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,

Χάλκεα, ὀκτάκνημα, σιδηρέω ἄξονι ἀμφίς·

τῶν ἦτοι χρυσῆ ἴτυς ἀφδίη, αὐτὰρ ὑπερθεν

Χάλκε' ἐπίσσωλα, προσαρηγῶτα, θαῦμα ἰδέσθαι·

725

Πλήμναι δ' ἀργύρε εἰσὶ περιδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν

Δίφροσ δὲ χρυσεῖοσι κ' ἀργυρέοισιν ἱμάσιν

Ἐντέταται· δοιαὶ δὲ περιδρομοὶ ἄντυγές εἰσι·

τῆ δ' ἐξ ἀργύρεσσι ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ

Δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαθνα

730

Κάλ' ἔβαλε; χρύσει· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
Ἴππης ὠκύποδας, μεμνυῖ ἔριδ' ἢ αὐτῆς.

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κέρη Διὸς αἰγιόχοιο
Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' ἔδει
Ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτῇ ποιήσατο ἢ κάμει χερσίν· 735

Ἥ δὲ, χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο,
Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσειο δακρυόεντα.
'Αμφὶ δ' ἄρ' ὠμοισιν βάλεῖ' αἰγίδα δυσσανόεσσαν,
Δαινὴν, ἣν περὶ μὲν πάντῃ φόβ' ἐσεφάνωτο.
'Εν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἴωκή· 740

Ἐν δέ τε Γοργεῖη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου,
Δαινὴ τε, σμερδονῆ τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον,
Χρυσείην, ἑκατὸν πόλεων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν.
'Ες δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήσειο· λάξεο δ' ἔγχ' 745

Βριδύ, μέγα, σίβαρον, τῷ δάμνησι σίχας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρη.
Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίει' ἄρ' Ἴππης.
Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον ἔρανθ, ἃς ἔχον Ὀρραι
Τῆς ἐπιτέτραπται μέγας ἔρανθς, Οὐλύμπός τε, 750

Ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφ', ἠδ' ἐπιθεῖναι.
Τῆ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον Ἴππης·
Εὖρον δὲ Κρονίωνα, θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων,
'Ακροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδ' Οὐλύμποιο.
'Ενδ' Ἴππης σήσασα θεὰ λευκώλενας Ἥρη 755

Ζῆν' ὑπαλον Κρονίδην ἐξήγετο, ἢ προσέειπε·
Ζεῦ πάτερ, ἔ νημεσίξῃ Ἄρει τάδε καρτερά ἔργα,
'Οσσάτιόν τε ἢ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
Μάψ, ἀτὰρ ἔ κατὰ κόσμον; ἐμοὶ δ' ἄχ'· οἱ δὲ ἔκηλοι
Τέρπονται Κύπρις τε ἢ ἀργυρότοξ' Ἀπόλλων, 760

Ἄφρονα τῆτον ἀνέντες, ὃς ἔτινα οἶδε θέμις.
Ζεῦ πάτερ, ἢ ῥά τί μοι κεχολώσεται, αἶψεν Ἄρηι
Λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἔξαπούωμαι;

Τὴν δ' ἀπαμειβόμεν⊕ προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελαίην, 765
 Ἥ ἐ μάλις' εἴωδε κακῆς ὀδύνησι πελάζειν.

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίδησε θεὰ λευκώλεν⊕ Ἥρη·
 Μάσιξεν δ' ἵππης· τῷ δ' ἐκ ἄκοντε πετέδην
 Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ ἕραν ἄσερόεν⊕.
 Ὅσπον δ' ἠεροειδὲς ἀνήρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν, 770
 Ἥμεν⊕ ἐν σκοπιῇ, λεύσσω ἐπὶ οἶνοπα πόνλον,
 Τόσσον ἐπιδρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.

Ἄλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἴξον, ποταμῷ τε ρέοντε,
 Ἥχι ροὰς Σιμόεις συμβάλλειον ἠδὲ Σκάμανδρ⊕,
 Ἐν⊕ ἵππης ἔσησε θεὰ λευκώλεν⊕ Ἥρη, 775
 Λύσασ' ἐξ ὀχέων· περὶ δ' ἠέρα πωλὺν ἔχευε.
 Τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέταίλε νέμεδαι.

Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
 Ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι πλεῖσοι καὶ ἄριστοι 780
 Ἔσασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδε⊕ ἵπποδάμοιο
 Εἰλόμενοι, λείβουσιν εἰκότες ὠμοφάγοισιν,
 Ἥ συσι κάπροισιν, τῶν τε δέν⊕ ἐκ ἀλαπαδνόν·
 Ἐνθα γὰρ ἦύστε θεὰ λευκώλεν⊕ Ἥρη,
 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ, 785
 Ὅς τόσσον αὐδήσασχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·

Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδ⊕ ἀγητοί·
 Ὅφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκελο δῖ⊕ Ἀχιλλεὺς,
 Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
 Οἴχνεσπον· κείνθ γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχ⊕. 790
 Νῦν δ' ἕκαθεν πόλι⊕ κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.

Ὡς εἰπῶσ', ὠτρυνε μεί⊕ καὶ θυμὸν ἐκάσθ·
 Τυδείδῃ δ' ἐπόρυσσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Εὖρε δὲ τόν γε ἀνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 Ἐλκ⊕ ἀναψύχοντα· τό μιν βάλε Πάνδαρ⊕ ἰῶ· 795
 Ἰδρῶς γὰρ μιν ἔπειρεν ὑπὸ πλατέ⊕ τελαμῶν⊕

Ἄσπίδος εὐκύκλου τῷ τείρειο, κάμνε δὲ χεῖρα·
 Ἄνδ' ἴχων τελαμῶνα, κελαινεφές αἴμ' ἀπεμόργυ·
 Ἴππειν δὲ θεὰ ζυγῶ ἤψαλο, φώνησέν τε·

Ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα εἰκότα γείναλο Τυδεύς. 800

Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς.
 Καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν ἐκ εἵασκον,
 Οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
 Ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας·

Δαίνυθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον. 805

Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὄν καρτερόν, ὡς τὸ πάρος περ,
 Κέρως Καδμείων προκαλίζετο· πάντα δ' ἐνίκα
 Ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθ' ἦα.

Σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ περὶ δ' ἴσασμαι, ἠδὲ φυλάσσω,
 Καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι. 810

Ἀλλὰ σευ ἢ κάμαθ' πολυαῖξ γυῖα δέδυκεν,
 Ἦ νύ σέ πε δέθ' ἴχει ἀκήριον· ἐ σύ γ' ἔπειλα
 Τυδέθ' ἔκγονός ἐσσι, δαΐφρονθ' Οἰνείδαο.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

Γινώσκω σε, θεὰ, θυγάτηρ Διὸς αἰγιόχοιο, 815

Τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπεθ', ἐδ' ἐπικεύσω·
 Οὔτε τί με δέθ' ἴχει ἀκήριον, ἔτε τις ὄκνηθ'·

Ἄλλ' ἔτι σῶν μέμνημαι ἐφελμέων, ἄς ἐπέλειπας.

Οὐ μ' εἰας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι

Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε, Διὸς θυγάτηρ, Ἀφροδίτη 820

Ἐλθῆσ' ἐς πόλεμον, τήν γ' ἐτάμεν ὀξείη χαλκῶ.

Τένεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι, ἠδὲ κ' ἄλλης

Ἀργείης ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·

Γινώσκω γάρ Ῥηϊά· μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειλα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 825

Τυδείδη Διομήδης, ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῶ,

Μῆτε σύ γ' Ἀρεά· τόνδε τι δαίδιδι, μῆτέ τιν' ἄλλον

Ἀδανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροδός εἰμι.

Ἄλλ' ἄγ' ἐπ' Ἀρηί πρώτῳ ἔχε μώνυχας Ἴππας·

Τύψον δὲ χεδίην, μηδ' ἄξειο θῆρον Ἄρηα 830
 Τῆτον μαινόμενον, τυκτὸν κακὸν, ἄλλοπρόσαλλον.
 Ὅς πρῶτον μὲν ἐμοί τε ἢ Ἥρη σεῦτ' ἀγορεύουσιν,
 Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν.
 Νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασαι.

Ὄς φαμένη, Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε, 835
 Χειρὶ πάλιν ἐρύσασ'· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρρασε.
 Ἥ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον
 Ἐμμεμαυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινθ' ἄξων
 Βριδοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεόν, ἄνδρα τ' ἄριστον.
 Λάξελο δὲ μάστιγα ἢ ἠνία Παλλὰς Ἀθήνη· 840
 Αὐτίκ' ἐπ' Ἄρηϊ πρῶτον ἔχε μώνυχας ἵππους.

Ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριξεν,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίεσσι ἀγλαὸν υἷον.
 Τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριξε μαιφόνθ'· αὐτὰρ Ἀθήνη
 Δῦν' Αἰῖθ' κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμίθ' Ἄρης. 845

Ὄς δὲ ἴδε βροτολοιγὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,
 Ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασσε
 Κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κλείνων ἐξαίνυτο θυμόν.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰδὺς Διομήδεθ' ἵπποδάμοιο. 850
 Οἱ δ' ὅτε δὲ χεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Πρόθεν Ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγόν, ἠνία θ' ἵππων,
 Ἐλχεῖ χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμόν ὀλέσσαι.
 Καὶ τό γε χειρὶ λαβῆσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ὄσεν ὑπ' ἐκ δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆναι.

Δεύτερθ' αὖθ' ὠρμάτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης 855
 Ἐλχεῖ χαλκείῳ· ἐπέρισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 Νάϊλον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μήτην.

Τῇ ῥά μιν ἔτα τυχῶν, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαιψεν.
 Ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὐτίς· ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης,
 Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι 860
 Ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυτάγοντες Ἄρηθ'·
 Ἰδὲ δ' ἄρ' ὑπὸ τρώθ' εἶλεν Ἀχαιῶς τε, Τρῳάεσσι τε,

Δείσαυλας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης, ἄτ' πολέμοιο.

Οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ,
Καύμαλ' ἐξ ἀνέμοιο δυσάε' ὀρνυμένοιο· 865

Τοῖ' Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ χάλκῃ Ἄρης
Φαίνεθ', ὅμῃ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς ἔρανον ἑυρύν.

Καρπαλίμως δ' ἴκανε θεῶν ἔδ' αἰπὺν Ὀλυμπον·
Πὰρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο, θυμὸν ἀχεύων,

Δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα, καθάρρρον ἐξ ὠτειλῆς, 870
Καί ῥ' ὀλοφυρόμεν' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ζεῦ πάτερ, ἢ νεμεσίζη, ὄρων τάδε καρτερὰ ἔργα ;
Αἰεὶ τοι ῥίγινα θεοὶ τετληότες εἰμὲν,

Ἄλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἄνδρεςσι φέρουρες.
Σοὶ πάντες μαχόμεθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κέρην 875

Οὐλομένην, ἧτ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.
Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,

Σοὶ τ' ἐπιπέδονται, ἢ δεδμήμεθα ἕκαστ'·
Ταύτην δ' ἔτ' ἐπεὶ προτιβάλλεαι, ἔτε τι ἔργῳ,

Ἄλλ' ἀνίεις, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰδηλον· 880
Ἢ νῦν Τυδέε' υἱὸν ὑπέρδυμον Διομήδεα

Μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Κύπριδα μὲν πρῶτον χεδὸν ἔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῶ·

Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῶ μοι ἐπέσσυλο, δαίμονι ἴσ'·
Ἄλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἧτέ κε δηρὸν 885

Αὐτῷ πῆματ' ἔπαχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,
Ἢ κεν ζῶς ἀμενηνὸς ἕα χαλκοῖο τυπῆσι.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέϊα Ζεὺς·
Μήτι μοι, Ἄλλοπρόσαλλε, παρεζόμεν' μινύριζε·

Ἐχθιδε' δέ μοι ἐσσι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν. 890
Αἰεὶ γὰρ τοι ἔρις τε φίλη, πολεμοὶ τε, μάχαι τε·

Μητρός τοι μὲν ἔσιν ἀάχλειον, ἐκ ἐπιεικτὸν,
Ἢρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπυδῆ δάμνημ' ἐπέεσσιν,

Τῶ σ' ὅτω κείνης τάδε πάχειν ἐννεσίησιν.
Ἄλλ' ἢ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγῃ ἔχοντα· 895

Ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένεσσι, ἐμοὶ δὲ σε γείναλο μήτηρ.
 Εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλης γε θεῶν γένεου ᾧδ' ἀΐδηλ',
 Καί κεν δὴ πάλαι ἦδα ἐνέρτερος Οὐρανίωνων.

Ὡς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγει ἰήσασθαι.

Τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφρατα φάρμακα πάσσων, 900

Ἠκέσατ'· ἔ μιν γάρ τι καΐάθηκτός γ' ἐτέτυκτο.

Ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν,

Ἵγρὸν ἔον, μάλα δ' ὤκα περισρέφεται κυκόνωντι.

Ὡς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θεῶν Ἄρηα.

Τὸν δ' Ἥβη λῆσεν, χαρίεϊλα δὲ ἔμαλα ἔσσει· 905

Πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθεζέσθαι κύδει γαίω.

Αἰ δ' αὖθις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο

Ἦρη τ' Ἀργεῖη καὶ ἀλαλκομενεῖς Ἀθήνη,

Παύσασθαι βροτολοιοῦν Ἄρην ἀνδροκλασιάων.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ζ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τῶν θεῶν ἀπισάντων τῆς μάχης, οἱ Ἕλληνες πολλὰς ἀναιροῦσι τῶν Τρώων. Ἑλένη δὲ συμβελεύσαντες, Ἔκτορ εἰς τὴν πόλιν ἄνεισι, καὶ τῇ μητρὶ Ἐκάβῃ κελεύει εὐχασθαι τῇ Ἀθηνᾷ, καὶ ὑποσχέσθαι αὐτῇ δώδεκα βοῶν θυσίαν, ὅπως τὸν Διομήδην ἀποστήσει τῆς μάχης. Τέως δὲ ὄντων αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ, Γλαῦκος καὶ Διομήδης ἀναγνωρίσαντες φιλίαν πατρικὴν, διαλλάσσει τὰ ὄπλα ἀλλήλοις· Ἐκτορ δὲ διαλεχθεὶς τῇ μητρὶ Ἐκάβῃ, καὶ τῇ γυναικὶ Ἀνδρομάχῃ, σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀλεξάνδρῳ εἰς τὸν πόλεμον ἕξεισιν.

Ἔκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

Ζῆτα δ' ἄρ' Ἀνδρομάχης καὶ Ἔκτορος ἔς' ὀαριστῆς.

ΤΡΩΩΝ δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
Πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἐνδ' ἴδυσσε μάχη πεδίοιο,
Ἀλλήλων ἰδυνομένων χαλκήρεα δῆρα,
Μεσσηγύς Σιμόεντες, ἰδὲ Ξάνθοιο βοάων.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἔρκος Ἀχαιῶν,

Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
 Ἄνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
 Ὑιὸν Ἐϋσώρου, Ἀκάμαντ', ἦν τε, μέγαν τε.
 Τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτον κόρυθον φάλον ἵπποδασείης·
 Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὄσέον εἴσω
 Αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότον ὅσσ' ἐκάλυψεν.

10

Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης,
 Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν εὐκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ,
 Ἄφνειὸς βιότοιο, φίλον δ' ἦν ἀνδρώποισι·
 Πάντας γὰρ φιλέεσκεν, ὁδῶ ἐπι οἰκία ναίων.

15

Ἄλλὰ οἱ ἔτις τῶν γε τότε ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 Πρόδεν ὑπαιλιάσας· ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
 Αὐτὸν κ' Δεράπουλα Καλήσιον, ὃς ῥα τόθ' ἵππων
 Ἔσκεν ὑψηλιόχον· τὰ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

20

Δρῆσον δ' Εὐρύαλον κ' Ὀφέλτιον ἐξενάριξε·
 Βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον κ' Πήδασον, ἕς ποῖε νόμφη
 Νῆϊς Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βηκολίῳνι.
 Βηκολίῳν δ' ἦν υἱὸς ἀγαυῆ Λαομέδοντος,
 Πρῆσβύτατος γενεῆ, σκότιον δὲ ἐ γείνατο μήτηρ·
 Ποιμαίνων δ' ἐπ' ὄεσσι μίγη φιλότῃ κ' εὐνῇ·
 Ἥ δ' ὑποκουσασμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε·
 Καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μὲν κ' φαίδιμα γυῖα
 Μηκισθηιάδης, κ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.

25

Ἄσυαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμον Πολυποίτης·
 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκασίον ἐξενάριξεν

30

Ἐλχεῖ χαλκείῳ· Τεῦκεν δ' Ἀρετάονα δῖον.
 Ἀντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνήρατο δευρὶ φαεινῶ
 Νεσορίδης· Ἐλατον δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Ναῖε δὲ, Σατνιόενλος εὐρρείταιο παρ' ὄχθας,
 Πήδασον αἰπεινήν· Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἦρας
 Φεύγοντ'· Εὐρύπυλον δὲ Μελάνδιον ἐξενάριξεν·

35

Ἄδρησον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
 Ζῶν ἐλ', ἵππῳ γὰρ οἱ ἀτυζομένῳ πεδίῳ,

Ὄζω ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνω, ἀγκύλον ἄρμα
 Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῶ, αὐτῷ μὲν ἐβήτην 40
 Πρὸς πόλιν, ἤπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο.
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
 Πηηνῆς ἐν κονίεσιν ἐπὶ σόμα· παρ δέ οἱ ἔση
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος·
 Ἄδρης δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσειο γούνων· 45
 Ζάγραι, Ἀτρεὺς υἱε, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 Πολλὰ δ' ἐν ἀφριεῖσ' πατρὸς κειμήλια κεῖται,
 Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμηλός τε σιδήρεός·
 Τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατῆρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 Αἴκεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 50
 Ὡς φάτο· τῶ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθε.
 Καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 Δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
 Ἀντίος ἦλθε θέων, ἢ ὁμοκλήσας, ἔπος ἤυδα·
 ὦ πέπον, ὦ Μενέλας, τίη δὲ σὺ κήδεαι αὐτῶς 55
 Ἀνδρῶν; ἢ σοὶ ἄριστα πεποιήται κατὰ οἶκον,
 Πρὸς Τρώων· τῶν μήτις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
 Χεῖράς θ' ἡμετέρας· μηδ' ὄντινα γαστέρι μήτηρ
 Κῆρον ἔοντα φέροι, μηδ' ὅς φύγοι· ἀλλ' ἅμα πάντες
 Ἴλιε ἑξαπολοίαϊ, ἀκήδεσοι ἢ ἀφανιοι. 60
 Ὡς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφεῖσ' φρένας ἥρωες,
 Αἴσιμα παρειπών· ὁ δ' ἀπαὶ ἔδεν ὄσαλο χειρὶ
 Ἦρω' Ἀδρησον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 Οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ'· Ἀτρεΐδης δὲ
 Λάξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλιον ἔγχος. 65
 Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλειο, μακρὸν αὔσας·
 ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἀρης,
 Μήτις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενοι, μετόπιθε
 Μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται·
 Ἄλλ' ἀνδρας κλείνωμεν ἔπειτα δὲ ἢ τὰ ἔκηλοι 70
 Νευκῆς ἀμπεδίου συλήσειε τεθνεώτας.

- Ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν. 105
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, ἢ ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο·
 Φάν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ ἔβρανῃ ἀσερβέει
 Τρωσὶν ἀλεξήσοιλα καλεθόμεν, ὡς ἐλέλιχθεν.
 Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλειο, μακρὸν αὔσας· 110
 Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκληοί τ' ἐπίκωροι,
 Ἀνέρες ἐσέ, φίλοι, μνήσαδε δὲ θύριδ' ἀλκῆς,
 Ὄφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω προτὶ Ἴλιον, ἠδὲ γέρεσιν
 Εἶπω ββλευτῆσι, ἢ ἡμετέρης ἀλόχοισι,
 Δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποχέσθαι δ' ἐκαλόμβας. 115
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολ' Ἐκτωρ·
 Ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε ἢ αὐχένα δέρμα κελαινόν,
 Ἄντυξ, ἢ πυμάτη θέεν ἀσπίδ' ὀμφαλοέσσης.
 Γλαῦκ' δ' Ἴππολόχοιο παῖς ἢ Τυδέ' υἱὸς
 Ἔς μέσον ἀμφολέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι. 120
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χεῖδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τὸν πρότερον προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέρισε, καλαδινητῶν ἀνδρῶπων ;
 Οὐ μὲν γάρ ποτ' ὅπωπα μάχη ἐνὶ κυδιανείρῃ
 Τὸ πρῖν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προθέδηκας ἀπάντων 125
 Σῶ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔλχ' ἔμεινας.
 Δυσήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.
 Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε καὶ ἔβρανῃ εἰλήλευθας,
 Οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπεβρανίοισι μαχοίμην.
 Οὐδὲ γὰρ ἐδὲ Δρύαντ' υἱὸς κρατερὸς Λυκόοργ' 130
 Δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπεβρανίοισιν ἔριζεν.
 Ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
 Σεῦε καὶ ἠγάθειον Νυσσήιον· αἱ δ' ἅμα παῖσαι
 Θύβλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκέρους
 Θεινόμεναι βεπλήγι· Διώνυσ' δὲ φοβηθεῖς 135
 Δύσεθ' ἀλὸς κατὰ κῦμα· θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
 Δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμ' ἀνδρὸς ὀμοκλή.

Τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥαῖα ζώνουσες,
 Καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνος παῖς· ἐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθειο πᾶσι θεοῖσιν. 140

Οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐδέλοισι μάχεσθαι.
 Εἰ δέ τις ἐσσι βροτῶν, οἱ ἀρέρης καρπὸν ἔδουσιν,
 Ἄσσον ἴδ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι.

Τὸν δ' αὖθ' Ἴππολόχοιο προσηύδα φαίδιμ' υἱός·
 Τυδείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρξείνεις; 145
 Οἴη πῆρ φύλλων γενεή, τοιήδε κὶ ἀνδρῶν.

Φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
 Τηλεθόωσα φύει, ἕαρ' δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
 Ὡς ἀνδρῶν γενεή, ἢ μὲν φύει, ἢ δ' ἀπολήγει.

Εἰ δ' ἐδέλεις κὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς 150
 Ἡμετέρην γενεὴν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 Ἔσι πόλις Ἐφύρη, μυχῷ Ἄργε' ἵπποδότιο,

Ἐνθάδε Σίσυφ' ἔσκεν, ὃ κέρδις γενεὴ ἀνδρῶν,
 Σίσυφ' Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν·
 Αὐτὰρ Γλαῦκ' ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόνην. 155

Τῷ δὲ θεοὶ κάλλ' τε κὶ ἠγορέην ἐραλεινήν
 Ὀπασαν· αὐτὰρ οἱ Προῖτ' ἀκ' ἐμήσατο θυμῷ·
 Ὅς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασσεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερον ἦεν

Ἀργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.
 Τῷ δὲ γυνὴ Προῖτα ἐπεμήνατο, δι' Ἄνθεια, 160
 Κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν ἔτι

Πεῖθ' ἀλαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα Βελλεροφόνην.
 Ἢ δὲ ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσηύδα·
 Τεθναίης, ὦ Προῖτ', ἢ ἀκλίανε Βελλεροφόνην,

Ὅς μ' ἔθελεν φιλότῃ μιγήμεναι ἐκ ἐθελέσῃ. 165
 Ὡς φάτο· τὸν δὲ ἀνακλῆα χόλ' λάβεν, οἷον ἄκυσσε·
 Κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ,

Πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρην δ' ὄγε σήματα λυγρὰ,
 Γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά·
 Δεῖξαι δ' ἠνώγει ὦ πειθερῶ, ὄφρ' ἀπόλοιτο. 170

- Αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἴξε, Ξάνδρον τε ρέονία,
 Προφρονέως μιν τίεν ἀναξ Λυκίης εὐρείης.
 Ἐννήμαρ ξείνισσε, κὶ ἐννέα βῆς ἰέρευσε·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλῳ ἠῶς, 175
 Καὶ τότε μιν ἐρέεινε, κὶ ἦτεε σῆμα ἰδέσθαι,
 Ὅ, τί ρά οἱ γαμβροῖο παρὰ Προίτοιο φέροίλο.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῖο,
 Πρωῖτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε
 Πεφνέμεν· ἢ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένῳ, ἐδ' ἀνθρώπων, 180
 Πρῶδτε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 Δαινὸν ἀποπνείσσεια πυρὸς μὲν ἄϊδομένοιο.
 Καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε, θεῶν τεράεσσι πιδήσας.
 Δεύτερον αὖ, Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι·
 Καρτίσῃν δὴ τὴν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν. 185
 Τὸ τρίτον αὖ, κατέπεφνε Λαμαζόνας ἀντιανείρας.
 Τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν ὄλοισι ἄλλον ὕφαινε·
 Κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους,
 Εἶσε λόχον τοῖ δ' ἔτι πάλιν οἰκόνδε νέοντο.
 Πάντας γὰρ κατέπεφνε ἀμύμων Βελλεροφόντης. 190
 Ἄλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεῶ γόνον ἦν ἐνία,
 Αὐτῆ μιν καλέρυκε, εἶδ' ὅ γε θυγατέρα ἦν·
 Δῶκε δὲ οἱ τιμῆς βασιληῖδ' ἥμισυ πάσης.
 Καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμεν ἄμον ἔξοχον ἄλλων,
 Καλὸν φυλακῆς κὶ ἀρέρης, ὄφρα νέμοιλο. 195
 Ἢ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφροσι Βελλεροφόντη,
 Ἴσανδρόν τε, κὶ Ἴππόλοχον, κὶ Λαοδάμειαν.
 Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μηλιεῖα Ζεὺς·
 Ἢ δ' ἔτεκε ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοχορυσήν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κἀκῆν ἀπήχθελο πᾶσι θεοῖσιν, 200
 Ἢτοι ὁ καππεδίον τὸ Ἀλήϊον οἶον ἄλατο,
 Ὅν θυμὸν κατέδων, πᾶτον ἀνθρώπων ἀλεείνων·
 Ἴσανδρον δὲ οἱ υἷον Ἄρης, ἄτ' ὀλοέμοιο,

Μαρνάμενον Σολύμοισι καλέκλανε κυδαλίμοισι·

Τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιϑ' Ἀρτεμις ἔκλα. 205

Ἴππόλοχϑ' δέ μ' ἔτικτε, ἢ ἐκ τῆ φημί γενέσθαι·

Πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καί μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,

“ Αἰὲν ἀρισεύειν, ἢ ὑπέροχον ἔμμεναι ἄλλων·

“ Μηδὲ γένϑ' πατέρων αἰχυνέμεν· οἱ μέγ' ἄριστοι

Ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο ἢ ἐν Λυκίῃ εὐραΐῃ. 210

Ταύτης τοι γενεῆς τε ἢ αἵματ' εὐχομαι εἶναι·

Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·

Ἐλχϑ' μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ,

Αὐτὰρ ὁ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν·

Ἦ ρά νύ μοι ξαινϑ' πατρώϊός ἐσσι παλαιός. 215

Οἰνεὺς γάρ ποτε διϑ' ἀμύμονα Βελλεροφόντην

Ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν, εἴκοσιν ἤματ' ἐρύξας·

Οἱ δὲ ἢ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·

Οἰνεὺς μὲν ζωσῆρα δίδω φοίνικι φαεινὸν,

Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον. 220

Καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δῶμασ' ἐμοῖσι·

Τυδέα δ' ἢ μέμνημαι· ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα

Κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν·

Τῶ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξαινϑ' φίλϑ' Ἀργεῖ μέσσω

Εἰμί· σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τὸν δῆμον ἴκωμαι. 225

Ἐλχεσι δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα ἢ δι' ὀμίλῃ·

Πολλοὶ μὲν γάρ ἐμοὶ Τρῶες, κλειτοὶ τ' ἐπὶ κρητοί,

Κτείνειν, ὅν κε θεὸς γε πόρῃ ἢ ποσσὶ κηχέω·

Πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ, ἐναιρέμεν, ὅν κε δύνηαι·

Τεύχεα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμαίψομεν· ὄφρα ἢ οἶδε 230

Γνώσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι·

Ὡς ἄρα φωνήσατο, καθ' ἵππων αἰξάντε,

Χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην, ἢ πιεῖσσαντο·

Ἐνθ' αὖτε Γλαύκῃ Κρονίδῃς φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,

Ὡς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε, 235

Χρῦσεα χαλκείων, ἐκατόμβῃ ἐννεαβοίων·

Ἐκτωρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας ἢ φηγὸν ἴκανε,
 Ἄμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεόν, ἠδὲ θυγατρῆς,
 Εἰρόμεναι παῖδάς τε, κασιγνήτας τε, ἕτας τε,
 Καὶ πόσιος· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχεσθαι ἀνώγει 240
 Πάσας ἐξείης· πολλῆσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκανε,
 Ξεσῆσ' αἰθόσῃσι τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 Πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεσοῖο λίθοιο,
 Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθάδε παῖδες 245
 Κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισι·
 Κεράων δ' ἐτέρωθεν ἐναλίοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 Δώδεκ' ἔσαν τέγχοι θάλαμοι ξεσοῖο λίθοιο,
 Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθάδε γαμβροὶ
 Κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν· 250

Ἐνθα οἱ ἠπιόδωρ⊕ ἐναλίῃ ἦλυθε μήτηρ,
 Λαοδίκην ἐσάβασσα, θυγατρῶν εἶδ'⊕ ἀρίστην,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἐπ'⊕ τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 Τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλασθαι;

Ἡ μάλα δὴ τείρεσι δυσώνυμοι υἱῆς Ἀχαιῶν 255
 Μαργάμενοι περὶ ἄστυ; σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
 Ἐλθόντ', ἐξ ἄκρης πόλι'⊕ Διὶ χεῖρας ἀναχεῖν;
 Ἀλλὰ μὲν, ὄφρα κέ τρι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
 Ὡς σπέισης Διὶ πατρὶ ἢ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 Πρῶτον· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσεται, αἶ κε πῆρθαι· 260
 Ἄνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μὲν⊕ μέγα οἶν⊕ ἀέξει,
 Ὡς τύνη κέκμηκας, ἀμύνων σοῖσιν ἔτησι.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολ'⊕ Ἐκτωρ·
 Μῆ μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
 Μῆ μ' ἀπογυιώσης, μένε⊕ δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι. 265

Χερσὶ δ' ἀνίπλοισιν Διὶ λείβειν αἴδοπα οἶνον
 Ἄζομαι· ἐδὲ πῆ ἐσι κελαϊνεφεῖ Κρονίωνι
 Αἶματι ἢ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχελάαθαι.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης

- Ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσασα γεραιάς· 270
 Πέπλον δ', ὅσιν τοι χαριέσαίῃ ἠδὲ μέγισῃ
 Ἔσιν ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ τοι πολὺ φίλλαίῃ αὐτῆ,
 Τὸν δὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γένασιν ἠυκόμοιο,
 Καὶ οἱ ὑποχέδαι δυοκαίδεκα βῆς ἐνὶ νηῶ,
 Ἦνις, ἠκέσας ἱερουσέμεν, αἶκ' ἐλεήσῃ 275
 Ἄστυ τε, ἢ Τρώων ἀλόχους, ἢ νήπια τέκνα·
 Αἶκεν Τυδέῃ υἱὸν ἀπόχῃ Ἴλιβ' ἰγῆς,
 Ἄγριον αἰχμητῆν, κρατερὸν μῆσῳρα φόβοιο.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελεύεις
 Ἔρχεο· ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσω, 280
 Αἶκ' ἐδέλῃσ' εἰπόνῃ ἀκκέμεν ὡς κέν οἱ αὖτις
 Γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιῃ ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε, ἢ Πριάμῳ μεγαλήτορι, τοῖό τε παιοῖν.
 Εἰ κείνον γε ἴδοιμι καλεθθόνῃ αἶδῃ εἶσω,
 Φαίην κεν φρέν' ἀτέρπεα οἰζύῃ ἐκλελαθέσθαι. 285
 Ὡς ἔφαθ'· ἠ δὲ μολῶσα ποτὶ μέγαρ', ἀμφιπόλοισι
 Κέκλετο· ἢ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστυ γεραιάς.
 Αὐτῆ δ' ἐς θάλαμον καλεσθήσατο κηῶεντα,
 Ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιοι, ἔργα γυναικῶν 290
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρῳ δεοειδῆς
 Ἦγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον,
 Τὴν ὁδὸν, ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 Τῶν ἐν' ἀειραμένη Ἐκάβῃ φέρε δῶρον Ἀθήνη,
 Ὅς κάλλισῃ ἦν ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγισῃ·
 Ἄσῃ δ' ὡς ἀπέλαμπεν· ἐκεῖνο δὲ νεῖαίῃ ἄλλων· 295
 Βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μελεσσεύοντο γεραιαί.
 Αἱ δ' ὅτε νηὸν ἴκανον Ἀθήνης, ἐν πόλει ἄκρῃ,
 Τῆσι δύρας ὤϊξε Θεανὴ καλλιπάρῃ,
 Κισσηῖς, ἄλοχῃ Ἀντήνορῃ ἵπποδάμοιο·
 Τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἰέρειαν. 300
 Αἱ δ' ὀλολυγῆ πᾶσαι Ἀθήνη χεῖρας ἀνέχον·
 Ἦ δ' ἄρα πέπλον ἐλῶσα Θεανὴ καλλιπάρῃ,

Θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γόνασιν ἠυκόμοιο·

Εὐχομένη δ' ἤρατο Διὸς κέρον μεγάλοιο·

Πότνι' Ἀθηναίη, ἐρυσίπλοισι, δια θεῶων,

303

Ἄξου δὴ ἔλχῃ Διομήδεσσι, ἠδὲ καὶ αὐτὸν

Πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν τροπάροιθε πυλάων·

Ὅφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βῆς εἰς νηῶν

Ἦμισ, ἠκέσας ἰερεύσομεν, αἴκ' ἐλεήσης

Ἄσυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα.

310

Ὡς ἔφαθ' εὐχομένη· ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.

Ὡς αἰ μὲν ῥ' εὐχολοο Διὸς κέρον μεγάλοιο.

Ἐκλωρ δὲ πρὸς δῶμα' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει

Καλὰ, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευχε σὺν ἀνδράσιν, οἱ τότε ἄριστοι

Ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριθώλακι, τέκτονες ἄνδρες,

315

Οἱ οἱ ἐποίησαν θάλαμον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλήν,

Ἐγύθει τε Πριάμοιο καὶ Ἐκλωρσσι, ἐν πόλει ἄκρη.

Ἐνθ' Ἐκλωρ εἰσήλθε Διὶ φίλῃ· ἐν δ' ἄρα χειρὶ

Ἐλχῃ ἔχ' ἐνδεκάπηχου· πάροιδε δὲ λάμπειο θυρῶν

Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεσσι θῆε πόρκης.

320

Τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποινα,

Ἀσπίδα, καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τῶν ἀφούνηα·

Ἀργεῖη δ' Ἐλένη μετ' ἄρα δραῶσι γυναιξίν

Ἦσαν, καὶ ἀμφιπόλοισι περικυλιὰ ἔργα κέλευε.

Τὸν δ' Ἐκλωρ νείκεσσαν ἰδὼν αἰχροῖς ἐπέεσσι·

325

Δαιμόνι', εἰ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῶν·

Λαοὶ μὲν φθινύθεσι περὶ πτόλιν, αἰπύ τε ταῖχσσι,

Μαρνάμενοι· σέο δ' ἔνεκ' αὐτῆ τε, πτόλεμός τε,

Ἄσυ τόδ' ἀμφιδέδης· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλω,

Εἴ τινά ποσ μεθιέντα ἴδοις συγερῶσιν πολέμοιο·

330

Ἄλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄσυ πυρὸς ὑψίσιο θέρηται.

Τὸν δ' ὣστε προσέειπεν Ἀλέξανδρσσι θεοειδής·

Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκεσας, εἰδ' ὑπὲρ αἴσαν,

Τένεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μευ ἄκυσσον·

Οὔτι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλω, εἰδὲ νεμέσσει,

335

Ἦρην ἐν θαλάμῳ, ἔδελον δ' ἄχει προΐγραπέδῃαι.

Νῦν δέ με παρειπῆσ' ἄλοχ' μαλακοῖς ἐπέεσσιν,

Ἔρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὦδε κ' αὐτῶ

Λώϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.

Ἄλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήϊα τεύχεα δύω· 340

Ἦ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κιχήσεσθαι δέ σ' οἴω.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἔτι προσέφη κορυθαίολ' Ἐκλῶρ·

Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μαλιχίοισι·

Δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνε, ὀφρυόεσσης,

Ὡς μ' ὄφελ' ἤματι τῶ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ, 345

Οἴχεσθαι προφέρουσα κακῇ ἀνέμοιο θύελλα

Εἰς ὄρ', ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·

Ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε, πάρ' τάδε ἔργα γενέσθαι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὦδε θεοὶ κακὰ τεκμήραϊο,

Ἄνδρὸς ἐπειτ' ὄφελλον ἀμείνον' εἶναι ἄκοιτις, 350

Ὅς ῥ' ἦδη νέμεσίν τε κ' αἶχρα πόλλ' ἀνδρῶπων.

Τέτῳ δ' ἔτ' ἄρ' νῦν φρένες ἔμπεδοι, ἔτ' ἄρ' ὀπίσσω

Ἔσονται· τῶ κέν μιν ἐπαυρήσεσθαι οἴω.

Ἄλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, κ' ἔξεο τῶδ' ἐπὶ δίφρῳ,

Δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιςα πόν' φρένας ἀμφιθέβηκεν, 355

Εἴνεκ' ἐμεῖο κυνὸς, κ' Ἀλεξάνδρε ἔνεκ' ἄτης·

Οἴσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὡς κ' ὀπίσσω

Ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἔσσομένοισι.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἐπεῖτα μέγας κορυθαίολ' Ἐκλῶρ·

Μή με κάδιζ', Ἑλένη, φιλέσσά περ, ἐδέ με πείσεις. 360

Ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω

Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόνι' ἔχουσιν·

Ἄλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τέττον, ἐπειγέσθω δὲ κ' αὐτὸς,

Ὡς κέν μ' ἐντοδεν πόλι' καλαμάρψῃ ἐόυλα.

Καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδε ἐλεύσομαι, ὄφρ' ἂν ἴδωμαι 365

Οἰκῆάς τ', ἄλοχόν τε φίλην, κ' νήπιον υἱόν.

Οὐ γὰρ τ' οἶδ', εἰ ἔτι σφὶν ὑπὸ τροπ' ἴξομαι αὐτίς.

Ἦ ἦδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἐκλῶρ.
 Αἶψα δ' ἔπειδ' ἴκανε δόμους εὖ ναιεϊάουνας, 370
 Οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 Ἄλλ' ἤγε ξὺν παιδὶ κῆ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
 Πύργῳ ἐφεισθήκει γούωσά τε, μυρομένη τε.
 Ἐκτῶρ δ', ὡς ἐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
 Ἔση ἐπ' ὄδον ἰὼν, μετὰ δὲ δρωῆσιν ἔειπεν· 375

Εἶδ' ἄγε μοι, δρωαί, νημερτέα μυθήσασθε·
 Πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο ;
 Ἥε πη ἐς γαλόων, ἢ ἀνατέρων εὐπέπλων,
 ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται ; 380

Τὸν δ' αὖ ὀτρυνῆ ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἐκλῶρ, ἐπαὶ μάλ' ἀνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
 Οὔτε πη ἐς γαλόων, ἔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων,
 Οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται. 385

Ἄλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἴλιε, ἔνεκ' ἄκυσσε
 Τείρεσθαι Τρῳᾶς, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 Ἡ μὲν δὴ πρὸς ταῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
 Μαινομένη εἰκυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.

Ἡ ῥα γυνὴ ταμίη· ὁ δ' ἀπέσσυτο δώματι Ἐκλῶρ 390
 Τὴν αὐτὴν ὄδον αὖτις, εὐκλιμένας καὶ ἀγυιάς.
 Εὔτε πύλας ἴκανε, διερχόμενος μέγα ἄστυ,
 Σκαιᾶς, τῇ γὰρ ἔμελλε διεξιέναι πεδίοινας,
 Ἐνθ' ἄλοχος πολύδαρος ἐναντίη ἦλθε θέεσσα,
 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος· 395

Ἡετίων, ὃς ἔναιεν Ὑποπλάκῳ ὑληέσση,
 Θήβη Ὑποπλακίη, Κιλίκισσ' ἀνδρῶσιν ἀνάσπων·
 Τῆ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκλῶρι χαλκοκορυσῆ·
 Ἡ οἱ ἔπει' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ,
 Παῖδ' ἐπὶ κόλπον ἔχουσ' ἀταλόφρονα, νήπιον αἴτως, 400
 Ἐκτερίδην ἀγαπητὸν, ἀλίγκιον ἀσέρι καλῷ·

Τόν ῥ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Ἄστυάνακί· οἷο γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ.

Ἦτοι ὁ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῆ·

Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄλχι παρίσατο δακρυχέουσα, 405

Ἐνὶ ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἐπέ τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μὲν, εὖδ' ἐλεαίρεις

Παιδά τε νηπίαχον, ἢ ἔμ' ἄμμορον, ἢ τάχα χήρη

Σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ,

Πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη 410

Σεῦ ἀφαιμαγμένη χθόνα δύμεναι· εἰ γὰρ ἔτ' ἄλλη

Ἔσαι θαλπωρῆ, ἐπεὶ ἂν σύγε πότημον ἐπίσπης,

Ἄλλ' ἄχε'· εἰδέ μοι ἐστὶ παλῆς ἢ πότηνια μήτηρ.

Ἦτοι γὰρ παλῆρ' ἀμὸν ἀπέκτανε δῖο Ἀχιλλεὺς,

Ἐκ δὲ πύλιν πέρσεν Κιλικίων εὖ ναιεΐάωσαν, 415

Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἥελίωνα,

Οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ τότε θυμῷ·

Ἄλλ' ἄρα μιν καλέκχε συν ἔνισσι δαιδαλέοισιν,

Ἦδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν

Νύμφαι Ὀρεσιάδες, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420

Οἱ δέ μοι ἐπὶ κασίγνητοί ἔσαν ἐν μεγάροισιν,

Τοὶ μὲν πάντες ἰὼ κίον ἤματι αἰῖδο εἶσω·

Πάντας γὰρ καλέπεφνε ποδάρκης δῖο Ἀχιλλεὺς,

Βασὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι ἢ ἀργεννῆς οἴεσσι.

Μητέρα δ', ἢ βασίλευεν Ὑποπλάκω ὑλήεσση, 425

Τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἤγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κλεάτεσσι,

Ἄψ ὅγε τὴν ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα·

Παῖρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα.

Ἐκτορ, αὐτὰρ σύ μοι ἐσσί πατὴρ ἢ πότηνια μήτηρ,

Ἦδὲ κασίγνητό, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης. 430

Ἄλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, ἢ αὐτὸ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,

Μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν δαίης, χήρην τε γυναῖκα·

Λαὸν δὲ σῆσον παρ' ἐρινεὸν, ἔνθα μάλαστα

Ἀμδατός ἐστι πύλις, ἢ ἐπίδρομον ἔπλετο τείχεσσι.

Τρεῖς γὰρ τῆγ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι, 435
 Ἄμφ' Αἰανίε δύνω, καὶ ἀγακλυτὸν Ἴδομενεΐα,
 Ἡδ' ἄμφ' Ἀλγεΐδας, καὶ Τυδέεσσι ἄλκιμον υἱόν.
 Ἦπε τίς σφιν ἐνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδώς,
 Ἦ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκκλωρ 440

Ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 Λῆκε, κακὸς ὤς, νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο.
 Οὐδέ με θυμὸς ἀνώγειν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
 Λαῖε, καὶ πρῶτοισι μετὰ Τρῶεσσι μάχεσθαι, 445

Ἀργύμενος παλρὸς τε μέγα κλέος, ἠδ' ἐμὸν αὐτῆ.

Εὖ μὲν γὰρ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

Ἔσσεται ἡμαρ, ὅτ' ἂν ποί' ὀλώλη Ἴλιος ἰρή,

Καὶ Πριάμῳ, καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.

Ἄλλ' ἔ μοι Τρῶων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω, 450

Οὔτ' αὐτῆς Ἐκάβης, ἔτε Πριάμοιο ἀνακτός,

Οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ

Ἐν κονίησι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,

Ὅσσον σεῖ', ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιλίωνων

Δακρυόεσσαν ἀγῆται, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπέρας. 455

Καὶ κεν ἐν Ἀργεὶ ἐῴσα, πρὸς ἄλλης ἰσὸν ὑφαίνοισ·

Καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηϊδῶ, ἢ Ὑπερείης,

Πόλλ' ἀεκαζομένη· κρατερὴ δ' ἐπικείσει' ἀνάγκη·

Καὶ πολέ τις εἴπησιν, ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέεσαν,

Ἐκκλωρ ἦδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460

Τρῶων ἵπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοιτο.

Ὦς ποτὲ τις ἐρῆει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος

Χήτει τοιῷδ' ἀνδρὸς, ἀμύνειν δέλιον ἡμαρ.

Ἀλλά με τεθνεώτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει,

Πρὶν γ' ἐπι σῆς τε βοῆς, σὲ δ' ἐλκθημοῖο πυθέσθαι. 465

Ὦς εἰπὼν, ἔ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἐκκλωρ.

Ἄψ' ἔ' ὁ παῖς πρὸς κόλπον εὐζώνοιο τιθήνης,

Ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλῃ ὄψιν ἀτυχθεῖς,
 Ταρβήσας χαλκὸν τε, ἰδὲ λόφον ἵππιοχαίτην,
 Δεινὸν ἀπ' ἀκροιάτης κόρυθ' ἰούονια νοήσας. 470

Ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ τε φίλῃ, καὶ πότνια μήτηρ.
 Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἰλεῖο φαίδιμ' Ἐκτωρ,
 Καὶ τὴν μὲν καλέσθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόουσαν.
 Αὐτὰρ ὄγ' ὄν φίλον υἷον ἐπεὶ κύσε, πῆλέ τε χερσίν,
 Εἶπεν ἐπευξάμεν' Διὶ τ', ἄλλοισιν τε θεοῖσι. 475

Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 Παῖδ' ἐμὸν, ὡς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσι,
 Ὄδε βίην τ' ἀγαθὸν, καὶ Ἴλιθ ἴφι ἀνάσσειν.
 Καὶ ποτέ τις εἶπησι, Πατρὸς δ' ὄγε πολλὸν ἀμείνων,
 Ἐκ πολέμου ἀνιόντα φέροι δ' ἕναρα ἔροτόεντα,
 Κτείναις δῆϊον ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ. 480

Ὡς εἰπὼν, ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσίν ἔθηκε
 Παῖδ' ἐόν· ἢ δ' ἄρα μιν κηώδει δέξαλο κόλπω,
 Δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
 Χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπ' τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε. 485

Δαιμονίη, μή μοί τι λῆν ἀκαχίζεο θυμῷ.
 Οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνῆρ αἶδι προΐάψει.
 Μοῖραν δ' ἔτινά φημι πεφευγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 Οὐ κακὸν, ἐδὲ μὲν ἐδδλὸν, ἐπὴν ταπρῶτα γένηται.
 Ἄλλ' εἰς οἶκον ἴεσσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
 Ἴσον τ', ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 Ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμ' δ' ἄνδρεςσι μελήσει
 Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιχα, τοὶ Ἴλιῳ ἐβγεγάασιν. 490

Ὡς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἰλετο φαίδιμ' Ἐκτωρ
 Ἴππεριν· ἄλοχ' δὲ φίλη οἰκόνδε βεβήκει 495
 Ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
 Αἶψα δ' ἐπειθ' ἴκανε δόμους εὖ ναιετάουλας
 Ἐκτορ' ἀνδροφόνοιο· κισθῆσαλο δ' ἐνδοθι πολλὰς
 Ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόνον πάσησιν ἐνώρσεν.
 Αἱ μὲν ἔτι ζῶν γόνον Ἐκτορα ᾗ ἐνὶ οἴκῳ. 500

Οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
Ἰξοῦται, προφυγόντα μὲν ἢ χεῖρας Ἀχαιῶν.

Οὐδὲ Πάρις δῆθ' ἔβηεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν·

Ἄλλ' ὄγ', ἐπεὶ καλέδου κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῶ,
Σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστρ', ὡς σὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς. 505

Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππῳ, ἀκοσῆσας ἐπὶ φάτῃ,
Δεσμὸν ἀπορρήξας θείει πεδίοιο κροαίνων,

Εἰωθὼς λέεσθαι εὐρῆρι ὠλαμοῖο,
Κυδιόων· ὑψὲ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται

Ὡμοῖς ἀΐσσονται· ὁ δ' ἀγλαίῃφι πεποιθώς, 510

Ῥίμῃα ἔγνα φέρει μετὰ τ' ἠΐθεα ἢ νομὸν ἵππων·

Ὡς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγᾶμιν ἀκρῆς
Τεύχεσσι παμφαίνων, ὡς ἴ' ἠλέκτωρ, ἐθεθήκει
Καλχαλῶν, ταχέες δ' ἐπὶ πόδες φέρον· αἴψα δ' ἔπειτα

Ἐκτορα δῖον ἔτειμεν ἀδελφεόν, εὐτ' ἄρ' ἔμελλε 515
Στρέψεδ' ἐκ χώρας, ὅδι ἢ ὀάριζε γυναικί.

Τὸν πρότερον προσέειπεν Ἀλέξανδρον θεοειδής·

Ἥθε', ἢ μάλα δὴ σε ἢ ἐσσύμενον καλερῶμαι,
Δηδύων, εἰδ' ἠλθον ἐναΐσιμον, ὡς ἐκέλευες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ· 520

Δαιμόνι', ἐκ ἂν τίς τοι ἀνῆρ, ὃς ἐναΐσιμον εἶη,

Ἔργον ἀτιμήσεις μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμὸς ἔσσι.

Ἄλλὰ ἐκὼν μεδίεις τε, ἢ ἐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ

Ἀχνοται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴχε' ἀκίω

Πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολλὸν πόνον εἴνεκα σείο. 525

Ἄλλ' ἴομεν τὰ ἔ' ὅπιθεν ἀρεσσόμεθ', αἴκε πόθι Ζεὺς

Δῶη, ἐπὶ θρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτησι

Κρητῆρα γήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,

Ἐκ Τροίης ἐλάσαντες εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Η.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἑλένη συμβελεύσασθαι, Ἐκτορ προκαλεῖται τῶν Ἑλλήνων τὸν ἄριστον εἰς μονομαχίαν. Ἐννέα δὲ ἀναστάντων, ἔλαχεν Αἴας ὁ Τελαμόνι, καὶ γυναῖκας αὐτὰς ἀγωνισαμένους διαλύσει κήρυκες, ἐσπέρας γενομένης. Τῇ δ' ἐξῆς τὸς νεκρὸς ἀνελόμενοι θάπτεσι, καὶ τείχεσσι οἱ Ἕλληνες κάλασκειν ἄρουν, ἐφ' ᾧ ὁ Ποσειδῶν ἠγανάκησεν. Ζεὺς τε αὐτοῖς διὰ σκῆτος σημεῖα ἐκ αἵσια τῶν μελλόντων δαίτυσιν.

Ἐκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία.

Ἦτα δ' Αἴας πολέμιζε μόνω μόνῳ Ἐκτορι δίω.

Ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμῳ Ἐκτορι.

Τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρῳ κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ

Ἄμφότεροι μέμασαν πολέμιζεν ἠδὲ μάχεσθαι.

Ὡς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν

Οὐρον, ἐπὴν κεκάμωσιν εὐξέσῃσ' ἐλάτῃσι 5
 Πόντου ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται·

Ἔσ' ἄρα τὼ Τρώεσσιν ἐελδομένοισι φανήτην.

Ἐνθ' ἐλέτην, ὃ μὲν υἷον Ἀρηιθόοιο ἀνακλῶ,

Ἄρη ναιελάουλα Μενέδτιον, ὃν κορύνητης

Γείνατ' Ἀρηίδοσ' ἢ Φιλομέδεσσα βοῶπις· 10

Ἐκτῶρ δ' Ἡιονῆα βαλ' ἔσχει ὄξυόεντι

Αὐχέν' ὑπὸ σεφάνῃς εὐχάλκῃ· λῦσε δὲ γυῖα.

Γλαῦκ' δ', Ἴππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,

Ἴφίνοον βάλε δεξιῇ, κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην,

Δεξιιάδην, Ἴππων ἐπιάλμενον ὠκείων, 15

Ἔμμον· ὃ δ' ἐξ Ἴππων χαμάδις πῆσε· λῦντο δὲ γυῖα.

Τὰς δ' ὡς ἔν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

Ἄσγείας ὀλέκουϊας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,

Βῆ βα κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀΐξασα

Ἰάνε εἰς ἰσθμὸν τῆ δ' ἀπὸ τῆ ὄρουσ' Ἀπόλλων, 20

Περγάμῃ ἐκκατιδὼν, Τρώεσσι δὲ βύλετο νίκην.

Ἀλλήλοισι δὲ τῶγε συναντέδθη παρὰ φηγῶν.

Τὴν πρότερον προσέειπεν ἀναξ, Διὸς υἷος, Ἀπόλλων·

Τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαυῖα, Διὸς θυγαῖες μέγαλοιο,

Ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 25

Ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἕτεραλκεία νίκην

Δῶς; ἐπαὶ ἔτοι Τρώας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.

Ἄλλ' εἴ μοί τι πῖδοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἶη,

Νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον ἢ θηϊοτήτα

Σήμερον ὕστερον αὖτε μαχήσοι', εἰσόκε τέκμωρ 30

Ἴλιε ἔυρωσιν· ἐπεὶ ὡς φίλον ἐπλεῖο θυμῶν,

Ἵμῖν ἀδανάτῃσι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.

Τὸν δ' αὖθις προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ἦδ' ἔστω, Ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα ἢ αὐτῇ

Ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο, μετὰ Τρώας ἢ Ἀχαιῆς· 35

Ἄλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυτέμεν ἀνδρῶν;

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ, Διὸς υἷος, Ἀπόλλων·

Ἐκτορῷ ὄρωμεν κρατερὸν μὲν ἵπποδάμοιο,
 Ἦν τινὰ πε Δαναῶν προκαλέσσεται οἴοθεν οἷῷ
 Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι. 40
 Οἱ δὲ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἐκτορι δίω.

Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τῶν δ' Ἐλενῷ, Πριάμοιο φίλῳ παῖς, σύνθελο θυμῷ
 Βελήν, ἣ ῥα θεοῖσιν ἐφῆνδανε μητιόωσι. 45
 Στῆ δὲ παρ' Ἐκτορῷ ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
 Ἦ ῥα νύ μοί τι πῖδοιο; κασίγνητ' δέ τοι εἰμί.
 Ἄλλως μὲν κάθισον Τρῶας ἢ πάντας Ἀχαιῆς·
 Αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὅσις ἄριστ', 50
 Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι·

Οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν ἢ πόντον ἐπισπῆν.
 Ὡς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἄκυσσα θεῶν αἰαιγενεῶν.

Ὡς ἔφατ'· Ἐκτορ δ' αὐτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκέσας·
 Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, Τρῶων ἀνέεργε φάλαγγας, 55
 Μέσση δερὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 Κάδδ' Ἀγαμέμνων ἔσεν εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς·
 Κάδδ' ἄρ' Ἀθηναίη τε ἢ ἀργυρότοξ' Ἀπόλλων
 Ἐξέδην, ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσι,
 Φηγῶ ἔφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο, 60
 Ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ σίχες εἶατο πυκναί,
 Ἀσπίσι ἢ κορυθεσσι ἢ ἔχρεσι πεφρικυῖαι.

Οἷη δὲ ζεφύροιο ἐχεύαλο πόντον ἐπι φρεῖ
 Ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντῳ ὑπ' αὐτῆς·
 Τοῖαι ἄρα σίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε 65
 Ἐν πεδίῳ· Ἐκταρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·

Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, ἢ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
 Ὅφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ὅρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυξ' ἐκ ἐτέλεσσεν,
 Ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν. 70

Εἰσόκεν ἢ ὑμᾶς Τροίην ἔυπυργον ἔλητε,
 Ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε πονιλόποροισιν.
 Ὑμῖν μὲν γὰρ ἔασιν ἀριστεῖες παναχαιῶν·
 Τῶν νῦν ὄντινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 Δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων, πρὸ μὲν ἔμμενα Ἐκτορι δία. 75
 Ὡδὲ δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρ' ἔσω.
 Εἰ μὲν κεν ἐμὲ κῆρ' ἔλη ταναήκει χαλκῶ,
 Τεύχεα συλήσας, φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
 Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμενα πάλλιν, ὄφρα πυρός με
 Τρῶες ἢ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα. 80
 Εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῆψ' ἐμοὶ εὖχος Ἀπόλλων,
 Τεύχεα συλήσας, οἴσω ποτὶ Ἴλιον ἰρήν,
 Καὶ κρημόω ποτὶ νηὸν Ἀπόλλων' ἑκάτοιο·
 Τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὐστέλμυς ἀποδώσω,
 Ὅφρα εταρχύσωσι κρηκομόωντες Ἀχαιοί· 85
 Σῆμά τέ οἱ χεύσωσιν ἐπὶ πλατείῃ Ἐλλησπόντῳ·
 Καὶ ποτέ τις εἴπησι ἢ ὄψιγόνων ἀνθρώπων,
 Νηὶ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 Ἄνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι καλεσθηῶντ',
 Ὅν ποτ' ἀριστεύοντα καλέκλιανε φαίδιμ' Ἐκτωρ. 90
 Ὡς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέ' ἔποτ' ὀλεῖται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ·
 Αἰδέσθην μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
 Ὅψ' ἐδὲ δὴ Μενέλα' ἀνίστατο, ἢ μετέειπε,
 Νείκει ὄνειδίζων, μέγα δὲ σοναχίζετο θυμῶν. 95
 Ὀμοί, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, ἐκέτ' Ἀχαιοί·
 Ἢ μὲν δὴ λώβη τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνώως,
 Εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἐκτορ' ἀντί' εἶσιν.
 Ἄλλ' ὑμᾶς μὲν πάλλες ὕδαρ ἢ γαῖα γένοιθε,
 Ἢ μνηνοὶ αὐτῶν ἕκαστοι ἀκῆριοι, ἀκλεῖς αὐτως. 100
 Τῶδ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήσομαι· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 Νίησ' ὑπὲρ ἄσπετος ἐχόντας ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας κἀλεδύσετό τεύχεα καλά,

- Ἐνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτῇ
 Ἐκίλοσ' ἐν παλάμησιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν· 105
 Εἰ μὴ ἀναίξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιοῖν,
 Αὐτός τ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Δεξιτερῆς ἔλε χειρὸς, ἔπ' τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ἄφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφές· ἐδέ τί σε χρῆ
 Ταύτης ἀφροσύνης· ἀνά δ' ἴχεο, κηδόμενός περ, 110
 Μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδ' σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,
 Ἐκτορι Πριαμίδῃ, τόν τε συγέσσι κὶ ἄλλοι·
 Καὶ δ' Ἀχιλεὺς τέτρω γε μάχῃ ἐνὶ κυδιστέρῃ
 Ἐρρίγ' ἀντιβολῆσαι, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων·
 Ἄλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴξου, ἰὼν μετὰ ἔθνοσ' ἑταίρων· 115
 Τέτρω δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσῃσιν Ἀχαιοί·
 Εἴπερ ἀδείης τ' ἐστὶ, κὶ εἰ μόθῃ ἔσ' ἀκόρησ',
 Φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἴ κε φύγησι
 Δῆϊς ἐκ πολέμοιο κὶ ἀνῆς δηϊοτήτ'.
- Ὡς εἰπὼν παρῆπεισεν ἀδελφεῖδ' ὄφρα γῆρας ἦρας, 120
 Αἴσιμα παρειπών· ὁ δ' ἐπέειπε. Τῶ μὲν ἔπειτα
 Γηθόσουνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο κὶ μελέειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαΐδα γαῖαν ἰκάνει·
 Ἦ κε μέγ' οἰμῶξαιε γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς, 125
 Ἐδλὸς Μυρμιδόνων βεληφόρος ἠδ' ἀγορητῆς,
 Ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεεν ὦ ἐνὶ οἴκῳ,
 Πάντων Ἀργείων ἐσέων γενεῆν τε τόκον τε·
 Τῆς νῦν εἰ πλώσσοις ὑφ' Ἐκτορι πάντας ἀκῆσει,
 Πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείρω, 130
 Θυμὸν ἀπαὶ μελέων δῦναμ' ἔδομον Ἄϊδ' εἶσω.
 Αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, κὶ Ἀθηναίῃ, κὶ Ἀπολλῶνι,
 Ἥθεῖμ', ὡς ὅτ' ἐπ' ἠκυρόω Κελάδοντι μάχουσι
 Ἀγρόμενοι Πύλιοί τε κὶ Ἀρκάδες ἐλχεσίμωρα,
 Φειᾶς παρ' τείχεσσι, Ἰαρδάνῳ ἀμφιπέριδρα 135
 Τοῖσι δ' Ἐρευθαλίῳ πρόμ' ἴστατο, ἰσάδ' ἔφαθ'.

Τεύχε' ἔχων ὄμοισιν Ἀρηιδόοιο ἀνακλῆ·
 Δίε Ἀρηιδόα, τὸν ἐπίκλησιν Κορυνήτην
 Ἄνδρες κίκλησικον, καλλίζωνοί τε γυναικες,
 Οὔνεκ' ἄρ' ἔ τύχοισι μαχέσκειο, δευρή τε μακροῦ, 140
 Ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνη ῥήγνυσκε φάλαγγας·
 Τὸν Λυκόοργ' ἔπεφνε δόλω, ἔτι κράτεϊ γε,
 Στατωπῶ ἐν ὕδῳ, ὅθ' ἄρ' ἔ κορύνη οἱ ὄλεθρον
 Χρᾶσμε σιδηρεῖη· πρὶν γὰρ Λυκόοργ' ὑποφθὰς
 Δευρὶ μέσον περὶνήσεν· ὁ δ' ὕπλι' ἔδει ἐρείδθη· 145
 Τεύχεά τ' ἐξείαριξε, τὰ οἱ πύογε χάλκε' Ἄρης·
 Καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπει' ἐφόρει μετὰ μῶλον Ἄρη'·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 Δῶκε δ' Ἐρευθαλίῳ, φίλῳ θεράπονι, φορῆνα·
 Τε ὄγε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀριστες, 150
 [Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν ἀνῆ δηϊολῆτι.]
 Οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον ἢ ἐδείδισαν, ἠδέ τις ἔτλη·
 Ἄλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνήκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 Θάρσσει ᾧ· γενεῆ δὲ νεώταλ' ἔσκον ἀπάντων·
 Καὶ μαχόμεν οἱ ἐγὼ, δῶκεν δέ μοι εὐχ' Ἀθήνη.
 Τὸν δὴ μήκισον ἢ κάρτισον κίανον ἄνδρα· 155
 Πολλὸς γάρ τις ἔκειλο παρηόρ' ἔνθα ἢ ἔνθα.
 Εἴθ' ὡς ἠέθωμι, βίη δέ μοι ἔμπεδ' εἴη,
 Τῶ κε τάχ' αὐτήσαιο μάχης κορυθαίολ' Ἐκίωρ.
 Ἵμέων δ' οἵπερ ἔασιν ἀριστεῖες παναχαμῶν,
 Οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαλ' Ἐκίωρ' ἀντίον ἐλθεῖν. 160
 Ὡς ναίεσσ' ὁ γέρον· οἱ δ' ἐννεα πάντες ἀνέσαν·
 Ὄρλο πολὺ πρῶτ' μὲν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Τῶ δ' ἐπὶ Τυδείδης ᾤρτο κρατερὸς Διομήδης·
 Τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, θεῖον ἐπιειμένι ἀλκῆν·
 Τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς, ἢ ὀπάων Ἴδομενεῆ' 165
 Μηριόνης, ἀτάλαντ' Ἐνναλίῳ ἀνδρειφόντη·
 Τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλ', Εὐάμον' ἀγλαὸς υἱός·
 Ἄν δὲ Θόας Ἀνδραμονίδης, ἢ εἴ' Ὀδυσσεύς.

Πάντες ἄρ' οἷγ' ἔφελον πολεμίζειν Ἐκτορα δίῳ.

Τοῖς δ' αὐτοῖς μετέειπε Γερήνιϑ ἱππότητα Νέστωρ· 170

Κλήρω νῦν πεπάλαχθε διαμπερῆς, ὅς κε λάχῃσιν·

Οὔτϑ γὰρ δὴ ὀνήσει εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς·

Καὶ δ' αὐτὸς ὄν θυμὸν ὀνήσεται, αἴ κε φύγησι

Δῆϊε ἐκ πολέμοιο ἢ ἀνῆς δηϊοτήτϑ.

ᾠς ἔφαθ'· οἱ δὲ κλήρον ἐσημήναντο ἕκαστος, 175

Ἐν δ' ἔβαλον κυνέη Ἀγαμέμνονϑ Ἀτρεΐδαο.

Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέχον·

ᾠδε δὲ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν εἰς ἔρανὸν ἐυρύν·

Ζεῦ πάτερ, ἦ Αἴαντα λαχεῖν, ἦ Τυδέϑ υἷον,

Ἥ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης. 180

ᾠς ἄρ' ἔφαν· πάλθεν δὲ Γερήνιος ἱππότητα Νέστωρ·

Ἐκ δ' ἔδοξε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοῖ,

Αἴαντος· κήρυξ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη,

Δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριζήεσσιν Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ἔ γινώσκουλες ἀπηνήναντο ἕκαστος· 185

Ἄλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε, φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη,

Ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέη βάλε, φαίδιμϑ Αἴας,

Ἥτοι ὑπέχεθε χεῖρ'· ὁ δ' ἄρ' ἔμβαλεν, ἄλχι παρασάς·

Γινῶ δὲ κλῆρε σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῶ.

Τὸν μὲν παρ πόδ' ἐὼν χαμάδις βάλε, φώνησέν τε· 190

ᾠ φίλοι, Ἥτοι κλῆρος ἐμὸς, χαίρω δὲ ἢ αὐτὸς

Θυμῶ· ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἐκτορα δίῳ·

Ἄλλ' ἄγεις, ὄφρ' ἀν ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω,

Τόφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίωνι ἀνακτι,

Σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρωῆς γε πύδωνται· 195

Ἥε ἢ ἀμφαδίην, ἐπεὶ ἔτινα δείδιμεν ἔμπης.

Οὐ γάρ τις με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται,

Οὐδέ τ' αἰδρεῖη· ἐπεὶ ἔδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' ἔτως

Ἐλπομαὶ ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε, τραφέμεν τε.

ᾠς ἔφαθ'· οἱ δ' εὐχόντο Διὶ Κρονίωνι ἀνακτι. 200

ᾠδε δὲ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν εἰς ἔρανὸν ἐυρύν·

Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κῦδισε, μέγιστε,
 Δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχθε ἀρέδον·
 Εἰ δὲ καὶ Ἐκτορά περ φιλέεις, καὶ κήδεα αὐτῆ,
 Ἴσθην ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδθε ὅπασσον. 205
 Ὡς ἄρ' ἔφην Αἴας δὲ κορύσσειο νόστον χαλκῷ.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ ἔσταλο τεύχη,
 Σεύαί' ἔπειθ', οἷός τε πελώριθε ἔρχεται Ἄρης,
 Ὃς τ' εἶσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, ἕστ' Ἐκρονίων
 Θυμοβόρε ἔριδθε μένει ξυνέηκε μάχεσθαι. 210
 Τοῖος ἄρ' Αἴας ᾤετο πελώριθε, ἔρκθε Ἀχαιῶν,
 Μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
 Ἦε, μακρὰ βιδᾶς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
 Τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγ' ἐγήθεον εἰσορρόωντες·
 Τρωῶας δὲ τρόμος ἀνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκασον, 215
 Ἐκτορὶ τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν·
 Ἄλλ' ἔπως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσσει, εἰδ' ἀναδύναι
 Ἄψ λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσαίῃο χάριμ.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἤλθε, φέρων σάκος, ἥτε πύργον,
 Χάλκεον, ἐπὶ αἰθέριον, ὃ οἱ Τυχίθε κάμε τεύχων, 220
 Σκυτοτόμων ἔχ' ἄριστος, Ἔλη ἐνὶ οἰκίᾳ νόων·
 Ὃς οἱ ἐποίησεν σάκθε ἀόλον, ἐπὶ αἰθέριον,
 Ταύρων ζαιτρεφῶν, ἐπὶ δ' ὄγδρον ἤλασε χαλκόν.
 Τὸ πρόθε σέροιο φέρων Τελαμώνιθε Αἴας
 Στῆ ῥα μάλ' Ἐκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα· 225
 Ἐκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεαι οἰόθεν οἶος,
 Οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι,
 Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα·
 Ἄλλ' ὃ μὲν ἐν γῆεσσι κορυβίσσι πονηπόροισι
 Κεῖτ' ἀπομηνίσσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν· 230
 Ἡμᾶς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσασμεν,
 Καὶ πελέες· αἶλλ' ἄρχε μάχης ἠδὲ πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολθε Ἐκτωρ·
 Αἴαντι γενεῆς, Τελαμώνιε, κόϊραν λαῶν,

Μήτι μευ, ἤυτε παυδὸς ἀφαιρῆ, πειρήτιζε, 235
 Ἦε γυνακὸς, ἢ ἐκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα.
 Αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ', ἀνδροκλασίας τε·
 Οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
 Ἀζαλέην, τό μοι ἐσὶ ταλαύρινον πολεμίζειν·
 Οἶδα δ' ἐνὶ σάδιῃ δῆϊω μέλπεσθαι Ἄρηϊ· 240
 Οἶδα δ' ἐπαΐξας μόθον ἵππων ὠκειάων.
 Ἄλλ' ἐ γάρ σ' ἐδέλω βαλέειν, τοιῦτον ἐόυλα,
 Λάσθη ὀπιπλεύσας, ἀλλ' ἀμφοδόν, αἴ κε τύχοιμι.
 Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλεν Αἴαντι δεινὸν σάκτι ἐπὶ λαβόειον, 245
 Ἀκρόταλον κατὰ χαλκόν, ὃς ἄγδοι ἦεν ἐπ' αὐτῶ.
 Ἐξ δὲ διὰ πλύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής·
 Ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥινῶ χέτο. Δεύτερος αὖτε
 Αἴας διογενὴς προΐει δολιχόσκιον ἔγχτι,
 Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάνλοσε ἴσην. 250
 Διὰ μὲν ἀσπίδι ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχτι,
 Καὶ διὰ δῶρηκτι πολυδαδάλας ἠρήρεισο·
 Ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 Ἐγχτι· ὃ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαναν.
 Τῷ δ' ἐκσπασσαμένῳ δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω 255
 Σύν ῥ' ἔπεσον, λείβσιν ἑοικότες ὠμοφάγοισιν,
 Ἦ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε δέντι ἐκ ἀλαπαδνόν.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκτι ἔτασε δευρί·
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμεντι· ἠ δὲ διὰ πρὸ 260
 Ἦλυθεν ἔγχτει· συφέλιξε δέ μιν μεμαῦτα·
 Τμήθην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε· μέλαν δ' ἀνεκῆκισεν αἶμα.
 Ἄλλ' ἐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολτι Ἐκίωρ·
 Ἄλλ' ἀναχασσάμεντι λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ,
 Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέλαν τέ· 265
 Τῷ βάλεν Αἴαντι δεινὸν σάκτι ἐπὶ λαβόειον,
 Μέσσοι ἐπομφάλιον περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός·

Δεύτερ' αὖτ' Αἴας πολὺ μείζονα λάαν αἰείρας,
Ἦκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον.

Εἶσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε, βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ. 270

Βλάβη δέ οἱ φίλα γέναθ'. ὁ δ' ὑπὶ ἐξελανύθη,
Ἄσπιδι ἐλχρὶμφθείς· τὸν δ' αἶψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.

Καί νύ κε δὴ ξιφείσσο' αὐτοχεδὸν ἐτάζοντο,
Εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ κ' ἀνδρῶν,
Ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιλῶνων, 275

Ταλθύβιός τε κ' Ἰδαῖ, πεπνυμένω ἄμφω.
Μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα χέθον· εἶπέ τε μῦθον
Κήρυξ Ἰδαῖ πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς.

Μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζεῖε, μηδὲ μάχεσθον.
Ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς. 280

Ἀμφω δ' αἰχμηθῆ· τόγε δὴ κ' ἴδμεν ἅπαντες.
Νῦξ δ' ἤδη τελέθει, ἀγαθὸν κ' νυκτὶ πιθέσθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν προσέφη Τελαμῶνι Αἴας·
Ἰδαῖ, Ἐκλωρα ταῦτα κελεύειε μυθήσασθαι.

Αὐτὸς γὰρ χάρμη προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους. 285
Ἀρχέτω, αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, εἶπερ ἂν ἔτ'.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολ' Ἐκλωρ·
Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε,

Καὶ πινυλῆν, περὶ δ' ἔχει Ἀχαιῶν φέριατός ἐσσι,
Νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης κ' δηϊολῆτ', 290

Σήμερον ὕσερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
Ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην.

Νῦξ δ' ἤδη τελέθει, ἀγαθὸν κ' νυκτὶ πιθέσθαι.
Ὡς σύ τ' εὐφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῆς,

Σὸς τε μάλισα ἕτας, κ' ἑταίρους, οἳ τοι ἔασιν. 295
Αὐτὰρ ἐγὼ, κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακλῆ,

Τρώας εὐφρανέω κ' Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
Αἶτε μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνά.

Δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
Ὅφρα τις ᾧδ' εἰπήσιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε. 300

Ἦ μὲν ἐμμενάδην ἔριδ' ὤριον θυμοβόροιο,
Ἦ δ' αὖτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἀρδμήσαντε.

Ὡς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
Σὺν κολεῷ τε φέρον κ' ἑυτμήτῳ τελαμῶνι·
Αἴας δὲ ζωσῆρα δίδω φοῖνικι φαεινόν. 305

Τὼ δὲ διακριθέντες, ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
Ἦϊ, ὁ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
Ὡς εἶδον ζών τε κ' ἀρτεμέα προσιόνα,
Αἴαντ' ὀφρυγόνα μὲν κ' ἡγεῖρας ἀάπτους·
Καί ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀέλποντες σόον εἶναι. 310

Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖου ἄγον κεχαρηότα νίκη·
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρείδαο γένοιτο,
Τοῖσι δὲ βῆν ἰέρυσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Ἄρσενα, πενταέτηρον, ὑπερμένει Κρονίωνι. 315

Τὸν δέρον, ἀμφὶ δ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
Μίσυλλόν τ' ἄρ' ἐπισαμένως, παῖράν τ' ὄβελοῖσιν,
Ὡπλήσαν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνος, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυσθ', εἰδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔϊσης· 320

Νάτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέγραυεν
Ἠρώς Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι' κ' ἐδητύ' ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοῖς δ' ἄγερον πάμπρωτ' ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
Νέσωρ, ἧ κ' ὑπόδεν ἀρίστη φαίνεται βεβλή· 325

Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο κ' μετέειπεν·
Ἄτρείδη τε, κ' ἄλλοι ἀριστῆες παναχαιῶν,
Πολλοὶ γὰρ τεθνήσκει κατρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,
Τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν εὐβρόσον ἀμφὶ Σκάμανδρον
Ἐσκέδασ' ὄξυς Ἀρης, ψυχὰ δ' αἰδόςδε κατῆλθον. 330

Τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἀμ' ἠοῖ παύσαι Ἀχαιῶν,
Αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκρῶς
Βεσὶ κ' ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακρήομεν αὐτῶς

- Τυτθὸν ἄπο πρὸ νεῶν, ὡς κ' ὀσέα παισὶν ἕκαστ'⊕
 Οἴκαδ' ἄγῃ, ὅταν αὐτε νεώμεθα παλῖδα γαῖαν. 335
 Τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἔξαγαγόντες,
 Ἄκριτον ἐν πεδία· πρὸτὶ δ' αὐτὸν δαίμομεν ὄκα
 Πύργους ὑψηλὰς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν·
 Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
 Ὅφρα δι' αὐτῶν ἵππηλασίῃ ὁδὸς εἴη. 340
 Ἐκτοδθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύδι τάφρον
 Ἡ χ' ἵππες καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐῖσα,
 Μὴ ποτ' ἐπιβρίση πόλεμ'⊕ Τρώων ἀγερώχων.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
 Τρώων αὐτ' ἀγορὴ γένητ' Ἴλιε ἐν πόλει ἄκρῃ, 345
 Δεινὴ, τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο δύρησι·
 Τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμέν'⊕ ἦρχ' ἀγορεύειν·
 Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκροισι,
 Ὅφρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Δεῦτ' ἄγειτ', Ἀργεῖν' Ἑλένην καὶ κλήμαθ' ἀμ' αὐτῇ 350
 Δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πῖσά
 Φευσάμενοι μαχόμεσθα· τῷ ἔ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
 Ἐλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὦδε.
 Ἡ τοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξελο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Δῖ'⊕ Ἀλέξανδρ'⊕, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο. 355
 Ὅς μιν ἀμειβόμεν'⊕ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀντήνωρ, σὺ μὲν ἔκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 Οἶδα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τῷδε νοῆσαι·
 Εἰ δ' ἔτεον δὴ τῷτον ἀπὸ σπυδῆς ἀγορεύεις,
 Ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί. 360
 Αὐτὰρ ἐγὼ Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω·
 Ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν ἔκ ἀποδώσω·
 Κτήματα δ', ὅσσο' ἀγόμεν' ἐξ Ἀργε'⊕ ἡμέτερον δῶ,
 Πάντ' ἐθέλω δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.
 Ἡ τοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξελο· τοῖσι δ' ἀνέστη 365
 Δαρδανίδης Πριάμ'⊕, θεόφρον μῆτρωρ ἀτάλαντ'⊕·

Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο ἢ μετέειπε·

Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, ἢ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι,
 "Ὅφρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·

Νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν, ὡς τοπάρῃ περ, 370

Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, ἢ ἐγρηγόρθε ἕκαστ'·

Ἦῶθεν δ' Ἰδαίῃ ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας,

Εἰπέμεν Ἀτρεΐδῃσ', Ἀγαμέμνονι ἢ Μενελάῳ,

Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τῷ εἵνεκα νεῖκ' ὄρωρε·

Καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπ', αἶ κ' ἐθέλωσι 375

Πάυσασθαι πολέμοιο δυσηχέῃ, εἰσόκε νεκρῶς

Κήρομεν, ὕστερον αὐτε μαχησόμεσθ', εἰσόκε δαίμων

Ἄμμε διακρίνη, δῶφ' ἑτέροισί γε νίκην.

"Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.

Δόρπον ἔπειδ' εἰλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν· 380

Ἦῶθεν δ' Ἰδαίῃ ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.

Τῶς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναῶς, Δερῆπυρίας Ἄρη',

Νηὶ παρὰ πρύμνῃ Ἀγαμέμνον'· αὐτὰρ ὁ τοῖσι,

Στάς ἐν μέσσοισιν, μετεφώνεεν ἠπύτα κήρυξ·

Ἄτρεΐδαί τε, ἢ ἄλλοι ἀριστῆες παναχαιῶν, 385

Ἠνώγει Πριάμὸς τε, ἢ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί,

Εἰπεῖν, αἶκε περ ὕμμι φίλον ἢ ἠδὲ γένοιτο,

Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τῷ εἵνεκα νεῖκ' ὄρωρε·

Κτήματα μὲν ὅσ' Ἀλέξανδρ' κοίλης ἐνὶ νηυσὶν

Ἠγάγετο Τροίηνδ', ὡς πρὶν ὄφελ' ἀπολέσθαι, 390

Πάντ' ἐδέλει δόμεναι, ἢ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθῆναι·

Κεριδίην δ' ἄλοχον Μενελάω κυδαλίμοιο

Οὗ φησιν δώσειν· ἢ μιν Τρῶές γε κέλονται.

Καὶ δὲ τόδ' Ἠνώγεον εἰπεῖν ἔπ', αἶ κ' ἐδέλητε

Πάυσασθαι πολέμοιο δυσηχέῃ, εἰσόκε νεκρῶς 395

Κήρομεν, ὕστερον αὐτε μαχησόμεσθ', εἰσόκε δαίμων

Ἄμμε διακρίνη, δῶφ' ἑτέροισί γε νίκην.

"Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

Ὅφ' δὲ δὴ μετέειπε βροτὸν ἀγαθὸς Διομήδης

Μήτ' ἄρ τις νῦν κήμαλ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω, 400
 Μήθ' Ἑλένην γυναικὸν δέ, ἣ ὅς μάλα νήπιός ἐστιν,
 ὣς ἤδη Τρώεσσιν ἐλέδρε πάρατ' ἐφῆπται.

ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἴες Ἀχαιῶν,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεσσι ἵπποδάμοιο·
 Καὶ τότε ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρῆϊων Ἀγαμέμνων· 405

Ἰδαῖ, ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκείεις,
 ὣς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει ἔτως·
 Ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακήμεν ἔτι μεγάρω·
 Οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων καίλατεθνειώτων
 Γίνετ', ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μαιλισσέμεν ὄκα· 410
 Ὅρκια δὲ Ζεὺς ἴσω ἐρίσδεσσι, πόσις Ἥρης.

ὣς εἰπὼν, τὸ σκῆπτρον ἀνέχεθε πάσι θεοῖσιν·
 Ἀψυρρὸν δ' Ἰδαῖσσι ἔδωκε προσιῖ Ἰλιον ἰσθύν·
 Οἱ δ' ἔατ' ἐν ἀγορῇ Τρώες ἢ Δαρδανίωνες,
 Πάντες ἀπηγερέες, ποτιδέεμενοι ὀππότε ἂν ἔλθοι 415

Ἰδαῖσσι· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε ἢ ἀγγελίην ἀπέειπε,
 Στάς ἐν μέσσοισιν· τοὶ δ' ἀπλίζοντο μάλ' ὄκα,
 Ἀμφότερον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὐσσέλμων ἀπὸ νηῶν
 Ὀτρυνον νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην. 420

Ἦέλισσι μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρβύρας,
 Ἢε ἀκαλαρβείταο βαθυρρῶσσι Ὀκeanοῖο,
 Οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἦντεσσι ἀλλήλοισιν·
 Ἔνθα διαγνώναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
 Ἀλλ' ὕδατι κίχοντες ἀπὸ βρότον αἱματόεντα, 425

Δάκρυα δεσμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν·
 Οἳ δ' εἶα κλαίειν Πρίαμοσσι μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
 Νεκρὸς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ·
 Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔθαν προσιῖ Ἰλιον ἰσθύν·
 ὣς δ' αὐτὼς ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ 430

Νεκρὸς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ·
 Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔθαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Ἦμῃ δ' ἔτ' ἄρ' ὦν ἡώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
 Τῆμ' ἄρ' ἀμφὶ πύργῳ κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν·
 Τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες 435

Ἀκρίλον ἐκ πεδίο· πολλὸ δ' αὐτὸν τεῖχ' ἔδειμαν,
 Πύργους δ' ὑψηλὰς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.

Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,

Ὀφρα δι' αὐτάων ἰππηλασίῃ ὁδὸς ἔειη·

Ἐκτοθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρουσαν, 440

Εὐρεῖαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν·

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.

Οἱ δὲ θεοὶ, πᾶρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀσεροπητῆ,

Θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·

Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων· 445

Ζεῦ πάτερ, ἦ ρά τις ἐστὶ βροτῶν ἐπ' ἀπίερα γαῖαν,

Ὅστις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;

Οὐχ' ὄραας δ', ὅτι αὐτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

Τεῖχ' ἐτειχίσσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον

Ἦλασαν, ἐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας; 450

Τῷ δ' ἦτοι κλέ' ἔσαμ, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς·

Τῷ δ' ἐπιλήσονται, ὅ, τ' ἐγὼ καὶ Φοῖβ' Ἀπόλλων

Ἦρω Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ὡ πόποι, Ἐννοσίγαι' εὐρυθενὲς, οἷον ἔειπες· 455

Ἄλλ' κέν τις τῷτο θεῶν δαίσειε νόημα,

Ὅς σέο πολλὸν ἀφαιρότερος χεῖρας τε μὲν τε

Σὸν δ' ἦτοι κλέ' ἔσαμ, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς.

Ἄγρει μάν, ὅτ' ἂν αὐτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 460

Τεῖχ' ἀναρρήξας, τὸ μὲν εἰς ἄλλα πᾶν καταχεῦσαι·

Αὐτίς δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάδοισι καλύψαι,

Ὡς κέν τοι μέγα τεῖχ' ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·

Δύσειο δ' ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν. 465

Βεφόνεον δὲ κατὰ κλισίας, ἢ δόρπον ἔλοντο.
 Νῆες δ' ἐκ Δήμνοιο παρέεσαν, οἶνον ἄγυσαι,
 Πολλὰ, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὐνή, ἢ
 Τόν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰησόνι ποιμένι λαῶν.
 Χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι ἢ Μενελάω, 470
 Δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα,
 Ἐνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 Ἄλλοι μὲν χαλκῶ, ἄλλοι δ' αἶθωνι σιδήρῳ,
 Ἄλλοι δὲ ῥινόϊς, ἄλλοι δ' αὐτοῖσι βόεσσιν,
 Ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθειτο δὲ δαῖτα θάλασσαν. 475
 Παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Δάμνυτο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐπίκροιοι.
 Παννύχιῳ δὲ σφιν κακὰ μῆδεο μῆλιετα Ζεὺς,
 Σμερδαλέα κλυπέων· τῆς δὲ χλωρὸν δέῃ ἤρει·
 Οἶνον δ' ἐκ δεπῶων χαμάδις χέον, ἔδέ τις ἔτλη 480
 Πρὶν πιέειν, πρὶν λείψαι ὑπερμενείῃ Κρονίωνι·
 Κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα, ἢ ὕπνῳ δῶρον ἔλοντο.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Θ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΖΕΥΣ ἀπαγορεύσας τοῖς θεοῖς μηδέτερον βοήθειν τῶν στρατῶν, ἐπὶ τὴν Ἰδὴν κἀίερχεται· ἔ πρότερον ἴσον μαχομένους τὰς Ἑλληνας, ἐλάττονας τῶν Τρώων καθίστησιν. Ἦσαν δὲ ἔ Ἀθηναῖον ἐπὶ βοήθειαν τοῖς Ἑλλησιν ἐξιέσας ἐπέσχευ Ἴρις, Διὸς κελεύσαντι. Ἐσπέρας δὲ γενομένης, Ἐκτορ ἐδημηγόρησεν ἐν τῷ πεδίῳ, ὥστε στρατοπεδεύσθαι, ἔ πῦρ δι' ὅλης νυκτὸς καίειν.

Θεῶν ἀγορά· ἔ κόλῳ μάχη.

Θῆτα, θεῶν ἀγορῆ, Τρώων κράτῳ, Ἐκτορῳ εὐχῳ.

Ἡὼς μὲν κροκόπεπλῳ ἐκίδναλο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορῆν ποιήσαλο τερπικέραυτι,
Ἀκροτάτη κορυφῇ πολυδειράδῳ Οὐλύμποιο·
Αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευσε, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἄκων·

Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, πᾶσά τε θέαμεν,

Ὅφρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
 Μῆτε τις ἐν δῆλεια θεὸς τόγε, μήτε τις ἄρσην
 Πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· ἀλλ' ἅμα πάντες
 Αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
 Ὅν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10
 Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσι,
 Πληγεῖς δ' κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλύμπόνδε·
 Ἥ μιν ἐλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
 Τῆλε μάλ', ἦχι βάθισον ὑπὸ χθονός· ἐς βέρεθρον,
 Ἐνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεα ἔδδος, 15
 Τόσσον ἔνερθ' αἶδεω, ὅσον ἐβρηνός ἐς' ἀπὸ γαίης·
 Γνώσει' ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτις ἅπαντων.
 Εἶδ' ἄγε, πειρήσασθε, θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες·
 Σειρῆν χρυσαῖην ἐξ ἐβρηνόθεν κρεμάσαντες,
 Πάντες δ' ἐξάπλεθε, θεοί, πᾶσαι τε δέσποναι· 20
 Ἄλλ' ἐκ ἂν μ' ἐρύσατ' ἐξ ἐβρηνόθεν πεδίοιενδε
 Ζῆν' ὑπαίον μήσωρ', ἐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλομι ἐρύσσαμ',
 Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαμ', αὐτῇ τε θαλάσῃ·
 Σειρῆν μὲν κεν ἔπειλα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο 25
 Δημοάμην· τὰ δέ κ' αὖτε μελήορα πάντα γένοιο.
 Τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν, περὶ τ' εἴμ' ἀνθρώπων.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευεν.
 Ὅψε δὲ δὴ μελῆεπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 30
 ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὑπαῖε κρειόντων,
 Εἶ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ, τοι δένει' ἐκ ἐπιεικλόν·
 Ἄλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' ἀχμηλῶν,
 Οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
 Ἄλλ' ἦτοι πολέμῃ μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις· 35
 Βελὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει,
 Ὡς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
 Τῆν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Θάρσαι, Τριλογένεια, φίλον τέκος· ἔ νύ τι θυμῷ
 Πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἥπιόν εἶναι. 40

Ὡς εἰπὼν, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππῳ,
 Ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐδείρησιν κομόωντε·
 Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἰμάθλην
 Χρυσείην, εὖτυκτον, ἐϋ δ' ἐπιθήσατο δίφρον.
 Μάσιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' ἐκ ἄκοντε πετεέδην, 45
 Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ ἕραν ἄσερόεσσι.

Ἴδην δ' ἴκτανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Γάργαραν, ἔνθα δέ οἱ τέμενον βωμός τε θυήεις·
 Ἐνθ' ἵππος ἔστησε παλῆρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Λύσας ἐξ ὄχεων, κατὰ δ' ἠέρα πωλὺν ἔχευεν. 50
 Αὐτὸς δ' ἐν κορυφῆσι καθέζετο κύδει γαίμων,
 Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτῆ θωρήσσοντο.
 Τρῶες δ' αὖ ἐτέραθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο 55

Παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὡς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
 Χρεοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
 Πᾶσαι δ' αἰγυυτο πύλας, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
 Πεζοὶ δ' ἵππῆές τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο, 60
 Σύν ῥ' ἔβαλον ριπῆς, σὺν δ' ἔλχεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν
 Χαλκροδωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσα

Ἐπληνί' ἀλλήλησι· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.
 Ἐνθαδ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν,

Ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἴματι γαῖα· 65

Ὀφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξειο ἰερὸν ἦμαρ,
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπλετο, πίπιε δὲ λαός·

Ἦμ' δ' ἠέλιος μέσον ἕρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 Καὶ τότε δὴ χρύσεια παλῆρ ἐτίταμνε τάλανα·

Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέσσι θανάτοιο, 70
 Τρώων δ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιλῶνων.

Ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν, ῥέπε δ' αἴσιμον ἤμαρ Ἀχαιῶν.
 Αἰ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πελυθελαίῃ
 Ἐξέδην, Τρώων δὲ, πρὸς ἔρανὸν εὐρὺν ἄεθρον.

Αὐτὸς ὁ ἐξ Ἰδης μεγάλ' ἔκτυπε, θαυόμενον δὲ 75

Ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
 Θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέῃ εἶλεν·

Ἐνθ' ἔτ' Ἰδομενεὺς τλῆ μίμνει, ἔτ' Ἀγαμέμνων,
 Οὔτε δὴ Λιάλιες μενέτην, Δεράποιλες Ἄρηθ·

Νέστωρ δ' οἶθ' ἔμιμνε Γερήνιθ, ἔρθ' Ἀχαιῶν, 80

Οὔτι ἐκὼν, ἀλλ' ἵπποθ' ἐτείρειο· τὸν βάλεν ἰῶ
 Διθ' Ἀλέξανδρθ, Ἐλένης πόσις ἠυκόμοιο,

Ἄκρην κακκοσυφὴν, ὅδι τε πρῶται τρίχες ἵππων
 Κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλισα δὲ κάρσιον ἔσιν·

Ἀλγῆσας δ' ἀνέπαλλο, βέλθ' δ' εἰς ἑσκέφαλον δῦ, 85

Σὺν δ' ἵππος ἐτάραξε, κυλινδόμεθ' περὶ χαλκῶ.

Ὄφρ' ὁ γέρον ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταμνε
 Φασγάνῳ αἴσσω, τόφρ' Ἐκλορθ ὠκέες ἵπποι

Ἦλλον ἀν' ἰωχμὸν, θρασὺν ἠνίοχον φορέοντες

Ἐκλορα· καὶ νῦ κεν ἔνθ' ὁ γέρον ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσειν, 90

Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·

Σμερδαλέου ὁ ἐβόησεν, ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

Πῆ φεύγεις, μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὡς, ἐν ὀμίλῳ;

Μήτις τοι φεύγοντι μέλαφρένῳ ἐν δόρῳ πήξῃ· 95

Ἀλλὰ μὲν· ὄφρα γέρονθ' ἀπάσομεν ἄγριον ἄνδρα.

Ὡς ἔφατ'· ἔθ' ἐσάκυσσε πολύτλας διθ' Ὀδυσσεύς,

Ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Τυδείδης δ', αὐτὸς περ ἑῶν, προμάχοισιν ἐμίχθη·

Στῆ δὲ πρόδ' ἵππων Νηληϊάδαο γέρονθ, 100

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ γέρον, ἧ μάλα δὴ σε νέοι τείρωσι μαχητά·

Σῆ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὑπάξει·

Ἠπιπλῶδες δὲ νῦ τοι Δεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι·

- Ἄλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιθήσειο, ὄφρα ἴδῃαι, 105
 Οἴοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπισάμενοι πεδίοιο,
 Κραιπνὰ μάλ' ἔνθα ἢ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φεβέσθαι,
 Οὓς ποῖ ἄπ' Αἰνείαν ἐλόμην μήσῳρα φόβοιο.
 Τάτω μὲν θεράποντε κομείτων· τώδε δὲ νῶϊ
 Τρωσὶν ἔφ' ἵπποδάμοις ἰδύνομεν, ὄφρα ἢ Ἐκίωρ 110
 Εἴσεται, εἰ ἢ ἐμὸν δόρυ μάνεται ἐν παλάμῃσιν.
 Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθησε ΓερήνιⓈ ἵππότα Νέσῳρ.
 Νεσορέας μὲν ἔπειθ' ἵππεσ θεράποντε κομείτην
 Ἴφθιμοι Σθένελός τε ἢ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ·
 Τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρω ΔιομήδεⓈ ἄρμαλα βήτην· 115
 Νέσῳρ δ' ἐν χείρεσσι λάβ' ἠλία σιγαλόεντα.
 Μάσιξεν δ' ἵππεσ, τάχα δ' ἘκίωρⓈ ἄλχι γένοιντο.
 Τῆ δ' ἰδὺς μεμαῶτⓈ ἀκόντισε ΤυδέⓈ υἱός·
 Καὶ τῆ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν ὁ δ' ἠνίοχου θεράποντα,
 Ἵϊὸν ὑπερδύμῃσ Θεβαῖσ Ἐνιοπῆα, 120
 Ἴππων ἠνί' ἔχοντα, βάλε σῆβⓈ παρὰ μαζόν·
 Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι
 Ὠκύποδες· τῆ δ' αὖθι λύδη ψυχὴ τε μὲνⓈ τε.
 Ἐκίωρα δ' αἰνὸν ἄχⓈ πύκασε φρένας ἠνιόχοιο·
 Τὸν μὲν ἔπειθ' εἴασσε, ἢ ἀχνύμενός περ ἐτάραε, 125
 Κεῖσθαι· ὁ δ' ἠνίοχῳ μέδεπε θρασὺν, ἐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Ἴφιτίδην Ἀρχεπίλομον θρασὺν, ὅν ῥα τότ' ἵππων
 Ὠκυπεδων ἐπέθησε, δίδε δὲ οἱ ἠλία χερσίν.
 Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην, ἢ ἀμήχανα ἔργα γένοιντο· 130
 Καὶ νῦ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον, ἠῦτε ἄρνες,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε παῖθῃ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν, ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν,
 Καδῶε πρὸδ' ἵππων ΔιομήδεⓈ ἦκε χαμαῖζε·
 Δεινὴ δὲ φλόξ ἄρτο θεεῖσ καιομένοισ· 135
 Τῷ δ' ἵππῳ δείσαντε καλαπτήτην ὑπ' ὄχεσφιν·
 Νέσορα δ' ἐκ χερῶν φύγεν ἠλία σιγαλόεντα·

Δαῖσε θ' ὄγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπε·

Τυδαΐδη, ἄγε δ' αὐτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους·

Ἴη ἔ γινώσκεις, ὅ τοι ἐκ Διὸς ἔχ' ἑπέ' ἀλκή; 140

Νῦν μὲν γὰρ τέτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδ' ὀπάξει

Σήμερον, ὕσερον αὐτε κ' ἡμῖν, ὃ κ' ἐθέλησι,

Δώσει· ἀνὴρ δέ κεν ἔτι Διὸς νόον εἰρύσσει,

Οὐδὲ μάλ' ἴφθιμ'· ἐπειὴ πολὺ φέρτατός ἐστι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἑπίαια βροῖν ἀγαθὸς Διομήδης· 145

Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·

Ἄλλὰ τὸδ' αἴνυν ἄχ' κραδίην κ' θυμὸν ἰκάνει·

Ἐκλωρ γάρ ποτε φήσει, ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,

Τυδαΐδης ὑπ' ἐμείο φοβεύμεν' ἵκελο νῆας·

Ὡς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοὶ χάνοι εὐρεῖα χθῶν. 150

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἑπίαια Γερῆνι' ἱππότα Νέσωρ·

ὦμοι, Τυδέ' υἱὲ δαΐφρον', οἷον ἔειπες·

Εἴπερ γάρ σ' Ἐκλωρ γε κακὸν κ' ἀνάλκιδα φήσει,

Ἄλλ' ἔ πάσοντα Τρῶες κ' Δαρδανίῳνες,

Καὶ Τρώων ἄλοχοι μετ' αὐτῶν ἀσπιστῶν, 155

Τάων ἐν κονίησι βάλες θαλερῶς παρακοίτας.

Ὡς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους,

Αὐθις ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε κ' Ἐκτωρ

Ἦχῃ θεσπεσίῃ βέλεα σονόειλα χέοντο.

Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε μέγας κορυθαῖολ' Ἐκτωρ· 160

Τυδαΐδη, περὶ μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι

Ἔδρη τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσι·

Νῦν δέ σ' ἀτιμήσθωσι γυναῖκός ἄρ' ἀντετέτυξο·

Ἐρῶρε, κακὴ γλήνη· ἐπεὶ ἔκ, εἴξαντ' ἐμείο,

Πύργων ἡμετέρων ἐπιθήσεα, ἐδὲ γυναῖκας 165

Ἄξεις ἐν νῆεσσι· πάρ' τοι δάμονα δάσω.

Ὡς φάτο· Τυδαΐδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,

Ἴππος τε σρέψα, κ' ἐναντίδιον μαχέσασθαι.

Τρῶες μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα κ' κατὰ θυμὸν·

Τρῶες δ' ἄγ' ἀπ' Ἰδαίου ὄρεων κλίπε μηλίετα Ζεὺς, 170

Σῆμα τιθεῖς Τρῶεσσι, μάχης ἑτεραλκεία νίκην.

Ἐκλωρ δὲ Τρῶεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·

Τρῶες, ἢ Λύκιοι, ἢ Δάρδανοι ἀλχιμαχηταί,

Ἄνῆρες ἔσῃ, φίλοι, μνήσαοθε δὲ θέρειδ' ἀλκῆς.

Γιγνώσκω δ', ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων 175

Νίκην ἢ μέγα κῦδ', ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα.

Νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωνο,

Ἀβλήχε', ἔδενόσωρα· τάδ' ἔ μέν' ἀμὸν ἐρύξει.

Ἴπποι δὲ βέα τάφρον ὑπερθορέονται ὄρουκλῆν.

Ἄλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσι γένωμαι, 180

Μνημοσύνη τις ἔπειλα πυρὸς δηΐοιο γενέδω,

Ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κλείνω δὲ ἢ αὐτὰς

Ἀργεῖς παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους περὶ καπνῶ.

Ὡς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·

Ξάνθε τε, ἢ σὺ, Πόδαργε, ἢ Αἴδων, Λάμπε τε δῖε, 185

Κῶν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίμετον, ἦν μάλα πολλὴν

Ἄνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡέλιων,

Ἵμῖν πᾶρ προτέροισι, μελίφρονα πυρὸν ἔδηκεν,

Οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,

Ἢ ἐμοὶ, ὅσπερ οἱ θαλερὸς πόσις εὐχομαι εἶναι. 190

Ἄλλ' ἐφομαρτεῖτον ἢ σπεύδειον, ὄφρα λάβωμεν

Ἀσπίδα Νεσορέην, τῆς νῦν κλέ' ἔβρανὸν ἴκει,

Πᾶσαν χρυσεῖν ἔμενα, καίονας τε ἢ αὐτήν.

Αὐτὰρ ἀπ' ὠμοῖν Διομήδε' ἵπποδάμοιο,

Δαυδάλεον θώρηκα, τὸν Ἡφαιστ' κάμε τεύχων. 195

Εἰ τῶτω κε λάβοιμεν, ἐελποίμην ἂν Ἀχαιὸς

Αὐτονοχεὶ νηῶν ἐπιθησέμεν ὠκειάων.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· νεμέσθησε δὲ πόντια Ἥρη·

Σείσαλο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον·

Καὶ ρα Ποσειδάωνα, μέγαν θεόν, ἀντίον ἤυδα· 200

Ὡ πάποι, Ἐννοσίγαι', εὐρυθενὲς, ἔδέ νύ σοί περ

Ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμὸς;

Οἱ δέ τοι εἰς Ἐλίκην τε ἢ Λιγὰς δαῖρ' ἀνάγασσι

Πολλά τε κὶ χαρίεντα· σὺ δέ σφισι βέλεο νίκην.
 Εἶπερ γάρ κ' ἐδέλοισιν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοί, 205
 Τρῶας ἀπόσαοθα, κὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν',
 Αὐτῆ κ' ἐνθ' ἀκάχοϊο καθήμεν^Θ οἶ^Θ ἐν Ἴδῃ.

Τὴν δε μὲγ' ὀχλήσας προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων·
 Ἥρη ἀπίοεπές, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες ;
 Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίῳνι μάχεσθαι 210
 Ἥμέας τὰς ἄλλας, ἐπειὴ πολὺ φέριατός ἐστιν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργῳ τάφρ^Θ ἔεργε,
 Πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε κὶ ἀνδρῶν ἀσπισάων
 Εἰλομένων· εἶλει δὲ θεῶν ἀτάλαντ^Θ Ἀρηϊ 215
 Ἐκλῶρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδ^Θ ἔδωκε.

Καὶ νύ κεν ἔπρησεν πυρὶ κηλέω νῆας εἵσας,
 Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θεῆκ' Ἀγαμέμνονι πύτνια Ἥρη,
 Αὐτῶ ποιπιύσαντι, θεῶς ὀτρῦναι Ἀχαιῆς.
 Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας κὶ νῆας Ἀχαιῶν, 220
 Πορφύρεον μέγα φᾶρ^Θ ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ·
 Στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆ^Θ μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ,

Ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσσε,
 Ἥμὲν ἐπ' Αἴαντ^Θ κλισίης Τελαμωνιάδαο,
 Ἥδ' ἐπ' Ἀχιλλῆ^Θ, τοί ῥ' ἔχαλα νῆας εἵσας 225
 Εἶρυσαν, ἠγορέη πίσινοι κὶ κάρτεϊ χειρῶν·
 Ἥῦσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνῶς·

Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδ^Θ ἀγητοί·
 Πῆ ἔβαν εὐχολαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
 Ἄς ὀπότ' ἐν Λήμνῳ κενεαυχέες ἠγοράαοθε, 230
 Ἔδοιτες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραμράων,
 Πίνουτες κρηλῆρας ἐπιζεφέας οἴνειο ;

Τρώων ἀνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκασ^Θ
 Στήσεδ' ἐν πολέμῳ ; νῦν δ' ἐδ' ἐνὸς ἄξιοί εἶμεν
 Ἐκλῶρ^Θ, ὅς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέω. 235
 Ζεῦ πάτερ, ἥ ρά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλῆων

Τῆδ' ἄτη ἄσασ, καί μιν μέγα κῦδ' ἀπηύρας·
 Οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμόν
 Νηϊ πολυκλήϊδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων·
 Ἄλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημόν κ' ἢ μηρὶ ἔκκη, 240
 Ἴεμεν Τροίην εὐλείχεον ἐξαλαπάξαι.
 Ἄλλὰ, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήνηον ἐέλδωρ,
 Αὐτὸς δὴ περ ἕασσον ὑπεκφυγέειν κ' ἀλύξαι,
 Μῆδ' ἔτω Τρώεσσι ἕα δάμνασθαι Ἀχαιούς.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ παλῆρ ὀλοφύραλο δακρυχέοιλα· 245
 Νεῦσε δέ οἱ λαὸν σόον ἔμμενα, ἐδ' ἀπολέσθαι.
 Αὐτίκα δ' ἀετὸν ἦκε, τελειότατον πετεινῶν,
 Νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέχ' ἐλάφου ταχέης·
 Πὰρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κάσθαλε νεβρὸν,
 Ἐνθα πανομφάφ' Ζηνὶ ρέζεσκον Ἀχαιοί. 250
 Οἱ δ' ὡς ἔν εἶδονθ', ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἦλυθεν ὄρνις,
 Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι δόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 Ἐνθ' ἔτις πρῶτερ Δαναῶν, πολλῶν περ ἑόντων,
 Εὐξάλο, Τυδεΐδαο πάρ', χέμεν ὑκέας ἵππης,
 Τάφρου τ' ἐξελάσασ, κ' ἐναντίβιον μαχέσασθαι· 255
 Ἄλλὰ πολὺ πρῶτ' Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυσην,
 Φραδμονίδην Ἀγέλαον· ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππης·
 Τῷ δὲ μελασρεφθέντι, μελαφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν,
 Ὡμων μεσσηγύς, διὰ δὲ σήθεσφιν ἔλασσειν·
 Ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 260
 Τὸν δε μέρ' Ἀτρεΐδαο, Ἀγαμέμνων κ' Μενέλαο·
 Τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, θῆριν ἐπιειμένοι ἀλκῆν·
 Τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεύς, κ' ὀπάων Ἴδομενῆο
 Μηριόνης, ἀτάλαντο Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντη·
 Τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλο, Εὐάμμον ἀγλαὸς υἱός. 265
 Τεῦκρο δ' εἶνατο ἦλθε, παλίντονα τόξα τιλάων·
 Στῆ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντο σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
 Ἐνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερον σάκ', αὐτὰρ ὄγ' ἦρ
 Παπῆνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' οἴσεύσας ἐν ὀμίλῳ

Βεβλήκει, ὁ μὲν αὖτις πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν, 270
 Αὐτὰρ ὁ αὖτις ἰὼν, πᾶσις ὡς ὑπὸ μητέρα, δύσκειν
 Εἰς Αἴανθ'· ὁ δέ μιν σάκειϊ κρύπτασκε φαιινῶ.

Ἐνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρῳ ἀμύμων ;
 Ὅρσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ Ὅρμενον, ἢ δ' Ὀφελέστην,
 Δάιτορά τε, Χρομίον τε, καὶ ἀντίθεον Λυκοφόνην, 275
 Καὶ Πολυαμμονίδην Ἀμοπάονα, καὶ Μελάνιππον,
 Πάντας ἐπασσυτέρης πέλασε χθονὶ πελυθεσίῃ.
 Τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Τόξω ἀπὸ κρατερῶ Τρώων ὀλέκουλα φάλαγγας·
 Στῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε 280

Τεῦκρε, φίλη κεφαλῆ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 Βάλλ' ἔτως, ἄκειν τι φόως Δαναοῖσι γένημα,
 Πατρί τε σῶ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν εὐνία,
 Καὶ σε, νόστον περ ἑόντα, κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
 Τὸν, καὶ τηλόθ' εὐνία, εὐκλείης ἐπίθησον. 285

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 Αἶκεν μοι δῆψ Ζεὺς ἀγίοχῳ καὶ Ἀθήνῃ
 Ἴλιε ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πολιάεθρον,
 Πρῶτῳ τοι μεῖ' ἐμὲ πρῆσθῆιον ἐν χερσὶ θήσω,
 Ἢ τρίποδ', ἢ εἰ δύο ἵππευς αὐτοῖσιν ὄχεσφιν, 290
 Ἢ εἰ γυναῖχ', ἢ κέν τοι ὄμον λέχῳ εἰσαναβαῖνοι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
 Ἀτρεΐδῃ κῦδιζε, τί με σπεύδουλα καὶ αὐτὸν
 Ὀτρύνεις ; εἰ μὲν τοι, εἴση δύναμις γε πάρῃσι,
 Παύομαι· ἀλλ' ἐξ εἰ προτὶ Ἴλιον ἀσάμεθ' αὐτὲς, 295
 Ἐκ τῆ δὲ τόξοισι δεδεϊμένῳ ἄνδρας ἐνάφρω·
 Ὅκλῳ δὲ προέηκα τανυγλώχιναις οἷσθες,
 Πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν ἀρηιδόων ἀξήων·
 Τῆτον δ' εἰ δύναμαι βαλέειν κῦνα λυσσηλήρα.

Ἢ ῥά, καὶ ἄλλον οἷσθον ἀπὸ νευρηῶν ἴαλλεν 300
 Ἐκτορὸς ἀντικρῶ, βαλέειν δὲ εἴτετο θυμός·
 Καὶ τῆ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ'· ὁ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,

Ἴδον ἔνν Πριάμοιο, κατὰ σῆθ' ἔβαλεν ἰῶν.
 Τὸν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
 Καλὴ Κασιάνειρα, δέμας εἰκυῖα θεῶσι. 303
 Μήκων δ' ὄως, ἐτέρωστε κάρη βάλεν ἦτ' ἐν κήπῳ
 Καρπῷ βριδομένη νοτίησί τε εἰαρινῶσιν.
 Ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυδέν.
 Τεῦκρος δ' ἄλλον οἷσδ' ἀπὸ νευρῆν ἰαλλεν
 Ἐκλορ' ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἐΐετο θυμὸς. 310
 Ἄλλ' ὄγε ἢ τόδ' ἄμαρτε παρῆσφηνεν γὰρ Ἀπόλλων.
 Ἄλλ' Ἀρχεπίόλεμον, θρασὺν Ἐκλορος ἠνιοχῆα,
 Ἰέμενον πώλεμόνδε, βάλε σῆθ' ὡσαυτὰ μαζόν.
 Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 Ὠκύποδες· τῆ δ' αὖθι λύδη ψυχὴ τε μέν' τε. 315
 Ἐκτορα δ' ἄνδρ' ἄχ' ἔπυκασε φρένας ἠνιόχοιο.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασσε, ἢ ἀχνύμενός περ ἑτάϊρο.
 Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν, ἐγγυς εὐόλια,
 Ἴππων ἠμὶ ἐλεῖν· ὃ δ' ἄρ' ἔκ ἀπίθησεν ἀκέσας.
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόων' ἔσθ', 320
 Σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ.
 Βῆ δ' ἰθὺς Τεῦκρον, βαλέειν δέ ἐ θυμὸς ἄνωγεν.
 Ἦτοι ὃ μὲν φαρέτρης ἐξείλειο πικρὸν οἷσδ',
 Θῆκε δ' ἐπὶ νευρῆ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολ' Ἐκλορ
 Λῦ ἐρύοντα, παρ' ὤμων, ὅθι κλήϊς ἀποέργει 325
 Αὐχένα τε, σῆθός τε, μάλιστ' ἀκαίριόν ἐστι,
 Τῆ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκρῖόνετι.
 Ῥῆξε δέ οἱ νευρῆν· νάρκησε δὲ χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ.
 Στῆ δὲ γνυξ ἑριπῶν, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Αἴας δ' ἔκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντ', 330
 Ἄλλὰ θέων περιβῆ, καὶ οἱ σάκ' ἀμφεκάλυψε.
 Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρήγες ἑτάϊροι,
 Μηκισεύς, Ἐχίοιο παῖς, ἢ δὲ Ἄλκων,
 Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
 Ἄψ δ' αὐτὶς Τρώεσσιν Ὀλύμπι' ἐν μέν' ὤρσεν, 335

Οἱ δ' ἰδὺς τάφροιο βαθείης ὄσαν Ἀχαιῆς·

Ἐκίωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε, δένει βλεμεάμων.

Ὦς δ' ὅτε τίς τε κύνων σὺς ἀγρία, ἠὲ λέοντι,

Ἀπῆται κατόπιθε, ποσὶν ταχέεσσι πεποιθώς,

Ἰχία τε γλατῆς τε, ἐλισσόμενόν τε δοκεύει·

340

Ὦς Ἐκτωρ ὄπαζε καρηκομόωντας Ἀχαιῆς,

Λίην ἀποκλείων τὸν ὀπίσθαλον· οἱ δ' ἐφέβοντο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας ἢ τάφρον ἔβησαν

Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν,

Οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρηλύοντο μένουρες,

345

Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, ἢ πᾶσι θεοῖσι

Κεῖρας ἀνίχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·

Ἐκτωρ δ' ἀμφιπεριεστρώφα καλλίτριχας ἵππους,

Γοργᾶς ὄμμα' ἔχων, ἠδὲ βροτολοιοῦ Ἄρη.

Τὸς δὲ ἰδῶσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενας Ἥρη,

350

Αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ πόποι, ἀγίοχοιο Διὸς τέκος, ἐκέτι νῶϊ

Ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ', ὑσάτιόν περ;

Οἱ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται

Ἄνδρὸς ἐνὸς ῥιπῆ· ὁ δὲ μάνεταί ἐκέτ' ἀνεκλιῶς

355

Ἐκίωρ Πριαμίδης, ἢ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Καὶ λίην ἔτός γε μένεις θυμόν τ' ὀλέσειε,

Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμεναι ἐν παλῆϊδι γαίῃ·

Ἀλλὰ παλῆς ἐμὸς φρεσὶ μάνεταί ἐκ ἀγαθῆσι,

360

Σχέτλι, ἀὲν ἀλιερός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς.

Οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὅ οἱ μάλα πολλάκις υἷον

Τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυδιῆ ἀέθλων.

Ἦτοι ὁ μὲν κλάεσκε πρὸς ἔβρανόν· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς

Τῷ ἐπαλεξήσασαν ἀπ' ἔβρανόθεν προΐαλλεν.

365

Εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦδε ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμησιν,

Εὐτέ μιν εἰς αἶδαο πυλάρῃα πρῆπεμψεν,

Ἐξ Ἐρέβους ἄξοντα κύνα συγερεῖ Ἀΐακα,

Οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδαλ' ἀπὰ ρέεθρα·
 Νῦν δ' ἐμὲ μὲν συγέει, Θέτιδ' δ' ἐξήνυσε βελάς, 370

Ἥ οἱ γέναί' ἔκυσσε, ἧ ἔλλαβε χειρὶ γενεῖα,
 Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.

Ἔσθαι μὰν, ὅτ' ἂν αὐτε φίλην Γλαυκώπιδα εἶπῃ.

Ἄλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππας,

Ἵφρ' ἂν ἐγὼ, καλαδῦσα Διὸς δόμον ἀγχιόχοιο, 375
 Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι,

Εἰ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς κορυθαίολ' ἔκταρ
 Γηθήσει, προφανείσα ἀνὰ πτολίεμοιο γεφύρας·

Ἥ τις ἧ Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνὸς

Δημῶ ἧ σάρκεσσι, πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 380

Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενας Ἥρη.

Ἥ μὲν ἐποιοχόμην χρυσάμπυκας ἐντυεν ἵππας

Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιο·

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κέρη Διὸς ἀγχιόχοιο,

Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν παλρὸς ἐπ' ἔδει, 385

Ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτῇ ποιεῖσάτο ἧ κάμε χερσίν.

Ἥ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,

Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσειο δακρυόεϊα·

Ἔς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσειο, λάξειο δ' ἔλχ' ἔλχ'

Βριθὺ, μέγα, σιβαρὸν, τῶ δάμνησι σίχας ἀνδρῶν 390

Ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσετα ὄβριμοπάτρη.

Ἥρη δὲ μάσιγι θάως ἐπέμαψε ἄρ' ἵππας·

Αὐτόματα δὲ πύλαι μύκον ἔρανῶ, ἃς ἔχον ὦρα,

Τῆς ἐπιέτραπετα μέλας ἔρανὸς, Οὐλυμπὸς τε,

Ἥ μὲν ἀνακλίνασιν πυκινὸν νέφ' ἠδ' ἐπιθῆϊνα. 395

Τῆ ῥα δι' αὐτῶν κενθηγεκέας ἔχον ἵππας.

Ζεὺς δὲ παλῆς Ἰδηθεν ἐπεὶ ἴδε, χῶσαί' ἄρ' ἀνῶς·

Ἴριν δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέεσσαν·

Βάσκ' ἴδι, Ἴρι ταχῆϊα, πάλιν τρέπε, μηδ' ἔα ἀνῆν

Ἔρχεθ'· ἔ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτολίεμόνδε. 400

ὦδε γὰρ ἐξερέω, τόδε ἧ τετελεσμένον ἔσθαι·

Γυίῳσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππυς·
 Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατὰ δ' ἄρματα ἄξω·
 Οὐδέ κεν ἐς δεκάτης περιτελλομένης ἐνιαυτῆς
 Ἐλκε' ἀπαλθήσεθον, ἅ κεν μάρπησι κεραυνός. 405

Ὅφρ' εἰδῆ Γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ὦ παλρὶ μάχηται·
 Ἥρη δ' ἔτι τόσον νεμεσίζομαι, ἐδὲ χολῶμαι·
 Αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅ, τι νοήσω.

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπῳ ἀγγελέεσσα·
 Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον, 410
 Πρώτησιν δὲ πύλῃσι πολυπύχῃ Οὐλύμποιο
 Ἀνιομένη κατέρυκε· Διὸς δέ σφ' ἔννεπε μῦθον·

Πῆ μέγαλον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μάνεται ἦτορ;
 Οὐκ ἔαα Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.

Ὅδε γὰρ ἠπέειπε Κρόνῃ παῖς, εἰ τελέει περ,
 Γυίῳσαι μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππυς,
 Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατὰ δ' ἄρματα ἄξω·
 Οὐδέ κεν ἐς δεκάτης περιτελλομένης ἐνιαυτῆς
 Ἐλκε' ἀπαλθήσεθον, ἅ κεν μάρπησι κεραυνός. 415

Ὅφρ' εἰδῆς, Γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν σῶ παλρὶ μάχηται. 420
 Ἥρη δ' ἔτι τόσον νεμεσίζεσθαι, ἐδὲ χολῶσθαι·
 Αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅ, τι νοήσῃ·

Ἄλλὰ σύγ', ἀνολάτῃ, κύον ἀδδῆες, εἰ ἔτεόν γε
 Τολμήσεις Διὸς ἄνλα πελώριον ἔγχῳ ἀεῖρα.

Ἥ μὲν ἄρ' ὡς εἶπεσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις· 425
 Αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·

ὦ πόποι, ἀγγιόχοιο Διὸς τέκῳ, ἐκέτ' ἔγωγε
 Νῶϊν ἐῶ Διὸς ἄντα βροτῶν ἔνεκεν πολεμίζειν.

Τῶν ἄλλῳ μὲν ἀποφθίδω, ἄλλῳ δὲ βιώτῳ,
 Ὅς κε τύχη· κῆνῳ δὲ τὰ ἄ φρονέων ἐνὶ θυμῷ, 430
 Τρωσὶ τε ἢ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὡς ἐπιεικές.

Ὡς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπε μόνυχας ἵππυς.

Τῆσιν δ' ὦρα μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππυς·
 Καὶ τῆς μὲν καλέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπησιν·

- Ἄρμαλα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανούλια· 435
 Αὐτὰ δὲ χρυσεόισιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον
 Μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιημένον ἦτορ.
 Ζεὺς δὲ παλῆρ' Ἴδθηεν εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 Οὐλυμπόνδ' ἐδίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκας.
 Τῶ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος, 440
 Ἄρμαλα δ' ἀμβωμοῖσι τίθει, κατὰ λιτα πειάσσας·
 Αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 Ἐξέλο, τῶ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπόν·
 Αἱ δ' οἶα Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 Ἥδην, ἐδέ τί μιν προσεφώνεον, ἐδ' ἐρέοντο· 445
 Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἔνι φρεσὶ, φώνησέν τε·
 Τίφθ' ἔτω τετήκοτον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
 Οὐ μὲν δὴν κάμετόν γε μάχη ἔνι κυδιανείρῃ
 Ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον ἀγνὸν ἔθεδε.
 Πάντως, οἶον ἐμόν γε μέντοι καὶ χεῖρες ἄαπλοι, 450
 Οὐκ ἂν με τρέψειαν, ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν Ὀλύμπῳ.
 Σφῶϊν δὲ πρὶν περ τρόμον ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
 Πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν, πολέμοιό τε μέγμερα ἔργα.
 Ὡδε γὰρ ἐξερέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσοι·
 Οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῶ, 455
 Ἄψ ἔς Ὀλυμπον ἵκεδον, ἴν' ἀθανάτων ἔδτοι ἐσίν.
 Ὡς ἔφαθ'· αἳ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 Πλησίαι αἴγ' ἦδην, κακὰ δὲ Τρῶεσσι μεδέειν.
 Ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, ἐδέ τι εἶπε,
 Σκυζομένη Διὶ παλῆρι, χόλον δέ μιν ἄγριον ἦρει· 460
 Ἥρη δ' ἐκ ἔχαδε σῆθον χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;
 Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι δέντοι ἐκ ἐπιεικτόν·
 Ἄλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' ἀχμηγιάων,
 Οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται· 463
 Ἄλλ' ἦτοι πολέμα μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 Βελλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθήσομεθ', ἥτις ὀνήσει,

Ὡς μὴ πάντες ὀλῶνται, ὀδυσαμένοιο θεοῖο.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμεν' προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἦες δὴ καὶ μάλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα 470

Ὀψεαι, ἄκ' ἐθέληθ' αἰ, βοῦπις πότνια Ἥρη,

Ὀλλύντ' Ἀργείων παλὺν στρατὸν ἀχμηϊάων.

Οὐ γὰρ πρὶν πολέμῳ ἀποπαύσεται ὄβριμ' Ἐκλῶρ,

Πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα,

Ἥματι τῷ, ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρῦμνησι μάχωνται, 475

Σταίνει ἐν ἀνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο πεσόντ'.

Ὡς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ ἐκ ἀλεγίζω

Χωρομένης, ἐδ' εἰ κε τὰ νεῖαλα πάραθ' ἴκηαι

Γάης καὶ πόντιοιο, ἴν' Ἰαπελὸς τε Κρόν' τε

Ἥμενοι, ἔτ' αὐγῆς ὑπερίον' ἠελίοιο 480

Τέρποντ', ἔτ' ἀνέμοισι· βαδὺς δέ τε τάραρ' ἀμφίς·

Οὐδ' ἦν ἐνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, ἔσσευ ἔγωγε

Σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ ἐσέο κύντερον ἄλλο.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἔτι προσέφη λευκώλεν' Ἥρη.

Ἐν δ' ἔπεσ' ὤκεανῶ λαμπρὸν φάτ' ἠελίοιο, 485

Ἐλκον νύκτια μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρβραν.

Τρῶσιν μὲν ῥ' ἀέκασιν ἔδου φάτ'· αὐτὰρ Ἀχαιοῖς

Ἀσπασίη, τρίλλις, ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή.

Τρῶων δ' αὐτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμ' Ἐκλῶρ,

Νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῶ ἐπι δινήεντι, 490

Ἐν καθαράῳ· ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρ'.

Ἐξ ἵππων δ' ἀποβάλλεις ἐπὶ χθόνα, μῦθον ἄκσιν,

Τόν ῥ' Ἐκλῶρ ἀγόρευε, Διὶ φίλ'· ἐν δ' ἄρα χερσὶ

Ἐλχ' ἔχ' ἐνδεκάπηχ'· πάροιθε δὲ λάμπειο δεγρὸς

Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσε' ἰδέε πόρκης· 495

Τῷ ὄγ' ἐρρυσάμεν' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκροισι

Νῦν ἐφάμην, νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιῆς,

Ἄψ ἀπονοσήσειν προῖτ' Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·

Ἄλλὰ πρὶν κλέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλις 500

Ἀργείους ἢ νῆας ἐπὶ ῥηϊμῖνι θαλάσσης.
 Ἄλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειδάμεθα νυκτὶ μελάμην,
 Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεθ'· αὐτὰρ καλλίτριχας ἵππους
 Λύσαθ' ὑπ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλε' ἔδωδῆν.
 Ἐκ πόλι' δ' ἄξαθδε βόας ἢ ἴφια μῆλα 505
 Καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
 Σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 Ὡς κεν παννύχιοι, μέσφ' ἦῶς ἠριγενείης,
 Καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς ἔρανον ἴκη·
 Μῆπως ἢ διὰ νύκτα καρηκομόωνες Ἀχαιοὶ 510
 Φεύγειν ὀρμήσωνται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 Μὴ μὰν ἀσπεδέι γε νεῶν ἐπιβοᾶεν ἔκηλοι,
 Ἄλλ' ὥς τις τέτων γε βέλ' ἢ οἴκοδι πῆσση,
 Βλήμεν' ἢ ἰῶ, ἢ ἔλχει ὀξυόεντι,
 Νηὸς ἐπιθρώσκων· ἵνα τις συγέησι ἢ ἄλλ' 515
 Τρωσὶν ἔφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα.
 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ Διὶ φίλοι ἀγγελλόωντων,
 Παῖδας πρῶθ' ἴβας, πολιοκροιάφες τε γέροντας
 Λέξασθαι περὶ ἄστυ, θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 Θηλύτερας δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάσθη 520
 Πῦρ μέγα καίουτων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδ' ἔσω,
 Μὴ λόχ' εἰσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπεόντων.
 Ὡδ' ἔσω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω.
 Μῦθ' δ', ὃς μὲν νῦν ὑγιῆς, εἰρημέν' ἔσω·
 Τὸν δ' ἦῶς Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω. 525
 Εὐχομα ἐλπόμεν' Διὶ τ', ἄλλοισὶν τε θεοῖσιν,
 Ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρῆσσιφορήτες,
 Οὓς κῆρες φορέσσι μελαμνάων ἐπὶ νηῶν.
 Ἄλλ' ἦτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτῶς·
 Πρῶτ' δ' ὑπ' ἠοίοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 530
 Νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν ἄρηα.
 Εἴσομα, ἄχε μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης
 Πὰρ νηῶν πρὸς τεῖχ' ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν

Χαλκῶ δηώσας, ἕναρα βροτόεντα φέρωμαι.
 Αὔριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται, αἴ κ' ἐμόν ἔγχ^Θ 535
 Μείνη ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρῶτοισιν οἴω
 Κείσεται ἐτηδεῖς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι,
 Ἡελίς ἀνιόν^Θ ἐς αὔριον. Αἶ γὰρ ἐγὼν ὡς
 Εἶην ἀθάνα^Θ κ' ἀγήρα^Θ ἤματα πάντα,
 Τιοίμην δ', ὡς τίει' Ἀθηναίη κ' Ἀπόλλων, 540
 Ὡς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.

Ὡς Ἐκλῶρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν·
 Οἱ δ' ἵππες μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγῶ ἰδρώοντας,
 Δῆσαν δ' ἰμάντεςσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκασ^Θ.
 Ἐκ πόλι^Θ δ' ἄξαντο βόας κ' ἴφια μῆλα 545
 Καρπαλίμως· οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
 Σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο,
 Ἐρδον δ' Ἀθανάτοισι τεληέσσας ἐκαλόμβας·
 Κνίσσην δ' ἐκ πεδίων ἄνεμοι φέρον ἐβρανὸν εἶσω
 Ἠδεῖαν· τῆς δ' ἔτι θεοὶ μάκαρες δαλέοντο, 550
 Οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἰρή,
 Καὶ Πριάμ^Θ, κ' λαὸς εὐμμελίω Πριάμοιο.

Οἱ δὲ, μέγα φρονέουτες, ἐπὶ πολέμοιο γεφύρη
 Εἶατο παννύχιοι· πυρὰ δὲ σφισι κάειο πολλὰ.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐν ἐβρανῶ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην 555
 Φάνει' ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἐπλετο νήνεμ^Θ ἀΐδης,
 Ἐκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαί, κ' πρῶνες ἄκροισι,
 Καὶ νάπα· ἐβρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπε^Θ ἀΐδης,
 Πάντα δὲ τ' εἶδεται ἄστρα· γέγηθε δὲ τε φρένα ποιμήν·
 Τόσσα, μεσηγὺ νεῶν, ἠδὲ Ξάνθοιο ροάων, 560
 Τρῶων καμόνων πυρὰ φαίνετο Ἰλιόθι πρό.
 Χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ κάειο· πᾶρ δὲ ἐκάστω
 Εἶατο πεντήκοντα, σέλας πυρὸς ἀθομένοιο.
 Ἴπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι κ' ὀλύρας,
 Ἐσαότες παρ' ὄχεσφιν, εὐθρόνον ἠῶ μίμνον.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ἌΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ συμβελεύσαντες τοῖς Ἑλλησι φεύγειν, ἵσανται τὴν ἐναυλίαν ἀποφαινόμενοι γνώμην Διομήδους καὶ Νέστορος. Συμβελεύσαντες δὲ Νέστωρ, πρὸς Ἀχιλλεῖα πέμπονται πρῶτος. Καὶ δειδῆσιν ἀντίειπεν αὐτοῖς Ἀχιλλεύς. Οἱ δὲ ἀπαγγίλλουσι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς ὕπνον τρέπονται.

ΠΡΕΣΒΕΪΑ, Ἡ Αἴται.

Ἐξέσι δ' Ἀχιλλῆος ἀπειθέσιν Ἴωτα.

Ὡς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· ὠπτάρ' Ἀχαιῶς
Θεσπεσίη ἔχε Φῦζα, Φόβος κρυόβητος ἑτάγη·
Πένθει δ' ἀτλήτω βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
Ὡς δ' ἄνεμοι δύο Πόντον ὀρίνελον ἰχθυόεντα,
Βορέης ἢ Ζέφυρος, τῷ τε Θρήνηθεν ἄηλον,

Ἐλθόνι' ἕξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαμνὸν
 Κορδύεται, πολλὸν δὲ παρῆξ ἄλα φῦκ' ἔχευαν·
 Ὡς ἐδάξζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

Ἀτρεΐδης δ' ἄχει μεγάλῳ βεβλημέν' ἦτορ,
 Φοίτα, κηρύκεσσι λιγυφθόλοισι κελεύων, 10
 Κλήδην εἰς ἀγορῆν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκασον,
 Μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοισι πονεῖτο.

Ἴζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 Ἴσαλο δακρυχέων, ὥς κρήνη μελάνυδρ',
 Ἦ τε κάτ' ἀγγίλιπ' πέτρης ὄνοφερὸν χέει ὕδωρ· 15

Ὡς ὁ βαρυσενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρεῖη·
 Σχέτλι', ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέχετο καλένευσεν,
 Ἴλιον ἐκπέρσαν' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι· 20

Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βελεύσατο, καὶ με κελεύει
 Δυσκλέα, Ἄρσ' ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολλὸν ὤλεσα λαόν.
 Οὕτω περ Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 Ὅς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
 Ἦδ' ἔτι καὶ λύσει· τῷ γὰρ κράτ' ἐστὶ μέγισον. 25

Ἄλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες,
 Φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην ἀρήσομεν εὐρυάγυιαν.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ,
 Δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες υἱῆς Ἀχαιῶν· 30

Ὅψε δὲ δὴ μελέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Ἀτρεΐδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
 Ἦ δέμισ ἐστίν, ἀναξ, ἀγορῆ· σὺ δὲ μή τι χολωθῆς.
 Ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσι,
 Φᾶς ἔμεν ἀπλόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα 35

Ἴσασ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες.

Σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνος παῖς ἀσκυλομήτεω·
 Ζηκίπρω μὲν τοι δῶκε τετιμηθῆσαι περὶ πάντων·

Ἄλκην δ' ἔτοι δᾶκεν, ὅ, τε κράτ' ἐςὶ μέγιστον.
 Δαμόνι', ἔτω πε μάλα ἔλπεσσι υἱᾶς Ἀχαιῶν 40
 Ἄππολέμευς τ' ἔμεναυ κ' ἀνάλκιδας, ὡς ἀγορευέεις;
 Εἰ δέ τοι αὐτῶ θυμὸς ἐπέσσυται, ὥςε νέεσθαι,
 Ἔρχεο· πάρ τοι ὁδὸς, νῆες δέ τοι ἄλχι θαλάσσης
 Ἐσᾶσ', αἳ τοι ἔποιλο Μυκῆνηθεν μάλα πολλά· 45
 Ἄλλ' ἄλλοι μενέεσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 Εἰσόκε περ Τροίην διάπερσομεν· εἰ δέ κ' αὐτοί,
 Φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 Νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰσόκε τέκμαρ
 Ἴλιε εὖρωμεν· σὺν γὰρ θεῶ εἰλήλησμεν.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἱῆς Ἀχαιῶν, 50
 Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεσσι ἱπποδάμοιο.
 Τοῖσι δ' ἀνιστάμεν' μετεφώνεον ἱππότα Νέστωρ·
 Τυδείδη, πένρι μὲν πολέμῳ ἐνὶ καρτερός ἐσσι,
 Καὶ βυλῆ μετὰ πάντες ὀμήλικας ἔπλευ ἄριστος· 55
 Οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Ἀχαιοί,
 Οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ εἰ τέλ' ἴκεο μῦθων.
 Ἥ μὲν κ' νέ' ἐσσί, ἐμὸς δέ κε κ' πᾶσις εἶης
 Ὀπλότερος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
 Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν εἶπες.
 Ἄλλ' ἄγ', ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι, 60
 Ἐξείπω, κ' πᾶντα διῆξομαι· ἐδέ κέ τις μοι
 Μῦθον ἀτιμήσει, εἰδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
 Ἄφρητ' ἄδ' ἐμῆς, ἀνέσιός ἐσιν ἐκείν',
 Ὅς πολέμῳ ἔραται ἐπιδημία, ὀκρυόεντι.
 Ἄλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθόμεθα νυκτὶ μελαίνῃ, 65
 Δόρυπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακῆρες δὲ ἕκαστοι
 Λεξάδων παρὰ τάρρον ὀρυκτὴν τάχ' ἐκτός.
 Κέρροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
 Δάην δ' αἶψα γέρονσιν· εἰσὶ κέ τοι, ἔτοι ἀεικέες, 70
 Πλεῖσὶ τοι οἶνε κλισίᾳ, τὸν νῆες Ἀχαιῶν

Ἡμάτια Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγυσι.

Πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξίη, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.

Πολλῶν δ' ἀγρομένων, τῷ πείσεαι, ὅς κεν ἀρίστην

Βυλὴν βυλεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιῶς

75

Ἐθλῆς ἢ πυκινῆς, ὅτι δήϊοι ἐγγύδι νηῶν

Κάμισιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσει;

Νύξ δ' ἢ ἡδ' ἢ διαρράσσει στρατὸν, ἢ σαώσει.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύουν, ἢδ' ἐπίθοντο.

Ἐκ δὲ φυλακλήρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο,

Ἀμφί τε Νεσορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,

Ἡδ' ἀμφ' Ἀσκάλαρον ἢ Ἰάλμενον, υἱᾶς Ἀρηῃ,

Ἀμφί τε Μηριόνην, Ἀφαρῆά τε, Δηῖπυρόν τε,

Ἡδ' ἀμφί Κρείοντα υἱὸν, Λυκομήδεα διόν·

Ἐπ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἐκάσῳ

85

Κῆροι ἅμ' ἔσειχον, δολίχ' ἔλχεα χερσὶν ἔχοντες·

Καδδὲ μέσον τάφρον ἢ τείχεσσι ἴζον ἰόντες·

Ἐνθάδε πῦρ κήαντο, τίθειτο δὲ δόρπον ἕκαστος.

Ἀτρείδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἤγεεν Ἀχαιῶν

Ἐς κλισίην, παρὰ δὲ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα·

90

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσισσι ἢ ἐδητύσσι ἐξ ἔρον ἔντο,

Τοῖς ὁ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν

Νέσῳ, ἢ ἢ πρόθεν ἀρίστη φάμετο βυλή·

Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο ἢ μετέειπεν·

95

Ἀτρείδη, κύδισε, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,

Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι· ἔνεκα πολλῶν

Λαῶν ἐσσι ἀναξ, καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε

Σκῆπτρόν τ', ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βυλεύησθα·

Τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος, ἢδ' ἐπακῦσαι,

100

Κρηῆνα δὲ ἢ ἄλλω, ὅταν τινὰ θυμὸς ἀνώγη

Εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεσται, ὅ, τλι κεν ἄρχη.

Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.

Οὐ γάρ τις νόον ἄλλω ἀμείνονα τῷδε νοήσει,

- Οἶον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλαμ, ἠδ' ἔτι ἢ νῦν, 105
 Ἐξέτι τῆ, ὅτε, διογενὲς, Βρισηίδα κέρην
 Χωομένεσ' Ἀχιλλῆος ἔβης κλισίῃθεν ἀπέρας.
 Οὔτι καδ' ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε
 Πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ
 Εἶξας, ἄνδρα φέρισον, ὃν ἀθάνατοὶ περ ἔτισαν, 110
 Ἥτιμησας· ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας· ἀλλ' ἔτι ἢ νῦν
 Φραζώμεσθ', ὡς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθοιμεν
 Δώροισίν τ' ἀγανοῖσιν, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ γέρον, ἢ τι ψεῦδος ἔμας ἄτας καλέλεξας· 115
 Ἀσάμην, ἐδ' αὐτὸς ἀνάγομα· ἀντί κυ πολλῶν
 Λαῶν ἐσιν ἀνὴρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ·
 ὦς νῦν τῆτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην, φρεσὶ λευγαλέησι πιθήσας,
 Ἀψ' ἐδέλω ἀρέσασ, δόμενά τ' ἀπερείσι' ἄποινα· 120
 Ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
 Ἐπὶ ἀπύργου τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλανθα,
 Αἶθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 Πηγῆς, ἀδλοφόρους, οἱ ἀέθλια ποσσὶν ἄρουλο.
 Οὐ κεν ἀλήϊος εἶη ἀνὴρ, ὃς τόσσα γένοιτο, 125
 Οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 Ὅσσα μοι ἠνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
 Δώσω δ' ἐπὶ γυναικῆς ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἄς, ὅτε Λέσβον εὐκλιμένην ἔλεν αὐτὸς,
 Ἐξελόμην, αἴ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν. 130
 Τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται, ἦν τότε' ἀπηύρων
 Κέρην Βρισηῖος· ἢ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀμῆμα,
 Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιθήμενα, ἠδὲ μιγῆνα,
 Ἥ δέμεις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
 Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δὲ κεν αὖτε 135
 Ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσω' ἀλαπάξασ,
 Νῆας ἄλλισ χρυσοῦ ἢ χαλκῆ νηυσάδω,

Εἰσελθὼν, ὅτε κεν δαΐεώμεθα λήϊδ' Ἀχαιοί.
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἑείκοσιν αὐτὸς ἐλέδω,
 Αἶ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλιψα ἔωσιν. 140
 Εἰ δέ κεν Ἀργείοισι μὲθ' Ἀχαιϊκὸν, ἔθαρσ' ἀβέρης,
 Γαμβρὸς κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἴσον Ὀρέση,
 Ὅς μοι τηλύγεις τρέφεται, θαλίη ἐνὶ πολλῇ.
 Τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θυγαῖρες ἐνὶ μεγάρω εὐπήκλω,
 Χρυσόδεμις, ἢ Λαοδίκη, ἢ Ἰφιάνασσα. 145
 Τάων, ἣν κ' ἐθέλησι, φίλην ἀνάεδνον ἀγέδω
 Πρὸς οἶκον Πηληϊῆος· ἐγὼ δ' ἐπιμείλια δώσω
 Πολλὰ μάλ', ὅσσο' ἔπω τις ἔῃ ἐπέδωκε θυγαῖρί.
 Ἐπιὰ δέ οἱ δώσω εὖ νομόμενα πολίεδρα,
 Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε, ἢ Ἰρὴν ποιήεσσαν, 150
 Φηρέας τε Ζαθέας, ἣδ' Ἀνθεῖαν βαθύλειμον,
 Καλήν τ' Αἴπειαν, ἢ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 Πᾶσα δ' ἐγγυὸς ἀλὸς νέεται Πύλῃ ἡμαθόεντι.
 Ἐν δ' ἄνδρες νόησι πολύρρηνες, πολυβῆται,
 Οἳ κέ ε' δώλινησι, θεὸν ὦς, τιμήσῃσι, 155
 Καὶ οἱ ὑπὸ σκήπτρω λιπαρὰς τελέεσι θέμιστας.
 Ταῦτα κέ οἱ τελέεσσι μελαλλήξαντι χόλοιο.
 Δμηθήτω Ἀΐδης τοι ἀμείλιχος, ἣδ' ἀδάμαστος,
 Τῆνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων.
 Καὶ μοι ὑποσήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι, 160
 Ἥδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶνα.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γεργήϊος ἱππότητα Νέστωρ·
 Ἄτρεΐδη κύδιζε, ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 Δῶρα μὲν ἔκ' ἔτ' ὄνοσά διδοῖς Ἀχιλῆϊ ἀνακτι·
 Ἄλλ' ἄγεις, κλητὸς ὄτρυνόμεν, οἳ κε τάχιστα 165
 Ἐλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆϊ.
 Εἰ δ' ἄγε, τὸς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι, οἳ δὲ πιθέδων·
 Φοῖνιξ μὲν πρώτηισά, Διὶ φίλος, ἠγησάδω,
 Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας ἢ Διὶ Ὀδυσσεύς·
 Κηρύκων δ' Ὀδίοιο τε ἢ Εὐρυβάτης ἄμ' ἐπέδων. 170

Φέρει δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε,
 Ὅφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἶψ' ἐλεήσῃ.

Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόντα μῦθον ἔειπεν.

Αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,

Κῆροι δὲ κρητῆρας ἐπεσέψαντο πολοῖο·

175

Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαντ', ἐπιὸν δ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,

᾽Ωρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονα ἄτρειδαο.

Τοῖσι δὲ πῶλλ' ἐπέτελλε Γερῆνι ἰππότα Νέσωρ,

Δευδίλλων ἐς ἕκασον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλις,

180

Πειρᾶν, ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλείωνα.

Τῷ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

Πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαηόχῳ Ἐννοσιγάτῳ,

Ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.

Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην·

185

Τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,

Καλῆ, δαυδαλή, ἐπὶ δ' ἀργύρεζυγὸς ἦεν·

Τῆν ἄρει' ἐξ ἐνάρων, πτόλιον Ἡετίων ὀλέσσας·

Τῆ ὄγε θυμὸν ἔτερπεν, αἶειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.

Πάτροκλον δὲ οἱ οἶον ἐναντίον ἦσο σιωπῆ,

190

Δέσμενον Αἰακίδαην, ὁπότε λήξειεν αἶδων.

Τῷ δὲ βάτην προτέρω, ἠγείτο δὲ δῖον Ὀδυσσεύς.

Στὰν δὲ πρόδ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνόρθωσεν Ἀχιλλεύς,

Αὐτῆ σὺν φόρμιγγι, λιπῶν ἔδον, ἔνθα θάασεν.

Ὡς δ' αὐτως Πάτροκλον, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη·

195

Τῷ καὶ δεικνύμενον προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·

Χαίρετον, ἧ φίλοι ἄνδρες ἰκάνειον· ἧ τι μάλα χρεῶν,

Οἷ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐσιν.

Ὡς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖον Ἀχιλλεύς,

Εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι, τάπησί τε πορφυρέοισιν·

200

Αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν, ἐσγυὸς ἐόντα·

Μαίζονα δὴ κρητῆρα, Μεινοίτις υἱέ, καδίς,

Ζωρότερον δὲ κέραρε, δέπας δ' ἔντυνον ἐκάσῳ·

Οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῶ ὑπέασι μελάθρῳ.

Ὡς φάτο· Πάτροκλ' δὲ φίλῳ ἐπεπέθειθ' ἐτάφρῳ. 205

Αὐτὰρ ὄγε κρείον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς ἀγῆ,

Ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔδηκ' οἶ' ἢ πῖον' ἀγός,

Ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῆ.

Τῷ δ' ἔχεν Λυτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖ' Ἀχιλλεύς·

Καὶ τὰ μὲν εὖ μίσυλλε, ἢ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε· 210

Πῦρ δὲ Μενoitιάδης δάφεν μέγα, ἰσόδε' φῶς.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη, ἢ φλόξ ἐμαράνθη,

Ἀνδρακιῆν σορέσας, ὀβελὸς ἐφύπερθε τάνυσσε·

Πάσσε δ' ἀλὸς θείοιο, κρατευτῶν ἐπαείρας.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπλησε, ἢ εἰν ἔλεοῖσιν ἔχευε, 215

Πάτροκλ' μὲν σῖτον ἔλων ἐπένειμε τραπέζῃ,

Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νείμεν Ἀχιλλεύς.

Αὐτὸς δ' ἀντίον ἴξεν Ὀδυσσῆ' θείοιο,

Τοίχῃ τῷ ἐτέρωιο· θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει

Πάτροκλον, ὃν ἐτάφρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. 220

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι' ἢ ἐδητύ' ἐξ ἔρον ἔνιο,

Νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι· νόησε δὲ θεῖ' Ὀδυσσεύς,

Πλησάμεν' δ' οἴνοιο δέπας, δαΐδεκ' Ἀχιλλῆα·

Χαῖρ', Ἀχιλεῦ, δαυτὸς μὲν εἴσης ἐκ ἐπιδευεῖς, 225

Ἡμῖν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνον' Ἀτρεΐδαο,

Ἡδὲ ἢ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ

Δάμνυθ'· ἀλλ' ἔ δαυτὸς ἐπηράσθ' ἔργα μέμηλεν·

Ἀλλὰ λῆν μέγα πῆμα, διοτρεφεῖς, εἰσορῶντες,

Δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ, σωσέμεν, ἢ ἀπολέσθαι 230

Νῆας εὐσσέλμας, εἰ μὴ σύγε δύσεαι ἀλκῆν.

Ἐλγὺς γὰρ νηῶν ἢ τείχε' αὐλιν ἔθενλο

Τρῶες ὑπέρθυμοι, τήλεκλειτοί τ' ἐπίκεροι,

Κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατὸν, ἐδ' ἔτι φασὶν

Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐνὶ νηυσὶ μελάγησιν πεσέεσθαι. 235

Ζεὺς δὲ σφιν Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φάνων

Ἄσραπτε· Ἐκίωρ δὲ μέγα δένει βλεμναίνων
 Μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυνος Διὶ, ἔδέ τι τίει
 Ἄνερας, ἔδδὲ θεός· κρατερῇ δέ εἰ λύσσα δέδυκεν.
 Ἄρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι ἠῶ δῖαν· 240
 Στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα,
 Αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλερῶ πυρός· αὐτὰρ Ἀχαιῶς
 Δρώσειν παρὰ τῆσιν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνῶ.
 Ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
 Ἐκτελέσωσι θεοί· ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἴη 245
 Φθίδαι ἐνὶ Τροίῃ, ἐκάς Ἄργεῖο ἵπποβότοιο.
 Ἄλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε, ἢ ὄψέ περ, υἱᾶς Ἀχαιῶν
 Τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὄρουμαγδῶ.
 Αὐτῷ τοι μετόπιθ' ἄχθ' ἔσσεται, ἔδέ τι μῆχος
 Ῥεχθέντος κακῶ ἔς' ἄκος εὐρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν 250
 Φράζου, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἡμᾶρ.
 ὦ πέπον, ἣ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 Ἥματι τᾶ, ὅτε σ' ἐκ Φθίδος Ἀγαμέμνωνι πέμπε·
 Τέκνον ἐμόν, κάρλος μὲν Ἀθηναίῃ τε ἢ Ἥρῃ
 Δώσασ', αἶκ' ἐθέλωσι· σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν 255
 Ἴχειν ἐν γῆθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
 Ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου· ὄφρα σε μᾶλλον
 Τίσωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 Ὡς ἐπέτελλ' ὁ γέρον· σὺ δὲ λήθεται· ἀλλ' ἔτι ἢ νῦν
 Παίε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων 260
 Ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλάξαντι χόλοιο.
 Εἰ δὲ, σὺ μὲν μευ ἄκυσσον, ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω,
 Ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
 Ἐπὶ ἀπύργου τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 Αἶθνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους 265
 Πηγᾶς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄρουλο.
 Οὐ κεν ἀλήϊο εἴη ἀνῆρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,
 Οὐδέ κεν ἀκλήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 Ὅσσ' Ἀγαμέμνον' ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄρουλο.

Δώσει δ' ἐπὶ γυναικάς ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας, 270
 Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλες αὐτὸς,
 Ἐξέλεθ', αἷ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 Τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται, ἦν τότε ἀπηύρα
 Κόρην Βρισῆος· ἢ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀμείται,
 Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιθήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι, 275
 Ἥ θέμις ἐστίν, ἀναξ, ἦτ' ἀνδρῶν, ἦτε γυναικῶν.
 Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὔτε
 Ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 Νῆας ἄλις χρυσῶ ἢ χαλκῶ νηήσασθαι
 Εἰσελθῶν, ὅτε κεν δαλεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί. 280
 Τρωιάδας δὲ γυναικάς ἐείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 Αἴκε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλιψα ἔωσιν.
 Εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιϊκὸν, ἕθαρ ἀβέρης,
 Γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέσῃ,
 Ὃς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ. 285
 Τρεῖς δέ οἱ εἰσὶ θυγαῖρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκλω,
 Χρυσόθεμις, ἢ Λαοδίκη, ἢ Ἰφιάνασσα·
 Τάων, ἦν κ' ἐθέλησθα, φίλην, ἀνάεδνον, ἄγεσθαι
 Πρὸς οἶκον Πηλῆ^Ϟ· ὃ δ' αὐτ' ἐπιμείλια δώσει
 Πελλὰ μάλ', ὅσθ' ἔπω τις εἷῃ ἐπέδωκε θυγαῖρί. 290
 Ἐπὶ δέ τοι δώσει εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε, ἢ Ἰρὴν ποιήεσσαν,
 Φηράς τε Ζαθέας, ἠδ' Ἀνδειαν βαθύλειμον,
 Καλὴν τ' Αἰπείαν, ἢ Πήδασον ἀμπελόεσσαν·
 Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἀλὸς νέαται Πύλῃ ἡμαθόεντι^Ϟ. 295
 Ἐν δ' ἄνδρες ναῖεσι, πολυρρήνες, πολυβῆται,
 Οἳ κέ σε δωτήησι, θεὸν ὦς, τιμήεσσι,
 Καί τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέεσι θέμισσας.
 Ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
 Εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθελο κηρόδι μᾶλλον, 300
 Αὐτὸς, ἢ τῷ δῶρα· σὺ δ' ἄλλες περ παναχαιῆς
 Τετραμένους ἐλέαιρε κατὰ στρατὸν, οἳ σε, θεὸν ὦς,

Τίσοσ' ἢ γάρ κέν σφι μάλα μέγα κῦδ' ἄροιο.
 Νῦν γάρ χ' Ἐκλὸς ἔλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθῃ,
 Λύσσαν ἔχων ὀλοήν· ἐπεὶ ἔτινα φησὶν ὁμοῖον 305
 Οἱ ἔμεναι Δαναῶν, ἕς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποιπεινῶ,
 Ἥ περ δὴ φρονέω τε, καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσαι, 310
 Ὡς μὴ μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλ'.
 Ἐχθρὸς γάρ μοι κείν', ὁμῶς αἰῶαο πύλησιν,
 Ὃς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 Οὔτε μέ γ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἴω, 315
 Οὔτ' ἄλλης Δαναῆς, ἐπεὶ ἐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 Μάρνασθαι δηΐοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμῆς αἰεί.
 Ἴση μοῖρα μένοιη, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
 Ἐν δὲ ἰῆ τιμῇ ἡμῶν κακὸς, ἠδὲ καὶ ἐσθλός·
 Κάτθαν' ὁμῶς ὄ, τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὄ, τε πολλὰ ἐοργῶς 320
 Οὐδέ τι μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῶ,
 Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμεν' ὠπολεμίζειν.
 Ὡς δ' ὄρνις ἀπὶ ἤσιν νεοσσοῖσι προφέρῃσι
 Μάσακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ·
 Ὡς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν αὐπνῆς νύκτας ἴαυον, 325
 Ἥμαία δ' αἱματόεντα διέπρησσον ὠπολεμίζων,
 Ἀνδράσι μαρνάμεν', ὀάρων ἔνεκα σφετερῶων.
 Δώδεκα δὴ σὺν κηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνδρῶπων,
 Πεζὸς δ' ἑνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 Τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά 330
 Ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὄπιθε μένων παρὰ κηυσὶ δοῖσι,
 Δεξάμεν', διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
 Ἄλλα δ' ἀρισθέσσι εἶδ' ἄγερα, καὶ βασιλεύσι·
 Τοῖσι μὲν ἔμπεδα κῆται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μένε Ἀχαιῶν 335

Εἶλετ' ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα, τῇ παριαύων
 Τερπέδω. Τί δὲ δαῖ πολεμιζόμενα Τρώεσσι
 Ἀργείαις; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας,
 Ἀτρείδης; ἢ ἔχ' Ἐλένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο;
 Ἦ μῆνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνδρῶπων 340
 Ἀτρεΐδα; ἐπεὶ ὅσις ἀνὴρ ἀγαθὸς ἢ ἐχέφρων,
 Τὴν αὐτῆ φιλέει ἢ κήδεται· ὡς ἢ ἐγὼ τὴν
 Ἐκ θυμῷ φίλεον, δευρικλήτην περ ἔευσαν.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἶλεο, καὶ μ' ἀπάτησε,
 Μὴ μευ πειράτω εὖ εἰδότη· ἐδέ με πείσει. 345
 Ἄλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοί τε ἢ ἄλλοισιν βασιλεῦσι
 Φραζέσθω, νήεσσι ἀλεξέμενα δήϊον πῦρ.
 Ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμῆιο,
 Καὶ δὴ τείχεσσι ἔδαιμε, ἢ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 Εὐρεΐαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν. 350
 Ἄλλ' ἐδ' ὡς δύναται δένεσσι Ἐκλορσιν ἀνδροφόνοιο
 Ἰχθιν ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαοῖσιν πολέμιζον,
 Οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεσσι ὀρνύμεν Ἐκλωρ,
 Ἄλλ' ὅσον ἐς Σκαμάς τε πύλας ἢ φηγὸν ἴκανεν.
 Ἐνθα πότ' οἶον ἐμιμνε, μόγις δέ μευ ἐκφυῖεν ὀρμήν. 355
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ ἐθέλω πολεμίζειν Ἐκλορι δίω,
 Αὔριον, ἰσὰ Διὶ ρέξας ἢ πᾶσι θεοῖσι,
 Νηήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἄλαδε προερεύσσω,
 Ὀψαί, ἢν ἐθέλησθε, ἢ ἄκην τοῖ τὰ μεμήλη,
 Ἦρι μάλ' Ἐλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεέσας
 Νῆας ἐμὰς, ἐν δ' ἀνδρας ἐρεσσέμενα μεμαῶτας. 360
 Εἰ δέ κεν εὐπλοίην δῶη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
 Ἦματί κεν τριάτω Φθίην ἐρίβωλον ἰκρίμην.
 Ἔσι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων·
 Ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν ἢ χαλκὸν ἐρυθρὸν, 365
 Ἦδὲ γυναῖκας εὐζώνους, πολίων τε σίδηρον
 Ἄξομαι, ἄσ' ἔλαχόν γε. Γέρας δέ μοι, ὅσπερ ἔδωκεν,

Αὐτὸς ἐφουβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρείδης· τῷ πάντ' ἀγοραύεμεν, ὡς ἐπιτέλλω,
 Ἀμφαδόν· ὄφρα ἢ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί, 370
 Εἴ τινά πε Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἑξαπαλήσειν,
 Αἶεν ἀναυδέην ἐπιειμένῳ· ἐδ' ἂν ἔμοιγε
 Τετλαίη, κύνεός περ ἐὼν, εἰς ὧπα ἰδέσθαι.
 Οὐδέ τί οἱ βεβλᾶς συμφράσσομαι, ἐδὲ μὲν ἔργον.
 Ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε, ἢ ἤλιτεν, ἐδ' ἂν ἔτ' αὖτις 375
 Ἐξαπάφοι' ἐπέεσσιν· ἄλις δέ οἱ· ἀλλὰ ἔκηλῳ
 Ἐρρέτω· ἐκ γάρ οἱ φρένας εἶλετο μηλίετα Ζεὺς.
 Ἐχθρὰ δέ μοι τῆ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς ἄσῃ·
 Οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε ἢ εἰκοσάκις τόσα δοίη,
 Ὅσσα τέ οἱ νῦν ἔσι, ἢ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο· 380
 Οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν προλίνισσεται, ἐδ' ὅσα Θήβας
 Λιγυπτίας, ὅδι πλεῖστα δόμοις ἐν κλήματα κεῖται,
 Αἶ ὄ' ἑκατόμυλοὶ εἰσι διηκόσιοι δ' ἂν' ἐκάσῃν
 Ἀνέρες ἑξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν ἢ ὄχεσφιν·
 Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε, 385
 Οὐδέ κεν ὡς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων,
 Πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμενα θυμαλγέα λάσθην.
 Κέρην δ' ἔγαμέω Ἀγαμέμνοιῳ Ἀτρείδαο·
 Οὐδ' εἰ χρυσεῖη Ἀφροδίτη κάλλῳ ἐρίζοι,
 Ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι, 390
 Οὐδέ μιν ὡς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέδω,
 Ὅσις οἱ τ' ἐπέοικε, ἢ ὅς βασιλεύτερός ἐστιν.
 Ἦν γὰρ δὴ με σώσει θεοὶ, ἢ οἴκαδ' ἴκωμαι,
 Πηλεὺς δὴν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται αὐτός.
 Πολλὰ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἂν Ἑλλάδα τε Φθίην τε, 395
 Κῆρα ἀριζήων, οἱ τε πολίεθρα ῥύονται·
 Τάων ἦν κ' ἐδέλοισι, φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν·
 Ἐνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήνωρ,
 Γήμαντι μητιῆν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,

Κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρον ἐκθήσατο Πηλεΐδης. 400
 Οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, εἰδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτῆσθαι, εὖ νομόμενον πλολίεθρον,
 Τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθεῖν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
 Οὐδ' ὅσα λάϊνον ἐδὸς ἀφήτορ' ἐντὸς εἴργει
 Φοῖβε Ἀπόλλων', Πυθοῖ ἐνὶ πείρησση. 405
 Ληῖσοι μὲν γὰρ τε βόες ἢ ἴφια μῆλα,
 Κτητοὶ δὲ τρίποδες τε, ἢ ἵππων ξανθὰ κάρηνα.
 Ἄνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἔλθῃν ἔτε λῆισή,
 Οὐδ' ἐλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκ' ὀδόντων.
 Μήτηρ γὰρ τέ με φησὶ θεὰ, Θέτις ἀργυρόπεζα, 410
 Διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.
 Εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πάλιν ἀμφιμάχωμαι,
 Ὀλεῖο μὲν μοι νόσ', ἀτὰρ κλέ' ἀρδίλον ἔσοι.
 Εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἴκοιμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ὀλεῖό μοι κλέ' ἐθλόν, ἐπὶ θερὸν δέ μοι αἶψαν 415
 Ἔσσεται, εἰδὲ κέ μ' ὄκα τέλ' θανάτοιο κηχέη.
 Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησάμην,
 Οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ ἐκέτι δήετε τέκμων
 Ἴλιθ ἀπεινῆς· μάλα γὰρ ἔθεν εὐρύσποα Ζεὺς
 Χεῖρα ἐὼν ὑπερέχε, τεταρσήμασι δὲ λαοί. 420
 Ἄλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριζήεσσι Ἀχαιῶν
 Ἀγγελίην ἀπόφαδε, τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων·
 Ὀφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 Ἢ κέ σφιν νῆας τε σόρ, ἢ λαὸν Ἀχαιῶν
 Νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆς· ἐπεὶ ἔ σφιν ἦδε γ' ἐτοίμη, 425
 Ἢν νῦν ἐφράσσαιτο, ἐμεῦ ἀπομνησίωσιν.
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων καλακοιμηθήτω,
 Ὀφρα μοι ἐν νῆεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 Αὔριον, ἣν ἐθέλησιν, ἀνάγκη δ' ἔστι μιν ἄξω.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ, 430
 Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.

Ὅφει δὲ δὴ μετέειπε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 Δάκρυ' ἀναπρήσας, πῆρι γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν
 Εἰ μὲν δὴ νόσον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Βάλλεαι, ἔδέ τι πᾶμπαν ἀμύνειν νηυσὶ Δοῆσι 435
 Πῦρ ἐθέλεις αἰδέηλον· ἐπεὶ χόλῳ ἔμπεσε θυμῷ·
 Πῶς ἂν ἔπει' ἀπὸ σείο, φίλον τέκῳ, αὔθι λιποίμην
 Οἶῳ; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς
 Ἥματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε,
 Νήπιον, ἔπω εἰδόθ' ὁμοιῖθ' ὠλέμοιο, 440
 Οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρῆπές τελέθωσι·
 Τῆνεκά με προέηκε, διδασκόμεναι τάδε πάντα,
 Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηκλῆρὰ τε ἔργων.
 Ὡς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκῳ, ἐκ ἐδέλοισι
 Λείπεθ', ἔδ' εἰ κέν μοι ὑποσάη θεὸς αὐτὸς,
 Γῆρας ἀποξέυσας, δῆσειν νέον ἠβώοντα·
 Οἶον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναγκα,
 Φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο·
 Ὅς μοι παλλακίδῳ πῆρι χάσατο καλλικόμοιο,
 Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν, 450
 Μητέρ' ἐμήν· ἢ δ' αἶν ἐμὲ λισσέσκελο γένων,
 Παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα·
 Τῇ πιθόμην, ἢ ἔρεξα· πατὴρ δ' ἐμὸς, αὐτίκ' οἶδεις,
 Πολλὰ κατηρᾶτο, συγεράς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐριννῦς,
 Μὴ ποτε γένασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν, 455
 Ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
 Ζεὺς τε καὶ αἰχιδόνῳ, ἢ ἐπαινή Περσεφόνηα.
 [Τὸν μὲν ἐγὼ βέλευσα καλακλάμεν ὕξει χαλκῷ·
 Ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον· ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
 Δήμῳ δῆκε φάτιν, ἢ ὀνειδέα πόλλ' ἀνθρώπων·
 Ὡς μὴ παρσοφόνῳ μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.]
 Ἐνθ' ἐμοὶ ἐκέτι πᾶμπαν ἐρητύει' ἐν φρεσὶ θυμῷ,
 Πατρὸς χωομένοιο, κατὰ μέγαρον εἰρωφᾶσθαι.

- Ἡ μὲν πολλὰ ἔται ἢ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες
 Αὐτῷ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισι·
 Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα ἢ εἰλίποδας ἔλικας βῆς
 Ἐσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 Εὐόμενοι τανύουλο διὰ φλογὸς Ἡφαίσιοιο·
 Πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέδου πίνετο τοῖο γέροντι· 465
 Εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας Ἴαυον·
 Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον· ἑδέε ποτ' ἔσθη
 Πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' ἀθήσῃ εὐεργέτι αὐλῆς,
 Ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόθεν θαλάμοιο θυράων.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή, 470
 Καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας
 Ῥήξας ἐξῆλθον, ἢ ὑπέροτρον ἐρκίον αὐλῆς
 Ῥεῖα, λαθῶν φύλακας τ' ἀνδρας, δμῳάς τε γυναῖκας.
 Φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε, δι' Ἑλλάδι· εὐρυχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριθώλακα, μῆτέρα μῆλων, 475
 Ἐς Πηλῆα ἀναχθ'. ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
 Καί με φίλησ', ὡσεὶ τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
 Μῆνον, τηλύγετον, πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι·
 Καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·
 Ναῖον δ' ἐχαλίην Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσω· 480
 Καί σε τοσῶτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Ἐκ θυμῷ φιλέων· ἐπεὶ ἐκ ἐθέλεσκες ἀμ' ἄλλω
 Οὔτ' ἐς δαῖτ' ἵεναι, ἔτ' ἐν μεγάροισι πάσαοδαι,
 Πρὶν γ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γένασσι καθίσσας,
 Ὅψε τ' ἄσαιμι προσημῶν, ἢ οἶνον ἐπιχών. 485
 Πολλάκι μοὶ καλέδευσας ἐπὶ σήδεσσι χιτῶνα,
 Οἶνε ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
 Ὡς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, ἢ πόλλ' ἐμόγησα,
 Τὰ φρονέων, ὃ μοι ἔτι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 Ἐξ ἐμεῦ· ἀλλά σε παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 490
 Ποιεῦμην, ἵνα μοὶ ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης.

Ἄλλ', Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· ἔδὲ τί σε χεῖρ
 Νηλεὺς ἦτορ ἔχειν· σρεπτοὶ δέ τε ἢ θεοὶ αἰτοί,
 Τῶν περ κ' μείζων ἀρετῆ, τιμῆ τε, βίη τε.
 Καὶ μὲν τὸς θυέεσσι ἢ εὐχολῆς ἀγανῆσι, 495
 Λοιβῆ τε, κνίσσῃ τε, παρατρωπῶσ' ἄνδραπο
 Λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῆῃ ἢ ἀμάστῃ.
 Καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι Διὸς κῆραι μεγάλοιο,
 Χωλαί τε, ῥυσσαί τε, παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῶ.
 Αἶ ρά τε ἢ μετόπιδ' Ἄτης ἀλέγυσσι κιῶσαι. 500
 Ἢ δ' Ἄτη θεναρή τε ἢ ἀρετίῃ· ἔνεκα πάσας
 Πολλὸν ὑπεκπροδέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' ἄν,
 Βλάβησ' ἀνδρώπης· αἶ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 Ὅς μὲν τ' αἰδέσεται κέρας Διὸς, ἄσσον ἰόσας,
 Τόνδε μέγ' ὤνησαν, καί τ' ἔκλυον εὐξαμένοιο· 505
 Ὅς δέ κ' ἀνήνηται, καί τε σρεεῶς ἀποείπῃ,
 Λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιῶσαι,
 Τῷ Ἄτην ἄμ' ἔπειδαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
 Ἄλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε ἢ σὺ Διὸς κέρρησιν ἔπειδαι
 Τιμῆν, ἦτ' ἄλλων περ ἐπιγνάμτλει φρένας ἐδλῶν. 510
 Εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπιδ' ὀνομάζοι
 Ἄτρεΐδης, ἀλλ' αἶεν ἐπιζαφελῶς χαλεπαίνοι,
 Οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
 Ἄργείοισιν ἀμυνέμεναι, χαλέσσι περ ἔμπης·
 Νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὀπιδεν ὑπέσῃ,
 Ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστis, 516
 Κρινάμεν κατὰ λαὸν Ἀχαιϊκόν, οἵτε σοι αὐτῷ
 Φίλταλοι Ἄργείων· τῶν μὴ σύγε μῦθον ἐλέγξης,
 Μηδὲ πόδας· πρὶν δ' ἔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσαι.
 Οὕτω ἢ τῶν πρῶθεν ἐπευδόμεθα κλέα ἀνδρῶν 520
 Ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελ' ἦτορ ἴκοι,
 Δωρητοὶ τε πέλοιο, παρὰ ῥρητοὶ τ' ἐπέεσσι.
 Μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, ἔτι γέον γε,

Ὡς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι.
 Κερήτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι, 525
 Ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον.
 Αἰτωλοὶ μὲν, ἀμυνόμενοι Καλυδῶν^Θ ἐραννῆς·
 Κερήτες δὲ, διαπραθέειν μεμαῶτες ἄρηι.
 Καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρον^Θ Ἄρτεμις ὄρσε
 Χωσαμένη, ὃ οἱ ἔτι θαλύσια γενῶ ἀλωῆς 530
 Οἰνεὺς ῥέξ'· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκαλόμβας·
 Οἴη δ' ἐκ ἔρρεξε Διὸς κέρη μεγάλοιο,
 Ἥ λάθει· ἠ' ἐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὴ μέγα θυμῶ.
 Ἥ δὲ χολωσαμένη, δῖον γέν^Θ, ἰοχέαιρα,
 Ὄρσεν ἐπὶ χλάνην σὺν ἄγριον, ἀργιόδοιλα, 535
 Ὅς κακὰ πῶλλ' ἔρδεσκεν, ἔδων Οἰνῆ^Θ ἀλώην.
 Πολλὰ δ' ὄτε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 Αὐτῆσιν ῥίζησι, καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.
 Τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆ^Θ ἀπέκλειενεν Μελέαγρ^Θ,
 Πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας, 540
 Καὶ κύνας· εἰ μὲν γάρ κ' ἐδάμη παύροισι βροτοῖσι·
 Τόσσ^Θ ἦν, πωλλὰς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς·
 Ἥ δ' ἀμφ' αὐτῶ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτῆν,
 Ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνηέντι,
 Κερήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων. 545
 Ὅφρα μὲν εἴη Μελέαγρ^Θ ἀρηίφιλ^Θ πολέμιζες,
 Τόφρα δὲ Κερήτεσσι κακῶς ἦν· εἰδ' ἐδύνατο
 Τάχε^Θ ἔκτοδεν μίμνειν, πολέες περ ἐόντες.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδω χόλ^Θ, ὅς·ε· καὶ ἄλλων
 Οἰδάνας ἐν σῆδεσσι νόον, πύκα περ φρονεόντων, 550
 Ἦτοι ὁ, μῆρι φίλη Ἀλθαίη χωόμεν^Θ κῆρ,
 Κεῖτο παρὰ μνηστῆ ἀλόχω, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 Κέρη Μαργπίσσης καλλισφύρα Εὐηνίνης,
 Ἰδεῶ θ', ὃς κάρη^Θ ἐπιχθονίων γένει ἄνδρῶν,
 Τῶν τότε· καί·ρα ἀνακλ^Θ ἐναντίον εἶλετο τόξον· 555

Φοῖβε Ἀπόλλων^Θ, καλλισφύρε εἵνεκα νύμφης·
 Τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι πάλῃ κῆ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυόνην καλέσκειν ἐπώνυμον, ἕνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 Μήτηρ, Ἀλκυόν^Θ πολυπενθέ^Θ οἶτον ἔχουσα,
 Κλαῖ, ὅτε μιν ἐκάεργ^Θ ἀνήρπασε Φοῖβ^Θ Ἀπόλλων. 560
 Τῇ ὄγε παρκατέλεκτο, χόλον θυμαλγέα πέσσων,
 Ἐξ ἀρέων μῆρὸς κεχολωμέν^Θ, ἥ ῥα θεοῖσι
 Πόλλ' ἀχέουσ' ἠρᾶτο, κασιγνήτοιο φόνοιο·
 Πολλὰ δὲ κῆ Γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία,
 Κικλήσκουσ' Ἀΐδην κῆ ἐπαινὴν Περσεφόνηαν, 565
 Πρόχην καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,
 Παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις Ἐρινύς
 Ἐκλυεν ἐξ Ἐρέβουσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
 Τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὄμαδ^Θ κῆ δῆπ^Θ ὀρώρει,
 Πύργων βαλλομένων· τὸν δ' ἐλλίσσοντο γέροντες 570
 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἰερῆας ἀρίστους,
 Ἐξελθεῖν κῆ ἀμῦναι, ὑποχόμενοι μέγα δῶρον·
 Ὀππόδι πιότατον πεδίον Καλυδῶν^Θ ἔρανηϊς,
 Ἐνθα μιν ἦνωγον τέμεν^Θ περικαλλές ἐλέσθαι,
 Πενήκοντόγυον· τὸ μὲν ἡμισυ, οἰνοπέδοιο, 575
 Ἥμισυ δὲ, ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι·
 Πολλὰ δὲ μιν λιάνευε γέρον ἱππηλάτα Οἰνεύς,
 Οὐδὲ ἐπεμβεβαῶς ὑψηρέφ^Θ θαλάμοιο,
 Σείων κολλητὰς σανίδας, γενέμεν^Θ υἷον·
 Πολλὰ δὲ τόνδε κασίγνηται κῆ πότνια μήτηρ, 580
 Ἐλλίσσονθ'· ὁ δὲ μάλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι,
 Οἱ οἱ κεννότατοι κῆ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 Ἄλλ' ἔδ' ὡς τῆ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειδον,
 Πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
 Βαῖνον Κερῆτες, κῆ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ· 585
 Καὶ τότε δὴ Μελέαγρον εὐζων^Θ παρὰ κείτοις
 Λίσσει' ὀδυρομένη, καὶ οἱ κατέλεξεν ἅπαντα

Κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει, τῶν ἄστυ ἀλόφῃ·
 Ἄνδρας μὲν κλείνῃσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει·
 Τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγχι, βαθυζώνης τε γυναῖκας. 590

Τῆ δ' ὠρίετο θυμὸς ἀκρόνιϑ' ἀκατὰ ἔργα·
 Βῆ δ' ἰέναι, χροῖ δ' ἔντε' ἐδύσατο παμφανόωντα.
 Ὡς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυεν κακὸν ἡμᾶρ,
 Εἶξας ᾗ θυμῷ τῷ δ' ἐκέτι δῶρ' ἐτέλεσσαν
 Πολλά τε ἢ χαριέντα· κακὸν δ' ἤμυε ἢ αὐτως. 595

Ἄλλὰ σὺ μὴ μοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδέ σε δαίμων
 Ἐνταῦθα τρέψειε, φίλϑ'· κάκιον δέ κεν εἶη
 Νηυσὶν καιομένησιν ἀμυνόμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροισι
 Ἐρχεο· ἴσον γάρ σε δεῶ τίσσῃσιν Ἀχαιοί.
 Εἰ δέ κ' ἄτερ δῶρων πόλεμον φθισήνορα δύης, 600
 Οὐκ ἔσθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι, πόλεμόν περ ἀλαλκῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενϑ' προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Φοῖνιξ, ἄτλα, γεραιέ, διοτρεφές, ἔτι με ταύτης
 Χρεῶ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι· Διὸς αἴση,
 Ἢ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰσόκ' αὐτμῆ 605
 Ἐν σήθεσσι μένη, καί μοι φίλα γένατ' ὀρώρη.

Ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 Μὴ μοι σύλχει θυμὸν ὀδυρόμενϑ' ἢ ἀχεύων,
 Ἄτρείδη ἡρωῖ φέρων χάριν· εἰδέ τί σε χρεῖ
 Τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι· 610
 Καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν, ὅς κέ με κήδη·

Ἴσον ἐμοὶ βασίλευε, ἢ ἡμισυ μείρεο τιμῆς·
 Οὔτοι δ' ἀλγελέεσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
 Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
 Φρασσόμεσθ', ἢ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἢ κε μέναμεν. 615

Ἢ, ἢ Πατρόκλω ὄγ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ,
 Φοῖνικι σορέσαι πυκινὸν λέχϑ', ἄφρα τάχιιστα
 Ἐκ κλισίης νόσοιο μεδοῖατο. Τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
 Ἀντίθεϑ' Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπε·

Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 620
 Ἴομεν· ἃ γὰρ μοι δοκῆει μῦθοιο τελευτῇ
 Τῆδέ γ' ὀδῶ κρανέεσθαι ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιςαι
 Χρῆ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ ἐκ ἀγαθὸν περ ἐόντα,
 Οἷ πα νῦν ἔσται προσιδέμενοι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Ἄγριον ἐν σήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμὸν, 625
 Σχέτλιϑ, ἔδδὲ μελαίρεπεται φιλότηϑ ἑταίρων,
 Τῆς, ἧ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων·
 Νηλῆς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φόνοιο
 Ποιήν, ἣ ἔ παιδὸς ἐδέξατο τεθνεῶντϑ·
 Καὶ ῥ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτῶ, πόλλ' ἀποτίσας, 630
 Τῶ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
 Ποιήν δεξαμένε· σοὶ δ' ἄλληκλόν τε, κακόν τε,
 Θυμὸν ἐνὶ σήθεσσι θεοὶ θέσαν, εἵνεκα κέρης
 Οἴης· νῦν δέ τοι ἐπιὰ παρίχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
 Ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῆσι· σὺ δ' Ἴλαον ἔνθεο θυμὸν, 635
 Αἶδεσσαι δὲ μέλαθρον ὑπωρόφιοι δέ τοι εἰμὲν
 Πληθύϑ ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
 Κήδισοί τ' ἔμεναι καὶ φίλλαιοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ποδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Αἴαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν, 640
 Πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν εἴσαο μυθήσασθαι·
 Ἄλλά μοι ριδάνεται κραδίη χόλω, ὀππότε' ἐκείνε
 Μνήσομαι, ὅς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
 Ἀτρεΐδης, ὡσεί τιν' ἀτίμητον μελανάσῃν.
 Ἄλλ' ὑμᾶς ἔρχεσθε, καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε· 645
 Οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἵματόεντϑ,
 Πρὶν γ' υἷὸν Πριάμοιο δαΐφρονϑ, Ἐκλορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι,
 Κτείνοντ' Ἀργαίης, κατὰ τε σμύξαι πυρὶ νῆας.
 Ἄμφι δέ τοι τῆ' μῆ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ 650
 Ἐκλορα καὶ μεμαῶτα μάχης γήσεσθαι δῖω.

Ὄς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἕκαστος ἔλων δέπας ἀμφικύπελλον,
 Σπείσαντες, παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν, ἰδὲ δμῶσι, κέλευσε,
 Φοίνικι γόρῃσαι πυκινὸν λέχθος ὅτι τάχιστα· 655
 Αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι γόρῃσαν λέχθος, ὡς ἐκέλευσε,
 Κῶεά τε, ῥῆγός τε, λίνιοό τε λεπλὸν ἄωλον·
 Ἐνθ' ὁ γέρον κατέλεκτο, καὶ ἦν δῖαν ἔμιμνεν.
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὔδε μυχῶ κλισίης εὐπήκισ·
 Τῶ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγε, 660
 Φόρβαυίθου θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρηθου.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· πὰρ δ' ἄρα καὶ τῶ
 Ἴφρις εὐζωνέθου, τὴν οἱ πόρῃ δῖος Ἀχιλλεὺς,
 Σκυῖρον ἔλων αἰπίαν, Ἐνυῆθου πτολίεθρον.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρείδαο γέροντο, 665
 Τῆς μὲν ἄρα χρυσεόισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν
 Δειδέχαί' ἄλλοθεν ἄλλοθ' ἀνασάδον, ἕκ τ' ἐρέοντο·
 Πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

Εἶπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 Ἥ ῥ' ἐθέλει νῆεσσιν ἀμυνέμεναι δῆϊον πῦρ, 670
 Ἥ ἀπέειπε, χόλον δέ τ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;

Τὸν δ' αἴτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἀτρείδῃ κύδιζε, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 Κεῖνός γ' ἕκ ἐθέλει σθέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μάλλον
 Πιμπλάνεται μένεθ'· σὲ δ' ἀναινεται, ἠδὲ σὰ δῶρα. 675
 Αὐτόν σε φράζεσθαι ἄμ' Ἀργείοισιν ἄνωγεν,
 Ὅπως κεν νῆάς τε σόης καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 Αὐτὸς δ' ἠπείλησεν, ἄμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
 Νῆας εὐστέλμης ἄλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας·
 Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι, 680
 Οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ ἐκέτι δήσει τέκμωρ
 Ἴλιε αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 Χεῖρα ἐν ὑπερέχε, ταρσσήκασι δὲ λαοί.

Ὄς ἔφαθ'· εἰσὶ καὶ οἷδε τάδ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,

Αΐας ἢ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω· 685
 Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρον κατελέξατο· ὡς γὰρ ἀνώγει,
 Ὅφρα οἱ ἐν ἵησσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 Αὔριον, ἣν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' ἔτι μιν ἄξει.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε. 690
 Δὴν δ' ἀνεω ἦσαν τετιηότες υἴες Ἀχαιῶν·
 Ὅψε δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Ἄτρεΐδη κύδιζε, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 Μὴ ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα, 695
 Μυρία δῶρα διδός· ὁ δ' ἀγῆνωρ ἐστὶ ἢ ἄλλως,
 Νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνηορήσιν ἐνήκας.
 Ἄλλ' ἦτοι κείνον μὲν ἐάσομεν, ἣ κεν ἴησιν,
 Ἢ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὅπποτε κέν μιν
 Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγη, ἢ θεὸς ὄρη.

Ἄλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες· 700
 Νῦν μὲν κοιμήσαοτε, τελαρπόμενοι φίλον ἦτορ
 Σίτε ἢ οἴνοιο· τὸ γὰρ, μένεθ' ἐστὶ ἢ ἀλκή·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῆ καλὴ ῥοδοδάκτυλ' Ἥως,
 Καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε ἢ ἵππους
 Ὀτρύνων· ἢ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοισι μάχεσθαι. 705

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεσσαν βασιλῆες,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεσ' ἵπποδάμοιο.
 Καὶ τότε δὴ σπαΐσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστ'·
 Ἐνθάδ' ἐκοιμήσαντο, ἢ ὕπνῃ δῶρον ἔλοντο.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Κ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ἀγρυπνήσας, ἀνίστησι τὰς ἀρίστες τῶν Ἑλλήνων, αὐτὸς τε, ἔξ Μενέλαου. ἔξ ἐπὶ τῆς τάφρου συμβουλευσάμενοι, πέμπουσι κατὰσκοπούς εἰς τὸ τῶν Τρῶων στρατόπεδον, Ὀδυσσεύα ἔξ Διομήδη· Οἱ Δόλωνα μὲν συνανήσαντες ἀναιροῦσι Πυθόμενι δὲ παρ' αὐτῷ, Ῥῆσόν τινα βασιλεία ἔξ Θρᾶκας παρῆναι, ἔνθα τε ἐστρατοπεδεύσαντο, ἐπιελθόντες δολοφονοῦσι τὸν Ῥῆσον, ἔξ τῶν ἐταίρων τινὰς, ἔξ τὰς ἵππους ἀπελάσαντες, εἰς τὸν ναῦσταθμον παρ' ἀγίνονται.

Νυκτεγερσία· Δολώνεια, ἔξ Ῥῆσος.

Κάππα δ' ἀπ' ἀμφοτέρων σκοπιαζέμεν ἤλυθον ἄνδρες.

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριζῆες παναχαιῶν
 Εὐδὸν παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνω·
 Ἄλλ' ἐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Ὑπνὸν ἔχε γλυκερὸς, πολλὰ φρεσὶν ὄρμαινοῖα.
 Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ νόσις Ἴδρης ἠΰκόμοιο,

Τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφαλον, ἢ χάλαζαν,
 Ἢ νιφελὸν, ὅτε πῆρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρέρας,
 Ἢ ἐπιθεὶ πολέμοιο μέγα σόμα πευκεδανοῖο.
 Ὡς πυκινὸν ἐν γήθεσσι ἀνεσονάχιζ' Ἀγαμέμνων,
 Νειόθεν ἐκ κραδίης· τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός. 10
 Ἦτοι ὅτ' ἐς πεδίου τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειε,
 Θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἴλιόθι πρὸ,
 Αὐλῶν, συρίγγων τ' ἐνοπήν, ὄμαδόν τ' ἀνθρώπων·
 Αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆας τε ἴδοι ἢ λαὸν Ἀχαιῶν,
 Πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνης ἔλκετο χαίτας 15
 Ὑψόθ' ἐόντι Διὶ· μέγα δ' ἔσενε κυδάλιμον κῆρ.
 Ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βελλῆ,
 Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον Νηληϊῶν ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 Εἴ τινά οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναίω,
 Ἢ τις ἀλεξίκακ' ὄπασιν Δαναοῖσι γένοιο. 20
 Ὁρθωθείς δ' ἐνδυνε περὶ γήθεσσι χιῶνα,
 Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
 Ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἐέσσατο δέρμα λέοντο
 Λίθων, μεγάλοιο, ποδηνεκές· εἶλετο δ' ἔγχ'.
 Ὡς δ' αὐτως Μενέλαον ἔχε τρόμος· ἐδὲ γὰρ αὐτῷ 25
 Ὑπὸ ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μὴ τι πάθοιεν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἔθεν εἵνεκα παλὺν ἐφ' ὑγρῆν
 Ἦλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες·
 Παρδαλήη μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψε
 Ποικίλη, αὐτὰρ ἐπὶ σεφάνην κεφαλῆφιν αἰείρας 30
 Θήκατο χαλκείην· δόρυ δ' εἶλετο χειρὶ παχείῃ.
 Βῆ δ' ἴμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεὸν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἦνασσε, θεὸς δ' ὡς τίετο δῆμῳ.
 Τὸν δ' εὖρ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἐνλεα καλὰ,
 Νηὶ παρὰ πρύμνῃ· τῷ δ' ἀσπάσι γενεὴ ἐλθῶν. 35
 Τὸν πρότερον προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Τίφθ' ἔτως, ἠδεῖς, κορύσσειαι; ἢ τιν' ἐταίρων
 Ὀτρύνεις Τρῶεσσι ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς

Δείδω, μὴ ἔτις τοι ὑπόχηται τόδε ἔργον,
 Ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἷοι ἐπελθῶν, 40
 Νύκλα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Χρῆν βελῆς ἐμὲ κὶ σὲ, διοτρεφεὺς ὦ Μενέλαε,
 Κερδαλέης, ἣτις κεν ἐρύσσεται ἠδὲ σαώσει 45
 Ἀργείους κὶ νῆας· ἐπεὶ Διὸς ἐτράπελο φρήν.

Ἐκλορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν·
 Οὐ γάρ πω ἰδόμην, εἰδ' ἔκλυον αὐδῆσαντο,
 Ἄνδρ' ἓνα τοσσαδέ μερμερ' ἐν ἡμαλι μητίσσανται,
 Ὅσσ' Ἐκίωρ ἔρρεξε Διὶ φίλοισι υἱας Ἀχαιῶν,
 Αὐτως, ἔτε θεῶν υἱὸς φίλοισι, ἔτε θεοῖο. 50

Ἔργα δ' ἔρεξ', ὅσα φημί μελησέμεν Ἀργείοισι
 Δηθά τε κὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιῆς.
 Ἄλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα κὶ Ἰδομενεῖα κάλεσσον,
 Ῥίμφα θεῶν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
 Εἶμι, κὶ ὄτρυνέω ἀνστήμεναι ἄκ' ἐθέλησιν 55

Ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλειον, ἠδ' ἐπιείλαυ.
 Κεῖνε γάρ κε μάλισσα πυθοῖαλο· τοῖο γὰρ υἱὸς
 Σημαίνει φυλάκεσσι, κὶ Ἰδομενεῖο ὀπάων,
 Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλισσα. 60

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Πῶς γάρ μοι μύθη ἐπιέλλεσθαι, ἠδὲ κελεύεις;
 Αὐθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεσμένον εἰσόκεν ἔλθης,
 Ἥε θεῶν μεῖά σ' αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιείλω;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Αὐθι μένειν, μὴ πως ἀβρολάξομεν ἀλλήλοισιν 65
 Ἐρχομένω· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στραῖόν εἰσι κέλευθοι·
 Φθέγγεο δ', ἣ κεν ἴηδα, κὶ ἐγρήγορσθαι ἄνωχθι,
 Πατρῶθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
 Πάντας κυδάνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ·

Ἄλλὰ κὶ αὐτοὶ περ πονεῶμεθα· ὣδ' ὅτε ἄμμι 70
 Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἴσι κακότητα βαρεῖαν.

Ὡς εἰπὼν, ἀπεπέμπεν ἀδελφεὸν, εὖ ἐπιείλας.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰένα μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν.

Τὸν δ' εὗρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ,
 Εὐνῆ ἐνὶ μαλακῇ· παρὰ δ' ἔνθα ποικίλ' ἔκειτο, 75
 Ἄσπις, καὶ δύο δῆρε, φαινή τε τρυφάλεια·

Πὰρ δὲ ζωστῆρ κεῖτο παναίοιο, ὧ ῥ' ὁ γεραίος
 Ζώννουθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο,
 Λαὸν ἄγων· ἐπεὶ ἔ μὲν ἐπέτρπε γῆραϊ λυγρῶ.
 Ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶν, κεφαλὴν ἐπαείρας, 80
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ ἐξερσεῖνέλο μύθη·

Τίς δ' ἔτω κατὰ νῆας ἀνά στρατὸν ἔρχεαι οἶ, ὅ
 Νύκτα δι' ὄρφναίνῃ, ὅτε θ' εὐδῶσι βροτοὶ ἄλλοι;
 Ἥέ τιν' ἐρήων διζήμεν, ἢ τιν' ἐταίρων;
 Φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ; 85

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπεὶα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδ' Ἀχαιῶν
 Εἴσεαι Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 Ζεὺς ἐνέηκε νόνοισι διαμπερές, εἰσόκ' αὐτμῆ 90
 Ἐν σῆδεσσι μένη, καὶ μοι φίλα γένατ' ὄρωρη.

Πλάζομαι ὦδ', ἐπεὶ ἔ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμ' ὕπν' ἔ
 Ἰξάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμ' καὶ κῆδε' Ἀχαιῶν.
 Αἰνῶς γὰρ Δαναῶν πέρι δεΐδία, ἐδέ μοι ἦτορ
 Ἐμπεδον, ἄλλ' ἀλαλύκηναι· κραδίη δέ μοι ἔξω
 Στήθεων ἐκθρῶσκει, τρομέει δ' ὑπο φαίδιμα γυῖα. 95

Ἄλλ' εἴ τι θραίνεις, ἐπεὶ ἐδέ σέ γ' ὕπν' ἰάνει,
 Δεῦρ' ἐς τῆς φύλακας καταβείομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
 Μῆ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδδηκότες, ἠδὲ καὶ ὕπνω,
 Κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάλχῳ λάθωνται·
 Δυσμενέες δ' ἄνδρες χεδὸν εἶαται, ἐδέ τι ἴδμεν, 100

Μῆ πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπεὶα Γεγήνι ἱππότα Νέστωρ·
 Ἀτρεΐδη κύδιζε, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 Οὐδ' ἔτι ἔκλογι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς

- Ἐκίελέσει, ὅσα πῆ νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω 105
 Κήδεσι μοχθήσειν ἢ πλείοσιν, εἶπεν Ἀχιλλεύς
 Ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μέλας θρέψη φίλον ἦτορ.
 Σοὶ δὲ μάλ' ἔψομ' ἐγώ· προῦθι δ' αὖ ἢ ἐγείρομεν ἄλλους,
 Ἥμῃν Τυδείδην δευρικλυτὸν, ἠδ' Ὀδυσῆα,
 Ἥδ' Αἴαντα ταχύν, ἢ Φυλέῃ ἄλκιμον υἱόν. 110
 Ἄλλ' εἴτις ἢ τῆσδε μέλοιχόμενῃ καλέσειεν,
 Ἀντίθεόν τ' Αἴαντα ἢ Ἰδομενεῆα ἀνακτα·
 Τῶν γὰρ νῆες ἕασιν ἑκασάτω, ἔδῃ μάλ' ἐσγύς.
 Ἀλλὰ, φίλον περ ἐόντα ἢ αἰδοῖον Μενέλαον,
 Ναικέσω, εἴπερ μοι νεμεσήσεται, ἔδ' ἐπικεύσω, 115
 Ὡς εὖδει, σοὶ δ' οἶω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι·
 Νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστήας πονέεσθαι
 Λισσόμενῃ· χρεῖώ γὰρ ἰκάνεται ἐκέτ' ἀνεκλός.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Ὡ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε ἢ αἰτιάαδαι ἄνωγα· 120
 Πολλάκι γὰρ μεδίει τε, ἢ ἐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
 Οὔτ' ὄκνω εἶκων, ἔτ' ἀφραδίησι νόοιο,
 Ἄλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων, ἢ ἐμὴν πολιδέσμενῃ ὀρμήν·
 Νῦν δ' ἐμέο πρότερον μάλ' ἐπέγρετο, καί μοι ἐπέση·
 Τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι, ἔς σὺ μεταλλάξ. 125
 Ἄλλ' ἴομεν· κείνης δὲ κίχησόμεθα πρὸ πυλάων
 Ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γὰρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέεσθαι.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπαῖα Γεργίῃ ἱππότα Νέσωρ·
 Οὔτως ἔτις ἐοῖ νεμεσήσεται, ἔδ' ἀπιδήσει
 Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ ἢ ἀνώγη. 130
 Ὡς εἰπὼν, ἔνδυνε περὶ σῆδεσσι χιλῶνα,
 Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πῆδιλα,
 Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικέεσσαν,
 Διπλῆν, ἐκλαδίην· ἔλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 Εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔσχετ' ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ. 135
 Βῆ δ' ἵεναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιλώνων
 Πρῶτον· ἐπεὶ Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,

Ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιϑ ἱππότα Νέστωρ
 Φθεγγάμενϑ· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
 Ἐκ δ' ἤλθε κλισίης, καὶ σφραγὸς πρὸς μῦθον ἔειπε· 140

Τίφθ' ἔτω κατὰ νῆας ἀνά στρατὸν οἷοι ἀλάσθῃ,
 Νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτι δὴ χρεῖώ τόνον ἴκει;

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιϑ ἱππότα Νέστωρ·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Μὴ νεμέσσα· τοῖον γὰρ ἄχϑ' βεβίηκεν Ἀχαιῆς. 145

Ἄλλ' ἔπευ, ὄφρα κ' ἄλλον ἐγείρομεν, ὅν τ' ἐπέοικε
 Βελάς βελεύειν, ἢ φευγέμεν, ἢ ἐμάχεσθαι.

ᾠς φάθ'· ὁ δὲ κλισίηνδε κίων πολύμηλις Ὀδυσσεύς,
 Ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκϑ' δέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτῆς.

Βάν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον 150

Ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι

Εὐδὸν· ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔλχεα δὲ σφιν

ᾠς ἐπὶ σαρβαλῆρϑ ἐλήλατο· τῆλε δὲ χαλκὸς

Λάμφ', ὡς ἀσεροπὴ πάλῃος Δίϑ· αὐτὰρ ὄγ' ἤρως

Εὐδ'· ὑπὸ δ' ἔσρωτο βῆνὸν βοῶν ἀγραύλοιο· 155

Αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τεύχοντο φαεινός.

Τὸν παρσῆς ἀνέγειρε Γερήνιϑ ἱππότα Νέστωρ,

Λάξ ποδὶ κινήσας, ὄτρυνέ τε, νεῖκεσέ τ' ἀντήν·

Ἐγρεο, Τυδέϑ υἱέ· τί πάννηχον ὕπνον ἀωτεῖς;

Οὐκ αἴεις, ὡς Τρῶες ἐπὶ θρωσμοῶ πεδίοιο 160

Εἴαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγϑ δ' ἔτι χῶρϑ ἐρύκει;

ᾠς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρθουσε,

Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Σχέτλιός ἐσσι, γεραῖέ· σὺ μὲν πόνον ἔποιε λήγεις·

Οὐ νῦ κ' ἄλλοι ἔασιν νεώτεροι υἱῆς Ἀχαιῶν, 165

Οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλῆα,

Πάντη ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραῖέ.

Τὸν δ' αὐτε προσέειπε Γερήνιϑ ἱππότα Νέστωρ·

Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλϑ, κατὰ μοῖραν ἔειπες.

Εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 170

Καὶ πολλὰς, τῶν κέν τις ἐποιχόμενῳ καλέσειεν·
 Ἄλλὰ μάλα μεγάλη χρεῖα βεβίηκεν Ἀχαιοῖς·
 Νῦν γάρ δῃ πάντεςσιν ἐπὶ ξυρῷ Ἰσαλαὶ ἀκμῆς·
 Ἡ μάλα λυγρὸς ὄλεθρῳ Ἀχαιοῖς, ἥε βιώναι.
 Ἄλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα ταχύν, ἢ Φυλῆῳ υἷον, 173
 Ἄντησον, σὺ γάρ ἐσσι νεώτερός· εἴ μ' ἐλεαίρεις.
 Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἄμφ' ὅμοισιν ἐέσσαλο δέρμα λέοντός
 Αἴθωνῳ, μέγαλοιο, ποδηνεκῆς· εἴλειο δ' ἔγχῳ·
 Βῆ δ' ἰέναι· τὰς δ' ἔνθεν ἀνασήσας ἄγεν ἤρωσ.
 Οἱ δ' ὅτε δῆ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισι γέγοντο, 180
 Οὐδὲ μὲν εὐδούλας φυλάκων ἠγήτορας εὔρον·
 Ἄλλ' ἐγρηγορτὶ ξὺν τεύχεσιν εἶατο πάντες.
 Ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσονται ἐν αὐλῇ,
 Θηρὸς ἀκάσταντες κρατερόφρονῳ, ὅς τε καθ' ὕλην
 Ἐρχηται δι' ὄρεσφι· πολλὺς δ' ὄρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ 185
 Ἄνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνῳ ὄλωλεν·
 Ὡς τῶν νήδυμῳ ὕπνῳ ἀπὸ βλεφάροισιν ὀλώλει,
 Νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
 Τετράφαδ', ὀππὸτ' ἐπὶ Τρώων αἴτιον ἰόντων.
 Τὰς δ' ὁ γέρον γήθησεν ἰδὼν, θάρσυνέ τε μύθῳ, 190
 Καὶ σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσειε· μηδέ τιν' ὕπνῳ
 Αἰρεῖτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.
 Ὡς εἰπὼν, τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βελλῆν. 195
 Τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης, ἢ Νέσωρος ἀγλαὸς υἷος,
 Ἥϊσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάσασθαι.
 Τάφρον δ' ἐκδιαβάειτες ὄρυκλήν, ἐδριόωντο
 Ἐν καθαρῷ, ὅθι δῆ νεύων διεφαίνετο χῶρος
 Πικρόντων· ὅθεν αὐτὶς ἀπέγραπεί' ὄβριμῳ Ἐκίωρος, 200
 Ὅλλυς Ἀργείας, ὅτε δῆ περὶ νύξ ἐκάλυψεν.
 Ἐνθα καθεζόμενοι, ἔπε' ἀλλήλοισι πίφασσκον·
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γεργήνῳ ἱππότητα Νέσωρος·

ὦ φίλοι, ἐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἐφ' αὐτῆ
 Θυμῷ τολμῆνί μετὰ Τρῳᾶς μεγαθύμους 205

Ἐλθεῖν; εἴ τινά πε δῆϊων ἔλοι ἐχολόωντα,
 ἢ τινά πε κ' φῆμιν ἐνὶ Τρῳεσσι πύδοιλο,
 Ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν· ἢ μεμῆασιν
 Αὔδι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ πῶλινδε
 Ἄψ ἀναχωρήσασιν, ἐπεὶ δαμάσανλό γ' Ἀχαιῆς. 210

Ταῦτά κε πάντα πύδοιλο, κ' ἄψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
 Ἀσκηθῆς, μέγα κέν οἱ ὑπεράνιον κλέϑ' εἴη
 Πάντας ἐπ' ἀνδρώπας, καὶ οἱ δόσις ἔσσεται ἐδλή.

Ὅσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέεσσιν ἄριστοι,
 Τῶν πάντων οἱ ἕκασϑ' οἷν δῶσσι μέλαιναν, 215
 Θῆλυν, ὑπόρρηνον· τῆ μὲν κίερας ἐδὲν ὁμοῖον·
 Αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι κ' εἰλαπίνησι παρέσαι.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ·
 Τοῖσι δὲ κ' μελέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Νέσσορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη κ' θυμὸς ἀγήνωρ 220
 Ἀνδρῶν δυσμενέων δύναϊ στρατὸν, ἐβγυς εὐόλια,
 Τρῳῶν· ἀλλ' εἴ τις μοι ἀνὴρ ἄμ' ἔποιλο κ' ἄλλϑ',
 Μᾶλλον θαλπωρῆ, κ' θαρσαλεώτερον ἔσαι.

Σύν τε δὴ ἐρχομένω, καὶ τε πρὸ ὁ τῆ ἐνόησεν,
 Ὅπως κέρδϑ' ἔη μὲνϑ' δ' εἶπερ τι νοήσῃ, 225
 Ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόϑ', λεπτή δέ τε μῆτις.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπειθαι·
 Ἦθελέτην Αἴαντιε δύω, θεράποντες Ἄρηϑ',
 Ἦθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἠθελε Νέσσορϑ' υἱός·
 Ἦθελε δ' Ἀτρεΐδης, δευρικλειτὸς Μενέλαϑ'. 230

Ἦθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδύναϊ ὄμιλον
 Τρῳῶν· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
 Τοῖσι δὲ κ' μετέειπεν ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

Τυδείδη Διομήδης, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 Τῶν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσῃαι, ὅν κ' ἐδέληοθα, 235
 Φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμῆασί γε πολλοί·

Μηδὲ σύγ' αἰδόμεν' ὄσῃσι φρεσὶ, τὸν μὲν ἀρείω,
 Καλλείπειν· σὺ δὲ χείρον' ὀπάσσειαι, αἰδοῖ εἰκων,
 Ἐς γενεὴν ὀρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδειςεν δὲ περὶ Ξανθῷ Μενελάω. 240

Τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
 Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆ' ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
 Οὐδέ περὶ μὲν πρόφρων κραδίη κῆ θυμὸς ἀγήνωρ
 Ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη; 245

Τέττε δ' ἐσπομένοιο, κῆ ἐκ πυρός αἰδομένοιο·

Ἄμφω νοσήσαιμεν, ἐπεὶ πῆρι οἶδε νοῆσαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖ' Ὀδυσσεύς·

Τυδείδη, μήτ' ἄρ' με μάλ' αἶνεε, μήτε τι νείκει·

Εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις. 250

Ἄλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νύξ ἄνεται, ἔσγυδι δ' ἠώς·

Ἄσπρα δὲ δὴ προδέθηκε· παρώχηκεν δὲ πλέων νύξ

Τῶν δύο μοιράων, τρίατη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.

Ὡς εἰπόνθ', ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην·

Τυδείδη μὲν δῶκε μενεπτόλεμ' Ἰφιδάμαντος 255

Φάσγανον ἄμφηκες, τὸ δ' ἐὸν παρὰ νηυσὶ λέλειπτο,

Καὶ σάκ' ἄμφι δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε

Ταυρεῖην, ἄφalon τε, κῆ ἄλοφον· ἦτε καλαῖτυξ

Κέκληται· ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.

Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδυβ' ἰδρυβίον, ἠδὲ φαρέτρην, 260

Καὶ ξίφ' ἄμφι δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,

Ῥινθ' ἰσθμίου· πολέσιν δ' ἐντοθ' ἰμάσιν

Ἐντέταλο σερραῶς· ἐκλοθ' δὲ λευκοὶ ὀδόντες

Ἀργιόδοσι· ὕς θ' ἀμείβεται ἔχον ἔνθα κῆ ἔνθα,

Εὐ κῆ ἐπιζαμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῆλι' ἀρήρει· 265

Τὴν ῥά ποτ' ἐξ Ἐλεῶν Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο

Ἐξέλετ' Ἀυτόλυκ', πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας·

Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι,

Ἀμφιδάμας δὲ Μόλω δῶκε ξεινήιον εἶναι·

Αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ᾧ παιδί φορῆναι· 270

Δὴ τότε Ὀδυσσῆα πύκασεν κάρη ἀμφιθεῖσα.

Τῷ δ', ἐπεὶ ἔν ὄπλοισιν ἐγὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,

Βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόδι πάντας ἀρίστας.

Τοῖσι δὲ δεξιὸν ἤκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο

Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' ἔκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι, 275

Νύκτα δι' ὀρφνάην, ἀλλὰ κλάγξαντο ἄκυσαν.

Χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιδ' Ὀδυσσεύς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνη·

Κλυθί μευ, ἀγχιόχοιο Διὸς τέκνα, ἦτε μοι αἰεὶ

Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσασα, εἰδέ σε λήθω

Κινύμενα· νῦν αὖτε μάλιστά με φίλε', Ἀθήνη· 280

Δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι,

Ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κεν Τρώεσσι μελήσει.

Δεύτερον αὐτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Κέκλυθι νῦν ἢ ἐμεῖο, Διὸς τέκνα, Ἀτρυτώνη·

Σπεῖό μοι, ὡς ὅτε πατρὶ ἄμ' ἔσπεο Τυδείϊ δίφω 285

Ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦει·

Τῆς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιῆς·

Αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι

Κεῖσ'· ἀτὰρ ἀψ' ἀπιῶν μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα,

Σὺν σοί, δῖα θεὰ, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστη· 290

Ὡς νῦν μοι ἐδέλυσσα παρίσασο, καί με φύλασσε.

Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βῆν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,

Ἀδμήτην, ἣν ἔπω ὑπὸ ζυγὸν ἠγαγεν ἀνῆρ·

Τὴν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.

Ὡς ἔφασκεν εὐχόμενοι· τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 295

Οἱ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κάρη μεγάλῳιο,

Βάν ῥ' ἴμεν, ὥςτε λέοντε δύω, διὰ νύκτα μέλαιναν,

Ἀμφόνον, ἀνέκυσας, διὰ τ' ἔνλεα, ἢ μέλαν αἶμα.

Οὐδὲ μὲν εἰδὲ Τρώας ἀγήνορας εἶασεν Ἐκκίωρ

Εὐδαιν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστας, 300

Ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἠγήτορες, ἠδὲ μέδουλες·

Τὰς ὄγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠρτύειο βελήν·

Τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποχόμενῳ τελέσειε,
Δώσω ἐπὶ μεγάλῳ, μιδδὸς δέ οἱ ἄρκιῳ ἔσται.

Δάσω γὰρ δίφρον τε, δύο τ' ἐριαύχενας ἵππων,
Οἳ κεν ἀριστεύωσι δοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ὅστις κεν τλαίῃ, οἳ τ' αὐτῶ κῦδῳ ἄροιο,
Νηῶν ὠκυπόρων χεδὸν ἐλθέμεν, ἕκ τε πυθέσθαι,

Ἢε φυλάσσονται νῆες δοαί, ὡς τοπάρῳ περ,
Ἢ ἤδη, χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρεσσι δαμέντες,

Φύξιν βελεύωσι μετὰ σφίσιν, ἐδ' ἐθέλωσι
Νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῶ.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεῳ υἱὸς,
Κήρυκῳ θείοιο, πολύχρυσῳ, πολύχαλκῳ,

Ὅς δὴ τοι εἶδῳ μὲν ἔην κακὸς, ἀλλὰ ποδώκης·
Αὐτὰρ ὁ μὲν ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.

Ὅς ῥα τότε Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι εἶπε παρασάς·

Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
Νηῶν ὠκυπόρων χεδὸν ἐλθέμεν, ἕκ τε πυθέσθαι.

Ἄλλ' ἄγε, μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάχθε, καὶ μοι ὄμοσσον·

Ἢ μὲν τῆς ἵππων τε, καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ,
Δωσέμεν, οἳ φορέωσιν ἀμύμονα Πηλείωνα·

Σοὶ δ' ἐγὼ ἔχ' ἄλιῳ σκοπὸς ἔσσομαι, ἐδ' ἀποδόξης·

Τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερὲς, ὄφρ' ἂν ἴκωμαι.

Νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι περ μέλλωσιν ἄριστοι

Βελάς βελεύειν, ἢ φευγέμεν, ἢ μάχεσθαι.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβει, καὶ οἳ ὄμοσσε·

Ἴσω νῦν Ζεὺς αὐτὸς, ἐρίγδωπῳ πόσις Ἥρης,

Μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλῳ

Τρώων· ἀλλὰ σε φημὶ διαμπερὲς ἀγλαϊεῖσθαι.

Ὡς φάτο, καὶ ῥ' ἐπιόρκον ἀπόμοσε· τὸν δ' ὀρόθονεν.

Δείματα δ' ἀμφ' ὁμοίῳ ἐβάλλετο καμπύλα τόξα·

Ἔσσαλο δ' ἐκίοδεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,

Κρατὶ δ' ἐπὶ κλισίῃ κινέην· ἔλε δ' ὄξυν ἀκοῖα.

Βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατῶ· ἐδ' ἄρ' ἔμελλεν
Ἐλθῶν ἐκ νηῶν ἀψ' Ἐκτορι μῦθον ἀποΐσειν.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε κ' ἀνδρῶν κάλλιφ' ὄμιλον,
Βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαῶς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
Διογενῆς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·

340

Οὗτός τοι, Διομήδης, ἀπὸ στρατῶ ἔρχεται ἀνὴρ,
Οὐκ οἶδ', ἣ νῆεσσιν ἐπίσκοπος ἡμέτερῃσιν,
Ἥ τινα συλήσων νεκύων καταλεθνεϊῶτων.

Ἄλλ' ἐῷμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
Τυθόν· ἐπαῖα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν

345

Καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσιν,
Αἰεὶ μιν προτὶ νῆας ἀπὸ στρατόφιν προτιειλεῖν
Ἔλχει ἐπαΐσσων, μὴ πως προτὶ ἄστυ ἀλύξῃ.

Ὡς ἄρα φωνήσαντες, πάρεξ ὁδῶ ἐν νεκύεσσι
Κλινθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὤκα παρεδραμεν ἀφραδίῃσιν.

350

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην, ὅσσον τ' ἐπίερα πέλονται
Ἡμιόνων, αἰ γάρ τε βοῶν προφερέεσραί εἰσιν
Ἐλκόμεναι νεοῖο βαθείης πηλὸν ἄροτρον·

Τῷ μὲν ἐπεδραμέτην· ὁ δ' ἄρ' ἔση δῶπον ἀκέσας.
Ἐλπεῖο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποσρέφοντας ἐταίρους

355

Ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἐκτορῶ ὀτρύναντι·
Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄπεσαν δερηνεκῆς ἢ κ' ἔλασσον,
Γινῶ ῥ' ἀνδρας δηΐας· λαιψηρὰ δὲ γέναϊ' ἐνώμα
Φευγόμεναι· τοὶ δ' αἶψα διώκειν ὠρμήθησαν·

Ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντι δύο κύνες εἰδότε δήρης,
Ἥ κεμάδ', ἣε λαῶν, ἐπαίγειον ἔμμενῆς αἰεὶ

360

Χῶρον ἀν' ὑλήενδ', ὁ δὲ τε προθέησι μεμηκῶς·
Ὡς τὸν Τυδείδης, ἠδὲ πολίπορθ' Ὀδυσσεύς,
Λαῶ ἀπολήξαντες, διώκειον ἔμμενῆς αἰεὶ.

Ἄλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάεσσιν,
Φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μὲν ἔμβαλ' Ἀθήνη
Τυδείδῃ· ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιλῶνων
Ἐθαίῃ ἐπευξάμεν βαλέειν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλλη

365

Δυρὶ δ' ἐπαίσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

Ἦέ μὲν, ἤέ σε δυρὶ κιχήσομαι· ἔδὲ σέ φημι 370

Δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξαι· αἰπὺν ὄλεθρον.

Ἦ ῥα, κὴ ἔλχῃ ἀφῆκεν, ἐκὼν δ' ἠμάρτανε φωτός·

Δεξιτερόν δ' ὑπὲρ ὤμων εὐξόσθ' ἀκωκῆ

Ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὁ δ' ἄρ' ἔση, τάρβησέν τε,

Βαμβαίνων, ἄραβῃ δὲ διὰ στόμα γίνετ' ὀδόντων, 375

Χλωρὸς ὑπαὶ δαίης· τῶν δ' ἀδμαίνουσι κιχήτην·

Χειρῶν δ' ἀψάδην· ὁ δὲ δακρύσας ἔπῃ ἤυδα·

Ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔσι γὰρ ἔνδον

Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμηλός τε σίδηρῃ·

Τῶν κ' ὑμῖν χαρίσαιο παλῆς ἀπερείσι' ἀποινα, 380

Εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενῃ προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατῃ καλαδύμιτ' ἔσω·

Ἄλλ' ἄγε, μοι τόδε εἶπε, κὴ ἀτρεκέως καλάλεξον·

Πῆ δ' ἔτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατῷ ἔρχεαι οἷτ', 385

Νύκτια δὲ ὀρφναίην, ὅτε δ' εὐδυσσι βροτοὶ ἄλλοι;

Ἦ τινα συλήσων νεκύων καλαίεθναιώτων;

Ἦ σ' Ἐκλῶρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα

Νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκε;

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμα γυῖα· 390

Πολλῆσιν μ' ἄτησι παρὲκ νόον ἠγάγευ Ἐκλῶρ,

Ὅς μοι Πηλείωντ' ἀγαυῷ μώνυχας ἵππους

Δωσέμεναι καλένευσε, κὴ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·

Ἦνώγει δέ μ' ἰούλα, δοῖν διὰ νύκτια μέλαιναν,

Ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἕκ τε πυθέσθαι, 395

Ἦε φυλάσονται νῆες θοαί, ὡς τοπάρῃ περ,

Ἦ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἠμετέρησι δαμνέντες,

Φύξιν βυλεύοιτα μετὰ σφίσιν, ἔδ' ἐθέλοιστε

Νύκτια φυλασέμεναι, καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῶ.

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 400

Ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δάμων ἐπεμαίετο θυμὸς,

Ἴππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγενοὶ
 Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἢ δ' ὀχέεσθαι,
 Ἄλλω γ', ἢ Ἀχιλλῆϊ, τὸν ἀθάνατη τέκε μήτηρ.
 Ἄλλ' ἄγε, μοι τόδε εἶπε, ἢ ἀτρεκέως καλάλεξον· 405

Πῶ νῦν δεῦρο κίων λίπες Ἐκτορα, ποιμένα λαῶν;
 Πῶ δέ οἱ ἔνλεα κῆται ἀρήϊα; πῶ δέ οἱ ἵπποι;
 Πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε ἢ ἔυναί;
 Ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν ἢ μεμάασιν
 Αὔθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ ἐπὶ ὄλινθε 410

Ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιῆς.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καλαλέξω·
 Ἐκτῶρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βεληφόροι εἰσὶ,
 Βελάς βελεύει δαίς παρὰ σήματι Ἴλη, 415

Νόσφιν ἀπὸ φλοίσθου φυλακὰς δ' ἄς εἴρῃαι, ἤρως,
 Οὔτις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν, ἐδὲ φυλάσσει.
 Ὅσσαι γὰρ Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη,
 Οἱ δ' ἐγρηγόρῃσιν, φυλασσέμεναί τε κέλονται
 Ἀλλήλοισ· ἀτὰρ αὖτε πολυκλήσοι ἐπίκερροι 420

Εὐδῶσι· Τρῶσιν γὰρ ἐπιτραπέεσι φυλάσσειν·
 Οὐ γὰρ σφιν παῖδες χερδὸν εἶαται, ἐδὲ γυναῖκες.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·
 Πῶς γὰρ νῦν Τρῶεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
 Εὐδῶσ', ἢ ἀπάνευθε; δειπέ μοι, ὄφρα δαείω. 425

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 Τοιγὰρ ἐγὼ ἢ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καλαλέξω·
 Πρὸς μὲν ἀλός Κᾶρες, ἢ Παῖονες ἀγκυλότοχοι·
 Καὶ Λέλεγες, ἢ Καύκωνες, δίοι τε Πελασγοί·
 Πρὸς Θύμβρης δ' ἐλάχον Λύκιοι, Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι, 430
 Καὶ Φρύγες ἵπποδάμοι, ἢ Μήονες ἵπποκορυσταί.

Ἄλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερρέεσθε ἕκαστα;
 Εἰ γὰρ δὴ μέγαλον Τρώων καλαδῦναι ὄμιλον,
 Θρήϊκες οἷδ' ἀπάνευθέ νεήλυδες, ἕχαλοι ἄλλων·

Ἐν δὲ σφιν Ῥῆσϙ βασιλεὺς, πᾶσις Ἡιονῆϙ. 435
 Τῶ δὴ καλλίσθης ἵππης ἴδον, ἠδὲ μεγίσθης·
 Λευκότεροι χιόνϙ, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
 Ἄρμα δὲ οἱ χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται·
 Τεύχεα δὲ χρύσεια, πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Ἦλυθ' ἔχων· τὰ μὲν ἔτι καλαβνητοῖσιν ἔοικεν 440
 Ἄνδρῃσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἄλλ' ἐμὲ νῦν μὲν νηυσὶ πελάσσειον ὠκυπόροισιν,
 Ἦ ἐμὲ δήσαντες λίπει' αὐτόθι νηλείϊ δεσμῶ,
 Ὀφρα κεν ἔλθῃλον, καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,
 Ἦὲ κατ' αἴσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἠὲ καὶ ἔκι. 445

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῶ,
 Ἐθλά περ ἀλγείλας, ἐπεὶ ἴκεο χεῖρας ἐς ἀμάς·
 Εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν, ἠὲ μεθῶμεν,
 Ἦ τε καὶ ὕστερον εἶδα θοάς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 450
 Ἦὲ διοπλεύσων, ἠὲ ἐναντίβιον πολεμίζων·
 Εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμῆς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
 Οὐκ ἔτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσεαι Ἀργείοισιν.

Ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἐμελλε γενεῖε χειρὶ παχείῃ
 Ἀφάμενϙ λίσσεσθαι· ὁ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε, 455
 Φασγάνῳ αἰξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοῦλε·
 Φθεγγομένεθ δ' ἄρα τῶ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
 Τῶ δ' ἀπο μὲν κλιδέην κυνέην κεφαλῆσιν ἔλοντο,
 Καὶ λυκέην, καὶ τόξα παλίνονα, καὶ δόρυ μακρὸν·
 Καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι διϙ Ὀδυσσεὺς 460

Ἦψὸς ἀνέχεθε χειρὶ, καὶ εὐχόμενϙ ἔπϙ ἦυδα·
 Χαῖρε, θεᾶ, τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρῶτην ἐν Ὀλύμπῳ
 Πάντων ἀθανάτων ἐπιβασόμεθ· ἀλλὰ καὶ αὐτίς
 Πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππης τε καὶ εὐνάς.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὕψὸς αἰείρας, 465
 Θῆκεν ἀνὰ μυρικήν· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε,
 Συμμάρψιας δόνακας, μυρικής τ' ἐριδηλέας ὄζυς,

Μῆ λάθοι αὐτίς ἰόντες, θοὴν διὰ νύκτα μέλαμναν.
 Τὼ δὲ βάτην προτέρω, διὰ τ' ἔντεα ἢ μέλαν αἷμα·
 Αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλῳ ἶξον ἰόντες· 470
 Οἱ δ' εὖδον καμάτῳ ἀδδηκότες· ἔντεα δέ σφιν
 Καλὰ παρ' αὐτοῖσιν χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον
 Τρισιοχεί· παρὰ δέ σφιν ἐκάσῳ δίζυγες ἵπποι·
 Ῥῆσ' δ' ἐν μέσῳ εὖδε, παρ' αὐτῶ δ' ὠκέες ἵπποι,
 Ἐξ ἐπιδιφριάδ' ἑσπέρης, ἰμᾶσι δέδεντο. 475
 Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάροιδεν ἰδὼν Διομήδει δεῖξεν·
 Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, ἔτοιοι δέ τοι ἵπποι,
 Οὓς νῶϊν πίφασκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ, πρόφερε κρατερὸν μέν'· ἐδέ τί σε χρεὶ
 Ἐσάμεναί μελεον σὺν τεύχεσιν· ἀλλὰ λυ' ἵππης· 480
 Ἥε σύ γ' ἀνδρας ἔναυρε· μελήσθωσι δέ μοι ἵπποι.
 ὣς φάτο· τῷ δ' ἔμπνευσε μέν' ἑλκεῖ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Κτεῖνε δ' ἐπισροφάδην· τῶν δὲ σόν' ὄρνυ' ἀεικῆς
 Ἄορι θειομένων· ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
 ὣς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάνοισιν ἐπελθὼν, 485
 Αἶγεςιν, ἢ ὄϊεςσι, κακὰ φρονέων ἐνορέσθη·
 ὣς μὲν Θρηκῆας ἀνδρας ἐπ' ὤχελο Τυδέ' υἱός,
 Ὀφρα δυώδεκ' ἐπέφνε· ἀτὰρ πολύμηλις Ὀδυσσεὺς,
 Ὀντινα Τυδείδης ἄορι πλῆξειε παρὰ σάσας,
 Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μελόπιθε λαβὼν ποδὸς ἐξερῶσασκε, 490
 Τὰ φρονέων κατὰ θυμὸν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
 Ῥεῖα διέλθοιεν, μηδὲ τρομεοῖαλο θυμῷ
 Νεκροῖς ἀμβαίνουτες· ἀήθεσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κυχῆσαλο Τυδέ' υἱός,
 Τὸν τρισκαδέκαλον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα, 495
 Ἀσθμαίνουσα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῆσιν ἐπέσθη
 Τὴν νύκτ', Οἰνείδαο παῖς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης.
 Τόφρα δ' ἄρ' ὁ πλήμων Ὀδυσσεὺς λύε μώνυχας ἵππης·
 Σὺν δ' ἤειρεν ἰμᾶσι, ἢ ἐξήλαυεν ὀμίλῳ,
 Τόξῳ ἐπιπλήσων· ἐπεὶ δὲ μάστιγα φαεινῆν 500

Ποικίλῃ ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέδαι·

Ῥοίζησεν δ' ἄρα, πιφάσκων Διομήδεϊ δίῳ.

Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων, ὅ, τι κύντερον ἔρδοι·

Ἢ ὄγε δίφρον ἐλὼν, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἐκείλο,

Ῥυμῷ ἐξερούοι, ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' αἰέρας·

505

Ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιλο.

Ἔως ὁ ταῦδ' ὤρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη

Ἐγλύθειν ἰσαμένη προσέφη Διομήδεα δίον·

Νόσθῃ δὴ μνήσαι, μεγαθύμῃ Τυδέῳ υἱέ,

Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, μὴ κ' πεφοβημένῳ ἔλθῃς·

510

Μὴ πῶ τις κ' Τρῶας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλῳ.

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεῆς ὅπα φωνησάσης·

Καρπαλίμωσ δ' ἵππων ἐπεβήσατο· κόπτε δ' Ὀδυσσεὺς

Τόξω· τοὶ δ' ἐπέτονω δοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οὐδ' ἀλαοσκοπὴν εἶχ' ἀργυρότοξῳ Ἀπόλλων·

515

Ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέῳ υἱὸν ἔπεσαν,

Τῇ κοίεσσιν Τρῶων κατεδύσατο παλὺν ὄμιλον·

Ἦρσεν δὲ Θρηκῶν βεληφόρον Ἴπποκόωνίῃ,

Ῥήσθῃ ἀνεψιὸν ἐδολόν· ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορέσας,

Ὡς ἴδε χῶρον ἔρημον, ὅθ' ἔστασαν ὠκέες ἵπποι,

520

Ἄνδρας τ' ἀσπαίρουσας ἐν ἀργαλέῃσι φονῆσιν,

Ἦμωξέν τ' ἄρ' ἐπεῖτα, φίλον τ' ὀνόμηγεν ἐταῖρον·

Τρῶων δὲ κλαυγὴ τε κ' ἀσπελῆσιν ὤρωτο κυδοιμὸς

Θυρόνων ἀμυδὶς· θεῶν δὲ μέγμεγα ἔργα,

Ὅσσ' ἄνδρες ῥέξαντες ἔθαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

525

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθι σκοπὸν Ἐκλοῆσιν ἔκταν,

Ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρουξε, Διὶ φίλῳ, ὠκέας ἵππους·

Τυδείδης δὲ χαμᾶζε δορῶν ἕναρα βροτόεσσα

Ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆϊ τίθει· ἐπεβήσατο δ' ἵππων·

Μάσιξεν δ' ἵππους, τὼ δ' ἐκ ἀκούει πελέδην

530

Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.

Νέστωρ δὲ πρῶτῳ κλύπον ἄϊε, φώνησέν τε·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοσσις

Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἔρῳ; κέλεται δέ με θυμός·
 Ἴππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κλύπῳ θάλα βάλλει· 535

Αἱ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερός Διομήδης
 ὦδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἔλασάλο μώνυχας ἵππους.
 Ἄλλ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή τι πάδωσιν
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδῷ.

Οὐπω πάν εἴρηλο ἔπῳ, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί. 540
 Καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα· τοὶ δὲ χαρένεις
 Δεξιῇ ἠσπάζοντο, ἔπεσσι τε μελιχίοισι.

Πρῶτῳ δ' ἐξερέεινε Γερῆνιῳ ἱππότητα Νέσῳ·
 Εἶπ' ἄγε μ', ὦ πολύαγ' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 Ὅπως τῆσδ' ἵππους λάβειλον· καλαδύντες ὄμιλον 545
 Τρώων; ἢ τις σφῶε πόρην θεὸς ἀντιβολήσας;
 Αἰνῶς ἀκτίνεσσι εἰοκότες ἠελίοιο.

Αἰεὶ μὲν Τρῶεσσ' ἐπιμίσγομαι, ἐδέ τι φημί
 Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ, γέροντων περ ἐὼν πολεμιστής·
 Ἄλλ' ἔπω τοῖσιν ἵππους ἴδον, ἐδ' ἐνόησα, 550
 Ἄλλά τιν' ὑμῶν ὄτω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
 Ἀμφολέρῳ γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Κεῖρή τ' αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·
 ὦ Νέσῳ Νηληϊάδη, μέγα κῦδῳ Ἀχαιῶν, 555
 Ῥεῖα θεὸς γ' ἐδέλων καὶ ἀμείνονα, ἢ ἐπερ οἶδες,
 Ἴππους δωρήσασθ', ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν·
 Ἴπποι δ' οἶδες, γεραῖε, νεήλυδες, ἔς ἐρεεῖνεις,
 Θρηϊκίοι· τὸν δέ σφιν ἀνακτὴ ἀγαθὸς Διομήδης
 ἔκλιανε, πὰρ δ' ἐτάρῃσιν δυοκαίδεκα πάντες ἀρίστῃσιν· 560
 Τὸν τρισκαδέκαλον σκοπὸν εἶλομεν ἐγγύδι νηῶν,
 Τὸν ῥα διοπλήρα στρατῷ ἔμμενα ἠμελέροιο
 ἔκλιωρ τε προσέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.

Ὡς εἰπὼν, τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους,
 Κατχαλόων ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί. 565
 Οἱ δ' ὅτε Τυδείδῳ κλισίην εὐτυχίον ἵκοντο,

Ἴππες μὲν κατέδησαν εὐτμήτοισιν ἱμάσι
 Φάτῃ ἔφ' ἱππέῃ, ὅθι περ Διομήδεσσι Ἴπποι.
 Ἔσασαν ὠκύποδες, μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες.
 Νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλων
 Θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὄφρ' ἰρὸν ἐτοιμασσαῖα Ἀθήνη.
 Αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσῃ
 Ἐσβάντες, κνήμας τε, ἰδὲ λόφον, ἀμφὶ τε μηρές.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
 Νίψεν ἀπὸ χρωτὸς, ἢ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
 Ἔς ῥ' ἀσαμίνθης βάντες εὐξέσας λέσαντο.
 Τῶ δὲ λοεσσαμένω, ἢ ἀλειψαμένω λίπ' ἐλάω,
 Δείπνω ἐφιζανέτην· ἀπὸ δὲ κρητῆρ' Ἀθήνη
 Πλείς ἀφυσσάμενοι, λείβον μελιηδέα οἶνον.

Ἰπποὶ μὲν κατέδησαν εὐτμήτοισιν ἱμάσι
 Φάτῃ ἔφ' ἱππέῃ, ὅθι περ Διομήδεσσι Ἴπποι.
 Ἔσασαν ὠκύποδες, μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες.
 Νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλων
 Θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὄφρ' ἰρὸν ἐτοιμασσαῖα Ἀθήνη.
 Αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσῃ
 Ἐσβάντες, κνήμας τε, ἰδὲ λόφον, ἀμφὶ τε μηρές.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
 Νίψεν ἀπὸ χρωτὸς, ἢ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
 Ἔς ῥ' ἀσαμίνθης βάντες εὐξέσας λέσαντο.
 Τῶ δὲ λοεσσαμένω, ἢ ἀλειψαμένω λίπ' ἐλάω,
 Δείπνω ἐφιζανέτην· ἀπὸ δὲ κρητῆρ' Ἀθήνη
 Πλείς ἀφυσσάμενοι, λείβον μελιηδέα οἶνον.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Λ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ἌΓΑΜΕΜΝΩΝ, αὐτὸς τε ὀπλισάμενος, ἔ τὴς ἄλλης καθοπλίσας Ἕλληνας, ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον Ἐκτωρ δὲ, Διὸς κελεύσαντος, ἀναχωρεῖ τῆς μάχης, ἕως Ἀγαμέμνων ἐπὶ τὸν ναύσταθμον διασώζεται. Μετὰ ταῦτα Ὀδυσσεύς, κυκλωσαμένων αὐτὸν τῶν Τρώων, ἀμύνεται αὐτὸς, Αἴαντος ἔ Μενελάου βοηθησάντων αὐτῶν. Τιτρώσκονται μὲν τοὶ τῶν Ἑλλήνων οἱ ἀριστοί, Ἀγαμέμνων μὲν ὑπὸ Κρόνου, Ὀδυσσεύς δὲ ὑπὸ Σώων ὑπὸ δὲ Ἀλεξάνδρου, τοξεύονται Διομήδης, ἔ Εὐρύπυλος, ἔ Μαχάων ὃν ἱπανιόνηα σὺν Νέστορι θεασάμενος Ἀχιλλεὺς, διαπέμπεται Πάτροκλον μαθησόμενον, τίς εἴη ὁ Ἰστωμένος. Ὁ δὲ, ἀφικόμενος ἔ μαδὸν Μαχάωνα εἶναι, παρὰ τῷ Νέστορος προτρέπεται, ἢ τὸν Ἀχιλλεῖα πείσαι συμμαχεῖσθαι τοῖς Ἕλλησιν, ἢ αὐτὸς γῆν λαβὼν τῆς πανλευχίαν τῷ Ἀχιλλεῖ, ἐξελθεῖν εἰς μάχην Πάτροκλον δὲ, ἐν τῷ ἱπανέρχεσθαι, περιτυχὼν Εὐρύπυλῳ, κομίσας εἰς τὰς ναῦς θεραπεύει.

ἌΓΑΜΕΜΝΩΝΟΣ ἈΡΙΣΤΕΙΑ.

Λάμβδα δ' ἀριστίας Δαναῶν βάλον Ἐκτορος ἄνδρες.

ἮΩς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυῷ Τιθωνοῖο
Ἦρην δ', ἴν' ἀθανάτοισι φῶς φέροι ἠδὲ βροτοῖσι·
Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε δοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν·
Στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ,

Ἡ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσσε,
 Ἡμὲν ἐπ' Αἴαντι κλισίας Τελαμωνιάδαο,
 Ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆϊ· τοί ῥ' ἔχαλα νῆας εἴσας
 Εἴρυσαν, ἠγορῆ πῖσυνοι ἢ κάρτεϊ χειρῶν·
 Ἐνθα γὰρ ἦυσε θεὰ μέγα τε, δεινόν τε, 10
 Ὀρδί' Ἀχαοῖσιν, μέγα δὲ θέν' ἔμβαλ' ἐκάσῳ
 Καρδίη, ἄλληκλον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι·
 Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμ' ἔγλυκίων γένετ', ἠὲ νέεσθαι·
 Ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἀλκείδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζώννουσθαι ἄνωγεν 15
 Ἀργεῖος· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκόν.
 Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔδηκε
 Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 Δεύτερον αὖ, δῶρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
 Τὸν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε, ξεινήϊον εἶναι. 20
 Πεύθελο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέ' ἔνεκ' Ἀχαιοὶ
 Ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
 Τῆνεκά οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμεν' βασιλῆϊ.
 Τῷ δ' ἦτοι δέκα οἶμοι ἔσαν μέλαν' κυάνοιο,
 Δώδεκα δὲ χρυσοῖο, ἢ εἴκοσι κασσιτέροιο· 25
 Κυάνεοι δὲ δράκοντες ὄρωρέχαλο πρὸλι δειρῆν
 Τρεῖς, ἐκάτερθ' ἴρισσιν εἰκότες, ἄς τε Κρονίων
 Ἐν νέφεϊ σήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφ'· ἐν δὲ οἱ ἦλοι
 Χρῦσειοι πάμφανον· ἀτὰρ περὶ κνελὸν ἦεν 30
 Ἀργύρεον, χρυσεοῖσιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
 Ἄν δ' ἔλει' ἀμφιβρότην, πολυδαίδαλον, ἀσπίδα θύριν,
 Καλὴν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 Ἐν δὲ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι κασσιτέροιο
 Λευκοὶ, ἐν δὲ μέσοισιν ἦν μέλαν' κυάνοιο. 35
 Τῇ δ' ἐπι μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐσεφάνωλο
 Δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε, Φόβ' τε.
 Τῆς δ' ἐξ ἀργύρε' τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῶ

Κυάνεσθε ἐλέλιχο δράκων, κεφαλὰ δέ οἱ ἦσαν
 Τρεῖς ἀμφισεφείες, ἐνὸς αὐχένσθε ἔκπεφυυῖαι. 40

Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο, τειραφάληρον,
 Ἴππεριν· δεῖνόν δὲ λόφσθε καθύπερθεν ἔνευεν.

Εἴλετο δ' ἄλκιμα δῶρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
 Ὅξέα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν ἔβρανὸν εἶσω
 Λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδέπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη, 45
 Τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκλήνης.

Ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐῷ ἐπέτελλεν ἕκασσθε
 Ἴππερς εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐτ' ἐπὶ τάφρῳ·
 Αὐτοὶ δὲ πρυλάες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Ῥῶον· ἄσθεσσθε δὲ βοή γενεῖ ἠῶδι πρό. 50

Φθὰν δὲ μέδ' ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες·
 Ἴππῆες δ' ὀλίγον μείεκίαθον· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 Ὄρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἦκεν ἔρσας
 Αἶμασι μυδαλέας ἐξ αἰθέρσθε, ἕνεκ' ἔμελλε
 Πολλὰς ἰφθίμης κεφαλὰς αἰῖδι προιάψειν. 55

Τρῶες δ' αὐτ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
 Ἐκλόρα τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀμύμονα Πελυδάμαντα,
 Αἰνείαν θ', ὃς Τρωσὶ, θεὸς ὡς, τίετο δῆμῳ·
 Τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον, καὶ Ἀγήνορα δῖον,
 Ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπισίκελον ἀθανάτοισιν· 60

Ἐκίωρ δ' ἐν πρῶτοισι φέρ' ἀσπίδα πάνλοσε ἴσην.
 Οἶσθε δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται ἔλισθε ἀσῆρ,
 Παμφαίνων, τοτὲ δ' αὐτίς ἔδου νέφεα σκιδέοντα·
 Ὄς Ἐκίωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρῶτοισι φάνεσκεν,
 Ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι, κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ 65
 Λάμπ', ὥστε σεριπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

Οἱ δ', ὡς' ἀμητῆρες ἐναυλίοι ἀλλήλοισιν
 Ὀσμὸν ἐλαύνουσιν, ἀνδρὸς μάκαρσθε κατ' ἄρθεραν
 Πυρῶν, ἢ κριθῶν, τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
 Ὄς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 70
 Δῆεν· ἂδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο·

Ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχον· οἱ δὲ, λύκοι ὡς,
 Θῦνον· Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύσων· εἰσορόωσα·
 Οἷη γάρ ῥα θεῶν παρῆύγχανε μαρναμένοιισιν·
 Οἱ δ' ἄλλοι ἔσφιν πάρεσαν θεοὶ, ἀλλὰ ἔκηλοι 75
 Οἴσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο· ἦχι ἐκάσῳ
 Δώματα καλὰ τέτυκτο, καλὰ πύχας Οὐλύμποιο·
 Πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
 Οὔνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβέλετο κῦδ' ὀρέξαι.
 Τῶν μὲν ἄρ' ἐκ ἀλέγιζε παλήρ· ὁ δὲ, νόσφι λιαθεῖς, 80
 Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο, κῦδεῖ γαίωv,
 Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν κὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Χαλκῆ τε σεροπὴν, ὀλλύνας τ', ὀλλυμένους τε.

Ὅφρα μὲν ἦως ἦν κὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμαρ,
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἠπλετο, πῆπτε δὲ λαός· 85
 Ἡμ' δὲ δρυλόμ' περ ἀνήρ ὠπλίσατο δόρυπον
 Οὔρε' ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 Τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἅδ' τέ μιν ἴκετο θυμὸν,
 Σίττε τε γλυκεροῖο· περὶ φρένας ἴμερ' αἰρεῖ·
 Τῆμ' σφῆ ἀρετῆ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας, 90
 Κεκλόμενοι ἐτάροισι καλὰ σίχας· ἐκ δ' Ἀγαμέμνων
 Πρῶτ' ὄρεσ'· ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
 Αὐτὸν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Ὀϊλῆα πλῆξιππον.

Ἡ τοι ὄγ' ἐξ ἵππων κατεπάλμεν' ἀνλί' ἔση·
 Τὸν δ' ἰδὺς μεμαῶτα μελώπιον ὀξείῃ δαυρὶ 95
 Νύξ', ἐδὲ σεφάνη δόρυ οἱ χέθε χαλκοβάρεια,
 Ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε κὶ ὀσέεσ, ἐγκέφαλ' δὲ
 Ἐνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.
 Καὶ τὰς μὲν λίπεν αὔθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Στήθεσι παμφαίνουλας, ἐπεὶ περιδυσσε χιτῶνας· 100

Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἴσόν τε κὶ Ἀνιφον ἐξεναριζῶν,
 Τίε δὺω Πριάμοιο, νόθον κὶ γνήσιον, ἄμφω
 Εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας· ὁ μὲν νόθ' ἠνιόχευεν,
 Ἀνιφ' αὖ παρῆεσσε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεύς

- Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόχοισι λόγοισι, 105
 Ποιμαίνοντ' ἐπ' ὅεσσι λαδῶν· ἢ ἔλυσεν ἀποίνων.
 Τῶν τότε γ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο καλά σῆθε βάλε δευρί·
 Ἄντιφον αὖ παρὰ ἕς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 Σπερχόμενθ' δ' ἀπὸ τοῖιν ἐσύλα τεύχεα καλά 110
 Γινώσκων· ἢ γάρ σφε πάροθ' παρὰ νηυσὶ δοῆσιν
 Εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἴδης ἄγαγεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.
 Ὡς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 Ῥηϊδίως ξυνέαξε, λαδῶν κρατεροῖσιν ὀδῶσιν,
 Ἐλθὼν εἰς εὐνήν, ἀπαλόν τε σφ' ἦτορ ἀπήυρα· 115
 Ἥ δ' εἶπερ τε τύχησιν μάλα χεδόν, εἰ δύναιαί σφιν
 Χραιομεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τροίμθ' αἰνὸς ἰκάνει·
 Καρπαλίμως δ' ἦϊξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ ἢ ὕλην
 Σπεύδουσ', ἰδρώεσα κραταῖθ' ἀρηγὸς ὑφ' ὀρμῆς·
 Ὡς ἄρα τοῖς ἔτις δύνατο χραιομηῆσαι ὄλεθρον 120
 Τρώων, ἀλλὰ ἢ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.
 Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε ἢ Ἴππόλοχον μενεχάρμην,
 Υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονθ', ὅς ῥα μάλιχα,
 Χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένθ', ἀγλαὰ δῶρα,
 Οὐκ εἶαχ' Ἐλένην δόμεναι ξανθῶ Μενελάῳ, 125
 Τῶ περ δὴ δύο παῖδες λάβε κρείων Ἀγαμέμνων,
 Εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμῆ δ' ἔχον ὠκείας ἵππους·
 Ἐκ γὰρ σφεας χειρῶν φύγον ἠρία σιγαλόεσσα·
 Τῶ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναλλίον ὄρλο, λέων ὦς,
 Ἀτρείδης· τῶ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γυναζέεσθην· 130
 Ζώγρει, Ἀτρεῖθ' υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἀποινα·
 Πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κείται,
 Καλκὸς τε, χρυσὸς τε, πολύκμηλός τε σίθηθ'·
 Τῶν κέν τοι χαρίσασθαι πατὴρ ἀπερείσι' ἀποινα,
 Εἰ νῶϊ ζωῆς πεπύθοι' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 135
 Ὡς τῶγε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
 Μαλιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅσ' ἄκυσαν·

Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἔσονται,
 Ὅς ποῖ ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
 Ἀγγελίην ἐλθούλα, σὺν ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ, 140
 Αὔθι κατακλιῖναι, μηδ' ἐξέμεν ἄψ ἔς Ἀχαιούς·
 Νῦν μὲν δὴ τῆ πατρὸς ἀεικέα τίσειε λώβην.

Ἢ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμαῖζε,
 Δερὶ βαλὼν πρὸς γῆθ'· ὁ δ' ὑπὸ ἔδει ἐρείδῃ·
 Ἴππόλοχος δ' ἀπόρθεσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξε, 145
 Χείρας ἀπὸ ξίφει τμήξας, ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας·
 Ὀλμον δ' ὥς, ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλῃ.

Τὸς μὲν ἕασσ'· ὁ δ', ὅτι πλεῖσαι κλονέοντο φάλαγγες,
 Τῇ ῥ' ἐνόρησ', ἅμα δ' ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.
 Πεζοὶ μὲν πεζὸς ὄλεον φεύγοντας ἀνάγκη, 150

Ἴππεῖς δ' ἵππησας, (ὑπὸ δέ σφισιν ὄρω κονίη
 Ἐκ πεδίο, τὴν ὄρσαν ἐρίγδεποι πόδες ἵππων)
 Χαλκῶ δηϊόωντες· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 Αἰὲν ἀποκλιῖνων ἔπει', Ἀργείοισι κελεύων.

Ὡς δ' ὅτε πῦρ αἰδηλὸν ἐν ἀξύλῳ ἐμπέση ὕλη, 155
 Πάντῃ τ' εἰλυφόων ἀνεμῶ φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
 Πυρόρριζοὶ πίπτεσιν ἐπαιγόμενοι πυρὸς ὄρμῃ·

Ὡς ἄρ' ὑπ' Ἀλκείδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
 Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐρῖαύχενες ἵπποι
 Κέν' ὄχεα κροιάλιζον ἀνὰ πολέμοιο γεφύρας, 160
 Ἠνίοχος ποθέουλες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
 Κεῖαλο, γύπεττον πολὺ φίλιτροι, ἢ ἀλόχοισιν.

Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὑπαγε Ζεὺς, ἐκ τε κονίης,
 Ἐκ τ' ἀνδροκλασίης, ἐκ δ' αἱμαίῳ, ἐκ τε κυδοιμῆ·
 Ἀτρεΐδης δ' ἔπειλο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. 165

Οἱ δὲ παρ' Ἴλιθ σῆμα παλαιῷ Δαρδανίδαο,
 Μέσσον καππεδίον παρ' ἐρινεὸν ἔσσεύοντο,
 Ἰέμενοι πόλεως· ὁ δὲ κεκληγὼς ἔπει' αἰεὶ
 Ἀτρεΐδης, λύθρω δ' ἐπαλάσσειο χεῖρας ἀάπτως.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο, 170

- Ἐνθ' ἄρα δὴ Ἴσανιο, ἢ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
 Οἱ δ' ἔτι καμμέσσον πῶδιον φοβέοντο, βόες ὡς,
 Ἄσπε λέων ἐφόβησέ, μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῶ,
 Πάσας· τῇ δέ τ' ἰῆ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρο·
 Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδῶσι, 175
 Πρῶτον· ἔπειτα δέ θ' ἄρμα ἢ ἔγκαια πάντα λαφύσσει.
 Ὡς τὸς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων,
 Αἰὲν ἀποκλείων τὸν ὀπίσταν· οἱ δ' ἐφέβοντο.
 Πολλοὶ δὲ πρηγεῖς τε ἢ ὕπλιοι ἔκπεσον ἵππων
 Ἀτρεΐδew ὑπὸ χερσίν· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχρῃ θῦεν. 180
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιον αἰπύ τε τεῖχος
 Ἰξεῖσθαι, τότε δὴ ῥα πατῆρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἰδῆς ἐν κορυφῆσι καθέζετο πιδηέσσης,
 Οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δὲ σεροπὴν μετὰ χερσίν·
 Ἴριον δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέεσαν. 185
 Βάσκ' ἴδι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἐκτορι μῦθον ἐνίσπε·
 Ὀφρ' ἂν μὲν κεν ὄρᾱ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θύοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίρουλα σίχας ἀνδρῶν,
 Τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνάχθω
 Μάρνασθαι δῆϊοσι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην. 190
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ', ἢ δερὶ τυπεῖς, ἢ βλήμενθ' ἰῶ,
 Εἰς ἵππεσ ἀλεσται, τότε οἱ κράτθ' ἐγγυαλίξω,
 Κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὐσσέλμυς ἀφίκηται,
 Δύη τ' ἠέλιθ', ἢ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
 Ὡς ἔφατ'· εὐδ' ἀπίθησε ποδῆνεμθ' ὠκέα Ἴρις. 195
 Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρέων εἰς Ἴλιον ἰρήν·
 Εὖρ' υἷον Πριάμοιο δαΐφρονθ' Ἐκτορα δῖον,
 Ἐσαότ' ἐν δ' ἵπποισι ἢ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 Ἀγχι δ' ἰσαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 Ἐκτορ, υἷε Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε, 200
 Ζεὺς με παλῆρ προέηκε τεῖν τάδε μυθήσασθαι·
 Ὀφρ' ἂν μὲν κεν ὄρᾱς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θύοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίρουλα σίχας ἀνδρῶν,

Γόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
 Μάρνασθαι δηΐοισι κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην· 205
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ', ἢ δαδί τυπείς, ἢ βλήμενθ' ἰῶ,
 Εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοὶ κράτθ' ἐβγυαλίξει
 Κταίνειν, εἰσόκε νῆας εὐστέλμας ἀφίκηαι,
 Δύη τ' ἠέλιθ', ἢ ἐπὶ κνέφας ἰερὸν ἔλδη.

Ἥ μὲν ἄρ' ὡς εἶπ᾽ ὀπίθευ πόδας ὠκεία Ἴρις· 210
 Ἐκίωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλλο χαμᾶζε,
 Πάλλων δ' ὀξέα δῶρα κατὰ σφαλὸν ἄχαιο πάντη,
 Ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, ἢ ἐναυλίοι ἔσαν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρβύναυτο φάλαγγας· 215

Ἀρβύνη δὲ μάχῃ σὰν δ' ἀυλίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 Πρωτθ' ὄρεσ'· ἔδελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.
 Ἔσπετε νῦν μοι, Μῆσσα, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ὅσους δὴ πρῶτθ' Ἀγαμέμνονθ' ἀυλίθ' ἦλθεν,
 Ἥ αὐτῶν Τρώων, ἢ ἐκλειτῶν ἐπικέρων. 220

Ἴφιδάμας Ἀληνογρίδης, ἠὺς τε, μέγας τε,
 Ὅς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριθάλαι, μηλέρι μήλων·
 Κισσεὺς τὸν γ' ἔδρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἐόντα
 Μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανῶ καλλιπάρηρον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦθης ἐρικυδέθ' ἴκειο μέτρον, 225
 Αὐτῆ μιν καλέρουκε· δίδου δ' ὄγε θυγατέρα ἦν·

Γήμας δ', ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέθ' ἴκει' Ἀχαιῶν,
 Σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ οἱ ἔποντο.
 Τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώπῃ λίπε νῆας εἴσας·
 Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν, εἰς Ἴλιον εἰληλάθει· 230

Ὅς ῥα τότε Ἀτρεΐδευ Ἀγαμέμνονθ' ἀυλίθ' ἦλθεν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτράπελ' ἔγχεθ'·
 Ἴφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θάρηκθ' ἔνερθε,
 Νύξ'· ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρεῖή χειρὶ πιθήσας· 235
 Οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα παλαιόλον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν

Ἄργυρον ἀντομένη, μόλιβ' ὤς, ἐτράπει' αἰχμῆ.
 Καὶ τότε χειρὶ λαβὼν ἑυρυκρείων Ἀγαμέμνων
 Ἐλκ' ἐπὶ οἱ, μεμαῶς, ὥς ἑκ δ' ἄρα χειρὸς
 Σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 240
 Ὡς ὁ μὲν αὖτις πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον,
 Οἰκίρως, ἀπο μνηστῆς ἀλόχε, ἀσοῖσιν ἀρήγων,
 Κεριδίης, ἧς ἔτι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·
 Πρῶθ' ἐκαλὸν βῆς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη,
 Αἴγας ὁμῦ ἢ ὄϊς, τὰ οἱ ἄσπελα ποιμαίνοντο. 245
 Δὴ τότε γ' Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξε
 Βῆ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
 Τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκει' ἀνδρῶν,
 Πρῆστυγενῆς Ἀληνορίδης, κρατερὸν ῥά ἐ πένθ' ἔ
 Ὀφθαλμὸς ἐκάλυψε, κασιγνήτοιο πεσόντ'. 250
 Στῆ δ' εὐραξὶ σὺν δεξι, λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον.
 Νύξε δὲ μιν κατὰ χεῖρα μέσην, ἀγκῶν' ἐνερθεν,
 Ἀντικρὺ δὲ δίεχε φαεινῶ δεξιὸς ἀκωκῆ.
 Ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Ἄλλ' ἐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης, ἠδὲ πολέμοιο, 255
 Ἄλλ' ἐπόρυσσε Κόωνι, ἔχων ἀνεμόρρεφες ἔγχ'.
 Ἦτοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον ἢ ὄπατρον
 Ἐλκε ποδὸς μεμαῶς, ἢ αὐτεὶ πάντας ἀρίστους·
 Τὸν δ' ἔλκον' ἀν' ὄμιλον, ὑπ' ἀσπίδ' ὀμφαλοέσσης,
 Οὔτησε ξυσφ' χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα. 260
 Τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς·
 Ἐνθ' Ἀλήνορ' υἷες ὑπ' Ἀτρείδῃ βασιλῆϊ
 Πότμον ἀναπλήσαντες, ἔδυν δόμον Ἀἴδ' εἰσω·
 Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν,
 Ἐγχεῖ τ', ἄορί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν, 265
 Ὄφρα οἱ αἰμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκ' ἐτέρπειο, παύσατο δ' αἶμα,
 Ὄξεϊα δύναμι δύνον μέν' Ἀλκείδαο.
 Ὡς δ' ὅταν ᾤδινσαν ἔχη βέλ' ὄξυ γυναιῖκα,

Δριμύ, τό, τε προΐῃσι μογοσόκοι Εἰλείθυια,

270

Ἥρης θυγαῖρες, πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσα·

ᾠς ὄξ' ἔ' ὀδύνα δῦνον μὲν ᾠ Ἀτρείδαο.

Ἔς δίφρον δ' ἀνόρθου, ἢ ἠνιόχῳ ἐπέτελλε

Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθελο γὰρ κῆρ.

Ἡῦσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·

275

ᾠ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες, ἠδὲ μέδουλες,

Ἔμεις μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε πονλοπόροισι

Φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ ἔκ ἐμὲ μήτι' εἰα Ζεὺς

Εἷασσε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.

ᾠς ἔραθ' ἠνιόχῳ δ' ἴμασεν καλλίτριχας ἵππους 280

Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῷ δ' ἔκ ἄκου' ἐπετέδην·

Ἄφρουν δὲ σῆθεα· ραῖνον' ἰο δὲ νέρθε κονίη,

Τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέρου'.

Ἐκτωρ δ', ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κιόνη,

Τρωσὶ τε, ἢ Λυκίοισιν ἐκέκλειο, μακρὸν αὔσας·

285

Τρῶες, ἢ Λύκιοι, ἢ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,

Ἄνδρες ἐσέ, φίλοι, μνήσαοθ' ἐδὲ θέρειδ' ἀλκῆς·

Οἴχετ' ἀνὴρ ὄρις ᾠ, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὐχῳ ἔδωκε

Ζεὺς Κρονίδης· ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους

Ἰφθίμων Δαναῶν, ἴν' ὑπέριερον εὐχῳ ἄρησθε.

290

ᾠς εἰπὼν, ὄτρυνε μὲν ᾠ ἢ θυμὸν ἐκάσθ.

ᾠς δ' ὅτε πᾶσι τις θηρητῆρ κύνας ἀργιόδονας

Σεῦ ἔπ' ἀγροτέρῳ συὶ καπρίῳ, ἢ ἐλέοντι·

ᾠς ἐπ' Ἀχαοῖσιν σεῦ Τρῶας μεγαθύμους

Ἐκλῶρ Πριαμίδης, βρολοιογῶ ἴσῳ Ἀρηί·

295

Αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει·

Ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ, ὑπεραεῖ ἴσῳ ἀέλλῃ,

Ἦ τε καθαλλομένη ἰοειδέα πόνον ὀρίνει.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν

Ἐκλῶρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδ' ἔδωκεν;

300

Ἄσσαν μὲν πρῶτα, ἢ Αὐτόνοον, ἢ Ὀπίτην,

Καὶ Δόλοπα Κλυτίδην, ἢ Ὀφέλλιον, ἢ Ἀγέλαον,

Αἴσυμνον τ', Ὀρόν τε, καὶ Ἴππόοον μενεχάρμην·
 Τῆς ἄρ' ὄγ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἔλεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Πληθύν· ὡς ὀπότε Ζέφυρος γέφεα συφελίξῃ, 305
 Ἀργέσας Νότοιο βαθείη λάλαπι τύπλων·

Πολλὸν δὲ τροφί κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
 Σκιδναται, ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάσκιιο ἰωῆς·
 Ὡς ἄρα πυκνὰ καρῆαδ' ὑφ' Ἐκτορι δάμνατο λαῶν·
 Ἐνθα κε λοιογὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοιτο, 310
 Καὶ νύ κεν ἐν νῆεσσι πῆσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
 Εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδῃ κέκλει' Ὀδυσσεύς·

Τυδείδῃ, τί παθόντε λελάσμεθα θέρυδι ἀλκῆς;
 Ἄλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἴσασο· δὴ γὰρ ἔλειχος
 Ἔσσεται, εἰ κεν νῆας ἔλη κορυθαίολ' Ἐκτορ. 315

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Ἥ τοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
 Ἥμέων ἔσσεται ἦδ', ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τρωσὶν δὴ ἐθέλει δῆναί κρατ', ἥπερ ἡμῖν.

Ἥ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμαῖζε, 320
 Δυρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἀνακλ'.

Τῆς μὲν ἐπεὶ εἶασσαν, ἐπεὶ πολέμῃσιν ἀπέπαυσαν.
 Τὼ δ' ἀν' ὄμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡς ὅτε κάπρω
 Ἐν κυσὶ θηρευθῆσι μέγα φρονέοντε πῆσηλον. 325

Ὡς ὄλεκον Τρῶας παλινορμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἐκτορα δῖον.
 Ἐνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρες, δῆμα ἀρίστω,
 Υἱε δὴ Μέροπος Περικλῆος, ὃς περὶ πάντων
 Ἦδεε μανλοσύνας, εἰδὲ εἰς πᾶστας ἔασκε 330

Στείχειν εἰς πόλεμον φλοισήνορα· τὼ δὲ οἱ ἔτι
 Πειθέδην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλαι' ἀθανάτοιο.
 Τῆς μὲν Τυδείδης θυρικλείος Διομήδης,
 Θυμῶ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν, κλυτὰ τεύχε' ἀπήντα·
 Ἴππόδαμον δ' Ὀδυσσεύς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν. 335

Ἐντα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάσσουσε Κρονίων,
 Ἐξ Ἴδης καδοσῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
 Ἦτοι Τυδέῳ υἱὸς Ἀγαστροφον ἔτασε δευρὶ
 Παυονίδην ἥρωα, κατ' ἰχίον· ἔ γάρ οἱ ἵπποι
 Ἐλγὺς ἔσαν προφυγαῖν· ἀάσσατο δὴ μέγα θυμῷ· 340
 Τὸς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν· αὐτὰρ ὁ πεζὸς
 Θῦνε διὰ προμάχων, εἰως φίλον ὤλεσε θυμόν.
 Ἐκίωρ δ' ὄξυ νόησε κατὰ σίχας, ὤρτο δ' ἐπ' αὐτὸς
 Κεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες·
 Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης, 345
 Αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἔλγυς ἐόντα·
 Νῶϊν δὴ τότε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμ' Ἐκτωρ·
 Ἄλλ' ἄγε δὴ σέσωμεν, ἢ ἀλεξώμεθα μένοντες.
 Ἦ ῥα, ἢ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχ'·
 Καὶ βάλεν· εὖ δ' ἀσάμαρτε τιτυσκόμεν' κεφαλῆσιν 350
 Ἄκρον κακκόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκῶφι χαλκός,
 Οὐδ' ἵκειο χροῖα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
 Τρίπυχ', αὐλώπις, τήν οἱ πόρρ' Φοῖβ' Ἀπόλλων.
 Ἐκτωρ δ' ἄκ' ἀπέλεδρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' οὐμίλῳ·
 Στῆ δὲ γυνὴ ἔριπών, ἢ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ 355
 Γαῖης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψε.
 Ὀφρα δὲ Τυδείδης μετὰ δέγρα' ὥχε' ἐρωήν,
 Τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαῖης·
 Τόφρ' Ἐκίωρ ἀμπνύτο, ἢ ἀψ' ἐς δίφρον ὀρέσασε,
 Ἐξέλασ' ἐς πλεθρὸν, ἢ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360
 Δευρὶ δ' ἐπαύστων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦτέ τοι ἄγχι
 Ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσσατο Φοῖβ' Ἀπόλλων,
 Ὡ μέλλεις εὐχεσθαι, ἰὼν ἐς δῶπον ἀκόντων.
 Ἦ δὴν σ' ἐξάνω γε ἢ ὕστερον ἀντιβολήσας, 365
 Εἶπε τις ἢ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρραβός ἐστι·
 Νῦν αὖ τὸς ἄλλους ἐπισείσομαι, ὃν κε κιχάω.
 Ἦ, ἢ Παυονίδην δευρικλυτὸν ἐξενάριξεν.

Αὐτὰρ Ἀλέξανδρῳ, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
 Τυδείδῃ ἐπὶ τόξα τιλάνειο, ποιμένι λαῶν, 370
 Στήλῃ κεκλιμένῳ, ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
 Ἴλε Δαρδανίδαο, παλαῖθ' δημογέρονιῳ.

Ἦτοι ὁ μὲν Δῶρηκα Ἀγασρόφθ' ἰφθίμοιο
 Αἴνυτ' ἀπὸ γήθεσφι παναίολον, ἀσπίδα τ' ὤμων,
 Καὶ κόρυθα βριαρῆν· ὁ δὲ τόξον πῆχυν ἀνεῖλκε, 375
 Καὶ βάλεν, ἐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλῳ ἔκφυγε χειρὸς,
 Ταρσὸν δεξιεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερῆς ἰὸς
 Ἐν γαίῃ κατέπηκτο· ὁ δὲ μάλα ἠδὺ γελάσσας,
 Ἐκ λόχῳ ἀμπήδησε, ἢ εὐχόμενῳ ἔπῳ ἧδα·

Βέβληται, ἐδ' ἄλιον βέλῳ ἔκφυγεν· ὡς ὄφελόν τοι, 380
 Νείαιον ἐς κενεῶνα βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἐλέεσθαι·
 Οὕτω κεν ἢ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητιῳ,
 Οἶτε σε πεφρίκασι, λέονθ' ὡς μηκάδες αἶγες.

Τὸν δ' ἔταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Τοξότα, λωβητῆρ, κέρα ἀγλαῆ, παρθενοπίπα· 385
 Εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθεῖς,
 Οὐκ ἂν τοι χραίσμησι βιὸς ἢ ταρφέες ἰοί·
 Νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδός, εὐχεσθαι αὐτως.
 Οὐκ ἀλέγω, ὡσεὶ με γυνὴ βάλοι, ἢ πάϊς ἄφρων·
 Κερὸν γὰρ βέλῳ ἀνδρὸς ἀνάγκιδῳ ἐτιδανοῖο. 390

Ἦτ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, ἢ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
 Ὅξυ βέλῳ πέλειται, ἢ ἀκήριον αἶψα τίθησι·
 Τῆ δὲ γυναῖκός μὲν τ' ἀμφιδρυφοὶ εἰσι παρειαί,
 Παῖδες δ' ὄρφανικοί· ὁ δὲ θ' αἶματι γαῖαν ἐρεύθων
 Πύθεται· οἰωνοὶ δὲ πέρη πλέεσ, ἢ ἢ γυναῖκες. 395

Ὡς φάτο· τῆ δ' Ὀδυσσεὺς δευρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 Ἔση πρόσθ'· ὁ δ' ὄπιθε καθεζόμενῳ, βέλῳ ὠκὺ
 Ἐκ ποδός εἶλκ'· ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή·
 Ἔς δίφρον δ' ἀνόρησε, ἢ ἠνιόχῳ ἐπέτελλε
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθελο γὰρ κῆρ. 400
 Οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δευρικλυτὸς, ἐδέ τις αὐτῷ

Ἄργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβῳ ἔλλαβε πάντας·

Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλύτερα θυμόν·

Ἵμμοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακὸν, αἶκε φέβωμαι,

Πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ βίγιον, αἶκεν ἀλώ 405

Μῆνι· τῆς δ' ἄλλης Δαναῶς ἐφόβησε Κρονίων.

Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλῳ διελέξατο θυμός;

Οἶδα γάρ, ὅτι κακοὶ μὲν ἀποίχοντο πολέμοιο,

Ὅς δὲ κ' ἀριστεύῃσι μάχῃ ἔνι, τόνδε μάλα χρεῶν

Ἐσάμενοι κρατερῶς, ἢ τ' ἔβλητ', ἢ τ' ἔβαλ' ἄλλον. 410

Ἔως ὃ ταῦθ' ὄρμαμεν κατὰ φρένα ἢ κατὰ θυμόν,

Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων σίχες ἤλυθον ἀσπισάων·

Ἐλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.

Ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ

Σεύονται, ὃ δὲ τ' εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο, 415

Θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπήῃσι γένυσσιν·

Ἀμφὶ δὲ τ' αἴσσονται· ὑπαὶ δὲ τε κόμπῳ ὀδόντων

Γίγνεται· οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινὸν περ ἑόντα·

Ὡς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα, Διὶ φίλον, ἐσσεύοντο

Τρώες· ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην 420

Οὔτασεν, ὤμον ὑπερθεν, ἐπάλαμιν ὀξείῃ δαγρῖ·

Λύταρ ἐπέϊα Θόωνα, ἢ Ἐννομον ἐξενάριξε·

Χερσιδάμαντα δ' ἐπέϊα, καθ' ἵππων αἰξάντα,

Δαγρῖ, κατὰ πρὸτμησιν, ὑπ' ἀσπίδῳ ὀμφαλοέσσης,

Νύξεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσῶν, ἔλε γαῖαν ἀγοσῶν. 425

Τῆς μὲν ἕασσ'· ὃ δ' ἄρ' Ἴππασίδην Χάροπ' ἔτασε δαγρῖ,

Αὐτοκασίγνηλον εὐηγενέῳ Σώκοιο·

Τῶν δ' ἐπαλεξήσων Σῶκῳ κίεν, ἰσόθεῳ φώς·

Στῆ δὲ μάλ' ἐβγύς ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

ἽΩ Ὀδυσσεῦ πολύταμνε, δόλων ἄτ', ἠδὲ πόνοιο, 430

Σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεομ' Ἴππασίδῃσι,

Τοιῶνδ' ἄνδρες καλακλείνας, ἢ τεύχε' ἀπέρας·

Ἦ κεν ἐμῶν ὑπὸ δαγρῖ τυπεῖς ἀπὸ θυμόν ὀλέσσεις.

Ὡς εἰπὼν, ἔτησε καὶ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην·

Διὰ μὲν ἀσπίδῳ ἤλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχῳ, 433

Καὶ διὰ δώρηκῳ πολυδαδάλας ἠρήρεισο.

Πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροῖα ἔργαθεν· ἐδὲ τ' ἔασσε
Παλλάς Ἀθηναίη μιχθήμενα ἔϊκασι φωτός.

Γινῶ δ' Ὀδυσσεύς, ὃ οἱ ἔτι βέλῳ κατακαίριον ἦλθεν.

Ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν· 440

Ἄ δαίλ', ἧ μάλα δὴ σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθροῳ.

Ἦτοι μὲν ῥ' ἐμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρῶεσσι μάχεσθαι,

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον ἢ κῆρα μέλαιναν

Ἠμαί τῶδ' ἔσσεσθαι· ἐμῶ δ' ὑπὸ δαριὶ δαμένεια,

Εὐχῳ ἐμοὶ δῶσειν, ψυχὴν δ' Ἀΐδι κλυτοπόλῳ. 445

Ἦ· ἢ ὁ μὲν φύγαδ' αὐτίς ὑποσρέψας ἐβεδήκει,

Τῶ δὲ μελασρεφθέντι μελαφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν

Ἦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ σήδεσφιν ἔλασσε·

Δύπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἐπεύξαλο εἶῳ Ὀδυσσεύς·

Ἦ Σῶχ', Ἰππάσθαι υἱὲ δαΐφρονῳ ἵπποδάμοιο, 450

Φθῆ σε τέλῳ θανάτοιο κιχήμενον, ἐδ' ὑπάλυξας.

Ἄ δαίλ', ἐ μὲν σοὶ γε παίηρ ἢ πότνια μήτηρ

Ἦσσε καταγρήσσει θανόντι περ, ἀλλ' οἶωνοι

Ἦμησαί σ' ἐρύσθαι, περὶ πλερὰ πυκνὰ βαλόντες·

Αὐτὰρ ἐπεὶ κε θάνω, κτεριῦσί με δίοι Ἀχαιοί. 455

Ἦς εἰπὼν, Σῶκοιο δαΐφρονῳ ὄβριμον ἔγχῳ

Ἦξω τε χροὸς εἶλκε, ἢ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·

Αἶμα δὲ οἱ σπαυδέλιῳ ἀνέσσυλο, κῆδε δὲ θυμόν·

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆῳ,

Κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον ἐπ' αὐτῶ πάντες ἔβησαν· 460

Αὐτὰρ ὄγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζελο, αὔε δ' ἐταίρης·

Τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἠύσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,

Τρεῖς δ' αἶεν ἰάχοντι ἀρηΐφιλῳ Μενέλαῳ·

Αἶψα δ' ἄρ' Αἶαια προσεφώνεον, ἐγγὺς ἐόλια·

Αἶαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν, 465

Ἄμφι μ' Ὀδυσσῆῳ ταλασίφρονῳ ἴκει' αὐτῆ,

Τῶ ἰκέλη, ὡς εἶ ἐ βιβάλο μῆνον ἐόλια

Τρῶες ἀπολήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
 Ἄλλ' ἴομεν κατ' ὄμιλον ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
 Δεῖδω, μή τι πάδησιν ἐνὶ Τρῶεσσι μονωθεῖς, 470
 Ἐδλὸς ἑών· μεγάλη δὲ ποδῆ Δαναοῖσι γένηται.
 Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ἤρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπελο ἰσότηθε φῶς.
 Εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
 Τρῶες ἔπονθ', ὡσεὶ τε δαφοινοὶ θῶες ὄρεσφιν
 Ἄμφ' ἔλαφον κερατὸν βεβλημένον, ὃν τ' ἔβαλ' ἀνήρ 475
 Ἴῳ ἀπαὶ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεςσσι
 Φεύγων, ὄφρ' αἶμα λιαρὸν, ἢ γένατ' ὀρώρη·
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε δαμάσσεται ὠκὺς οἰσὸς,
 Ὡμοφάγοι μιν θῶες ἐν ἔρεσι δαρδάπλισιν,
 Ἐν νέμει σκιερῶ· ἐπὶ τε λῖν ἤγαγε δαίμων 480
 Σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπλει·
 Ὡς ῥα τότε ἄμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 Τρῶες ἔπον πολλοὶ τε ἢ ἄλκιμοι· αὐτὰρ ὄγ' ἤρως
 Αἴσσων ᾧ ἔσχει ἀμύνελο νηλεὲς ἦμαρ.
 Αἴας δ' ἐλύθειν ἦλθε, φέρων σάκθε, ἥύτε πύργον, 485
 Στῆ δὲ παρῆξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλθε·
 Ἦτοι τὸν Μενέλαθε ἀρήϊθε ἔξαγ' ὄμιλον
 Χειρὸς ἔχων, εἰως θεράπων χεδὸν ἤλασεν ἵππεσ·
 Αἴας δὲ Τρῶεσσιν ἐπάλμενθε εἶλε Δόρυκλον
 Πριαμίδην, νόδον υἱόν· ἐπειτα δὲ Πάνδοκον ἔτα· 490
 Οὔτα δὲ Λύσανδρον, ἢ Πύρασον, ἠδὲ Πυλάρτην.
 Ὡς δ' ὀπότε πλῆθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισι
 Χειμάρρους καὶ ὄρεσφιν, ὀπαζόμενθε Διὸς ὄμδρω,
 Πολλὰς δὲ ἐρῦς ἀζαλέας, πολλὰς δὲ τε πεύκας
 Ἐσφέρειται, πολλὸν δὲ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει· 495
 Ὡς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμθε Αἴας,
 Δαΐζων ἵππεσ τε ἢ ἀνέρας· ἐδέ πω Ἐκλιωρ
 Πεύθει· ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μέγαλο πάσης,
 Ὀχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου· τῆ ῥα μάλισα
 Ἄνδρῶν πίπτε κάρηνα, βοῆ δ' ἄσθεσθε ὀρώρει, 500

Νέσορά τ' ἀμφὶ μέγαν, ἢ ἀρήϊον Ἴδομενεῖα·
Ἐκλωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὀμίλει, μέρμερα ῥέζων
Ἐλχεῖ δ', ἵπποσύνη τε· νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας.

Οὐδ' ἂν πω χάζοντο κελεύθε δίοι Ἀχαιοί,
Εἰ μὴ Ἀλέξανδρ' ἔλκετο, Ἐλένης πόσις ἠυκόμοιο, 505

Παῦσεν ἀριστεύουσα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
Ἴω τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὤμον·
Τῶ ῥα περιδδειςαν μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
Μήπως μιν, πολέμοιο μετακλιθέντ', ἔλοιεν·
Αὐτίκα δ' Ἴδομενεὺς προσεφώνεε Νέσορα διον. 510

ᾠ Νέσορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδ' Ἀχαιῶν,
Ἄγραι, σῶν ὀχέων ἐπιθήσῃ· πᾶρ δὲ Μαχάων
Βαυρέτω· ἐς νῆας δὲ τάχιστα ἔχε μώνυχας ἵππους·
Ἰηλρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀνιάξει ἄλλων,
Ἴός τ' ἐκτάμνειν, ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πᾶσσειν. 515

ᾠς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίδησε Γερῆνι' ἵπποτα Νέσωρ·
Αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπεθήσειο· πᾶρ δὲ Μαχάων
Βαῖν', Ἀσκληπιῶ υἱὸς ἀμύμον' ἰητῆρ'·
Μάσιξεν δ' ἵππους, τῶ δ' ἐκ ἄκοντε πετέδην
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 520

Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν,
Ἐκλωρ παρθεβαῶς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἐκλωρ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν,
Ἐχατιῇ πολέμοιο δυσηχέ'· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμιξ' ἵπποι τε ἢ αὐτοί. 525

Αἴας δὲ κλοκεί Τελαμόνι· εὖ δέ μιν ἔγνω·
Εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκ'· ἀλλὰ ἢ ἡμεῖς
Κεῖσ' ἵππους τε ἢ ἄρμ' ἰδύνομεν, ἐνθα μάλισα
Ἰππῆες πεζοί τε, κακὴν ἔριδα προβαλόμεντες,
Ἀλλήλους ὀλέκῃσι· βοῆ δ' ἄσβες ὕρωεν. 530

ᾠς ἄρα φωνήσας ἴμασεν καλλίτριχας ἵππους
Μάσιγι λιγυρῇ, τοὶ δὲ, πληγῆς αἴοντες,

Ῥίμφ' ἔφερον δοὺν ἄρμα μετὰ Τρωῶας ἢ Ἀχαιῶς,
 Στάβουλες νέκυάς τε ἢ ἄσπίδας· ἀμάλι δ' ἄξων
 Νέρθεν ἅπας πεπάλαιτο, ἢ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον, 535

Ἄς ἄρ' ἀφ' ἰππέων ὄπλέων ραθάμιγες ἔβαλλον,
 Αἴ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἴετο δύναι ὄμιλον
 Ἄνδρόμεον, ῥῆξά τε, μειάλμεν· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 Ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζελο δερός.
 Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν 540

Ἐλχέϊ τ', ἄορι τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·
 Αἴαντ' δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴαντ' ὑψίζυγ' ἐν φόβον ὤρσε·
 Στῆ δὲ ταφῶν, ὕπιθεν δὲ βάλεν σάκ' ἐπλασόειον·
 Τρέσσε δὲ παπλήνας ἐφ' ὀμίλῳ, θηρὶ ἰοικῶς, 545

Ἐντροπαλιζόμεν', ὀλίγον γόνυ γενὸς ἀμείβων.
 Ὡς δ' ἄθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
 Ἐσσεύοντο κύνες τε ἢ ἀνέρες ἀγροῖῶται,
 Οἴτε μιν ἐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῆρας ἐλέεδα,
 Πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ, κρειῶν ἐρατίζων, 550

Ἰθύει· ἀλλ' ἔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 Ἀνήιοι αἴσσοσι θρασείων ἀπὸ χειρῶν,
 Καίμενά τε δελαῖ, τὰς τε τρεῖ, ἐσσύμενός περ·
 Ἦῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ.

Ὡς Αἴας τότε ἀπὸ Τρώων τετιημέν' ἦτορ 555

Ἦιε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ὄν' παρ' ἄρβραν ἰὼν ἐβήσατο παῖδας
 Νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐάγη,
 Κεῖρει τ' εἰσελθὼν βαδὺ λήϊον· οἱ δὲ τε παῖδες
 Τύπῃσιν ῥοπάλοισι· βίη δὲ τι νηπιή αὐτῶν· 560

Σπεῖδ' ἔξήλασαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·

Ὡς τότε ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱὸν
 Τρωῶες ὑπέρθυμοι τηλέκλειτοί τ' ἐπίκυροι,
 Νύσσοιλες ξυσοῖσι μέσον σάκ', ἀγὲν ἔπολο.
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκελο θέριδ' ἀλκῆς, 565

Αὐτίς ὑποσρεφθεῖς, ἢ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἰπποδάμων· ὅτε δὲ τρωπάσκελο φεύγειν·
 Πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὀδεύειν.

Αὐτὸς δὲ Τρώων ἢ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγῦ
 Ἴσάμεν⊕· τὰ δὲ δῶρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν, 570
 Ἄλλα μὲν ἐν σάκει μεγάλῳ πάγειν, ὄρμενα πρόσσω,
 Πολλὰ δὲ ἢ μεσσηγῦ, πᾶρ⊕ χροῖα λευκὸν ἐπαυρῆιν,
 Ἐν γαίῃ Ἴσαντο, λιλασόμενα χροὸς ἄσα.

Τὸν δ' ὡς ἔν ἐνόησ' Ἐυάμον⊕ ἀγλαὸς υἱὸς,
 Εὐρύπυλ⊕, πυκινοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι, 575
 Στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, ἢ ἀκόντισε δεξιὸν φαιινῶ,
 Καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 Ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γέναϊ ἔλυσεν·
 Εὐρύπυλ⊕ δ' ἐπόρυσσε, ἢ ἀνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.

Τὸν δ' ὡς ἔν ἐνόησεν Ἀλέξανδρ⊕ θεοειδῆς 580
 Τεύχε' ἀπαυύμενον Ἀπισάον⊕, αὐτίκα τόξον
 Εἶλκεν ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν οἰσῶ
 Δεξιόν· ἐκλάδῃ δὲ δόναξ, ἐδάρυε δὲ μηρὸν.

Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔδν⊕ ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
 Ἦῦσεν δὲ διαπρῦσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς· 585

ᾠ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
 Στῆτ' ἐλελιχθέεις, ἢ ἀμύνειτε νηλεῆς ἡμαρ
 Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· ἔδὲ ἐ φημί
 Φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέ⊕· ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 Ἴσαθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν· 590

ᾠς ἔφατ' Εὐρύπυλ⊕ βεβλημέν⊕· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
 Πλησίοι ἔσησαν σάκε' ὤμοισι κλίναςτες,
 Δέρατ' ἀναχόμενοι· τῶν δ' ἀντί⊕ ἤλυθεν Αἴας·
 Στῆ δὲ μετασρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθι⊕ ἐταίρων.
 ᾠς οἱ μὲν μάργναλο δέμας πυρὸς αἰδομένοιο· 595

Νέσσορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήϊαυ ἵπποι
 Ἴδρῶσα· ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρχης δῖ⊕ Ἀχιλλεύς·

Εἰσήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνη μεγαλήτεϊ νηϊ,
 Εἰσορόων πόνον ἀπὺν, ἰῶκά τε δακρυόεσσαν. 600

Αἶψα δ' ἔταϊρον ἐὼν Πάτροκλῆα προσέειπε,
 Φθνεγξάμεν^Θ παρὰ νηός· ὁ δὲ κλισίηθεν ἀκέστας

Ἐκμολεν ἴσ^Θ Ἄρηϊ· κακῆ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
 Τὸν πρότερον^Θ προσέειπε Μενoitίη ἄλκιμον^Θ υἱός·

Τίπτε με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ, τί δέ σε χρεῶ ἐμέϊο; 605
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον^Θ προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Δῖε Μενoitιάδῃ, τῷ μῶ κεχαρισμένε θυμῷ,
 Νῦν ὅτω περὶ γένατ' ἐμὰ σήσεσθαι Ἀχαιοὺς

Λισσομένους· χρεῶν γὰρ ἰκάνεται ἕκ ἑτ' ἀνεκτός.
 Ἄλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε, Διὶ φίλε, Νέστορ' ἔραιο, 610

Ἵτινα τέττον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο·
 Ἴητοι μὲν τὰ γ' ὄπιθε Μαχάονι πάντα ἔοικε

Τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτάξ ἕκ ἴδου ὄμματι φωτός·
 Ἴπποι γὰρ με παρήϊξαν, πρόσσω μεμαῦνι.

Ὡς φάτο· Πάτροκλον^Θ δὲ φίλῳ ἐπετάθει ἑταίρω· 615
 Βῆ δὲ θέειν παρὰ τε κλισίας κὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ἔτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοιτο,
 Αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πηλυβοτάεραν·

Ἴππες δ' Εὐρυμέδων θερῶπων λύε τοῖο γέρον^Θ
 Ἐξ ὀχέων· οἱ δ' ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτόνων, 620

Στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ Διὶ ἄλός· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἐς κλισίην ἐλθόντες, ἐπὶ κλισμοῖσι κάδιζον.

Τοῖσι δὲ τεῦχε κυκλιῶ εὐπλόκαμον^Θ Ἐκαμήδη,
 Τὴν ἄρει' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσειεν Ἀχιλλεύς,

Θυγατέρ' Ἀρσινόεσ μεγαλήτορον^Θ, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ 625
 Ἐξέλον, ἕνεκα βελῆ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων·

Ἴπφῶν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
 Καλὴν, κύανόπεζαν, εὐξοον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ

Χάλκειον κάθειον· ἐπὶ δὲ, κρόμμυον πότῳ ὄψον,
 Ἴδὲ μέλι χλωρόν, πᾶρ δ' ἀλφίτη ἱερῆ ἀκτῆν· 630

Πᾶρ δὲ δέπας περικαλλῆς, ὃ οἶκοσαν ἠγ' ὁ γεραῖός,

Χρυσείοις ἤλκοισι πεπαρμένον· ἕλα δ' αὐτῆ
 Τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκασον
 Χρυσεῖαι νεμέδοντο, δύο δ' ὑπὸ πωδύμενες ἦσαν.

Ἄλλ' ἔμην μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης, 635

Πλῆθον ἔόν· Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ ἄειρεν.

Ἐν τῷ ρά σφι κύκησε γυνή, εἰκυῖα θεῆσιν,

Οἴῳ Πραμνεΐῳ, ἐπὶ δ' ἄγειον κνῆ τυρὸν

Κνήσι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιλα λευκὰ πάλυνε·

Πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ἄπλισσε κυκλιῶ. 640

Τῷ δ' ἐπεὶ ἔν πίνοντ' ἀφέτην πολυκλιῆκα δίψαν,

Μύθοισιν τέρπουτο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες·

Πάτροκλ' δὲ θύρησιν ἐφίσατο, ἰσόθε' ἔφως.

Τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραῖος ἀπὸ θρόνου ἔβλεψε φασινῶ,

Ἐς δ' ἄγε χεῖρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγε· 645

Πάτροκλ' δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο, εἶπέ τε μῦθον·

Οὐχ ἔδ' ἐσὶ, γεραῖε διοτρεφεὲς, ἐδέ με πείσεις.

Λιδοῖ', νεμεσητὸς, ὃ με προέηκε πωδέσθαι,

Ἵοντινα τῆτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς

Γιγνώσκω· ὀρώω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν. 650

Νῦν δὲ, ἔπ' ἐρέων, πάλιν ἄγγελ' εἶμ' Ἀχιλλῆι·

Εὐδὲ σὺ οἶδα, γεραῖε διοτρεφεὲς, οἷ' ἐκῆν

Δεινὸς ἀνήρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιώωτο.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπεῖτα Γεγήνη' ἱππότα Νέστωρ·

Τίπτε τ' ἄρ' ὄδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται υἱᾶς Ἀχαιῶν, 655

Ἵοσοι δὴ βελέεσσι βεβλήηται; ἐδέ τοι οἶδε,

Πένθε' ὅσπον ὄρωρε κατὰ στρατόν; οἱ γὰρ ἄριστοι

Ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι, ἐτάμενοί τε.

Βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης·

Οὔτασαι δ' Ὀδυσσεὺς δευρικλυτὸς, ἠδ' Ἀγαμέμνων· 660

Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλ' κατὰ μηρὸν οἰσῶ·

Τῆτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο,

Ἵῶ ἀπαὶ νευρῆς βεβλημένον· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς,

Ἐδδλὸς ἔων, Δαναῶν ἐ κήδεται, ἐδ' ἐλεείρησι.

Ἡ μένει, εἰσόκε δὴ νῆες θοαὶ ἄλχι θαλάσσης, 665
 Ἀργείων ἀέκητι, πυρὸς δηϊοιο δέρονται,
 Αὐτοὶ τε κλεινώμεθ' ἐπιχερώ; ἔ γάρ ἐμῆ ἴς
 Ἔθ', οἴη πάρ' ἔσκεν ἐνὶ γναμπλοῖσι μέλεσσι.
 Εἴς' ὡς ἠβάοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδ' εἴη,
 Ὡς ὀπότη' Ἡλείοισι κὶ ἡμῖν νεῖκ' ἐτύχθη 670
 Ἀμφὶ βοηλασίην, ὅτ' ἐγὼ κλάνον Ἴτυμονῆα,
 Ἐθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἡλιδι ναυελάασκε,
 Ῥύσι' ἐλαυνόμεν'· ὁ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν,
 Ἐβλητ' ἐν πρώτοιισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοιλι,
 Κάδδ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περὶ τρεσαν ἀγροῖῶται· 675
 Ληΐδα δ' ἐκ πεδῖε συνελάσσαμεν ἤλιθα πολλήν,
 Πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πῶεα οἰῶν,
 Τόσσα συῶν συβόσεια, τόσ' αἰπόλια πλαλ' αἰγῶν·
 Ἴππεσ δὲ ξανθὰς ἔκαλον κὶ πεντήκοντα,
 Πάσας θηλείας· πολλῆσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν. 680
 Καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηληϊῖον εἴσω,
 Ἐννύχιοι προῖι ἄστ'· γεγῆθα δὲ φρένα Νηλεὺς,
 Οὐνεκά μοι τύχε πολλὰ νέω πόλεμόνδε κιονί.
 Κήρυκες δ' ἐλίγαινον, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
 Τὸς ἴμεν, οἷσιν χρῆ' ὄφείλετ' ἐν Ἡλιδι δίη· 685
 Οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἠγήτορες ἄνδρες
 Δάιτρενον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρῆ' ὄφειλον·
 Ὡς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
 Ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληεῖη,
 Τῶν προτέρων ἐτέων· κατὰ δ' ἐκλαθεν ὄσσοι ἄριστοι. 690
 Δώδεκα γὰρ Νηλῆ' ἀμύμονες υἱέες ἦμεν,
 Τῶν οἷ' λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
 Ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 Ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο.
 Ἐκ δ' ὁ γέρον ἀγέλην τε βοῶν κὶ πῶῦ μέγ' οἰῶν 695
 Εἴλετο, κρινάμενός γε τριηκόσι, ἠδὲ νομῆας.
 Καὶ γὰρ τῷ χρῆ' μέγ' ὄφείλει' ἐν Ἡλιδι δίη,

Τέσσαρες ἀδλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 Ἐλθόντες μετ' ἄθλα· περὶ τρίποδ' ἔμελλον
 Θεύσεσθαι· τὸς δ' αὖθι' ἀναξ ἀνδρῶν Αὐγείας 700
 Κάχεθε· τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
 Τῶν ὁ γέρον ἐπέων κεχολωμέν' ἦδ' ἢ ἔργων,
 Ἐξέλετ' ἄσπελα πολλὰ, τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε
 Δαίφρευιν, μὴ τις οἱ ἀτεμβόμεν' κίοι ἴσησ.
 Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφὶ τε ἄστυ 705
 Ἐρδομεν ἰσὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἤματι πάντες
 Ἦλθον ὁμῶς αὐτοὶ τε πολλοὶς ἢ μάνυχες ἵπποι
 Πασσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοιλο,
 Πῶδ' ἔτ' ἐόντ', ἔπω μάλα εἰδοῖτε θέρειδ' ἀλκῆς.
 Ἔσι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, ἀπῆα κολώνη, 710
 Τηλεῖσ' ἔπ' Ἀλφειῶ, νεάτη Πύλοε ἡμαδόεντ'
 Τὴν ἀμφεστρατόωντο, διαρράϊσσαι μεμαῶτες·
 Ἄλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μελεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 Ἀγγελ' ἦλθε θέεσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι
 Ἐννυχ'· ἐδ' ἀέκοιλα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν, 715
 Ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν· ἐδέ με Νηλεὺς
 Εἶα θωρήσσεσθαι· ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
 Οὐ γάρ πω τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμήϊα ἔργα·
 Ἄλλὰ ἢ ὡς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι,
 Καὶ πεζός περ ἐὼν, ἐπεὶ ὡς ἄγε νεῖκ' Ἀθήνη. 720
 Ἔσι δέ τις ποταμὸς Μινυήσ' εἰς ἄλλα βάλλων,
 Ἐλγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν ἠῶ διαν
 Ἴππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεεν ἔθνεα πεζῶν.
 Ἐνθεν πασσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 Ἐνδιοὶ ἰκόμεσθ' ἱερὸν ρόον Ἀλφειοῖο· 725
 Ἐνθα Διὶ ρέξαντες ὑπερμενεῖ ἰσὰ καλὰ,
 Ταῦρον δ' Ἀλφειῶ, ταῦρον δὲ Πισσιδάωνι,
 Αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκάπιδι βῆν ἀγελαίην,
 Δόρπον ἔπειδ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι·
 Καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔνθεσιν οἷσιν ἕκαστ' 730

Ἄμφι ῥοὰς πολυμοῖν· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 Ἄμφισαντο δὴ, ἄστυ διαπραδέειν μεμαῶτες·
 Ἄλλὰ σφιν προπάρειδε φάνη μέγα ἔργον Ἄρηϋ·
 Εὔτε γὰρ ἥελιϋ φαέθων ὑπερέχευε γαίης,
 Συμπερόμεθα μάχῃ, Διὶ τ' εὐχόμενοι ἢ Ἀθήνη· 735
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Πυλίων ἢ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκϋ,
 Πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μέλιον ἀχμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείαιο,
 Πρεσβυιάτην δὲ Δύγαίρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην,
 Ἥ τόσα φάρμακα ἤδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών· 740
 Τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκήρεϊ δαυρί·
 Ἥριπε δ' ἐν κονίησιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὄρσεσας,
 Στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 Ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλϋ, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα,
 Ἥγεμόν' ἱπήων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι· 745
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόρθεσα, κελαμῆ λαίλαπι ἴσϋ·
 Πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἄμφις ἕκασον
 Φῶτες ὀδᾶξ ἔλον ἔδρας, ἐμῶ ὑπὸ δαυρί δαμέντες·
 Καί νύ κεν Ἀχιλῆϊονε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξαι,
 Εἰ μὴ σφῶε πατήρ εὐρυκρείων Ἐνοσίχθων 750
 Ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἤερι πολλῇ·
 Ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτϋ ἐδγυάλιξε·
 Τόρρα γὰρ ἔν ἐπόμεθα δι' ἀσπίδέϋ πεδίοιο,
 Κτείνοντές τ' αὐτῆς, ἀνά τ' ἔντεια καλὰ λέγοντες,
 Ὅφρ' ἐπὶ Βεπρασίῃ πολυπύργη βήσαμεν ἵππους, 755
 Πέτρης τ' Ὀλενίης ἢ Ἀλησίη, ἔνθα Κολώνη
 Κέκληται· ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη·
 Ἔνθ' ἄνδρα κλείνας πύμαλον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ἄψ ἀπὸ Βεπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
 Πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ, Νέστορί τ' ἀνδρῶν· 760
 Ὡς ἔον, εἰποῖ ἔην γε μεῖ' ἀνδράσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Οἶϋ τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἤτέ μιν οἶω
 Πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται·

ὦ πέπον, ἧ μὲν σοί γε Μενόιτιοῦ ᾧδ' ἐπέτελλεν
 Ἡμαί τῳ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπει· 765
 Νῶϊ δέ τ' ἔνδον εόντες, ἐγὼ κ' ἰδὲ Ὀδυσσεύς,
 Πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠέχομεν, ὡς ἐπέτελλε·
 Πηλῆο δ' ἰκόμεθα δόμους εὖ νομιάοντας,
 Λαὸν ἀγείροντες καὶ Ἀχαΐδα πελυβότταν.
 Ἐνθάδ' ἔπειθ' ἦρωα Μενόιτιον εὔρομεν ἔνδον, 770
 Ἡδέ σε, παρ' δ' Ἀχιλλῆα γέρον ὁ ἰππηλάτα Πηλεὺς
 Πίονα μηρὶ ἔκχε βοδὸς Διὶ τερπικεραύνῳ,
 Αὐλῆς ἐν χόρῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
 Σπένδων ἄθοπα οἶνον ἐπ' ἀθορόμοις ἱεροῖσι.
 Σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοδὸς ἐπέιον κρέα, νῶϊ δ' ἐπαῖα 775
 Στήμεν ἐνὶ προθύροισι ταφῶν δ' ἀνόρθωσεν Ἀχιλλεὺς
 Ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλὼν, κατὰ δ' ἐδριάαδα ἀνωγε,
 Ζεῖνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἅτε ξείνοις θεῖμις ἐσίν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύοι ἠδὲ πολῆτες,
 Ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὑμῖν ἅμ' ἐπεδαι· 780
 Σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῷ δ' ἅμφω πόλλ' ἐπέελλον·
 Πηλεὺς μὲν ᾧ παῖδι γέρον ἐπέτελλ' Ἀχιλλῆϊ
 Αἰὲν ἀριστεύειν, ἢ ὑπείροχον ἔμμεναυ ἄλλων·
 Σοὶ δ' αὖθ' ᾧδ' ἐπέτελλε Μενόιτιοῦ, Ἄχιλοιο υἱός·
 Τέκνον ἐμὸν, γενεῆ μὲν ὑπέρτερός ἐσιν Ἀχιλλεὺς, 785
 Πρεσβύτερο δὲ σύ ἐσσι· βίη δ' ὄγε πολλὸν ἀμείνων·
 Ἄλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπ' ἠδ' ὑποδέσθαι,
 Καὶ οἱ σημάμεν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν πωρ·
 Ὡς ἐπέτελλ' ὁ γέρον, σὺ δὲ λήθεαι· ἀλλ' ἔτι κ' ἵνυ
 Ταῦτ' εἴποις Ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι, ἄκε πύθηται· 790
 Τίς δ' οἷδ', εἴ κέν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίνας,
 Παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παρὰ φασίς ἐσιν ἐταίρω.
 Εἰ δέ τινα φρεσὶν ἦσι θεοπροπὴν ἀλεείνει,
 Καὶ τινά οἱ παρ' Ζηνὸς ἐπέφραδε πόντια μήτηρ,
 Ἄλλὰ σέ περ προέτω· ὅμα δ' ἄλλο λαὸς ἐπέδω 795
 Μυρμιδόνων, ἄκεν τι φῶς Δαναοῖσι γένηαι·

Καί τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,
 Αἷ κέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἴες Ἀχαιῶν
 Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο· 800
 ῥεῖα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἀνδρας αὐτῇ
 Ὠσομθε προτὶ ἄστυ, νεῶν ἀπὸ κὶ κλισιάων.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δῖος
 Βῆ δὲ δέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδαην Ἀχιλλῆα·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσῆος δέοιο 805

Ἰξε δέων Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε δέμις τε
 Ἦν, τῇ δὴ καὶ σφι δέων ἐτετεύχαλο βωμοί·
 Ἐνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένον ἀντιβόλησε,
 Διογενῆς Εὐαμμονίδης, κατὰ μηρὸν οἷσῶ,
 Σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιον ῥέεν ἰδρῶς 810

Ὠμων κὶ κεφαλῆς· ἀπὸ δ' ἔλκεον ἀργαλέοιο
 Αἷμα μέλαν κελάρυζε· νότον γε μὲν ἔμπεδον ἦεν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ὤκτειρε Μενoitίης ἄλκιμον υἱός,
 Καί ῥ' ὀλοφυρόμενον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἄ δειλοὶ, Δαναῶν ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες· 815
 Ὡς ἄρ' ἐμέλλειε τῆλε φίλων κὶ πατρίδον αἴης
 Ἀσαι ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῶ;
 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε, διοτρεφές Εὐρύπυλ' ἦρας,
 Ἦ ῥ' ἔτι περ χήσασι πελώριον Ἐκτορ' Ἀχαιοί,
 Ἦ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτῆ δαυρὶ δαμέντες; 820

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος πεπνυμένον ἀντίον ἦυδα
 Οὐκέτι, διογενῆς Πατρόκλεις, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
 Ἔσσεταί, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέονταί·
 Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, ἐτάμενοί τε, 825
 Χερσὶν ὑπο Τρῳῶν· τῶν δὲ δένον ὄρνυται αἴεν.

Ἄλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον, ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαμναν·
 Μηδ' ἔκλαμ' οἷσόν, ἀπ' αὐτῆ δ' αἷμα κελαμνόν
 Νίξ' ὕδατι λιαρῶν· ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πάσσε,

Ἔδλ'α, τά σε προσι φασὶν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι, 830

Ὀν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.

Ἴηροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος, ἠδὲ Μαχάων,

Τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οἶομαι ἔλκε' ἔχοντα,

Χρηίζοντα ἢ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος,

Κεῖσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξυν ἄρρα. 835

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίης ἄλκιμος υἱός·

Πῶς τ' ἄρ' εἶσι τάδε ἔργα; τί ρέξομεν, Εὐρύπυλ' ἦρωες;

Ἐρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλλῆϊ δάφθρονι μῦθον ἐνίσπω,

Ὀν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, εἶρος Ἀχαιῶν·

Ἄλλ' ἐδ' ὡς περ σεῖο μεδήσω τειρομένοιο. 840

Ἦ, ἢ ὑπὸ σέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν

Ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.

Ἐνθα μιν ἐκλανύσας, ἐκ μηρῶ τάμνε μαχάωρη

Ὀξὺ βέλκε' περικτυκῆς· ἀπ' αὐτῶ δ' αἶμα κελαμνὸν

Νίζ' ὑδαλι λιαρῶ· ἐπὶ δὲ ρίζαν βάλε πικρὴν, 845

Χερσὶ διαλγίψας, ὀδυνήφατον, ἣ οἱ ἅπασας

Ἐχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκε' ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα.

ΑΙΟΛΙΣΤΗΣ

Μῦθον προσηγορεύουσαν

Ὀξὺ βέλκε' περικτυκῆς· ἀπ' αὐτῶ δ' αἶμα κελαμνὸν

Νίζ' ὑδαλι λιαρῶ· ἐπὶ δὲ ρίζαν βάλε πικρὴν,

Χερσὶ διαλγίψας, ὀδυνήφατον, ἣ οἱ ἅπασας

Ἐχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκε' ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΦΩΔΙΑ Μ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ἘΠΟΨΑΝΤΕΣ οἱ Τρῶες τῶν ἵππων, διαβαίνουσι τὴν τάφρον, καὶ τοὶ Ἀχαιοὶ αὐτοῖς φανέντες οἰωνοὶ καὶ εἰς πέντε τάξεις διατριβέντες, προσβάλλουσι τῷ τείχει τῶν Ἑλλήνων. Ἐνθα Σαρπηδόων ἑπαλξιν κάλισσῃ. Ἐκείνη δὲ λίθον βαλὼν τὰς πύλας, ἐπέβη ταῖς ναυσὶ, καὶ οἱ ἄλλοι σὺν αὐτῷ πάντες Τρῶες.

ΤΕΙΧΟΜΑΧΙΑ.

Μῦ, Τρώων παλάμησι καλήριπε τείχε' Ἀχαιῶν.

Ὡς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitis ἄλκιμον υἱὸς
 Ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δ' ἐμάχοντο
 Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὀμιλαδόν, ἐδ' ἄρ' ἔμελλε
 Τάφρῃ ἐτι χήσειν Δαναῶν, καὶ τείχε' ὑπερθεῖν
 Εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπερ' ἀμφὶ δὲ τάφρον

Ἦλασαν, ἐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειῆς ἐκατόμβας,
 Ὄφρα σφιν νῆάς τε δοῶς ἢ λήϊδα πολλήν
 Ἐνὸς ἔχον ῥύοιο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
 Ἀθανάτων, τῶν ἢ ἔτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
 Ὄφρα μὲν Ἐκλῶρ ζωὸς ἦεν, ἢ μῆνι Ἀχιλλεύς, 10
 Καὶ Πριάμοιο ἀνακίῳ ἀπόρρητῷ πόλις ἔπλε,
 Τόφρα δὲ ἢ μέγα τείχῳ Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον, ὅσσοι ἄριστοι,
 Πολλοὶ δ' Ἀργείων, οἱ μὲν δάμεν, οἱ δ' ἐλίποντο,
 Πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῶ, 15
 Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
 Δὴ τότε μητιόωλο Ποσειδάων ἢ Ἀπόλλων
 Τείχῳ ἀμαλδύνας, ποταμῶν μὲν εἰσαλάγουιες,
 Ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδε προρέεσι,
 Ῥῆσός δ', Ἐπιάπορός τε, Κάρησός τε, Ῥοδίῳ τε, 20
 Γρήνικός τε, ἢ Αἴσηπῳ, δῖός τε Σκάμανδρῳ,
 Καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια ἢ τρυφάλεια
 Κάππεσον ἐν κονίησι, ἢ ἡμιθέων γένῳ ἀνδρῶν·
 Τῶν πάντων ὁμόσε ζόμα' ἔτραπε Φοῖβῳ Ἀπόλλων,
 Ἐννήμαρ δ' ἐς τείχῳ ἴει ῥόον· ὕε δ' ἄρα Ζεὺς 25
 Συνεχῆς, ὄφρα κε θάσσουν ἀλίπλοα τείχεα δείη.
 Αὐτὰς δ' Ἐννοσίγαιῳ ἔχων χεῖρεςσι τρίαμνα
 Ἠγεῖτ'· ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπε
 Φίλῶν ἢ λάων, τὰ θέσαν μογέουιες Ἀχαιοί·
 Λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἐλλήσποντον· 30
 Αὐτὶς δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψε,
 Τείχῳ ἀμαλδύνας· ποταμὸς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
 Καρ ῥόον, ἢπερ πρόδθεν ἴεν καλλίρροον ὕδωρ.
 Ὡς ἄρ' ἔμελλον ὀπίθε Ποσειδάων ἢ Ἀπόλλων
 Θησέμενα· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδήει 35
 Τείχῳ εὐδμηλον, κανάχιζε δὲ δέγραβα πύργων
 Βαλλόμεν'· Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμέντες,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐελμένοι ἰχανόωλο,

Ἐκτορα δειδιότες, κρατερὸν μήσωρα φόβοιο·
 Αὐτὰρ ὄγ', ὡς τὸ πρόοθεν, ἐμάρνατο ἴσθ' ἀέλλη· 40
 Ὡς δ' ὅταν ἐν τε κύνεσσι ἢ ἀνδράσι θηρευῆσι,
 Κάπριθ', ἢ ἔλεων σρέφεται, δένει βλεμεάμων,
 Οἱ δέ τε πυργητὸν σφέας αὐτὰς ἀρλύναυτες,
 Ἀλλιοὶ Ἰσανθαί, ἢ ἀκονίζουσι θαρμειᾶς
 Αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τῷ δ' ἔπολε κυδάλιμον κῆρ 45
 Ταρβεῖ, ἐδὲ φοβεῖται ἀγνηορῆ· δέ μιν ἔκλα·
 Ταρφέα τε σρέφεται, σίχας ἀνδρῶν πειρηλίζων·
 Ὅππῃ τ' ἰθύση, τῆ τ' ἄκεσι σίχες ἀνδρῶν·
 Ὡς Ἐκτωρ ἀν' ὄμιλον ἰὼν εἰλίσσῃθ', ἐτόφρος
 Τάφρον ἐποδρύνων διαβαγνέμεν· ἐδέ οἱ ἵπποι 50
 Τόλμων ἀκύποδες· μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρω
 Χεῖλει ἐφεσάοτες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσειο τάφροθ'
 Εὐρεῖ, ἔτ' ἄρ' ὑπερθορέειν χεδὸν, ἔτε περῆσαι
 Ῥηϊδίῃ· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
 Ἔσασαν ἀμφοτέρωθεν· ὑπερθέν δὲ σκολόπεσσιν 55
 Ὀξέσιν ἠρήρει, τὸς ἔσασαν υἴες Ἀχαιῶν
 Πυκνὸς ἢ μεγάλος, δῆϊων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
 Ἐνδ' ἔ κεν ρέα ἵπποθ' εὐτροχὸν ἄρμα τιτάμων
 Ἔσβαῖη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον, εἰ τελέεσι.
 Δὴ τότε Πηλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παρασάς· 60
 Ἐκτορ τ', ἢ δ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ, ἢ δ' ἐπικέρων,
 Ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους·
 Ἡ δὲ μάλ' ἀργαλή· περᾶν σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 Ὀξέες ἐσᾶσιν, προῖι δ' αὐτὰς τεῖχ' Ἀχαιῶν·
 Ἐνθ' ἔπως ἐσὶν καθαθήμενα, ἐδὲ μάχεσθαι 65
 Ἴππεῦσι· σείνοθ' γὰρ, ὅθι τρώσεσθαι οἴω.
 Εἰ μὲν γὰρ δὴ πᾶγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βέλει' ἀρήγειν,
 Ἡ τ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι, ἢ αὐτίκα τῆτο γενέσθαι,
 Νωνύμος ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεῖθ' ἐνθάδ' Ἀχαιῆς· 70
 Εἰ δὲ χ' ὑποσρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται

Ἐκ νηῶν, ἢ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκλή,
 Οὐκέτ' ἔπειτ' οὐτῶ ἐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 Ἄφορρον πρὸς ἄστυ, ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 Ἄλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθόμεθα πάντες. 75
 Ἴππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
 Αὐτοὶ δὲ πρυλέες, σὺν τεύχεσι, θωρηχθέντες,
 Ἐκλορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Οὐ μενέουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται.
 Ὡς φάτο Πηλυδάμας· ἄδε δ' Ἐκλορι μῦθος ἀπήμων· 80
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλλο χαμάζε·
 Οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερεθόοντο,
 Ἄλλ' ἀποθάντες ὄρυσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἐκλορα δῖον.
 Ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος,
 Ἴππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐτ' ἐπὶ τάφρῳ· 85
 Οἱ δὲ διασάντες, σφέας αὐτῆς ἀρλύναντες,
 Πένταχα κοσμηθέντες, ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποιντο.
 Οἱ μὲν ἅμ' Ἐκλὸς ἴσαν ἢ ἀμύμονι Πηλυδάμαντι,
 Οἱ πλεῖστοι ἢ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιχα
 Τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι· 90
 Καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπελο· παρ' δ' ἄρ' ὄχεσφιν
 Ἄλλον, Κεβριόναο χερεῖονα, κάλλιπεν Ἐκλωρ.
 Τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἤρχε, ἢ Ἀλκίθοος, ἢ Ἀγήνωρ·
 Τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος, ἢ Δηϊφοβὸς θεοειδής,
 Ὡς δύο Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἤρωρ, 95
 Ἄσιος Ἐφιακίδης, ὃν Ἀγίσθηθεν φέρον ἵπποι
 Αἰθωνες, μεγάλοι, ποταμῶ ἀπο Σελλήεντος.
 Τῶν δὲ τετάρτων ἤρχεν εὖς πάϊς Ἀσχίσαιο
 Αἰνείας· ἅμα τῶγε δύο Ἀντήνορος υἱε,
 Ἀρχίλοχός τε, Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. 100
 Σαρπηδῶν δ' ἠγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικέρων,
 Πρὸς δ' ἔειλε Γλαῦκον, ἢ ἀρήϊον Ἀσεροπαῖον·
 Οἱ γάρ οἱ εἶσαντο διακριδὸν εἶνα ἄριστοι
 Τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε ἢ διὰ πάντων.

Οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκίῃσι βόεσσι, 105
 Βάν ῥ' ἰδὺς Δαναῶν λελιημένοι, ἐδὲ τ' ἔφαντο
 Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
 Ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες, τηλέκλιτοί τ' ἐπίκροοι,
 Βελῆ Πελυδάμανι⊕ ἀμωμήτοιο πίδαοιο.
 Ἄλλ' ἔχ' Ἐρλακίῃσθελ' Ἄσι⊕, ἔρχαμ⊕ ἀνδρῶν, 110
 Αὔθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἠνίοχον δεράπονα,
 Ἄλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νῆεσσι δοῆσι,
 Νήπι⊕, ἐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
 Ἴπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμεν⊕ παρὰ νηῶν
 Ἄψ ἀπονοσῆσιν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν. 115
 Πρόθεν γάρ μιν μοῖρα δυσάνυμ⊕ ἀμφεκάλυψεν
 Ἐγχεῖ Ἰδομενῆ⊕ ἀγαυῆ Δευκαλίδαο.
 Εἶσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
 Ἐκ πεδῖε νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι.
 Τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, ἐδὲ πύλῃσιν 120
 Εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχημα
 Ἄλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἄνερες, εἴ τιν' ἑταίρων
 Ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
 Τῇ ῥ' ἰδὺς φρονέων ἵππους ἔχε· τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 Ὀξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ ἐκέτ' Ἀχαιῶς 125
 Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι,
 Νήπιοι· ἐν δὲ πύλῃσι δύο ἄνερας εὖρον ἀρίστους,
 Υἱὰς ὑπερδύμους Λαπιθάων ἀχμηθίων,
 Τὸν μὲν, Παιριθὸς υἱά, κρατερὸν Πολυποίτην,
 Τὸν δὲ, Λεονίῃα, βροτολοιογῶ ἴσον Ἀρηί· 130
 Τὰ μὲν ἄρα προπάραιδε πυλάων ὑψηλάων
 Ἔστασαν, ὡς ὅτε τε δρῦες ἔρεσιν ὑψικάρῃνοι,
 Αἴτ' ἀνεμον μίμνεσι καὶ ὑέλον ἤματα πάντα,
 Ῥίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·
 Ὡς ἄρα τῶ χεῖρεσσι πεποιθότες, ἠδὲ βίηφι, 135
 Μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον, ἐδ' ἐφέβοντο.
 Οἱ δ' ἰδὺς πρὸς παῖχ⊕ εὐδμήλον, βόας αὔας.

Ἵψός' ἀνασχόμενοι, ἔκιοι μεγάλῃ ἀλαλήτῳ,
 Ἄσιον ἀμφὶ ἀνακτα, καὶ Ἰαμενὸν, καὶ Ὀρέστην,
 Ἀσιάδην τ' Ἀκάμαντα, Θόωνά τε, Οἰνόμαόν τε. 140
 Οἱ δ' ἦτοι εἴως μὲν εὐκνήμιδας Ἀχαιῶς
 Ὀργυον, ἔνδον ἐόντες, ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τείχεσσι ἐπεσσυμένους ἐνόησαν.
 Τρώας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 Ἐκ δὲ τῷ αἰΐξαντε, πυλάων προόδε μαχέεσθην, 145
 Ἀγρολέροισι σύεσσι ἐοικότε, τῷ τ' ἐν ὄρεσσι
 Ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχαται κολοσυρτὸν ἰόντα,
 Δοχμῷ τ' αἰτσοῦτε, περὶ σφίσι βίβλον ἄγυλον ὕλην,
 Πρυμνὴν ἐκλάμνουτες, ὑπὸ δέ τε κόμπῳ ὀδόντων
 Γίγνεται, εἰσόκε τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔληται. 150
 Ὡς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ σήθεσφι φαεινός,
 Ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
 Λαοῖσιν καδύπερθε πεποιοότες, ἠδὲ βίησιν.
 Οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν εὐδμήτων ἀπὸ πύργων
 Βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν, καὶ κλισιάων, 155
 Νηῶν τ' ὠκυπόρων· νιφάδες δ' ὡς πίπλον ἔραζε,
 Ἄς τ' ἀνεμῶσσι ζαῆς, νέφεα σκιοέεντα δονήσας,
 Ταρφειᾶς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ περὶ βουλοῖσθην.
 Ὡς τῶν ἐκ χειρῶν βέλε' ἔρρεον, ἡμὲν Ἀχαιῶν,
 Ἡδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὐτῶν αὐτευν, 160
 Βαλλόμενα μυλάκεσσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαί·
 Δὴ ῥα τότε ἄμωξέν τε καὶ ὠ πεπλήγετο μηρῷ
 Ἄσιος Ἰφιδάμαντος, καὶ ἀλασθήσας ἐπὶ ἠΐδα.
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδῆς ἐτέτυξο
 Πάγχυ μάλ'· εἰ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἦρωας Ἀχαιῶς 165
 Σχήσειν ἡμέτερόν γε μὲν ἢ καὶ χεῖρας ἀπίης·
 Οἱ δ', ὥς σφῆκες μέσον ἀγῶλοι, ἠὲ μέλισσαι,
 Οἰκία ποιήσονται ὀδῶν ἐπι περὶ παλοῖσθην,
 Οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένουσιν
 Ἄνδρας θερήσας, ἀμύνονται περὶ τέκνων. 170

Ὡς οἶγ' ἐκ ἐθέλεσι πυλάων, ἢ δὴ ἐόνιε,
 Χάσσαδαι, πρὶν γ' ἢ κατακλάμεν, ἢ ἀλώναι.

Ὡς ἔφατ', ἐδὲ Διὸς πᾶσι φρένα ταῦτ' ἀγορεύων.

Ἐκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐδύλετο κῦδ' ὀρέξαι.

Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο σύλησιν. 175

Ἀργαλέον δέ με ταῦτα, θεὸν ὧς, πᾶν' ἀγορεύουσα.

Πάνη γὰρ περὶ τείχε' ὀρώρει δεσπιδαῖς πῦρ,

Λαίον· Ἀργεῖοι δέ, ἢ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκη

Νηῶν ἡμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχέαλο θυμῷ

Πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιάρροθοι ἦσαν. 180

Σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον ἢ δηϊοτήτα.

Ἐνθ' αὖ Παιριθὸς υἱὸς, κρατερὸς Πολυποίτης,

Δερὶ βάλεν Δάμασον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήη·

Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔχεθεν· ἀλλὰ διὰ πρὸ

Αἰχμὴ χαλκείη ῥῆξ' ὄσσον· ἐγκέφαλ' δέ 185

Ἐνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα·

Αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα ἢ Ὀρμενον ἐξενάριξεν.

Υἱὸν δ' Ἀνιμάχοιο Λεονεύς, ὄζ' Ἀρη',

Ἴππόμαχον βάλε δερὶ, κατὰ ζωστῆρα τυχήσας.

Αὔτις δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμεν' ἔριψ' ὄξυ, 190

Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπάξας δι' ὀμίλη,

Πλήξ' αὐτοχεθίην· ὁ δ' ἄρ' ὑπὶ' ἔδει ἐρείδθη.

Αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα, ἢ Ἰαμενὸν, ἢ Ὀρέστην,

Πάντας ἐπασσυίερας πέλασεν χθονὶ πελυδοβόλῃ.

Ὄφρ' οἱ τὸς ἐνάριζον ἀπ' ἐνὶ εἰα μαρμαίρουλα, 195

Τόφρ' οἱ Πελυδάμαντι ἢ Ἐκτορι κῆροι ἔποντο,

Οἱ πλείστοι ἢ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιχα

Τείχεός τε ῥῆξαι, ἢ ἐνιπρῆσαι πύρρι νῆας·

Οἳ ῥ' ἔτι μερμήριζον, ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ.

Ὄρως γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμενα μεμαῶσιν, 200

Αἰεὶὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,

Φοινῆεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,

Ζῶν, ἔτ' ἀσπάρουλα ἢ ἔπει λήθειο χάρμησιν.

Κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ σῆθος, παρὰ δαιρῆν,
 Ἴδωθαίς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ἤκε χαμᾶζε, 205
 Ἀλγῆσας ὀδύνησι, μέσῳ δ' ἐπὶ κάββαλ' ὀμίλῳ.
 Αὐτὸς δὲ κλάγξας πῆτελο πνοιῆσ' ἀνέμοιο.
 Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν
 Κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας ἀγχιόχοιο.
 Δὴ τότε Πηλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παρυσάς· 210
 Ἐκτορ, αἰεὶ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῆσιν
 Ἐδθλὰ φραζομένων· ἐπεὶ εὐδὲ μὲν εὐδὲ εἴοικεν,
 Δῆμον ἐόντα παρῆξ ἀγορευόμεν, ἔτ' ἐπὶ βουλῆ,
 Οὔτε πῶτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτ' ἀνὴν ἀέξειν.
 Νῦν δ' αὐτ' ἐξερέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 215
 Μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν·
 Ὄδε γὰρ ἐκτελέεσθαι οἶομαι, εἰ ἔτεόν γε
 Τρῶσιν ὄδ' ὄρνις ἐπῆλθε· περησέμενα μεμαῶσιν,
 Αἰεὶ δὲ ὑψιπέτης, ἐπ' ἄριστερὰ λαὸν ἔεργων,
 Φοινῆεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλῳρον, 220
 Ζῶν' ἄφαρ δ' ἀφῆκε, πᾶρ' φίλα οἰκί' ἰκέσθαι,
 Οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμενα τεκέεσσιν εὐοῖσιν·
 Ὄς ἡμεῖς, εἶπερ τε πύλας ἢ τείχε' Ἀχαιῶν
 Ῥηξόμεθα θένει μέγῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
 Οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἔλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα· 225
 Πολλὰς γὰρ Τρῶων καταλείψομεν, ἕς κεν Ἀχαιοὶ
 Χαλκῶ δρώσῃσιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 Ὄδε χ' ὑποκρίναίῃο θεοπρόπ', ὃς σάφα θυμῷ
 Εἰδείη τεράων, καὶ οἱ πειθοῖάῃο λαοί.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολ' Ἐκτορ· 230
 Πηλυδάμα, σὺ μὲν ἐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 Οἶδα ἢ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τῆδε νοῆσαι.
 Εἰ δ' ἔτεόν δὴ τῆτον ἀπὸ σπαθῆς ἀγορεύεις,
 Ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειλα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί·
 Ὅς κέλευα Ζηνὸς μὲν ἐριγδύποιο λαθέσθαι 235
 Βυλέων, ἃς τέ μοι αὐτὸς ὑπέχειο ἢ κατένευσε·

Τύνη δ' οἰωνοῖσι τανυπτερόγεσσι κελεύεις
 Πείθεσθαι τῶν ἔτι μείατρέπομ', ἐδ' ἀλεγίζω,
 Εἴτ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
 Εἴτ' ἐπ' ἀρισερὰ τοίγε, πολλὶ ζόφον ἠερόενια. 240
 Ἡμεῖς δὲ μέγαλοιο Διὸς πειδόμεθα βελῆ,
 Ὄς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Εἷς οἰωνὸς ἄρισθ, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 Τίπτε σὺ δεῖδοικας πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα;
 Εἶπερ γάρ τ' ἄλλοι γε περικλεινώμεθα πάντες 245
 Νηυσὶν ἔπ' Ἀργείων, σοὶ δ' ἐδέσθ' ἔς' ἀπολέσθαι.
 Οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊθ, ἐδὲ μαχήμων.
 Εἰ δὲ σὺ δηϊοτῆτθ ἀφέξεσθ, ἢέ τιν' ἄλλον
 Παρφάμενθ ἐπέεσσιν ἀποθρέψεις πολέμοιο,
 Αὐτίκ' ἐμῶ ὑπὸ δαρι τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις. 250
 Ὄς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο,
 Ἥχῃ δεσπεσίη· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνθ
 Ὄρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων ἀνέμοιο θύελλαν,
 Ἥ ῥ' ἰθύς νηῶν κόνιην φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 Θέλγε νόον, Τρῶσιν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδθ ὄπαζε· 255
 Τῶ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες, ἠδὲ βίηφι,
 Ῥήϊνυθαι μέγα τεῖχθ Ἀχαιῶν πειρητίζον.
 Κρόσσας μὲν πύργων ἔρουον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
 Στήλας τε προβλήτας ἐμόχλευον, ἅς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 Πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμενα ἔχματα πύργων. 260
 Τὰς οἶγ' αὖ ἔρουον, ἔλποντο δὲ τεῖχθ Ἀχαιῶν
 Ῥήξιν· ἐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθε·
 Ἄλλ' οἶγε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις,
 Βάλλον ἀπ' αὐτῶν δήϊες ὑπὸ τεῖχθ ἰόντας.
 Ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων 265
 Πάντοσε φοιτήτην, μὲνθ ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν·
 Ἄλλον μελιχίοις, ἄλλον σερεοῖς ἐπέεσσι
 Νείκεον, ὄντινα πάσῃ μάχῃς μεδιέηλα ἴδοιεν·
 Ὄ φίλοι, Ἀργείων, ὅς' ἔξοχθ, ὅςε μεσήεις,

Ὅσε χειριότερο· ἐπεὶ ἄπω πάντες ὁμοῖοι 270
 Ἄνδρες ἐν πολέμῳ· νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασι·
 Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε πρὸ γινώσκεις, μὴ τις ὀπίσσω
 Τελέαφθω προτὶ νῆας ὁμοκλήϊησ' ἀκέων·
 Ἄλλὰ πρόσσω ἴεθι, ἢ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
 Αἶκεν Ζεὺς δώησιν Ὀλύμπι' ἀσεροπηλῆς 275
 Νεῖκ' ἀπωσαμένους, δήϊες προτὶ ἄστυ δίδεσθαι.
 Ὡς τώγε προβοῶντι μάχην ὄτρυνον Ἀχαιῶν.
 Τῶν δ', ὥσε νιφάδες χιόν' πίπτεισι θαμειαί
 Ἥματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὄρειο μητίετα Ζεὺς
 Νιφέμεν ἀνδρώποισι, πιφασκόμεν' τὰ ἄκῆλα, 280
 Κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
 Ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἢ πρῶνας ἄκρας,
 Καὶ πεδία λωτεῦνλα, ἢ ἀνδρῶν πῖονα ἔργα,
 Καί τ' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε ἢ ἀκλαῖς,
 Κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται, ἄλλα τε πάντα 285
 Εἰλύαται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὄμβροσ'·
 Ὡς τῶν ἀμφοτέρωσσε λίθοι πωτῶντο θαμειαί,
 Αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἱ δ' ἐκ Τρῶων ἐς Ἀχαιῶς
 Βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὑπὲρ πᾶν δῆπ' ὀρώρει.
 Οὐδ' ἂν πω τότε γε Τρῶες ἢ φαίδιμ' Ἐκίωρ 290
 Τείχεσ' ἐρρήξαντο πύλας ἢ μακρὸν ὄχῆα,
 Εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἐὸν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
 Ὄρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὡς βεσσὶν ἔλιξιν.
 Αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόδ' ἔχειο πάνλοσε ἴσην,
 Καλὴν, χαλκείην, ἐξήλαον· ἦν ἄρα χαλκεὺς 295
 Ἥλασεν, ἔντοδεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειᾶς,
 Χρυσείης ῥάδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον·
 Τὴν ἄρ' ὄγε πρόδ' ἐχόμεν', ὕο δῆρ' ἐτινάσσω
 Βῆ ῥ' ἴμεν, ὥσε λέων ὀρεσίτροφ', ὅς' ἐπιδευῆς
 Δηρὸν ἔη κρειῶν, κέλεται δὲ ἐ θυμὸς ἀγῆνωρ, 300
 Μήλων πειρήσοιλα, ἢ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 Εἴπερ γὰρ χ' εὖρησι παρ' αὐτόφιν βῶτορας ἀνδρας

- Σὺν κυσὶ καὶ δέρεσσι φυλάσσοιλας περὶ μῆλα,
 Οὐ ρά τ' ἀπαίρηθ' ἄμεμονε σαδμοῖο δίδεδα·
 Ἄλλ' ὄγ' ἄρ' ἢ ἤρπαξε μετάλμενθ', ἢ ἐ καὶ αὐτὸς 305
 Ἐβλήθ' ἐν πρῶτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἀκούλι·
 Ὡς ρά τότε ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε
 Τεῖχθ' ἐπάξαι, εἰά τε ῥήξαδα ἐπάλξεις.
 Αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, πᾶδ' Ἴππολόχοιο·
 Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεδα μάλιγα 310
 Ἐδρη τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν,
 Ἐν Λυκίῃ; πάντες δὲ, θεὸς ὣς, εἰσορόωσι;
 Καὶ τέμενθ' νεμόμεδα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
 Καλὸν, φυλακίης καὶ ἀρέρης πυροφόροιο;
 Τῶ νῦν χρὴ Λυκίοισι μετὰ πρῶτοισιν ἐόντας, 315
 Ἐσάμεν, ἢ δὲ μάχης καυσειρῆς ἀντιβολῆσθα·
 Ὅφρα τις ὦδ' εἶπη Λυκίων πύκα θωρηκιάων,
 Οὐ μὰν ἀκλειεῖς Λυκίην κατακοιρανέουσιν
 Ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδυσί τε πτόνα μῆλα,
 Οἶνόν τ' ἔξαπτον, μελιηδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς 320
 Ἐδθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μετὰ πρῶτοισι μάχοντα·
 Ὡ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες,
 Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε
 Ἐσσεσθ', ἔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοισι μαχοίμην,
 Οὔτε κέ σε σέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν· 325
 Νῦν δ', ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεσῶσιν θανάτοιο
 Μυρία, ἃς ἐκ ἔσι φυγεῖν βροτὸν, ἐδ' ὑπαλύξαι,
 Ἴομεν· ἢ ἐ τῶ εὖχθ' ὀρέξομεν, ἢ ἐ τις ἡμῖν.
 Ὡς ἔφαθ'· ἐδὲ Γλαῦκθ' ἀπειράπει', ἐδ' ἀπίθησε.
 Τῶ δ' ἰδυς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνηθ' ἄγοντε. 330
 Τῆς δὲ ἰδῶν ῥίγησ' υἱὸς Πηλεῶο Μενεσθεύς·
 Τῆ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότηλα φέροντες·
 Πάπληγεν δ' ἀνά πύργον Ἀχαιῶν, εἰ τιν' ἰδοῖλο
 Ἠγεμόνων, ὅσις οἱ ἀρῆν ἑτάροισιν ἀμύνα·
 Ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω πολέμου ἀκορήτω 335

Ἐσαότας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίηθεν ἰούλα
 Ἐλυγύθεν· ἀλλ' ἔπως οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν·
 Τόσσ' ἄν γὰρ κτύπ' ἔην· αὐτὴ δ' ἔβραν ἴκε,
 Βαλλομένων σακέων τε ἢ ἵπποκόμων τρυφαιῶν
 Καὶ πυλέων· πάσας γὰρ ἐπ' ἄχαλο· τοὶ δὲ καὶ αὐτὰς 340
 Ἰσάμενοι πειρώνο βίη ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
 Αἴψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θούτην·

Ἔρχεο, δῖε Θούτα, δέων Αἴαντε κάλεσσον,
 Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 Εἴη, ἐπεὶ τάχα τῆδε τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρ'· 345
 Ὄδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοῖ, οἱ τοπάρ' περ
 Ζαχρηεῖς τελέθεσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Εἰ δὲ σφιν ἢ κείδι πόν' ἢ νεῖκ' ὄρωρεν,
 Ἀλλὰ περ οἷ' ἴτω Τελαμῶνι' ἄλκιμ' Αἴας,
 Καὶ οἱ Τεῦκε' ἄμ' ἐσπέδω, τόξων εὖ εἰδώς. 350

Ὄς ἔφατ'· ἐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίδησεν ἀκέσας,
 Βῆ δὲ δέειν παρὰ τείχ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἶδαρ δὲ προσηύδα·
 Αἴαντ', Ἀργείων ἠγήτορε χαλκοχιτώνων,
 Ἠνώγει Πετρεῶο διοτρεφέ' φίλ' υἱὸς 355

Κεῖσ' ἴμεν, ὄφρα πόνιοι μίνυνθά περ ἀντιάσῃλον·
 Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 Εἴη, ἐπεὶ τάχα κείδι τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρ'·
 Ὄδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοῖ, οἱ τοπάρ' περ
 Ζαχρηεῖς τελέθεσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 360
 Εἰ δὲ ἢ ἐνθάδε περ πόλεμ' ἢ νεῖκ' ὄρωρεν,
 Ἀλλὰ περ οἷ' ἴτω Τελαμῶνι' ἄλκιμ' Αἴας,
 Καὶ οἱ Τεῦκε' ἄμ' ἐσπέδω, τόξων εὖ εἰδώς.

Ὄς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίδησε μέγας Τελαμῶνι' Αἴας.
 Αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 365

Αἴαν, σφῶϊ μὲν αὖτις, σὺ ἢ κρατερός Λυκομήδης,
 Ἐσαότες Δαναὸς ὀτρύνειλον ἴφι μάχεσθαι·
 Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, ἢ ἀντιῶ πολέμοιο·

Αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνι⊕ Αἴας, 370

Καὶ οἱ Τεῦκρ⊕ ἄμ' ἦε κασίγνητ⊕ ἢ ὄπαίρ⊕.

Τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεῦκρῳ φέρε καμπύλα τόξα.

Εὐτε Μενεδῆ⊕ μεγαδύμῃ πύργον ἴκοντο,

Τείχε⊕ ἐντὸς ἰόντες, ἐπειγομένοισι δ' ἴκανον.

Οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον, ἐρεμνῆ λαίλαπι ἴσοι, 375

Ἴφθιμοι Λυκίων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες.

Σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὄρωτο δ' αὐτή.

Αἴας δὲ πρῶτ⊕ Τελαμώνι⊕ ἄνδρα καλέκλα

Σαρπήδοντ⊕ ἐταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάθυμον,

Μαρμάρῳ ὀκρῖόεντι βαλὼν, ὃ ῥα τείχε⊕ ἐντὸς 380

Κεῖτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρταί⊕. ἔδδὲ κέ μιν ῥέα

Χεῖρεσιν ἀμφοτέρησιν ἀνῆρ φέροι, ἔδδὲ μαλ' ἠδῶν,

Οἴοι νῦν βροτοὶ εἶσ'. ὁ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' αἴερας.

Θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὄσέ' ἄραξε

Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς. ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι εἰοικῶς, 385

Κάππεσ' ἀφ' ὑψηλῆ πύργῳ, λίπε δ' ὄσέα θυμός.

Τεῦκρ⊕ δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ' Ἴππολόχοιο,

Ἴῶ ἐπεσσύμενον βάλε τείχε⊕ ὑψηλοῖο,

Ἥ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα· παῦσε δὲ χάρμης.

Ἄψ δ' ἀπὸ τείχε⊕ ἄλλο λαδῶν, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν 390

Βλήμενον ἀδρήσειε, ἢ εὐχειοῦτ' ἐπέεσσι.

Σαρπήδοντι δ' ἄχ⊕ γένετο, Γλαῦκῃ ἀπιόντ⊕,

Αὐτίκ' ἐπειτ' ἐνόησεν· ὅμως δ' ἐ λήθειο χάρμης.

Ἄλλ' ὄγε Θεσορίδην Ἀλκμάονα δευρὶ τυχήσας

Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχ⊕. ὁ δ' ἐσπόμεν⊕ πέσε δευρὶ 395

Πρηγῆς, ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.

Σαρπηδῶν δ' ἄρ' ἐπαλξιν ἐλὼν χερσὶ σιδαρηῆσιν,

Ἐλχ', ἠ δ' ἔσπελο πᾶσα διαμπερές· αὐτὰρ ὑπερθευ

Τείχ⊕ ἐγυμνώδη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.

Τὸν δ' Αἴας ἢ Τεῦκρ⊕ ὀμαρτήσανθ', ὁ μὲν ἰῶ 400

- Βεβλήκει τελαμῶνα περὶ σήθεσφι φαεινῶν
 Ἄσπίδ' ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε
 Παυδὸς ἔσθ', μὴ νηυσὶν ἐπι πρύμνησι δαμείη·
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμεν'· ἢ δὲ διαπρὸ
 Ἦλυθεν ἐλχέη, συφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα· 408
 Χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξι', ἐδ' ὄγε πάμπαν
 Χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπειο κῦδ' ἀρέσθαι.
 Κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἐλιξάμεν' Λυκίοισιν·
 ὦ Λύκιοι, τί δ' ἄρ' ὦδε μεδίειε θύριδ' ἀλκῆς;
 Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ, ἢ ἰφθίμῳ περ ἑόντι, 410
 Μένῳ ρήξασμένῳ, θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 Ἄλλ' ἐφομαρτέϊτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.
 Ὄς ἔφατ'· οἱ δὲ ἀνακλ' ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
 Μᾶλλον ἐπέβρισαν βεληφόρον ἀμφὶ ἀνακτα.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρλύναντο φάλαγγας 415
 Τείχε' ἐνόσθην, μέγα δέ σφισι φαίνετο ἔργον.
 Οὔτε γὰρ ἰφθίμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύνατο
 Τεῖχ' ῥήξασμένοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 Οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίως ἐδύνατο
 Τείχε' ἀψ ὄσαθα, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν. 420
 Ἄλλ' ὥς' ἀμφ' ἔροισι δὴ ἀνέρε δηριάαδον,
 Μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχουτες, ἐπιξύνῳ ἐν ἀρέσθῃ,
 ὦ τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζηλον περὶ ἴσης·
 Ὄς ἄρα τὸς διέεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 Δῆρην ἀλλήλων ἀμφὶ σήθεσσι βοείας 425
 Ἄσπίδας εὐκύκλεις, λαοσῆϊά τε πλερόεντα.
 Πολλοὶ δ' ἐτάζοντο κατὰ χροῖα νηλείϊ χαλκῶ,
 Ἦμὲν ὅτεω σρεφθέντι μελάφρενα γυμνωθεῖη
 Μαργαμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερές ἀσπίδ' αὐτῆς.
 Πάντη δὴ πύργοι ἢ ἐπάλξιες· αἶμαλι φωτῶν 430
 Ἐρράδα' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων ἢ Ἀχαιῶν.
 Ἄλλ' ἐδ' ὥς ἐδύνατο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν·

- Ἄλλ' ἔχον, ὥσε τάλαντα γυνή χερσηῆτις ἀληθής,
 Ἥ τε σαθρὸν ἔχουσα καὶ εἶριον, ἀμφὶς ἀνέλκει
 Ἰσάζουσ', ἵνα πασι δαίμονας ἀεικέα μισθὸν ἄρηται. 435
- Ὡς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχη τέτατο πτόλεμος τε·
 Πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδ' ὑπέρτερον Ἐκτορι δῶκε
 Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτ' ἐσήλατο τεῖχ' Ἀχαιῶν.
 Ἡῦσεν δὲ διαπρῦσιον Τρώεσσι γεγωνώς·
 Ὅρνυθ', ἰππόδαμοι Τρῶες· ῥήγνυθε δὲ τεῖχ' 440
 Ἀργείων, καὶ νηυσὶν ἐνίετε δεσπιδάες πῦρ.
 Ὡς φάτ' ἐπολύων· οἳ δ' ἔασιν πάντες ἄκρον,
 Ἰθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχ' ἀολλέες· οἳ μὲν ἐπέλα
 Κροσσάων ἐπέβαινον, ἀκαχμένα δέτρα ἔχοντες.
 Ἐκτορ δ' ἀρπάξας λαῶν φέρεν· ὃς ῥα πυλάων 445
 Εἰσήκει πρόθεν, πρυμνός, παχὺς, αὐτὰρ ὑπερθεν
 Ὀξὺς ἔην· τὸν δ' ἔκε δὴ δύο ἀνέρες δῆμα ἀρίστω
 Ῥηϊδίως ἐπ' ἀμαξάν ἀπ' ἔδεσθ' ὀχλίσειαν,
 Οἴοι νῦν βροτοὶ εἶσ'· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλα καὶ οἴθ'·
 Τὸν οἳ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω, 450
 Ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσεν' οἶος,
 Χειρὶ λαβὼν ἐτέρη, ὀλίγον δὲ μιν ἄχθος ἐπαίγει·
 Ὡς Ἐκτορ ἰδὺς στανίδων φέρει λαῶν αἰέρας,
 Αἶ ῥα πύλας εἰρηλο πύκα σιβαρῶς ἀραρυίας,
 Δικλίδας, ὑψηλάς· οἳοι δ' ἔντοδεν ὀχῆες 455
 Εἶχον ἐπημοῖβοι, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει.
 Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἐρρυσάμενος βάλε μέσσας,
 Εὖ διαβάς· ἵνα μή οἱ ἀφανρότερον βέλθ' εἴη·
 Ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρων θοαρός· πέσε δὲ λίθ' εἶσω
 Βριθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλας μύκον· ἐδ' ἄρ' ὀχῆες 460
 Ἐχεθέτην, στανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 Λᾶος ὑπὸ ῥίπῃς· ὁ δ' ἄρ' ἔδορε φαίδιμος Ἐκτορ,
 Νυκτὶ θοῆ ἀτάλαντ' ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῶ
 Σμερδαλέω, τὸν ἔεσο περὶ χροῖ· οἳὰ δὲ χερσὶ

Δῆρ' ἔχεν· ἐκ ἅν τῖς μιν ἐρυκάκοι ἀντιβολήσας, 465
 Νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλλο πύλας· πυρὶ δ' ὅσσε δεδήει·
 Κέκλειο δὲ Τρώεσσιν ἐλιξάμεν⊕ κατ' ὄμιλον,
 Τεῖχ⊕ ὑπερβάμεν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθονιο·
 Αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχ⊕ ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
 Ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας· Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν 470
 Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὄμαδ⊕ δ' ἀλίας⊕ ἐτύχθη.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

ADJICITUR IN CALCEM

INDEX VERBORUM.

VOLUMEN SECUNDUM.

LONDINI:

IMPENSIS LONGMAN, HURST, REES, ORME, & BROWN;
F. C. & J. RIVINGTON; ET G. WILKIE.

MDCCCXVI.

Typis A. Strahan,
Printers-Street, London.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ, νικημένος ἐλεῶν τὴς Ἑλλήνας, ὁμοῖται Κάλχαντι, ἔ
ἀμφοτέρως τὴς Αἴαντας παρορμᾷ. Ἐπίστα δὲ ἔ τὴς ἄλλης. Μετὰ
ταῦτα ἄδοκον ἀριστεῖει, ἔ ἀναιρῶν Ὀδυσσεύα, καὶ τινὰς ἄλλους.
Πολλοὶ δὲ ἔ αὐτῶν ἀναιρῶνται ἰσχυροῦνται δὲ Διὶ φοβῶν ἔ
Ἐλένος. Τὴς δὲ ὑπὸ κῆρας συναγαγὼν Ἐκτορα, ἐπάγει τοῖς
πολεμίοις ἔ μεγάλας ἀμφοτέρωθεν ἀναιρῶνται.

Ἡ ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΝΑΥΣΙ ΜΑΧΗ.

Νῦ δὲ, Ποσειδάων Δαναοῖς κράτῳ ὤπασε λάθρη.

ΖΕΥΣ δ' ἐπεὶ ἔν Τρωάσ τε ἔ Ἐκτορα νηυσὶ πέλασσε,
Τὴς μὲν ἔα παρὰ τῆσι πῶνον τ' ἐχέμεν, ἔ οἰζῦν,
Νωλεμέως· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαινώ,
Νόσφιν ἐφ' ἰπποπόλων Θρηκῶν καθορόμενῳ αἴαν,
Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων, ἔ ἀγαυῶν Ἰππημολγῶν,

Γλακιοφάγων, ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνδρώπων.

Ἐς Τροίην δ' ἔ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φαινώ·
Οὐ γὰρ ὄγ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπειο ὄν κατὰ θυμὸν
Ἐλθόνι, ἢ Τρώεσσι ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσιν.

Οὐδ' ἀλασκοπιὴν εἶχε κρείων Ἐνοσίχθων·

10

Καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦτο πτόλεμόν τε, μάχην τε,
'Υψὲ ἐπ' ἀκροιάτης κορυφῆς Σάμῃ ὑληέσσης,
Θρηϊκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
Φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.

Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' ἐξ ἀλὸς ἕζετ' ἰών, ἐλέαρε δ' Ἀχαιῆς
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.

15

Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεσσι καλεθήσατο παιπαλόεντι,

Κραιπνὰ ποσὶ προβιδάσ· τρέμε δ' ἔρρα μακρὰ καὶ ὕλη
Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωντι ἰόντι.

Τρεῖς μὲν ὄρέξατ' ἰών, τὸ δὲ τέτραλον, ἵκετο τέκμαρ,

20

Αἰγᾶς· ἔνθα δὲ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης,
Χρῦσεα, μαρμαίροντα τετεύχατα, ἄρδιλα αἰεὶ.

Ἐνθ' ἐλθὼν, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
Ἔκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντε.

Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἱμάδιον

25

Χρυσείην, εὐτυκλον, εἰς δ' ἐπέθηκετο δίφρω·

Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύμαϊ· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτῶ

Πάνλοθεν ἐκ κευθμῶν, εἰδ' ἠγνοίησεν ἀνακτα·

Γηθοσύνη δὲ θάλασσα διΐσατο· τοὶ δ' ἐπέτοντο

Ῥίμφα μάλ', εἰδ' ὑπένεργε διαίνετο χάλαςτι ἄξων·

30

Τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρδομοὶ φέρον ἵπποι.

Ἐσι δὲ τι σπέσσι εὐρὸν βαδείης βένθεσι λίμνης,

Μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἰμβροσσι παιπαλοέσσης·

Ἐνθ' ἵππος ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

Λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ

35

Ἐδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πένδασι ἔθαλε χρυσείας,

Ἀρρήκτας, ἀλύττας, ὄφρ' ἐμπεδον αἰθερὶ μένοιεν

Νοσήσαντα ἀνακτα· ὁ δ' ἐς στρατὸν ἄγει Ἀχαιῶν.

Τρωῆς δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες, ἢ δὲ θυέλλη,
 Ἐκλῶρι Πριαμίδῃ ἄμολον μεμαῶτες ἔποντο, 40
 Ἄβρομοι, αὐτᾶχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
 Αἰρήσειν, κλεινέειν δὲ παρ' αὐτόφρι πάντας Ἀχαιῆς·
 Ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηοχ^Θ, ἐννοσίγαι^Θ,
 Ἀργείης ὄτρυνε, βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθῶν,
 Εἰσάμεν^Θ Κάλχαντι δέμας ἢ ἀτειρέα φωνήν· 45
 Αἴαντε πρῶτῳ προσέφη, μεμαῶτε ἢ αὐτῷ·
 Αἴαντε, σφῶ μὲν κε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν,
 Ἀλκῆς μνησαμένῳ, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
 Ἄλλη μὲν γὰρ ἔγωγ' εἰ δαΐδια χεῖρας ἀάπτες
 Τρώων, οἳ μέγα τεῖχ^Θ ὑπερκαλέβησαν ὁμίλῳ· 50
 Ἐξέσιν γὰρ ἅπαντας εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·
 Τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια, μήτι πάθωμεν,
 Ἢ ῥ' ὄγ' ὁ λυσσώδης, φλογὶ εἵκελ^Θ, ἠγεμονεύει
 Ἐκλῶρ, ὃς Διὸς εὐχέει ἐριθιενέ^Θ πάϊς εἶναι.
 Σφῶϊν δ' ὄδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν, 55
 Αὐτῷ δ' ἐσάμεναι κρατερῶς, ἢ ἀνωγέμεν ἄλλους·
 Τῷ κε ἢ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαι' ἀπὸ νηῶν
 Ὀκυπόρῳ, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπι^Θ αὐτὸς ἐγείρει.
 Ἢ, ἢ σκηπανίῳ γαίηοχ^Θ Ἐννοσίγαι^Θ
 Ἀμφοτέρῳ κεκοπῶς πλῆσεν μένε^Θ κρατεροῖο, 60
 Τυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας ἢ χεῖρας ὑπερθεῖν.
 Αὐτὸς δ', ἅς' ἴρηξ ὠκύπτερ^Θ ὄρλο πέτεσθαι,
 Ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπ^Θ πέτρης περιμήκε^Θ ἀρθεῖς
 Ὀρμήσει πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο·
 Ὅς ἀπὸ τῶν ἦϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων. 65
 Τοῖϊν δ' ἔγνω πρῶθεν Ὀϊλῆ^Θ ταχὺς Αἴας,
 Αἴψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
 Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσι,
 Μάνταῖ εἰδόμεν^Θ κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι,
 Οὐδ' ὄγε Κάλχας ἐστὶ, θεοπρόπ^Θ οἰωνισῆς· 70
 Ἴχνη γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημῶων

Ῥαῖ ἔγνων ἀπιόντι· ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περὶ
 Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῶ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 Μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι,
 Μαιμῶσσι δ' ἐνερθε πόδες ἢ χεῖρες ὑπερθεν. 75

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη Τελαμώνιον Αἴας·
 Οὕτω νῦν ἢ ἐμοὶ περὶ δέρατι χεῖρες ἄαπλοι
 Μαιμῶσιν, καὶ μοι μὲν ὄρορθε, νέρθε δὲ ποσσὶν
 Ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινῶω δὲ ἢ οἶ·
 Ἐκτορι Πριαμίδῃ ἄμιλον μεμαῶτι μάχεσθαι. 80

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Κάρμη γηδόσυνοι, τήν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῶ.
 Τόφρα δὲ τὸς ὀπίθεν Γαίηοχ ὄρσεν Ἀχαιῆς,
 Οἱ παρὰ νηυσὶ δοῆσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ·
 Τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέω καμᾶτω φίλα γυῖα λέλυντο, 85
 Καὶ σφιν ἄχ' ἀλά θυμὸν ἐγίνετο, δερκομένοισι
 Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχ' ὑπερκαλέσθησαν ὀμίλῳ·
 Τὸς οἴγ' εἰσορόωντες, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείθον·
 Οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακῆ· ἀλλ' Ἐνοσίχθων
 Ῥαῖα μείσιδάμεν κρατερὰς ὄτρυνε φάλαγγας. 90

Τεῦκρον ἐπὶ πρῶτον ἢ Λήϊτον ἦλθε κελεύων,
 Πηνέλεών δ' ἦρωα, Θόαντά τε, Δηϊπυρόν τε,
 Μηριόνην τε, ἢ Ἀντίλοχον, μήστρας αὐτῆς·
 Τὸς ὄγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κῆροι νέοι ὑμῖν ἔγωγε 95
 Μαγναμένοισι πέποιδα σαωσέμεναι νέας ἀμάς·
 Εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεδήσειε λευγαλέοιο,
 Νῦν δὴ εἶδεται ἦμαρ, ὑπὸ Τρῶεσσι δαμῆναι.

ὦ πέποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι,
 Δεινὸν, ὃ ἐπὶ ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον, 100
 Τρῶας ἐβ' ἡμετέρας ἵεναι νέας· οἱ τοπάρ' περ
 Φυζακιῆς ἐλάφοισιν εἰκίεσαν, αἶτε καθ' ὕλην
 Θῶων, παρδαλίῳν τε, λύκων τ' ἦια πέλονται,
 Αὐτως ἐλάσκουσαι, ἀνάγκιδες, ἐβ' ἐπὶ χάρμη·

- Ὡς Τρῶες τοπρὶν γε μὲν ἢ χεῖρας Ἀχαιῶν 105
 Μίμνειν ἐκ ἐδέλεσκον ἐναντίον, ἐδ' ἠβαιόν.
 Νῦν δ' ἔκαθεν πόλι' κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται,
 Ἑγεμόν' κακότητι, μεδημοσύνησὶ τε λαῶν,
 Οἱ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν ἐκ ἐδέλῃσι.
 Νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κλείνονται ἀν' αὐτάς. 110
 Ἄλλ' εἰ δὴ καὶ πᾶμπαν ἐτήτυμον αἰτίος ἔσιν
 Ἡρώς Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Οὔνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλείωνα,
 Ἡμέας γ' ἔπος ἐστὶ μεδιέμεναι πολέμοιο.
 Ἄλλ' ἀκεῶμεθα θᾶσσον ἀκεσαί τοι φρένες ἐδθλῶν. 115
 Ὑμεῖς δ' ἐκέτι καλὰ μεδίετ' ἄλκι' ἀλκῆς,
 Πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν· ἐδ' ἂν ἔγωγε
 Ἄνδρ' ἰμαχέσσαίμην, ὅστις πολέμοιο μεδείη,
 Λυγρὸς ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεσσῶμαι περὶ κῆρι.
 Ὡς πτόνες, τάχα εἴ τι κακὸν ποιήσετε μᾶζον 120
 Τῆδε μεδημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέθε ἕκασ' ἄλλ' ἢ
 Αἰδῶ καὶ κέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκ' ὄρωρεν.
 Ἐκλωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοῆν ἀγαθὸς πολεμίζει,
 Καρτερός· ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄχηα.
 Ὡς ῥα κελευτιῶν Γαίηοχ' ὄρσεν Ἀχαιῆς 125
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοῖδ' Ἰσάντο φάλαγγες
 Καρτεραὶ, ἅς ἔτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μελεθῶν,
 Οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσό· οἱ γὰρ ἄριστοι
 Κρινθέλιες Τρῶάς τε καὶ Ἐκλωρα δῖον ἔμιμνον,
 Φράξαντες δόρυ δεξι, σάκ' σάκει προθελύμνω. 130
 Ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ.
 Ψαῶν δ' ἰππόκομοι κόρυδες λαμπροῖσι φάλοισι
 Νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέσασαν ἀλλήλοισιν·
 Ἐλχεα δ' ἐκλύσσοντο θρασείων ἀπὸ χειρῶν
 Σειόμεν· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι. 135
 Τρῶες δὲ πρᾶτυψαν ἀολλέες, ἤραχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ
 Ἀντικρὺ μεμαῶς· ὀλοοίτροχ' ὡς ἀπὸ πέτρης,

Ἵοντε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροισι ὄσση,
 ῥήξας ἀσπέτω ὄμβρω ἀναδέσσει ἔχματα πέτρης,
 ὕψι τ' ἀναθρόσκων πέτεται, κλυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτῆ 140

Ἵλλη· ὁ δ' ἀσφαλέως δέει ἔμπεδον, ὄφρ' ἂν ἴκηται
 Ἴσώπεδον, τότε δ' ἔτι κυλίνδεται, ἐσσύμενός περ·

ὣς Ἐκλῶρ, εἰως μὲν ἀπέλει μέχρι θαλάσσης
 Ῥαῖάδ' ἐλεύσεσθαι κλισίας ἢ νῆας Ἀχαιῶν,
 Κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξι, 145

Στῆ ῥα μάλ' ἐλχρὶμφθείς· οἱ δ' ἀντίοι υἴες Ἀχαιῶν,
 Νύσσουρες ξίφεσίν τε, ἢ ἔλχεσιν ἀμφιγύοισιν,

Ἵσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δέ, χασσάμενισι πελεμήχθῃ,
 Ἵσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνῶς·

Τρῶες, ἢ Λύκιοι, ἢ Δάρδανοι ἀλχιμαχηταί, 150

Παρμένετ'· ἔτοι δηρὸν ἐμὲ χήσεσιν Ἀχαιοί,
 Καὶ μάλα πυργηδὸν σφείας αὐτῆς ἀρτύναντες·

Ἵλλ', οἴω, χασσονται ὑπ' ἔλχεσσι, εἰ ἔτεόν με

Ἵρσε θεῶν ὄρισι, ἐρίγδεπ' ὀπίσσι Ἵρης.

ὣς εἰπὼν, ὄτρυνε μὲνισι ἢ θυμὸν ἐκάσθη. 155

Δηῖφοβισι δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
 Πριαμίδης, πρῶθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάνλοσε Ἵσην,

Κῆρα ποσὶ προβιδάς, ἢ ὑπασπίδια προποδίζων·

Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκελο δερὶ φαινώ,

Καὶ βάλεν, ἔδ' ἀφάμαρτε, καὶ ἀσπίδα πάνλοσε Ἵσην, 160

Ταυρείην· τῆς δ' ἔτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν

Ἵκ καυλῶ ἔαγει δολιχὸν δόρυ· Δηῖφοβισι δὲ

Ἵσπίδα ταυρείην χέθ' ἀπὸ ἔσο· δεῖσε δὲ θυμῶ

Ἵλχισι Μηριόναο δαΐφροισι· αὐτὰρ ὄγ' ἦρας

Ἵψ ἐτάρων εἰς ἔθ'· ἔχάζελο, χῶσαλο δ' ἀνώως 165

Ἵμφότερον, νίκης τε, ἢ ἔγχεσσι, ὁ ξυνέαξε·

Βῆ δ' ἰέονα παρὰ τε κλισίας ἢ νῆας Ἀχαιῶν,

Οἰσόμενισι δόρυ μακρὸν· ὁ οἱ κλισίῃφι λέλαιπλο·

Οἱ δ' ἄλλοι μάργαυτο, βοῆ δ' ἔσθεσσι δρῶραι.

Τεῦχεσσι δὲ πρῶτισι Τελαμόνισι ἄνδρα κατέκτε 170

Ἴμβριον ἀχμητὴν, πολυίππε Μένλορ[Ⓞ] υἷον·
 Νᾶε δὲ Πήδαρον, πρὶν ἔλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν,
 Κέρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε Μηδεσικᾶσιν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέεσσι ἦλυθον ἀμφιέλισσιν,
 Ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι· 175
 Νᾶε δὲ πὰρ Πριάμω· ὁ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι·
 Τὸν ῥ' υἷὸς Τελαμῶν[Ⓞ] ὑπ' ἑαί[Ⓞ] ἔγχεϊ μακροῦ
 Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχ[Ⓞ]· ὁ δ' αὐτ' ἔπεσεν, μελή ὣς,
 Ἥ τ' ὄρε[Ⓞ] κορυφῇ ἕκαθεν περιφανομένοιο
 Χαλκῶ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσση· 180
 Ὡς πέσεν· ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Τεῦχε[Ⓞ] δ' ὠρμήθη, μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δῦσα·
 Ἐκλωρ δ' ὀρμηδέη[Ⓞ] ἀκόντισε δερὶ φαεινῶ·
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἄλλα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχ[Ⓞ]
 Τυθόν· ὁ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτη υἷ' Ἀκτορίων[Ⓞ], 185
 Νισσόμενον πόλεμόνδε, κατὰ σῆθ[Ⓞ] βάλε δερὶ·
 Δάπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ.
 Ἐκλωρ δ' ὠρμήθη, κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
 Κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορ[Ⓞ] Ἀμφιμάχοιο·
 Αἴας δ' ὀρμηδέη[Ⓞ] ἀκόντισε δερὶ φαεινῶ 190
 Ἐκλωρ[Ⓞ]· ἄλλ' ἔπη χροὸς εἶσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῶ
 Σμερδαλέω κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδ[Ⓞ] ὀμφαλὸν ἔτα,
 Ὡσε δὲ μιν δένει μεγάλω· ὁ δὲ χάσσατ' ὀπίσσω
 Νεκρῶν ἀμφοτέρων· τῆς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί·
 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχί[Ⓞ], δῖός τε Μενεσθεύς, 195
 Ἄρχοι Ἀθηναίων, κόμισαν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν·
 Ἴμβριον αὐτ' Αἴαντε, μεμαῶτε θέρειδ[Ⓞ] ἀλακῆς·
 Ὡσε δὴ ἄγα λείοντε, κινῶν ὑπὸ κερχεροδόντων
 Ἀρπάξαίτε, φέρηλον ἀνὰ ρωπήϊα στυκνά,
 Ὑψὲ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε· 200
 Ὡς ῥα τὸν ὕψὲ ἔχοντε δῶ Αἴαντε κορυσά
 Τεύχεα συλήτην, κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δαρῆς
 Κόψεν Ὀϊλιάδης, κεχρωμέν[Ⓞ] Ἀμφιμάχοιο·

Ἦκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἐλιξάμενθ' δι' ὀμίλῃς,

Ἐκλορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πῆσεν ἐν κονίῃσι.

205

Καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη,
 Γίωνοιο πεσόλιθ' ἐν ἀνῆι δηϊοτήτι·

Βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,

Ἵομενέων Δαναῶς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχεν.

Ἴδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δερικλυτὸς ἀντεβόλησεν,

210

Ἐρχόμενθ' παρ' ἐτάερα, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο

Ἦλθε, καὶ ἰγνύην βεβλημένθ' ὀξείῃ χαλκῷ·

Τὸν μὲν ἐτάεροι ἔνεικαν, ὃ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας

Ἦϊεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα

Ἀντιάαν· τὸν δὲ προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων,

215

Εἰσάμενθ' φθογγὴν Ἀνδραμόνθ' υἱὶ Θόαντι,

Ὅς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ ἀπειῆῃ Καλυδῶνι,

Λίτωλοῖσιν ἄναστε, θεὸς δ' ὡς τίετο δῆμω·

[Τῷ μιν εἰσάμενθ' προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων.]

Ἴδομειεῦ, Κρητῶν βεληφόρε, πῶς τοι ἀπειλαὶ

Οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπέιλεον υἱῆς Ἀχαιῶν;

220

Τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ἠΐδα·

Ὡ Θόαν, ἔτις ἀνὴρ νῦν γ' ἀπτιθ', ὅσσον ἔγωγε

Γιγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπισάμεδα πολεμίζειν·

Οὔτε τιναδέθ' ἴχει ἀκήριον, ἔτε τις ὄκνω

Εἶκων, ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ πῶς ἔτω

225

Μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενείῃ Κρονίῳνι,

Νωνύμες ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεθ' ἐνθάδ' Ἀχαιῶς·

Ἀλλὰ, Θόαν, καὶ γὰρ τοπάρθ' μενεδήϊθ' ἠΐδα,

Ἵοτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἴδῃσιν·

Τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φωτὶ ἐκάστω·

230

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπεῖτα Ποσειδάων Ἐνοσίχθων·

Ἴδομενεῦ, μὴ κεῖνθ' ἀνὴρ ἔτι νοσήσειεν

Ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθις κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,

Ὅς τις ἐπ' ἡματι τῷδε ἐκῶν μεδίησι μάχεσθαι·

Ἄλλ' ἄλγε, τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρῆ

235

Σπείδειν· αἶκ' ὄφελός τι γενώμεθα ἢ δύ' ἐόντι.
 Συμφερετὴ δ' ἀρετὴ πέλαι ἀνδρῶν, ἢ μάλα λυγρῶν.
 Νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισαίμεθα μάχεσθαι.

Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·

Ἴδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκίον ἴκανε, 240

Δύσειο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δῶρε·

Βῆ δ' ἴμεν ἀσεροπῆ ἐναλίγκι, ἣν τε Κρονίων

Χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντι Ὀλύμπῃ,

Δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δὲ οἱ αὐγά·

Ὡς τῷ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ σῆθεσσι θεόντι. 245

Μηριόνης δ' ἄρα οἱ, θεράπων εὖς, ἀντεβόλησεν,

Ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦεν

Οἰσόμεντι· τὸν δὲ προσέφη θεόντι Ἴδομενεῖτι·

Μηριόνη, Μόλα υἱέ, πόδας ταχὺ, φίλιαθ' ἐταίρων,

Τίπῃ ἦλθες πόλεμόν τε λιπῶν ἢ δηϊοτήτα; 250

Ἡέ τι βέβλημα, βέλετι δέ σε τείρει ἀκωκή;

Ἡέ τευ ἀγγελίης μετ' ἐμ' ἦλυθες; ἔδέ τι αὐτὸς

Ἦθθα ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομα, ἀλλὰ μάχεσθαι.

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμέντι ἀντίον ἠΐδα·

Ἴδομενεῦ, Κρητῶν βεληφόρε χαλκοχιτώνων, 255

Ἐρχομα, εἴ τί τοι ἔσχη ἐνὶ κλισίῃσι λείλειπται,

Οἰσόμεντι· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,

Ἀσπίδα Δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερηγορέοντι.

Τὸν δ' αὖ Ἴδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ἠΐδα·

Δέραλά γ', αἶκ' ἐθέληθθα, ἢ ἐν ἢ εἴκοσι δήεις, 260

Ἐσαότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωνια,

Τρώϊα, τὰ κλαμένων ἀποάνυμα; ἔ γάρ οἱ τῷ

Ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκάς ἰσάμεντι πολεμίζειν.

Τῷ μοι δέραλά ἐσι, ἢ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσα,

Καὶ κόρυθες, ἢ δώρηκες λαμπρὸν γανόωντες. 265

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμέντι ἀντίον ἠΐδα·

Καί τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ ἢ νηὶ μελαίνῃ

Πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' ἔχεδόν ἐσιν ἐλέσθαι·

Οὐδὲ γὰρ ἔδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναυ ἀλκῆς,
 Ἄλλὰ μετὰ πρῶτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν 270

Ἴσαμα, ὁππότε νεῖκ' ὀρώρηται πολέμοιο.

Ἄλλον πῶς τίνα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Λήδω μαρνάμεν', σὲ δὲ ἴδμεναυ αὐτὸν οἶω.

Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἠΐδα·
 Οἶδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέξεσθαι; 275

Εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι

Ἐς λόχον, ἔνθα μάλισ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,

Ἐνθ' ὅ, τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἀλκιμ', ἐξεφαάνθη·

Τῷ μὲν γὰρ τε κακῷ τρέπεται χρῶς ἄλλουδὶς ἄλλῃ,

Οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦδαι ἐρητύει ἐν φρεσὶ θυμὸς, 280

Ἄλλὰ μελοκλάζει, ἢ ἐπ' ἀμφοτέρωσιν πόδας ἵκει·

Ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα σέρνοισι παλάσσει,

Κῆρας οἰομένω· πάταγ' δέ τε γίνετ' ὀδόντων·

Τῷ δ' ἀγαθῷ ἔτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς, ἔτε τι λίην

Ταρβεῖ, ἐπειδὰν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν, 285

Ἀρᾶται δὲ τάχιςα μιγήμεναυ ἐν δαΐ λυγρῇ·

Οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μέν' ἢ χεῖρας ὄνοϊο·

Εἴπερ γὰρ κε βλεῖο πονεύμεν', ἢ τυπέης,

Οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὀπίθε πέσοι βέλ', ἔδ' ἐνὶ νώτῳ,

Ἄλλὰ κεν ἢ σέρνων, ἢ νηδύ' ἀντιάσειε, 290

Πρόσσω ἱεμένοιο, μετὰ προμάχων ὀαριστύν.

Ἄλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, νηπύτιο ὦς,

Ἐσαότες, μὴ πῶς τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·

Ἄλλὰ σύ γε κλισίηνδε κίων ἔλευ ὄβριμον ἔσχε'.

Ὡς φάτο· Μηριόνης δὲ, δοῶ ἀτάλαυ' Ἀρηί, 295

Καρπαλίμωσ κλισίηνδεν ἀνείλετο χάλκεον ἔσχε'.

Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενεῖα, μέγα πολέμοιο μεμηλώς.

Οἶ' δὲ βροτολοιγὸς Ἀρης πόλεμόνδε μέτεισι,

Τῷ δὲ Φόβ', φίλ' υἱὸς, ἅμα κρατερὸς ἢ ἀταρβής,

Ἐσπελο, ὅς' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολέμισήν· 300

Τῷ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύργεσ μετὰ Δωρήσσεδον,

Ἦε μετὰ Φλέγυας μεγαλήτορας· ἔδ' ἄρα τώγε
 Ἐκλυον ἀμφοτέρων, ἐτέροισι δὲ κῦδ' ἔδωκαν·
 Τῶοι Μηριόνης τε, καὶ Ἰδομενεὺς, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
 Ἦισαν ἐς πόλεμον, κεκορυθμένοι ἀΐδοπι χαλκῶ. 305

Τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Δευκαλίδη, πῆ τ' ἄρ' μέμονας καταδύναι ὄμιλον;
 Ἦ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατῶ, ἢ ἀνὰ μέσσης,
 Ἦ ἐπ' ἀρισερόφιν; ἐπεὶ ἔποθι ἔλπομαι ἔτω
 Δεύεσθαι πολέμοιο καρηκομόωντας Ἀχαιῆς. 310

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ἤυδα·
 Νηυσὶ μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
 Αἴαντές τε δύο, Τεῦκρός δ', ὃς ἄριστ' Ἀχαιῶν
 Τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σαδίῃ ὑσμίνῃ·

Οἷ μιν ἄδην ἐλώωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο, 315
 Ἐκλογα Πριαμίδην· καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.
 Αἰπὺ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
 Κείνων νικήσαντι μὲν καὶ χεῖρας ἀάπτες,
 Νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρονίων
 Ἐμβάλοι ἀΐδόμενον δαλὸν νήεσσι δοῆσιν. 320

Ἄνδρὶ δὲ κ' ἐκ εἴξει μέγας Τελαμόνι καὶ Αἴας,
 Ὅς θνητὸς τ' εἴη, καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτῆν,
 Χαλκῶ τε ρηκτὸς, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·
 Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ρήξήνορι χωρήσειεν,
 Ἐν γ' αὐτοσαδίῃ· ποσὶ δ' ἔπως ἐστὶν ἐρίζειν. 325

Νῶϊν δ' ὦδ' ἐπ' ἀρισερ' ἔχε στρατῶ, ὄφρα τάχιστα
 Εἴδομεν, ἢ ἐ τῷ εὐχῷ ὀρέξομεν, ἢ ἐ τις ἡμῖν.

Ὡς φάτο· Μηριόνης δὲ, δοῶ ἀτάλαντ' Ἀρηϊ,
 Ἦεχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν, ἧ μιν ἀνώγει·
 Οἱ δ' ὡς Ἰδομενεῖα ἴδον, φλογὶ εἴκελον ἀλκῆν, 330
 Αὐτὸν καὶ θεράπαντα σὺν ἔνλεσι δαδδαλέοισι,
 Κεκλόμενοι κατ' ὄμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν·
 Τῶν δ' ὄμῶν ἴσαλο νεῖκ', ἐπὶ πρῦμνησι νέεσσιν.
 Ὡς δ' ὄβ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλα

- Ἡμαί τῶ, ὅτε τε πλείσῃ κόνις ἀμφὶ κελεύθους, 335
 Οἴτ' ἄμυδις κόνις μεγάλην ἰσᾶσιν ὀμίχλην.
 Ὡς ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῶ
 Ἀλλήλους καθ' ὄμιλον ἐναγρέμεν ὀξεί χαλκῶ.
 Ἐφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτ' ἔλχεισι
 Μακρῆς, ἃς εἶχον ταμεισίχροας· ὅσσε δ' ἄμερδεν 340
 Αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἀπὸ λαμπομενάων,
 Θωρήκων τε νεοσμῆκτων, σακέων τε φαεινῶν,
 Ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάροτ' εἴη,
 Ὅς τότε γηθήσειεν ἰδῶν πόνον, εἰδ' ἀκάχοιλο.
 Τῶ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δύο Κρόνος υἱε κραλαμῶ 345
 Ἀνδράσιν ἠρώεσσι τετεύχαιον ἄλγεα λυγρὰ.
 Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἐκτορι βέλετο νίκην,
 Κυδάμων Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν, εἰδ' ὄγε πάμπαν
 Ἡθελε λαὸν ὀλέσσαι Ἀχαιϊκὸν Ἴλιόδι πρῶ,
 Ἀλλὰ Θέτιν κύδαψε καὶ υἱέα καρτερόδυμον. 350
 Ἀργεῖος δὲ Ποσειδάων ὀρόδυσε μετελδῶν,
 Λάθρη ὑπεξαναδὺς πολίης ἀλός· ἤχθελο γάρ ῥα
 Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
 Ἡ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένετ', ἠδ' ἴα πάτρη,
 Ἀλλὰ Ζεὺς πρότεροτ' ἐγεγόνει καὶ πλείονα ἦδη. 355
 Τῶ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμενα ἀλέεινε,
 Λάθρη δ' αἶψα ἔγειρε κατὰ στρατὸν, ἀνδρὶ εἰοικώς.
 Τῶ δ' ἔριδοτ' κρατερῆς καὶ ὁμοῖα πολέμοιο
 Πείραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
 Ἀρρήκτόν τ', ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γέναϊ ἔλυσεν. 360
 Ἐνθα, μεσαπόλιός περ ἐὼν, Δαναοῖσι κελεύσας
 Ἰδομενεὺς, Τρώεσσι ἐπάλμεν' ἐν φόβον ᾤρσει·
 Πέφνε γὰρ Ὀδρουνῆα, Καθησόθεν ἔνδον ἐόντα,
 Ὅς ῥα νέον πολέμοιο κατὰ κλέετ' εἰληλῆθει·
 Ἦτες δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδοτ' ἀρίστην, 365
 Κασσάνδρην, ἀνάεδνον ὑπέχελο δὲ μέγα ἔργον,
 Ἐκ Τροίης ἀέκοντα ἀπωσέμεν υἱας Ἀχαιῶν.

Τῷ δ' ὁ γέρον Πριάμῳ μὲν ὑπέχετο ἢ κατένευσε
 Δωσέμεναι· ὁ δὲ μάραθ', ὑποχεσθήσι πιδήσας.
 Ἴδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκειο δερὶ φαεινῷ, 370
 Καὶ βάλεν ὕψι βιβάνια τυχῶν· ἐδ' ἤρκεσε θώρηξ
 Χάλκεῳ, ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξε·
 Δέπησεν δὲ πεσῶν· ὁ δ' ἐπεύξατο, φώνησεν τε·
 Ὅδρουονεῦ, πῆρι δὴ σε βροτῶν ἀνίζομι' ἀπάντων,
 Εἰ ἔτεόν δὴ πάνια τελευτήσεις, ὅσ' ὑπέσης 375
 Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέχετο θυγατέρα ἦν.
 Καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποχόμενι τελέσαμεν·
 Δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδῳ ἀρίστην,
 Ἄργεῳ ἔξαγαγόντες, ὑπυιέμεν· εἶκε σὺν ἄμμιν
 Ἴλιθ ἐκπέρισης εὖ ναόμενον πτολίεθρον. 380
 Ἄλλ' ἔπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα πονίλοπόροισιν
 Ἄμφι γάμῳ· ἐπεὶ ἔτοι ἐεδνωτῶν κακοὶ εἰμέν.
 Ὡς εἰπὼν, ποδὸς εἶλκε κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην
 Ἦρως Ἴδομενεύς· τῷ δ' Ἄσιῳ ἦλθεν ἀμύντωρ,
 Πεζὸς πρὸδ' ἵππων· τῷ δὲ πνεύοντε κατ' ὤμων 385
 Αἰὲν ἔχ' ἠνίοχῳ θεράπων· ὁ δὲ ἴετο θυμῷ
 Ἴδομενεῖα βαλεῖν, ὁ δὲ μιν φθάμενῳ βάλε δερὶ
 Λαμδὸν ὑπ' ἀνδρεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσειν·
 Ἦριπε δ', ὡς ὅτε τις δρυὺς ἤριπεν, ἢ ἀχερωῖς,
 Ἦὲ πῖτυς βλωθρῆ, τήν τ' ἔρεσι τέκλινας ἄνδρες 390
 Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήϊον εἶναι·
 Ὡς ὁ πρὸδ' ἵππων ἢ δίφρου καῖτο τανυθεῖς,
 Βεβρυχῶς, κόνιῳ δεδραγμένῳ αἵματοέσσης.
 Ἐκ δὲ οἱ ἠνίοχῳ πλῆγη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν,
 Οὐδ' ὄγε τόλμησεν, δηῖων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας, 395
 Ἄψ ἵππου σρέψαι· τὸν δ' Ἀντίλοχῳ μενεχάρμης
 Δερὶ μέσον περὶνήσε τυχῶν· ἐδ' ἤρκεσε θώρηξ
 Χάλκεῳ, ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἀσπιδόων ἐυεργέῳ ἔκπεσε δίφρου·
 Ἴππου δ' Ἀντίλοχῳ, μεγαδύμῳ Νέστορος υἱός, 400

Ἐξέλασε Τρώων μετ' ἑυκνήμιδας Ἀχαιῆς.
 Δηΐφοβῶ δὲ μάλα χεδὸν ἤλυθεν Ἴδομενῆῶ,
 Ἀσίῃσ' ἀχνύμενῶ, ἢ ἀκόντισε θυρὶ φαεινῶ.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἄλλα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχῳ
 Ἴδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσε ἴση, 405
 Τὴν ἄρ' ὄγ' ἐν ῥινοῖσι βοῶν ἢ νόροπι χαλκῶ
 Δινωτὴν φορέεσκε, δύο κανόνεσσ' ἀραρυῖαν.
 Τῇ ὑπο πᾶς ἑάλη, τὸ δ' ὑπέρπιαλο χάλκεον ἔγχῳ.
 Καρφαλέον δέ οἱ ἀσπίς ἐπιθρέξαντ' αὔσειν
 Ἔλχεῖ· εἰδ' ἄλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν, 410
 Ἄλλ' ἔβαλ' Ἴππασίδην Ἰψήνορα, ποιμένα λαῶν,
 Ἦπαρ ὑπὸ πτραπίδων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γέναϊ ἔλυσε.
 Δηΐφοβῶ δ' ἔκπαλλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·
 Οὐ μὰν αὐτ' ἀτίλῳ κείτ' Ἀσιῶ· ἀλλὰ ἐ φημί,
 Εἰς Ἀϊδὸς περ ἰόντα πυλάριον κραλεροῖο, 415
 Γηθήσαιν κατὰ θυμόν· ἐπεὶ ῥά οἱ ὤπασα πορπόν.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχῳ γένει' εὐξαμένοιο,
 Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστ' ἀδάφροσι θυμόν ὄρινεν·
 Ἄλλ' εἰδ', ἀχνύμενός περ, εἰ ἀμέλησεν ἐτάφρε,
 Ἄλλὰ δέων περιβῆ, καὶ οἱ σάκῳ ἀμφεκάλυψε. 420
 Τὸν μὲν ἐπειθ' ὑποδύντε δύο ἐρίηρες ἐτάφροι,
 Μηκισεὺς, Ἐχίοιο πάϊς, ἢ δῖῳ Ἀλάστῳ,
 Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην, βαρέα σενάχοντι.
 Ἴδομενεὺς δ' ἐ λῆγε μὲνῳ μέγα· ἴελο δ' ἀφεί
 Ἦέ τινα Τρώων ἐρεβεννῆ νυκτὶ καλύψαι, 425
 Ἦ αὐτὸς δεπῆσαι, ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
 Ἐνθ' Αἰσούηται διοτρεφέῳ φίλον υἷον
 Ἦρῳ Ἀλκάδοον· γαμβρὸς δ' ἦν Ἀλχίσαιο.
 Πρεσβυτάτην δ' ὤπειε θυγατρῶν Ἰπποδάμειαν,
 Τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατρὸς ἢ πτότνια μήτηρ 430
 Ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὀμηλικίην ἐκέκασο
 Κάλλει, ἢ ἐργοισίν, ἰδὲ φρεσί· τέγεκα καὶ μιν
 Γῆμεν ἀγῆς ὄριςῳ ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·

- Τὸν τόδ' ὑπ' Ἰδομενεΐϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε,
 Θέλξας ὅσσοι φαεινὰ, πῆδησε δὲ φαίδιμα γυῖα. 435
 Οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ', ἔτ' ἀλέαδαί·
 Ἄλλ', ὥσε σήλην, ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον,
 Ἄτρεμας ἐσαότα, σῆθ' ἄ μέσον ἔτασε δαυρὶ
 Ἥρωσ' Ἰδομενεύς, ῥῆξεν δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 Χάλκεον, ὅς οἱ πρῶδεν ἀπὸ χροῶς ἤρκει ὄλεθρον. 440
 Δὴ τότε γ' αὔον αὔσεν, ἐρεικόμεν' περὶ δαυρὶ·
 Δέπησεν δὲ πεσῶν, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
 Ἥ ῥά οἱ ἀσπάρεσσα, καὶ ἐρίαχον πελέμιξεν
 Ἐλχε' ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μὲν ὄβριμ' Ἄρης.
 Ἰδομενεύς δ' ἔκπαυλον ἐπέύξαλο, μακρὸν αὔσας. 445
 Δηΐφοβ', ἢ ἄρα δή τι σ' εἴσκομεν ἄξιον εἶναι
 Τρεῖς ἐνὸς ἀντιπεφάδοιαι, ἐπεὶ σύ περ εὐχεσθαι αὐτως;
 Δαμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντί' ἴσασ' ἐμεῖο,
 Ὀφρα ἴδῃς, οἷ' Ζηνὸς γόν' ἐνθάδ' ἰκάνω,
 Ὅς πρῶτ' Μίνωα τέκε Κρήτη ἐπίερον. 450
 Μίνωσ' δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα·
 Δευκαλίων δ' ἔμ' ἔτικτε, πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἀνακτῆρα,
 Κρήτη ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν,
 Σοὶ τε κακὸν, καὶ πατρὶ, καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.
 Ὡς φάτο· Δηΐφοβ' δὲ διάνδιχα μερμήριξεν, 455
 Ἥ τινά περ Τρώων ἐταρίσσαίλο μεγαδύμων,
 Ἄψ ἀναχωρήσας· ἢ πειρήσαίλο καὶ οἷ'·
 Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσαίλο κέρδιον εἶναι,
 Βῆναί περ Αἰνείαν· τὸν δ' ὕσταλον εὖρεν ὁμίλει
 Ἐσαότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δῖω, 460
 Οὔνεκ' ἄρ', ἐδὸλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν, ἔτι τίσκεν·
 Ἄλχε' δ' ἰσάμεν' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἰνεῖα, Τρώων βεληφόρε, νῦν σε μάλα χρῆ
 Γαμβρῶ ἀμυνόμενα, εἶπερ τί σε κῆδ' ἰκάνει·
 Ἄλλ' ἔπευ, Ἀλκιοβόῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ 465
 Γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε, δόμοις ἐνι, τυτθὸν ἐόντα·

Τὸν δὲ τοι Ἰδομενεὺς θυρικλυτὸς ἔξενάριξεν.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·

Βῆ δὲ μεῖ' Ἰδομενῆα, μέγα πολέμοιο μεμηλῶς.

Ἄλλ' ἐκ Ἰδομενῆα φόβῳ λάβε, τηλύγετον ὧς, 470

Ἄλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε τις σὺς ἔρσειν ἀλκί πεποιθῶς,

Ὅστε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολλὸν ἀνδρῶν

Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὑπερθεῖν·

Ὀφθαλμῶ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπειον· αὐτὰρ ὀδόνιας

Θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἠδὲ καὶ ἀνδρας. 475

Ὡς μένειν Ἰδομενεὺς θυρικλυτὸς, ἐδ' ὑπεχώρει,

Αἰνείαν ἐπιόντα βοῆ θοὴν· αὔε δ' ἐτάχρεις,

Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν, Ἀφαργῆά τε, Δηίπυρόν τε,

Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήσωρας αὐτῆς·

Τῆς ὄγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 480

Δεῦτε, φίλοι, καὶ μ' οἶον ἀμύνατε· δεῖδια δ' ἀνῶς

Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν·

Ὅς μάλα καρτερός ἐσι μάχῃ ἐνὶ φῶτας ἐνάχρειν·

Καὶ δ' ἔχει ἤθης ἀνθῶ, ὅ, τε κράτῳ ἐσὶ μέγιστον.

Εἰ γὰρ ὀμηλικὴ γεγενοίμεθα τῶδ' ἐνὶ θυμῷ, 485

Αἰψά κεν ἠὲ φέροίλο μέγα κράτῳ, ἠὲ φεροίμην.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες, ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,

Πλησίοι ἔσησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.

Αἰνείας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλειο οἷς ἐτάροισι,

Δηΐφοβόν τε, Πάριν τ' ἐσορῶν, καὶ Ἀγήνορα δῖον, 490

Οἳ οἱ ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα

Λαοὶ ἔπονδ', ὡσείτε μετὰ κτίλον ἔσπειο μῆλα

Πιόμεν' ἐκ βοῶνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·

Ὡς Αἰνεία θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει,

Ὡς ἴδε λαῶν ἔθνη ἐπισπόμενον ἐοῖ αὐτῷ. 495

Οἱ δ' ἅμφ' Ἀλκαδῶν αὐτοχεδὸν ὠρμήθησαν

Μακροῖσι ξυσοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς

Σμερδαλέον κονάβιζε, τιτυσκομένων καθ' ὄμιλον

Ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρήϊοι, ἔξοχοι ἄλλων,

Αἰνείας τε, καὶ Ἴδομενεὺς, ἀτάλαντοι· Ἀρηί,
 500 Ἴεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροά νηλεῖ χαλκῶ.
 Αἰνείας δὴ πρῶτ' ἀκόντισεν Ἴδομενῆ.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχ.
 Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαυνομένη κατὰ γαίης
 ὤχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρυσεν. 505
 Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην.
 Ῥῆξε δὲ θώρηκ' γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἤφυσ· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γῶαν ἀγοσῶ.
 Ἴδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυ' δολιχόσκιον ἔγχ.
 Ἔσπασατ', ἐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα κατὰ 510
 ὤμοισιν ἀφελέσθαι· ἐπείγελο γὰρ βελέεσσιν.
 Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι,
 Οὐτ' ἄρ' ἐπάξια μεθ' ἐὸν βέλ', ἔτ' ἀλέαδται.
 Τῶ ῥα καὶ ἐν σαδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
 Τρέσσαι δ' ἐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο· 515
 Τῆ δὲ βάδην ἀπιόντ' ἀκόντισε δεξιὸν φαεινῶ
 Δηϊφοβ'· δὴ γὰρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἶψι.
 Ἄλλ' ὄγε καὶ τόθ' ἄμαρσεν, ὁ δ' Ἀσκαλάφον βάλε δεξιῖ,
 Τῖον Ἐνυαλίσιο, δι' ὤμω δ' ὄβριμον ἔγχ.
 Ἔχεν· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γῶαν ἀγοσῶ. 520
 Οὐδ' ἄρα πῶ τι πῆπυσο βριήπτ' ὄβριμ' Ἀρης
 Τί' ἐοῖο πεσόντ' ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 Ἄλλ' ὄγ' ἄρ' ἄκρω Ὀλύμπω ὑπὸ χρυσεόισι νέφεσσιν
 Ἦσο, Διὸς βελῆσιν ἐελμέντ', ἔνθα περ ἄλλοι
 Ἀθάναλοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο. 525
 Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφω αὐτοχεθδὸν ὠρμήθησαν·
 Δηϊφοβ' μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφω πῆληκα φαεινὴν
 ἤσπασε· Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντ' Ἀρηί
 Δεξιὸν βραχίονα τύψεν ἐπάλμεντ', ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 Αὐλώπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσῶσα. 530
 Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμεντ', αἰγυπιδὸς ὤς,
 Ἐξέρυσσε πρυμνοῖο βραχίοντ' ὄβριμον ἔγχ.

Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνη ἔχάζετο· τὸν δὲ Πολίτης,
 Αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας,
 Ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἴκεδ' ἵππυς 535
 Ὠκέας, οἳ οἱ ὕπιδε μάχης ἠδὲ πολέμοιο
 Ἔσασαν, ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 Οἱ τὸν γε πρὸ ἄστυ φέρον βαρέα σενάχοντα,
 Τειρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νεβλάτῃ ἐρρέε χειρός.
 Οἱ δ' ἄλλοι μάργαντο, βοή δ' ἄσβεστος ὄσώρει. 540
 Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καληρορίδην ἐπορέσας
 Λαμδὸν τύψ', ἐπὶ οἱ τέτραμμένον, ὄξεϊ δρυΐ·
 Ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐάφθη,
 Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊσῆς.
 Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα, μετασρεφθέντα δοκεύσας, 545
 Οὔτασ' ἐπάξας· ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
 Ἦτ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερές, αὐχέν' ἰκάνει·
 Τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὕπλιος ἐν κονίῃσι
 Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πελάσσας.
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρεσε, καὶ ἄνυλο τεύχε' ἀπ' ὤμων, 550
 Παπιάωνων· Τρῶες δὲ περισαδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
 Οὔταζον σάκος εὐρὺ πανάφολον, ἐδὲ δύναντο
 Εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χροῖα νηλείϊ χαλκῷ
 Ἀντιλόχῃ· πῆρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Νέσσορος υἱὸν ἔρυλο, καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν. 555
 Οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δῆϊων ἦν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 Στρωφᾶτ'· ἐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 Σειόμενόν ῥ' ἐλέλιχτο· τιτύσκελο δὲ φρεσὶν ἦσιν,
 Ἦ τευ ἀκονίισσαι, ἠὲ χεδὸν ὀρμηθῆναι.
 Ἄλλ' ἔ λῆθ' Ἀκάμαντα τιτυσκόμενον κατ' ὄμιλον 560
 Ἀσιάδην, ὅς οἱ ἔτα σάκος μέσον ὄξεϊ χαλκῷ,
 Ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς ἀμενήνωσεν δέ οἱ ἀχμῆν
 Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.
 Καὶ τὸ μὲν αὐτῷ μῆν', ὥς σκῶλος πυρρίκαυτος,
 Ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κείτ' ἐπὶ γαῖης· 565

Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνη ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων·
 Μηριόνης δ' ἀπιόντα μείσπομεν βάλε δαυρὶ
 Αἰδοίων τε μεσηγυῖ κ' ὀμφαλῶ· ἔνθα μάλιστ'
 Γίνετ' ἄρης ἀλεγεινὸς οἰζυροῖσι βρολοῖσιν·
 Ἐνθα οἱ ἔγχ' ἐπήξεν· ὁ δ' ἐσπόμεν, περὶ δαυρὶ 570
 Ἥσπαρ', ὡς ὅτε βῆς, τὸν τ' ἔρσει βυκόλοι ἄνδρες
 Ἰλλάσιν ἐκ ἐθέλοντα βίη δῆσαντες ἄγασιν·
 Ὡς ὁ τυπεὶς Ἥσπαρ'ε μίνυνδά περ, ἔτι μάλα δὴν,
 Ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχ' ἀνεσπάσαι' ἐγγύθεν ἐλθῶν,
 Ἥρωσ Μηριόνης· τὸν δὲ σκότ' ὅσ' ἐκάλυψε. 575
 Δῆϊπυρον δ' Ἐλεν' ξίφει χεῖδὸν ἤλασε κόρσῃν
 Θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν·
 Ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα, χαμαὶ πῆσεν· καὶ τις Ἀχαιῶν
 Μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·
 Τὸν δὲ κάτ' ὀφθαλμῶν ἐρεθεινὴ νύξ ἐκάλυπεν. 580
 Ἀτρεΐδην δ' ἄχ' εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 Βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἐλένω ἥρωϊ ἄνακτι,
 Ὄξυ δόρυ κρυδάων· ὁ δὲ τόξω πῆχυν ἀνεΐλκε.
 Τῷ δ' ἄρ' ὀμαρτήτην, ὁ μὲν ἔγχρ' ἔξυόεντι
 Ἴετ' ἀκονίσσασα, ὁ δ' ἀπὸ νευρηῆριν οἰσῶ· 585
 Πριαμίδης μὲν ἐπεῖτα κατὰ σῆθ' βάλεν ἰῶ
 Θώρηκ' γύαλον, ἀπὸ δ' ἐπ' ἰαλο πικρὸς οἰσός·
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέ' πλυόφιν μεγάλην καὶ ἄλωην
 Θρώσκασιν κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρέβινθοι,
 Πνοῖη ὑπὸ λιγυρῇ κ' λικμηῆρ' ἐρωῖ· 590
 Ὡς ἀπὸ θώρηκ' Μενελάω κυδαλίμοιο
 Πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς, ἐκὰς ἐπ' ἰαλο πικρὸς οἰσός·
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλα',
 Τὴν βάλεν, ἣ ῥ' ἔχε τόξον ἐύξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
 Ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχ'· 595
 Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνη ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
 Χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχ'·
 Καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάθυμ' Ἀγήνωρ,

Αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν εὐσρόφω οἶος ἀώτῳ,
 Σφενδόνη, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν. 600
 Πείσανδρος δ' ἰδὺς Μενελάω κυδαλίμοιο
 Ἦϊε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε,
 Σοῖ, Μενέλαε, δαμῆναί ἐν ἀνῆ̄ δηϊοῖ̄τι.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπεϊ ἔγχος· 605
 Πείσανδρῳ δὲ σάκῳ Μενελάω κυδαλίμοιο
 Οὔτασεν, ἐδὲ διὰ πρὸς δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
 Ἐχέλο γὰρ σάκῳ εὐρὺ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ κωλυῶ̄
 Ἐγχῳ· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη, ἢ ἐέλπειο νίκη·.
 Ἀτρεΐδης δὲ, ἐρυσσάμενῳ ξίφῳ ἀργυρόηλον, 610
 Ἄλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδῳ εἶλετο καλὴν
 Ἀξίνην εὐχαλκον, ἐλαῖνῳ ἀμφὶ πελέκῳ,
 Μακρῶ, εὐξέσῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοιτο.
 Ἦτοι ὁ μὲν κόρυθῳ φάλον ἤλασεν ἵπποδασείης
 Ἄκρον ὑπαὶ λόφον αὐλόν· ὁ δὲ προσιόντα, μέτωπον, 615
 Ῥινὸς ὑπὲρ πυμάτης· λάκε δ' ὄσέα, τῷ δέ οἱ ὄσσε
 Πὰρ ποσὶν ἀματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν·
 Ἰδνώθη δὲ πεσών· ὁ δὲ λάξ ἐν σῆθεσι βαίνων,
 Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, ἢ εὐχόμενῳ ἐπῳ ἦυδα·
 Λεῖψείε θην ἔτω γε νέας Δαναῶν ταχυπόλων, 620
 Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρηλοι αὐτῆς·
 Ἄλλης μὲν λῶβης τε ἢ αἴχεῳ ἐκ ἐπιδευεῖς,
 Ἦν ἐμὲ λωθήσαοδε, κακαὶ κύνες· ἐδέ τι θυμῶ̄
 Ζηνὸς ἐριθρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν,
 Ξεινία· ὅσε ποτ' ὑμμι διαφθέρσει πόλιν ἀπῆν. 625
 Οἱ μὲν κενριδίην ἄλοχον ἢ κλήματα πολλὰ
 Μὰψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέοδε παρ' αὐτῆ·
 Νῦν αὐτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
 Πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖνά δ' ἦρωας Ἀχαιῆς·
 Ἄλλά ποδι γήσεσθε, ἢ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηῳ· 630
 Ζεῦ πάτερ, ἢ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναί ἄλλων

Ἄνδρῶν, ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται·
 Οἶον δὴ ἄνδρεςσι χαρίζεαι ὑβρισησί·

Τρωσὶν, τῶν μὲν ἄν' ἀτάσθαλον, ἔδδ' δύνανται
 Φυλόπιδ' ἄκορ' ἀδῆσαι ὁμοίῃσ' πολέμοιο.

635

Πάντων μὲν κόρ' ἐστὶ, ἢ ὕπνου, ἢ φιλότη',
 Μολπῆς τε γλυκερῆς, ἢ ἀμύμον' ὀρχηθμοῖο,
 Τῶν πῆρ' τις ἢ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶνα,
 Ἡ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.

Ὡς εἰπὼν, τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροῶς ἀματόεντα

640

Συλήσας, ἐτάροισι δίδω Μενέλα' ἀμύμων·
 Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

Ἐνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλλο Πυλαμμένε' βασιλῆ'
 Ἀρπαλίω, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπειο πολεμίζων

Ἐς Τροίην, ἔδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·

645

Ὅς ῥα τότε Ἀτρεΐδαο μέσον σάκ' ἔτασε δευρὶ
 Ἐλγύθεν, ἔδδ' διὰ πρὸς δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσει·

Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνη ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
 Πάντοσε παπιδάνων, μήτις χροῶ χαλκῶ ἐπαύρη.

Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἴει χαλκήρε' οἰσόν·

650

Καὶ ῥ' ἔβαλε γλατὸν κατὰ δεξιόν· αὐτὰρ οἰσὸς
 Ἀνικρὺ κατὰ κύσιν ὑπ' ὀσέον ἐξεπέρησεν.

Ἐζόμεν' δὲ καὶ αὖθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐτάρων,
 Θυμὸν ἀποπνείων, ὥς τε σκώληξ, ἐπὶ γαίῃ

Κεῖτο ταθεῖς· ἐκ δ' ἄμμα μέλαν ῥέει, δεῦρ' ἐδ' ἐγᾶν.

655

Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοιο·

Ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προῖ Ἴλιον ἰσθὴν
 Ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε, δάκρυα λείβων·

Ποινὴ δ' ἔστις παρῶς ἐγίνετο τεθνεῶτ'.

Τῆ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκλαμένοιο χολώθη·

660

Ξεῖν' γάρ οἱ ἔην, πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι.

Τῆ ὅγε χωόμεν' προῖει χαλκήρε' οἰσόν·

Ἦν δέ τις Εὐχύνωρ, Πολυτίδω μάνι' υἱὸς,
 Ἀφνειὸς τ', ἀγαθὸς τε, Κορινθόδι οἰκία γάμων,

Ὅς ῥ' εὖ εἰδῶς κῆρ' ὀλοῖην, ἐπὶ νηὸς ἔδρανε· 665
 Πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρον ἀγαθὸς Πολυΐδῃ,
 Νέσω ὑπ' ἀργαλέῃ φθίεσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
 Ἥ μεί' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆνα·
 Τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωγὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν,
 Νῆσον τε συγερῆν, ἵνα μὴ πάδοι ἄλγεα θυμῷ· 670
 Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο κ' ἔαίῃ· ὄκα δὲ θυμὸς
 ὤρχει' ἀπὸ μελέων· συγερὸς δ' ἄρα μιν σκότῃ εἶλεν.
 Ὡς οἱ μὲν μάρναντο, δέμας πυρὸς ἀδομένοιο·
 Ἐκλωρ δ' ἐκ ἐπέπυσο, Διὶ φίλῃ, ἔδέ τι ἦδη,
 Ὅτι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο 675
 Λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν κ' κυδῃ Ἀχαιῶν
 Ἐπλεῖο, τοῖσ' γὰρ γαίηοχ' Ἐννοσίγαιῃ
 Ὠτρυν' Ἀργεῖες, πρὸς δὲ, δένει αὐτὸς ἄμυνεν·
 Ἄλλ' ἔχεν, ἧ τὰ πρῶτα πύλας κ' τεῖχ' ἐσάλιο,
 Ῥηξάμενθ' Δαναῶν πυκινὰς εἴχας ἀσπισάων· 680
 Ἐνθ' ἔσαν Αἰανλὸς τε νέες κ' Πρωϊσειλάες,
 Θῶν' ἐφ' ἀλὸς πολίης εἰρυμένα· αὐτὰρ ὑπερθε
 Τεῖχ' ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλισα
 Ζαχρηεῖς γίνοντο μάχῃ αὐτοὶ τε κ' ἵπποι·
 Ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ, κ' Ἰάονες ἐλκεχίτωνες, 685
 Λοκροὶ, κ' Φθῖοι, κ' φαειμόεντες Ἐπειοὶ,
 Σπυρδῆ ἐπάσσοινα νεῶν ἔχον· ἐδ' ἐδύνατο
 Ὡσαμ ἀπὸ σφείων φλογὶ εἴκελον Ἐκτορα δῖον·
 Οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 Ἦρχ' υἱὸς Πελεῖω, Μενεδθεύς· οἱ δ' ἅμ' ἔπονη 690
 Φεΐδας τε, Στιχίῃ τε, Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλειδῆς τε Μέγης, Ἀμφίων τε, Δρακίῃ τε.
 Πρὸ Φθίων δὲ, Μέδων τε, μενεπτόλεμός τε Ποδάρχης.
 Ἦτοι ὁ μὲν, νόθ' υἱὸς Ὀϊλῆ· θεῖοιο
 Ἔσκε Μέδων, Αἰανλ' ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναμεν 695
 Ἐν Φυλάκῃ γαίης ἀπο παλγίδ' ἄνδρα κατακλῆς,
 Ἰνατὸν μηριυῆς Ἐριώπιδ', ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·

κλειο πάϊς τῆ Φυλακίδαο.

Ῥθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,

μυνώμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.

700

Λιγὸς δ' ἐκέτι πάμπαν, Ὀϊλήῳ ταχύς υἱός,

Ἴσαϊ ἀπ' Αἴαντιῳ Τελαμωνίῃ, ἐδ' ἠθαρόν·

Ἄλλ' ὥς ἐν νεῶν βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον,

Ἴσον θυμὸν ἔχοντε, τιτάμενον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν

Πρυμνοῖσιν κερᾶεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς·

705

Τῷ μὲν τε ζυγὸν οἶον εὐξοον ἀμφὶς ἔεργει,

Ἰεμένω κατὰ ὄλκα· τάμον δέ τε τέλοςον ἀβέρης·

Ὡς τῷ, παρβεβαῶτε μάλ' ἔσασαν ἀλλήλοισιν.

Ἄλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἐδῆλοι

Λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἳ σάκῳ ἐξεδέχοντο,

710

Ὅππότε μιν κάμαλός τε καὶ ἰδρώς γένοιθ' ἴκοιτο.

Οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·

Οὐ γάρ σφιν σαδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·

Οὐ γάρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἵπποδασείας,

Οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλας καὶ μείλινα δῆρα·

715

Ἄλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ εὐσρόφω οἶος ἀώτῳ

Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιθότες· οἷσιν ἔπειτα

Ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.

Δῆ ῥα τόθ' οἳ μὲν πρόθε, σὺν ἔντεσι δαυδαλείοισι,

Μάρναντο Τρωσίν τε καὶ Ἐκτορι χαλκοκοροῦντι·

720

Οἳ δ' ὀπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον, ἐδέ τι χάρμης

Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ οἷσοι.

Ἐνθα κε λευγαλέως νηῶν ἀπο καὶ κλισιάων

Τρῶες ἐχώρησαν πρὸτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,

Εἰ μὴ Πηλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παρασάς·

725

Ἐκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρρήλοισι πιθεσθαι.

Οὐνεκά τει πέρι δῶκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα,

Τῶνεκα καὶ βελῆ ἐδέλεις περιϊόμενα ἄλλων;

Ἄλλ' ἔπως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἐλέσθαι·

Ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα·

730

Ἄλλω δ' ὄρχησύν, ἑτέρω κίθαρην ἢ αἰοῖδην·
 Ἄλλω δ' ἐν σήθεσσι τίθει νόον εὐρύοπα Ζεὺς
 Ἐθλὸν, τῷ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
 Καί τε πόλεις ἐσάωσε, μάλιστ' ἀὐτὸς ἀνέγνω.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα· 735
 Πάντη γάρ σε πῆρι σέφαντο πολέμοιο δέδηκε·
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχ' ἔβησαν,
 Οἱ μὲν ἀφεσῶσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
 Παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδαδένες κατὰ νῆας.
 Ἄλλ' ἀναχασσάμεντο κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους. 740
 Ἐνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βελήν·
 Ἥ κεν ἐνὶ νῆεσσι πολυκλήϊσι πῆσωμεν,
 Αἶκ' ἐθέλησι θεὸς δόμενα κράτ' ἢ κεν ἔπειτα
 Πὰρ νηῶν ἔλθοιμεν ἀπήμονες· ἦ γὰρ ἐγώ γε
 Δεῖδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποσῆσονται Ἀχαιοὶ 745
 Χρεῖτο, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνῆρ ἄτ' πολέμοιο
 Μίμνει, ὃν ἐκέτι πάγχυ μάχης χήσεδαι οἴω.
 Ὡς φάτο Πηλυδάμας· ἄδ' δ' Ἐκκλορι μῦθος ἀπήμων·
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 750
 Πηλυδάμα, σὺ μὲν αὐτῷ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους·
 Αὐτὰρ ἐγὼ κείσ' εἶμι, ἢ ἀντιόω πολέμοιο·
 Αἶψα δ' ἐλεύσει γὰρ αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.
 Ἥ ῥα, ἢ ὠρμήθη, ὄρει νιφθέντι εἰοικώς,
 Κεκληγώς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ', ἠδ' ἐπικέρων. 755
 Οἱ δ' ἐς Πανθοίδην ἀγαπήνορα Πηλυδάμαντα
 Πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἐκκλοροῦ ἔκλυον αὐδήν·
 Αὐτὰρ ὁ Διήφοβόν τε, βίην δ' Ἐλένοιο ἀνακλῖτο,
 Ἀσιάδην τ' Ἀκάμαντα, ἢ Ἄσιον Ἐρτάκην υἱὸν,
 Φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμεντο, εἴ περ ἐφεύροι· 760
 Τῆς δ' εὖρ' ἐκέτι πάμπαν ἀπήμονας, εἰδ' ἀνολέθρους·
 Ἄλλ' οἱ μὲν δὴ, νηυσὶν ἐπὶ πρύμνεσσι Ἀχαιῶν,
 Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέαλο ψυχὰς ὀλέσαντες·

Οἱ δ' ἐν τείχεσσι ἔσαν βεβλημένοι, ὑτάμενοί τε.

Τὸν δὲ τάχ' εὗρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης 763

Δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠυκόμοιο,

Θαρσύνονδ' ἐτάρας, ἣ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.

Ἄγχῃ δ' ἰσάμεντο προσέφη αἰχροῖς ἐπέεσσι.

Δύσπαρι, εἶδον ἄρισε, γυνομμανές, ἠπεροπευτὰ,

Πῆ τοι Δηϊφοβός τε, βίη δ' Ἑλένοιο ἀνακλῆτο, 770

Ἀσιάδης τ' Ἀκάμας, ἠδ' Ἀσιότ' Ὑβλάκῃ υἱός;

Πῆ δέ τοι Ὀθρουονεύς; νῦν ὄλετο πᾶσα κατ' ἄκρης

Ἴλιον αἰπεινῆ· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρον.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρον θεοειδής·

Ἐκλόν, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιαάδαι, 775

Ἄλλοτε δήποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο

Μέλλω, ἐπεὶ εὖδ' ἐμὲ πᾶμπαν ἀνάγκιδα γείναλο μήτηρ·

Ἐξ ἧ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἐταίρων,

Ἐκ τῆδ' ἐνθάδ' ἐόντες ὀμιλέομεν Δαναοῖσι

Νωλεμέως· ἔταροι δὲ κατέκλαθεν, ἧς σὺ μεταλλάξ. 780

Οἶω Δηϊφοβός τε, βίη δ' Ἑλένοιο ἀνακλῆτο

Οἴχεσθον, μακρῆσι τετυμμένω ἔσχαίησιν,

Ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.

Νῦν δ' ἄρχ', ὄππῃ σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει·

Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', εὐδέ τι φημί 785

Ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμις γε πάροισι.

Πὰρ δύναμιν δ' ἐκ ἑσσι ἣ ἐσσύμενον πολεμίζειν.

Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφεῖσσι φρένας ἤρωος·

Βάν δ' ἴμεν, ἔνθα μάλις α μάχη ἣ φύλοπις ἦεν,

Ἀμφί τε Κεβριόνην, ἣ ἀμύμονα Πηλυδάμαντα, 790

Φάλην, Ὀρδαῖόν τε, ἣ ἀντίθεον Πολυφοίτην,

Πάλμυν τ', Ἀσκανιόν τε, Μόρυν δ', υἱὸν Ἰπολίωντο.

Οἳ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβόλακτον ἤλθοι ἀμοιβοὶ

Ἡοῖ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθαι.

Οἱ δ' ἴσαν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλη, 795

Ἡ ρά δ' ὑπὸ βροντῆς παλῆος Διὸς εἰσι πέδονδε,

Θεσπεσίω δ' ὁμάδω ἀλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
 Κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Κυβλά, φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
 Ὡς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι 800
 Χαλκῶ μαρμαίροντες ἄμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο·

Ἐκλῶρ δ' ἠγείτο, βρολοιοιγῶ ἴσθ' Ἀρηϊ,
 Πριαμίδης· πρὸ ἔθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάνλοσε ἴσην,
 ῥινοῖσιν πυκιῆν· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 Ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείειο πήληξ. 805

Πάντη δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
 εἴπως οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιδῶντι.

Ἄλλ' εἰ σύλχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 Αἴας δὲ πρῶτ' προκαλέσσατο, μακρὰ βιδάδων·

Δαμόνιε, χεδὸν ἐλθέ· τίη δειδίσσεαι ἔτως 810

Ἀργεῖος; ἔτοι τι μάχης ἀδαήμονες εἰμὲν,
 Ἄλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.

Ἢ δὴν πᾶς τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
 Νῆας, ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.

Ἢ κε πολὺ φθαίῃ εὖ νομομένη πόλις ὑμῆ
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλῆσά τε, περθομένη τε. 815

Σοὶ δ' αὐτῶ φημι χεδὸν ἔμμενα, ὀππότε φεύγων
 Ἀρήση Διὶ πάρι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,

Θάσσονας ἰρήκων ἔμενα καλλίτριχας ἵππους,
 Οἷ σε πόλινδ' οἴσθσι, κονίοντες πεδίοιο. 820

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπλατο δεξιὸς ὄρνις,
 Αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,
 Θάρσυν' οἰωνῶ· ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμ' Ἐκλῶρ·

Αἴαν ἀμαρτοεπὲς, βεγάϊε, ποῖον εἶπες;
 Αἶ γὰρ ἐγὼν ἔτω γε Διὸς πάϊς Αἰγιοόχοιο 825

Εἶην ἡμᾶτα πάντα, τέκοι δέ με πτόνια Ἥρη,
 Τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων·

Ὡς νῦν ἡμέρη ἤδε κακὸν φέρει Ἀργείοισι
 Πᾶσι μάλ'· ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφῆσεαι, ἄκχε θαλάσσης

Μείνοι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὃ τοι χρῶα λειριόεντα 830
Δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνὸς
Δημῶ κ' ἑσάρκεσσι, πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
Ἥχῃ δεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπίθεν·

Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, εἰδ' ἐλάθοντο 835

Ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους·

Ἥχῃ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' ἀθήρα, κ' Διὸς αὐγὰς.

ἡρώωνος ἡρώωνος ἡρώωνος ἡρώωνος ἡρώωνος
 ἡρώωνος ἡρώωνος ἡρώωνος ἡρώωνος ἡρώωνος
 ἡρώωνος ἡρώωνος ἡρώωνος ἡρώωνος ἡρώωνος

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ε.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ἌΓΑΜΕΜΝΩΝ συμπαραλαβὼν τὰς τραυματίας, καὶ Νέστορα σὺν αὐτοῖς, ἔξεισιν ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἥρα δὲ, τὸν κλισὸν λαβῶσα παρὰ τῆς Ἀφροδίτης, κατέρχεται, καὶ τὸν Ὑπνον πείσασα, κοιμίζει τὸν Δία. Ποσειδῶν δὲ τοῖς Ἑλλήσι βοηθεῖ, καὶ πολὺς φόνος γίνεται τῶν Τρῶων. Αἴας δὲ λίθῳ βαλὼν Ἑκτορα πλήσσει· ὁ δὲ ἀναγαγὼν αἷμα λειποφυχεῖ. Ἀριστεύει δὲ καὶ Αἴας, ὁ Λοκρός.

ΔΙΟΣ ΑΠΑΘΗ.

Ἢ, Κρονίδην λεχέεσσι παρήπαφεν Ὑπνον, ἰδ' Ἥρη.

ΝΕΨΤΟΡΑ δ' ἐκ ἔλαθεν ἰαχῆ, πίνοντά περ ἔμπης,

Ἄλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Φράζεο, δῖε Μαχᾶον, ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα·

Μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοή θαλερῶν ἀζηῶν.

Ἄλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἶθοπα οἶνον.

Εἰσόκε θερμὰ λοετρὰ εὐπλόκαμῳ Ἐκαμήδη
 Θερμῆνῃ, ἢ λέσῃ ἄπο βρότον αἱματόεντα·

Αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἶσομαι ἐς περιωπὴν.

Ὡς εἰπὼν, σάκῳ εἶλε τετυγμένον υἱῷ ἤϊῳ,

Κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεῳ ἵπποδάμοιο, 10

Χαλκῷ παμφαῖνον· ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα παλῆος ἑοῖο.

Εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχῳ ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ·

Στῆ δ' ἐκλὸς κλισίης, τάχα δ' εἶσιδεν ἔργον ἀεικῆς,

Τῆς μὲν ὀρινομένης, τῆς δὲ κλονέουσας ὀπίθε

Τρῶας ὑπερθύμβης· ἐρέριπτο δὲ τείχῳ Ἀχαιῶν. 15

Ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλασῳ μέγα κύματι κωφῷ,

Ὅσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαψηρὰ κέλευθα

Αὐτως, εἰδ' ἄρα τε προκυλίνδεται ἐδετέρωσσε,

Πρὶν τινα κεκριμένον καταβήμενα ἐκ Διὸς ἕρον·

Ὡς ὁ γέρον ὤρμαμε, δαιζόμενῳ κατὰ θυμὸν 20

Διχθάδι· ἢ μέθ' ὄμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων,

Ἢ ἐ μὲν Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.

Ὡδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσαλο κέρδιον εἶναι,

Βῆναί ἐπ' Ἀτρεΐδην· οἱ δ' ἀλλήλους ἐγάρριζον,

Μαρνάμενοι· λάκε δὲ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς ἀτειρῆς 25

Νυσομένων ξίφεσιν τε ἢ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.

Νέστορι δὲ ξύμβλητο διοτρεφέες βασιλῆες

Πὰρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,

Τυδείδης, Ὀδυσσεύς τε, ἢ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.

Πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύαλο νῆες 30

Θῖν' ἐφ' ἀλὸς πολίης· τὰς γὰρ πρῶτας πεδίονδε

Εἵρυσαν, αὐτὰρ τείχῳ ἐπὶ πρύμνησιν ἔδειμαν.

Οὐδὲ γὰρ εἰδ', εὐρύς περ ἑὼν, εἰδυνήσαλο πάσας

Αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν· σείνοντο δὲ λαοί.

Τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, ἢ πλῆσαν ἀπάσης 35

Ἢἰόνῳ σόμα μακρὸν, ὅσον συνέεργαθον ἄγκραι.

Τῷ ῥ' οἴγ' ὀψείοντες αὐτῆς ἢ πολέμοιο,

Ἐλχει ἐρεϊδόμενοι κίον ἀδρόοι· ἄχνητο δὲ σφιν

Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι· ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς
 Νέσωρ, πλῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι Ἀχαιῶν· 40

Τὸν ἢ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 ὦ Νέσωρ Νηληϊάδη, μέγα κῦδ' Ἀχαιῶν,
 Τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
 Δείδω, μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπ' ὄβριμ' Ἐκίωρ,
 ὦς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσι ἀγορεύων, 45

Μὴ πρὶν πάρος νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
 Πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κλείνω δὲ ἢ αὐτῆς.
 Κεῖνός θ' ὡς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 ὦ πόποι, ἦ ῥα ἢ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥσπερ Ἀχιλλεὺς, 50
 Οὐδ' ἐδέξασιν μάχεσθαι ἐπὶ πρῦμνησι νέεσσι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπεὶα Γερῆνι' ἱππότα Νέσωρ·
 Ἥ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετεύχεται, ἐδέ κεν ἄλλως
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκλήνωτο.
 Τεῖχ' μὲν γὰρ δὴ καλερῆριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν, 55

Ἄρρηκλον νηῶν τε ἢ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
 Οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ δοῆσι μάχην ἀλίαςον ἔχουσι
 Νωλεμές· ἐδ' ἂν ἐτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
 Ὅπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
 ὦς ἐπιμίξ κλείνονται, αὐτὴ δ' ἔβρανὸν ἴκει. 60

Ἥμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 Εἴτι νό' ῥέξει· πόλεμον δ' ἐκ ὑμμε κελεύω
 Δύμενα· ἔ γάρ πως βεβλημένον ἐστὶ μάχεσθαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Νέσωρ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπὶ πρῦμνησι μάχονται, 65
 Τεῖχ' δ' ἐκ ἔχραιομε τελευτῆμενον, ἐδέ τι τάφρ',

Ἥ ἐπι πόλλ' ἔπαθον Δαναοὶ, ἔλποντο δὲ θυμῷ
 Ἄρρηκλον νηῶν τε ἢ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
 Οὕτω παρ Διὸς μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 Νωνύμως ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὶ ἐνθάδ' Ἀχαιῆς. 70
 Ἥδεα μὲν γὰρ, ὅτε πρῶφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν·

Οίδα δὲ νῦν, ὅτι τὰς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
 Κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μὲν ἢ χεῖρας ἔδησεν.
 Ἄλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, παιδάμεθα πάντες·
 Νῆας, ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄλχι θαλάσσης, 75
 Ἐλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν·
 Ὑψι δ' ἐπ' ἐυνάων ὀρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλδη
 Νυξ ἀβρότη, ἦν ἢ τῇ ἀπόχωνται πολέμοιο.
 Τρῶες, ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσάμεθα νῆας ἀπάσας·
 Οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακὸν, ἐδ' ἀνὰ νύκλια. 80
 Βέλτερον, ὃς φεύγων προφύγη κακὸν, ἢπερ ἀλώη.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑποδρα ἰδὼν προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·
 Ἄτρεϊδῆ, ποῖόν σε ἐπ' ἔφυγεν ἔρκ' ὀδόντων;
 Οὐλόμεν', αἴθ' ὄφελлес ἀεικελίε στρατῷ ἄλλε
 Σημαίνειν, μῆδ' ἄμμιν ἀναστέμεν· οἷσιν ἄρα Ζεὺς 85
 Ἐκ νεότητ' ἔδωκε ἢ ἐς γῆρας τολυπεύειν
 Ἀργαλέεσ πολέμεσ, ὄφρα φθιόμεθα ἕκαστ'·
 Οὕτω δὴ μέμοναε Τρώων πόλιν ἐυρυάγυιαν
 Καλλεΐψειν, ἧε εἶνεκ' οἰζύομεν κακὰ πολλά;
 Σίγα, μήτιε τ' ἄλλ' Ἀχαιῶν τῆτον ἀκέσῃ 90
 Μῦθον, ὃν ἔ κεν ἀνήρ γε διὰ σῶμα πάμπαν ἄγοιλο,
 Ὅσισ ἐπισαίῃ ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν,
 Σκηπτιχός τ' εἶη, καί οἱ παιδοῖαλο λαοὶ
 Τοσσοῖδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσειε.
 Νῦν δέ σευ ἄνοσάμην πάλχυ φρένας, οἷον ἔειπεε· 95
 Ὅε κέλεα, πολέμοιο συνεσαότ' ἢ αὐτῆε,
 Νῆαε εὐσσέλμεε ἄλαδ' ἐλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
 Τρωσὶ μὲν εὐκλῆ γένηται, ἐπικραλέεσί περ ἔμπηε·
 Ἡμῖν δ' ἀπὺε ὄλεθρ' ἐπιρρέπη· ἔ γὰρ Ἀχαιοὶ
 Σχήσθεσιν πόλεμον, νῆων ἄλαδ' ἐλκομενάων, 100
 Αὐτὰρ ἀποπλανέθεσιν, ἐρωήθεε δὲ χάρμηε.
 Ἐνθα σε σὴ βελλὴ δηλήθετα, ὄρχαμε λαῶν.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ Ὀδυσεῦ, μάλα πῶε με καδίκεο θυμὸν ἐνιπῆ.

Ἄργαλέη· ἀτὰρ ἔ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἀνωγα 105

Νῆας εὖσσελμυς ἄλαδ' ἐλκέμεν υἱας Ἀχαιῶν·

Νῦν δ' εἶη, ὅς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,

Ἥ νέϙ, ἥε παλαγός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένω εἶη.

Τοῖσι δὲ κὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.

Ἐλγὺς ἀνῆρ, ἐ δηθὰ ματεύσομεν, αἶψ' ἐθέλητε 110

Πείθεσθαι· κὶ μῆτι κότῳ ἀγάσῃθε ἕκασϙ,

Οὔνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατός εἰμι μεδ' ὑμῖν·

Πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθῆ κὶ ἐγὼ γένϙ εὐχομαι εἶναι

Τυδέϙ, ὃν Θῆβησι χυτὴ καλὰ γαῖα κάλυψε.

Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο, 115

Ῥακεον δ' ἐν Πλευρωῖνι, κὶ ἀπεινῆ Καλυδῶνι,

Ἄγριϙ, ἠδὲ Μέλας, τρίταϙ δ' ἦν ἰππότα Οἶνεὺς,

Πατρὸς ἐμείο πατῆρ· ἀρετῆ δ' ἦν ἔξοχϙ αὐτῶν.

Ἄλλ' ὁ μὲν αὐτόδι μῆνε, πατῆρ δ' ἐμὸς Ἄργεῖ νάοδη,

Πλαγχθεῖς· ὡς γὰρ πρ Ζεὺς ἤθελε κὶ θεοὶ ἄλλοι. 120

Ἀδρήστοιο δ' ἐγῆμε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα

Ἀφνειὸν βιότοιο, ἄλις δὲ οἱ ἦσαν ἄγροα

Πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχαλοι ἀμφίς·

Πολλὰ δὲ οἱ πρόβατ' ἔσκε, κέκασο δὲ πάντας Ἀχαιῶς

Ἐλχείη· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκχέμεν, ὡς ἑτεόν περ. 125

Τῶ ἐκ ἄν με γένϙ γε κακὸν κὶ ἀνάλκιδα φάντες,

Μῦθον ἀτιμήσητε πεφασμένον, ὃν κ' εὖ εἶπω.

Δεῦτ' ἴομεν πόλεμόνδε, κὶ ἐτάμενοί περ ἀνάγκη·

Ἐνθάδ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊοτήτϙ,

Ἐκ βελέων, μή πῶ τις ἐφ' ἔλκει ἔλκϙ ἄρηται· 130

Ἄλλως δ' ὀτρυνέουλες ἐνήσομεν, οἱ τοπάρϙ περ,

Θυμῶ ἦρα φέροντες, ἀφεςᾶσ', ἐδὲ μάχοντα.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῆ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοιο·

Βάν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτὸς Ἐννοσίγαιϙ, 135

Ἄλλὰ μετ' αὐτῆς ἦλθε, παλαμῶ φωτὶ εἰοκάς·

Δεξιτερὴν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονϙ Ἀτρεΐδαο,

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἄτρεΐδη, νῦν δὴ περ Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
Γηθεῖ ἐνὶ σήθεσσι, φόνον κὶ φῦζαν Ἀχαιῶν 140
Δερκομένων· ἐπεὶ ἔοι ἐνὶ φρένες ἔδ' ἠβαιά.

Ἄλλ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ εἰ σιφλώσει·
Σοὶ δ' ἔπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέεσιν·

Ἄλλ' ἔτι περ Τρώων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Εὐρὺ κονίσσασιν πεδίον· σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτὰς 145
Φεύγοντας περὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο κὶ κλισιάων.

Ὡς εἰπὼν, μέγ' αὔσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.

Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
Ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἐρίδα ξυνάγοντες Ἄρηος,
Τόσσην ἐκ σήθεσφιν ὅπα κρείων Ἐνοσίχθων 150

Ἦκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα δένον ἔμβαλ' ἐκάσῳ
Καρδίῃ, ἄλληλῆον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

Ἦρη δ' εἰσαῖδε χρυσόθρονον ὀφθαλμοῖσι,
Στάσ', ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ξίυ· αὐτίκα δ' ἔγνω
Τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν 155

Αὐτοκασίγνητον κὶ θαῆρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροιάτης κορυφῆς πολυπίδακον Ἰδης
Ἦμεγον εἰσαῖδε· συγερός δέ οἱ ἔπλει θυμῷ.

Μερμήριξε δ' ἐπαῖα βοῶπις πτόνια Ἦρη,
Ὅπως ἔξαπάφοιτο Διὸς νόον ἀγχιόχοιο· 160

Ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φάνειο βελή,
Ἐλθεῖν εἰς Ἰδην, εὖ ἐγτύχασαν ἔαυτήν,
Εἴ πως ἰμέραϊο παραδραθέειν φιλότῃ·

Ἦ χροῖῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρὸν τε
Χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν, ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμησι· 165

Βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἦρας, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε
Κληῖδι κρυπλῆ· τὸν δ' εἰ θεὸς ἄλλος ἀνῆγεν.

Ἦνδ' ἠγ' εἰσελθῆσα, θύρας ἐπέδηκε φαιινάς·
Ἦμδρῶσιν μὲν πρῶτον ἀπὸ χροῶς ἰμερόεντον 170

Λύματα πάντα κάδηρην, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλάφῃ,
 Ἄμβροσίῳ, ἔδανῶ, τό ρά οἱ τεθνωμένον ἦεν.
 Τῷ κ' κινυμένοιο Διὸς προτὶ χαλκοβαλῆς ἦν,
 Ἐμπης ἐς γαῖάν τε κ' ἐρανὸν ἵκετ' αὐτμή.
 Τῷ ῥ' ἦγε χροῖα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαιῖτας 175
 Πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμης ἐπλεξε φαεινὰς,
 Καλὰς, ἀμβροσίαις, ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
 Ἄμφι δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἐανὸν ἔσαθ', ὃν οἱ Ἀθήνη
 Ἐξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
 Χρυσείης δ' ἐνετῆσι καλὰ σῆθ' ὄπερονᾶτο. 180
 Ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυάνοισι ἀραρυῖαν,
 Ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσι,
 Τρίγληνα, μορόεσσα· χάρις δ' ἀπελάμπειο πολλή.
 Κρηδέμνω δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεῶων,
 Καλῶ, νηγαλέω· λευκὸν δ' ἦν, ἠέλι' ὣς. 185
 Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ' ἔδηκα κόσμον,
 Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην,
 Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶων, πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἦ ρά νύ μοι τι πίθοιο, φίλον τέκ' ὄ, τί κεν εἶπω;
 Ἦέ κεν ἀρνῆσαο, κολεσσαμένη τόγε θυμῶ, 191
 Οὔνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 Ἦρη, πρέεσσα θεᾶ, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο,
 Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσασθαι δέ με θυμὸς ἀναγεν, 195
 Εἰ δύναμαι τελέσασθαι γε, κ' εἰ τετελεσμένον ἐστί.
 Τὴν δὲ δολοφρονέεσσα προσηύδα πτότνια Ἦρη·
 Δὸς νῦν μοι φιλότῆτα κ' ἴμερον, ὧρ τε σὺ πάντα
 Δαμνᾶ ἀθανάτης, ἠδὲ θνητὸς ἀνθρώπων·
 Εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβη πείρατα γαίης, 200
 Ὠκεανὸν τε, θεῶων γένεσιν, κ' μητέρα Τηδῶν,
 Οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,
 Δεξάμενοι Πείης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς

Γαίης νέρθε καθεΐσε ἢ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης·
 Τῆς εἴμ' ὄψομένη, καί σφ' ἄκρια νείκεα λύσω· 205

Ἦδη γάρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται·
 Εὐνῆς ἢ φιλότηι, ἐπεὶ χόλῳ ἔμπεσε θυμῷ.
 Εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθῆσα φίλον κῆρ
 Εἰς εὐνὴν ἀνέσοαμι ὀμωθῆναι φιλότηι,
 Αἰεὶ κέν σφι φίλη τε ἢ ἀδοίῃ καλεοίμην. 210

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη·
 Οὐκ ἔς', ἐδὲ ἔοικε, τεὸν ἔπῳ ἀρνήσασθαι·
 Ζητὸς γὰρ τῷ ἀρίστῳ ἐν ἀσκοίνησιν ἰαύεις.

Ἦ, ἢ ἀπὸ γήθεσφιν ἐλύσαίλο κεστὸν ἰμάνια,
 Ποικίλον· ἔνθα δέ οἱ θελκλήρια πάνια τέτυκτο· 215

Ἐνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἴμερῳ, ἐν δ' ὀαριτύς,
 Πάρφασις, ἣ τ' ἔκλεψε νόον πύκνῳ περ φρονεόντων·
 Τὸν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσίν, ἔπῳ τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·

Τῇ νῦν τῆτον ἰμάνια, τεῶ δ' ἐσκάτθεο κόλπῳ,
 Ποικίλον, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχεται· ἐδέ σε φημί 220

Ἀπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ, τι φρεσὶ σῆσι μενοινᾶς.

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Μειδήσασα δ' ἔπειτα ἐῷ ἐσκάτθεο κόλπῳ.

Ἦ μὲν ἔδη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·

Ἥρη δ' αἴξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμπιο, 225

Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα, ἢ Ἡμαδίην ἐρατεινὴν,

Σεῦατ' ἐφ' ἵπποπόλων Ἐρηκῶν ὄρεα νιφόενα,

Ἀχροτάτας κορυφάς, ἐδὲ χθονὰ μάρπτει ποδοῖν.

Ἐξ Ἀδῶω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο κυμάνοισι·

Λῆμμον δ' εἰσαφίκανε, πόλιον θείοιο Θόαντι, 230

Ἐνθ' ὕπνω ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,

Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπῳ τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Ὑπνε, ἀναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,

Εἰ μὲν δὴ πολ' ἐμεῦ ἔπῳ ἔκλυες, ἠδ' ἔτι ἢ νῦν

Παίδευ· ἐγὼ δέ κέ τοι εἰδέω χάριν ἤματα πάντα· 235

Κοίμησόν μοι Ζητὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φασινῶ,

Αὐτίκ', ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῃ.
 Δῶρα δέ τοι δώσω, καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἶψι,
 Χρύσειον· Ἡφαιστος δέ κ' ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυῆϊς
 Τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρήνου ποσὶν ἦσει· 240
 Τῷ κεν ἐπιχοίῃς λιπαρῆς πόδας εἰλαπινάζων.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσεφώνεε νήδυμος Ὕπνος·
 Ἥρη, πρέσβη θεᾶ, δύγατερ μέγαλοιο Κρόνοιο,
 Ἄλλον μὲν κεν ἔγωγε θεῶν ἀειγενεῖάων
 Ῥεῖα καλευνήσομαι, ἢ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα 245
 Ὠκεανῶ, ὅσπερ γένεσις πάντεςσι τέτυκται·
 Ζηνὸς δ' ἐκ ἂν ἔγωγε Κρονίου ἄσσον ἰκοίμην,
 Οὐδὲ καλευνήσομαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε κελεύοι.
 Ἦδη γάρ με ἢ ἄλλο τεῖ ἐπίνυσσεν ἐφετμή,
 Ἥματι τῷ, ὅτ' ἐκείνῳ ὑπέρθυμῳ Διὸς υἱὸς 250
 Ἐπλεσεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.

Ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔθελξα Διὸς νόον ἀγιόχοιο
 Νήδυμῳ ἀμφιχυθεῖς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
 Ὅρσασ' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας·
 Καί μιν ἐπεῖλα Κόωνδ' εὖ νομομένην ἀπένεικας, 255
 Νόσφι φίλων πάντων· ὁ δ' ἐπεγρόμενον χαλέπαμνε,
 Ῥιπιάζων κατὰ δῶμα θεῶν· ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 Ζήτει, καί κέ μ' αἴισον ἀπ' αἰθέρῳ ἔμβαλε πόντῳ,
 Εἰ μὴ Νυξ δμητεια θεῶν ἐσάωσε ἢ ἀνδρῶν,
 Τὴν ἰκοίμην φεύγων· ὁ δ' ἐπαύσατο, χωόμενός περ. 260
 Ἄξειο γάρ, μὴ Νυκτὶ δοῖ ἀποθύμια ἔρδοι.
 Νῦν αὖ τῷτό μ' ἀνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
 Ὕπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μενοινᾶς;
 Ἥ φῆς, ὡς Τρώεσσιν ἀρηγέμεν εὐρύοπα Ζῆν', 265
 Ὡς Ἡρακλῆϊ πέρη χῶσατο, παυδὸς ἐοῖο;
 Ἄλλ' ἴθι, ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοισεράων
 Δώσω ὀπιέμενα, ἢ σὴν κεκλήθαι ἄκοιτιν,
 Πασιδέην, ἧς αἰὲν ἐέλδεαι ἡμᾶτα πάντα.

Ὡς φάτο· χήραιο δ' Ὑπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
 Ἄγρει νῦν μοι ὄμοσον ἀάατον Στυγὸς ὕδαρ, 271

Χεῖρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πελυβότειραν,
 Τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλα μαρμαρέην· ἵνα νῶϊν ἅπαντες
 Μάρτυροι ὧσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες·

Ἡ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων, 275
 Πασιθέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομα ἤμαλα πάνλα.

Ὡς ἔφατ'· εἰδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενας Ἥρη,
 Ὠμνυε δ', ὡς ἐκέλευε, θεὸς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
 Τῆς ὑπολαρίαρις, οἱ Τιτῆνες καλέονται.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον, 280

Τῷ βήτην, Λήμνε τε καὶ Ἴμβρε ἄστυ λιπόνιε,
 Ἥερα ἐσσαμένω, ῥίμφα πρήσσοιτε κέλευθον·

Ἴδην δ' ἰκέδην πολυπίδακα, μητέρα θεῶν,
 Λεκτόν, ὄφι πρῶτον λιπέτην ἄλα· τῷ δ' ἐπὶ χέρσθε
 Βήτην· ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπ' ἐσείηο ὕλη. 285

Ἐνθ' Ὑπνῷ μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὅσσε ιδέσθαι,
 εἰς ἐλάτην ἀναβάς περιμήκετον, ἢ τότε ἐν Ἴδῃ
 Μακροτάτη πεφυῖα δι' ἠέρος αἰθέρος ἵκανεν·

Ἐνθ' ἧς' ὄζοισιν πεπυκασμένῳ εἰλατίνοισιν,
 Ὀρνιδι λιγυρῇ ἐναλίγκῳ, ἦν τ' ἐν ὄρεσσι 290
 Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Κύμινδι.

Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσατο Γάργαρον ἄκρον
 Ἴδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.

Ὡς δ' ἴδεν, ὡς μιν ἔρωσ πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 Οἶον ὅτε πρῶτισον ἐμισγέσθην φιλότῃτι, 295
 εἰς ἐνὴν φοιτῶντε, φίλως λήθουτε τοκῆας·

Στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἐπὶ τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Ἥρη, πῆ μεμαυῖα καὶ Οὐλύμπε τόδ' ἱκάνεις;

Ἴπποι δ' εἰ παρέασι καὶ ἄρμαλα, τῶν κ' ἐπιβαίης.

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πτότνια Ἥρη· 300

Ἐρχομα ὄψομένη πολυφόρβη πείρατα γαίης,
 Ὀκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηδῶν,

Οἱ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἢ δ' ἀτίταλλον·

Τῆς εἴμ' ὄψομένη, καί σφ' ἀκριά νείκεα λύσω.

Ἦδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται 305

Εὐνῆς ἢ φιλότῃ· ἐπεὶ χόλ· ἔμπεσε θυμῷ.

Ἴπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακ· Ἴδης

Ἐξᾶσ', οἱ μ' οἴσασιν ἐπὶ τραφερῆν τε ἢ ὑγρῆν.

Νῦν δέ σευ εἵνεκα δεῦρο καί Οὐλύμπω τόδ' ἰκάνω,

Μήπως μοι μετέπειτα χολώσασαι, αἴκε σιαπῆ 310

Οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαδυρρόω Ὠκεανοῖο.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμεν· προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἦρη, κείσε μὲν ἐσι ἢ ὕσερον ὀρμηθῆναι,

Νῶϊ δ', ἄγ', ἐν φιλότῃ τραπέομεν εὐνηθέντε·

Οὐ γὰρ πώποτε μ' ὤδε θεᾶς ἔρ·, εἰδὲ γυναγκὸς, 315

Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν,

Οὐδ' ὀπότε ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,

Ἦ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μήσωρ' ἀτάλαντον·

Οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρα Ἀκρισιώνης,

Ἦ τέκε Περσηῆα, πάντων ἀριδείκελον ἀνδρῶν 320

Οὐδ' ὅτε Φοῖνικ· κέρης τηλεκλειοῖο,

Ἦ τέκε μοι Μίνω τε ἢ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·

Οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης, εἰδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,

Ἦ ῥ' Ἠρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·

Ἦ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάσμα βροτοῖσιν. 325

Οὐδ' ὅτε Δήμητρ·, καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης·

Οὐδ' ὀπότε Λητῆς ἐρικυδέ·, εἰδὲ σεῦ αὐτῆς·

Ὡς σέο νῦν ἔγραμα, καί με γλυκὺς ἦμερ· αἰεῖ.

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἦρη·

Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες; 330

Εἰ νῦν ἐν φιλότῃ λιλαίεαι εὐνηθῆναι

Ἦδης ἐν κορυφῆσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα,

Πῶς κ' εἴοι, εἴτις νῶϊ θεῶν αἰειγενετῶν

Εὐδονί' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μελεθῶν

Πεφράδοι; εἴκ' ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην, 335

Ἐξ εὐνῆς ἀντᾶσα· νεμεσσητόν δέ κεν εἴη.

Ἄλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις, καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,

Ἔσιν τοι θάλαμῳ, τόν τοι φίλῳ υἱὸς ἔτευξεν

Ἦφαιστῷ, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·

Ἐνθ' ἴομεν κείοντες, ἐπεὶ νύ τοι ἔυαδεν εὐνή. 340

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενῳ προσηέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἦρη, μήτε θεῶν τόγε δαίδιθι, μήτε τίν' ἀνδρῶν

Ὀψεδοαί· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφῳ ἀμφικαλύψω,

Χρῦσειον· εἰδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἥελίος περ,

Οὔτε κ' ὀξύτατον πέλεται φάθῳ εἰσοράαδαι.

345

Ἡ ῥα, κ' ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνον παῖς ἦν παράκοιτιν·

Τοῖσι δ' ὑπὸ Χθῶν δία φύεν νεοθηλέα ποίην,

Λωλόν θ' ἐρσήειλα, ἰδὲ κρόκον, ἠδ' ὑάκινθον

Πυκνὸν κ' μαλακόν· ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργε·

Τῷ ἐνὶ λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἔσσαντο

350

Καλὴν, χρυσεῖην· σιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔεργαί.

Ὡς ὁ μὲν ἀτρέμας εὔδει παλῆς ἀνά Γαργάρῳ ἄκρω,

Ἐπνῶ κ' φιλότῃλι δαμείσ· ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιθιν.

Βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμῷ Ἐπνῷ,

Ἀγγελίην ἐρέων γαμηόχῳ Ἐννοσιγαῶν·

355

Ἀγχι δ' ἰσάμενῳ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυνας,

Καὶ σφιν κῦδῳ ὄπαζε, μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὔδει

Ζεὺς· ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·

Ἦρη δ' ἐν φιλότῃλι παρήπαφεν εὐνηθῆναί.

360

Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ὄχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων·

Τὸν δ' ἔτι μάλλον ἀνῆκεν ἀμυνόμενα Δαναοῖσιν.

Αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προδορῶν ἐκέλευσεν·

Ἀργεῖοι, κ' δ' αὐτε μεθίεμεν Ἐκτορι νίκην

Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ, κ' κῦδῳ ἄρηται;

365

Ἄλλ' ὁ μὲν ἔτῳ φησὶ, κ' εὐχεται, ἕνεκ' Ἀχιλλεύς

Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσι μένει κεχολωμένῳ ἦτορ·

Κείνε δ' ἔτι λίην ποδῆ ἔσσεται, εἰ κεν οἱ ἄλλοι.

Ἡμεῖς ὄτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.

Ἄλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπώ, πειθόμεθα πάντες· 370

Ἀσπίδας, ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγιστοι,

Ἐσάμενοι, κεφαλὰς δὲ πανάθησιν κορύθεοσι

Κρύψαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότα' ἔγχε' ἐλόνηες,

Ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἠγήσομαι, ἐδέ τι φημί

Ἐκλορα Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα· 375

Ὃς δὲ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὤμων,

Χεῖροισι φωλὶ δότω, ὃ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.

Τῆς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, ἐτάμενοί περ,

Τυδείδης, Ὀδυσσεύς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων· 380

Οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας, ἀρήϊα τεύχε' ἄμειβον,

Ἐδδλὰ μὲν ἐδδλὸς ἔδυνε, χέρεια δὲ χεῖροισι δόσκον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νύροπα χαλκὸν,

Βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

Δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ, 385

Εἶκελον ἀσεροπῆ· τῷ δ' ἔθ' ἔμεις ἐστὶ μιγῆναι.

Ἐν δ' αὖ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέῃ ἰχάνει ἄνδρας.

Τρώας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἐκλωρ.

Δὴ ῥα τότε αἰνολάτην ἔριδα πολέμοιο τάνυσσαν

Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, καὶ φαίδιμος Ἐκλωρ, 390

Ἦτοι ὃ μὲν Τρώεσσιν, ὃ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.

Ἐκλύδῃ δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε

Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.

Οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοῶα προλὶ χέρσον,

Πολλόθεν ὀρνύμενον πνοιῆ Βορέῳ ἀλεγεινῇ· 395

Οὔτε πυρὸς τόσσος γε πολὶ βρέμει ἀίθομένοιο,

Οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὄρεο καέμεν ὕλην·

Οὔτ' ἀνεμὸς τόσσον γε πολὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν

Ἠπύει, ὅς ἐ μάλιστ' ἀέρος βρέμεται χαλεπαίνων·

Ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐπλεῖο φωνῆ, 400

Δεινὸν αὖσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.

Αἶαντ' ἔδῃ πρῶτ' ἀκόνισε φαίδιμ' Ἐκλῶρ
 Ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰδύοι, ἐδ' ἀφάμαρτε·
 Τῇ ῥα δῶν τελαμῶνε περὶ σήδεσσι τετάσθην,
 Ἦτοι ὁ μὲν σάκε', ὁ δὲ φαργάνε ἀργυροήλε· 405
 Τῶ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χροά· χῶσαλο δ' Ἐκλῶρ,
 Ὅτι δὴ οἱ βέλ' ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
 Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνη ἔχάζειο, κῆρ' ἀλεείνων.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόνα μέγας Τελαμῶνι Αἴας
 Χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ, δοῶν ἔχματα νηῶν, 410
 Πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδελο· τῶν ἐν αἰείρας,
 Στῆθ' βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγ', ἀγχόθι δειρῆς·
 Στρώμβον δ' ὡς, ἔσσεμε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάνη.
 Ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ ῥιπῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπη δρυῖ
 Πρὸρρίζ', δεινὴ δὲ θεῖε γίνεται ὁδμή 415
 Ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' ἔπερ ἔχει θρᾶσ', ὅσκειν ἴδηται
 Ἐλγὺς ἐὼν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μέγαλοιο κεραυνός·
 Ὡς ἔπειτ' Ἐκλῶρ ὄκα χαμαὶ μὲν ἐν κονίησι·
 Χειρὸς δ' ἐκβαλεν ἔλχ', ἐπ' αὐτῶ δ' ἀσπίς ἐάφθη,
 Καὶ κόρυς, ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἱεῖς Ἀχαιῶν, 421
 Ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόνιζον δὲ θάμειās
 Αἰχμᾶς· ἀλλ' ἔτις ῥ' ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
 Οὐτάσασα, ἐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περὶβησαν ἄριστοι,
 Πηλυδάμας τε, καὶ Αἰνείας, καὶ δῖ' Ἀγένηωρ, 425
 Σαρπηδῶν τ' ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκ' ἀμύμων·
 Τῶν δ' ἄλλων ἔτις εὖ ἀκήδησ', ἀλλὰ πάροισεν
 Ἀσπίδας ἐκυκλῆς χέειν αὐτῶ· τὸν δ' ἄρ' ἐταῖροι
 Χερσὶν αἰείρανας φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἴκηθ' ἵππου
 Ὠκέας, οἳ οἱ ὀπιθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο 430
 Ἔσασαν, ἠγίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 Οἱ τὸν γε πρὸς ἄστυ φέρον βαρέα σενάχοντα.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρρεῖ' ὠλαμοῖο
 Ξάνθε δινήεντ', ὃν ἀθάνατ' τέκετο Ζεὺς,

- Ἐνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, καδδέ οἱ ὕδαρ 435
 Χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνη, ἢ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
 Ἐζόμενθ' δ' ἐπὶ γένα, κελαμφές αἶμ' ἀπέμεσσαν·
 Αὐτίς δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονί, καδδέ οἱ ὅσσε
 Νυξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλθ' δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
 Ἀργεῖοι δ', ὡς ἔν ἴδον Ἐκτορα νόσφι, κιοῖλα, 440
 Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 Ἐνθα πολὺ πρῶτιςθ' Ὀϊλῆθ' ταχὺς Αἴας
 Σάτνιον ἔτασε, δεξιὸν μετάλμενθ' ὀξύσειλι,
 Ἦνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηῖς ἀμύμων
 Ἦνοπι βυκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόενθ'. 445
 Τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δευρικλυδός, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 Οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπε', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ
 Τρῶες ἢ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
 Τῶ δ' ἐπὶ Πηλυδάμας ἐσχέσπαλθ' ἦλθεν ἀμύντωρ
 Πανθοίδης· βάλε δὲ Προδοήνορα δεξιὸν ὤμον, 450
 Υἱὸν Ἀρηιλύκοιο· δι' ὤμα δ' ὄβριμον ἔσχθ'
 Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσῶ·
 Πηλυδάμας δ' ἐκπαγλον ἐπεύξαλο, μακρὸν αὔσας·
 Οὐ μὰν αὐτ' οἴω μεγαθύμω Πανθοίδαο
 Χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα, 455
 Ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ· καί μιν οἴω
 Αὐτῶ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄιδθ' εἶσω.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχθ' γένετ' εὐξαμένοιο·
 Αἴαντι δὲ μάλισα δαΐφροσι θυμὸν ὄρινε
 Τῶ Τελαμωνιάδῃ· τῆ γὰρ πέσεν ἄλχι μάλισα· 460
 Καρπαλίμως δ' ἀπιόνθ' ἀκόντισε δεξιὸν φαεινῶ.
 Πηλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύαλο κῆρα μέλαιναν,
 Λικριφῖς αἴξας· κόμισεν δ' Ἀντήνορθ' υἱὸς
 Ἀρχίλοχθ'· τῶ γάρ ῥα θεοὶ βέλευσαν ὄλεθρον·
 Τὸν ῥ' ἔβαλεν, κεφαλῆς τε ἢ αὐχένθ' ἐν συνεοχμῶ, 465
 Νείαλον ἀσβράγαλον· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τέγοντες·
 Τῆ δὲ πολὺ πρῶτερον κεφαλῆ, σῶμα τε, ῥῖνές τε

Οὐδέϊ πλῆντ', ἥπερ κνήμαι κ' γένα πωσόντι.

Λίας δ' αὐτε γέγωνεν ἀμύμονι Πηλυδάμαντι·

Φράζεο, Πηλυδάμα, καὶ μοι νημερτές ἐνισπε, 470

Ἥ δὴ ἔχ' ἔτ' ἀνὴρ Προδοήνορ' ἀνλιπεφάδαι

Ἄξι· ἔ μὲν μοι κακὸς εἶδεται, εἰδὲ κακῶν ἔξ·

Ἄλλὰ κασιγνήτ' Ἀντήνορ' ἵπποδάμοιο,

Ἥ πάϊς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχισα ἐφίκει.

Ἥ ῥ', εὖ γινώσκων· Τρωῆας δ' ἄχ' ἔλλαβε θυμῷ 475

Ἐνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιωτίον ἔτασε θυρῖ,

Ἄμφι κασιγνήτῳ βεβαῶς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖιν.

Τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·

Ἄργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκρόρητοι,

Οὐ δὴν οἴοισίν γε πόντ' ἔσεται κ' οἴζυς 480

Ἡμῖν, ἀλλὰ ποδ' ὤδε κατακτανέεσθε κ' ὕμμες.

Φράζεσθ', ὡς ὑμῖν Πρόμαχ' δεδμημέν' εὔδει

Ἐγχεί ἐμῷ, ἵνα μὴ τι κασιγνήτοιο γε ποιῆνῃ

Δηρὸν ἀτίτ' ἔη· τῷ καὶ κέ τις εὐχεται ἀνὴρ

Γνωτὸν ἐνὶ μεγάροις ἄρεως ἀλκίῃρα λιπεσθαι. 485

Ὡς ἔφατ'· Ἄργείοισι δ' ἄχ' γένει' εὐξαμένοιο·

Πηνέλεω δὲ μάλιχα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·

Ὠρμήδη δ' Ἀκάμανι· ὁ δ' ἔχ' ὑπέμεινεν ἐρωήν

Πηνελέοιο ἄνακτι· ὁ δ' ἔτασεν Ἴλιονῆα,

Υἱὸν Φόρβανι' πολυμήλες, τὸν ῥα μάλιχα 490

Ἐρμείας Τρώων ἐφίλει, κ' κλῆσιν ὄπασσε·

Τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μῆνον τέκεν Ἴλιονῆα·

Τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύτ' ἔτα κατ' ὀφθαλμοῖο δέμεσθλα,

Ἐκ δ' ὥσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διὰ πρὸ,

Καὶ διὰ ἰνίε ἤλθεν· ὁ δ' ἔξεῖο χεῖρε πειάσσας 495

Ἄμφω· Πηνέλεως δὲ, ἐρυσσάμεν' ἔϊψ' ὀξύ,

Αὐχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε,

Αὐτῇ σὺν πῆληκι, κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχ'·

Ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ, κώδειαν ἀναχῶν,

Πέφραδέ τε Τρώεσσι, κ' εὐχόμεν' ἔπ' ἠΐδα· 500

Εἰπέμενά μοι, Τρῶες, ἀγαυῆ Ἴλιονῆ
 Πατρὶ φίλῃ κὶ μητρὶ, γοήμενα ἐν μεγάροισιν·
 Οὐδὲ γὰρ ἢ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεΐγγορίδαο,
 Ἄνδρὶ φίλῃ ἐλθόντι γανύσσεται, ὅπποτε κεν δὴ
 Ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κῆροι Ἀχαιῶν. 505

Ὡς φάτο· τὸς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέει ἔειλε·
 Πάπληγεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι ἀπὺν ὄλεθρον.

Ἔσπελε νῦν μοι, Μῆσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ὅσις δὴ πρῶτος βρολόεντ' ἀνδράγρῳ Ἀχαιῶν
 Ἥραϊ, ἐπεὶ ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς Ἐννοσίγαιος. 510

Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ἰφολιὸν ἔτα
 Γυρτιάδην, Μυσῶν ἠγήτορα καρτεροθύμων·
 Φάληκην δ' Ἀντίλοχος, κὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·
 Μηριόνης δὲ Μόρυν τε, κὶ Ἴπολίωνα κατέκλιε·
 Τεῦκεος δὲ Προδῶνά τ' ἐνήρατο, κὶ Περιφήτην. 515

Ἀτρείδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα, ποιμένα λαῶν,
 Οὔτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσε
 Δηῶσας· ψυχὴ δὲ κατ' ἐταμένην ὠτειλὴν
 Ἔσσυτ' ἐπειγομένη· τῶν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψε.
 Πλείστους δ' Αἴας εἶλεν, Οἴληος ταχὺς υἱός. 520

Οὐ γὰρ οἴ τις ὁμοῖος ἐπισπέδαι ποσσὶν ἦεν,
 Ἄνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὤρσεν.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΖΕΥΣ ἠγερεῖται, καὶ διασάμεναι τὰς Τρῶας νικημένας, Ἡρᾶ ἐπιπλήσσει, καὶ Ἴριον μὲν μεταπέμπει πρὸς Ποσειδάωνα κειλεύων ἀφίστασθαι τῷ πολέμῳ· Ἀπόλλωνα δὲ, ὅπως ἀναρρώσῃ τὸν Ἐκτορα· ὁ δὲ ἀναλαβὼν αἰγίδα, τὰς Ἑλλήνας εἰς φυγὴν τρέπει· καὶ μέχρι τῶν νεῶν συνδιωχθέντων, Αἴας ὁ Τελαμώνειος πολλὰς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων, τὰς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέρειν.

ΠΑΛΙΩΞΙΣ.

Οὐ, Κρονίδης κεχόλωτο Ποσειδάωνι, καὶ Ἡρῇ.

ἌΥΤΑΡ' ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
 Οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
 Χλωροὶ ὑπὸ δαίεσσι, πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἡρῆς.

Στῆ δ' ἄρ' ἀνάξας, ἴδε δὲ Τρῶας ἢ Ἀχαιῶς,
 Τῆς μὲν ὀρινομένους, τῆς δὲ κλονέουλας ὀπιθεῖν
 Ἀργεῖους· μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἀνακτα.

Ἐκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 Εἶαθ', ὁ δ' ἀργαλέῳ ἔχει ἄσθματι, κῆρ ἀπινύσσων, 10
 Αἴμ' ἐμέων· ἐπεὶ ἔμιν ἀφαιρόταίῳ βάλ' Ἀχαιῶν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε παλῆρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
 Ἐκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαός. 15
 Οὐ μάν οἶδ', εἰ αὖτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
 Πρώτη ἐπαύρησα, καὶ σε πλεγγῆσιν ἱμάσσω.

Ἦ ἔ μέμνη, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖν
 Ἀκμονας ἦκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα
 Χρῦσειον, ἄρρηκτον·; σὺ δ' ἐν αἰθέρι ἢ νεφέλῃσιν 20
 Ἐκρέμω, ἠλάσειον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον·
 Λῦσα δ' ἐκ ἐδύνατο παρασαδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
 Ῥίπλασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλῆ, ὄφρ' ἂν ἴκηται

Γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' ἐδ' ὡς θυμὸν ἀνίει
 Ἀζηχῆς ὀδύνη Ἡρακλῆῳ θείοιο, 25

Τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθῆσα θυέλλας,
 Πέμψας ἐπ' ἀτρυγέιου πόνου, κακὰ μηλιόωσα,
 Καὶ μιν ἔπειλα Κόωνδ' εὖ νομομένην ἀπένεικας.

Τὸν μὲν ἐγὼν ἔνδεν ρυσάμην, ἢ ἀνήγαγον αὐτίς
 Ἀργῶ ἐς ἰππόβολον, ἢ πολλὰ περ ἀθλήσαντα. 30

[Πρὶν γ' ὅτε δὴ σ' ἀπέλυσα ποδῶν· μύδρες δ' ἐνὶ Τροίῃ
 Κάββαλον· ὄφρα πέλοιο ἢ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.]

Τῶν σ' αὐτίς μνήσω, ἵν' ἀπολλήξῃς ἀπαλάων·

Ὅφρ' εἰδῆς, ἦν τοι χραίσμη φιλότης τε ἢ εὐνή,
 Ἦν ἐμίγῃς ἐλθῆσα θεῶν ἀπο, καὶ μ' ἀπάτησας. 35

Ὡς φάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πόντια Ἥρη,
 Καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἴσω νῦν τόδε Γαῖα ἢ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν,

Καὶ τὸ κατειδόμενον Στυγὸς ὕδαρ, ὅσε μέγιστον
 Ὀρχον, δεινότατός τε πέλαι μακάρεσσι θεοῖσι·

Σὴ δ' ἰερὴ κεφαλὴ, καὶ νωίτερον λέχον αὐτῶν
 Κερίδιον, τὸ μὲν ἐκ ἂν ἐγὼ πολε μάψ ὁμόσαμι·

Μὴ δὲ ἐμὴν ἰότηλα Ποσειδάων ἐνοσίχθων

Πημάει Τρωῶας τε καὶ Ἐκτορα, τοῖσι δ' ἀρήξει·

Ἀλλὰ περ αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει·

Τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοὺς.

Αὐτὰρ τοὶ κακείνων ἐγὼ παραμυθησάμην,

Τῆ ἴμεν, ἧ κεν δὴ σὺ, Κελαμενέες, ἠγεμενεύοις.

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ παλιῆρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

Καὶ μιν ἀμειβόμενον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Εἰ μὲν δὴ σὺ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,

Ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζεις,

Τῶν κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βέλεται ἄλλη,

Λῆψα μέλαςρέψειε νόον, μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ·

Ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἔτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,

Ἐρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον

Ἴρίν τ' ἐλθέμενοι, καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,

Ὀφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·

Ἐλθῆ, καὶ εἴησι Ποσειδάωνι ἀνακτι,

Παυσάμενον πολέμοιο, τὰ ἂν πρὸς δώμαθ' ἰκέσθαι·

Ἐκτορα δ' ὀτρύνησι, μάχην ἐς, Φοῖβον Ἀπόλλων,

Αὐτίς δ' ἐμπνεύσῃσι μὲν, λελάδη δ' ὀδυνάων,

Λὶ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς

Αὐτίς ἀποσρέψῃσιν, ἀνάγκιδα φύζαν ἐνόρσας·

Φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι

Πηλείδew Ἀχιλλῆον· ὁ δ' ἀνστήσει ὄν ἐταῖρον

Πάτροκλον, τὸν δὲ κίλεναι ἔσχει φαίδιμον Ἐκτορα

Ἰλίε προπάροϊθε, πολεῖς ὀλέσαντ' ἀΐζης

Τὸς ἄλλους, μετὰ δ', υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα διον·

Τὸ δὲ χολωσάμενον κίλεναι Ἐκτορα δι' Ἀχιλλεύς.

Ἐκ τῶδ' ἂν τοὶ ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν

Αἶέν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰσὸκ' Ἀχαιοὶ 70
 Ἴλιον ἀπὸ ἔλοιεν, Ἀθηναΐης διὰ βελάς.

Τοπρὶν δ' ἔτ' ἄρ' ἐγὼ παύσω χόλον, ἔτε τιν' ἄλλων
 Ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἑάσσω,
 Πρὶν γε τὸ Πηλείδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ.

Ὦς οἱ ὑπέσπην πρῶτον, ἐμῶ δ' ἐπένευσα κάρησι 75
 Ἥματι τῶ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἤψαλο γένων,
 Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πολίπορθον.

Ὦς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλεν' Ἥρη·
 Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.

Ὦς δ' ὅτ' ἀναίξῃ νότ' ἀνέρτ', ὅς' ἐπὶ πολλὴν 80
 Γαῖαν ἐληλυθώς, φρεσὶ πευκαλίμησι νοήσῃ,
 Ἐνδ' εἶην, ἢ ἔνθα, μενοιθήσειέ τε πολλά.

Ὦς κραπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πόντια Ἥρη·

Ἰκεῖο δ' ἀπὺν Ὀλυμπον, ὀμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν 85
 Ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες,
 Πάντες ἀνήϊξαν, καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.

Ἡ δ' ἄλλως μὲν ἑάσσε, Θέμισι δὲ καλλιπαρήῳ
 Δέκλῳ δέπας, πρῶτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέσσα,
 Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένη δὲ ἔοικας; 90

Ἡ μάλα δὴ σε φόβησε Κρόνου πάϊς, ὅς τοι ἀκοίτης;

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλεν' Ἥρη·

Μὴ με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρο· οἶδα καὶ αὐτῆ,
 Οἷτ' ἐκείνη θυμὸς ὑπερφίαλ' καὶ ἀπηνής·

Ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαίλῳ εἴσης· 95

Ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκέσεαι ἀθανάτοισιν,
 Οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκειται· ἔδέ τι φημί
 Πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, ἔτε βροτοῖσιν,
 Οὔτε θεοῖς, εἶπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὐφρων.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰπῶσα καθέζετο πόντια Ἥρη· 100

Ὀχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἠ δ' ἐγέλασσε
 Χείλεσιν, ἔδὲ μέτωπον ἐπ' ὄφρυσι κυανέησιν

Ἴάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·

Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες,

Ἥ ἔτι μιν μέμαμεν καλαπαυσέμεν, ἄσπον ἰόντες, 105

Ἥ ἔπει, ἥε βίη· ὃ δ' ἀφήμεν· ἐκ ἀλεγίζει,

Οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι

Κάρτεϊ τε δένεϊ τε διακριδὸν εἶναι ἄρις·

Τῷ ἔχεθ', ὅ, τί κεν ὑμῖ κακὸν πέμπησιν ἐκάσφ·

Ἴδθη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηϊ γε πῆμα τετύχθαι· 110

Τῖός γάρ οἱ ὄλωλε μάχη ἐνι, φίλιαι· ἀνδρῶν,

Ἄσκάλαφ·, τὸν φησὶν ὄν ἔμμεναι ὄβριμ· Ἄρης.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ Ἄρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῶ

Χερσὶ καλαπρηνέσσ', ὀλοφυρόμεν· δὲ προσηύδα·

Μὴ νῦν μοι νεμεσήσῃ, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, 115

Τίσαθαι φόνον υἱ·, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

Εἴπερ μοι κ' μοῖρα, Διὸς πληγέντι κεραυνῶ,

Κεῖθαι, ὁμῶ νεκύεσσι μεθ' αἵματι κ' κονίησιν.

Ὡς φάτο· καὶ ῥ' ἵππερ κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε

Ζευγνύμεν· αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσειο παμφανόωνια· 120

Ἔνθα κέ τις μείζων τε κ' ἀργαλεώτερος· ἄλλ·

Πὰρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλ· κ' μῆνις ἐτύχθη,

Εἰ μὴ Ἀθήνη, πᾶσι περιδδείασα θεοῖσιν,

Ὡρλοεῖ· ἐκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάασσε.

Τῆ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο, κ' σάκ· ὤμων, 125

Ἐσχ· δ' ἔσησε σιβαρῆς ἐκ χειρὸς ἐλῶσα

Χάλκεον· ἥ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θῆρον Ἄρηα·

Μαγνόμενε, φρένας ἤλε, διέφθορας· ἥ νύ τοι αὐτως

Οὐατ' ἀκνέμεν ἐσὶ, νό· δ' ἀπόλωλε κ' αἰδώς;

Οὐκ αἴεις, ἄτε φησὶ θεὰ λευκώλενας· Ἥρη; 130

Ἥ δὴ νῦν πὰρ Ζηνὸς Ὀλυμπία εἰλήλαθεν·

Ἥ ἐδέλει, αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ,

Ἄψ ἴμεν Οὐλυμπόνδε κ' ἀχνύμενός περ ἀνάγκη,

Αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυλεῦσαι;

Αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμβος κ' Ἀχαιῆς 135

Λαίψαι, ὃ δ' ἡμέας εἶσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον·
Μάρψαι δ' ἐξείης, ἔς' αἵτιϑ', ὅσε κ' ἐκί.

Τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱϑ' ἐγϑ'.

Ἦδη γάρ τις, τῷδε βίην κ' χεῖρας ἀμείνων,

Ἦ·πέφατ', ἧ κ' ἐπειλα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ 140

Πάντων ἀνθρώπων ρῦδαι γενεῆν τε τόκον τε.

Ὡς εἰπῶσ', ἴδρυσσε θρόνον ἐνι θῆρον Ἄρηα.

Ἦρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματ' ἐκτός

Ἰρίν θ', ἧ τε θεοῖσι μετ' ἀγγελϑ' ἀθανάτοισι,

Καί σφεας φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 145

Ζεὺς σφῶ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅτι τάχιστα·

Αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθῃς, Διὸς τ' εἰς ὤπα ἴδηθες,

Ἔρδειν, ὃ, τίς κε κείνϑ' ἐποτρύνῃ κ' ἀνώγῃ.

Ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰπῶσα, πάλιν κίε πύτνια Ἦρη·

Ἐξελο δ' εἰνὶ θρόνον· τῷ δ' αἰξάντε πετέδην, 150

Ἴδην δ' Ἰκανον πολυπίδακα, μητέρα θεῶν·

Εὖρον δ' εὐρύσοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρω ἄκρω·

Ἦμενον, ἀμφὶ δέ μιν θυβέν νεφϑ' ἐσεφάνωλο·

Τῷ δὲ πάροισ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο

Στήτην· ἐδὲ σφῶϊν ἰδὼν ἐχολάσατο θυμῷ, 155

Ὅτι οἱ ἄκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιδέδην·

Ἰρίν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Βάσκ' ἴδι, Ἰρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἀνακτὶ

Πάντα τὰδ' ἀγγείλομαι, μηδὲ ψευδάγγελϑ' εἶναι·

Παισάμενόν μιν ἀνωχθὶ μάχης ἠδὲ πολέμοιο, 160

Ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν, ἧ εἰς ἅλα ὕϊαν.

Εἰ δέ μοι ἐκ ἐπέεσσι ἐπιπέσεται, ἀλλ' ἀλογήσῃ,

Φραζέσθω δὴ ἐπειλα κατὰ φρένα κ' κατὰ θυμόν,

Μή μ' ἐδὲ, κρατερὸς περ ἐὼν, ἐπιόντα ταλάσῃ

Μεῖνω· ἐπεὶ ἔο φημὶ βίη πολὺν φέρτερον εἶναι, 165

Καὶ γενεῇ πρότερον· τῷ δ' ἐκ ὄφεται φίλον ἦτορ

Ἰσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε συγέεσι κ' ἄλλοι.

Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίδθησε ποδὴν ἐμϑ' ὠκέα Ἰρις·

Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς Ἴλιον ἰρήν.

Ὡς δ' ὅταν ἐκ νεφέων πλῆται νιφάς, ἢ ἐχάλαζα 170

Ψυχρὴ ὑπαὶ ῥιπῆς ἀθρηγενέῃ Βορέαο.

Ὡς κραπνωῶς μεμαυῖα διέπλωτο ὠκέα Ἴρις,

Ἄλχῃ δ' ἰσαμένη προσέφη κλυτὸν Ἐννοσίγαιον.

Ἄγγελίην τινά τοι, Γαήοχε κυανοχαῖτα,

Ἦλθον δεῦρο φέρουσα παρὰ Διὸς ἀγχιόχοιο. 175

Παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πολέμοιο,

Ἐρχεοδ' ἢ μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἄλα δῖαν.

Εἰ δέ οἱ ἐκ ἐπέεσσ' ἐπιπέισσα, ἀλλ' ἀλογήσεις,

Ἦπαίλει κῆκεῖν ἐναντίβιον πολεμίζων

Ἐνθάδ' ἐλεύσεοιο· σὲ δ' ὑπεξάλεαδοι ἀνώγει 180

Χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺ φέρτερος εἶναι,

Καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' ἐκ ὄθετα φίλον ἦτορ

Ἴσον ἐοῖ φάδοι, τὸν τε συγέεσι καὶ ἄλλοι.

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·

ὦ πόποι, ἦ ῥ', ἀγαθὸς περ ἐὼν, ὑπέροπλον εἶπεν, 185

Εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίη ἀέκοντα καδέξει.

Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφοί, ἅς τέκε Ἐρείη,

Ζεὺς καὶ ἐγὼ, τρίταίῃ δ' Ἀΐδης ἐνέροισιν ἀνάστων.

Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασαι, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς.

Ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἄλα ναμέμεν αἰεὶ, 190

Παλλομένων, Ἀΐδης δ' ἔλαχεν ζόφον ἠερρόεντα.

Ζεὺς δ' ἔλαχ' ἄβρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλησι.

Γαῖα δ' ἔτι ξυνή πάντων καὶ μακρὸς Ὀλυμπος.

Τῷ ῥα καὶ ἔτι Διὸς βέομαι φρεσίν· ἀλλὰ ἔκηλ,

Καὶ κρατερὸς περ ἐὼν, μενέτω τρίτατῃ ἐνὶ μοίρῃ. 195

Χερσὶ δὲ μήτι με πάλχου, κακὸν ὧς, δευδισσέω.

Θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἷάσι κέρδιον εἶη

Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσόμεν, ἅς τέκεν αὐτὸς,

Οἱ ἔθεν ὀτρύνοντο ἀκύνοντα καὶ ἀνάσκη.

Τὸν δ' ἠμαίβει ἔπειτα ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις· 200

Οὔτω γὰρ δή τοι, Γαήοχε κυανοχαῖτα,

Τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηγέα τε, κρατερὸν τε,
 Ἴη τι μείλας ῥέψεις; ἑρεπταὶ μὲν τε φρένες ἑδλῶν.
 Οἶδ', ὡς πρῆσθυτέροισιν Ἐρινύες αἰὲν ἔπονται.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἑνοσίχθων· 205

Ἴρι θεὰ, μάλα τῆτο ἔπευ κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 Ἐδλὸν κὴ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελ' αἴσιμα εἶδη·
 Ἀλλὰ τόδ' αἶνὸν ἄχ' κραδίην κὴ θυμὸν ἰκάνει,
 Ὅππότεν ἰσόμορον κὴ ὁμῆ πεπρωμένον αἴσῃ
 Νεικέειν ἐθέλῃσι χολωλοῖσιν ἐπέεσσιν. 210

Ἄλλ' ἦτοι νῦν μὲν κε νεμεσσηθεὶς ὑποεἶξω·
 Ἄλλο δέ τοι ἔρέω, κὴ ἀπειλήσω τόγε θυμῶ,
 Αἴκεν ἄνευ ἐμέθεν κὴ Ἀθηναίης ἀγελεύεις,

Ἦρης, Ἐρμείεω τε, κὴ Ἡφαίσιοι ἀνακλ',

Ἴλιε αἰπεινῆς πεφιδήσεται, ἐδ' ἐθελήσει 215

Ἐκπέρσαι, δῆνα δὲ μέγα κράτ' Ἀργείοισιν,

Ἴσω τῆθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεσ' χόλ' ἔσα.

Ὡς εἰπὼν, λίπε λαὸν Ἀχαιϊκὸν Ἐννοσίγαι'.

Δῦνε δὲ πόντου ἰὼν, πόθεσαν δ' ἦρως Ἀχαιοί·

Καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 220

Ἐρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἐκλῶρα χαλκοκορυζήν·

Ἦδη μὲν γάρ τοι γαίη' ἔχ' Ἐννοσίγαι'.

Οἴχεται εἰς ἄλα δῖαν, ἀλευάμεν' χόλον αἰπὺν

Ἠμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο κὴ ἄλλοι,

Οἵπερ νέστεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες. 225

Ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον, ἢδέ οἱ αὐτῶ

Ἐπλετο, ὅτι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε

Χεῖρας ἐμάς· ἐπεὶ ἔκιν ἀνιδρωτὶ γ' ἐτελέεδη.

Ἀλλὰ σύ γ' ἐν χείρεσσι λάδ' αἰγίδα δυσσανόεσσαν,

Τὴν μάλ' ἐπισσεῖων, φοβέειν ἦρως Ἀχαιῆς. 230

Σοὶ δ' αὐτῶ μελέτω, Ἐκαληβόλε, φαίδιμ' Ἐκλῶρ·

Τόφρα γάρ ἂν οἱ ἔγειρε μὲν μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ

Φεύγοντες νῆάς τε κὴ Ἑλλάσποντον ἴκωνται·

Κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπευ τε,

Ὦς κε ἢ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνονιο. 235

Ὦς ἔφατ'· ἔδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκέστησεν Ἀπόλλων·

Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων, ἴρηκι ἑοικώς

Ὠκέϊ, φασσοφόνω, ὅς' ὠκισθε πετεηνῶν·

Εὖρ' υἷον Πριάμοιο δαΐφρονθε, Ἐκτορα δῖον,

Ἥμενον, ἔδ' ἔτι κείτο· νέον δ' ἔσαγείραλο θυμόν, 240

Ἀμφὶ ἔ γινώσκων ἐτάρῃς· ἀτὰρ ἄδμα ἢ ἰδρῶς

Παύετ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόθε αἰγιόχοιο.

Ἄλχῃ δ' ἰζάμενθε προσέφη ἐκάεργθε Ἀπόλλων·

Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων

Ἦσ' ὀλιγηπελέων; ἢ πῶ τί σε κῆδθε ἰκάνει; 245

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολθε Ἐκτορ·

Τίς δὲ σὺ ἔσσι, φέρισε θεῶν, ὅς μ' εἶρεαι ἄντην;

Οὐκ αἶεις, ὃ με νηυσὶν ἐπὶ πρυμνήσιν Ἀχαιῶν,

Οὓς ἐτάρῃς ὀλέκουλα, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας

Χερμαδίω πρὸς σῆδθε, ἔπαυσε δὲ θέριδθε ἀλκῆς; 250

Καὶ δὴ ἔγωγ' ἐράμην νέκυας ἢ δῶμ' Αἴδαο

Ἥματι τῷδ' ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἐκάεργθε Ἀπόλλων·

Θάρσει νῦν, τοῖόν τοι ἀοσσηῆῃρα Κρονίων

Ἐξ Ἰδῆς προέηκε παρῆσάμεναι ἢ ἀμύνειν, 255

Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον· ὅς σε πάρος περ

Ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε ἢ αἰπεινὸν πτολίεθρον.

Ἄλλ' ἄγε, νῦν ἱππεῦσιν ἐπότηρνον πολέεσσι,

Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρήσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππων·

Αὐτὰρ ἐγὼ πρὸπάροίθε κιδόν, ἵπποισι κέλευθον 260

Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιῆς.

Ὦς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένθε μέγα ποιμένι λαῶν.

Ὦς δ' ὅτε τις σατὸς ἵππος, ἀκοσῆσας ἐπὶ φάτῃ

Δεσμὸν ἀπορρήξας θάει πεδίοιο κραίνων,

Εἶωθαι, ἰέσθαι εὐρρέϊος ποταμοῖο, 265

Κυδίῳ, ὑψῆ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται

Ὠμοῖς αἰσσοῦνται· ὁ δ' ἀγλαίῃφι πεποιδῶς,

- Ῥίμφα ἔ γάνα φέρει μελά τ' ἤθεα κ' νομὸν ἵππων·
 Ὡς Ἐκλῶρ λαψήσῃ πόδας κ' γένα' ἐνώμα,
 Ὅτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεῶ ἔκλυεν αὐδήν. 270
 Οἱ δ' ὡς ἢ ἔλαφον κεραδὸν, ἢ ἄγριον αἶγα
 Ἐσσεύοντο κύνες τε κ' ἀνέρες ἀγροῖωται·
 Τὸν μὲν τ' ἠλίβαλ' ἔ πέτρη κ' δάσκι' ὕλη
 Εἰρύσα', ἐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμενα αἴσιμον ἦεν·
 Τῶν δέ θ' ὑπαὶ ἰαχῆς ἐφάνη λῆς ἠϋγένει' 275
 Εἰς ὁδὸν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε κ' μεμαῶτας·
 Ὡς Δαναοὶ, εἴως μὲν, ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
 Νύσσοντες ξίφεσίν τε κ' ἔσχεσιν ἀμφιγούοισιν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἐκλῶρ' ἐποιοχόμενον σίχας ἀνδρῶν,
 Τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παρὰ ποσὶ κάππεσε θυμὸς. 280
 Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραΐμον' υἱὸς,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπισάμενος μὲν ἄκοντι,
 Ἐδιδὸς δ' ἐν σαδίῃ· ἀγορῇ δὲ ἐπαῦροι Ἀχαιῶν
 Νίκων, ὁππότε κῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο κ' μετέειπεν. 285
 ὦ πόποι, ἢ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι·
 Οἷονδ' αὐτ' ἐξαῦτις ἀνέστη, κῆρας ἀλύξας,
 Ἐκλῶρ· ἢ θῆν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάσθῃ,
 Χερσὶν ὑπ' Αἰαντ' ἰδανέειν Τελαμωνιάδαο·
 Ἀλλὰ τις αὐτε θεῶν ἐρρύσατο κ' ἐσάωσεν 290
 Ἐκλῶρ, ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γένα' ἔλυσεν·
 Ὡς κ' νῦν ἔσσεσθαι οἶομαι· ἔ γάρ ἄτερ γε
 Ζητὸς ἐριγδάπῃ πρόμος ἴσεται, ὡδὲ μενοιπνῶν.
 Ἄλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειδιώμεθα πάντες·
 Πληθὺν μὲν προτὶ νῆας ἀνάξομεν ἀπονέεσθαι. 295
 Αὐτοὶ δ', ὅσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
 Στείομεν, εἰ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
 Δέξα' ἀναχόμενοι τὸν δ' οἶω κ' μεμαῶτα
 Θυμῷ δέεισθαι Δαναῶν καταδύνομα ὀμιλον.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο. 300

Οἱ μὲν ἄρ' ἄμφ' Αἰαίλα κ' Ἰδομενεΐα ἀνακτα,
 Τεῦκρον, Μηριόνην τε, Μέγην τ' ἀτάλαϊον Ἀρηί,
 Ἰσμήνην ἤστυνον, ἀριστεῖας καλέσαντες,
 Ἐκτορι κ' Τρώεσσι ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
 Ἥ πλεθρὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέειλο. 305
 Τρῶες δὲ πρήτυψαν ἀολλέες· ἤρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ
 Μακρὰ βιβὰς· πρόθεν δὲ κί' αὐτῆ Φοῖβ' Ἀπόλλων,
 Εἰμίν' ἀμοιβὴν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα Δῆριν,
 Δαινὴν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
 Ἦφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν. 310
 Τὴν ἄρ' ὄγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, ἠγήσατο λαῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες· ὄρτο δ' αὐτῆ
 Ὀξεί' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ νευρῆφι δ' οἴσοι
 Θρώσκον· πολλὰ δὲ δῆρα θρασείων ἀπὸ χειρῶν,
 Ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυθ' ἀρηϊθῶων ἀΐζηων. 315
 Πολλὰ δὲ κ' μεσσηγῦ, πάρος' χροῖα καλὸν ἐπαυρεῖν,
 Ἐν γαίῃ ἴσαντο, λιλαυόμενα χροῖος ἄσασα.
 Ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβ' Ἀπόλλων,
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἠπλετο, πίπτει δὲ λαός·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατενώπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπόλων 320
 Σείσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς αὔσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
 Ἐν στήθεσσιν ἔθελεξ, λάθοντο δὲ θέρειδ' ἀλκῆς.
 Οἱ δ' ὄς' ἠὲ βροῶν ἀγέλην, ἠ' πῶυ' μέγ' οἴων
 Θῆρε δύω κλονέεσι, μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ,
 Ἐλθόντ' ἑξαπίνης, σημάντορ' ἔπαρέοντο. 325
 Ὡς ἐρόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
 Ἦκε φόβον, Τρωσὶν δὲ κ' Ἐκτορι κῦδος ὕπαζεν.
 Ἐνθα δ' ἀνῆρ ἔλεν ἄνδρα, κεδαιδείης ὑσμίνης·
 Ἐκτωρ μὲν Στιχίον τε κ' Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
 Τὸν μὲν, Βοιωτῶν ἠγήτορα χαλκοχιτώνων. 330
 Τὸν δὲ, Μενεδή' μεγαθύμου πιζὸν ἐταῖρον.
 Αἰνείας δὲ Μέροντα κ' Ἴασον ἐξενάρηξεν.
 Ἦτοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Οἰλή' ἑταῖρος

Ἔσκε Μένδων, Αἴαντιο ἀδελφεός· αἰτὰρ ἔναμεν
 Ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο παλριῆο, ἄνδρα καίαικλᾶς 335
 Γνωτὸν μηριυῖης Ἐριώπιδο, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·

Ἴασο αὐτ', ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
 Υἱὸς δὲ Σφῆλιε καλεέσκελο Βεκολίδαι.

Μηκιστὴ δ' ἔλε Πηλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
 Πρώτη ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίου δ' ἔλε δι' Ἀγήνωρ· 340

Δηϊόχον δὲ Πάρις βάλε νείαλον ὄμον ὄπιθε,
 Φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσαν.

Ὄφρ' οἱ τὲς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
 Τάφρω, καὶ σκολόπεσσιν, ἐπιπλήξαντες ὄρυκτῆ,

Ἐνθα καὶ ἔνθα φέβοιλο· δύουλο δὲ τεῖχο ἀνάγκη· 345

Ἐκίωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλειο, μακρὸν αὔσας,
 Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἔαν δ' ἔναρα βροτόεντα·

Ὄν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθεν νοήσω,
 Αὐτῆ οἱ θάναλον μητίσσομαι, εἰδὲ νυ τὸν γε

Γνωτοὶ τε γνωτοὶ τε πυρὸς λελάχασσι θανόεντα, 350
 Ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεο ἡμετέρου.

Ὡς εἰπὼν, μάστιγι καλωμαδὸν ἤλασεν ἵππεσ,
 Κεκλόμενοι Τρώεσσι κατὰ σίχας· οἱ δὲ, σὺν αὐτῶ

Πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρμαλας ἵππεσ,
 Ἦχῃ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβο Ἀπόλλων 355

Ῥεῖ ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων

Ἐς μέσσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλευθον

Μακρὴν, ἠδ' εὐρεΐαν, ὅσον τ' ἐπὶ θαρῶς ἐρωῆ

Γίγνεται, ὀππότε ἄνηρ δένεο περιόμενο ἦσαι.

Ἐτὴ ῥ' οἶγε προχέουλο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων, 360

Αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχο Ἀχαιῶν

Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄλχι θαλάσσης,

Ὅς ἐπεὶ ἔν ποιήσῃ ἀδύρματα νηπιέησιν,

Ἄψ αὐτίς συνέχευε ποσσὶν καὶ χερσὶν, ἀδύρων.

Ὡς ῥα σὺ, ἦτε Φοῖβε, πολλὸν κάμαλόν καὶ εἴζον 365

Σύλχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φῦζαν ἐνώστιας.

Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
 Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.

Νέστωρ αὐτε μάλισα Γερήνιος, ἕρ' Ἀχαιῶν, 370
 Εὐχέτο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς θρανὸν ἄστρόεντα.

Ζεῦ πάτερ, εἴποτέ τίς τοι ἐν Ἀργαῖι περ πολυπύργῳ,
 Ἥ βοός, ἢ ὄϊος κατὰ πτόνα μηρία κάμων,
 Εὐχέτο νοσησαί, σὺ δ' ὑπέχεο καλένευσας
 Τῶν μνήσασθαι, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ. 375
 Μηδ' ἔτω Τρῶεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιῆς.

Ὡς ἔφαθ' εὐχόμενος· μέγα δ' ἔκτυπε μητιέτα Ζεὺς,
 Ἀργείων αἰτῶν Νηληϊάδαο γέροντος.

Τρῶες δ', ὡς ἐπύθοντο Διὸς νόον ἀγχιόχοιο,
 Μᾶλλον ἐπ' Ἀργαίοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάριτος. 380

Οἱ δ' ὥςτε μέγα κύμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 Νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὀππότερ' ἐπέιγῃ
 Ἴς ἀνέμῳ· ἢ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει.

Ὡς Τρῶες μεγάλη ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον.
 Ἴππους δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πρύμνησι μάχοντο, 385

Ἐλχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοχεδόν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
 Οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαγνάων ἐπιδάντες,
 Μακροῖσι ξυσοῖσι, τά ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
 Ναύμαχα, κολλήεντα, κατὰ σόμα εἰμένα χαλκῶ.

Πάτροκλος δ', εἴως μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε 390
 Ταίχῃ ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκδοδι νηῶν,

τόφρ' ὄγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
 Ἦσό τε, καὶ τὸν ἕτερον λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῶ
 Φάρμακ', ἀκήματ' ἔπασσε μελαγνάων ὀδυνάων.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε 395
 Τρῶας, αὐτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,

Ὄμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὡς πεπλήγετο μηρῶ
 Χερσὶ καταπρηγέσσο· ὀλυφουρόμενος δ' ἔπ' ἠΐδα.

Εὐρύπυλ', ἔκέτι τοι δύναμαι, χαλεόντι περ ἔμπης,

Ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νῆπιον ὄρωρεν· 400
 Ἄλλὰ σέ μὲν Δεράκων περίεργπέτω· αὐτὰρ ἔγωγε
 Σπείσομαι εἰς Ἀχιλλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίξαι·
 Τίς δ' οἶδ', εἴκεν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίνω
 Παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφρασις ἐστὶν ἑτάρος.

Τὸν μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ 405
 Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, ἐδὲ δύναντο,
 Παιροτέρους περ ἑόνας, ἀπόσαοθαι παρὰ νηῶν,
 Οὔτε ποτὲ Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
 Ῥηξάμενοι, κλισίῃσι μιγήμενα, ἐδὲ νέεσσιν.

Ἄλλ' ὡσε γάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει 410
 Τέκλιον ἔν παλάμῃσι δαήμων, ὅς ῥά τε πάσης
 Εὖ εἰδῆ σοφίης, ὑποδημοσύνησιν Ἀθήνης·

Ὡς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέταλο πτόλεμός τε.

Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχῃν ἐμάχοντο νέεσσιν·

Ἐκτωρ δ' ἀν' Αἴαντιν ἐείσατο κυδαλίμοιο. 415

Τὼ δὲ μίης περὶ νηὸς ἔχον πόνον, ἐδ' ἐδύναντο
 Οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσασα, ἢ ἐνιπρηῆσασα πυρὶ νῆας,
 Οὔθ' ὁ τὸν ἀψ ὠσαοθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.

Ἐνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμον Αἴας,
 Πῦρ ἐς νῆα φέροντα, μετὰ γῆθον βάλε δαδί· 420
 Δέκησεν δὲ πεσόντων, δαλὸς δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.

Ἐκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν

Ἐν κοινήσιν πεσόντα, νεῶς προπάροιδε μελαίνης,
 Τρωσὶ τε, ἢ Λυκίοισιν ἐκέκλειο, μακρὸν αὔσας·

Τρῶες, ἢ Λύκιοι, ἢ Δάρδανοι ἀλχιμαχῆται, 425
 Μὴ δὴ πῶ χάζεοδε μάχης ἐν γαίνοι τῶδε·

Ἄλλ' υἷα Κλυτίοιο σώσατε, μή μιν Ἀχαιοὶ
 Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.

Ὡς εἰπὼν, Αἴαντιν ἀκόντισε δαδί φαεινῶ·

Τὸ μὲν ἄμαρθ'· ὁ δ' ἐπειτα Λυκόφρονα, Μάστρος υἱὸν, 430

Αἴαντιν Δεράκοντα, Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῶ

ἦεν, ἐπεὶ ἄνδρα κατέκλειο Κυθήροισι ζαθέοισι·

Τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆν ὑπὲρ ἕατ' ὀξεί χαλκῶ,
 Ἐσαότ' ἄλχ' Αἴαντ'· ὁ δ' ὑπὲρ ἐν κονίησι
 Νηὸς ἀπὸ πρύμνης χαμάδις πῆσε· λυῖλο δὲ γυῖα. 435
 Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγητον δὲ προσηΐδα·

Τεῦκρε πῆπον, δὴ νῶϊν ἀπέκλατο πιστὸς ἑταῖρ' ἄνθρωπος
 Μασορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα,
 Ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι·
 Τὸν δ' Ἐκτωρ μεγάθυμ' ἀπέκτανε· πῆ νύ τοι ἰοὶ 440
 Ὠκύμοροι ἢ τόξον, ὅ τοι πῶρε Φοῖβ' Ἀπόλλων;

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε· θέων δὲ οἱ ἄλχι παρῆεη,
 Τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίνλονον, ἠδὲ φαρέτρην
 Ἰοδόκον· μάλα δ' ὤκα βέλεα Τρώεσσι ἐφίει·
 Καί ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισήνορ' ἀγλαὸν υἱὸν, 445
 Πηλυδάμαντ' ἑταῖρον, ἀγαυῆ Πανδοίδαο,

Ἥνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπότηλο καθ' ἵππου·
 Τῇ γὰρ ἔχ', ἣ ῥα πολὺ πλεῖστα κλονέουλο φάλαγγες,
 Ἐκτορι ἢ Τρώεσσι χαριζόμεν'· τάχα δ' αὐτῶ
 Ἦλθε κακὸν, τό οἱ ἔτις ἐρύκακεν, ἰεμένω περ· 450
 Αὐχένι γάρ οἱ ὄπιθε πολύσον' ἔμπεσεν ἰός·

Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι,
 Κεῖν' ὄχεα κροτέοντες· ἀναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
 Πηλυδάμας, ἢ πρῶτ' ἐναντίον ἦλυθεν ἵππων.
 Τὸς μὲν ὄγ' Ἀσυνόφ, Προτιάον' υἱεῖ, δῶκε· 455
 Πολλὰ δ' ἐπῶτρυνε χεδὸν ἴχθιν εἰσορούουλα

Ἴππου· αὐτὸς δ' αὐτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
 Τεῦκρος δ' ἄλλον οἷσόν ἐφ' Ἐκτορι χαλκοκορυψῇ
 Αἶνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 Εἴ μιν ἀριστεύουσα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν· 460
 Ἄλλ' εἰ λήθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσε

Ἐκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχ' ἀπηύρα,
 Ὅς οἱ εὖςρεφέα νευρῆν ἐν ἀμύμονι τόξω
 Ῥῆξ' ἐπὶ τῶ ἐρύουλι· παρεπλάγχθη δὲ οἱ ἄλλη
 Ἴὸς χαλκοβαρῆς, τόξον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός· 465

Τεύκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνηλον δὲ προσηύδα·

ὦ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει
Δαίμων ἡμετέρης, ὅ, τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χεῖρός·

Νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόσροφον, ἣν οἱ ἔδησα

Πρῶϊον, ὄφρ' ἀνέχοίλο θαμὰ θρώσκοῦλας οἴσῃς.

470

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμῶνι^ϑ Αἴας·

ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα ἢ ταρφέας ἰδὲ

Κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς, Δαναοῖσι μεγέρας·

Αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ, ἢ σάκ^ϑ ὤμων,

Μάρναό τε Τρώεσσι, ἢ ἄλλης ὄρνυδι λαῆς.

475

Μὴ μὰν ἀσπεδί γε, δαμασσάμενοί περ, ἔλοιεν

Νῆας εὖστέλμας, ἀλλὰ μνησώμεθα χάριτος.

ὦς φάθ'· ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν.

Αὐτὰρ ὄγ' ἀμφ' ὤμοισι σάκ^ϑ θέτο τετραθέλυμνον·

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκλον ἔθηκεν,

480

Ἴππεριν, δεινὸν δὲ λόφ^ϑ καδύπερθεν ἔνευεν·

Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχ^ϑ, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·

Βῆ δ' ἰένα, μάλα δ' ὤκα θέων Λίαντι παρῆςη.

Ἐκλωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύκρον βλαφθέντα βέλεμνα,

Τρῳσὶ τε ἢ Λυκίοισιν ἐκέκλειτο μακρὸν αὔσας·

485

Τρῶες, ἢ Λύκιοι, ἢ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,

Ἄνερές εἰσὲ, φίλοι, μνήσαθε δὲ θύριδ^ϑ ἀλκῆς,

Νῆας ἀνά γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν

Ἄνδρὸς ἀριεῖ^ϑ Διόδεν βλαφθέντα βέλεμνα.

Ῥεῖα δ' ἀρίγωνι^ϑ Διὸς ἀνδράσι γίνεται ἀλκή,

490

Ἡμὲν ὀτέοισιν κῦδ^ϑ ὑπέρτερον ἐγυαλίξῃ,

Ἡδ' ὅτινας μινύθη τε, ἢ ἐκ ἐθέλησιν ἀμύνειν·

ὦς νῦν Ἀργείων μινύθει μὲν^ϑ, ἄμμι δ' ἀρήγει.

Ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὑμέων

Βλήμεν^ϑ, ἢ ἐ τυπείς, θάνατον ἢ πώτμον ἐπίσπη,

495

Τεθνάτω· ἔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης

Τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σὴν ἢ παῖδες ὀπίσσω,

Καὶ οἶκ^ϑ, ἢ κλῆρ^ϑ ἀκήρατ^ϑ, εἶκεν Ἀχαιοὶ

Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

ᾠς εἰπὼν, ὤτρυνε μὲν ἔκ ἑκατέρου

500

Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλειο οἷς ἐτάροισιν·

Αἰδῶς, Ἀργεῖοι νῦν ἄρκιον, ἢ ἀπολέσθαι,

ἢ ἐσαωθῆναι, ἢ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.

ἢ ἔλπεσθ', ἣν νῆας ἔλη κορυθαίολοι Ἐκλῶρ,

Ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἔκαστος;

505

ἢ ἐκ ὀτρύνοντο ἀκέετε λαὸν ἅπαντα

Ἐκλῶρ, ὅς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;

οὐ μὰν ἐς γε χορὸν κέλει' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

ἢ ἡμῖν δ' ἔτις τῶδε νόος ἢ μήτις ἀμείνων,

ἢ αὐτοχεδὴ μίξαι χεῖρας τε μὲν τε.

510

βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον, ἢ ἐβιῶναι,

ἢ ἢ δὴ θά σφ' εὖ γέσθαι ἐν αἰνῇ δῆϊοτῆτι,

ᾠδ' αὐτως παρὰ νηυσὶν, ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.

ᾠς εἰπὼν, ὤτρυνε μὲν ἔκ ἑκατέρου

Ἐνθ' Ἐκλῶρ μὲν ἔλε Σχεδίων, Περιμήδεος υἱὸν,

515

Ἀρχὸν Φωκῆων· Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα,

ἢ ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·

Πηλυδάμας δ' ᾠτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε,

Φυλείδω ἔταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.

τῷ δὲ Μέγῃς ἐπόρθεσεν ἰδῶν· ὁ δ' ὑπαῖθα λιάσθη

520

Πηλυδάμας· ἢ τῷ μὲν ἀπήμβρολεν· ἢ γὰρ Ἀπόλλων

εἶα Πάνθε υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·

αὐτὰρ ὅγε Κροίσμῃ σῆθος μέσον ἔτασε θυρή·

δέπησεν δὲ πεσῶν, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.

τόφρῃ δὲ τῷ ἐπόρθεσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὖ εἰδῶς

525

λαμπετίδης, ἐν λάμπῃ εἰείνατο, φέρτατο ἀνδρῶν,

λαομεδοντιάδης, εὖ εἰδῶτα θυρήδ' ἀλκῆς·

ὅς τότε Φυλείδαο μέσον σάκος ἔτασε θυρή,

ἢ εἰγύθεν ὀρμηδαῖς· πυκινὸς δὲ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,

τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς

530

ἢ ἡγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμῷ ἀπὸ Σελλήεντο.

Ξάνθ' γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφύτης,
 Ἔς πόλεμον φορέειν, δηῖων ἀνδρῶν ἀλευρήν.
 Ὅς οἱ ἢ τότε παρθὸς ἀπὸ χροῶς ἤρκεσ' ὄλεθρον.
 Τῷ δὲ Μέγης κόρυθ' ἄχαιῆς ἵπποδασείης 535
 Κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχει ὀξυβέλι,
 Ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτῷ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
 Κάππεσεν ἐν κονίησι, νέον φοίνικι φαινός.
 Ἔως ὁ τᾶν πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἤλπειο νίκην,
 Τόφρα δὲ οἱ Μενέλα' ἀρήϊ' ἦλθεν ἀμύντωρ· 540
 Στῆ δ' εὐράξ σὺν δεξιῇ λαδῶν, βάλε δ' ὤμον ὀπίθεν·
 Αἰχμὴ δὲ σέροιο διέσσυλο μαμώωσα,
 Πρόσσω ἰεμένη· ὁ δ' ἄρα πρηγῆς ἐλιάαθη.
 Τὼ μὲν εἰσάαθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
 Συλήσειν· Ἐκίωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευε 545
 Πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἰκelaονίδην ἐνένιπεν
 Ἰφιδιμον Μελάνιππον· ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βῆς
 Βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δηῖων ἀπονόσφιν ἐόντων·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσας,
 Ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι· 550
 Ναῖε δὲ πὰρ Πριάμω· ὁ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι·
 Τόν ῥ' Ἐκτωρ ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Οὕτω δὴ, Μελάνιππε, μεδήσομεν; ἐδέ νύ σοί περ
 Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, ἀνεψιῷ κλαμένοιο;
 Οὐχ' ὀρέαις, οἷον Δόλοπ' περὶ τεύχε' ἔπεσιν; 555
 Ἄλλ' ἔπευ· ἐ γὰρ ἔτ' ἐστὶν ἀποσαδὸν Ἀργείοισι
 Μάρνασθαι, πρὶν γ' ἠὲ κατακλᾶμεν, ἠὲ κατ' αἰγῆς
 Ἴλιον αἰπεινήν ἐλέειν, κλάσθαι τε πολίτας.
 Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' αἰμ' ἔσπειο ἰσότητος φῶς·
 Ἀργείης δ' ὄτρυνε μέγας Τελαμώνι' Αἴας· 560
 ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, ἢ αἰδῶ θεῶν ἐνὶ θυμῷ,
 Ἀλλήλους τ' αἰδέσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σοοί, ἠὲ πέρφονται·
 Φευγόντων δ' ἔτ' ἄρ' κλέθ' ὄρνυται, ἔτε τις ἀλκή.

- Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ κὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον· 565
 Ἐν θυμῷ δὲ βάλοντο ἔπ'· φράξαντο δὲ νῆας
 Ἐρκεῖ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρώας ἔγειρεν.
 Ἀντίλοχον δ' ὄτρυνε βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Ἀντίλοχ', ἔτις σείο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
 Οὔτε ποσὶν θάσσων, ἔτ' ἄλκιμος, ὡς σὺ, μάχεσθαι· 570
 Εἴτινά περ Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλησθα.
 Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὐτὶς ἀπέσσυτο· τὸν δ' ὀρόθυνεν·
 Ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, κὶ ἀκόντισε δεξιὸν φαεινῷ,
 Ἀμφὶ ἐπαπήνας· ὑπὸ δὲ Τρώες κεκάδοιο,
 Ἄνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' ἐχ' ἄλιον βέλ' ἤκεν, 575
 Ἄλλ' Ἰκείαον υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
 Νισσόμενον πόλεμόνδε βάλε σῆθ' παρὰ μαζόν·
 Δέπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρθεσε, κύων ὡς, ὅς' ἐπὶ νεβρῶ
 Βλημένῳ αἶψα, τὸν τ' ἐξ εὐνήφι θορόνιλα 580
 Θηρητῆρ ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 Ὡς ἐπὶ σοὶ, Μελάνιππε, θός' Ἀντίλοχος μενεχάρμης,
 Τεύχεα συλήσων· ἀλλ' ἐλάθειν Ἐκτορα δῖον,
 Ὅς ῥά οἱ ἀντί' ἤλθε, θέων ἀνὰ δηϊοτήτα·
 Ἀντίλοχος δ' ἐμῆνε, θός' περ ἐὼν πολεμιστῆς, 585
 Ἄλλ' ὄγ' ἄρ' ἔτρεσε, θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἔοικώς,
 Ὅσε κῦνα κλείνας, ἢ βεκόλον, ἀμφὶ βόεσσι,
 Φεύγει, πρὶν περ ὄμιλον ἀολλιοθήμενον ἀνδρῶν·
 Ὡς τρέσε Νεστορίδης· ἐπὶ δὲ Τρώες τε κὶ Ἐκτορ
 Ἥχῃ θροσπεσίῃ βέλεα σονόεντα χέοντο· 590
 Στῆ δὲ μετασφραδαίς, ἐπεὶ ἴκειο ἔδν' ἐτάρων·
 Τρώες δὲ, λείεσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισι,
 Νηυσὶν ἐπεσσεύοντο· Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφευμάς·
 Ὅς σφισιν ἀγὲν ἔγειρε μὲν μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
 Ἀργείων, κὶ κῦδ' ἀπάνυτο· τὰς δ' ὀρόθυνεν. 595
 Ἐκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβέλειο κῦδ' ὀρέξασθαι
 Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωμίσι θροσπιδάεσσι πῦρ

- Ἐμβάλη ἀκάμαλον· Θέτιδ' ἑξαΐσιον ἀρήν
 Πᾶσαν ἐπικρήνει· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
 Νηὸς κατομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδεσθαι· 600
- Ἐκ γὰρ δὴ τῷ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
 Θησέμενα Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδ' ὀρέξαι.
 Τὰ φρονέων, νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἔγειρεν
 Ἐκλορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα ἢ αὐτόν.
 Μάγειο δ', ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγχέσπαλ', ἢ ὀλοὸν πῦρ 605
 Οὔρεσι μᾶννεται, βαδέης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης·
 Ἀφλοισμὸς δὲ περὶ σόμα γίνετο, τῷ δέ οἱ ὅσσε
 Λαμπέδην βλοσυρῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν· ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 Σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσειο μαρναμένοιο
 Ἐκλορ' αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' ἀτῆρ' ἦεν ἀμύντωρ 610
 Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μεί' ἀνδράσι μῆνον ἐόντα
 Τίμα ἢ κῦδαινε· μινυνθάδι γὰρ ἔμελλεν
 Ἔσσεσθ'· ἦδη γὰρ οἱ ἐπώρνευε μόρσιμον ἦμαρ
 Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφι· 615
 Καί ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι σίχας ἀνδρῶν, πειρηλίζων,
 Ἥ δὴ πλεῖστον ὄμιλον ὄρα ἢ τεύχε' ἄριστα·
 Ἄλλ' ἐδ' ὡς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μεγαίωνων·
 Ἴχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἠὔτε πέτρῃ
 Ἥλιβαλ', μεγάλη, πολιῆς ἀλὸς ἔγγυς ἔβασα·
 Ἦτε μένει λιγέων ἀνέμων λαψηγὰ κέλευθα, 620
 Κύμαλά τε τροφόνεια, τά τε προσερεύγεται αὐτήν·
 Ὡς Δαναοὶ Τρωῶας μένον ἔμπεδον, εἰδὲ φέβοιλο.
 Αὐτὰρ ὁ λαμπόμεν' πυρὶ πάνλοθεν ἔνθορ' ὀμίλω·
 Ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα θοῆ ἐν νηὶ πέσσει
 Λάβρον ὑπὰ νεφέων ἀνεμοιρεφές, ἢ δέ τε πᾶσα 625
 Ἀχνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
 Ἴσιω ἐμβρέμεται· τρομέεσι δέ τε φρένα ναῦται
 Δαιδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
 Ὡς εἰδαίξειο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νῆα Ἀχαιῶν.
 Αὐτὰρ ὁ γ', ὥς εἰ λείων ὀλοόφρων βυσὶν ἐπελθὼν, 630

Αἶρά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεϑ' ἀμέγαλοιο νέμοντα
Μυρία, ἐν δέ τε τῆσι νομεύς ἔπω σάφα εἰδώς
Θηρὶ μαχέσσαδα, ἔλικ' ἀβοὸς ἀμφὶ φονῆσιν·

Ἦτοι ὁ μὲν πρῶτησι καὶ ὑσαλίησι βόεσσιν

Αἶεν ὀμοσιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρέσας 635

Βῦν ἔδει, ἀγὰρ δέ τε παῖσιν ὑπέτρεισαν· ὡς τότε Ἀχαιοὶ

Θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἐκτορι καὶ Διὶ πατρὶ

Πάντας· ὁ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,

Κοπρῆ' ἀφίλον υἱόν, ὃς Εὐρυδῆ' ἀνακλῆ

Ἀγγελίης οἴχνησκε βίη Ἡρακληΐη·

640

Τῆ γένετ' ἐκ πατρὸς πολλὸν χεῖρον υἱὸς ἀμείνων

Παντοίας ἀρετῆς, ἡμὲν πόδας, ἡδὲ μάχεσθαι,

Καὶ νόον ἐν πρῶτοις Μυκηναίων ἐτέτυκτο·

Ὅς ῥα τότε Ἐκτορι κῦδ' ὑπέτρειρον ἐγυάλιξε.

Στρεφθεῖς γὰρ μελόπιπεν, ὑπ' ἀσπίδ' ἀνλυγὶ πάλιο, 645

Τὴν αὐτὸς φορέεσκε, ποδηνεκὲς ἔρκε ἀκόντων·

Τῆ ὄγ' ἐνὶ βλαφθεῖς, πέσεν ὑπὲρ· ἀμφὶ δὲ πῆληξ

Σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντ'·

Ἐκτορ δ' ὄξυ νόησε, θεῶν δέ οἱ ἄλκι παρῆσθε,

Στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγύς ἐταίρων 650

Κταῖν· οἱ δ' ἐκ ἐδύνατο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἐταίρων,

Χρυσμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδείδισαν Ἐκτορα δῖον.

Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔχεθον ἄκρα

Νῆες, ὅσων πρῶτα εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.

Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη

655

Τῶν προτέρων, αὐτῆ δὲ πάρα κλισίησιν ἔμειναν

Ἀθροῖοι, ἃδ' ἐκέδαθεν ἀνά στρατόν· ἴχε γὰρ αἰδῶς

Καὶ δέ· ἀζηχῆς γὰρ ὀμόκλειον ἀλλήλοισι·

Νέστωρ αὐτὲ μάλιστα Γερῆνι, ἔρκε Ἀχαιῶν,

Λίσσεδ' ὑπὲρ τοκέων γενόμεν' ἄνδρα ἕκασον·

660

ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔσε, καὶ αἰδῶ θεῶν ἐνὶ θυμῷ

Ἄλλων ἀνθρώπων· ἐπὶ δὲ μνήσαθε ἕκαστον

Παίδων, ἡδ' ἀλόχων, καὶ κλήσιν, ἡδὲ τοκῆων,

- Ἡμὲν ὅτεω ζῶνσι, ἢ ᾧ κατατεθνήκασι.
 Τῶν ὑπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γενάζομαι ἐ παρθεόνων, 665
 Ἐσάμενα κραιερῶς· μηδὲ τροπᾶαδε φόβονδε.
 Ὡς εἰπὼν, ὠτρυνε μὲν ᾧ ἢ θυμὸν ἐκάσθ·
 Τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφᾧ ἀχλύᾧ ὥσεν Ἀθήνη
 Θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
 Ἡμὲν πρὸς νηῶν, ἢ ὁμοίῃσιν πολέμοιο. 670
 Ἐκτορα δ' ἐφράσσαντο βοῆν ἀγαθὸν, ἢ ἑταίρους,
 Ἡμὲν ὅσοι μετόπιον ἀφέσασαν, ἐδ' ἐμάχοντο,
 Ἡδ' ὅσοι παρ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο δοῆσιν·
 Οὐδ' ἄρ' ἐτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἦνδανε θυμῷ
 Ἐσάμεν, ἔνθα περ ἄλλοι ἐφέσασαν υἱὲς Ἀχαιῶν. 675
 Ἄλλ' ὄγε νηῶν ἴκρι' ἐπ' ὠχέοιο, μακρὰ βιβιάδων,
 Νώμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμησι,
 Κολλητὸν βλήτροισι, δυωκομεικοσίπηχυν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνῆρ ἵπποισι κεληλίζειν εὖ εἰδὼς,
 Ὅς' ἐπεὶ ἐκ πολέων πύσυρας συναγείρεται ἵππους, 680
 Σεύας ἐν πεδίωιο μέγα προτὶ ἄστρῳ διώκει,
 Λαοφόρον κατ' ὁδὸν, πολέες τέ ἐδήσαντο
 Ἀνέρες, ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλῆς αἰεὶ
 Θρώσκων· ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται· οἱ δὲ πέτονται·
 Ὡς Αἴας ἐπὶ πολλὰ δοῶν ἴκρια νηῶν 685
 Φοίτα, μακρὰ βιβιάς, φωνὴ δὲ οἱ αἰδέετ' ἴκανεν·
 Αἰεὶ δὲ σμερδὸν βοῶν Δαναοῖσι κέλευε
 Νηυσὶ τε ἢ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. Οὐδὲ μὲν Ἐκτωρ
 Μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὀμάδῳ πύκα δωρηκλίων·
 Ἄλλ' ὥς' ὀρνίθων πελειηῶν αἰετὸς αἴθρων 690
 Ἐδνᾧ ἐφορμαῖα, ποταμὸν πᾶρα βοσκομενάων,
 Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δελιχοδείρων·
 Ὡς Ἐκτωρ ἴδυσσε νεὸς κυανοπρώροιο
 Ἄνλᾧ αἰξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὥσεν ὀπίθε
 Χειρὶ μάλα μεγάλη, ὠτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ. 695
 Αὐτὶς δὲ δριμύτῃ μάχῃ παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·

Φαίης κ' ἀκμῆτας ἢ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
 Ἄλλεθ' ἐν πολέμῳ ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
 Τοῖσι δὲ μαρναμένοιισιν ὄδ' ἦν νόθος ἦτοι Ἀχαιοὶ
 Οὐκ ἔφασαν φεύξασθαι ὑπ' ἐκ κακῶ, ἀλλ' ὀλέεσθαι. 700
 Τρωσὶν δ' ἤλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐκάσθῃ
 Νῆας ἐνιπρήσειν, κτενέειν δ' ἥρωας Ἀχαιούς.
 Οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐξέσασαν ἀλλήλοισιν.

Ἐκίωρ δὲ πρῦμνης νεὸς ἤψατο ποντοπόροιο,
 Καλῆς, ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἐνεικεν 705
 Ἐς Τροίην, ἐδ' αὐτίς ἀπήγαγε παλῖδα γαῖαν.
 Τῷ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
 Δῆρην ἀλλήλους αὐτοχεδόν· ἐδ' ἄρα τοίγε
 Τόξων αἰκὰς ἀμφὶς μένον, ἐδέετ' ἀκόντων,

Ἄλλ' οἶγ' ἐλγύθεν ἰσάμενοι ἓνα θυμὸν ἔχοντες, 710
 Ὅξεσι δὴ πελέκεσσι ἢ ἀξίνησι μάχοντο,
 Καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι, ἢ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.

Πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ, μελάνδερα, κοπήεντα,
 Ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πύσσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 Ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα. 715

Ἐκίωρ δὲ πρῦμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, ἔχῃ μεδίει,
 Ἀφλασον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δ' ἐκέλευεν·

Οἴσειε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυ' αὐτήν·
 Νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἡμᾶρ ἔδωκε,
 Νῆας ἐλεῖν, αἰ δεῦρο, θεῶν ἀέκητι, μολῶσθα, 720

Ἡμῖν πῆμαλα πολλὰ δέσαν, κακότητι γερβόντων.
 Οἱ μ', ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρῦμνησι νέεσσιν,
 Αὐτόν τ' ἰχανάσσκον, ἐρητύοντό τε λαόν.
 Ἄλλ' εἰ δὴ ῥα τότε ἔδραπτε φρένας εὐρύσπα Ζεὺς
 Ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει ἢ ἀνώγει. 725

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρησαν·
 Αἴας δ' ἐκέει ἔμιμνε, βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 Ἄλλ' ἀνεχάζετο τυλθόν, οἷόμενος δανέεσθαι,
 Θρηῖνον ἐφ' ἐπλαπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς εἴσης·

Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' εἰσήκει δεδοκημένῳ· ἔγχεϊ δ' αἰεὶ 730
 Τρώας ἄμυνε νεῶν, ὅσις φέροι ἀκάμαλον πῦρ·
 Αἰεὶ δὲ σμερνὸν βοῶων, Δαναοῖσι κέλευεν·

ᾠ φίλοι, ἦρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηῳ,
 Ἄνέρες ἐςέ, φίλοι, μνήσαθε δὲ θερίδῳ ἀλκῆς.
 Ἡέ τινάς φαμεν εἶναυ ἀοσηλήρας ὀπίσσω; 735

Ἡέ τι ταῖχῳ ἄρειον, ὅ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναυ;
 Οὐ μέν τις χεδὸν ἐσι πόλις, πύργοις ἀραρυῖα,
 Ἡ κ' ἀπαμυναίμεθ', ἕτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
 Ἄλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκῆάων,
 Πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκάς ἡμεθα πατρίδῳ αἴης· 740
 Τῷ ἐν χερσὶ φόως, ἔ μιλίχῃ πολέμοιο.

Ἡ, ἢ μαμῶων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὄξυβένλι·
 Ὅσις δὲ Τρώων κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροίῃο,
 Σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἐκτορῳ ὀτρύναντι,
 Τόνδ' Αἴας ἔτασκει, δεδεγμένῳ ὄξείῃ θερί· 745
 Δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοχεδὸν ἔστα.

187

ἴδεν δ' ἰσχυρὸν ἄρ' ἐπιβραβεύοντι
 ἄλλοι μὲν οὐκ ἔβραβον, ἀλλ' ἔβραβον
 ἄλλοι δ' ἔβραβον, ἄλλοι δ' ἔβραβον
 ἄλλοι δ' ἔβραβον, ἄλλοι δ' ἔβραβον

ΤΗΣ

188

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Π.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ.

ΠΑΤΡΟΪΚΛΩ δεηθέντι Ἀχιλλεύς τὴν ἑαυτοῦ πανοπλίαν ἐπιτρέπει ἀνα-
 λαβεῖν, καὶ τὰς Μυρμιδόνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον· οἱ δὲ, ἐξελθόντες
 ἔτριψαν τὰς Τρῶας. Πάτροκλος δὲ Σαρπηδόνα τὸν Διὸς ἀναιεῖ,
 τὸν παρόρον ἵππον τῆς Ἀχιλλέως ἀνελόγη, Πηδάσον ἔπειρα δὲ
 Πάτροκλον Ἐκτορ ἀναιεῖ, πληγέντα πρότερον ὑπὸ Εὐφόρβῳ,
 Ἀπόλλωνος ἀφελομένης τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ.

ΠΑΤΡΟΪΚΛΕΙΑ.

Πῖ, Πάτροκλον ἔπεφνεν ἀρήϊον Ἐκτορ αἰχμῇ.

Ὡς οἱ μὲν περὶ νηὸς εὐσσέλμοιο μάχοντο·
 Πάτροκλος δ' Ἀχιλλῆϊ παρῖσταλο, ποιμένι λαῶν,
 Δάκρυα θερμὰ χέων, ὥσε κρήνη μελάνυδρος,
 Ἦτε καὶ αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χεῖρ ὕδαρ.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκλειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τίπτε δεδάκρυσα, Πατρόκλεις, ἤυτε κέρη
 Νηπίη; ἤθ' ἅμα μηρῖ θέεσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,
 Εἰανῦ ἀπλομένη, καί τ' ἐσσυμένην καλερῦκει,
 Δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται, ὄφρ' ἀνέληται· 10
 Τῆ ἴκελϑ, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἶβεις.
 Ἦέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεα, ἢ ἐμοὶ αὐτῶ;
 Ἦέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξέκλυες οἶϑ;
 Ζῶειν μὲν ἔτι φασὶ Μεινοίτιον, Ἄκλορϑ υἷον,
 Ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι, 15
 Τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνεώτων.
 Ἦὲ σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεα, ὡς ὀλέκονται
 Νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν, ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς;
 Ἐξαῦδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.

Τὸν δὲ βαρυσενάχων προσέφησ, Πατρόκλεις ἱππεῦ· 20
 ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆϑ υἷε, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχϑ βεβίηκεν Ἀχαιῆς.
 Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρϑ ἦσαν ἄριστοι,
 Ἐν νηυσὶν κέατα βεβλημένοι, ἐτάμενοί τε·
 Βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης· 25
 Οὔτασα δ' Ὀδυσσεὺς θυρικλυτὸς, ἠδ' Ἀγαμέμνων·
 Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλϑ κατὰ μηρὸν οἰσῶ.
 Τῆς μὲν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέρονται,
 Ἐλκε' ἀκείομενοι· σὺ δ' ἀμήχανϑ ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ·
 Μὴ ἐμὲ γῶν ἔτός γε λάβοι χόλϑ, ὃν σὺ φυλάσσεις, 30
 Αἶναρέτη· τίς σευ ἄλλϑ ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
 Αἶκε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης;
 Νηλεῆς· ἐκ ἄρα σοὶ γε πατήρ ἦν ἱππότα Πηλεὺς,
 Οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα,
 Πέτρασ τ' ἠλίβαλοι, ὅτι τοι νόϑ ἐσὶν ἀπηνῆς. 35
 Εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσι θεοπροπίην ἀλεείνεις,
 Καί τινά τοι πάρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πόντια μήτηρ,
 Ἄλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον

Μυρμιδόνων, ἦν πῶς τι φῶς Δαναοῖσι γένουμαι
 Δὸς δέ μοι ὅμοιον τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι, 40
 Αἴκ' ἐμέ σοι ἴσκούρες ἀπόχωνται πολέμοιο
 Τρωῆς, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι υἴες Ἀχαιῶν
 Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 ῥεῖα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηόλας ἄνδρας αὐτῇ
 ὦσαμμεν προῖ ἄστυ, νεῶν ἄπο κ' κλισιάων. 45
 Ὡς φάτο λισσόμεντο, μέγα νήπιτο· ἦ γὰρ ἔμελλεν
 Οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν κ' κῆρα λιτέδαι.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 ὦ μοι, διογενὲς Πατρόκλεις, οἷον ἔειπες·
 Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦντινα οἶδα, 50
 Οὔτε τί μοι πᾶρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πτόνια μήτηρ·
 Ἀλλὰ τόδ' αἶνον ἄχτο κραδίην κ' θυμὸν ἰκάνει,
 Ὅπποτε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐδέλῃσιν ἀμέρσαι,
 Καὶ γέρας ἄψ ἀρελέδαι, ὅ, τε κράτει προβεθήκει·
 Αἶνον ἄχτο τό μοι ἐσίν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ. 55
 Κέρην, ἦν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἴες Ἀχαιῶν,
 Δερὶ δ' ἐμῷ κλεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
 Τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλειο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρείδης, ὡσεὶ τιν' ἀτίμητον μεϊανάσῃν.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἑάσσομεν· εἰδ' ἄρα πῶς ἦν 60
 Ἀσπερχές κεχολῶθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦτοι ἔφην γε
 Οὐ πρὶν κνηθιδμὸν καλαπαυσέμεν, ἀλλ' ὀπόταν δὴ
 Νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτῇ τε, πτόλεμός τε.
 Τύνη δ' ὅμοιον μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
 Ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι, 65
 Εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφτο ἀμφιβέβηκε
 Νηυσὶν ἐπικρατέως· οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 Κεκλίεσθαι, χάρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχουρες,
 Ἄργεοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε,
 Θάρσυντο· εἰ γὰρ ἐμῆς κόρυθτο λεύσσει μετώπον 70
 Ἐλγύδι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγουρες, ἐναύλας

Πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἦπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχοντα.
 Οὐ γὰρ Τυδείδω Διομήδεσσι ἐν παλάμῃσι
 Μάυνετα ἐγχεῖη, Δαναῶν ἄπο λοιγὸν ἀμύνει· 75
 Οὐδέ πω Ἀτρεΐδω ὅπως ἔκλυον αὐδήσαντι,
 Ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἐκτορσιν ἀνδροφόνιοι,
 Τρωσὶ κελεύουσι, περιάγνυται· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 Πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιῆς.
 Ἄλλὰ καὶ ὣς, Πάτροκλε, νεῶν ἄπο λοιγὸν ἀμύνων 80
 Ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
 Νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόσον ἔλωντα.
 [Τῆς ἄλλης ἐνάριζ' ἀπὸ δ' Ἐκτορσιν ἴχεο χεῖρας.]
 Πείθεο δ', ὥς τοι ἐγὼ μῦθε τέλῃ ἐν φρεσὶ θείῳ,
 Ὡς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδ' ἄροιο
 Πρὸς πάντων Δαναῶν· ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κήρην 85
 Ἄψ ἀπονάσσωσιν, πρὸτι δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν·
 Ἐκ νηῶν ἐλάσας, ἰένα πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 Δῶη κῦδ' ἀρέσθαι ἐρίγδωπ' ὅσσις Ἰηρης,
 Μὴ σὺ γ' ἀνευθεὶν ἐμῆιο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
 Τρωσὶ φιλοπυλομοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις. 90
 Μὴδ' ἐπαγαλλόμενοι πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι,
 Τρωῶας ἐναρμόμενοι, πρὸτι Ἴλιον ἠγεμονεύειν·
 Μὴ τις ἀπ' Οὐλύμπιοι θεῶν αἰγιγενετάων
 Ἐμβήη· μάλα τὸς γε φιλεῖ ἐκάεργ' Ἀπόλλων·
 Ἄλλὰ πάλιν τρωπαῖοι, ἐπὴν φάσιν ἐν νῆεσσι 95
 Θεῆς, τὸσδε δ' ἔαν πεδίον καταδηριάσθαι.
 Αἰ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλων,
 Μῆτε τις ἐν Τρώων θάναλον φύγοι, ὅσσοι ἔασι,
 Μῆτε τις Ἀργείων, νῶϊν δ' ἐκδῶμεν ὄλεθρον·
 Ὅφρ' οἴοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύοιμεν. 100
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Αἴας δ' ἐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
 Δάμνα μιν Ζηνός τε νόος, καὶ Τρωῆες ἀγαυοί,

Βάλλουρες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴν
 Πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ 105
 Καπφάλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερὸν ὄμρον ἔκαμνεν,
 Ἐμπεδον αἰὲν ἔχων σάκῳ αἰόλον· ἐδὲ δύναντο
 Ἄμφ' αὐτῷ πελεμίξαι, ἐρείδοντες βελέεσσιν·
 Αἰεὶ δ' ἀργαλέω ἔχει' ἄδμαλι· καδδέ οἱ ἰδρῶς
 Πάνλοθεν ἐκ μελέων πολλὺς ἔρρεεν, ἐδὲ πη εἶχεν 110
 Ἄμπνεῦσα· πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐσήρικτο.
 Ἔσπετε νῦν μοι, Μῆσα, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσα,
 Ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ἐκίωρ Αἴαντ' ὄρου μείλιον ἄγχι παρὰσας
 Πλήξ' ἄορι μεγάλω, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὀπίθεν· 115
 Ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνι' Αἴας
 Πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κολὸν ὄρου· τῆλε δ' ἀπ' αὐτῆ
 Αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσεῦσα.
 Γνώ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ρίγησέν τε
 Ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει 120
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βάλειο νίκη·
 Χάζειο δ' ἐκ βελέων· τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάμαλον πῦρ
 Νηὶ θεῆ· τῆς δ' αἴψα καὶ ἀσβέση κέχυτο φλόξ.
 Ὡς τὴν μὲν πρῦμνην πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Μηρῶ πηξάμεν' Παίροκλῆα προσέειπεν· 125
 Ὅρσεο, διογενὲς Παίροκλεις, ἵπποκέλευθε·
 Λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ἐρωήν·
 Μὴ δὴ νῆας ἔλωσι, κὶ ἐκέτι φευκτὰ πέλωνται·
 Δύσεο τεύχεα θάσσον, ἐγὼ δὲ κε λαὸν ἀγείρω.
 Ὡς φάτο· Πάτροκλ' δὲ κορύσσειο νόροπι χαλκῷ·
 Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε 131
 Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
 Ποικίλον, ἀσερόεντα, ποδώκε' Αἰακίδαο·
 Ἄμφι δ' ἄρ' ὄμοισιν βάλλειο ξίφ' ἀργυρόηλον, 135
 Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκῳ μέγα τε σιβαρόν τε·

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκίον ἔθηκαν,
 Ἴππεριν· δεινὸν δὲ λόφῳ καθύπερθεν ἔνευσεν.
 Εἴλειο δ' ἄλκιμα δῆρα, τὰ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει·
 Ἐγχεῖ δ' ἔχ' ἔλει' οἶον ἀμύμονα Λιακίδαο, 140
 Βριθῦ, μέγα, σιβαρόν· τὸ μὲν δὲ δύναϊ' ἄλλῳ Ἀχαιῶν
 Πάλλειν, ἀλλά μιν οἶῳ ἐπίσαλο πῆλοιο Ἀχιλλεύς·
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλω πύργε Χείρων
 Πηλὶς ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
 Ἴππεος δ' Αὐτομέδουλα δοῶς ζευγνύμεν ἄνωγε, 145
 Τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τίε μάλισα·
 Πισότατα δὲ οἱ ἔσκε μάχη ἐνὶ μείναι ὁμοκλήν.
 Τῶδε κῆ Αὐτομέδων ὑπαγε ζυγὸν ὠκέας Ἴππεος,
 Ξάνθον κῆ Βαλίον, τὸ ἅμα πνοιῆσι πετέεθην·
 Τὰς ἔτεκε Ζεφύρω ἀνέμῳ Ἀρπυια Ποδάργη, 150
 Βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.
 Ἐν δὲ παρηγορήσιν ἀμύμονα Πήδασον ἴει,
 Τὸν ῥά ποτ' Ἡετίωνε ἐλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς·
 Ὅς κῆ θνητὸς ἐὼν ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισι.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενον δώρηξεν Ἀχιλλεύς, 155
 Πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ, λύκοι ὡς
 Ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπεϊν ἀλκή,
 Οἷτ' ἔλαφον κερατὸν μέγαν ἔρεσι δηώσαντες
 Δάπλευσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον ἄμαλι φοῖνόν·
 Καὶ τ' ἀγεληδὸν ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου 160
 Λάφυλλες γλώσσησιν ἀραῆσιν μέλαν ὕδωρ
 Ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον ἄμαλῳ· ἐν δὲ γε θυμὸς
 Στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δὲ τε γαστήρ·
 Τοῖοι Μυρμιδόνων ἠγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
 Ἄμφ' ἀγαθὸν δεράπουλα ποδώκεα Λιακίδαο 165
 Ῥώνη· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊε Ἴσαϊ Ἀχιλλεύς,
 Ὀτρύνων Ἴππεος τε κῆ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
 Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες δοαί, ἧσιν Ἀχιλλεύς
 Ἐς Τροίην ἠγεῖτο Διὶ φίλῳ· ἐν δὲ ἐκάστη

- Πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι·
 Πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει,
 Σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἦνασσε.
 Τῆς μὲν ἰῆς σιχὸς ἦρχε Μενέδιϑ ἀλοθώρηξ,
 Υἱὸς Σπερχειοῖο, διῖπελέϑ ποταμοῖο.
 Τὸν τέκε Πηλῆϑ θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,
 Σπερχειῶ ἀκάμανι, γυνὴ θεῶ ἔυνηθεῖσα·
 Αὐτὰρ ἐπὶ κλησιν Βάρῳ, Περιήρεϑ υἱί,
 Ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.
 Τῆς δ' ἐτέρης Εὐδῶρϑ ἀρήϊϑ ἡγεμόνευε
 Παρθένηϑ, τὸν ἔτικτε χορῶ καλὴ Πολυμήλη,
 Φύλανιϑ θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
 Ἡράσαλ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶν, μετὰ μελπομένησιν,
 Ἐν χορῶ Ἀρτέμιδϑ χρυσηλακάτῃ, κελαδεινῆς·
 Ἀυτίκα δ' εἰς ὑπερῶ ἀναβάς, παρελέξατο λάθρη
 Ἐρμείας ἀκάκηλα· πόρην δέ οἱ ἀγλαὸν υἷον
 Ἐυδῶρον, περὶ μὲν θεῖον ταχὺν, ἠδὲ μαχητήν.
 Ἀυτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε μογοσόκϑ Εἰλείθυια
 Ἐξάγαγε προφῶσθε, ἣ ἠελίῃ ἴδεν αὐγὰς,
 Τὴν μὲν Ἐχεκλῆϑ κρατερὸν μὲνϑ Ἀκλιορίδαο
 Ἠγάγειο πρὸς δῶμαλ', ἐπεὶ πόρῃε μυρία ἔδνα·
 Τὸν δ' ὁ γερῶν Φύλας εὖ ἔτρεφεν, ἠδ' ἀτίταλλον,
 Ἀμφαγαπαζόμενϑ, ὡσεὶ δ' ἔον υἷον ἐόντα.
 Τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρϑ ἀρήϊϑ ἡγεμόνευε
 Μαυμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν,
 Ἐλχει μάραθαται, μετὰ Πηλείωνϑ ἑταῖρον.
 Τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρον ἰππηλάτα Φοῖνιξ·
 Πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεϑ υἱὸς ἀμύμων.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεύς,
 Στήσεν εὖ κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
 Μυρμιδόνες, μήτις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
 Ἄς ἐπὶ νηυσὶ δοῆσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι,
 Πάσι δ' ὑπὸ μνηιδμόν· καὶ μ' ἠτιάαθε ἕκασϑ·

Σχέτιε, Πηλέεσσι υἱέ, χόλω ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ
 Νηλεῆς, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
 Οἴκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα πονηλοπόροισιν 205
 Αὐτίς· ἐπεὶ ρά τοι ὤδε κακὸς χόλω ἔμπεσε θυμῷ.
 Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι δάμ' ἐβάλλε· νῦν δὲ πύφονται
 Φυλόπιόσσι μέγα ἔργον, ἔης τὸ πρὶν γ' ἐράαδε·
 Ἐνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.
 Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μένσιν ἢ θυμὸν ἐκάσθ· 210
 Μᾶλλον δὲ σίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆσσι ἄκεσαν.
 Ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνῆρ ἀράρη πυκινόισι λίθοισι
 Δώμασσι ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλείνων·
 Ὡς ἄραρον κόρυθές τε ἢ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσα·
 Ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνήρ· 215
 Ψαῦον δ' ἰππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
 Νευόνων· ὡς πυκνοὶ ἐφῆσαν ἀλλήλοισι.
 Πάντων δὲ προπάροιδε δὺ' ἀνέρε θυρήσσεδον,
 Πάτροκλός τε ἢ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 Πρόδεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 220
 Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην· χηλῶ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωγε
 Καλῆς, δαυδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
 Θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, εὐπλήσασα χιτώνων,
 Χλαυνάων τ' ἀνεμοσκεπέων, ἔλων τε ταπήτων.
 Ἐνθα δὲ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, ἐδέ τις ἄλλσιν 225
 Οὐτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτῆ ἀΐδοπα οἶνον,
 Οὐτε τέω σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
 Τό ρα τότε' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείω
 Πρῶτον, ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδασι καλῆσι ῥοῆσι,
 Νίψαλο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσαλο δ' ἀΐδοπα οἶνον· 230
 Εὐχετ' ἔπειτα γὰρ μέσῳ ἔρκει· λεῖβε δὲ οἶνον,
 Οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' ἐλάθε τερπικέραυνον·
 Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικέ, τηλόδι ναίων,
 Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρε· ἀμφὶ δὲ Σελλοῖ
 Σοὶ ναίεσ' ὑποφῆται ἀνιπλόποδες, χαμαεῦνα· 235

Ἴπ μὲν δὴ ποί' ἐμὸν ἔπ' ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴφαιο λαὸν Ἀχαιῶν.
 Ἦδ' ἔτι κ' νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ.
 Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 Ἄλλ' ἔταρον πέμπω, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι, 240
 Μάρνασθαι τῶ κῦδ' ἅμα πρῶτες, εὐρύοπα Ζεῦ.
 Θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα κ' Ἐκτωρ
 Εἴσεται, ἧ ρά κ' οἷ' ἐπίσῃται πολεμίζειν
 Ἡμέτερ' Δερῶπων, ἧ οἱ τότε χεῖρες ἄαπλοι
 Μάινονδ', ὀππότε' ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρη'. 245
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνόπην τε δίηται,
 Ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἴκοιλο,
 Τεύχεσί τε ξὺν παῶσι κ' ἀλχεμαῖχοις ἐτάροισιν.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμεν'· τῷ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς·
 Τῶ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε παλῆρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε· 250
 Νηῶν μὲν οἱ ἀπάσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
 Δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι.

Ἦτοι ὁ μὲν, σπείσας τε, κ' εὐξάμεν' Διὶ πατρὶ,
 Ἄψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῶ.
 Στῆ δὲ πάροισ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἦθελε θυμῶ 255
 Εἰσιδέειν Τρῶων κ' Ἀχαιῶν φύλοπιν ἀνῆν.

Οἱ δ' ἅμα Παλρόκλω μεγαλήτορι θωρηχθέντες
 Ἔσιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρυσαν.
 Αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν εἰοικότες ἐξεχέουλο
 Εἰνοδίοις, ἧς παῶδες ἐριδμάνωσιν ἔθουλες, 260
 Αἰσὶ κερτομέοντες, ὀδῶ ἐπι οἰκί' ἔχουλας,
 Νηπίαχοι· ξυῶν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι.
 Τῆς δ' εἶπερ παρὰ τίς τε κίων ἄνθρωπ' ὀδίτης
 Κινήσει ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουλες,
 Πρόσσω πᾶς πέτεται, κ' ἀμύνει οἷσι τέκεσσι. 265
 Τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην κ' θυμὸν ἔχουλες,
 Ἐκ νηῶν ἐχέουλο· βοῆ δ' ἄσθεσ' ὀρώρει·
 Πάτροκλ' δ' ἐτάροισιν ἐκέκλειτο, μακρὸν αὔσας·

Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆῳ,
 Ἀνέρες ἔσῃ, φίλοι, μνήσαοθε δὲ θεριδῶ ἀλκῆς· 270
 Ὡς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὅς μὲγ' ἄριστῶ
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀλχέμαχοι θεράποντες·
 Γνωῖ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν εἶδεν ἔτισεν.

Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μὲντῶ καὶ θυμὸν ἐκάσθ· 275
 Ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
 Σμερδαλέον κονάθησαν, αἰσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 Τρώες δ' ὡς εἶδοντο Μενoitίη ἀλκιμον υἱὸν,
 Ἄυτὸν, καὶ θεραπόνηα, σὺν ἔνλεσι μαρμαίροντας,
 Πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες, 280
 Ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα
 Μηνιδμὸν μὲν ἀπορρίψαι, φιλότῆλα δ' ἐλέδαι·
 Πάπληγεν δὲ ἕκαστῶ, ὅπη φύγοι ἀπὺν ὄλεθρον.

Πάτροκλῶ δὲ πρῶτῶ ἀκόντισε θερὶ φαεινῶ
 Ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο, 285
 Νῆϊ παρὰ πρῦμνῃ μεγαθύμῃ Πρωτεσιλάῃ·
 Καὶ βάλε Πυραΐχμην, ὅς Παίονας ἵπποκορυσὰς
 Ἦγαγεν ἐξ Ἀμυδῶντῶ, ἀπ' Ἀξιῶ εὐρὺ ρέοντῶ·
 Τὸν βάλε δεξιὸν ἄμον· ὁ δ' ὑπὶτῶ ἐν κονίησι
 Κάππεσεν οὐμῶξας· ἔταροι δὲ μιν ἀμφεφόθηθεν 290
 Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλῶ φόβον ἤκεν ἅπασιν,
 Ἦγεμόνα κλείνας, ὅς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

Ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσθεσεν αἰδόμενον πῦρ.
 Ἦμιδαῆς δ' ἄρα νηῦς λίπει' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόθηθεν
 Τρώες θεσπεσίῳ ὀμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο 295
 Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὀμαδῶ δ' ἀλίαςτῶ ἐτύχθη.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρετῶ μέγαλοιο
 Κινήση πωκινήν νεφέλην σεροπηγέρετα Ζεὺς,
 Ἐκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρῶνες ἄκροι,
 Καὶ νάπαι, ἐβρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπελῶ αἰθήρ· 300
 Ὡς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπαισάμενοι δῆϊον πῦρ,

Ἰσίδον ἀνέπνευσαν· πολέμῳ δ' ἔγινετο ἔρωθ'·
 Οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Προδροπάδην φοβέοντο μελομνάων ἀπὸ νηῶν,
 Ἄλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνδίσαντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη. 305
 Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδαοδείσης ὑσμίνης,
 Ἡγεμόνων· πρῶτόν τ' ἄρ' ἀλκιμῶν υἱὸς
 Αὐτίκ' ἄρα σφραδύνειτο Ἀρηϊλῦκος βάλε μηρὸν
 Ἐγχεῖ ὀξυόεντι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 Ῥῆξεν δ' ὄσέον ἔγχος· ὁ δὲ, πρηνῆς ἐπὶ γαῖης 310
 Κάππεσ'· ἀτὰρ Μενέλαόν τ' ἀρηϊόν τ' ἔτα Θόαντα,
 Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
 Φυλείδης δ' Ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας,
 Ἐφθη ὀρεξάμενον πρυμνὸν σκέλον, ἔνθα πάχιστον
 Μυῶν ἀνδρῶπις πέλεται· περὶ δ' ἔγχος αἰχμῆ 315
 Νεῦρα διεσχίδθη· τὸν δὲ σκότον ὅσ' ἐκάλυψε.
 Νεσσορίδα δ', ὁ μὲν ἔτασ' Ἀτύμνιον ὀξείῃ δαυρὶ
 Ἀντίλοχόν, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
 Ἡριπε δὲ προπάροιθε· Μάρις δ' αὐτοχεδὰ δαυρὶ
 Ἀντιλόχῳ ἐπόρυσσε, κασιγνήτοιο χολωθεῖς, 320
 Στάς πρὸθεν νέκυν· τῷ δ' ἀντίθετον Θρασυμήδης
 Ἐφθη ὀρεξάμενον, πρὶν ἐτάσαι, ἐδ' ἀφάμαρτεν,
 Ὄμμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δαυρὸς ἀκωκῆ
 Δρύψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὄσέον ἄχρῖς ἄραξε·
 Δέπησεν δὲ πεσῶν, κατὰ δὲ σκότον ὅσ' ἐκάλυπεν. 325
 Ὡς τὰ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
 Βήτην εἰς ἔρεβον, Σαρπηδόνον ἐδλοὶ ἑταῖροι,
 Υἱὲς ἀκοντισαὶ Ἀμισωδάρα· ὅς ῥα Χίμαρα
 Θρέψεν ἀμαμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνδρώποισιν.
 Αἴας δὲ Κλεόβελον Ὀϊλιάδης ἐπορεύσας 330
 Ζῶν ἔλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὖτις
 Λῦσε μένον, πλῆξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
 Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφει αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
 Ἐλλαβε πορφύρετον θάνατον ἢ μοῖρα κραταίην·

Πηνέλεως δὲ, Λύκων τε, συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
Ἕμβρολον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω· 336

Τῷ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον· ἔνθα Λύκων μὲν
Ἴπποκόμῃ κόρυθ' ἔφαλον ἤλασεν· ἀμφὶ δὲ καυλὸν
Φάσγανον ἐρραΐσθη· ὁ δ' ὑπ' ἑαί' αὐχένα θείει
Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδυσξίφ', ἔχεθε δ' οἶον 340
Δέρμα· παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυτο δὲ γυῖα.

Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα, κίχαις ποσὶ καρπαλίμοισι,
Νύξ', ἵππων ἐπιθησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὤμον·

Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.

Ἴδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ σόμα νηλείϊ χαλκῷ 345

Νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρθησε

Νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο· κέασσε δ' ἄρ' ὄσέα λευκά·

Ἐκ δὲ τίναχθεν ὀδόντες· ἐνέπληθθεν δέ οἱ ἄμφω

Αἵματ' ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ σόμα κ' κατὰ ῥίνας

Πρῆσε χανῶν· θανάτῃ δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν. 350

Οὔτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστ'.

Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον, ἢ ἐρίφοισι,

Σίντα, ὑπ' ἐκ μήλων αἰρεύμενοι, αἴτ' ἐν ὄρεσσι

Ποιμέν' ἀφραδίησι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες

Αἶψα διαρπάξουσιν ἀνάγκιδα θυμὸν ἐχέσας· 355

Ὡς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο

Δυσκελάτῃ μνήσαντο, λάθοντο δὲ θέριδ' ἀλκῆς.

Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἐκτορι χαλκοκορυσῆ

Ἴστ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρῆϊ πολέμοιο,

Ἀσπίδι ταυρεῖῃ κεκαλυμμέν' εὐρέας ὤμους, 360

Σκέπτετ' οἰσῶν τε ῥοῖζον κ' δῆπον ἀκόντων.

Ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεροαλκεία νίκην·

Ἀλλὰ κ' ὡς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρίθρας ἐταίρους.

Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπῃ νέφ' ἔρχεται ἕβρανὸν εἴσω,

Αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνει· 365

Ὡς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβ' τε·

Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν· Ἐκτορα δ' ἵπποι

- Ἐκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι· λείπε δὲ λαὸν
 Τρωϊκόν, ἕς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε·
 Πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρμαες ὠκέες ἵπποι 370
- Ἄξαν' ἐν πρώτῳ ῥυμῶ λίπον ἄρμαί' ἀνάκτων·
 Πάτροκλ' δ' ἔπειο, σφεδαυὸν Δαναοῖσι κελεύων,
 Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
 Πάσας πλῆσαν ὁδῆς, ἐπεὶ ἄρ' τμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα
 Σκιδναθ' ὑπὸ νεφέων· τανύουλο δὲ μώνυχες ἵπποι 375
- Ἄσφορρον προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο κ' κλισιάων.
 Πάτροκλ' δ', ἧ πλεῖστον ὀρινόμενον ἴδε λαὸν,
 Τῆρ' ἔχ' ὀμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπλον
 Πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίαζον.
 Ἀντικρὺ δ' ἀνὰ τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι, 380
 Ἀμβροτοὶ, ἕς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
 Πρόσσω ἰέμενοι· ἐπὶ δ' Ἐκτορι κέκλειο θυμός·
 Ἰετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
 Ὡς δ' ὑπὸ λάμπατι πᾶσα κελαινή βέβριθε χθών·
 Ἴματ' ὀπωρινῶ, ὅτε λαβρότατον χεῖρι ὕδωρ 385
 Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεςσι κολεσσάμεν' ἄχαλεπήνη,
 Οἱ βίη εἰν ἀγορῇ σκολιάς κρίνωσι δέμισας,
 Ἐκ δὲ δίκην ἐλάσσωσι, θεῶν ὅπιν ἐκ ἀλέγουιες·
 Τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
 Πολλὰς δὲ κλειτῦς τότ' ἀπολήγησι χαράδραι· 390
 Ἐς δ' ἄλα πορφυρέην μεγάλη σενάχουσι ῥέεσσαι
 Ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ· μινύθει δὲ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
 Ὡς ἵπποι Τρωαὶ μεγάλη σενάχουλο δέεσαι.
 Πάτροκλ' δ', ἐπεὶ ἔν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
 Ἄψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπεῖτες, ἐδὲ πόλη' 395
 Εἶα ἰεμένους ἐπιθαυμένους, ἀλλὰ μεσηγυῖ
 Νηῶν κ' ποταμῶ κ' τείχε' ὕψηλοῖο
 Κτεῖνε μεταΐστων, πολέων δ' ἀπετίλυτο ποιινήν·
 Ἐνθ' ἦτοι Πρόνοον πρώτον βάλε δεξιὸν φαιινῶ,
 Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα. 400

Δάπησεν δὲ πεσών· ὁ δὲ Θέσσορα, Ἴηνοπ^Ϝ υἷον,
 Δεύτερον ὀρμηθεῖς· ὁ μὲν εὐξέσῳ ἐνὶ δίφρῳ
 Ἴησο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Ἴηνία ἠΐχθησαν· ὁ δ' ἔλχει νύξε παρασᾶς
 Γναθμὸν δεξιτερόν, διὰ δ' αὐτῆ πείρειν ὀδόντων· 405
 Εἶλκε δὲ δερὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἄντυγ^Ϝ· ὡς ὅτε τις φῶς
 Πέτρῃ ἐπὶ προβλήτι καθήμεν^Ϝ, ἱερὸν ἰχθύν
 Ἐκ πόντοιο δύραζε λίνῳ κ' ἠνοπι χαλκῶ·
 Ὡς εἶλκ' ἐκ δίφροιο κεχρηγῶτα δερὶ φαεινῶ·
 Κάδδ' ἄρ' ἐπὶ σόμ' ἔωσε· πεσόντα δὲ μιν λίπε θυμός· 410
 Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύαλον ἐπεσσύμενον βάλει πέτρῳ,
 Μέσσην κακκεφαλὴν· ἢ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάθη
 Ἐν κόρυδι βριαρῆ· ὁ δ' ἄρα πρηγῆς ἐπὶ γαίῃ
 Κάππεσεν· ἀμφὶ δέ μιν δάναϊ^Ϝ χύτο θυμοραϊσῆς·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα, κ' Ἀμφοτερόν, κ' Ἐπάλτην 415
 Τληπόλεμόν τε Δαμασορίδην, Ἐχίον τε, Πύρην τε,
 Ἴφία τ', Εὐῖππόν τε, κ' Ἀργεάδην Πολύμηλον,
 Πάντας ἐπασσυτέρης πέλασσε χροῖνι πηλυβοτείρῃ.
 Σαρπηδῶν δ', ὡς ἔν' ἴδ' ἀμειβοχίτωνας ἐταίρους
 Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμέντας, 420
 Κέκλει' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμεν^Ϝ Λυκίοισιν·
 Αἰδῶς, ᾧ Λύκιοι, πόσσε φεύγεις; νῦν θοοὶ ἐσέ·
 Ἄντήσω γὰρ ἐγὼ τῆδ' ἀνέρ^Ϝ, ὕφρα δαείω,
 Ὅσις ὕδ' κρατέει· κ' ἐγὼ κακὰ πολλὰ ἔοργε
 Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε κ' ἐδδλῶν γέναϊ ἔλυσεν· 425
 Ἴη ῥα, κ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλλο χαμᾶζε·
 Πάτροκλ^Ϝ δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρου·
 Οἱ δ' ὡς' αἰγυπιοὶ, γαμψόνυχες, ἀγκυλοχεῖλα,
 Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται·
 Ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν· 430
 Τῆς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνος παῖς ἀγκυλομήτεω,
 Ἴηρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην, ἄλοχόν τε·
 Ὡ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλιον ἀνδρῶν,

Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμήναί.

Διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε, φρεσὶν ὀρμαίνοντι, 435

ἼΗ μιν ζῶν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυόεσσης

Θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐνὶ πτόνι δήμῳ,

ἼΗ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πτόνια ἼΗρη·

Αἰνόταίε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; 440

ἼΑνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαμ πεπρωμένον αἴσῃ,

ἼΑψ ἐδέλεις θανάτοιο δυσηχέῃ ἔξαναλῦσαι;

ἼΕρδ'· ἀτὰρ ἔ τοι πάντες ἐπαμνέομεν θεοὶ ἄλλοι.

ἼΑλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

Αἴκε ζῶν πῶμψης Σαρπηδόνα ὄνδε δόμονδε, 445

Φράζεο, μήτις ἔπειτα θεῶν ἐδέλῃσι κἢ ἄλλῃ

Πέμπειν ὄν φίλον υἷον ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·

Πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο μάχονται

Υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἶνον ἐνήσεις.

ἼΑλλ' εἴ τοι φίλῃ ἐσὶ, τῶν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ, 450

ἼΗτοι μὲν μιν ἔασσον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ

Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμήναί.

Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνγε λίπη ψυχὴ τε κἢ αἰὼν,

Πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν, κἢ νήδυμον ἼΥπνον,

Εἰσόκε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἴκωνται. 455

ἼΕνθα ἔ ταρχύσσει κασίγνητοὶ τε, ἔται τε,

Τύμβῳ τε, σήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐσὶ θανόντων.

ἼὩς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Λίματοέσσης δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε,

Παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλῃ ἔμελλε 460

Φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόδι πάτρης.

Οἱ δ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

ἼΕνθ' ἦτοι Πάτροκλῃ ἀγακλειτὸν Θρασύμηλον,

ἼὩς ῥ' ἠὺς θεράπων Σαρπηδόνῃ ἦεν ἀνακλῃ,

Τὸν βάλε νεύαυραν κατὰ γαστέρα· λῦσε δὲ γυῖα. 465

Σαρπηδῶν δ' αὐτῆ μὲν ἀπήμβροτε δευρὶ φαεινῶ,

Δεύτερ' ὄρμηθεῖς· ὁ δὲ Πήδασον ἔτασεν ἵππον
 Ἐλχᾶ δεξιὸν ὤμον· ὁ δ' ἔδραχε θυμὸν αἰδῶν·
 Κάδδ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακῶν, ἀπὸ δ' ἐπάλαι θυμός·
 Τῷ δὲ διασήτην· κρίκε δὲ ζυγόν, ἠνία δέ σφι 470
 Σύγχυλ', ἐπειδὴ κῆιτο παρήρορ' ἐν κονίησι.

Τοῖο μὲν Αὐτομέδων δερικλυτὸς εὖρειο τέκμωνρ,
 Σπασσάμεν' τανύηκες ἄορ παχέ' παρὰ μηρῶ,
 Ἄϊξας ἀπέκοψε παρήρορον· ἐδ' ἐμάτησε.
 Τῷ δ' ἰδυνητήην, ἐν δὲ ρυτῆρσι τάνυοθεν· 475
 Τῷ δ' αὔτις συνίτην ἔριδ' ὡέρι θυμοβόροιο.

Ἐνθ' αὖ Σαρπηδῶν μὲν ἀπήμβροτε δερὶ φαεινῶ,
 Πατρόκλω δ' ὑπὲρ ὤμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκῆ
 Ἐγχε', ἐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕσερ' ὠρνυλο χαλκῶ
 Πάτροκλ'· τῷ δ' ἐχ' ἄλιον βέλ' ἐκφυγε χειρὸς, 480
 Ἄλλ' ἔβαλ', ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἄμφ' ἀδινὸν κῆρ·
 Ἥριπε δ', ὡς ὅτε τις δρυς ἤριπεν, ἢ ἀχερωῖς,
 Ἥε πίτυς βλωθρῆ, τήν τ' ἔρῃσι τέκτονες ἄνδρες
 Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶνα·

Ὡς ὁ πρῶθ' ἵππων κ' δίφρω κῆιτο τανυοθεῖς, 485
 Βεβρυχῶς, κόνι' δεδραγμέν' ἀμαλοέσσης.
 Ἥυτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθὼν,
 Αἴθωνα, μεγάλθυμον ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
 Ὡλετό τε σενάχων ὑπὸ γαμφηλῆσι λέονι'·

Ὡς ὑπὸ Πατρόκλω Λυκίων ἀγὸς ἀσπισάων 490
 Κτεινόμεν' μενέεαν, φίλον δ' ὀνόμηεν ἑταῖρον·

Γλαῦκε πῆπον, πολεμιστὰ μεί' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρῆ
 Αἰχμητήν τ' ἔμενα, κ' θαρσαλέον πολεμιστήν·
 Νῦν τοι ἐελδέοθω πώλεμ' κακὸς, εἰ θοός ἐσσι.
 Πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἠγήτορας ἄνδρας, 495
 Πάντη ἐποιοόμεν', Σαρπηδόν' ἀμφιμάχεσθαι·
 Αὐτὰρ ἔπειλα κ' αὐτὸς ἐμεῦ ὡέρι μάργναο χαλκῶ.
 Σοὶ γὰρ ἐγὼ κ' ἔπειλα κληφείη κ' ὄνειδ'
 Ἐσσομαὶ ἡμᾶλα πᾶντα διαμπερῆς, εἶκε μ' Ἀχαιοὶ

Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πέσοντα. 500

Ἄλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλει θανάτοιο κάλυψεν,
Ὀφθαλμῶς, ῥίνας δ'· ὁ δὲ λάξ ἐν σήθεσι βαίνων,
Ἐκ χροὸς εἶλκε δόρυ, πρὸτι δὲ φρένες αὐτῶ ἔποντο·
Τοιοῦ δ' ἅμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχυτο ἑξέρυσ' αἰχμὴν. 505

Μυρμιδόνες δ' αὐτῷ χέρον ἵππευς φυσιώνας
Ἰεμένους φοβέσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρμα' ἀνάκτων.

Γλαῦκα δ' αἰνὸν ἄχθον γένειο φθογῆς αἰόντι·
Ὠρίνθη δὲ οἱ ἦτορ, ὅτ' ἐ δύνατο πρῶσαμῦνα.
Χερὶ δ' ἐλὼν ἐπίεξε βραχίονα· τῆρε γὰρ αἰνῶς 510

Ἐλκθον, ὃ δὴ μιν Τεῦκρον ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῶ,
Τείχεθον ὑψηλοῖο ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύνων.

Εὐχόμενον δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι·

Κλυθι, ἀναξ, ὅς περ Λυκίης ἐν πτόνι δήμῳ
Εἶς, ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάνλοσ' ἀκέειν 515
Ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆθον ἰκάνει.

Ἐλκθον μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερὸν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖρε
Ὀξεῖης ὀδύνησιν ἐλήλαται, ἐδέ μοι αἶμα

Τερσῆνα δύναται· βαρῦθει δέ μοι ἄμθον ὑπ' αὐτῷ·

Ἐγκθον δ' ἐ δύναμαι χεῖν ἔμπεδον, ἐδέ μάχεσθαι 520

Ἐλθῶν δυσμενέεσσιν· ἀνὴρ δ' ὄριςθον ὄλωλε,
Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός· ὁ δ' ἐδ' ᾧ παυδὶ ἀμύνει.

Ἄλλὰ σύ περ μοι, ἀναξ, τόδε καρτερὸν ἔλκθον ἄκεσσαι,

Κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτθον, ὄφρ' ἐτάροισι

Κεκλόμενον Λυκίοισιν ἐποτρύνῳ πολεμίζειν. 525

Αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυϊ καλασθηνειῶτι μάχωμαι.

Ὡς ἔφαθ' εὐχόμενον· τῷ δ' ἔκλυε Φοῖβθον Ἀπόλλων·

Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκεθον ἀργαλέοιο

Αἶμα μέλαν τέρσῆνε, μένθον δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.

Γλαῦκθον δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε, 530

Ὅτι οἱ ᾧκ' ἤκησε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.

Πρῶτα μὲν ὄτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,

Πάντη ἐποιχόμενοι, Σαρπηδόνῳ ἀμφιμάχεσθαι.
 Αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῳάας κίε, μακρὰ βιβάδων,
 Πελοδάμαντ' ἐπὶ Πανδοίδῃν, ἢ Ἀγήνορα δῖον. 539

Βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε, ἢ Ἐκτορα χαλκοκορυστήν,
 Ἄγχι δ' ἰσάμενῳ ἔπειτα πτερόβεντα προσηύδα.
 Ἐκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένῳ εἰς ἐπικέρον,
 Οἱ σέθεν ἔνεκα, τῆλε φίλων, ἢ πατρῴῳ αἴης,
 Θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' ἐκ ἐθέλεις ἐπαμύνην. 540

Κεῖται Σαρπηδών, Λυκίων ἀγὸς ἀσπισάων,
 Ὃς Λυκίην εἰρύλο δίκησί τε ἢ θένει ῶ.
 Τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχρῃ χάλκεῳ Ἄρης.
 Ἄλλὰ, φίλοι πάρσητε, νεμεσσήδητε ἐξ θυμῶ,
 Μὴ ἀπὸ τεύχε' ἔλονται, ἀεικίσσασσι δὲ νεκρῶν 541
 Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσσοι ὄλοιο,
 Τὸς ἐπὶ νηυσὶ δοῆσιν ἐπέφρομεν ἐγχεήσθιν.

Ὡς ἔφατο Τρῳάας ἐξ καλακρηθὲν λάβε πένθῳ
 Ἄχελον, ἐκ ἐπεικτὸν, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πύλλῃῳ
 Ἔσκε, ἢ ἀλλοδαπὸς περ ἐών· πολέες γὰρ ἄμ' αὐτῷ 550
 Λαοὶ ἐποί', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

Βάν δ' ἰθὺς Δαναῶν λεληημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
 Ἐκτορ, χωόμενῳ Σαρπηδόνῳ· αὐτὰρ Ἀχαιῶς
 Ὄρσε Μενoitιάδαο Πατρόκλῃῳ λάσιον κῆρ.
 Αἴαντε πρῶτῳ προσέφη, μεμαῦτε ἢ αὐτῷ. 553

Αἴαντε, νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔσω,
 Οἰοί περ πάρῳ ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ ἢ ἀρείες.
 Κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτῳ ἐσήλαο τείχῳ Ἀχαιῶν,
 Σαρπηδών· ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἐλόντες,
 Τεύχεά τ' ὁμοίῳ ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἐτάφρων 560
 Αὐτῷ ἀμυνομένον δαμασσαίμεθα νηλεί χαλκῶ.

Ὡς ἔφαθ'· αἱ δὲ ἢ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέμενον.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτέρωαντο φάλαγγας,
 Τρῳῆες ἢ Λύκιοι, ἢ Μυρμιδόνες ἢ Ἀχαιοί,
 Σύμβαλον ἀμρὶ νέκυϊ καλαπτεθνηϊῶτι μάχεσθαι, 563

Δεινὸν αὐσανίης· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
 Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε κρατερῇ ὕσμίνῃ,
 Ὅφρα φίλω περὶ παυδὶ μάχης ὀλοὸς πόντῳ εἴη.
 Ὄσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαμέσ·
 Βλήτο γὰρ ἔτι κάκιστ' ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 570
 Υἱὸς Ἀγακλῆτ' μεγαθύμος, δῖτ' Ἐπειγεὺς,
 Ὃς ῥ' ἐν Βηδείῳ εὐναγομένῳ ἦνασσε
 Τοπρίν· ἀτὰρ τότε γ' ἐδδλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας
 Ἐς Πηλῆν' ἰκέτευσε, καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
 Οἱ δ' ἄμ' Ἀχιλλῆϊ ῥήξήνορι πέμπον ἔπεδαι 575
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρῶεσσι μάχοιλο.
 Τὸν ῥα τὸτ' ἀπλόμενον νέκυτ' βάλε φαίδιμτ' Ἐκλῶρ
 Χερμαδίῳ κεφαλῆν· ἠ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάοδη
 Ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηγῆς ἐπὶ νεκρῶ
 Κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατ' ἔχυτο θυμοραϊσῆς. 580
 Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχτ' γένετο φθιμένεσ ἐτάροιο·
 Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, ἴρηκι ἐοικῶς
 Ὄκεί, ὅσ' ἐφόδησε κολοιάς τε, ψῆγᾶς τε·
 Ὄς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἵπποκέλευθε,
 Ἐσσυο καὶ Τρῶων· κεχόλωσο δὲ κῆρ, ἐτάροιο. 585
 Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαμένετ' φίλων υἱὸν,
 Αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοῦλας.
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμτ' Ἐκλῶρ.
 Ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπῇ ταναοῖο τέτυκται,
 Ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφείη πειρώμεντ' ἠ ἐν ἀέδλῳ, 590
 Ἦε καὶ ἐν πολέμῳ, δῆϊων ὑπὸ θυμοραϊσέων·
 Τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὡσαντο δ' Ἀχαιοί.
 Γλαῦκτ' δὲ πρῶττ', Λυκίων ἀγὸς ἀσπισάων,
 Ἐτράπεϊ, ἐκλείνεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
 Χάλκωντ' φίλον υἱὸν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων, 595
 Ὀλβῳ τε πλάτῳ τε μελέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
 Τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκτ', σῆθτ' μέσον, ἔτασε δερῖ,
 Στρεφθεῖς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·

Δέπησεν δὲ πτεσών· πυκινὸν δ' ἄχϠ ἔλλαδ' Ἀχαιοῖς,
 ὧς ἔπεσ' ἐδδλὸς ἀνήρ, μέγα δὲ Τρῶες κεχάρουλο· 600
 Στὰν δ' ἄμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· ἐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 Ἀλκίης ἐξελάθουλο, μείϠ δ' ἰθύς φέρον αὐτῶν.

Ἐνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυσθῆν
 Λαόγονον, θρασὺν υἱὸν ὈνήτορϠ, ὃς Διὸς ἰρεὺς
 Ἰδαίη ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὧς τίειο δῆμω· 605

Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο κῆ ἔαλϠ· ὦκα δὲ θυμὸς
 Ὠχεῖ' ἀπὸ μελέων, συγερός δ' ἄρα μιν σκοτϠ εἶλεν.
 Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἤκεν·

Ἐλπείο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προσιβοῦνίϠ·
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἄνλα ἰδὼν ἠλεύαλο χάλκεον ἔγχϠ, 610
 Πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν

Οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' ἐρίαχϠ πελεμίσχθη
 ἘγχϠ· ἐνθάδ' ἐπεῖ ἀφίει μένϠ ὄβριμϠ ἄρης·
 Αἰχμῆ δ' Αἰνείας κραδαυνομένη κατὰ γαίης
 Ὠχεῖ', ἐπαί ρ' ἄλιον σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρυσεν. 615
 Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσαλο, φώνησέν τε·

Μηριόνη, τάχα κέν σε, κῆ ὄρχησῆν περ ἐόνλα,
 ἘγχϠ ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης θρασικλυτὸς ἀντίον ἤυδα·
 Αἰνεῖα, χαλεπὸν σε, κῆ ἴφθιμόν περ ἐόνλα, 620

Πάντων ἀνδρῶπων σθέσσαι μένϠ, ὃς κέ σευ ἄνλα
 Ἐλθῆ ἀμυνόμειϠ· θνητὸς δέ νυ κῆ σὺ τέτυξα.
 Εἰ κῆ ἐγὼ σε βάλοιμι τυχῶν μέσον ὀξείι χαλκῶ,
 Αἰψά κε, κῆ κρατερὸς περ εἶν κῆ χερσὶ πεποιθὼς,
 ΕὐχϠ ἐμοὶ δάης, ψυχῆν δ' Ἀΐδι κλυτοπόλῳ. 625

ὧς φάτο· τὸν δ' ἐνέπιπε Μειοπίη ἄλκιμϠ υἱός·
 Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα, κῆ ἐδδλὸς εἶν, ἀγορεύεις;
 ὦ πῆπον, ἔτι Τρῶες ὄνειδαίοις ἐπέεσσι

Νεκρῶ χωρήσεσι, πᾶρϠ τινὰ γαῖα καθέξει·
 Ἐν γὰρ χερσὶ τέλϠ πολέμα, ἐπέων δ', ἐνὶ βελῆ· 630
 Τῶ, ἔτι χερῆ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ἤραχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 Τῶν δ' ὡς δρυλόμων ἀνδρῶν ὄρουμαγδὸς ὄρωρεν
 Οὔρεος ἐν βήσσης, ἕκαθεν δέ τε γίνετ' ἀκηή·
 Ὡς τῶν ὄρουλο δῶπ' ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης, 635
 Χαλκῆ τε, ῥινῆ τε, βοῶν τ' εὐποιήϊων,
 Νυσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 Οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνῆρ Σαρπηδόνα δῖον
 Ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι, καὶ αἵματι, καὶ κονίησιν,
 Ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρης. 640
 Οἱ δ' αἶετι περὶ νεκρὸν ὀμίλειον, ὡς ὅτε μυῖαι
 Σταδμῶ ἐνὶ βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας,
 Ὡρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγ' ἄλγεα δεύει·
 Ὡς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον· εἰδὲ πόσι Ζεὺς
 Τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσσοι φαεινῶ, 645
 Ἀλλὰ καὶ αὐτῆς αἶψιν ὄρα, καὶ φράζετο θυμῶ
 Πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου, μερμηρίζων,
 Ἥ ἤδη κἀκείνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 Αὐτῆ ἐπ' ἀντιδέω Σαρπηδόσι φαίδιμος Ἐκίωρ
 Χαλκῶ δηρώσῃ, ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔληται, 650
 Ἥ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον ἀπύν.
 Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 Ὅφρ' ἠὺς δεράπαν Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος
 Ἐξαῦτις Τρωάς τε καὶ Ἐκίωρα χαλκοκορυσῆν
 Ὡσαίῳ προῖτι ἄστῳ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιπο. 655
 Ἐκίωρι δὲ προλίψω ἀνάγκησιν ἀνάγκησιν ἀνάγκησιν
 Ἐς δίφρον δ' ἀναβάς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλειο δ' ἄλλης
 Τρωῶας φευγέμενας· γινῶ γὰρ Διὸς ἰσὰ τάλαστα.
 Ἐνθ' εἰδὲ Ἰφιδίμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
 Πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλημένον ἦτορ, 660
 Κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρῃ· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῶ
 Κάππεσον, εὖτ' ἔριδα κρατερῆν ἐτάνυσσε Κρονίων.
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὁμοίῳ Σαρπηδόσι ἐνὶ ἔλοισι,
 Χάλκεια, μαρμαρόνια, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας

Δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενοιτιάδ᾽ ἄλκιμον υἱόν. 665

Καὶ τότε Ἄπολλωνα προσέφη νεφεληγερέα Ζεὺς·

Εἶδ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαμφές αἶμα κάθηρον
Ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειλα,
Πολλὸν ἄπο προφέρων, λῦσον ποταμοῖο ῥοῆσι,
Χρῆσόν τ' ἀμβροσίη, περὶ δ' ἀμβροία εἴματα ἔσسون. 670

Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ἵπνῳ ἢ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὄκα
Θήσασιν Λυκίης εὐρείης πῖονι δήμῳ.

Ἐνθα ἐτάρχύσασσι κασίγνηοῖτε, ἔται τε,
Τύμβῳ τε, σήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. 675

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκέστησεν Ἄπολλων·

Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν ἀνῆν·
Αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον αἰείρας,
Πολλὸν ἄπο προφέρων, λῦσεν ποταμοῖο ῥοῆσι,
Χρῆσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἀμβροία εἴματα ἔσσει. 680

Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ἵπνῳ ἢ Θανάτῳ διδυμάοσιν· οἳ ῥά μιν ὄκα
Κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πῖονι δήμῳ.

Πάτροκλον δ' ἵπποισι ἢ Αὐτομέδοντι κελεύσας,
Τρῶας ἢ Λυκίης μελίκιαθε, ἢ μέγ' ἀάδη, 685

Νήπιον· εἰ δὲ ἔπῃ Πηληϊάδαο φύλαξεν,

Ἦτ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλαν ἄθανάτοιο.

Ἄλλ' αἰεὶ γε Διὸς κρείστων νόον, ἢ ἔπερ ἀνδρῶν,

Ὅσε ἢ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, ἢ ἀφείλειο νίκην
Ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι. 690

Ὅς οἳ ἢ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἀνῆκεν.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,

Πατρόκλεις, ὅτε δὴ σε θεοὶ θανάλονδε κάλεσαν;

Ἄδρησον μὲν πρῶτα, ἢ Αὐτόνοον, ἢ Ἐχέκλον,
Καὶ Πέριμον Μεγάδην, ἢ Ἐπίσορα, ἢ Μελάνιππον. 695

Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον, ἢ Μέλιον, ἢ Πυλάρην·

Τῆς ἔλεν· οἳ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνώοντο ἕκαστον.

Ἐνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἷες Ἀχαιῶν,
 Πατρόκλη ὑπὸ χερσὶ, περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ δῦεν.
 Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβ' ἑυδμήτε ἐπὶ πύργῳ 700

Ἔση, τῷ ὄλοα φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγαν.
 Τρεῖς μὲν ἐπ' ἀγκῶν' βῆ τεύχε' ὑψηλοῖο
 Πάτροκλ', τρεῖς δ' αὐτὸν ἀπεσυρέλιξεν Ἀπόλλων,
 Χάρεσιν ἀθανάτησι φαινήν ἀσπίδα ὑύσσαν.

Ἄλλ', ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δάμῳσι ἴσ', 705
 Δαινὰ δ' ὀμοκλήσας προσέφη ἐκάεργ' Ἀπόλλων·

Χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεις· ἔ νύ τοι αἴσα
 Σῶ ὑπὸ δεξι πύλιν πέρλαι Τρώων ἀγερώχων,
 Οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆ', ὅσπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.

Ὡς φάτο Πατρόκλ' ὁ ἀνεχάζετο πολλὸν ὑπίσσω,
 Μῆνιν ἀλευόμεν' ἐκαλήβολε Ἀπόλλων'. 711

Ἐκλωρ δ' ἐν Σκαῆσι πύλης ἔχε μώνυχας ἵππους·
 Δῖξε γὰρ, ἥε μάχοιλο κατὰ κλόνον αὐτὶς ἐλάσσας,
 Ἡ λαὸς ἐς τεῖχ' ὀμοκλήσαιεν ἀλῆναι.

Ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρὶς αἶο Φοῖβ' Ἀπόλλων, 715
 Ἄνερι εἰσάμεν' ἀζήτῳ τε, κραίεργῳ τε,

Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἐκλωρ' ἵπποδάμοιο,
 Αἰτοκασιγνήτ' Ἐυάβης, υἱὸς δὲ Δύμαλ',
 Ὃς Φρυγίην νάεσκε ροῆς ἐπι Σαγαρῖοιο.

Τῷ μιν εἰσάμεν' προσεφώνεε Φοῖβ' Ἀπόλλων. 720
 Ἐκλωρ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; εἰδὲ τί σε χρεή.

Αἶθ' ὅσον ἦσσαν εἰμὶ, τόσον σέο φέρτερον εἶην.
 Τῷ κε τάχα συγερώς πολέμου ἀπερωήσειας.

Ἄλλ' ἄγε, Πατρόκλω ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
 Αἶκεν πῶς μιν ἔλῃς, δάφν' δέ τοι εὐχ' Ἀπόλλων. 725

Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὐτὶς ἔβη Θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν.
 Κεθριόνη δ' ἐκέλευσε δάφροσι φαίδιμ' Ἐκλωρ
 Ἴππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 Δύσεθ' ὄμιλον ἰών· ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν

Ἦκε κακὸν, Τρῶσιν δὲ κ' Ἐκλωρὶ κῦδ' ὄπαζεν. 730

Ἐκλῶρ δ' ἄλλης μὲν Δαναὸς ἔα, ἐδ' ἐνάριζεν·
 Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλω ἔπεχε κρατερώνυχας ἵππης.
 Πάτροκλ' δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλλο χαμάζει,
 Σκαίῃ ἔγχ' ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζελο πέτρον
 Μάρμαρον, ὀκριόεντα, τὸν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυψεν. 735
 Ἦκε δ' ἐρρυσάμεν'· ἐδὲ δὴν χάζελο φωτὸς,
 Οὐδ' ἀλίωσε βέλ'· βάλε δ' Ἐκλῶρος ἠνιοχῆα
 Κεβριόνην, γόδον υἷον ἀγακλῆ' Πριάμοιο,
 Ἴππων ἠνί' ἔχουλα, μελώπιον ὄξεϊ λαΐ·
 Ἀμφοιέρας δ' ὄφρ' ὤς συνέλεν λίθ', ἐδέ οἱ ἔχεν 740
 Ὅσεόν· ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν
 Αὐτῆ πρὸδε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ', ἀρνευλήρι ἔοικώς,
 Κάππεσ' ἀπ' εὐεργέ' δίφρου· λίπε δ' ὄσεα θυμός.
 Τὸν δ' ἐπικερλομέων προσέφησ, Πατρόκλεισ ἵππεῦ·
 ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὡς ῥεῖα κυβισᾶ· 745
 Εἰ δὴ πε καὶ πόνιῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιλο,
 Πολλὰς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὄδε, τήθεα διφῶν,
 Νηὸς ἀποδρώσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελ' εἶη·
 ὦσ νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβισᾶ·
 Ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβισηλήρησ ἔασιν. 750
 ὦσ εἰπὼν, ἐπὶ Κεβριόνη ἤρωϊ βεβήκει,
 Οἶμα λέοντ' ἔχων, ὅσε σαθμὰσ κεραΐζων,
 Ἐβλήηο πρὸσ σῆδ'· ἐή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
 ὦσ ἐπὶ Κεβριόνη, Πατρόκλεισ, ἄλσο μεμαῶσ.
 Ἐκλῶρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλλο χαμάζει. 755
 Τῶ περὶ Κεβριόναο, λέονθ' ὡσ, δηρινθήτην,
 ὦτ' ὄρεοσ κορυφῆσι περὶ κλαμένησ ἐλάφοιο,
 Ἄμφω πεινάουτε, μέγα φρονέουτε μάχεσθον·
 ὦσ περὶ Κεβριόναο δύω μήσωρεσ αὐτῆσ,
 Πάτροκλόσ τε Μενοϊλιάδησ καὶ φαίδιμοσ Ἐκλῶρ, 760
 Ἴεν' ἀλλήλων ταμέειν χρὸα νηλεῖ χαλκῶ·
 Ἐκλῶρ μὲν κεφαλήφιν ἐπὶ λάβειν, ἐχὶ μεδίει·
 Πάτροκλόσ δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

Τρώες ἢ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.

Ὡς δ' Εὐρὸς τε Νότος τ' ἐριδάμειον ἀλλήλοισιν 765

Οὖρεος ἐν βήσσης, βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
Φηγόν τε, μελίην τε, τανύφλοιόν τε κράνειαν,

Λί τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκειας ὄξυς
'Ηχῆ δεσπεσίη, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων·

Ὡς Τρώες ἢ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι δορόνιες 770

Δήεν, ἔδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.

Πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὄξεα δῶρα πεπήγει,

'Ιοί τε πτερόενιες ἀπὸ νευρῆφι δορόνιες·

Πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐσυφέλιξε

Μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν σροφάλιγγι κονίης 775

Κεῖτο μέγας μεγαλωσὶ, λελασμένος ἵπποσυνάων.

Ὅφρα μὲν ἥελιος μέσον ἕρανὸν ἀμφιβεθήκει,

Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπλετο· πίπτε δὲ λαός·

'Ημος δ' ἥελιος μετενείσσειο βαλυτόνδε,

Καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἴσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν· 780

'Εκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἤρωα ἔρυσσαν,

Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, ἢ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.

Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρησε·

Τρὶς μὲν ἔπει' ἐπόρησε, δοῶν ἀτάλαντος Ἀρηϊ,

Σμερδαλέα ἰάχων· τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνε· 785

'Αλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,

'Ενδ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή·

'Ηντελο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ

Δεινός· ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον ἐκ ἐνόησεν·

'Ηέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε· 790

Στῆ δ' ὀπίθε, πλῆξεν δὲ μετάφρενον, ευρέε τ' ὤμω

Χειρὶ καταπρηναῖ· σρεφεδίνθηεν δὲ οἱ ὄσσε.

Τῆ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·

'Η δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων

Αὐλῶπις τρυφάλεια· μιάνησαν δὲ ἔθειρα 795

Αἶμαλι ἢ κονίησι· πάρος γε μὲν ἐδέμις ἦεν,

Ἴπποκόμον πῆληκα μιάνεσθαι κονίησιν·

Ἄλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη, χαρίεν τε μέτωπον

ῥύετ' Ἀχιλλῆῳ· τότε δὲ Ζεὺς Ἐκίβορι δῶκεν

Ἡ κεφαλῇ φορέειν· χεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρο· 800

Πᾶν δέ οἱ ἐν χείρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχῳ,

Βριθὺ, μέγα, σιβαρὸν, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων

Ἄσπις σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πῆσε τερμιόεσσα·

Λῦσε δέ οἱ δῶρηκα ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.

Τὸν δ' ἄτη φρένας εἶλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα· 805

Στῆ δὲ ταφῶν· ὄπιθεν δὲ μελάφρενον ὀξείῃ δαυρὶ

Ῥωμων μεσσηγὺ χεδόθεν βάλε Δάρδανῳ ἀνῆρ,

Πανδοίδης Εὐφοροῦ, ὃς ἠλικίην ἐκέκασο

Ἐγχεῖ δ', ἵπποσύνη τε, πόδεσσί τε καρπαλίμοισι·

Καὶ γὰρ δὴ πῶτε φῶτας εἰκόσι βῆσεν ἀφ' ἵππων, 810

Πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενῳ πολέμοιο.

Ὅς τοι πρῶτῳ ἐφῆκε βέλῳ, Παίροκλεις ἵππευ,

Οὐδὲ δάμασσο· ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκρο δ' ὀμίλω,

Ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μείλινον· ἐδ' ὑπέμεινε

Πάτροκλον, γυμνὸν περ ἐόντ', ἐν δηϊοτήτι. 815

Πάτροκλῳ δὲ θεῶ πηληγῆ κ' ἄρα δαμασθεῖς,

Ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνο' ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.

Ἐκίωρ δ', ὡς εἶδεν Παίροκλῆα μεγάθυμον

Ἄψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξείῃ χαλκῷ,

Ἄγχιμόλον ῥά οἱ ἦλθε κατὰ σίχας, ἔτα δὲ δαυρὶ 820

Νείαλον ἐς κενεῶνα· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·

Δέπησεν δὲ πεσὼν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.

Ὅς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐδίησατο χάρμη,

Τῷ τ' ὄρετο κορυφῆσι μέγα φρονέοντι μάχεδον,

Πίδακῳ ἀμφ' ὀλίγησ'· ἐδέλυσεν δὲ πτίεμεν ἄμφω· 825

Πολλὰ δέ τ' ἀδμαμόνοια λέων ἐδάμασσε βίηφιν·

Ὅς πολέας πτίενοια Μενoitίε ἄλκιμον υἱὸν

Ἐκίωρ Πηριαίδης χεδὸν ἔγχεῖ θυμὸν ἀπηύρα·

Καὶ οἱ ἐπευχόμενῳ ἔπεα πτερόεντι ἀγόρευε·

Πάτροκλ', ἦπε ἔφηθα πόλιν κεραιζέμεν ἀμῆν, 830

Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπέρας,

Ἄξιον ἐν νῆεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

Νῆπιε· τάων δὲ πρῶδ' Ἐκτορῷ ὤκέες ἵπποι

Ποσσὶν ὄρωρέχαται πολεμίζειν· ἔγχρῃ δ' αὐτὸς

Τρωσὶ φιλοπιολέμοισι μελαπρέπω, ὅς σφιν ἀμύνω 835

ἦμαρ ἀναγκάων· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.

Ἄ δ' αἰλ', ἐδέ τοι, ἐδθλὸς ἐὼν, χραίσμησεν Ἀχιλλεὺς,

Ὅς πᾶς τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλε' ἰόνι,

Μῆ μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεις ἵπποκέλευθε,

Νῆας ἀνὰ γλαφυράς, πρὶν γ' Ἐκτορῷ ἀνδροφόνοιο 840

Αἱματόεντα χιτῶνα περὶ σῆθεσσι δαΐξαι·

Ὡς πᾶς σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθε.

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφησ, Πατρόκλεις ἵππεῦ·

Ἦδη νῦν, Ἐκτορ, μεγάλη εὔχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκε

Νίκην Ζεὺς Κρονίδης ἢ Ἀπόλλων, οἳ μ' ἐδάμασσαν 845

Ῥηϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.

Τοιῷτοι δ' εἶπερ μοι εἰκόσιν ἀντεβόλησαν,

Πάντες ἂν αὐτόδ' ὀλοντο, ἐμῷ ὑπὸ δαυρὶ δαμέντες.

Ἀλλά με μοῖρ' ὀλοή, ἢ Λητῆς ἔκτανεν υἱὸς,

Ἀνδρῶν δ' Εὐφορβῷ· σὺ δέ με τρίτῳ ἐξεναρίζεις. 850

Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,

Οὐ θῆν ἐδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλά τοι ἦδη

Ἄγχι παρῆσθηκεν θάνατῷ ἢ μοῖρα κραταῖη,

Χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆϊ ἀμύμονι Αἰακίδαο.

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλῳ θανάτοιο κάλυψε. 855

Ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πλάμενη αἰδόςδε βεβήκει,

Ὅν πόντον γοώωσα, λιπῆσ' ἀδροτῆτα ἢ ἦθην.

Τὸν ἢ τεθνεῖῶτα προσηύδα φαίδιμῳ Ἐκτορῷ·

Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι ἀπὸν ὄλεθρον;

Τίς δ' οἶδ', εἰκ' Ἀχιλλεὺς, Θέτιδῳ πᾶσις ἠυκόμοιο, 860

Φθῆν ἐμῷ ὑπὸ δαυρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσω;

Ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
 Εἶρυσε, λάξ προσβάς· τὸν δ' ὕπλιον ὥσ' ἀπὸ δευρῶς.
 Αὐτίκα δὲ ξὺν δευρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
 Ἄντιθεον Δεράποντα ποδώκεσσι Αἰακίδαο·
 Ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκείες ἵπποι
 Ἄμβροτοι, ἕς Πηληϊΐθεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ρ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΠΕΡΙ τῆ Πατρόκλου σώματός κρείερά συνίσταται μάχη, καθ' ἣν ἔ
Εὐφροσύ μὲν ἀναιρέται ὑπὸ Μενέλαου. Ἐκτωρ δὲ τὴν Ἀχιλλέως
ἐνδύεται πανοπλίαν, ἔ ἀνθίσταται τοῖς Ἑλλησιν. Οἱ δὲ περὶ
Μενέλαου, Ἀντίλοχον διαπέμπονται πρὸς Ἀχιλλέα, τὸν Πατρόκλου
θάνατον ἀγγελῆσαι. Ἐποδύντες δὲ ἔ ἀράμεινοι τὸ σῶμα τοῖς ἄμοις,
ἐκφέρουσι τῆς μάχης· οἱ δὲ Δῖαντες προμαχῶσι ἔ ἀπέργουσι τὰς
πολεμίας.

ἌΡΙΣΤΕΙΑ ΜΕΝΕΛΑΟΥ.

Ῥῶ, Δαναοὶ, Τρωῶές τε, νέκυν περὶ, χῆρας ἔμισγον.

Ἦ ὄτδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἶον, ἀρηΐφιλου Μενέλαου,
Πάτροκλός Τρωέσσι δαμείς ἐν δῆϊοτῆτι·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένός ἀθοπι, χαλκῶ·
Ἄμφι δ' ἄρ' αὐτῶ βαῖν', ὡς τις περὶ πόρτακι μήτῃς,
Πρωτοτόκος, κινυρῆ, ἔ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο.

5

ἌΩς περὶ Πατρόκλω βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.

Πρόδθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔχε ἢ ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
Τὸν κλάμενα μεμαῶς, ὅσις τῷ γ' ἀντίθετος ἔλθοι.

Οὐδ' ἄρα Πάνθε υἱὸς εὐμμελῆς ἀμέλησε

Πατρόκλοιο πεσόντι ἀμύμοντι. ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῷ 10

Ἔστη, ἢ προσέειπεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον.

Ἄτρεΐδῃ Μενέλαε, διοτρεφεές, ὄρχαμε λαῶν,
Χάζεο, λῆϊπε δὲ νεκρὸν, ἕα δ' ἕναρα βροτόεντα.

Οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικέρων

Πάτροκλον βάλε δεξιῖ κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην. 15

Τῷ με ἕα κλέθετο ἐδθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,

Μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιθεά θυμὸν ἔλωμα.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος.

Ζεῦ πάτερ, εἰ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχειάαοθαι.

Οὔτ' ἔν παρδάλι τόσσον μένθ, ἔτε λέοντι, 20

Οὔτε συὸς κάπρη ὀλοόφρονθ, εἴ τε μέγισθ

Θυμὸς ἐνὶ σήδεσσι περὶ δένει βλεμεαίνει,

Ὅσσοι Πάνθε υἱὲς εὐμμελίᾳ φρονέουσιν.

Οὐδὲ μὲν ἐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἵπποδάμοιο

Ἦς ἤβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤναλο, καί μ' ὑπέμεινε. 25

Καί μ' ἔφαθ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχισον πολέμισθην

Ἐμμεναγ· ἐδέε φημι πόδεσσί γε οἴσι κιονία,

Εὐφρηῆνα ἄλοχόν τε φίλην, κενός τε τοκῆας.

ἌΩς θην ἢ σὸν ἐγὼ λύσω μένθ, εἶκε μεῦ ἄντα

Στήρης· ἀλλά σ' ἐγὼν ἀναχωρήσαντα κελεύω 30

Ἔς πλεθρὸν ἰέναι, μηδ' ἀντίθετος ἴσασ' ἐμεῖο,

Πρὶν τι κακὸν παδέειν· ρεχθὲν δὲ τε νήπιθ ἔγνω.

ἌΩς φάτο· τὸν δ' εἰ πᾶθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·

Νῦν μὲν δῆ, Μενέλαε διοτρεφεές, ἢ μάλα τίσεις

Γνωτὸν ἐμὸν, τὸν ἔπεφνες· ἐπευχόμενθ δ' ἀγορεύεις. 35

Χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῶ θαλάμοιο νέοιο,

Ἄρητὸν δὲ τοκεῦσι γόου ἢ πένθθ ἔδηκας.

Ἦ κέ σφιν δαιλοῖσι γόος καλάπαυμα γενοίμην,

Εἶπεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεῖν ἢ τεύχε' ἐνείκας,
 Πάνδω ἐν χείρεσσι βάλω ἢ Φρόνιδι δίη· 40

Ἄλλ' ἔ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρηθ' πόνθ' ἔξασ,
 Οὐδέ τ' ἀδήριθ', ἔτ' ἀλκῆς, ἔτε φόβοιο.

Ὡς εἰπὼν, ἔτησε κατ' ἀσπίδα πάνλοσε ἴσην·
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμῆ
 Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτεροθ' ὠρνυλο χαλκῶ 45

Ἀτρεΐδης Μενέλαθ', ἐπευξάμενθ' Διὶ πατρί.

Ἄψ δ' ἀναχαζόμενοιο κατὰ σομάχοιο θέμεθλα
 Νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖη χειρὶ πιδήσας·
 Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένθ' ἤλυθ' ἀκωκῆ·
 Δέπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ. 50

Αἶμαί οἱ δεύοιλο κόμα, Χαρίτεσσιν ὁμοῖα,
 Πλοχμοὶ δ', οἱ χρυσῶ τε ἢ ἀργύρῳ ἐσφήκωιλο.
 Οἶον δὲ τρέφει ἔργθ' ἀνῆς ἐριθηλὲς ἐλάης·
 Χάρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλις ἀναδέβρυχεν ὕδωρ,
 Καλὸν, τηλεθάον, τὸ δὲ τε πνοιῶ δονέεσι 55

Πανλοῖων ἀνέμων, καί τε βρύει ἀνδρῶ λευκῶ·
 Ἐλθῶν δ' ἐξαπίνης ἀνεμθ', σὺν λάλαπι πολλῇ,
 Βόθρη τ' ἐξέσρεψε ἢ ἐξελάυσσ' ἐπὶ γαίῃ·

Τοῖον Πάνδε υἱὸν εὐμμελίην Εὐφορβον
 Ἀτρεΐδης Μενέλαθ', ἐπεὶ κίανε, τεύχε' ἐσύλα. 60

Ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὄρεσίτροφθ', ἀλκὴ πεποιθὼς,
 Βοσκομένης ἀγέλης βῆν ἀρπάσῃ, ἥτις ἀρίστη·
 Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβῶν κρατεροῖσιν ὀδῶσι,
 Πρῶτον, ἔπειτα δὲ δ' αἶμα ἢ ἔγκαλα πάντα λαφύσσει
 Δηῶν, ἀμφὶ δὲ τὸν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες 65

Πολλὰ μάλ' ἰύξεσιν ἀπόπροθεν, ἔδ' ἐθέλουσιν

Ἀντίον ἐλθέμενα· μάλα γὰρ χλωρὸν δέθ' αἰρεῖ·

Ὡς τῶν ἔ τιμι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐτόλμα

Ἀντίον ἐλθέμενα Μενελάα κυδαλίμοιο. 70

Ἐνθα κε ρεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοῖδαο

Ἀτρεΐδης, εἰ μὴ οἱ ἀγάσσαλο Φοῖβθ' Ἀπόλλων,

Ὅς ῥά οἱ Ἑκλῶρ ἐπῶρσε, δοῶ ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
 Ἄνερι εἰσάμεν Κικόνων ἠγήτορι Μέντη·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἑκλῶρ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θεῆεις, ἀκίχηλα διώκων 75

Ἴππευς Αἰακίδαο δαΐφρον· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 Ἄνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμενα, ἠδ' ὀχέεσθαι,
 Ἄλλω γ', ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 Τόφρα δέ τοι Μενέλαο, ἄρηϊ Ἀτρέε υἱός,
 Πάτροκλῳ περιβάς, Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε, 80
 Πανδοῖδην Εὐφορβον, ἔπαυσε δὲ θέριδ' ἀλκῆς.

Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
 Ἑκλῶρα δ' αἶνὸν ἄχ' ὠύκασε φρένας ἀμφὶ μελάνας·
 Πάπληγεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ σίχας· αὐτίκα δ' ἔγνω
 Τὸν μὲν ἀπαυνύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ 85
 Κείμενον· ἔρρει δ' αἶμα καὶ ἕταμένην ὠτειλῆν.

Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμέν' ἄδοπι χαλκῶ,
 Ὅξέα κεκληγῶς, φλογὶ εἵκελ' Ἥφαιστοιο
 Ἀσβέσῳ· ἔδ' υἷα λάθ' Ἀτρέε ὄξυ βοήσας·
 Ὁχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν· 90

ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε λίπω κατὰ τεύχεα καλὰ,
 Πάτροκλόν θ', ὃς κεῖται ἐμῆς ἕνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
 Μῆ τις μοὶ Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται·
 Εἰ δέ κεν Ἑκλῶρι μὲν ἔων ἢ Τρωσὶ μάχωμα
 Αἰδεοθεῖς, μήπως με περισείωσ' ἕνα πολλοί· 95

Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολ' Ἑκλῶρ.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλ' διελέξατο θυμός ;
 Ὅππότε ἀνὴρ ἐθέλει πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
 Ὅν κε θεὸς τιμᾶ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίοδη·
 [Ζεὺς γάρ οἱ νεμέσησ' ὃς ἀμείνονι φωτὶ μάχοιλο.]
 Τῶ μ' ἔτις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται 100

Ἑκλῶρι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
 Εἰ δέ περ Αἰανίος γε βοῆν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
 Ἄμφω κ' αὖτις ἰόντες ἐπιμνησάμεθα χάρις,

- Καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσσάμεθα νεκρὸν
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη. 105
- Ἔως ὁ ταῦθ' ὄρμανε κατὰ φρένα ἢ κατὰ θυμόν,
 Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων σίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λείπε δὲ νεκρὸν
 Ἐντροπαλιζόμενῳ· ὥσε λῆς ἠϋγένειῳ,
 Ὅν ῥα κύνες τε ἢ ἄνδρες ἀπὸ σαθμοῖο δίωνται 110
 Ἐλχεσι ἢ φωνῇ· τῆ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 Παχιῶται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
 Ὄς ἀπὸ Παϊρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαῳ.
 Στῆ δὲ μέλαςρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνη ἑτάρων,
 Παπιάων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν· 115
 Τὸν δὲ μάλ' αἴψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
 Θαρσύνονθ' ἐτάρας, ἢ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
 Θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβῳ Ἀπόλλων·
 Βῆ δὲ θέειν, εἶδαρ δὲ παρισάμενῳ ἐπῳ ἠΐδα·
 Αἴαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Παϊρόκλοιο θανόντῳ 120
 Σπεύσομεν, αἴκε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
 Γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολῳ Ἐκτωρ.
 Ὄς ἔφατ'· Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμόν ὄρινε·
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαῳ.
 Ἐκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπήρα, 125
 Ἐλχ', ἴν' ἀπ' ὤμοισιν κεφαλὴν τάμοι ὀξείῃ χαλκῷ,
 Τὸν δὲ νέκυν Τρωῆσιν ἐρυσσάμενῳ κυσὶ δοίη·
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκῳ, ἥυτε πύργον.
 Ἐκτωρ δ' αἴψ' ἐς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἐταίρων·
 Ἔς δίφρον δ' ἀνόρυσσε· εἶδα δ' ὄγε τεύχεα κατὰ 130
 Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστρ, μέγα κλέῳ ἔμμενον αὐτῷ.
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδῃ σάκῳ εὐρὺ καλύψας,
 Εἰσῆκει, ὥς τις τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν·
 Ὄ ῥα τε νήπι' ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
 Ἄνδρες ἐπακλῆρες, ὁ δὲ τε θένει βλεμεάινει, 135
 Πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται, ὅσσε καλύπτων·

Ὡς Αἴας περὶ Παϊδίκῳ ἤρωϊ βεβήκει.
 Ἄτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν, ἀρηΐφιλ' Μενέλα'ο,
 Εἰσήκει, μέγα πένθ' ἐνὶ στήθεσσιν αἰέων.
 Γλαῦκ' δ', Ἴππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν, 140
 Ἐκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶ ἠνίκαπε μύθο·
 Ἐκτορ, εἶδ' ἄρισε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδέυσο.
 Ἥ σ' αὐτως κλέ' ἐδδλὸν ἔχει, φύξην ἐόντα.
 Φράζεο νῦν, ὅπως κε πόλιν ἢ ἄστυ σαώσης
 Οἷ' σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἴλιῳ ἐγγεγάασιν. 145
 Οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμεν' Δαναοῖσιν
 Εἶσι περὶ πόλεως· ἐπεὶ ἐκ ἄρα τίς χάρις ἦεν
 Μάρνασθαι δηΐοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμῆς αἰεί.
 Πῶς κε σὺ χείρονα φῶτα σαώσεις μετ' ὄμιλον,
 Σχέτλι'· ἐπεὶ Σαρπηδὸν ἅμα ξείνον ἢ ἐταῖρον 150
 Κάλλιπες Ἀργείοισιν ἔλωρ ἢ κύρμα γενέσθαι·
 Ὅς τοι πόλλ' ὄφελ' γενέσθαι πόλει τε ἢ αὐτῶ,
 Ζωὸς ἔων· νῦν δ' εἰ οἱ ἀλαλκέμενα κύνες ἔτλης.
 Τῶ νῦν εἶτις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπέσεται ἀνδρῶν,
 Οἴκαδ' ἴμεν, Τροίη δὲ πεφύσεται αἰπύς ὄλεθρο'. 155
 Εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μὲν πολυδαρσῆς ἐνείη
 Ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, οἷ περὶ πάτρης
 Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον ἢ δῆριν ἔθεντο,
 Αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσάμεθα Ἴλιον εἴσω·
 Εἰ δ' ἔτ' ὅτι ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακί' 160
 Ἐλθοι τεθνηϊῶς, καὶ μιν ἐρυσάμεθα χάρις,
 Αἰψά κε ν' Ἀργεῖοι Σαρπηδὸν ἔντα καλά
 Λύσσαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω·
 Τοῖσι γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέξοι, ὅς μὲν ἄριστε'
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, ἢ ἀγχέμαχοι θεράποντες. 165
 Ἀλλὰ σύγ' Ἄϊαθ' μεγαλήτορ' ἐκ ἐτάλαστας
 Στήμενα ἄλλα, καὶ ὅσσε ἰδὼν δῆϊων ἐν αὐτῇ,
 Οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐσι.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κροθαίολος Ἐκτορ·

- Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖϑ ἔων ὑπέροπλον ἔειπες; 170
- ᾠπέπον, ἦτ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμενοι ἄλλων
 Τῶν, ὅσοι Λυκίην ἐριθώλακα ναιετάσσι·
 Νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
 Ὅς τέ με φῆς Αἴαντα πελώριον ἔχ' ὑπομείνω.
 Οὔτοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην, εἰδὲ κλύπον ἵππων· 175
- Ἄλλ' ἀγεί γε Διὸς κρείστων νόϑ' ἀγχιόχοιο,
 Ὅσε κ' ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, κ' ἀφείλετο νίκην
 Ῥηϊδίως· ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
 Ἄλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἴσασο, κ' ἴδε ἔργον·
 Ἡὲ πανημέριϑ κακὸς ἔσσομαι, ὡς ἀγορεύεις, 180
- Ἡ τινα κ' Δαναῶν, ἀλκῆς μέγα περ μεμαῶτα,
 Σχήσω ἀμυνόμενα περὶ Πατρόκλοιο θανόντϑ.
 Ὡς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 Τρῶες, κ' Λύκιοι, κ' Δάρδανοι ἀγχιμαχητῆαι,
 Ἄνδρες ἐς ἐφίλοι, μνήσαθε δὲ θερίδϑ ἀλκῆς· 185
- Ὅφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆϑ ἀμύμονϑ ἔντεα δύο
 Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριζα καλακίας.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολϑ Ἐκίλωρ
 Δῆτε ἐκ πολέμοιο· θεῶν δ' ἐκίχανεν ἐτάμευς
- ᾠκα μάλ', ἔπω τῆλε, ποσὶ κραπνοῖσι μείσπων, 190
 Οἱ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλείδαο.
 Στάς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύτῃ, ἐνὶ ἔ' ἄμειβεν.
 Ἦτοι ὁ μὲν τὰ ἄδῶκε, φέρειν προτὶ Ἴλιον ἰρήν,
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ' ἄμβροτα τεύχε' ἔδυνε
 Πηλείδῃσιν Ἀχιλῆϑ, ἃ οἱ θεοὶ ἐβρανίωνες 195
 Πατρὶ φίλῃ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾗ παυδὶ ὄπασσε
 Γηράς· ἀλλ' ἔχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.
 Τὸν δ' ὡς εἶπ' ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τεύχεσι Πηλείδαο κορυσσόμενον θείοιο,
 Κινήσας ῥα κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν· 200
- Ἄδᾶλ', εἰδέ τί τοι θάνατϑ καταθύμιός ἐστιν,
 Ὅς δὴ τοι σχεδὸν ἐστὶ σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνας

- Ἄνδρὸς ἀριστῆ^ϛ, τὸν τε τρομέεσι κὶ ἄλλοι·
 Τῷ δὴ ἐτάμρον ἔπεφνες ἐνήεα τε, κρατερὸν τε·
 Τεύχεα δ' ἔκαλὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε κὶ ὤμων 205
 Εἴλευ· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτ^ϛ ἐδγυαλίξω,
 Τῶν ποινὴν, ὃ τοι ἔτι μάχης ἐκνοσήσαυλι
 Δέξεται Ἄνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείων^ϛ.
 Ἦ, κὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρῦσι νεῦσε Κρονίων·
 Ἐκλορι δ' ἤρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροῖ· δῦ δέ μιν Ἄρης 210
 Δεινὸς, ἐνυάλι^ϛ· πλῆθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
 Ἀλκῆς κὶ δένε^ϛ· μετὰ δὲ κλειτὸς ἐπικέρως
 Βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσι,
 Τεύχεσι λαμπόμεν^ϛ μεγαδύμω Πηλείων^ϛ.
 Ὠτρυνεν δὲ ἕκασον ἐπιοιχόμεν^ϛ, ἐπέεσσι, 215
 Μέδωλιν τε, Γλαῦκόν τε, Μέδονιά τε, Θερσίλοχόν τε,
 Ἀξεροπαῖόν τε, Δεισήνορά δ', Ἰππόθοόν τε,
 Φόρκυν τε, Χρόμιόν τε, κὶ Ἐννόμον οἰωνιστήν·
 Τῶς ὄγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Κέκλυτε, μυθία φῦλα περικλιόνων ἐπικέρων, 220
 Οὐ γὰρ ἐγὼ πλεθρὸν διζήμεν^ϛ, ἐδὲ χατίζων,
 Ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκασον·
 Ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχως κὶ νήπια τέκνα
 Προφρονέως ῥύσιδτε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν·
 Τὰ φρονέων, δώροισι καταλύχω κὶ ἔτιωδῃ 225
 Λαῶς, ὑμέτερον δὲ ἕκασε θυμὸν ἀέξω.
 Τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμέν^ϛ, ἢ ἀπολέσσω,
 Ἦε σαωθήτω· ἢ γὰρ πολέμω ἀριστῆς.
 Ὃς δὲ κε Πάτροκλον, κὶ τεθνεῖσά τε, ἔμπης
 Τρώας ἐς ἰπποδάμης ἐρύσει, εἴξει δὲ οἱ Αἴας, 230
 Ἦμισυ τῶν ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἦμισυ δ' αὐτὸς
 Ἐξω ἐγὼ· τὸ δὲ οἱ κλέ^ϛ ἔσσεται, ὅσσον ἐμοί στερ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βροίσαυτες ἔδησαν,
 Δέρατ' ἀναχόμενοι· μάλα δὲ σφισιν ἔλπειο θυμὸς
 Νεκρὸν ὑπ' Αἴαντ^ϛ ἐρύειν Τελαμωνιάδαο· 235

Νήπιοι· ἦτε πολέσσιν ἐπ' αὐτῶ θυμὸν ἀπήγυρα.

Καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·

ᾧ ὦ Μενέλαε διοτρεφεὲς, ἐκέτι νῶϊ

Ἐλπομα αὐτῷ περ νοσησέμεν ἐκ πολέμοιο.

Οὔτι τόσον νέκυϑ περι δαΐδια Πάτροκλοιο, 240

Ὅς κε τάχα Τρώων κορέει κύνας, ἠδ' οἰωνὸς,

Ὅσσον ἐμῆ κεφαλῇ περι δαΐδια, μήτι πάδῃσι,

Καὶ σῆ· ἐπεὶ πολέμοιο νέφϑ περι πάνλα καλύπτει,

Ἐκλαρ· ἡμῖν δ' αὐτ' ἀναφάνεται ἀπὺς ὄλεθρος·

Ἄλλ' ἄγ', ἀρισιῆας Δαναῶν κάλει, ἦν τις ἀκέσῃ. 245

ᾧ ὦ ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθῃσε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαϑ·

Ἡῦσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·

ᾧ ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,

Οἴτε παρ' Ἀτρεΐδῃς, Ἀγαμέμνονι κὶ Μενελάῳ,

Δήμια πίνουσιν, κὶ σημαίνουσιν ἕκασϑ 250

Λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ κὶ κῦδϑ ὀπηδεῖ·

Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιᾶσθαι ἕκασον

Ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἕξις πολέμοιο δέδῃεν.

Ἄλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῶ,

Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι. 255

ᾧ ὦ ἔφατ'· ὄξυ δ' ἄκυσεν Ὀϊλῆϑ ταχὺς Αἴας·

Πρῶτϑ δ' ἀντίϑ ἤλθε, θέων ἀνὰ δηϊοτήτα.

Τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεὺς κὶ ὀπάων Ἰδομενεῆϑ

Μηριόνης, ἀτάλαντϑ Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.

Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ἦσιν ἐνὶ φρεσὶν ἐνόματ' εἶποι, 260

Ὅσσοι δὴ μετόπιθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν;

Τρωῆες δὲ πρῆτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.

ᾧ ὦ δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῆσι διῖπετέϑ ποταμοῖο

Βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρα

Ἡϊόνες βοόωσιν, ἐρευγομένης ἀλὸς ἔξω· 265

Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένει· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

Ἔσασαν ἀμφὶ Μεινοιτιάδῃ, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,

Φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν

Λαμπρῆσιν κορύδεσσι Κρονίων ἠέρα πολλὴν
 Χεῦ· ἐπεὶ ἠδὲ Μενoitιάδην ἤχθηρε πάρος γε, 270
 Ὀφρα, ζωὸς ἔων, θεράπων ἦν Αἰακίδαο.
 Μίσσησεν δ' ἄρα μιν δήτων κυσὶ κύρμα γενέδοι
 Τρωῆσιν τῶ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὄρσεν ἐτάρως.
 ὦσαν δὲ πρότεροι Τρωῆες ἐλίκωπας Ἀχαΐες·
 Νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, ἠδὲ τιν' αὐτῶν 275
 Τρωῆες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν, ἰέμενοί περ.
 Ἀλλὰ νέκυν ἐρύουλο· μίνυθα δὲ καὶ τῆ Ἀχαιοὶ
 Μέλλον ἀπέσσεοθαι· μάλα γὰρ σφέας ὄκ' ἐλέλιξεν
 Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδ' ἔ, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
 Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα· 280
 Ἴδυσεν δὲ διὰ προμάχων, συτὶ εἶκελ' ἀλκὴν
 Καπρῖω, ὅς' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερός τ' ἀΐζητος
 Ῥηϊδίως ἐκέδασσεν, ἐλιξάμεν' ἔ, διὰ βήσσας·
 Ὄς υἱὸς Τελαμῶν' ἄγαυῶ φαίδιμ' Αἴας,
 Ῥεῖα μείσιδάμεν' ἔ, Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας, 285
 Οἱ περὶ Πατρόκλω βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιχα
 Ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῦδ' ἄρῆδοι.
 Ἦτοι τὸν, Λήθιοιο Πελασγῶ φαίδιμ' υἱὸς,
 Ἴππόδο' ἔ, ποδὸς εἶλκε κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην,
 Δησάμεν' ἔ, τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοιας, 290
 Ἐκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμεν' ἔ, τάχα δ' αὐτῶ
 Ἦλθε κακὸν, τό οἱ ἔτις ἐρύκαπεν ἰεμένων περ.
 Τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶν' ἔ, ἐπαΐξας δι' ὀμίλῃ,
 Πλήξ' αὐτοχεδῖν, κυνέης διὰ χαλκοπαρῆς· 295
 Ἦρικε δ' ἵπποδάσεια κόρυς περὶ δασὸς ἀκωκῆ,
 Πληγεῖσ' ἔγχῆ' τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ·
 Ἐγκέφαλ' ἔ, δὲ, παρ' αἰλὸν, ἀνέδραμεν ἔξ ὠτειλῆς,
 Αἱματόεις, τῆ δ' αἰδοὶ λύθη μείν' ἔ, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλοιο πῶδα μεγαλήτορ' ἔ, ἦκε χαμαῖζε
 Κεῖδοι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πῶσε πρηγῆς ἐπὶ νεκρῶ, 300
 Τῆλ' ἀπὸ Λαρίσσης ἐριθῶλακ' ἔ, ἰδὲ τοκεῦσι

Θρέπειρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδι⊕ δέ οἱ αἰὼν
 Ἔπλεθ', ὑπ' Αἴαντι⊕ μεγαθύμῃ δαυρὶ δαμέντι.

Ἐκλωρ δ' αὐτ' Αἴαντι⊕ ἀκόντισε δαυρὶ φαεινῷ.

Ἄλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχυ⊕ 305

Τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον, μεγαθύμῃ Ἰφίτῃ υἷον,

Φωκῆων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῆϊ

Οἰκία νομείασκε, πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσειν·

Τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη

Αἰχμὴ χαλκεῆ παρὰ νεῖατον ὤμον ἀνέχε· 310

Δέπησεν δὲ πεσσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Αἴας δ' αὖ Φόρκυα δαΐφρονα, Φαίνοπ⊕ υἷον,

Ἴπποδόω περιδάνη, μέσσην κατὰ γαστέρα τύψε·

Ῥῆξε δὲ Δώρηκ⊕ γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς

Ἦφουσ'· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσσῶν ἔλε γᾶν ἀγοσῶ· 315

Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρῶμαχοι καὶ φαίδιμ⊕ Ἐκτωρ·

Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρῶς,

Φόρκυν δ', Ἴππόδοόν τε· λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.

Ἔνθα κεν αὐτε Τρῶες, ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν,

Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείησι δαμέντες· 320

Ἀργεῖοι δὲ κε κῦδ⊕ ἔλον, καὶ ὑπὲρ Διὸς αἴσαν,

Κάρτεϊ καὶ Δένει σφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων

Αἰνείαν ὠτρυνε, δέμας Περίφαντι εἰοικῶς,

Κήρυκ' Ἠπυλίδη, ὃς οἱ παρὰ παλῆϊ γέροντι

Κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδώς· 325

Τῷ μιν εἰσάμεν⊕ προσέφη Διὸς υἷος Ἀπόλλων·

Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεῶν εἰρύσασθε

Ἴλιον ἀπεινήν, ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους

Κάρτεϊ τε, Δένει τε πεποιδότης, ἠγορή τε,

Πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερῷα δῆμον ἔχοντας· 330

Ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βέλεται, ἢ Δαναοῖσι,

Νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, ἐδὲ μάχεσθε.

Ὡς ἔφατ'· Αἰνείας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα

Ἔγνω ἐσάνηα ἰδὼν· μέγα δ' Ἐκτορα εἶπε βοήσας·

Ἐκλογ τ', ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοί, ἠδ' ἐπικέρον, 335
 Αἰδῶς μὲν νῦν ἦδε γ' ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσαναβῆναι, ἀναλκείησι δαμέντας.

Ἄλλ' ἔτι γάρ τις φησὶ θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παρασᾶς,
 Ζῆν' ὑπαῖον μήσωρα μάχης ἐπιλάρροθον εἶναι.
 Τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μῆδ' οἱ γε ἔκηλοι 340
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασσαίαλο τεθνειῶτα.

Ὡς φάτο· καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμεντο ἔση.
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, ἢ ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν.
 Ἐνθ' αὖτ' Αἰγείας Λειόκριον ἔτασε δεξι,
 Υἱὸν Ἀρίσθαιτο, Λυκομήδεσσι ἐδλὸν ἐταῖρον. 345

Τὸν δὲ πρὸς ἑλῆσεν ἀρηϊφίλοσσι Λυκομήδης.
 Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, ἢ ἀκόντισε δεξι φαεινῶ,
 Καὶ βάλεν Ἰππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 Ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων· εἶθαρ δ' ὑπὸ γέναϊ ἔλυσεν.
 Ὅς ῥ' ἐκ Παγονίης ἐριβόλακσσι εἰληλάθει, 350

Καὶ δὲ μετ' Ἀσεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 Τὸν δὲ πρὸς ἑλῆσεν ἀρηϊφίλοσσι Ἀσεροπαῖος,
 Ἴθυσεν δὲ ἢ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι.
 Ἄλλ' ἔπως ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχαλο πάντη
 Ἐσαότες περὶ Παλτρόκλω, πρὸ δὲ δέξασθ' ἔχοντο. 355

Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπὶ χεῖροσσι, πολλὰ κελεύων.
 Οὔτε τιν' ἐξοπῖσσω νεκρῶσσι χάζεσθαι ἀνάγει,
 Οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔσοχον ἄλλων,
 Ἄλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεθάμεν, χεῖροσσι δὲ μάχεσθαι.
 Ὡς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος· ἀμαλὶ δὲ χερῶν 360

Δεύελο πορφυρέωσσι· τοὶ δ' ἀγχηστῖνοι ἐπιπῖλον
 Νεκροὶ ὁμῶσσι Τρώων ἢ ὑπερμενέων ἐπικέρον,
 Καὶ Δαναῶν· ἐδ' οἱ γὰρ ἀναμαλῆε γ' ἐμάχοσσι.
 Παιρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνητο γὰρ αἰεὶ
 Ἀλλήλοισι ἀν' ὄμιλον ἀλεξέμεναι πόνοσσι ἀπὺν. 365

Ὡς οἱ μὲν μάργαλο δέμασσι πυρρός· ἐδέ κε φαίης
 Οὔτε πῶτ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι, ἔτε σελήνην.

Ἡέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἐπι, ὅσσοι ἄριστοι
 Ἔσασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ καλαίεθνεϊῶτι.
 Οἱ δ' ἄλλοι Τρῶές τε καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ, 370
 Εὐκνήλοι πολέμιζον ὑπ' ἀθήρει· πέπλοιο δ' αὖγῃ
 Ἡελίε ὄξεια, νέφος δ' ἐφαίνετο πάσης
 Γαίης, ἐδ' ὄρεων μελαπαυόμενοι δὲ μάχοντο,
 Ἀλλήλων ἀλεξίνοντες βέλεα σονόεσσα,
 Πολλὸν ἀφροσύνη· τοὶ δ' ἐν μέσῳ, ἄλγε' ἔπαχον. 375
 Ἡέρι καὶ πολέμῳ· τείροντο δὲ νηλείϊ χαλκῷ,
 Ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν· δύο δ' ἔπω φῶτε πεπύδην,
 Ἄνερες κυδαλίμῳ, Θρασυμήδης, Ἀντίλοχός τε,
 Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
 Ζῶν ἐνὶ πρώτῳ ὀμάδῳ Τρῶεσσι μάχεσθαι. 380
 Τῶ δ' ἐπισσομένῳ θάνατον καὶ φῦζαν ἐταίρων,
 Νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὡς ἐπέελλετο Νέσῳρ,
 Ὀτρύνων πόλεμόνδε μελαμνάων ἀπὸ νηῶν.
 Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
 Ἀργαλήης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῶ νωλεμές αἰεὶ 385
 Γέναλά τε, κνήμαί τε, πόδες δ' ὑπένερθεν ἐκάσθη,
 Χεῖρές τ', ὀφθαλμοὶ τε, παλάσσειο μαρναμένοισιν,
 Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνήρ· ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοείην
 Λαοῖσιν δάη τανύειν, μεθύεσαν ἀλοιφῇ. 390
 Δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε διασάντες τανύεσσι
 Κυκλός, ἄφαρ δὲ τε ἰκμάς ἔσθη, δύνει δὲ τ' ἀλοιφῇ,
 Πολλῶν ἐλκόντων· τάνυται δὲ τε πᾶσα διαπρό·
 Ὡς οἴγ' ἐνθα καὶ ἐνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 Εἴλκεον ἀμφοτέρω· μάλα γὰρ σφισιν ἤλπειο θυμὸς, 395
 Τρωσὶν μὲν, ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς,
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· περὶ δ' αὐτῆ μῶλος ὀρώρει
 Ἀγχιος· ἐδέ κ' Ἀγῆς λαοσσόος, ἐδέ κ' Ἀθήνη
 Τόν γε ἰδῆσ' ὀνόσαστ', ἐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι·
 Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων 400

Ἡμαί τῳ ἐτάνουσσε κακὸν ὄνον· ἐδ' ἄρα πῶ τι

Ἦδεε Πάτροκλον τεθνηῖοτα δῖος Ἀχιλλεύς·

Πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο δοῶν,

Τείχει ὑπὸ Τρώων· τό μιν ἔπολε ἤλπελο θυμῶ

Τεθνάμεν, ἀλλὰ ζῶν ἐνιχρὶμφθένεια πύλησιν, 405

Ἄψ ἀπονοσήσειν· ἐπεὶ ἐδὲ τὸ ἤλπελο πάμπαν,

Ἐκπέρσειν πολίεθρον ἄνευ ἔθεν, ἐδὲ σὺν αὐτῶ.

Πολλάκι γὰρ τόγε μῆρὸς ἐπεύθειο, νόσφιν ἀκέων,

Ἡ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Δῖος μεγάλοιο νόημα.

Δὴ τότε γ' ἔοι ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσπον ἐτύχθη, 410

Μήτηρ, ὅτι· ῥά οἱ πολὺ φίλιαιος ὤλεθ' ἑταῖρος.

Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δέρατ' ἔχοντες,

Νωλεμές ἐγχρίμπλοντο, κ' ἀλλήλους ἐνάριζον.

Ἦδε δέ τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·

Ἦ φίλοι, ἔ μὰν ἤμιν εὐκλεές ἀπονέεσθαι 415

Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἀλλ' αὐτῆ γαῖα μέλαμνα

Πᾶσι χάνοι· τό κεν ἤμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,

Ἡ τῆτον Τρώεσσι μεδήσομεν ἵπποδάμοισιν

Ἄσυ ποτὶ σφέτερον ἐρύσαι, κ' κῦδος ἀρέεσθαι.

Ἦδε δέ τις Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν· 420

Ἦ φίλοι, εἰ κ' μοῖρα παρ' ἀνέρι τῶδε δαμῆνομ

Πάντας ὁμοῦς, μήπω τις ἐρωείτω πολέμοιο.

Ἦς ἄρα τις εἶπεςκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἑταῖρε·

Ἦς οἱ μὲν μάρναντο· σιδήρειος δ' ὄρυμαγδὸς

Χάλκεον ἔρανον ἴκε, δι' αἰδέρος ἀτρυγέτοιο. 425

Ἴπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνευθεν εἶοντες,

Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέεθην ἠνιόχοιο

Ἐν κονίησι πεσόντος ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο.

Ἡ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱός,

Πολλὰ μὲν ἄρ μάσιγι δοῆ ἐπεμαίετο θείων, 430

Πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρείη·

Τῶ δ' ἔτ' ἄψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλάτων Ἑλλήσποντον

Ἦσελέτην ἰέναι, ἔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιάς·

- Ἄλλ' ὥς εἰσὶν ἄσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
 Ἄνερ⊕ εἰσὶν ἄσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες, 435
- Ὡς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
 Οὔδεις ἐνισκήψαντες καρῆαλα· δάκρυα δὲ σφιν
 Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέει μυρομένοισιν,
 Ἡνίοχοιο πόδω· θαλασρῆ δὲ μιαινέτω χάτη,
 Ζεύγλης ἐξερπιῖσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωσι. 440
- Μυρομένω δ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν, ἐλέησε Κρονίων,
 Κινήσας δὲ κάρη, προῖτι ὄν μυθήσατο θυμόν·
 Ἄδειλῶ, τί σφῶϊ δόμεν Πηληϊ ἄνακτι
 Θνητῶ, ὑμεῖς δ' ἐσὸν ἀγήρω τ', ἀθανάτω τε·
 Ἥ ἵνα δυσήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχηλον; 445
- Οὐ μὲν γάρ τί πῃ ἐσὶν οἰζυρώτερον ἀνδρῶς
 Πάντων, ὅσσα τε γῶμαι ἐπιπνέει τε καὶ ἔρπει.
 Ἄλλ' εἰ μὲν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι θαλασείοισιν
 Ἐκλῶρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· εἰ γὰρ εἰσσω.
 Ἥ ἔχ' ἄλις, ὡς καὶ τεύχε' ἔχει, καὶ ἐπεύχεται αὐτῶς;
 Σφῶϊν δ' ἐν γένασσι βαλῶ μέν⊕, ἠδ' ἐνὶ θυμῶ, 451
- Ὅφρα καὶ Αὐτομέδοντα σώσειον ἐκ πολέμοιο
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γὰρ σφισι κῦδ⊕ ὀρέξω,
 Κτάνειν, εἰσὶν ἔνθα εὐστέλμους ἀφίκωνται,
 Δύη τ' ἠέλι⊕, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθη. 455
- Ὡς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μέν⊕ ἠΰ·
 Τῶ δ' ἀπὸ χαλῶν κονίην ἔδασδε βαλόντιε,
 Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιούς·
 Τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑτάϊρος·
 Ἴπποις αἴσσω, ὡς' ἀγυπιδὸς μετὰ χῆνας. 460
- Ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπ' ἐκ Τρώων ὄρυμαγδῶ,
 Ῥεῖα δ' ἐπάξασκε πολλὸν καθ' ὄμιλον ὀπάζων.
 Ἄλλ' ἔχ' ἤρει φῶτας, ὅτ' ἐσσεύαιτο διώκειν·
 Οὐ γὰρ πῶς ἦν, οἷον ἐόνθ' ἱερῶ ἐνὶ δίφρω,
 Ἐγχεῖ ἐφορμαῖσθαι, καὶ ἐπίχρειν ὠκέας ἵππων. 465
- Ὅψε δὲ δὴ μιν ἑτάϊρος ἀνὴρ ἰδεὶν ὀφθαλμοῖσιν

Ἄλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεῳ Αἰμονίδαο.

Στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο, ἢ Αὐτομέδοντα προσηύδα·

Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βελήν

Ἐν σήθεσσιν ἔθηκε, ἢ ἐξέλετο φρένας ἐδθάς; 470

Οἶον πρὸς Τρώας μάχεται πρῶτω ἐν ὀμίλῳ

Μένῳ· ἀτάρ τοι ἐτάῃρος ἀπέκλατο· τεύχεα δ' Ἐκλῶρ

Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.

Τὸν δ' αὐτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρῃῳ υἱός·

Ἄλκιμέδον, τίς γάρ τοι Ἀχαῶν ἄλλῳ ὁμοῖῳ, 475

Ἴππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμησίν τε μένῳ τε,

Εἰ μὴ Πάτροκλῳ, θεόφιν μήσωρ ἀτάλαντῳ,

Ζωὸς ἐών; νῦν δ' αὖ θάνατῳ ἢ μοῖρα κιχάνει.

Ἄλλὰ σὺ μὲν μάσιγα ἢ ἠνία σιγαλόεντα

Δέξαι, ἐγὼ δ' Ἴππων ἀποθήσομαι, ὄφρα μάχωμαι. 480

Ὡς ἔφατ'· Ἄλκιμέδων δὲ βοηθῶν ἄρμ' ἐπορέσας,

Καρπαλίμως μάσιγα ἢ ἠνία λάζειο χερσίν·

Αὐτομέδων δ' ἀπόρριψε· νόησε δὲ φάδιμῳ Ἐκλῶρ,

Αὐτίκα δ' Αἰνεΐαν προσεφώνεεν ἐγγυὸς ἐόντα·

Αἰνεΐα, Τρώων βεληφόρῃ χαλκοχιλώνων,

485

Ἴππω τῷδ' ἐνόησα ποδώκεῳ Αἰακίδαο

Ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἠνιόχοισι κακοῖσι·

Τῷ κεν ἐελποίμην ἀρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ

Σῷ ἐθέλεις· ἐπεὶ ἔκ' ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊν

Τλάμεν ἐναντίβιον σάντες μαχέσασθαι ἄρηι.

490

Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθησεν εὖς πάϊς Ἀγχίσαιο·

Τῷ δ' ἰδυὸς βήτην, βοέης εἰλυμένῳ ὤμῃς

Αὔρησι, σερεῆσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός·

Τοῖσι δ' ἅμα Χρομίῳ τε, ἢ Ἀρηίῳ θεοειδῆς,

Ἦϊσαν ἀμφοτέροισι· μάλα δὲ σφισιν ἤλπειο θυμὸς 495

Αὐτῷ τε κλεινέειν, ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους.

Νήπιοι, ἐδ' ἄρ' ἐμελλον ἀναμωλεῖ γε νέεσθαι

Αὐτίς ἀπ' Αὐτομέδοντῳ· ὁ δ', ἐυξάμενῳ Διὶ πατρὶ,

Ἄλκῃς ἢ θένεῳ πλῆτο φρένας ἀμφιμελάνας·

- Λύτικα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πῖσόν ἐτάϊρον· 500
 Ἀλκίμεδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰχέμεν ἵππυς,
 Ἀλλὰ μάλ' ἐμπνεΐοντε μελαφρένα· ἔ γὰρ ἔγωγε
 Ἐκτορα Πριαμίδην μένεος χήσεσθαι οἶω,
 Πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμενα ἵππω,
 Νῶϊ κατακλείναντα, φοβῆσθαι δὲ σίχας ἀνδρῶν 505
 Ἀργείων· ἢ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἀλάφῃ.
 Ὡς εἰπὼν, Αἴαντε καλέσσατο, ἢ Μενέλαον·
 Αἴαντ', Ἀργείων ἠγήτορε, ἢ Μενέλαε,
 Ἦτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιγράψεθ', ὅσοι ἄριστοι,
 Ἀμφ' αὐτῶ βεβάμεν, ἢ ἀμύνεσθαι σίχας ἀνδρῶν· 510
 Νῶϊν δὲ ζωῖσιν ἀμύνετε νηλεῆς ἦμαρ.
 Τῆδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κατὰ δακρυόεντα
 Ἐκτορ, Αἰνείας δ', οἱ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι·
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένασι κῆται·
 Ἦσω γὰρ ἢ ἐγὼ· τὰ δέ κεν Διὶ πάντα μελήσει. 515
 Ἦ ῥα, ἢ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καί βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάνλοσ' εἴσην·
 Ἦ δ' ἐκ ἔγχος ἔρυστο, διὰ πρὸ δὲ εἶσατο χαλκός,
 Νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσεν.
 Ὡς δ' ὅταν ὄξυν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνῆρ, 520
 Κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοδὸς ἀγρᾶύλοιο,
 Ἦνα τάμη διὰ πᾶσαν, ὁ δὲ προθορῶν ἐρίπησιν·
 Ὡς ἄρ' ὄγε προθορῶν πῆσεν ὕπιος· ἐν δὲ οἱ ἔγχος
 Νηδυίοισι μάλ' ὄξυν κραδαυνόμενον λύε γυῖα.
 Ἐκτορ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε θυρὶ φαεινῶ· 525
 Ἀλλ' ὁ μὲν αἶψα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 Πρόσσω γὰρ καλέκυψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 Οὔδαι ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' ἐρίαχος πελεμήχθη
 Ἐγχεος· ἐνθάδ' ἐπεὶ ἀφίει μένος ὄδριμος ἄρης·
 Καί νύ κε δὴ ξιφῆεσσ' αὐτοχεδὸν ὠρμηθήτην, 530
 Εἰ μὴ σφω Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
 Οἳ ῥ' ἦλθον καθ' ὄμιλον, ἐτάϊρε κικλήσκοντες·

Τὸς δ' ὑπολαβήσασιν ἐχάρησαν πάλιν αὐτίς
Ἐκτῶρ, Λινείας τ', ἰδὲ Λερμῖος θεοειδής·

Ἄρηλον δὲ κατ' αὐθι λίπον, δεδαίγμενον ἦτορ, 533

Κείμενον· Αὐτομέδων δὲ, δοῶν ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξεν, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·

Ἦ δὴ μὲν ὀλίγον γε Μενεΐτιάδαο θανόντος
Κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερσίονά περ καταπέφνων.

Ὡς εἰπὼν, ἐς δίφρον ἐλὼν ἕναρα βροχόεσσα 540

Θῆκ', ἀν' ὃ αὐτὸς ἔβαινε, τοῖας καὶ χεῖρας ὑπερθευ
Αἰμαλόεις, ὡς τίς τε λῶων κατὰ ταῦρον ἐδείξας·

Ἄψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέταλο κρατερῇ ὕσμίνῃ,

Ἄργαλήν, πολύδακρυς· ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη,

Οὐρανόθεν καταβᾶσα· πρῶτῃκε γὰρ εὐρύσπα Ζεὺς 545

Ὀρνύμενοι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπεϊ αἰτῆ·

Ἦύτε πορφυρέην ἴριν θνητοῖσι τανύσση

Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔρμενοι ἢ πολέμοιο,

Ἦ καὶ χειμῶνος δυσαλπέος· ὅς βρά τε ἔργων

Ἀνθρώπους ἀνέπαισεν ἐπὶ χθονὶ, μῆλα δὲ κήδει· 550

Ὡς ἦ, πορφυρέῃ νεφέλῃ πυνκάσασά ἐ αὐτήν,

Δύσσειτ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φᾶτα ἕκαστον.

Πρῶτον δ' Ἀτρεΐος υἱὸν ἐποτρύνασα προσηύδα,

Ἰφθιμον Μενέλαον, ὃ γὰρ βρά οἱ ἐλγύθεν ἦεν,

Εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀταιρῆα φωνήν. 555

Σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, κατηφείη καὶ ὄνειδος

Ἔσσειται, εἰ κ' Ἀχιλλῆος ἀγαυῶ πωτὸν ἐταῖρον

Τείχει ὑπὸ Τρώων ταχέες κύνες ἐλκυσσῶσιν·

Ἄλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.

Τὴν δ' αἰτε προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος· 560

Φοῖνιξ, ἄτλα, γεραίρῃ παλαμγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη

Δοίῃ κάρητος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·

Τῶ κεν ἔγωγ' ἐθέλοιμι παρῆσάμεναι καὶ ἀμύνειν

Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὸν ἐσεμάσσαλο θυμόν·

Ἄλλ' Ἐκτῶρ πωρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, εἰδ' ἀπολήγει 565

Χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδ' ὀπάξει.

Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ὅτι ρά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων·
 Ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γένασσι ἐθήκε,
 Καὶ οἱ μυίης δάρσ' ἐνὶ στήθεσσι ἐνήκεν, 570

Ἦτε καὶ εἰργομένη μάλα περ χρὸς ἀνδρομέοιο
 Ἰχανάα δακέειν, λαρόν τέ οἱ αἴμ' ἀνθρώπων·
 Τοῖσ' μιν δάρσευς πλήσεν φρένας ἀμφιμελόνας·
 Βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δεξιῖ φαινωῶ.
 Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἡλίων', 575

Ἄφνειός τ', ἀγαθός τε· μάλισα δέ μιν τίεν Ἐκίωρ
 Δήμῃ, ἐπεὶ οἱ ἐταῖρ' ἦν φίλ' εἰλαπινασῆς·
 Τόν ρα κατὰ ζωσῆρα βάλε ξανθὸς Μενέλα',
 Ἀΐξαντα φόβονδε· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 Δέπησεν δὲ πεσόν· ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλα' 580
 Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθν' ἐταίρων.

Ἐκίωρα δ' ἐγγύθεν ἰσάμεν' ὠτρυνεν Ἀπόλλων,
 Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκι, ὅς οἱ ἀπάντων
 Ξείνων φίλτατ' ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
 Τῷ μιν ἐισάμεν' προσέφη ἐκάεργ' Ἀπόλλων· 585

Ἐκίωρ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλ' Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
 Οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὅς τὸ πάρ' περ
 Μαλθακὸς αἰχμητῆς, νῦν δ' οἴχεται οἴ' αἰείρας
 Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων· σὸν δ' ἔκλιπε πιστὸν ἐταῖρον,
 Ἐθλὸν, ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἡλίων'. 590

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχε' νεφέλη ἐκάλυψε μέλανα·
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμέν' αἴθοπι χαλκῷ.
 Καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλει' αἰγίδα δυσσανόεσσαν,
 Μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν·
 Ἀσβράφας δὲ, μάλα μεγάλ' ἔκλυπε· τὴν δ' ἐτίναξε· 595
 Νίαν δὲ Τρώεσσι δίδυμ, ἐφόβησε δ' Ἀχαιῆς.

Πρῶτ' Πηνέλεως Βοιώτι' ἤρξε φόβοιο·
 Βλήτο γὰρ ὤμον δεξιῖ, πρόσσω τετραμμέν' αἰεῖ,

Ἄκρον ἐπιλίγδην γράψεν δέ οἱ ὄσέον ἄχρῃς
 Αἰχμὴ Πηλυδάμαντος· ὁ γὰρ ῥ' ἔβαλε χεῖδὸν ἐλθάν. 600
 Λήϊτον αὖθ' Ἐκλῶρ χεῖδὸν ἔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῶ·
 Υἱὸν Ἀλεκίρουonos μεγαθύμῃ· παῦσε δὲ χάρις·
 Τρέσσε δὲ παπλήνας, ἐπεὶ ἐκέτι ἤλπετο θυμῶ·
 Ἐγχος ἔχων ἐν χεῖρὶ μαχίσεσθαι Τρῶεσσιν.
 Ἐκλῶρα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὀρμηθέντα 605
 Βεβλήκει δώρηκα κατὰ σῆθος παρὰ μαζόν·
 Ἐν κωλῶ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
 Τρῶες· ὁ δ' Ἰδομενεὺς ἀκόντισε Δευκαλίδαιο
 Δίφρω ἐφεσαότος· τῆ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρξεν·
 Αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά τ', ἠνίοχόν τε, 610
 Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκῃς ἐυκλιμένης ἔπει' αὐτῶ·
 Πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα, λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας
 Ἦλυθε, καὶ κεν Τρῶσιν μέγα κράτος ἐγυάλιξεν,
 Εἰ μὴ Κοίρανος ὄκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
 Καὶ τῶ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ· 615
 Αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἐκλῶρος ἀνδροφόνοιο.
 Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο κ' ἔαλος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
 ὄσσε δόρυ πρυμνὸν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην·
 Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠνία χεῦεν ἔραζε.
 Καὶ τάγε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεςσι φίλησι, 620
 Κύψας ἐκ πεδίοιο, κ' Ἰδομενεῖα προσηύδα·
 Μάσιε νῦν, εἰως κε θοᾶς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
 Γινώσκεις δὲ κ' αὐτὸς, ὅτ' ἐκέτι κάργος Ἀχαιῶν.
 Ὄς ἔφατ'· Ἰδομενεὺς δ' ἴμασεν καλλίτριχας ἵππους
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῶ· 625
 Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα κ' Μενέλαον
 Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρῶεσσι δίδω ἑτεραλκέα νίκη·
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 Ὄ πόποι, ἦδη μὲν γε κ' ὅς μάλα νήπιός ἐσι,
 Γνοίη, ὅτι Τρῶεσσι παλῆρ Ζεὺς κῦδος ὀπάξει. 630
 Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἀπλεται, ὅσις ἀφείη,

Ἢ κακός, ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπησ' ὡάνι' ἰθύνει·

Ἡμῖν δ' αὐτως πᾶσιν ἐτώσια ὠπίλαι ἔραζε.

Ἄλλ' ἄγχι, αὐτοὶ περ φραζόμεθα μῆτιν ἀρίστην,

Ἡμῖν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ κ' αὐτοὶ

635

Χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενόμεθα νοσήσαντες·

Οἱ περ δεῦρ' ὀρώωντες ἀκηχέδαί, ἐδ' ἔτι φασὶν

Ἐπιλορῶ ἀνδροφόνιο μὲν κ' ἢ χεῖρας ἀάπτεις

Σχήσειθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσεέεδαμ·

Εἴη δ' ὅσις ἐταῖρος ἀπαγγέλλειε τάχιςα

640

Πηλεΐδῃ· ἐπεὶ ἔμιν ὀτομα ἐδὲ πεπύδαμ

Λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλοι ὄλεθ' ἐταῖροι·

Ἄλλ' ἔπη δύναμα ἰδέειν τοῖστον Ἀχαιῶν·

Ἡέρι γὰρ κατέχοντα ὁμῶς αὐτοὶ τε κ' ἵπποι·

Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ρῦσαμ ὑπ' ἡέροισι υἱας Ἀχαιῶν·

645

Ποίησον δ' ἄθρονα, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέεδαμ·

Ἐν δὲ φάει κ' ὄλεσσον, ἐπεὶ νύ τοι εὐάδεν ἔτως.

Ὡς φάτο· τὸν δὲ παλῆρ ὀλοφύραλο θακρυχέοντα·

Αὐτίκα δ' ἡέρα μὲν σκέδασεν, κ' ἀπῶσεν ὀμίχλην·

Ἡέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσι φάανθη·

650

Καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·

Σκέπειο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, ἄψεν ἴδηαμ

Ζωὸν ἔτ' Ἀνίλοχον, μεγαθύμου Νέστορος υἱόν·

Ὀτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ δαΐφροσι θάσσον ἰούλα

Εἰπέην, ὅτι ρά οἱ πολλὸ φίλαί τε ὄλεθ' ἐταῖροι·

655

Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθησε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·

Βῆ δ' ἰέναι, ὡς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,

Ὅς' ἐπεὶ ἄρ' κεκάμησι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,

Οἶτε μιν ἐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῆλαρ ἐλέεδαμ,

Πάνουχοι· ἐγρήσσοιτες· ὁ δὲ, κρειῶν ἐραλίζων,

660

Ἰθύνει, ἀλλ' ἔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες

Ἀνίλοι αἴσσεσι λυγρῶν ἀπὸ χειρῶν,

Κατόμενά τε δεῖαί, τάς τε τρεῖς ἐσσύμενός περ·

Ἡῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·

- Ὡς ἀπὸ Παϊρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος 665
 Ἦῖε πόλλ' ἀέκων· ὠέρι γὰρ δῖε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
 Ἀργαλέεσσι πρὸ φόβοιο ἔλωσθ' ἀνδρῶσι λίποισιν·
 Πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσι κέλευεν·
 Αἴαντ', Ἀργείων ἠγήτορες, Μηριόνη τε,
 Νῦν τις ἐνηΐης Παϊροκλήος δειλοῖο 670
 Μνησάδω· πᾶσιν γὰρ ἐπίσαλο μείλιχος εἶνα
 Ζωὸς ἔων· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κισχάνει.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
 Πάλλισε παπλοῖνων, ὡς' ἀμετὸς, ὃν ῥά τε φασὶν
 Ὀξύταλον δέρκεσθαι ὑπερανίων πεπετηνῶν, 675
 Ὅν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πῶδας ταχὺς ἐκ ἔλαθε πλώξ,
 Θάμνω ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος· ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
 Ἔσσυτο, καὶ τέ μιν ὄκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
 Ὡς τότε σοὶ, Μενέλαε διοτρεφεές, ὅσσε φασινὼ
 Πάλλισε δινείδην, πολέων κατὰ ἔθνη ἐτάρτων, 680
 Εἴ περ Νέστορος υἱὸν ἔτι ζώνοντα ἴδοιο.
 Τὸν δὲ μάλ' αἴψ' ἐνόησε, μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
 Θαρσύνονθ' ἐτάρτες, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
 Ἀγχῆ δ' ἰσάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Ἀντίλοχ', εἶδ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφεές, ὄφρα πύθηαι 685
 Λυγρῆς ἀγγελίης, ἢ μὴ ὄφελλε γενέσθαι.
 Ἦδη μὲν σε καὶ αὐτὸν ὄτομαι εἰσορόωντα
 Γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
 Νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὄρις Ἀχαιῶν
 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ πῶθη Δαναοῖσι τέτυκται· 690
 Ἀλλὰ σύ γ' αἴψ' Ἀχιλῆϊ, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Εἰπεῖν, αἶκε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
 Γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δὲ κατέσυγε, μῦθον ἀκέσας·
 Δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τῷ δέ οἱ ὅσσε 695
 Δακρυόφιν πλῆθεεν, θαλερῆ δέ οἱ ἔχειο φωνή·
 Ἀλλ' ἔδ' ὡς Μενελάος ἐφημοσύνης ἀμέλησε·

Βῆ δὲ θείην, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἐταίρω
 Λαοδόκῳ, ὅς οἱ χερδὸν ἔστρεψε μόνυχασι ἵππων·
 Τὸν μὲν δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο, 700
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπει' ἀγγελέοντα.

Οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ἤθελε θυμὸς
 εἰρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
 Ἐπίλοχ'·, μεγάλη δὲ ποδῆ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
 ἄλλ' ὄγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν, 705
 Αὐτὸς δ' αὐτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·

Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἶθαρ δὲ προσηῦδα·
 Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα δοῆσιν,
 Ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· εἰδὲ μιν οἶω
 Νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἐκτορι δῖῳ· 710
 Οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς εἶων Τρώεσσι μάχοιτο.
 Ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 Ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνι' Αἴας· 715
 Πάντα καὶ ἄσσαν εἶπες, ἀγακλεές ὦ Μενέλαε·
 Ἀλλὰ σὺ μὲν, καὶ Μηριόνης, ὑποδύντε μάλ' ὄκα,
 Νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὀπίσσω
 Νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἐκτορι δῖῳ,
 Ἴσον θυμὸν ἔχοντες ὀμῶνυμοι, οἱ τὸ πάρος περ 720
 Μίμνομεν ὄξυν ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένουτες.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χερδόνος ἀγκάζοντο
 Ὑψὶ μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπίσθε
 Τρωϊκὸς, ὡς εἶδοντο νέκυν αἶροντας Ἀχαιῆς·
 Ἴθυσαν δὲ, κύνεσσιν εἰοικότες, οἷτ' ἐπὶ κάρῳ 725
 Βλημένῳ ἀΐξουσι πρὸ κέρων θρηγῆτων·

Ἔως μὲν γάρ τε θεῶσι, διαρραῖισαί μεμαῶτες·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται, ἀλκὴ πεποιθώς,
 Ἄψ τ' ἀνεχώρησαν, διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλ'·
 Ὡς Τρώες, εἰως μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο, 730

Νύσσοντες ξίφεσίν τε κ' ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μείλας ρεφθέλιε καὶ αὐτὸς
 Σταίησαν, τῶν δὲ τρέπελο χροῶς, ἔδέ τις ἔτλη
 Πρόσσω αἴξας, περὶ νεκρῶ δηριάαδαι.

ἌΩς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο 735

Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμ' ἄτάϊό σφιν
 Ἄγρι' ἢ ἤντε πῦρ, τό, τ' ἐπεσσύμενον, πτόλιν ἀνδρῶν

Ἄορμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἶκοι

Ἐν σέλαϊ μεγάλη· τὸ δ' ἐπιδρέμει ἴς ἀνέμοιο·

ἌΩς μὲν τοῖς ἵππων τε κ' ἀνδρῶν ἀχμηλιάων 740

Ἄζηχῆς ὄρουμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν.

Οἱ δ' ὄσθ' ἠμίονοι, κρατερὸν μὲν ἄμφιβαλόνηες,

Ἐλκωσ' ἐξ ὄρε' ἀπαπαλόεσσα ἀταρπὸν,

Ἄη δοκὸν, ἠὲ δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς

Τείρεθ' ὄμῃ καμάτῳ τε κ' ἰδρῶ σπευδόντεσσιν· 745

ἌΩς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον· αὐτὰρ ὀπίσθεν

Αἴαντ' ἰχανέτην, ὥσπερ πρῶν ἰχάνει ὕδωρ

Ἄλῆεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκῶς·

Ἄοσε κ' ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα

Ἄοχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόνον πεδίονδε τίθησι 750

Πλάζων, ἔδέ τί μιν δένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·

ἌΩς ἀεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω

Τρῶων· οἱ δ' ἄμ' ἔποιλο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιςα,

Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, κ' φαίδιμ' Ἐκτορ.

Τῶν δ' ὥσε ψαρῶν νεφ' ἐρχεται, ἠὲ κολοιῶν, 755

Οὔλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόνη

Κίρκον, ὃ, τε σρικεῖσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν·

ἌΩς ἄρ' ὑπ' Αἰνεία τε κ' Ἐκτορι κῆροι Ἀχαιῶν,

Οὔλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθηλο δὲ χάσμης,

Πολλὰ δὲ τεύχεα καλά πῆσον περὶ τ' ἀμφὶ τε τάφρον,

Φευγόντων Δαναῶν πολέμου δ' ἢ γίνετ' ἐρωή. 761

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Σ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

ἌΧΙΛΛΕΥ΄Σ τὸν Πατρόκλου θάνατον ἐπιγνὼς ὀδύρεται ἀνελθοῦσα δὲ ἡ
 Θέτις ἐκ τῆς Θαλάσσης, παρασφορεῖ αὐτὸν, καὶ παραινεῖ ἀπέχεσθαι
 τοῦ πολέμου, ἕως ἂν αὐτῷ ὅπλα κομίση παρὰ τοῦ Ἥφαιστου·
 κελυσάσης δὲ Ἥρας, ἀοπλῶ προσελθὼν ἐπὶ τὴν τάφρον,
 ἐπιφαίνεται τοῖς πολεμίοις, οἳ καὶ αὐτὸν ἐκπλαγέντες φεύγουσι· καὶ
 κατὰ τὴν φυγὴν πολλοὶ διαφθείρονται· τὰ δὲ τοῦ Πατρόκλου σῶμα
 διασώσαντες οἱ Μυρμιδόνες λένουσιν· Ἥφαιστῷ δὲ Ἀχιλλεῖ πανο-
 πλίαν κατασκευάζει.

ὍΠΛΟΠΟΙΙΑ.

Σίγμα, Θέτις Ἀχιλλῆϊ παρ' Ἥφαιστου φέρειν ὅπλα.

Ὡς οἱ μὲν μάργαντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἤλθε.
 Τὸν δ' εὖρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
 Τὰ φρονέοντ' ἐκὼ θυμὸν, ἃ δὴ τέλεσμένα ἦεν·
 Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμῶν·

ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὐτε κερηκομδῶντες Ἀχαιοὶ
 Νηυσὶν ἐπικλονέονται, ἀτυζόμενοι πεδίοιο ;
 Μὴ δὴ μοι τελέσῃσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
 ὦς πολέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι ἔειπε,
 Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἔτι ζώνῃσθε ἐμεῖο, 10
 Χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψειν φάσθε ἡελλίοιο.
 Ἥ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοίλιε ἄλκιμῃσθε υἱὸς,
 Σχέτλισθε· ἦτ' ἐκέλευον ἀπώσαμενον δήϊον πῦρ,
 Ἄψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μὴδ' Ἐκλορι ἴφι μάχεσθαι.
 Ἔως ὁ ταυθ' ὄρμανε κατὰ φρένα κὴ κατὰ θυμόν, 15
 Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυῶ Νέστορσθε υἱὸς,
 Δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν.
 ὦ μοι, Πηλέσθε υἱὲ δαΐφρονσθε, ἧ μάλα λυγρῆς
 Πεύσεα ἀγγελίης, ἧ μὴ ὄφελλε γενέσθαι.
 Κεῖται Πάτροκλσθε· νέκυσθε δὲ δὴ ἀμφιμάχονται 20
 Γυμνῶ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολσθε Ἐκτωρ.
 ὦς φάτο· τὸν δ' ἄχεσθε νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
 Ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν,
 Χεύαλο κακὴ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἦχυνε πρόσωπον·
 Νεκλαρέω δὲ χιλῶνι μέλαιν' ἀμφίζανέ τέφρη. 25
 Αὐτὸς δ' ἐν κοίησι μέγας μεγαλωσὶ τανυθεῖς
 Κεῖτο, φίλησι δὲ χερσὶ κόμην ἦχυνε δαΐζων.
 Δμωαὶ δ', ἄς Ἀχιλεὺς ληϊσσαλο, Πάτροκλός τε,
 Θυμόν ἀκηχέμενα μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
 Ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα· χερσὶ δὲ πᾶσαι 30
 Στήθεα πεπλήγοντο, λύθειν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάσθη.
 Ἀντίλοχσθε δ' ἐτέρωθεν ὀδύρειο, δάκρυα λείθων,
 Χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆσθε· ὁ δ' ἔστνε κυδάλιμον κῆρ·
 Δεΐδιε γὰρ μὴ λαμὸν ἀπολήξῃσι σιδήρω.
 Σμερδαλέον δ' ὤμωξεν· ἄκυσσε δὲ πόντια μήτηρ, 35
 Ἥμενη ἐν βένθεσσι ἀλός, παρὰ πᾶσι γέροντι,
 Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δὲ μιν ἀμφαγέροντο
 Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθεσθε ἀλός Νηρηίδες ἦσαν·

Ἐνδ' ἄρ' ἔην Γλαῦκη τε, Θάλειά τε, Κυμοδόκη τε,
 Νησαίη, Σπειώ τε, Θόη δ', Ἀλή τε βοῶπις, 40
 Κυμοδόη τε, ἢ Ἀκταίη, ἢ Λιμνώρεια,
 Καὶ Μελίτη, ἢ Ἴαγρα, ἢ Ἀμφιδόη, ἢ Ἀγαυή,
 Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρεσά τε, Δυναμένη τε,
 Δεξαμένη τε, ἢ Ἀμφινόμη, ἢ Καλλιάνειρα, 45
 Δωρίς, ἢ Πανόπη, ἢ ἀγακλαῖη Γαλάτεια,
 Νημέρτης τε, ἢ Ἀψεύδης, ἢ Καλλιάνασσα,
 Ἐνθα δὲ ἦν Κλυμένη, Ἴάνειρά τε, ἢ Ἴάνασσα,
 Μαῖρα, ἢ Ὠρείθυια, εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθειαι·
 Ἄλλα δ' αἰ κατὰ βένδ' ἄλως Νηρηίδες ἦσαν.
 Τῶν δὲ ἢ ἀργύφειον πλῆτο σπέ'· αἰ δ' ἅμα πᾶσαι 50
 Στήθεα πεπλήγοντο· Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·

Κλυτε, κασίγνηταμ Νηρηίδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
 Εἶδ' ἀκέεσαι, ὅσ' ἐμῶ ἔνι κήδεα θυμῶ.
 Ὡ μοι ἐγὼ δειλῆ, ὦ μοι δυσαριστοκεία,
 Ἥ τ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε, 55
 Ἐξοχον ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσ',
 Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γενῶ ἀλωῆς,
 Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω,
 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' ἐχ' ὑποδέξομαι αὐτίς
 Οἴκαδε νοσήσαντα, δόμον Πηληϊὸν εἶσω. 60
 Ὅφρα δέ μοι ζῶει ἢ ὄφρ' ἴδω φά' ἠελίοιο,
 Ἀχνηταί, εἰδέ τί οἱ δύναμαι χραισμηῆσαι ἴσα.
 Ἄλλ' εἴμ', ὄφρα ἴδω τε φίλον τέκ', ἢ δ' ἐπακέσω,
 Ὅ, τί μιν ἴκελο πένθ', ἀπο πτολέμοιο μένοντα.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέ'· αἰ δὲ, σὺν αὐτῇ 65
 Δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῆμα θαλάσσης
 Ῥήγυλο· ταῖ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίθωλον ἴκοντο,
 Ἀκλὴν εἰσανέβαλλον ἐπιχερῶ, ἔνθα θαμειαὶ
 Μυρμιδόνων εἰρύντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα.
 Τῶ δὲ βαρυγενάχοντι παρὶς αἶο πότνια μήτηρ, 70
 Ὅξυ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παυδὸς ἐοῖα·

Καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἱκέτο πένθος;

Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δὴ τοι τελέεσται

Ἐκ Διός, ὡς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὔχεο, χεῖρας ἀναχθῶν, 75

Πάντας ἐπὶ πρῶμνησιν ἀλήμενοι υἱας Ἀχαιῶν,

Σεῦ ἐπιδευομένους, παθεῖν τ' ἀεκήλια ἔργα.

Τὴν δὲ βαρυσενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Μῆτερ ἐμῆ, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπι' ἐξετέλεσσεν·

Ἄλλὰ τί μοι τῶν ἦδ', ἐπεὶ φίλ' ὦλεθ' ἑταῖρ', 80

Πάτροκλ'; τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἐταίρων,

Ἴσον ἐμῆ κεφαλῇ, τὸν ἀπώλεσα· τεύχεα δ' Ἐκίωρ

Δηῶσας ἀπέδυσσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,

Καλά· τὰ μὲν Πηληϊΐδεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,

Ἡμαῖι τῶ, ὅτε σὲ βροτῶ ἀνέρ' ἔμβαλον ἐυνῆ. 85

Ὡς ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μεῖ' ἀθανάτης ἀλίησι

Ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.

Νῦν δ' ἵνα ἢ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μύριον εἴη,

Παιδὸς ἀποφθιμένοιο· τὸν ἐχ' ὑποδέξασαι αὖτις

Οἴκαδε νοσήσαντ'· ἐπεὶ ἐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε 90

Ζῶειν, ἐδ' ἄνδρεςσι μελέμμενα, αἴκε μὴ Ἐκίωρ

Πρῶτ' ἐμῶ ὑπὸ δερὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσει,

Παιρόκλοιο δ' ἔλωρα Μεινοιιάδεω ἀποτίσει.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις καλαδακρυχέεσσα·

Ὠκύμορ' δὴ μοι, τέκ', ἔσσεαι, οἷ' ἀγορευεῖς· 95

Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειλα μεθ' Ἐκίωρα πότηρ' ἐτοῖμ'.

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ ἐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρω

Κτεινομένῳ ἐπαμῦνα· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης

Ἐφθιτ'· ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρεῆς ἀλκιῆρα γενέσθαι. 100

Νῦν δ' ἐπεὶ ἔνεομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

Οὐδέ τι Παιρόκλω γενόμεν φά', ἐδ' ἐτάροισι

Τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἐκίωρι οἴω·

Ἄλλ' ἡμαί παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθ' ἀρέρης,

- Τοῖϑ ἔων, οἱϑ ἔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιλῶνων 105
 Ἐν πολέμῳ· ἀγορῆ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι ἢ ἄλλοι·
 Ὡς ἔρις ἕκ τε θεῶν, ἕκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοισι,
 Καὶ χόλϑ, ὅς τ' ἐφείηκε πολύφρονά περ χαλεπήνοι·
 Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιϑ καταλαβομένοιο
 Ἀνδρῶν ἐν σήθεσσι ἀξέεται, ἤυτε καπνός· 110
 Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 Ἄλλὰ τὰ μὲν προσιεύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 Θυμὸν ἐνὶ σήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
 Νῦν δ' εἴμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλεσῆρα κιχέω
 Ἐκλορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅπποτε κεν δῆ 115
 Ζεὺς ἐδέλῃ τελέσαι· ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 Οὐδὲ γὰρ ἐδὲ βίη Ἡρακλῆϑ φύγε κῆρα,
 Ὅσπερ φίλιαϑ ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ἀνακτι,
 Ἄλλὰ ἐ μοῖρα δάμασσε ἢ ἀργαλέϑ χόλϑ Ἡρης.
 Ὡς ἢ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται, 120
 Κεῖσομ', ἐπεὶ κ' εἴδω· νῦν δὲ κλέϑ ἐδδλὸν ἀροίμην,
 Καὶ τινα Τρωϊάδων ἢ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,
 Ἀμφιέρεθσιν χερσὶ παρειάων ἀπαλάων
 Δάκρυ' ὁμορξαμένην, ἀδινὸν σοναχῆσαι ἐφείην·
 Γνοῖεν δ', ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμα. 125
 Μηδέ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέεσά περ· ἐδέ με πείσεις.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 Ναὶ δὴ τῷτό γε, τέκνον, ἐτήτυμον· ἐ κακὸν ἐσι,
 Τειρομένοισι ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
 Ἄλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχοντα, 130
 Χάλκεια, μαρμαίρουλα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἐκλωρ
 Αὐτὸς ἔχων ὁμοῖσιν ἀγάλλεται· ἐδέ ἐ φημι
 Δηρὸν ἐπαγλαῖϊδται, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
 Ἄλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσεο μῶλον Ἄρηος,
 Πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθεῖσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃαι. 135
 Ἡῶθεν γὰρ νεῦμαι, ἄμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
 Τεύχεα καλὰ φέρεσα παρ' Ἡφαίστιο ἀνακτις.

Ὦς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἐοῖο.
Καὶ σρεφθεῖσ', ἀλήσι κασιγνήτησι μετηύδα.

Ἵμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον, 140
Ὀφόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρὸς,
Καί οἱ πάντ' ἀγορεύσαί· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
Εἶμι παρ' Ἥφαισον κλυτολέχνην, αἶκ' ἐθέλῃσιν
Τίτ' ἐμῶ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.

Ὦς ἔφαθ'· αἱ δ' ὑπὸ κῆμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν.
Ἥ δ' αὖτ' Οὐλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα 146
Ἦεν, ὄφρα φίλῳ πατρὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκοι.
Τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίῳ ἀλαλητῶ ὑφ' Ἐκτορῶ ἀνδροφόνοιο
Φεύγουσες, νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο. 150

Οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἑυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆῳ.
Αὐτίς γάρ δὴ τὸν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι,
Ἐκτωρ τε, Πριάμοιο παῖς, φλογὶ ἔκελ ἀλκὴν.
Τρεῖς μὲν μιν μετόπιθε ποδῶν λάβε φαίδιμῳ Ἐκτορῳ, 155
Ἐλκόμενα μεμαῶς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὀμόκλα.
Τρεῖς δὲ δὴ Αἴαντες, θεῶν ἐπιειμένοι ἀλκὴν,
Νεκρῶ ἀπεσυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον ἀλκὴν πεποιθῶς,
Ἄλλοτ' ἐπόψασκε κατὰ μόδον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Στάσκει μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' ἐχάζετο πᾶμπαν. 160

Ὦς δ' ἀπὸ σώματι ἔτι λέοντ' ἄφωνα δύνανται
Ποιμένες ἀγραυλοὶ μέγα πεινάοντα δίδεδα.
Ὦς ῥα τὸν ἔκ ἐδύναντο δὴν Αἴαντε κορυζᾶ
Ἐκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκρῶ δειδίξασθαι.
Καὶ νῦν κεν εἰρυσσέν τε καὶ ἄσπελον ἦραλο κῦδῳ, 165
Εἰ μὴ Πηλείωνι ποδῶν ὤκεια Ἴρις

Ἀγγελῶ ἦλθε θέεσ' ἀπ' Ὀλύμπου θεῶν ἰδέσθαι,
Κρύβδαι Διὸς, ἄλλων τε θεῶν· περὶ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη.
Ἄγχῃ δ' ἰσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ὀρσεο, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν. 170

Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, ἔ εἴνεκα φύλοπις ἀγνή
 Ἔσηκε πρὸ νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκυσιν,
 Οἱ μὲν, ἀμυνόμενοι νέκυϑ περι τεθνεϊῶτϑ,
 Οἱ δὲ, ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἡγεμόεσσαν
 Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλισθὰ δὲ φαίδιμϑ Ἐκλῶρ 175

Ἐλκόμενα μέμονεν· κεφαλὴν δὲ ἐ θυμὸς ἀνώγει
 Πῆξασθ ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς·
 Ἄλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κείσο· σέβας δὲ σε θυμὸν ἰκέσθω,
 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
 Σοὶ λῶβη, αἶκεν τι νέκυς ἡχυμμένϑ ἔλθη. 180

Τὴν δ' ἡμεῖθεῖ ἔπειθ' ἀποδάρκης διϑ Ἀχιλλεύς·
 Ἴρι θεᾶ, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἤκε;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμϑ ὠκέα Ἴρις·
 Ἦσθ με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιλις·
 Οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγϑ, ἐδέ τις ἄλλϑ 185

Ἀθανάτων, οἱ Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκείνοι·
 Μήτηρ δ' ἔ με φίλη πρίν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,
 Πρίν γ' αὐτὴν ἐλθῆσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι 190
 Στεῦτο γὰρ Ἠφαίστιο πάρ' οἰσέμεν ἔνλεα καλά.

Ἄλλε δ' ἔ θησιν οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
 Εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκϑ Τελαμωνιάδαο.
 Ἄλλὰ κῆ αὐτὸς ὄγ', ἔλπομ', ἐνὶ πρῶτοισιν ὀμιλεῖ,
 Ἐλχεῖ δηϊόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντϑ. 195

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμϑ ὠκέα Ἴρις·
 Εὖ νυ κῆ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
 Ἄλλ' αὐτῶς ἐπὶ τάφρον ἰών, Τρώεσσι φάνηθι,
 Αἶκε σ' ὑποδδείσαντες ἀπόχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν 200
 Τειρόμενοι· ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.

Ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἶπῆσθ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ὤρθη Διὶ φίλϑ· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη

- Ἔομοις ἰφθίμοισι βάλ' ἀγίδα δυστανόεσαν·
 Ἄμφι δέ οἱ κεφαλῇ νείθε' ἔεφε δία θεάων 205
 Χρύσειον, ἐκ δ' αὐτῆ δάμει φλόγα παμφανόωσαν.
 Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστει' αἰθέρ' ἵκηται
 Τηλόθεν ἐκ νήσῃ, τὴν δῆϊοι ἀμφιμάχονται,
 Οἴτε πανημέριοι συγερωὶ κρίνονται ἄρηϊ
 Ἄστει' ἐκ σφελέρῃ· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι 210
 Πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
 Γίγνεται αἴσσοισα, περικλιόνεσσιν ιδέσθαι,
 Αἶκεν πως σὺν νηυσὶν ἄρως ἀλκίῃρας ἴκωνται·
 Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆ' κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἴκανε.
 Στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχε' εὐ' ἐς Ἀχαιῶς 215
 Μίσγελο· μῆρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφελμῆν.
 Ἐνθα σὰς ἦυσ'· ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 Φθέγγεατ'· ἀτὰρ Τρῶεσσιν ἐν ἄσπελον ὤρσε κυδοιμόν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγγε
 Ἄστυ περιπλομένων δηῖων ὑπὸ θυμωραϊσέων· 220
 Ὡς τότε ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.
 Οἱ δ' ὡς ἔν ἄϊον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
 Ἄψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῶ.
 Ἠνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάμαλον πῶρ 225
 Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμῃ Πηλεΐων
 Δαδόμενον· τὸ δ' ἔδαμει θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τρεῖς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖ' Ἀχιλλεύς·
 Τρεῖς δ' ἐκυκλήθησαν Τρῶες κλειοὶ τ' ἐπίκεροι.
 Ἐνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι 230
 Ἄμφι σφοῖς ὄχεεσσι καὶ ἔγχεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες,
 Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσαν ἐταῖροι
 Μυθόμενοι· μετὰ δὲ σφι ποδύκῃς εἶπετ' Ἀχιλλεύς,
 Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πριστὸν ἐταῖρον 235
 Κείμενον ἐν φερέτρῳ, δεδαίγμενον ὀξείῃ χαλκῶ.

Τόν ῥ' ἦτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν κὶ ὄχεσφιν
Ἔς πόλεμον, ἐδ' αὖτις ἐδέξατο νοσήσαντα.

Ἡέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
Πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοᾶς ἀέκοντα νέεσθαι· 240

Ἡέλιος μὲν ἔδυσσε, παύσαντο δὲ δίοι Ἀχαιοὶ
Φυλόπιδος κρατερῆς κὶ ὁμοίῃσιν πολέμοιο.

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν, ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
Χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους·

Ἔς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέεσθαι· 245
Ὀρδῶν δ' ἐσαότων ἀγορὴ γένητ', ἐδέ τις ἔτλη

Ἐξεσθαι· πάλλας γὰρ ἔχε τρόμος, ἕνεκ' Ἀχιλλεύς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἀπέπαυ' ἀλεγεινῆς.

Τοῖσι δὲ Πηλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
Πανδοίδης· ὁ γὰρ αἶψα πρόσσω κὶ ὀπίσσω· 250

Ἐκλογὴ δ' ἦεν ἐταῖρος, ἱῆ δ' ἐν νυκτὶ γέγονε.

Ἄλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχρῃ πολλὸν ἐνίκα·
Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο κὶ μελέειπεν·

Ἄμφι μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
Ἄσυδε νῦν ἵεναι, μὴ μίμνειν ἡῶ δῖαν· 255

Ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν· ἐκάς δ' ἀπὸ τείχεος εἰμέν.

Ὅσρα μὲν ἔτ' ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνισσι δῖω,
Τόσρα δὲ βῆτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί.

Χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε δοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
Ἐλπόμενος νῆας γ' αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας· 260

Νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα·

Ὅϊός κ' ἐκείνῃσιν ὑπέρβιός, ἐκ ἐδελέησει

Μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅδι περὶ Τρῶες κὶ Ἀχαιοί

Ἐν μέσῳ ἀμφοτέρω μιν Ἄρηος δαΐονται,
Ἄλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται, ἠδὲ γυναμῶν. 265

Ἄλλ' ἴομεν περὶ ἄστυ, πίδαξέ μοι· ὦδε γὰρ ἔστα·

Νῦν μὲν γούρ' ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα

Ἀμφοτέρω· εἰ δ' ἄμμε κινηθήσεται ἐνθάδ' ἐόυλας

Αὔριον ὀρμηδαῖς σὺν τεύχεσιν, εὖ γύ τις αὐτὸν

Γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἰρήν, 270
 Ὅς κε φύγη· πολλὰς δὲ κύνας ἢ γῦπες ἔδονταί·
 Τρώων· αἱ γὰρ δὴ μοι ἀπ' ἕαίῳ ὤδε γένοιτο·
 Εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πειδώμεθα, κηδόμενοι περ,
 Νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ θένῃ ἔχομεν, ἄστυ δὲ πύργοι,
 Ὑψηλαί τε πύλαι, σανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι 275
 Μακρὰι, εὐξέσοι, ἐξευγμέναι εἰρύσσονται.
 Πρῶτ' δ' ὑπ' ἠοῖοι σὺν τεύχεσσι θωρηχθέντες
 Στησόμεθ' ἀμπύργους· τῶ δ' ἄλγιον, αἶκ' ἐθέλησιν,
 Ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεσσι ἄμμι μάχεσθαι.
 Ἄστυ πάλιν εἰς' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους 280
 Παντοῖσι δρόμοι ἄστυ ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων.
 Εἴσω δ' ἔμιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσσει,
 Οὐδέ ποῖ ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνας ἀργοὶ ἔδονται.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἐκκλωρ·
 Πηλυδάμα, σὺ μὲν ἔκ' ἐτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις, 285
 Ὅς κέλεαι κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὐτίς ἰόντας.
 Ἦ ἔπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἐνδοθι πύργων;
 Πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πτόλιν μέροπες ἄνδρωποι
 Πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·
 Νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά· 290
 Πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην ἢ Μηονίην ἐρασεινήν
 Κτήματα περνάμεν ἴκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς·
 Νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνος πᾶς ἀγκυλομήτεω
 Κῦδ' ἀρέδ' ἐπὶ νησὶ, θαλάσση τ' ἔλσασ' Ἀχαιῶς,
 Νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ· 295
 Οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπέσεται· ἔγωγ' ἐάσω.
 Ἄλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειδώμεθα πάντες.
 Νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
 Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, ἢ ἐγγρήγορθε ἕκαστ'·
 Τρώων δ' ὅς κλειάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει, 300
 Συλλέξας, λαοῖσι δότω καλαθημοδογῆσασα,
 Τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν, ἢ περ' Ἀχαιῶς.

Πρωὶ δ' ὑπ' ἠοίοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν ἄρηα.

Εἰ δ' ἔτεόν παρα ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς, 305

Ἄλγιον, αἶκ' ἐθέλησι, τῷ ἔσσεται· ἔ μιν ἔγωγε
 Φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 Στήσομαι· ἢ κε φέρησι μέγα κράτος, ἢ κε φεροίμην·
 Ζυγὸς Ἐνυάλιος, καὶ τε κλανέονλα καλέκλα.

Ὡς ἔκλωε ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν, 310

Νήπιοι· ἐκ γάρ σφεων φρένας εἶλετο Παλλὰς Ἀθήνη·

Ἐκλορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόωνι,
 Πελοδάμανι δ' ἄρ' ἔτις, ὃς ἐδὴλὴν φράζετο βελήν.

Δόρπον ἔπειθ' εἶλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

Παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεσενάχοντο γοῶντες· 315

Τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινῆ ἐξῆρχε γόοιο,

Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους δέμεντος σήδεσσιν ἑταίρου,

Πυκνὰ μάλα σενάχων· ὥσπερ λῆϊς ἠϋγένειος,

Ὡ ρά θ' ὑπὸ σκύμνης ἔλαφιβόλοισι ἀρπάσῃ ἀνήρ

Ἰλῆς ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνηται ὕστερος ἐλθὼν· 320

Πολλὰ δέ τ' ἄγχε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέροισι ἰχνί' ἐρευνῶν,

Εἶποδεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δορυμὸς χόλοισι ἀρεῖ.

Ὡς ὁ βαρυσενάχων μελεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·

ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἐκβαλον ἡματι κείνῳ,

Θαρσύνων ἦρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισι· 325

Φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόσεια περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,

Ἴλιον ἐκπέρσανλα, λαχόνλα τε ληϊδὸσσι αἴσαν.

Ἄλλ' ἔ Ζεὺς ἀνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·

Ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι

Αὐτῆ ἐνὶ Τροίῃ· ἐπεὶ ἐδέ με νοσήσανλα 330

Δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς,

Οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτῆ γαῖα καθέξει.

Νῦν δ' ἐπεὶ ἔν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἶμι' ὑπὸ γαῖαν,

Οὐ σε πρὶν κλισιῶ, πρὶν γ' Ἐκλοροσσι ἐνθάδ' ἐνεῖκαμ

Τεύχεα ἢ κεφαλὴν μεγαθύμου σείο φονῆος· 335

Δώδεκα δὲ προπάρειθε πυρῆς ἀποδειρολόμησα
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κλαμένοιο χολωθεῖς.

Τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσασα αὐτως·

Ἄμφι δέ σε Τρῶαί κ' Ἰ Δαρδανίδες βαθύκολποι

Κλαύσονται, νύκτας τε κ' ἡμέαια δακρυχέεσσα· 340

Τὰς αὐτοὶ καμόμεεδα, βίηφί τε θυρί τε μακρῶ,

Πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.

Ὡς εἰπὼν, ἐτάροισιν ἐκέκλειο δῖος Ἀχιλλεὺς,

Ἄμφι πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιζα

Πάτροκλον λάσειαν ἄπο βρότον ἀματόεντα. 345

Οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴσασαν ἐν πυρὶ κηλέω,

Ἐν δ' ἄρ' ἔχευαν ὕδωρ· ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόνηες·

Γάστρην μὲν τρίποδ' πῦρ ἄμφεπε, θέρμελο δ' ὕδωρ·

Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσειν ὕδωρ ἐνὶ ἡνοπι χαλκῶ,

Καὶ τότε δὴ λῶσαν τε, κ' ἤλειψαν λίπ' ἐλαίω· 350

Ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφαί' ἐννεώροιο·

Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν

Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς· καθύπερθε δὲ, φάρσει λευκῶ.

Παννύχιοι μὲν ἔπειτα ποδας ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλλῆα

Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεσενάχοντο γοῶντες. 355

Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην, ἄλοχόν τε·

Ἐπρηξας κ' ἔπειτα, βοῶπις, πόντια Ἥρη,

Ἀνσήσασ' Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· ἦ ρά νυ σεῖο

Ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πόντια Ἥρη· 360

Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;

Καὶ μὲν δὴ πῶς τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέεσσα,

Ὅσπερ θνητός τ' ἐστὶ, κ' ἐ τόσα μῆδεα οἶδε·

Πῶς δὴ ἔγωγ', ἢ φημὶ θεάων ἔμμεν' ἀρίστη,

Ἄμφότερον, γενεῆ τε, κ' ἕνεκα σὴ παράκοιλις 365

Κέκλημα, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,

Οὐκ ὄφελον Τρῶεσσι κοίεσσαμένη κακὰ ράψαι;

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·

Ἡφαίστος δ' ἱκανὴ δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
 Αφδίλον, ἄσπερέναια, μελαπρεπέ' ἀθανάτοισι, 370
 Χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο Κυλλοποδίων.
 Τὸν δ' εὖρ' ἰδρώονια, ἐλισσόμενον περὶ φύσας,
 Σπεύδονια· τρίποδας γὰρ εἴκοσι πάντας ἔτευχεν,
 Ἐσάμενα περὶ τοῖχον εὔσαδέῃ μεγάροιο.
 Χρῦσεα δέ σφ' ὑπο κύκλα ἐκάσφω πυθμένι θῆκεν, 375
 Ὅφρα οἱ αὐτόμαλοι θεῖον δυσαίαιτ' ἀγῶνα,
 Ἥδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Οἱ δ' ἦτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλῃ, ἕαια δ' ἔπω
 Δαυδάλεα προσέκειλο, τὰ ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμές·
 Ὅφρ' ὄγε ταῦτ' ἐπονείτο ἰδυίησι πρᾶπίδεσσι, 380
 Τόφρα οἱ ἐλύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
 Τὴν δὲ ἶδε προμολῆσα Χάρις λιπαροκρήδεμνῃ
 Καλῆ, τὴν ὤπυιε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπῃ τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Τίπτε, Θέτις τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ, 385
 Αἰδοίη τε φίλη τε; πᾶρ ῥ' γε μὲν ἔτι θαμίζεις·
 Ἄλλ' ἔπεο προτέρω· ἵνα τοι πᾶρ ξείνια θεῖω.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα, πρὸσω ἄγε δῖα θεάων·
 Τὴν μὲν ἔπειλα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνον ἀργυροήλε, 390
 Καλῆ, δαυδάλεα· ὑπὸ δὲ θρήνου ποσὶν ἦεν·
 Κέκλειο δ' Ἡφαιστον κλυτολέχνην, εἶπέ τε μῦθον·
 Ἡφαιστε, πρόμολ' ὦδε, Θέτις νύ τι σεῖο χαλίζεις.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειλα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 Ἥ ῥά νύ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
 Ἥ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγῃ ἀφίκετο τῆλε πεσόνια, 395
 Μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδῃ, ἣ μ' ἐθέλεσκε
 Κρύψαι χωλὸν ἐόνια· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῶ,
 Εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
 Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀφορρῶος Ὠκεανοῖο.
 Τῆσι πᾶρ' εἰνάειες χάλκεον δαίδαλα πολλὰ, 400
 Πόρπας τε, γναμπιάς δ' ἑλικας, κάλυκας τε, καὶ ὄρμεις,

Ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ρόϙ Ὠκεανοῖο

Ἄφρῳ μορμύρων ῥέεν ἄσπειϙ· ἐδέ τις ἄλλϙ

Ἦδεεν, ἔτε θεῶν, ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων,

Ἄλλὰ θετίς τε, ἢ Εὐρυνόμη ἔσαν, αἶ μ' ἐσάωσαν. 405

Ἦ νῦν ἡμέτερον δόμον ἦκει· τῷ με μάλα χρεῶ

Πάντα θετί καλλιπλοκάμῳ ζῳάγρια τίνειν.

Ἄλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράδες ξεινήϊα καλά,

Ὅφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι, ὅπλα τε πάντα.

Ἦ, ἢ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλῳρ αἰήλον ἀνέστη, 410

Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαϊ ῥῳόνιλο ἀραμαί.

Φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρῶς, ὅπλα τε πάντα

Λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξαίῳ, τοῖς ἐπονῆϊτο·

Σπόδ' ἄμφι πρῶσωπα, ἢ ἄμφω χεῖρ', ἀπομόρβινυ,

Αὐχένα τε σιβαρὸν, ἢ σήθεα λαχινήνῳ. 415

Δῦ δὲ χιτῶν· ἔλε δὲ σκῆπτρον παχύ· βῆ δὲ δύραζε

Χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥῳόνιλο ἀνακί,

Χρῦσεια, ζῳῆσι νεήνισιν εἰοικυῖα.

Τῆς ἐν μὲν νόϙ ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ ἢ αὐδῆ,

Καὶ θένϙ, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴσασιν. 420

Αἰ μὲν, ὑπαδα ἀνακίϙ ἐποίπνου· αὐτὰρ ὁ ἔρρων,

Πλησίον, ἔνθα θετίς περ, ἐπὶ θρόνῳ ἴζε φαεινῶ,

Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χεῖρὶ, ἐπϙ τ' ἔφα', ἔκ τ' ὀνόμαζε·

Τίπτε, θετί ταυῦπεπτε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ,

Αἰδοίη τε, φίλη τε; πάρϙ γε μὲν ἔτι θαμίξεις. 425

Αὐδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνωγεν,

Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, ἢ εἰ τελελεσμένον ἐσί.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θετίς καταδακρυχέεσα·

Ἦφας', ἢ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαί εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,

Τοσσάδ' ἐνὶ φρεσίν ἦσιν ἀνέχείῳ κήδεα λυγρὰ, 430

Ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;

Ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσειν,

Διακίδῃ Πηλῆϊ, ἢ ἔτλην ἀνέρϙ εὐνήν,

Πολλὰ μάλ' ἐκ ἐθέλεσα· ὁ μὲν δὲ γῆραῖ λυγρῶ

Καίται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένῳ· ἄλλα δέ μοι νῦν. 435
 Υἱὸν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε, τραφέμεν τε,
 Ἐξοχον ἠρώων, ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσῳ·
 Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γενῶ ἀλωῆς,
 Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω,
 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' ἐχ' ὑποδέξομαι αὐτίς 440
 Οἴκαδε νοσήσαντα, δόμον Πηληϊὸν εἶσω·
 Ὅφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάῳ ἠελίοιο,
 Ἀχρυταί, ἐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμηῆσαι ἴῶσα.
 Κέρην ἦν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἴες Ἀχαιῶν,
 Τὴν ἄψ' ἐκ χειρῶν ἔλελο κρείων Ἀγαμέμνων. 445
 Ἦτοι ὃ τῆς ἀχέων, φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶς
 Τρῶες ἐπὶ πρῦμνησιν εἴειλον, ἐδὲ δύραζε
 Εἶων ἐξιέναι· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
 Ἐνθ' αὐτὸς μὲν ἔπει' ἠήναλο λοιγὸν ἀμῦναι. 450
 Αὐτὰρ ὃ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἀ τεύχεα ἔσσε,
 Πέμπει δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὕπασσε.
 Πᾶν δ' ἤμαρ μάραντο ὑπὲρ Σκαίῃσι πύλῃσι·
 Καὶ νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων,
 Πολλὰ κακὰ ῥέξαντα, Μενoitίῃ ἀλκιμον υἱὸν, 455
 Ἐκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἐκτορι κῦδῳ ἔδωκε.
 Τῆνεκα νῦν τὰ σὰ γέναθ' ἰκάνομαι, αἴκ' ἐθέλησθα
 Υἱ' ἐμῶ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα, καὶ τρυφάλειαν,
 Καὶ καλάς κνημίδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
 Καὶ δῶρηχ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπόλεσε πωιδὸς ἐταῦρῳ, 460
 Τρωσὶ δαμείς· ὃ δὲ κῆται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόνηων.
 Αἶ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέῳ ᾧδε δυναάμην
 Νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρῳ ἀνὸς ἰκάνοι· 465
 Ὡς οἱ τεύχεα καλά παρέσσεται, οἷά τις αὐτε
 Ἀνδρῶπων πολέων θανμάσσεται, ὅς κεν ἴδῃται.

Ὡς εἰπὼν, τὴν μὲν λίπεν αὐτῆ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
 Τὰς δ' ἔς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι·
 Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἴκοσι πᾶσαι ἐφύσων, 470
 Πανλοῖνν εὐπρησον αὐτμῆν ἐξανείσαι,

Ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὐτε,
 Ὅπως Ἥφαισός τ' ἐθέλοι ἢ ἔργον ἀνοῖο.

Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασσίτερόν τε,
 Καὶ χρυσὸν τιμῆντα, ἢ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα 475
 Θῆκεν ἐν ἀκροθέτῳ μέγαν ἄκμονα· γέντο δὲ χειρὶ
 Ῥαισιῆρα κρατερὸν, ἐτέρηφι δὲ γέντο πυργάγρην.

Ποίει δὲ πρῶτιςα σάκεσσι μέγα τε, σιβαρόν τε,
 Πάνλοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἀνλυγα βάλλε φαεινὴν,
 Τρίπλακα, μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα· 480
 Πέντε δ' ἄρ' αὐτῆ ἔσαν σάκεσσι πύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 Ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυήσι πωραπίδεσσι.

Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' ἔβανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
 Ἥελιόν τ' ἀκάμαντα, σελήνην τε πλῆθυσαν, 485
 Ἐν δὲ τὰ τέτρεα πάντα, τὰ τ' ἔβανός ἐσεφάνωται,

Πληϊάδας δ', Ἰάδασ τε, τό, τε Δείῃσσι Ὀρίωνσσι,

Ἄρκιον δ', ἣν ἢ ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέεσσι,

Ἥ τ' αὐτῆ σρέφεται, καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει·

Οἷη δ' ἄμμορός ἐσι λοσιρῶν Ὀκεανοῖο.

Ἐν δὲ δύο ποιήσε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων 490

Καλὰς· ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν, εἰλαπίνας τε·

Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπολαμπομενάων,

Ἥγινεον ἀνὰ ἄστρ'· πολλὺς δ' ὑμέναισσι ὀρώρει·

Κῆροι δ' ὀρχησῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν

Αὐλοὶ, φόρμιγγές τε βοῆν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες 495

Ἰθάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάσῃ.

Λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἐνθα δὲ νείκεσσι

Ὀρώρει· δύο δ' ἄνδρες ἐνεΐκεον εἵνεκα ποιιῆς

Ἄνδρὸς ἀποφθιμένου· ὁ μὲν εὐχέσσο, πάντι ἀποδῆναι,

Δῆμῳ πωραΐσκων· ὁ δ' ἀναΐκεσσο, μὴτ' ἐν ἐλέσθαι. 500

Ἄμφω δ' ἰέδην ἐπὶ ἴσορι παῖραρ ἐλέδαμ·
 Λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον, ἀμφὶς ἀρωγοὶ
 Κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
 Ἔϊατ' ἐπὶ ξεσοῖσι λίθοις, ἰερῶ ἐνὶ κύκλω·
 Σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφώνων· 505
 Τοῖσιν ἔπειτ' ἦισσον, ἀμοιβηδὶς δ' ἐδίκαζον.
 Καῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
 Τῶ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύνταλα εἶπη.
 Τὴν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἶατο λαῶν,
 Τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δὲ σφισιν ἦνδανε βελλή, 510
 Ἥε διαπραθέειν· ἢ ἀνδιχα πάντα δάσαοθα
 Κτῆσιν, ὅσην πτολίεθρον ἐπήραλον ἐντὸς ἔεργει.
 Οἱ δ' ἔπω παίδοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσοντο.
 Τεῖχ' ὦ μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλα, καὶ νήπια τέκνα,
 Ῥύατ', ἐξεσαότες, μετὰ δ' ἀνέρες, ὅς ἔχε γῆρας. 515
 Οἱ δ' ἴσαν· ἤρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 Ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἶματα ἔδην,
 Καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεῶ περ,
 Ἄμφις ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαμ, 520
 Ἐν ποταμῶ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βολοῖσιν,
 Ἐνθ' ἄρα τοί γ' ἴζοντ', εἰλυμένοι αἶθοπι χαλκῶ.
 Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύο σκοποὶ εἶατο λαῶν,
 Δέγμενοι, ὁππότε μῆλα ἰδοῖατο καὶ ἔλικας βῆς.
 Οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύο δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες, 525
 Τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' ἔτι προνόησαν.
 Οἱ μὲν τὰ προῖδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
 Τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πῶεα καλὰ
 Ἀργευνῶν ὄτων· κλισίον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
 Οἱ δ' ὡς ἔν ἐπύθοντο πολλὸν κέλαδον παρὰ βεσίν, 530
 Ἰγῶν προπάροικε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
 Βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον· αἶψα δ' ἴκοντο.
 Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,

Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐσχέησιν·
 Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλειον, ἐν δ' ὀλοὴ Κῆρ, 535

Ἄλλον ζῶν ἐχουσα νεέταλον, ἄλλον ἄβιον,

Ἄλλον τεθνεῖῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖιν.

Εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν·

Ὀμίλειον δ', ὥσε ζῶν βροτοῖ, ἠδ' ἐμάχοντο,

Νεκρὸς τ' ἀλλήλων ἔρουσιν καταθνεῖῶτας. 540

Ἐν δ' ἐτίθει νεῖον μαλακῆν, πείειραν ἄρθεραν,

Εὐρεῖαν, τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροῖῆρες ἐν αὐτῇ

Ζεύγεα δινεύουτες ἐλάσσειον ἔνθα κ' ἔνθα.

Οἱ δ' ὀπότε σρέψαντες ἰκοῖαλο τέλοςον ἀρέρης,

Τοῖσι δ' ἔπει' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέεσσι οἶνον 545

Δόσκειν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ σρέψασκον ἀν' ὄγμους,

Ἰέμενοι νεῖοιο βαθείης τέλοςον ἰκέσθαι·

Ἡ δὲ μελαίνει' ὀπίσθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐώκει,

Χρυσείη περ ἐῖσα· τὸ δὲ περὶ θαῦμ' ἐτέτυκτο.

Ἐν δ' ἐτίθει τέμενον βαθυλήϊον· ἔνθα δ' ἔριδοι 550

Ἦμων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἐχούσας·

Δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄσμον ἐπήτριμα πῖπλον ἔραζε,

Ἄλλα δ' ἀμαλλοδεῖῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο.

Τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδεῖῆρες ἐφέσασαν· αὐτὰρ ὀπίσθε,

Παῖδες δραγματεύουσαι, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέρουσαι, 555

Ἀσπερχές παρῆχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ

Σκῆπτρον ἔχων ἐσήκει ἐπ' ὄγμους γηθόσυνον κῆρ.

Κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο,

Βῆν δ' ἰρεύσαντες μέγαν, ἀμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες

Δαῖπνον ἐρίθοισιν, λεύκ' ἀλφίλα πολλὰ πάλυνον. 560

Ἐν δ' ἐτίθει σαφυλῆσι μέγα βρήθησαν ἀλωήν,

Καλὴν, χρυσείην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν·

Ἐσήκει δὲ κάμαξι διαμπερές ἀργυρέησιν.

Ἀμφὶ δὲ, κυανέην κάπειον, περὶ δ' ἔρκον ἔλασσε

Κασσιέρεσσι· μία δ' οἷα ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν, 565

Τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγῶμεν ἀλωήν.

Παρθενικὰ δὲ κὺ ἠΐθεοι, ἀταλά φρονέουσαι,
Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.

Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ
Ἰμερθεὺν κιδάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε

570

Λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσουσαι ὀμαρτή
Μολπῇ τ' ἰὺγμῶ τε, ποσὶ σκαίρουσαι ἔποντο.

Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὄρθοκραϊράων·
Αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τελεύχαιο, κασσιλέεσ τε,

Μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἔπεσσεύοντο νομόνδε
Πὰρ ποταμὸν κελάδοινα, περὶ ῥοδανὸν δονακῆα·

575

Χρῦσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐσιχόωντο βόεσσι

Τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνας πόδας ἀργοὶ ἔποντο.

Σμερδαλέω δὲ λέοντι δὺ ἐν πρώτῃσι βόεσσι

Ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ, μακρὰ μεμυκῶς

580

Ἐλκελο· τὸν δὲ κύνας μετεκίαθον, ἠδ' ἀΐζοι.

Τὼ μὲν ἀναρρήξαντι βοὸς μέγαλοιο βοείην,

Ἐγκαλα κὺ μέλαν αἶμα λαφύσσειον· οἱ δὲ νομῆες

Αὐτως ἐνδίσσαν, ταχέας κύνας ὀτρύνουσαι.

Οἱ δ' ἦτοι δακέειν μὲν ἀπειρωπῶντο λεόντων,

585

Ἰγάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκλειον, ἔκ τ' ἀλέοντο.

Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις

Ἐν καλῇ βήσση μέγαν οἶων ἀργεννάων,

Σταδμῆς τε, κλισίας τε κλήρεφέας, ἰδὲ σηκῆς.

Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις, 590

Τῷ ἴκελον, οἶόν ποτ' ἐνὶ Κνωσσῶ ἑυραῖῃ

Δαίδαλῳ ἠσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.

Ἐνθα μὲν ἠΐθεοι κὺ παρθένοι ἀλφεισίβοια

Ἦρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῶ χεῖρας ἔχουσαι·

Τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας

595

Εἶατο ἐυνήτες, ἦκα σίλβουσαι ἐλάω·

Καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς σεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχάρας

Εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.

Οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισημένοισι πόδεσσι

Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν 600

Ἐζόμεν' κεραμεὺς πειρήσεται, αἶκε δέησιν·

Ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ σίχας ἀλλήλοισι.

Πολλὸς δ' ἡμερόεντα χορὸν περιΐσαθ' ὄμιλ'

Τεργόμενοι· δοιῶ δὲ κυβισήηρε κατ' αὐτῆς

Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευσον κατὰ μέσσης.

605

Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα δέν' Ὀκεανοῖο,

Ἄνλυχα πὰρ πυμάτην σάλε' πύκα ποιηλοῖο.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε σάκ' μέγα τε σιβαρόν τε,

Τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαινότερον πυρὸς αὐγῆς.

Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρῆν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,

610

Καλῆν, δαυδαλέην· ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἤκε·

Τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἐανῆ κασσιτέροιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πᾶνδ' ὄπλα κάμε κλυτὸς Ἀμφιγυῆεις,

Μητρὸς Ἀχιλλῆ' θῆκε προπάροιδεν αἰείρας·

Ἥ δ', ἴρηξ ὡς, ἄλλο κατ' Οὐλύμπε νιφόνει',

615

Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίσιοιο φέρβσα.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Τ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΘΕΤΙΔΟΣ κομισάσης Ἀχιλλεῖ τὰ ὄπλα παρὰ Ἡφαίστου, συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν τὰς Ἑλληνας ὁ ἦρως, ἀπόρρησιν ποιῆται τῆς μῆνιδος, καὶ λαμβάνει τὰ δῶρα, ἅπερ αὐτῷ Ἀγαμέμνων δώσειν ὑπέσχετο. Τροφὴν δὲ ἀνελομένων ἐκείνων, αὐτὸς ἄσιτος διαμείνας ὀπλίζεται, καὶ στρατίαν ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον· ὁ δὲ ὕστερος τῶν ἵππων αὐτῷ Ξάνθος τὴν ἐσομένην αὐτῷ ἀναίρεσιν καταμανθρεύεται· ὃ καὶ ἐπιπλήττει.

ΜΗΝΙΔΟΣ ἈΠΟΡΡΗΣΙΣ.

Ταῦ δ' ἀπέληγε χόλοιο, καὶ ἔκθορε δῖος Ἀχιλλεύς.

Ἴη δ' ἔσ νῆας ἴκανε, θεῶ πάρα δῶρα φέρουσα·
Ἐῶρε δὲ Πατρόκλω περικείμενον ὄν φίλον υἱόν,
Κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι

Μύρονδ'· ἢ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεῶν,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπ' τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Τέκνον ἐμὸν, τῆτον μὲν ἑάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 Κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·

Τύνη δ' Ἐφραίσοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο, 10
 Καλὰ μάλ', οἷ' ἔπω τις ἀνὴρ ὅμοιοσι φόρησεν.

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε
 Πρόσθεν Ἀχιλλῆ'· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.

Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμ', ἔδέ τις ἔτλη 15
 Ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

Ὡς εἶδ', ὥς μιν μάλλον ἔδου χόλ'. ἐν δέ οἱ ὄσσε
 Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὡσεὶ σέλας, ἐξεφάανθεν·

Τέρπειο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεῖα ἀγλαὰ δῶρα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσιν ἐτάρπειο, δαίδαλα λεύσσων,
 Αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεσσα προσηύδα· 20

Μῆτερ ἐμῆ, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρην, οἷ' ἐπιεικὲς
 Ἔργ' ἔμειν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·

Νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Δαίδω, μή μοι τόφρα Μενοίλιε ἀλκιμον υἱὸν

Μυῖα καδδῦσαι κατὰ χαλκολύπης ὠτειλᾶς 25
 Εὐλὰς ἐλγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν·

Ἐκ δ' αἰὼν πέφαται, κατὰ δὲ χροῖα πάντα σαπίη.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·

Τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόνην· 30
 Τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα

Μυίας, αἶ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.

Ἦν περ γὰρ κεῖται γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
 Αἰεὶ τῶδ' ἔσαι χροῦς ἔμπροσθεν, ἢ καὶ ἀρείων·

Ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρωας Ἀχαιῶς,
 Μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν, 35

Αἰψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσσο δ' ἀλκήν.

Ὡς ἄρα φωνήσασα, μέν' πολυθαρσὲς ἐνήκε·

Παιρόκλω δ' αὐτ' ἀμβροσίην καὶ νέκλας ἐρυσθρόν

Στάξῃ κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χροῦς ἔμπεδῷ εἴη.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης διῷ Ἀχιλλεύς, 40
 Σμερδαλέα ἰάχων, ὤρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιῆς.
 Καί ῥ' οἴπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
 Οἳ τε κυβερνῆται, καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν,
 Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες·
 Καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορῆν ἴσαν, ἔνεκ' Ἀχιλλεύς 45
 Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἀπέπαυ' ἀλεγεινῆς.
 Τῷ δὲ δύο σκάζοντι βέτην Ἄρεῷ θεράποιε,
 Τυδείδης τε μενεπλόλεμῷ, καὶ διῷ Ὀδυσσεύς,
 Ἐλχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρὰ·
 Καδδὲ μετὰ πρώτη ἀγορῇ ἴζοντο κίουτες. 50
 Αὐτὰρ ὁ δευταῖῳ ἦλθεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Ἐλκῷ ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 Οὔτα Κρόων Ἀλτηνοριδῆς χαλκήρεϊ δαεί.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίδησαν Ἀχαιοί,
 Τοῖσι δ' ἀνισάμενῳ μελέφῃ πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς· 55
 Ἄτρεΐδῃ, ἣ ἄρ' τι τὸδ' ἀμφοτέρωσιν ἄρειον
 Ἐπλεῖο, σοὶ καὶ ἐμοί· ὅτε νῶϊ περ, ἀχνυμένω κῆρ,
 Θυμοδόρω ἔριδι μενεήναμεν, εἵνεκα κέρης.
 Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακλόμεν Ἀρτεμις ἰῶ,
 Ἡμαίῃ τῶ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσης· 60
 Τῶ κ' ἐτόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδᾶξ ἔλον ἄσπειρον ἔδαε,
 Δυσμενέων ὑπὸ χερσὶν, ἐμεῦ ἀπομνήσασαίῳ.
 Ἐκλορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιῆς
 Δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδῷ μνήσεσθαι οἴω.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν προελύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ, 65
 Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
 Νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, ἐδέ τί με χρῆ
 Ἀσκελέως αἰεὶ μενεαμένω· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
 Ὀτρυνον πόλεμόνδε κερηκομόωντας Ἀχαιῆς,
 Ὅφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρησόμασιν ἀντίῳ ἐλθῶν 70
 Αἴκ' ἐδέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαυεῖν· ἀλλὰ τιν' οἴω

Ἄσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησι
 Δήϊε ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔλχεσσι ἡμετέροιο.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Μῆνιν ἀπειπόνεσσιν μεγαθύμῃσιν Πηλείωνσιν. 75

Τοῖσι δὲ καὶ μελέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, ἐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·

ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρησιν,
 Ἐσαότ' ἐμὲν καλὸν ἀκθέμεν, ἐδὲ ἔοικεν
 Ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ, ἐπιστάμενόν περ ἐόντα. 80

Ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκέσσαι,
 Ἥ εἴποι; βλάβεται δὲ, λιγύς περ ἐὼν ἀγορηΐης.

Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Σύνθεοθ', Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γινώτε ἕκαστος. 85

Πολλάκι δὴ μοι τῆτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
 Καί τέ με νεικέεσκον· ἐγὼ δ' ἐκ αἰτιός εἰμι,

Ἄλλὰ Ζεὺς, καὶ Μοῖρα, καὶ ἠεροφοῖτις Ἐριννύς,
 Οἳ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,

Ἥματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆσσι γέρας αὐτὸς ἀπήρῃων.
 Ἄλλὰ τί κεν ῥέξαμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ. 90

Πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας αἶται,
 Οὐλομένη, τῆς μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· ἢ γὰρ ἐπ' ἔδει

Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἦγε καὶ ἀνδρῶν κράαλα θαίνει,
 Βλάβησ' ἀνθρώπων· κατὰ δ' ἐν ἔτερόν γε πῆδησε·

Καὶ γὰρ δὴ νῦν ποῖε Ζῆν' ἄσσαλο, τὸν περ ἄριστον 95
 Ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φάσ' ἔμμενα· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν

Ἥρη, θεῆλυς ἔῃσα, δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
 Ἥματι τῷ, ὅτ' ἐμελλε βίην Ἡρακλεΐην

Ἀλκμήνῃ τέξεσθαι εὐσεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 Ἥτοι ὄγ' εὐχόμενος μελέσθαι πάντεσσι θεοῖσιν 100

Κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοί, πᾶσαί τε θεάματα,
 Ὅφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει·

Σήμερον ἀνδρὰ φώσδε μογοσόκῳ Εἰλείθιαι
 Ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικλιόνεσσιν ἀνάξει,

Τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἳ δ' αἶμαίῃ ἐξ ἑμεῦ εἰσι. 105

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πόντια Ἥρη·
 Φευθήσεις, ἐδ' αὖτε τέλει μύθῳ ἐπιθήσεις·
 Εἰ δ' ἄγε, νῦν μοι ὄμοσον, Ὀλύμπιε, καρτερὸν ὄρκον,
 Ἥ μὴν τὸν πάντεςσι περικλιόνεσσιν ἀνάξειν,
 Ὃς κεν ἐπ' ἧματι τῷδε πῆσῃ μετὰ ποσσὶ γυνομάδος 110
 Τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης.

Ὡς ἔφατο· Ζεὺς δ' ἔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
 Ἄλλ' ὄμοσεν μέγαν ὄρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάδθη·
 Ἥρη δ' αἶξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
 Καρπαλίμως δ' ἴκει Ἄργῃ Ἀχαϊκὸν, ἔνθ' ἄρα ἤδη 115
 Ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλης Περσηϊάδαο·
 Ἥ δ' ἐκύει φίλον υἱόν, ὃ δ' ἔβδομα εἰσήκει μείς·
 Ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φώσδε, καὶ ἠλιτόμηνον ἐόντα·
 Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, χεῖρε δ' Εἰλειθυίας·
 Αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα, Δία Κρονίωνα προσηύδα 120

Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἐπὶ τί τοι ἐν φρεσὶ δήσω·
 Ἥδη ἀνῆς γέγον' ἐδδλός, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
 Εὐρυθεύς, Σθενέλοιο παῖς Περσηϊάδαο,
 Σὸν γένος· ἔοι ἀεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχθ' ὄξυ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν·
 Αὐτίκα δ' εἶλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο, 125
 Χωόμενθ' φρεσὶν ἦσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὄρκον,
 Μήποτ' ἐς Οὐλυμπόν τε καὶ ἔρανον ἀσερόεντα
 Αὐτίς ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἣ πάντας ἀἴται.

Ὡς εἰπὼν, ἔρριψεν ἀπ' ἔρανον ἀσερόεντι,
 Χειρὶ περιστρέψας τάχα δ' ἴκειο ἔργ' ἀνθρώπων. 130
 Τὴν αἰεὶ σενάχεχ', ὅθ' ἐὸν φίλον υἱὸν ὀρῶτο,
 Ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα, ὑπ' Εὐρυθεῖ ἀέθλων.

Ὡς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αἴτε μέγας κορυθαίολθ' Ἐκίωρ
 Ἀργείης ὀλέεσκεν ἐπὶ πρῦμνησι νέεσσιν, 135
 Οὐδυνάμην λελαθέσθ' ἄτης, ἣ πρῶτον ἀάδθη.
 Ἄλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, καὶ μευ φρένας ἐξέλεῖο Ζεὺς,

[Ἐν οἴνῳ μεθύων· ἢ μὲν ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί.]

Ἄψ' ἐθέλω ἀρέσασθαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.

Ἄλλ' ὄρσευ πώλεμόνδε, καὶ ἄλλως ὄρνυθι λαῆς·

Δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παραχεῖν, ὅσσα τοι ἔλθῶν 140

Χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέχειο δῖος Ὀδυσσεύς.

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ἄρηθ'.

Δῶρα δέ τοι θεράποντες, ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόνηες,

Οἴσασθ', ὄφρα ἴῃαι, ὅ τοι μενοεικέα δώσω.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·

Ἄτρείδη κύδισε, ἀνάξ' ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον, 146

Δῶρα μὲν αἶκ' ἐθέληθδα παραχέμεν, ὡς ἐπιεικές,

Ἦτ' ἐχέμεν, πᾶρα σοί· νῦν δὲ μνησώμεθα χάριος

Αἶψα μάλ'· ἐ γάρ χρῆ κλοῖοπύειν ἐνθάδ' ἐόνιας,

Οὐδὲ διαλρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκλον· 150

Ὡς κέ τις αὐτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρῶτοισιν ἴδηται

Ἐλχεῖ χαλκίῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·

Ὡς δέ τις ὑμείων μεμνημένθ' ἀνδρὶ μαχέδτω.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·

Μηδ' ἔτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ, 155

Νήσιας ὄτρυνε πρῶτ' Ἴλιον υἱίας Ἀχαιῶν

Τρωσὶ μαχεσσομένους· ἐπεὶ ἐκ ὀλίγον χρόνον ἔσασθαι

Φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὀμιλήσωσι φάλαγγες

Ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένθ' ἀμφοτέροισιν·

Ἀλλὰ πάσαδαι ἀνωχθὶ δοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶς 160

Σίττε καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ, μένθ' ἐςὶ καὶ ἀλκή·

Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἡμαρ ἐς ἠέλιον καταδύοντα

Ἀκμηνθ' σίτοιο δυνήσεται ἅντα μάχεσθαι·

Εἴπερ γὰρ θυμῶ γε μενοιῖα πολεμίζειν,

Ἀλλὰ τε λάδρη γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει 165

Δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δέ τε γέναϊ' ἰόντι.

Ὡς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορυσσάμενθ' καὶ ἐδωδῆς,

Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριθ' πολεμίζει,

Θαρσαλέον· νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ἐδέ τι γυῖα

Πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο. 170
 Ἄλλ' ἄγε, λαὸν μὲν σκέδασον, ἢ δεῖπνον ἄνωχθι
 Ὅπλοισι τὰ δὲ δῶρα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 Ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῆς.
 Ὅμνυέτω δὲ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀνασᾶς, 175
 Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμενα, ἠδὲ μιγῆνα,
 Ἥ δέ μιν ἐσὶν, ἀναξ, ἦτ' ἀνδρῶν ἦτε γυνοικῶν.
 Καὶ δὲ σοὶ αὐτῶ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἴλασθ' ἔσω.
 Αὐτὰρ ἔπειλά σε δαυτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάδω
 Πιεῖρη, ἵνα μή τι δίκης ἐπίδευες ἔχηδα. 180
 Ἀτρεΐδη, σὺ δ' ἔπειτα δικαίωτερος ἢ ἐπ' ἄλλω
 Ἔσσεαι· ἐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα
 Ἄνδρ' ἀπαρέσασαδαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Χαίρω σεῦ, Λαερτιάδη, τὸν μῦθον ἀκέσας· 185
 Ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διίκεο ἢ καλέλεξας·
 Ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμὸς,
 Οὐδ' ἐπιορκήσω, πρὸς δαίμονα· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Μιμνέτω αὔθι τέως γε, ἐπειγόμενός περ ἄρησθ',
 Μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα 190
 Ἐκ κλισίῃς ἔλθωσι, ἢ ὄρκια πῖσά τάμωμεν.
 Σοὶ δ' αὐτῶ τόδ' ἐγὼν ἐπιέλλομαι, ἠδὲ κελεύω,
 Κρινάμενα κέρηλας ἀριστῆας παναχαῶν,
 Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσοι Ἀχιλλῆϊ
 Χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας· 195
 Ταλθύβιθ' δέ μοι ὄκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 Κάπρον ἐτοιμασάτω ταμέειν Διὶ τ', Ἡελίῳ τε.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς·
 Ἀτρεΐδη κύδιζε, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνον,
 Ἄλλοιέ περ ἢ μᾶλλον ὀφέλλετο ταῦτα πένεσθαι, 200
 Ὅππότε τις μελαπασσολὴ πολέμοιο γένηται,
 Καὶ μὲν ἐ μὲν ἐ τόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσι·

Νῦν δ' οἱ μὲν κέατα δεδαϊγμένοι, ἔς ἐδάμασσαν
 Ἐκλῶρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδ' ἔδωκεν·
 Ἵμεῖς δ' ἔς βρωλὺν ὀτρύνειον· ἦτ' ἂν ἔγωγε 205
 Νῦν μὲν ἀνώγοιμι πολεμίζειν υἷας Ἀχαιῶν
 Νήσιας, ἀκμήνης· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 Τεύξεσθαι μέγα δόρυ, ἐπὴν τισαίμεθα λώβην·
 Πρὶν δ' ἔπως ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαμὸν ἰεῖη
 Οὐ πόσις, ἐδὲ βρωῶσις, ἐτάραε τεθνεϊῶτ', 210
 Ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμέν' ὀξείῃ χαλκῷ
 Κεῖται, ἀνὰ πρῶθυρον τείραμμέν'. ἀμφὶ δ' ἐτάροι
 Μύρονται· τό μοι ἔτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
 Ἄλλὰ φόν' τε, ἢ αἷμα, ἢ ἀργαλέ' ἄσόν' ἀνδρῶν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 215
 ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆ' υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 Κρείσσων εἰς ἐμέθεν ἢ φέρτερος ἐκ ὀλίγον περ
 Ἐγχει, ἐγὼ δέ κε σείο νοήμαλί κεν προβαλοίμην
 Πολλόν· ἐπεὶ πρότερος γενόμην, ἢ πλείονα οἶδα·
 Τῷ τοι ἐπιλήτῳ κραδίη μύθοισιν ἔμοῖσιν. 220
 Αἰψά τε φυλόπιδ' πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
 Ἦσε πλείσθην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχουσεν·
 Ἀμῆ' δ' ὀλίγισ', ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίας πολέμοιο τέτυκται·
 Γαστέρι δ' ἔπως ἐσὶ νέκυν περὶ θῆσασ' Ἀχαιῆς. 225
 Λίην γὰρ πολλοὶ ἢ ἐπήτριμοι ἤματ' ἀπάντα
 Πίπθουσιν· ὅτε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο·
 Ἄλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταδάπναι, ὅς κε θάνησι,
 Νηλέα θυμὸν ἔχουσι, ἐπ' ἤματι δακρῦσαντας·
 Ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ συγεροῖο λίπωνται, 230
 Μεμνῆσθαι πόσι' ἢ ἐδηλύ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
 Ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμέσ' αἰεὶ,
 Ἐσάμενοι χροῖ χαλκὸν ἀτειρέα· μηδέ τις ἄλλην
 Λαῶν ὀτρυνὺν πολιδέγμεν' ἰχναάσθω.
 Ἴδε γὰρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσεσθαι, ὅς κε λίπηται 235

Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὀρμηθέντες
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν ἄρηα.

Ἦ, ἢ Νέστορ⊕ υἱας ὀπάσσαλο κυδαλίμοιο,
 Φυλείδην τε Μέγηλα, Θόανλά τε, Μηριόνην τε,
 Καὶ Κρειονλιάδην Λυκομήδεα, ἢ Μελάνιππον· 240

Βάν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνον⊕ Ἀτρεΐδαο.

Αὐτίκ' ἐπειδ' ἅμα μῦθ⊕ ἔην, τελέεσσο δὲ ἔργον·

Ἐπὶ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, ἕς οἱ ὑπέστη,
 Αἴθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·

Ἐκ δ' ἄγον αἴψα γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας, 245

Ἐπὶ, ἀτὰρ ὀγδοάτην, Βρισηΐδα καλλιπάρηον·

Χρυσῶ δὲ σήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάνηλα τάλανα,

Ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κέρηλες Ἀχαιῶν·

Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν· ἂν δ' Ἀγαμέμνων

Ἰσαλο· Ταλθύβι⊕ δὲ, θεῶ ἑναλίγκι⊕ αὐδήν, 250

Κάπρον ἔχων ἐν χειρσὶ, παρίσαλο ποιμένι λαῶν.

Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυστάμεν⊕ χεῖρεσσι μάχαιραν,

Ἦ οἱ πὰρ ξίφε⊕ μέγα κελδὸν αἶν ἄωρλο,

Κάπρον ἀπὸ τρίχας ἀρξάμεν⊕, Διὶ χεῖρας ἀναχῶν,

Εὐχέλο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶαλο σιγῇ 255

Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν ἀκρόντες βασιλῆ⊕.

Εὐξάμεν⊕ δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς ἔβρανὸν εὐρυν·

Ἰσω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπαί⊕ ἢ ἄρις⊕,

Γῆ τε, ἢ Ἡέλι⊕, ἢ Ἐριννύες, αἴ δ' ὑπὸ γαῖαν

Ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορχον ὁμόσση· 260

Μὴ μὲν ἐγὼ κέρη Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενεῖκα,

Οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημέν⊕, ἔτε τευ ἄλλω·

Ἄλλ' ἔμεν' ἀπροΐμας⊕ ἐνὶ κλισίησιν ἐμῆσιν.

Εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορχον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν

Πολλὰ μάλ', ὅσσα διδῶσιν, ὅ τις σφ' ἀλίτηται ὁμόσσας.

Ἦ, ἢ ἀπὸ σόμαχον κάπρον τάμε νηλεῖ χαλκῶ· 266

Τὸν μὲν Ταλθύβι⊕ πολίης ἀλὸς ἐς μέγα λαῖτμα

Ῥίψ' ἐπιδιήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

Ἄστας Ἀργείοισι φιλοπυλόμεοισι μείηύδα·

Ζεῦ πάτερ, ἧ μεγάλας ἄτας ἄνδρεςσι διδοῖδα· 270

Οὐκ ἂν δήποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν

Ἄτρείδης ὄρινε διαμπερές, ἔδέ κε κέρην

Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντ', ἀμήχαντ'· ἀλλὰ ποθι Ζεὺς

Ἦθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.

Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα. 275

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν ἀψήρην.

Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκιδόναίῳ ἐὼν ἐπὶ νῆα ἕκαστ'·

Δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοιο,

Βάν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆτ' θείοιο·

Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας· 280

Ἴππες δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράπονοις ἀγαοί.

Βρισηῖς δ' ἄρ' ἐπεῖθ', ἰκέλη χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,

Ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαϊμένον ὄξεϊ χαλκῶ,

Ἄμφ' αὐτῶ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε

Στήθεά τ', ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν, ἰδὲ καλὰ πρόσωπα· 285

Εἶπε δ' ἄρα κλάσσει γυνή, εἰκυῖα θεῆσι·

Πάτροκλε, μοὶ δειλῆ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῶ,

Ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ, κλισίῃθην ἴθσα,

Νῦν δέ σε τεθνεῶτα κιχάνομα, ὄρχαμε λαῶν,

Ἄψ ἀνιῶσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακῆ ἀγεί· 290

Ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσαν με πατὴρ ἢ πόλνια μήτηρ,

Εἶδον πρὸ πτόλιτ' δεδαϊμένον ὄξεϊ χαλκῶ·

Τρεῖς τε κασιγνήτες, τέσ μοι μία γείναλο μήτηρ,

Κηδεῖς, οἱ πάντες ὀλέθριον ἤμαρ ἐπέσπον·

Οὐδὲ μὲν ἐδ' ἐμ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκύς Ἀχιλλεύς

Ἐκλείνειν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητ', 296

Κλάειν, ἀλλ' ἐμ' ἔφασκες Ἀχιλλῆτ' θείοιο

Κεριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξιον τ' ἐνὶ νηυσὶν

Ἔς Φθίην, δάσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι·

Τῶ σ' ἄμολον κλάω τεθνηότα, μείλιχον ἀγεί· 300

Ὡς ἔφατο κλάσσει· ἐπὶ δὲ σενάχοιλο γυναῖκες,

Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκάσθη.

Αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο,

Λισσόμενοι δαιπνήσαι· ὁ δ' ἠρνῆτο σεναχίζων·

Λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπέθει' ἐτάρων, 305

Μή με πρὶν σίτοιο κελεύσει, μηδὲ ποτήϊτ'·

Ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχ'· αἶνον ἰκάνει·

Δύντα δ' ἐς ἠέλιον μενέω, ἢ τλήσομαι ἔμπης.

Ὡς εἰπὼν, ἄλλης μὲν ἀπεσκεύασεν βασιλῆας·

Δοιοῦ δ' Ἀτρεΐδαμ μενέτην, ἢ δῖ' Ὀδυσσεύς, 310

Νέσωρ, Ἰδομενεύς τε, γέρων δ' ἰππηλάτα Φοῖνιξ,

Τέρπονιες πυκινῶς ἀκαχήμενον· ἐδέ τι θυμῶ

Τέρπειο, πρὶν πολέμῳ στόμα δύμενα ἀμαλίοει'·

Μνησάμεν' δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο, φώνησέν τε·

Ἦ ῥα νύ μοι ποῖε ἢ σὺ, δυσάμμορε, φίλιθ' ἐταίρων,

Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δαῖπνον ἔδηκας 316

Αἶψα ἢ ὀτραλέως, ὅποτε σπερχοίαί' Ἀχαιοὶ

Τρωσὶν ἐφ' ἰπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυον ἄρηα·

Νῦν δὲ σὺ μὲν κῆσαι δεδαϊμέν'· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ

Ἄκμηνον πόσι' ἢ ἐδητύ', ἔνδον ἑόντων, 320

Σῆ ποδῆ· ἔ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι·

Οὐδ' εἴ κεν τῷ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,

Ὅς πῃ νῦν Φθίῃρι τέρεν κατὰ δάκρυον εἶθει,

Χήτει τοιῷδ' υἱ'· ὁ δ' ἄλλοδαπῶ ἐνὶ δήμῳ

Εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω· 325

Ἦε τὸν, ὃς Σκύρω μοι ἐνιτρέφεται φίλ' υἱὸς,

Εἴ πῃ ἔτι ζῶει γε, Νεοπτόλεμ' θεοειδής.

Πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει,

Οἷον ἐμὲ φθίσσομαι ἀπ' Ἀργεῖ' ἰπποβότοιο,

Αὐτῷ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίῃνδε νέεσθαι, 330

Ὡς ἂν μοι τὸν παῖδα δοῆ σὺν νηϊ μελαίνῃ

Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καὶ οἱ δείξειας ἕκαστα,

Κτῆσιν ἐμῆν, δμῶάς τε, ἢ ὑψερεφές μέγα δῶμα.

Ἴδη γὰρ Πηληϊά γ' ὄτομαι ἢ κατὰ πάμπαν

- Τεθνάμεν, ἢ πῃ τυτθὸν ἔτι ζώνῃ ἀκαχίδοι, 335
 Γῆραι τε συγερωῖ, κὶ ἐμὴν προλιδέγμενον αἰεὶ
 Λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθοιο.
 Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ σενάχοντο γέροντες,
 Μνησάμενοι τὰ ἕκαστ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
 Μυρομένους δ' ἄρα τῆς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων, 340
 Αἴψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποίχσασθαι ἀνδρὸς εἴη·
 Ἥ νύ τοι ἐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
 Κεῖν' ὄγε προπάροικε νεῶν ὀρθοκραιράων,
 Ἥσαι ὀδυρόμεν' ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι 345
 Οἴχονται μετὰ δειπνον, ὁ δ' ἄκμην κὶ ἅπασ·
 Ἄλλ' ἴθι, οἱ νέκλιες τε κὶ ἀμβροσίην ἐραλεινὴν
 Στάξον ἐνὶ σήθεσσ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκηται.
 Ὡς εἰπὼν, ὠτρυνε πάργ' μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 Ἥ δ', ἄρπη εἰκυῖα ταινυπλέρουγι, λιγυφώκω, 350
 Οὐρανὸν ἐκκαλέπαλλο, δι' αἰθέρ'· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἢ δ' Ἀχιλλῆϊ
 Νέκλιες ἐνὶ σήθεσσι κὶ ἀμβροσίην ἐραλεινὴν
 Στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπῆς γένηθ' ἴκηται.
 Αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐριδοθενέ' πυκινὸν δῶ 355
 Ὠχέλο· τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
 Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ γιφάδες Διὸς ἐκπολέονται,
 Ψυχρὰ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέ' Βορέαιο·
 Ὡς τότε ταρφειαὶ κόρυθες, λαμπρὸν γανώωσαι,
 Νηῶν ἐκφορέοντο, κὶ ἀσπίδες οὐφαλδέσσαι, 360
 Θώρηκές τε κραταιγύαλοι, κὶ μείλιγα δῆρα·
 Αἴγλη δ' ἔβρανὸν ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν
 Χαλκῆ ὑπὸ σερποτῆς· ὑπὸ δὲ κλύπ' ὄρνυτο ποσσὶν
 Ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσειο δῖ' Ἀχιλλεύς·
 Τῆ κὶ ἀδόντων μὲν καναχὴ πῆλε, τῶ δὲ οἱ ὄσσε 365
 Λαμπέδιον, ὡσεὶ τε πυρὸς σέλας· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 Δῦν' ἄχ' ἀτλήλον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων

Δύσειο δῶρα θεῶ, τά οἱ Ἕφαιστος κάμε τεύχων·
 Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας· 370
 Δεύτερον αὖ, δῶρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν·
 Ἄμφι δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε, σιβαρόν τε,
 Εἴλετο τῷ δ' ἀπάνευθε σέλας γένει, ἥυτε μήνης.
 Ὡς δ' ὅταν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανείη 375
 Καγομένοιοι πυρός, τὸ δὲ καμέτομ ὑψόβ' ὄρεσφι,
 Σταθμῶ ἐν οἰοπόλῳ· τῆς δ' ἐκ ἐθέλοντας ἄελλα
 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
 Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκος σέλας ἀφ' ἑρ' ἴκανε
 Καλῶ, θαυδαλέα· περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰείρας 380
 Κραδί θέτο βριαρῆν· ἥ δ', ἀσῆρ ὡς, ἀπέλαμπεν
 Ἴππερις τρυφάλεια· περισσάοντο δ' ἔθειρα
 Χρύσεια, ἃς Ἕφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμνείας.
 Παιρήθη δ' ἔο αὐτῷ ἐν ἔννεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
 Εἴ οἱ ἐφαρμόσσαιε, καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα· 385
 Τῷ δ' εὖτε πτερὰ γίνετ', αἶερε δὲ ποιμένα λαῶν.
 Ἐκ δ' ἄρα σύριγγος παλρῶιον ἐσπάσατ' ἔσχετο,
 Βριθύ, μέγα, σιβαρόν· τὸ μὲν εἰ δύναιτ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 Πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἶος ἐπίσατο πῆλαι Ἀχιλλεύς
 Πηλιάδα μελίην, τὴν παρὶ φίλῳ τάμε Χείρων 390
 Πηλὶς ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
 Ἴππερις δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμῶ ἀμφιέποντες
 Ζεύγνυσαν, ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν δὲ χαλινῶς
 Γαμφηλῆσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἠγία τείναν ὀπίσσω
 Κολλητὸν πολὶ δίφρον· ὃ δ' ἄρ' μάστιγα φαεινὴν 395
 Χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποισιν ἀνόρεσεν
 Αὐτομέδων· ὀπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς,
 Τεύχεσι παμφαίνων, ὡς ἠλέκτωρ ὑπερίων.
 Σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο παλρὸς εἰδίο·
 Ἔάνθε τε, καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης, 400

Ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἡμιοχῆα

Ἄψ Δαναῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ χ' ἑώμεν πολέμοιο·

Μηδ', ὡς Πάτροκλον, λίπει' αὐτόδι τεθνεῖῶτα.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόνῃν προσέφη πόδας αἰόλῳ ἵππῳ

Ξάνθῳ, ἄφαρ δ' ἤμυσε καργάλι, πᾶσα δὲ χαίτη, 405

Ζεύγλης ἐξεριπῆσα παρὰ ζυγόν, ἔδασ ἵκανεν·

Αὐδήεντα δ' ἔδηκε θεὰ λευκώλενῳ Ἴηρι·

Καὶ λήην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·

Ἄλλά τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον, εἰδέ τι ἡμεῖς

Αἴτιοι, ἀλλὰ θεὸς τε μέγας καὶ μοῖρα κραταῖή· 410

Οὐδὲ γὰρ ἡμετέρη βραδυλήτι τε νωχελίη τε

Τρῶες ἀπ' ὤμοισιν Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·

Ἄλλὰ θεῶν ὄριςῳ, ὃν ἠύκομῳ τέκε Λητώ,

Ἐκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἐκτορι κῦδῳ ἔδωκε.

Νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν, 415

Ἦνπερ ἐλαφρολάτην φάσ' ἔμμενα· ἀλλά σοι αὐτῶ

Μόρσιμόν ἐσι, θεῶν τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμῆνα.

Ὡς ἄρα φωνήσαντο Ἐριννύες ἔχεθον αὐδῆν.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·

Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; εἰδέ τί σε χρεή. 420

Εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτὸς, ὃ μοι μόρῳ ἐνθάδ' ὀλέσθαι,

Νόσφι φίλον πάρος καὶ μητέρῳ· ἀλλὰ καὶ ἔμπησ

Οὐ λήξω, πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσσαι πολέμοιο.

Ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Υ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΔΙΟΥΣ ἐπιζέψαντες, καίερχονται βοηθήσοντες οἱ θεοὶ πάντες· τοῖς μὲν Ἑλλησιν, Ἥρα τε, καὶ Ἀθηναῖ, καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἥφαιστος, καὶ Ἑρμῆς· τοῖς δὲ Τρωσίν, Ἀφροδίτη, καὶ Ἀπόλλων· ἔτι δὲ καὶ Ἄρτεμις, καὶ Ἀθήνη, Ἄρης τε, καὶ Στάμανδρος. Αἰνείαν δὲ, ἀνισάνηα Ἀχιλλεῖ, σώζει Ποσειδῶν, νεφέλη καλύψας. Ἀχιλλεὺς δὲ ἄλλους τε ἀναιρεῖ, καὶ Πολύδωρον, τὸν Πριάμου παῖδα. Ἐκίωε δὲ, ἀνισὰς αὐτῷ, φεύγει, Ἀπόλλωνος σώσαντες αὐτόν· τὰς δὲ ἄλλους Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τὴν πύλιν φεύγοντας κατεπέμψεν.

ΘΕΩΝ ΜΑΧΗ.

Υ, Μακάρων ἕρις ὄρωτο, φέρει δ' ἐπὶ κάρσιον Ἀχαιοῖς.

Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιοι θωρήσσοντο
Ἀμφὶ σέ, Πηλέϊ υἱέ, μάχης ἀκόρηλον Ἀχαιοί·
Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμάων πεδίοιο.
Ζεὺς δὲ Θέμισσα κέλευσε θεῶς ἀγορήνδε καλέσσαι
Κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπύχου· ἢ δ' ἄρα πάντη

Φοιήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
 Οὔτε τις ἐν Πολλοῦν ἀπέην; νόσφ' Ὀκτανόιο,
 Οὔτ' ἄρα Νυμφάων, τὰ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
 Καὶ πηγὰς ποταμῶν, ἢ πίσεια ποιήεντα.
 Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο, 10
 Ξεσῆς αἰθέρησιν ἐφίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ
 Ἥφαιστος ποιήσεν ἰδυίησι πρᾶπιδᾶσσιν.
 Ὡς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· ἐδ' Ἐνοσίχθων
 Νηκέσθησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἄλδος ἦλθε μετ' αὐτῆς.
 Ἴξε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βελήν· 15
 Τίπῃ αὖ, Ἀργικέραυνε, θεὸς ἀγορήνδ' ἐκάλεσσας;
 Ἥ τι περὶ Τρώων ἢ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
 Τῶν γὰρ νῦν ἄλχιζα μάχη πόλεμός τε δέδηκε.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἐγνώεις, Ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν σήθεσι βελήν, 20
 Ὡν ἔνεκα ξυνάγειρα· μέλισσέ μοι, ὀλλύμενοί περ.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω πλυχὶ Οὐλύμποιο
 Ἥμεισθε, ἐνθ' ὀρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Ἐρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἴκησθε μετὰ Τρώας ἢ Ἀχαιῆς.
 Ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόσθ' ἐσὶν ἐκάσθε. 25
 Εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἴσθ' ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
 Οὐδὲ μίνυνθ' ἔξβσι ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 Καὶ δέ τέ μιν ἢ πρόθεν ὑπότρομέεσκον ὀρώωντες·
 Νῦν δ', ὅτε δὴ ἢ θυμὸν ἑταίρου χύεται αἰνώως,
 Δεῖδω, μὴ ἢ ταῖχθ' ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ. 30
 Ὡς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίανσον ἔγειρε.
 Βάν δ' ἴμεναι πόλεμόνδε θεοὶ, δίχα θυμὸν ἔχοντες·
 Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν ἢ Παλλᾶς Ἀθήνη,
 Ἥδὲ Ποσειδάων γαίηοχος, ἢδ' Ἐριάνης
 Ἑρμείας, ὃς ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμησι κέκασο· 35
 Ἥφαιστος δ' ἄμα τοῖσι κίε, δένει βλεμναίνων,
 Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι βύουλο ἀραιαί.
 Ἔς δὲ Τρώας Ἀρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἄμ' αὐτῷ

Φοῖβῳ ἀκερσεκόμῃς, ἥδ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 Ληϊώ τε, Ξάνθῳ τε, φιλομμειδῆς τ' Ἀφροδίτῃ. 40

Εἴως μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 Τέως Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, ἔνεκ' Ἀχιλλεὺς
 Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἀπέπαυ' ἀλεγεινῆς·
 Τρῶας δὲ τρόμῳ αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκασον,
 Δειδιότας, ὅθ' ὀρῶντο ποδώκεα Πηλεΐωνα 45

Τεύχεσι λαμπόμενον, βρολοιοιγῶ ἴσον Ἀρηϊ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὄμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
 Ὄρητο δ' Ἔρις κρατερῆ, λαοσσόῳ· αὖε δ' Ἀθήνη,
 Στᾶσ' ὅτῃ μὲν παρὰ τάφρον ὄρυκλῆν, τείχεῳ ἐκτὸς,
 Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκλιάων ἐριδύπων μακρὸν αὐτεῖ· 50

Αὖε δ' Ἀρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνῆ λαίλαπι ἴσῳ,
 Ὅξυ καὶ ἀκροιάτης πόλεως Τρῶεσσι κελεύων,
 Ἄλλοτε πᾶρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.

Ὡς τὲς ἀμφοτέρως μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες
 Σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἐριδα ῥήγνυτο βαρεΐαν· 55

Δεινὸν δ' ἐβρόντησε παλῆς ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ὑψόθεν· αὐτὰρ ἐνερθε Ποσειδάων ἐτίναξε
 Γαῖαν ἀπειρεσίην, ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
 Πάντες δ' ἐσσεῖοντο πόδες πολυπιδάκκ' Ἰδης,
 Καὶ κορυφαί, Τρῶων τε πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν. 60

Ἐδδειςεν δ' ὑπένερθεν ἀναξ ἐνέρων, Αἰδωνεὺς,
 Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλλο, καὶ ἴαχε· μή οἱ ὑπερθε
 Γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
 Σμερδαλέ', εὐρώεσσα, τά τε συγέεσι θεοὶ περ· 65

Τόσσῳ ἄρα κλύπῳ ὄρητο θεῶν ἐριδι ξυνιόντων.
 [Δὴ τότε δηριόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.]

Ἦτοι μὲν γὰρ ἔναυτα Ποσειδάων ἄνακλῳ
 Ἰσαί' Ἀπόλλων Φοῖβῳ, ἔχων ἰὰ πτερόεσσα·
 Ἄνα δ' Ἐνυαλίῳ θεᾷ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἦρη δ' ἀντίση χρυσηλάκαλῳ, κελαδεινῇ, 70

Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἑκάτοιο·

Λητοῖ δ' ἀντίση σῶκ' ἔριόνι' Ἐρμῆς·

Ἄννα δ' ἄρ' Ἑφάισιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,

Ὀν Ξάνθον καλέεσσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

Ὡς οἱ μὲν θεοὶ ἄννα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

75

Ἐκλорг' ἄντα μάλις αὐλαίειο ἔϋναι ὄμιλον

Πριαμίδεω· τῆ γάρ ῥα μάλιζά γε θυμὸς ἀνώγει

Αἶμα' ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.

Αἰνείαν δ' ἰδὺς λαοσσό' ὤρσεν Ἀπόλλων

Ἄντία Πηλείων', ἐνῆκε δέ οἱ μὲν' ἠΰ·

80

Υἱεὶ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἴσαλο φωνήν,

Τῷ μιν εἰσάμεν' προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

Αἰνεία, Τρώων βεβληφόρε, πῶ τοι ἀπειλαὶ

Τὰς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέχεο οἰνοποιάζων,

Πηλείδεω Ἀχιλῆ' ἐναντίβιον πολεμίζεις;

85

Τὸν δ' αὐτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμεν' προσέειπε·

Πριαμίδη, τί με ταῦτα ἢ ἐκ ἐδέλουλα κελεύεις,

Ἄντία Πηλείων' ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;

Οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκε' ἄν' Ἀχιλῆ'·

Στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με ἢ ἄλλοτε θυρὶ φόβησεν,

90

Ἐξ Ἰδης, ὅτε βεσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησι·

Πέρσε δὲ Λυγνησσὸν ἢ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς

Εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μὲν' λαιψηρά τε γῆνα.

Ἢ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆ' ἢ Ἀθήνης,

Ἢ οἱ πρόθεν ἴσσα τίθει φά', ἢ δ' ἐκέλευεν

95

Ἐλχεῖ χαλκείῳ Λέλεγας ἢ Τρώας ἐναίρειν.

Τῷ ἐκ ἔς' Ἀχιλῆ' ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·

Αἰεὶ γὰρ πάρα εἰς γε θεῶν, ὅς λοιγὸν ἀμύνει.

Καὶ δ' ἄλλως τῆ γ' ἰδὺ βέλ' ὡς πέτε', ἐδ' ἀπολήξει,

Πρὶν χροὸς ἀνδρῶμοιο διελθέμεν· εἰ δὲ θεὸς ὡς

100

Ἴσον τείνειεν πολέμῳ τέλλ', ἢ με μάλα ῥέα

Νικήσει, ἐδ' εἰ πατ' ἄλκε' εὐχεται εἶναι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·

Ἥρωσ, ἀλλά γε ἢ σὺ θεοῖς ἀμειγενέτησιν
 Εὐχέο· ἢ δέ σε φασὶ Διὸς κέρησ Ἀφροδίτης 105
 Ἐκγεγάμεν, κῆϊν⊕ δὲ χερσίον⊕ ἐκ θεῶ ἐσίν.
 Ἥ μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ἡ δ' ἐξ ἀλίοιο γέροντ⊕.
 Ἄλλ' ἰδυς φέρε χαλκὸν ἀταρξέα, μηδέ σε πάμπαν
 Λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀπορρεπέτω ἢ ἀρσιῆ.
 Ὡς εἰπὼν, ἔμπνευσε μέν⊕ μέγα ποιμένι λαῶν· 110
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμέν⊕ ἄθροπι χαλκῶ.
 Οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαιο πᾶϊσ λευκώλενον Ἥρην,
 Ἀντία Πηλείων⊕ ἰών, ἀνὰ ἐλαμὸν ἀνδρῶν.
 Ἥ δ' ἄμυδις καλέσασα θεῶσ μετὰ μῦθον ἔειπε·
 Φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσειδάον, ἢ Ἀθήνη, 115
 Ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 Αἰνείασ ὃδ' ἔβη, κεκορυθμέν⊕ ἄθροπι χαλκῶ,
 Ἀντία Πηλείων⊕· ἀνῆκε δὲ Φοῖβ⊕ Ἀπόλλων.
 Ἄλλ' ἄγεθ', ἡμεῖσ πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
 Αὐτόθεν· ἢ τις ἔπειτα ἢ ἡμείων Ἀχιλλῆϊ 120
 Παρσαίη, δοίη δὲ κράτ⊕ μέγα, μηδέ τι θυμῶ
 Δευέσθω· ἵνα εἰδῆ, ὅ μιν φιλέσσι ἀριστοὶ
 Ἀθανάτων· οἱ δ' αὐτ' ἀνεμῶλιοι, οἱ τὸ πᾶρ⊕ περ
 Τρωσὶν ἀμύνουσιν πόλεμον ἢ δηϊοτῆτα.
 Πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες 125
 Τῆσδε μάχης, ἵνα μὴ τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσι
 Σήμερον· ὕστερον αὐτε τὰ πείσεται, ἄσσα οἱ αἴσα
 Γεινομένω ἐπένησε λίνω, ὅτε μιν τέκε μήτηρ·
 Εἰ δ' Ἀχιλεὺς ἐ ταῦτα θεῶν ἐκπεύσεται ὀμφῆσ,
 Δείσει ἔσθαιθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεῶσ ἔλθῃ 130
 Ἐν πολέμω· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖσ.
 Τὴν δ' ἡμεῖσβ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Ἥρη, μὴ χαλέπαυνε παρὲκ νόον· ἐδέ τί σε χερῆ.
 Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεῶσ ἐριδι ξυνελάσσαι
 Ἥμέασ τῶσ ἄλλωσ, ἐπειῆ πολὺ φέρτεροὶ ἤμεν· 135
 Ἄλλ' ἡμεῖσ μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθαι κιονίεσ

Ἐκ πάτερ ἐς σκοπιῆν, πόλεμῳ δ' ἄνδρεςσι μελήσει.
 Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης, ἰδὲ Φοῖβῳ Ἀπόλλων,
 Ἥ Ἀχιλλῆϊ ἴχῳσι, καὶ ἐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
 Αὐτίκ' ἐπεῖτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφιν νεῖκῳ ὄρεϊται 140
 Φυλόπιδῳ· μάλα δ' ὄκα διακριθέντας ὄτω
 Ἄψ' ἴμεν Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὀμήγουριν ἄλλων,
 Ἥμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀνάγκη ἴφι δαμέντας.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Κουανοχαίτης
 Τεῖχῳ ἐς ἀμφίχυλον Ἡρακλῆῳ θείοιο, 145
 Ὑψηλὸν, τό ρά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 Ποίσειν, ὄφρα τὸ κῆτῳ ὑπεκπροφυγῶν ἀλέοιτο,
 Ὅπποτε μιν σεύατο ἀπ' ἠϊόνῳ πεδίοιςδε.
 Ἐνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔζετο, καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκίον νεφέλην ὄμοισιν ἔσαντο· 150
 Οἱ δ' ἐτέρωσε κάθιζον ἐπ' ὄφρυσι Καλλικολώνης,
 Ἀμφὶ σέ, ἦϊε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πολίπορθον.
 Ὡς οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερθε καθεῖατο μητιόωνες
 Βελάς· ἀρχέμενα δὲ δυσηλεγέῳ πολέμοιο.
 Ὡκνεον ἀμφότεροι· Ζεὺς δ', ἦμιν ὕψι, κέλευσε. 155
 Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίων, καὶ ἐλάμπειο χαλκῶ
 Ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκασσε δὲ γαῖα πόδεςσιν
 Ὀρνυμένων ἄμυδις· δύο δ' ἄνδρες ἔξοχ' ἄριστοι
 Ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,
 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ δῖῳ Ἀχιλλεύς. 160
 Αἰνείας δὲ πρῶτῳ ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
 Νευσάζων κόρυδι βριαρῆ· ἀτὰρ ἀσπίδα θεῶν
 Πρὸσθεν ἔχε σέρνοιο, τίναςσε δὲ χάλκεον ἔγχῳ.
 Πηλείδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὄρω, λέων ὡς
 Σίνηης, ὃν τε καὶ ἄνδρες ἀποκλάμενα μεμάασιν, 165
 Ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμῳ· ὁ δὲ, πρῶτον μὲν ἀτίζων,
 Ἐρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηϊδῶων αἰζυῶν
 Διερὶ βάλῃ, ἐάλῃ τε χανῶν, περὶ τ' ἀφγὸς ὀδύλλας
 Γίγνεται, ἐν δὲ τέ οἱ κραδίη σένει ἄλκιμον ἦτορ,

- Ούρη δὲ πλευράς τε κὶ ἰχία ἀμφολέρωθεν 170
 Μασίεται, ἔε δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι·
 Γλαυκίῳ δ' ἰδὺς φέρεται μένει· ἦνίκα πῆφνη
 Ἄνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται πρῶτῳ ἐν ὀμίλῳ·
 Ὄς Ἀχιλῆ' ὠτρυνε μέν· κὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 Ἄηλιον ἐλθέμενα μεγάλητορ· Αἰνεῖαο. . 175
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χεῖδόν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰούλες,
 Τὸν πρῶτορ προσέειπε ποδάρκης δῖ· Ἀχιλλεύς·
 Αἰνεῖα, τί σὺ, τόσσον ὀμίλῳ πολλὸν ἐπελθὼν,
 Ἔσῃς· ἢ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 Ἐλπόμενον Τρῶεσσιν ἀνάξειν ἵπποδάμοισι 180
 Τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἶκεν ἐμ' ἐξαναρίξῃς,
 Οὔτοι τένεκά γε Πριάμ· γέρας ἐν χερσὶ δῆσει·
 Εἴσιν γάρ οἱ παῖδες· ὁ δ' ἐμπεδ· ἐδ' ἀεσίφρων.
 Ἦ νύ τί τοι Τρῶες τέμει· τάμον, ἔξοχον ἄλλων,
 Καλὸν φυταλιῆς κὶ ἀρέρης, ὄφρα νέμηαι, 185
 Αἶκεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ρέξειν.
 Ἦδη μὲν σέ γε, φημί, κὶ ἄλλοτε δερὶ φόβησα.
 Ἦ ἐ μέμνη, ὅτε πέρ σε, βοῶν ἄπο μένον ἐόηλα,
 Σεῦα κατ' Ἰδαίων ὄρῳν ταχέεσσι πόδεσσι
 Καρπαλίμως; τότε δ' ἔτι μεταρροπαλίξο φεύγων· 190
 Ἔνθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τῆν
 Πέρσα, μεθορμηθεῖς σὺν Ἀθήνῃ κὶ Διὶ πατρί·
 Ληϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπέρας,
 Ἦγον· ἀτὰρ σε Ζεὺς ἐρρύσατο κὶ θεοὶ ἄλλοι.
 Ἄλλ' ἐ νῦν σ' ἐρύεσθαι ὄϊομα, ὡς ἐνὶ θυμῷ 195
 Βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἐγὼγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
 Ἔς πλεθρὸν ἰέναι, μηδ' ἀντί· ἴσασ' ἐμεῖο,
 Πρὶν τι κακὸν παδέειν· ρεχθὲν δέ τε νήπι· ἔγνω.
 Τὸν δ' αὐτ' Αἰνεΐας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὄως, 200
 Ἔλπεω δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα κὶ αὐτὸς,
 Ἦ μὲν κερτομίας, ἢ δ' αἴσυλα μυθήσασθαι·

Ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεὴν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
 Πρὸς κλυτὰ κέλευθα ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
 Ὅψει δ' ἔτ' ἄρ' ἔγωγε σὺ ἐμὸς ἴδεις, ἔτ' ἄρ' ἐγὼ σός. 205
 Φασί σε μὲν Πηλεΐδ' ἀμύμον' ἔκγονον εἶναι,
 Μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδ' ἑκαταχόρης ἀλοσύδνης·
 Αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσηος
 Εὐχόμεαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἔστ' Ἀφροδίτη.
 Τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον πᾶν κλαύσονται 210
 Σήμερον· ἔ γάρ φημι ἐπέεσσι γε νηπιύιοισιν
 ὦδ' ἀκρινθέειε, μάχης ἐξαποπέδου·
 εἰ δ' ἐθέλεις ἢ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς
 Ἡμετέρην γενεὴν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασι·
 Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς. 215
 Κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ ἔπω Ἴλιον ἰρήν
 Ἐν πεδίῳ πεπόλιον, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
 Ἄλλ' ἔθ' ὑπερβίας ὤκεον πολυπιδάρκην Ἴδης.
 Δάρδαν' αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
 Ὃς δὴ ἀφνειοτάτ' ἔγενετο θνητῶν ἀνθρώπων. 220
 Τῆς τριχίλια ἵπποι ἔλκον ἀτάλας ἀγαλλόμενοι
 Θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμενοι ἀταλῆσι·
 Τάων ἢ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
 Ἴππων δ' εἰσάμεναι παρελέξατο κυανοχάτη·
 Αἱ δ' ὑποκυσσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους. 225
 Αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρβραν,
 Ἄκρον ἐπ' ἀνδρείων καρπὸν δέον, ἔδ' ἐκατέκλων·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖν' ἄλως πωλοῖο δέεσκον.
 Τρῶα δ' Ἐριχθόνι' τέκετο Τρώεσσι ἀνακτα. 230
 Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς πᾶνδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 Ἴλός τ', Ἀσάρακός τε, ἢ ἀντίθεος Γανυμήδης,
 Ὃς δὴ κάλλιπ' ἔγενετο θνητῶν ἀνθρώπων·
 Τὸν ἢ ἀνηρείψατο θεοὶ Διὶ οἰνοχόευσιν,
 Κάλπῳ ἕνεκα οἴοι, ἵν' ἀθανάτοισι μείειν. 235

Ἴλιθ' δ' αὖ τέκεθ' υἷον ἀμύμονα Λαομέδοντα·
 Λαομέδων δ' ἄρα Τιφώνον τέκετο, Πριάμῳν τε,
 Λάμπον τε, Κλυτίον δ', Ἰκελιάονά τ', ὄζον Ἄρηθ'·
 Ἄσσάρακθ' δὲ Κάπυον· ὁ δ' ἄρ' Ἀγχισίην τέκε παῖδα·
 Αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχισίης, Πριάμθ' δ' ἔτεχ' Ἐκτορα δῖον. 240
 Ταύτης τοι γενεῆς τε κὶ αἵμαθ' εὐχομαι εἶναι·
 Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὑφέλλει τε, μινύθει τε,
 Ὅπως κεν ἐθέλησιν· ὁ γὰρ κάρλιςθ' ἀπάντων.
 Ἄλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, νηπύτιοι ὦς,
 Ἐξαότ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δηϊοτήτθ'.

245

Ἔσι γὰρ ἀμφολέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
 Πολλὰ μάλ'· ἔδ' ἂν νῆς ἐκαλόνζυγθ' ἄχθθ' ἄροισι·
 Στρεπλὴ δὲ γλαῦσθ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι,
 Πανλοῖοι· ἐπέων δὲ πολλὸς νομὸς ἔνθα κὶ ἔνθα.
 Ὅπποῖόν κ' εἶπηθα ἔπθ', τοῖόν κ' ἐπακέσασθ.

250

Ἄλλὰ τίη ἔριδας κὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
 Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥςτε γυναῖκας,
 Αἴτε χολωσάμενα ἔριδθ' περὶ θυμοβόροιο
 Νεικεῦσθ' ἀλλήλησι μέσσην ἐς ἄγυιαν ἰῶσαι,
 Πόλλ' ἔτεά τε κὶ ἐκί· χόλθ' δὲ τε κὶ τὰ κελεύει.

255

Ἄλκιῆς δ' ἔ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα,
 Πρὶν χαλκῶ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε, θᾶσσον
 Γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.

Ἦ ῥα, κὶ ἐν δεινῶ σάκει ἤλασε χάλκεον ἔγχθ',
 Σμερδαλέω, μέγα δ' ἀμφὶ σάκθ' μύκε δερὸς ἀκωκῆ.

260

Πηλείδης δὲ σάκθ' μὲν ἀπὸ ἑο χειρὶ παχείῃ
 Ἐχέτο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχθ'
 Ῥεῖάθ' ἐλεύσεσθαι μεγαλήτορθ' Αἰνείαιο·

Νήπιθ', ἔδ' ἐνόησε κατὰ φρένα κὶ κατὰ θυμόν,
 Ὡς ἔ ρήϊδι' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα

265

Ἄνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμενα, ἔδ' ὑποείκειν.

Οὐδὲ τότε Αἰνείαιο δαίφρονθ' ὄβριμον ἔγχθ'

Ῥῆξε σάκθ'· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεῶν·

- Ἄλλὰ δύο μὲν ἔλασσε διὰ πλύχας, αἳ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
 Ἦσαν· ἐπεὶ πέντε πλύχας ἤλασε Κυλλοποδίων, 270
 Τὰς δύο, χαλκείας, δύο δ' ἐνδοθι κασσιέραιο,
 Τὴν δὲ μίαν, χρυσέην· τῇ ῥ' ἔχειο χάλκεον ἔγχῳ.
 Δεύτερῳ αὐτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχῳ,
 Καὶ βάλεν Αἰνείαιο κατ' ἀσπίδα πάνλοσε ἴσην,
 Ἄντυγ' ὑπὸ πρῶτην, ἣ λεπτότατ' ἦε χαλκός· 275
 Λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸς βοός· ἣ δὲ διὰ πρὸ
 Πηλιάς ἤϊξεν μελή, λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
 Αἰνείας δ' ἔάλη, ἣ ἀπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέχε
 Δείσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νότι ἐνὶ γαίῃ
 Ἔση ἰεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρης ἔλε κύκλις 280
 Ἀσπίδ' ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμεν' ὄρου μακρὸν,
 Ἔση, καδδ' ἄχ' οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι,
 Ταρβήσας, ὃ οἱ ἄγχι πάγη βέλ'· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Ἐμμεμαὸς ἐπόρυσεν, ἐρυσσάμεν' ἕϊφ' ὄξυ,
 Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ 285
 Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ εἰ δύο ἄνδρες φέροισιν,
 Οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλαε ἣ οἷ.
 Ἐνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
 Ἦ κόρυθ', ἣ ἔσάκ'· τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
 Τὸν δὲ κε Πηλείδης χεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα, 290
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 ὦ πόποι, ἣ μοι ἄχ' μεγαλήτορ' Αἰνείαιο,
 Ὅς τάχα Πηλείωνι δαμεις αἰδόςδε κάτεισι,
 Παιδόμεν' μύθοισιν Ἀπόλλων' ἐκάτοιο, 295
 Νήπι'· ἐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
 Ἀλλὰ τίη νῦν ἔτ' ἀνάτι' ἄλγεα πάχει,
 Μὰ ψ' ἔνεκ' ἀλλοθρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
 Δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ ἔρανον ἑρῶν ἔχουσιν;
 Ἄλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ὑπ' ἐκ θανάτῳ ἀγάσωμεν,
 Μήπως ἣ Κρονίδης κεχολώσεται, αἶκεν Ἀχιλλεὺς 301

Τόνδε κατακλείνῃ· μόριμον δέ οἱ ἔς' ἀλέαοθαι,
 Ὅφρα μὴ ἄσπερμ' ἔγενεῖν ἢ ἄφρατ' ὄληται
 Δαρδάνε, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,
 Οἱ ἔθεν ἐξεγένοντο, γυνοικῶν τε θνητῶν.

305

Ἦδη γὰρ Πριάμῃ γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
 Νῦν δὲ δὴ Αἰνείας βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,
 Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μελόπιθε γένωνται.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 Ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆσι νόησον
 Αἰνείαν, ἢ κέν μιν ἐρύσσειαι, ἢ κεν ἐάσσεις
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ δαμήμεναι, ἔδδλὸν εὐόλῃα.

310

Ἦτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολεῖς ὠμόσσαμεν ὄρκους
 Πᾶσι μὲν ἀθανάτοισιν, ἐγὼ ἢ Παλλὰς Ἀθήνη,
 Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἤμαρ,
 Μηδ' ὀπότεαν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται
 Δαομένη, δαίωσι δ' ἀρήϊοι υἴες Ἀχαιῶν.

315

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκασε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Βῆ ῥ' ἴμεν ἄν τε μάχην ἢ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
 Ἴξε δ', ὄθ' Αἰνείας, ἠὲ ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
 Αὐτίκα τῶ μὲν ἔπειτα καὶ ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν,
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὐχαλκον
 Ἀσπίδ' ἐξέρυσεν μεγάλητορ' Αἰνείας·

320

Καὶ τὴν μὲν προπάροικε ποδῶν Ἀχιλλῆ' ἔθηκεν,
 Αἰνείαν δ' ἐπέσειυεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' αἰέρας·
 Πολλὰς δὲ σίχας ἠρώων, πολλὰς δὲ ἢ ἵππων
 Αἰνείας ὑπερᾶλλο, θεῶ ἀπὸ χειρὸς ὄρσεσας·

325

Ἴξε δ' ἐπ' ἐρχαλίην πολυαΐκ' ὀπολέμοιο·
 Ἐνθα δὲ Καύκωνες πόλεμον μεταθωρήσσοιτο·

Τῶ δὲ μάλ' ἐγλύθειν ἤλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

330

Αἰνεία, τίς σ' ὠδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
 Ἄλλ' Ἀχιλλῆ' ὀπολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 Ὅς σευ ἅμα κρείσσων, ἢ φίλων ἀθανάτοισιν;

Ἄλλ' ἀναχωρήσασα, ὅτε κεν συμβλήσασα αὐτῶ, 335
 Μὴ κ' ὑπὲρ μοῖραν δόμον αἰδέσθ' εἰσαφίκηται·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλεὺς θάνατον κ' πτότμον ἐπίσπῃ,
 Θαρσήςσας δὴ ἔπειλα μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι·
 Οὐ μὲν γάρ τις σ' ἄλλ' Ἀχαιῶν ἐξεναρξίξει.

Ὡς εἰπὼν, λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάλα· 340
 Αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀχλὺν
 Θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειλα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν·
 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
 Ἔγχε μὲν τότε κῆται ἐπὶ χθονὸς, ἐδέ τι φῶτα 345
 Λεύσσω, τῶ ἐφέηκα, κατακλίμεναί μενεαίνων.
 Ἥ ῥα κ' Αἰνείας φίλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἦεν· ἀτὰρ μιν ἔφην μάψ' αὐτως εὐχελάαδται.

Ἐρρέτω· ἔ' οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
 Ἔσσεται, ὃς κ' νῦν φύγεν ἄσμεν' ἐκ θανάτοιο. 350
 Ἄλλ' ἄγε δὴ, Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας,
 Τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντί' ἔλθῶν.

Ἦ, κ' ἐπὶ σίχας ἄλλο· κέλευε δὲ φωτὶ ἐκάσῳ·
 Μηκέτι νῦν Τρώων ἐκάς ἔσσιε, δίοι Ἀχαιοί,
 Ἄλλ' ἄγ', ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι.
 Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ, κ' ἰφθίμῳ περ ἐόντι, 356
 Τοσσὸς δ' ἀνδρῶπυος ἐφέπειν, κ' πᾶσι μάχεσθαι·
 Οὐδέ κ' Ἀρης, ὅσπερ θεὸς ἄμβροτ', ἐδέ κ' Ἀθήνη
 Τοσσῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι σόμα, κ' πονέοιλο·

Ἄλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε, ποσίν τε, 360
 Καὶ θένει, ἔ' μ' ἔτι φημί μεδησέμεν ἐδ' ἠβαιόν·
 Ἄλλὰ μάλα σιχρὸς εἶμι διαμπερές, ἐδέ τιν' οἴω
 Τρώων χαρῆσειν, ὅστις χεῖδὸν ἔγχε' ἔλθῃ.

Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φάδιμ' Ἐκίωρ
 Κέκλεσθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἴμεναί ἀντ' Ἀχιλῆ'· 365

Τρώες ὑπέρθυμοι, μὴ δαΐδιε Πηλεΐωνα·
 Καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσι κ' ἀθανάτοισι μαχοίμην,

Ἐἵχεϊ δ' ἀργαλέον, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν·
 Οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλει μύθοις ἐπιθήσει,
 Ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ ἢ μεσσηγὺ κολέει. 370
 Τε δ' ἐγὼ ἀντίῃ εἶμι, ἢ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
 Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μὲν δ' αἶθωνι σιδήρῳ.

Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' αἶρον
 Τρῶες· τῶν δ' ἀμυδὶς μίχθη μὲν, ὦρτο δ' αὐτῆ·
 Καὶ τότε ἄρ' Ἐκτορα εἶπε παραστὰς Φοῖβ' Ἀπόλλων· 375

Ἐκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζες,
 Ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε ἢ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
 Μήπως σ' ἠὲ βάλη, ἠὲ χεδὸν ἄορι τύψη.

Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτορ δ' αὖτις ἐδύσατο ἐλαμὸν ἀνδρῶν,
 Ταρβήσας, ὅτ' ἄκασε θεῶ ὅπα φωνήσαντι. 380

Ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρῶεσσι θόρε, φρεσὶν εἰμένῃ ἀλκῆν,
 Σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφιλίωνα
 Ἐθλὸν, Ὀτρυνεΐδην, πολέων ἠγήτορα λαῶν,
 Ὀν νύμφη τέκε Νηῖς Ὀτρυνίῃ πῖολιπόρθω,
 Τμῶλῳ ὑπο νιφόμενι, Ἵδησ ἐν πτόνι δήμῳ. 385

Τὸν ῥ' ἰδὺς μεμαῶτα βάλ' ἐγχεῖ δι' Ἀχιλλεὺς,
 Μέσσην κακκεφαλήν· ἢ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη·
 Δέπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δι' Ἀχιλλεὺς·

Κεῖσαι, Ὀτρυνεΐδη, πάντων ἐκπαγλότα' ἀνδρῶν,
 Ἐνθάδε τοι θάνατι· γενεὴ δέ τοι ἔς' ἐπὶ λίμνη 390

Γυγαίη, ὅδι τοι τέμεναι παῖρῳϊόν ἐσιν,
 Ἵλλῳ ἐπ' ἰχθυόμενι, ἢ Ἐρμῳ δινήεντι.

Ὡς φάτ' ἐπευχόμεναι· τὸν δὲ σκότῃ ὅσσε κάλυψε·

Τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δαλέοντο
 Πρῶτῃ ἐν ὕσμίνῃ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῶν Δημολέοντα, 395

Ἐθλὸν ἀλεξηλήρα μάχης, Ἀντήνορ' υἱὸν,
 Νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρή·

Οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔοχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς

Αἰχμῆ ἰεμένη ρῆξ' ὀσέον, ἐγκέφαλῳ δὲ

Ἐνδὸν ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα. 400

Ἴπποδάμαντα δ' ἐπειλα καθ' ἵππων ἀΐσσοινα,

Πρόδεν ἔδεν φεύγοντα, μελάφρενον ἔτασε δαδί.
 Αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἶδτε κὶ ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρ
 Ἦρυγεν ἐλκόμεν Ἐλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
 Κέρων ἐλκόντων γάνυται δέ τε τοῖς Ἐνοσίχθων. 403

Ὡς ἄρα τὸν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὄσέα θυμὸς ἀγήνωρ.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δαδί μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
 Πριαμίδην· τὸν δ' ἔτι παλιῆρ εἶασκε μάχεσθαι,
 Οὐνεκά οἱ μετὰ πᾶσι νεώτατ' ἔσκε γόνιοι,
 Καὶ οἱ φίλτατ' ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα. 410

Δὴ τότε νηπιέησι, ποδῶν ἀρείην ἀναφαίνων,
 Θῦνε διὰ προμάχων, εἰως φίλον ὤλεσε θυμὸν·
 Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δι' Ἀχιλλεύς,
 Νῶτα παραίτσοι, ὅδι ζωστῆρ ὀχῆες
 Χρῦσειοι σύνεχον, κὶ διπλότ' ἠΐλετο δώρηξ. 415

Ἄνικρὺ δὲ διέχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχετ' αἰχμή·
 Γνῦξ δ' ἔριπ' οἰμῶξας νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
 Κυανέη, πρὸς οἱ δ' ἔλαβ' ἐνλεγα χερσὶ λιαοταίς.
 Ἐκλωρ δ', ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον,
 Ἐνλεγα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον πρὸς γαίη, 420

Κάρρα οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς, ἐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 Δηρὸν ἐκὰς σρωφᾶδ', ἀλλ' ἀντίτ' ἦλθ' Ἀχιλλῆϊ,
 Ὄξυ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἴκελτ' αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλλο, κὶ εὐχόμεντ' ἐπ' ἠῦδα.

Ἐλύς ἀνῆρ, ὃς ἐμόν γε μάλις' ἐσεμάσσειο θυμὸν, 425

Ὅς μοι ἐταῖρον ἔπεφνε τελιμένον· ἐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Ἀλλήλας πλώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.

Ἦ, κὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἐκλωρα δῖον·

Ἄσπον ἴθ', ὡς κεν θᾶσπον ὀλέθρε πείραθ' ἴκηαι.

Τὸν δ' ἐταρβήσας προσέφη κορυθαίολτ' Ἐκλωρ· 430

Πηλείδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσὶ γε, νηπύτιον ὡς,

Ἐλπεο δειδίξασθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα κὶ αὐτὸς

Ἦμὲν κερτομίας, ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·

Οἶδα δ', ὅ τοι σὺ μὲν ἐδολὸς, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων.

Ἄλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένασι κεῖται, 435

Αἶνε σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἔλωμα,
 Δαρι βαλὼν· ἐπειὴ κὶ ἐμὸν βέλῳ ὄξυ πάροισεν.

Ἦ ῥα, κὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, κὶ τό γ' Ἀθήνη
 Πνοιῆ Ἀχιλλῆῳ πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
 Ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἀψ ἴκεθ' Ἐκτορα δῖον, 440

Αὐτῆ δὲ προπάροιδε ποδῶν πῆσεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Ἔμμεμαῶς ἐπόρυσσε, κατακλάμενα μενεαίνων,
 Σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
 Ῥεῖα μάλ', ὥςτε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆ.
 Τρὶς μὲν ἔπει' ἐπόρυσσε ποδάρκης δῖῳ Ἀχιλλεὺς 445

Ἔλχει χαλκείῳ, τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθείαν·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσῳ,
 Δεινὰ δ' ὀμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦτέ τοι ἄγχι
 Ἦλθε κακὸν, νῦν αὐτὲ σ' ἐρύσσατο Φοῖβῳ Ἀπόλλων, 450

Ἦ μέλλεις εὐχεσθαι, ἰὼν ἐς δῶπον ἀκόντων·
 Ἦ δὴν σ' ἐξανύω γε κὶ ὕσερρον ἀνιβολήσας,
 Εἶπε τις κὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιάρροθός ἐσι·

Νῦν δ' ἄλλης Τρώων ἐπιείσομαι, ἣν κε κίχρῳ.

Ὡς αἰπὼν, Δρύοπ' ἔτα κατ' αὐχένα μέσσον ἀκοντι· 455

Ἦριπε δὲ προπάροιδε ποδῶν· ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασσε,
 Δημῶχον δὲ Φιλητορίδην ἦν τε μέγαν τε
 Κατγῶν δαρι βαλὼν ἠρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
 Οὐτάξαν ξίφει μέγਾਲῳ, ἐξαίνυτο θυμόν.

Αὐτὰρ ὁ Λαόγονον κὶ Δάρδανον, υἱε Βιάντῳ, 460

Ἦμφω ἐφορμηθεῖς ἐξ ἵππων ὥσε χαμαῖζε,
 Τὸν μὲν δαρι βαλὼν, τὸν δὲ χεδὸν ἄορι τύψας.

Τρώα δ' Ἀλασορίδην· ὁ μὲν ἀντίῳ ἤλυθε, γένων,
 Εἶπώς εὔ πεφίδουλο, λαβῶν, κὶ ζῶν ἀφείη,

Μηδὲ κατακλείνειεν, ὀμηλικίην ἐλεήσας· 465

Νήπιῳ, ἐδὲ τὸ ἦδη, ὃ ἐ πείσεισθαι ἔμελλεν.

Οὐ γάρ τι γλυκύθυμῳ ἀνῆρ ἦν, ἐδ' ἀγανόφρων,
 Ἄλλὰ μάλ' ἔμμεμαῶς· ὁ μὲν ἠπίετο χεῖρεσι γένων,
 Ἰέμενῳ λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ ἔτα κατ' ἦπαρ·

Ἐκ δέ οἱ ἦπαρ ὀλίοθεν, ἀτὰρ μέλαν ὄμμα καὶ αὐτῆ 470
 Κόλπον ἐνέπλησεν, τὸν δὲ σκότῳ ὅσσε κάλυψε,
 Θυμῷ δευόμενον· ὁ δὲ Μέλιον ἔτα παρασᾶς
 Δαρι καὶ ἔς· εἶθαρ δὲ δι' ἔαλῳ ἦλθ' ἐτέροιο
 Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δ' Ἀγήνορῳ υἱὸν Ἐχεκλον
 Μέσσην κακκεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι. 475
 Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφῳ αἵματι· τὸν δὲ καὶ ὅσσε
 Ἐλλαβε πορφύρεῳ δάναϊῳ ἢ μοῖρα κραταίῃ.
 Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχρσι τένοντες
 Ἀγκῶνῳ, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
 Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεῖς, 480
 Πρόθ' ὀρόων δάναλον· ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας,
 Τῆλ' αὐτῇ πῆληκι κάρη βάλε, μυελὸς αὐτε
 Σφονδυλίων ἐκπαλθ'· ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κείτο ταυνοδαίς.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέονα μετ' ἀμύμονα Πείρειω υἱὸν,
 Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης ἐριβόλακῳ εἰληλάθει. 485
 Τὸν βάλε μέσσον ἀκόντι, πάγη δ' ἐν νηοῦι χαλκός·
 Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὁ δ' Ἀρηίθοον δεράπειλα,
 Ἄψ ἵππεσσι σρέψαντα, μελάφρενον ὀξέει δαρι
 Νύξ', ἀπὸ δ' ἄρμαϊῳ ὥσσε· κυκήθησαν δὲ οἱ ἵπποι.
 Ὡς δ' ἀναμαμάει βαθὲ ἄγκεα δεσπιδαῆς πῦρ 490
 Οὔρεῳ ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ κάετα ὕλη,
 Πάνη τε κλονέων ἀνεμῳ φλόγα εἰλυφάζει·
 Ὡς ὅγε πάντη θῦνε σὺν ἔγχρῃ, δαίμονι ἴσῳ,
 Κτεινομένους ἐφέπων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 Ὡς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας ἐυρυμείωπες, 495
 Τριβέμενα κρῖ λευκὸν εὐτροχάλω ἐν ἀλωῇ,
 Ῥίμφα τε λέπι' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων·
 Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆῳ μεγαθύμῳ μώνυχες ἵπποι
 Στείβον ὁμῶ νέκυάς τε ἢ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 Νέρθεν ἅπας πεπάλαιτο, ἢ ἀνλυγες αἰ περὶ δίφρον, 500
 Ἄς ἄρ' ἀφ' ἵππειων ὀπλέων ῥαδάμιγες ἔβαλλον,
 Αἴτ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἴετο κῦδῳ ἀρέοδα
 Πηλείδης, λύδρῳ δὲ πάλασσελο χεῖρας ἀάπτει.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Φ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τῶν Τρώων εἰς δύο διαιρεθέντων μέρη, τὸς μὲν εἰς τὴν πόλιν, τὸς δὲ εἰς τὸν Σκάμανδρον Ἀχιλλεὺς διώκει, καὶ δώδεκα νεανίας ζωγρεῖ εἰς ποινὴν Πατρόκλου· τὸν δὲ Λυκάονα, τὸν Πριάμου, καὶ Ἀστροπαῖον ἀναιρῷ· ἔπειτα τὸν Πόλαμῦ πλημμύραντος, κινδυνεύοντα αὐτὸν σώζει Ἥφαιστος, ἐμπροσθὰς τὸν Πόλαμον καὶ τὸ πεδίον μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίγνεται πρὸς ἀλλήλους. Ἀχιλλεὺς δὲ Ἀπόλλων εἶργει, Ἀγένορι ὀμειωδῆς, καὶ φεύγων ἕξαπαλῶ, ἕως οἱ Τρῶες διασώζονται εἰς τὴν πόλιν.

Αἱ ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΙΑΙ.

Φί, μόθου Λιακίδαο παρ' ἠϊόνας Πόλαμοιο.

Ἄλλ' ἔτε δὴ πόρον ἴξον εὐρρέϊου Πόλαμοιο
Ξάνθεο διήει, ὃν Ἀθάναϊ τέκελο Ζεὺς,
Ἐνθα διαμήξας, τὸς μὲν πεδίονδ' ἐδίωκε
Πρὸς πόλιν, ἥπερ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
Ἴμαλι τῶ προτέρῳ, ὅτε μαίνετο φαίδιμου Ἐκλῶρ.

Τῆ ῥ' οἳ γε προχέοντο πεφυζότες· ἤερα δ' Ἥρη
 Πίτνα πρῶδ' ε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
 Ἔς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύρροον, ἀργυροδίνην·
 Ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ παλάῳ· βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
 Ὅχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἳ δ' ἀλαλητῶ 10
 Ἐννεον ἔνθα κ' ἔνθα, ἐλισσόμενοι κατὰ δίνας·
 Ὡς δ' ὄθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
 Φευγέμεναι ποταμόνδε, τὸ δὲ φλέγει ἀκάμαλον πῦρ
 Ὅρμενον ἐξαίφνης, ταῦ δὲ πλώσσει καθ' ὕδωρ·
 Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ἐάνθε βαθυδινήεντος 15
 Πλήτο ῥόσος κελάδων ἐπιμίξ' ἵππων τε κ' ἀνδρῶν·
 Αὐτὰρ ὁ διογενῆς δόρυ μὲν λίπεν αὐτῷ ἐπ' ὄχθαις,
 Κεκλιμένον μυρτίκησιν· ὁ δ' ἔνθορε, δαίμονι ἴσος,
 Φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδεῖο ἔργα·
 Τύπτε δ' ἐπισροφάδην· τῶν δὲ ζόνος ὄρνυ' αἰκῆς 20
 Ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ·
 Ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακῆτες ἰχθύες ἄλλοι
 Φεύγοντες, πιμπλάσι μυχῆς λιμένος εὐόρμη,
 Δειδιότες· μάλα γάρ τε καλεδίαι, ὄν κε λάβησιν·
 Ὡς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ θεινοῖο ῥέεθρα 25
 Πτῶσσον ὑπὸ κρημνῆς· ὁ δ', ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
 Ζωῆς ἐκ ποταμοῖο δωδέκα λέξαλο κέρως,
 Ποιήν Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος·
 Τῆς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας, ἠῦτε νεβρῆς·
 Δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας εὐτμήτοισιν ἱμάσι, 30
 Τῆς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ σρεπλοῖσι χιλῶσι·
 Δῶκε δ' ἑταίροισιν, καλῶσαι κοίλας ἐπὶ νῆας·
 Αὐτὰρ ὁ ἀψ' ἐπόρθεσε, καλακλίμεναι μενεαίνων·
 Ἐνθ' υἱεῖ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο,
 Ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Λυκάονι· τὸν ῥά ποτ' αὐτῆς 35
 ἤγε, λαβῶν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς ἐκ ἐθέλοντα,
 Ἐννύχιος προμολῶν· ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξείη χαλκῶ
 Τάμνε, νέες ὄρηκας, ἴν' ἄρμαίος ἀνίσυγες εἶεν·

- Τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς·
 Καὶ τότε μὲν μιν Λῆμνον ἐυκλιμένην ἐπέρασσε, 40
 Νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ υἱὸς Ἴησον ὄνον ἔδωκε.
 Κεῖθεν δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 Ἴμβριος Ἡετίων, πῆμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
 Ἐνθεν ὑπεκπροφυγὼν, παλῶϊον Ἰκελο δῶμα.
 Ἐνδεκα δ' ἡμέρα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν, 45
 Ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
 Χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
 Πέμψειν εἰς αἶδαο, καὶ ἐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
 Τὸν δ' ὡς εἶν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 Γυμνὸν ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, εἶδ' ἔχεν ἔγχος, 50
 Ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἰδρῶς
 Φεύγοντ' ἐκ ποταμῶ, κάμαίος δ' ὑπὸ γέναϊ ἐδάμνα·
 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι·
 Ἡ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, ὅσπερ ἔπεφνον, 55
 Αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι·
 Οἷον δὴ καὶ ὄδ' ἦλθε, φυγὼν ὑπὸ νηλεῆς ἡμαρ,
 Λῆμνον ἐς ἠγαθέην πεπερημένον· εἶδέ μιν ἔχε
 Πόνιός ἀλδὸς πολιῆς, ὃ πολῆς ἀέκοντας ἐρύκει.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δευρὸς ἀκωκῆς ἡμετέρῳιο 60
 Γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν, ἠδὲ θαείω,
 Ἡ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἦ μιν ἐρύξει
 Γῆ φυσίζοος, ἥτε κατὰ κρατερὸν περ ἐρύκει.
 ὦς ὄρωμαι μενῶν· ὁ δὲ οἱ χεῖδὸν ἦλθε τεθηπῶς,
 Γένων ἄψαοδαι μεμαῶς· περὶ δ' ἠΐθελε θυμῷ 65
 Ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλανναν·
 Ἡτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέχετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 Οὐτάμενα μεμαῶς· ὁ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γένων
 Κύψας· ἐλπίθ' ἄρ' ὑπὲρ νότῃ ἐνὶ γαίῃ
 Ἔστη, ἰσμένη χροὸς ἄμμενα ἀνδρομέοιο. 70
 Αὐτὰρ ὁ τῆ ἐτέρῃ μὲν ἔλθὼν ἐλλίσσειο γένων,

Τῆ δ' ἑτέρῃ ἔχεν ἔγχυτο ἀκαχμένον, ἔδὲ μεθίει·
Καί μιν λισσόμεντο ἔπεια πλερόεσσα προσηύδα·

Γενῆμαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἰδέο, καί μ' ἐλέησον·
Ἀντί τοι εἴμ' ἰκέλοιο, διοτρεφεὺς, αἰδοίοιο. 75

Πὰρ γάρ σοι πρῶτον πασάμην Δημήτερο ἀκλήν,

Ἥματι τῷ, ὅτε μ' εἶλες εὐκλιμένην ἐν ἀλαῆι,

Καί μ' ἐπέρασσας, ἀνευθεν ἄγων παῖρός τε, φίλων τε,

Λῆμιον ἐς ἠγαθέην· ἑκατόμβοιον δέ τοι ἤλφρον·

Νῦν δ' ἐλύμην τρεῖς τόσσα πορώ· ἡὼς δέ μοι ἔσιν 80

Ἦδὲ δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλεθα,

Πολλὰ παθὼν, νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔδηκε

Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω πᾶ ἀπέχθεσθαι Διὶ πατρὶ,

Ὅς μέ σοι αὐτίς ἔδωκε· μινυθάδιον δέ με μήτηρ

Γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἀλλιο γέροντο,

85

Ἄλλιω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτόλεμοισιν ἀνάσσει,

Πήδασον αἰπήεσαν ἔχων ὑπὸ Σατυροῦντι·

Τῆ δ' ἔχε θυγατέρα Πριάμο, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·

Τῆσδε δύο γενόμεθα, σὺ δ' ἄμφω δειρολομήσεις·

Ἦτοι τὸν πρῶτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας,

90

Ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὄξει δαυρὶ·

Νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσσεται· ἐ γὰρ ὅτω

Σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.

Ἄλλο δέ τοι ἔρῃω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·

Μή με κτεῖν', ἐπεὶ ἔχ' ὁμογάστριτο Ἐκτορός εἰμι

95

Ὅς τοι ἐταῖρον ἔπεφνεν ἐνῆέα τε, κρατερὸν τε.

Ὅς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμοτο υἱός,

Λισσόμεντο ἐπέεσσιν· ἀμείλικλον δ' ὅπ' ἄκεσε·

Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεις, μηδ' ἀγόρευε·

Πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπῆν μόρσιμον ἦμαρ,

100

Τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλιερον ἦεν

Τρώων, καὶ πολλὰς ζωῆς ἔλον, ἠδ' ἐπέρασσα·

Νῦν δ' ἐκ ἔσθ', ὃς κεν θάνατον φύγη, ὃν κε θεός γε

Ἴλιε προπάροισιν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλλῃσι,

Συμπάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιο γε παίδων. 105

Ἄλλὰ, φίλῳ, δάνε κῆ σύ· τίη ὀλοφύρεαι αὐτως;

Κάτθανε κῆ Πάτροκλῳ, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων·

Οὐχ ὀράας, οἷῳ κἀγὼ, καλὸς τε, μέγας τε,

Πατρὸς δ' εἴμ' ἀγαδοῖο, θεὰ δέ μ' ἐγέναιτο μήτηρ·

Ἄλλ' ἐπὶ τοι κἀμοὶ θάνατῳ κῆ μοῖρα κραταῖη 110

Ἔσσεται, ἢ ἠὲς, ἢ δείλης, ἢ μέσον ἡμαρ·

Ἄσπερ τις κῆ ἐμεῖο ἄρει ἐκ θυμὸν ἔληται,

Ἢ ὄγε θυρὶ βαλὼν, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν οἴσῃ.

Ὡς φάτο· τῷ δ' αὐτῷ λύτο γένατα κῆ φίλον ἦτορ.

Ἐλχῳ μὲν ῥ' ἀφῆκεν, ὁ δ' ἐξέλο χεῖρε πειλάσσας 115

Ἀμφιέρας· Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενῳ ξίφῳ ὄξυ

Τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἶσω

Δὺ ξίφῳ ἄμφηκες· ὁ δ' ἄρα πρηγῆς ἐπὶ γαίῃ

Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.

Τὸν δ' Ἀχιλεὺς πωλαμόνδε, λαβὼν ποδὸς, ἦκε φέροντα,

Καὶ οἱ ἐπευχόμενῳ ἔπεα πτερόεν' ἀγόρευεν· 121

Ἐνλαυτοῖ νῦν κείσο μετ' ἰχθύσιν, οἷ σ' ὠτειλῆς

Αἶμ' ἀπολιχμήσοντα, ἀκηδέες· ἐδέ σε μήτηρ

Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται· ἀλλὰ Σκάμανδρῳ

Οἴσει δινήεις εἶσω ἀλὸς εὐρέα κόλπον. 125

Θρώσκων τις κατὰ κύμα μέλαναν φρεῖχ' ὑπαλύξει

Ἰχθύς, ὡς κε φάγησι Λυκάουῳ ἀργέτα δημόν.

Φθείρεθ', εἰσόκεν ἄστῳ κιχάομεν Ἰλίε ἰγῆς,

Ἔμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὄπιθεν κρατίζων·

Οὐδ' ὑμῖν πωλαμός περ εὐρρόῳ ἀργυροδίνης 130

Ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηδὰ πολεῖς ἱερεύειε ταύρας,

Ζωὸς δ' ἐν δίνῃσι καθίειε μώνυχας ἵππους.

Ἄλλὰ κῆ ὡς ὀλέεθε κακὸν μόρον, εἰσόκε πάντες

Τίσειε Παλρόκλοιο φόνον, κῆ λοιγὸν Ἀχαῶν,

Οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἐπέφνετε, νόσφιν ἐμεῖο. 135

Ὡς ἄρ' ἔφη· Πωλαμός δὲ χολώσατο κηρόδι μᾶλλον·

Ἄσπερ μιν δ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως παύσειε πόνονοιο

Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 Τόσσα δὲ Πηλέῃ υἱὸς, ἔχων δολιχόσκιον ἔσχε,
 Ἀσεροπαῖω ἐπᾶλλο, κατακλόμενα μενεαίνων, 140
 Τίει Πηλεγόνῃ· τὸν δ' Ἀξιὸς ἐυρυρέεθρο
 Γείναλο, ἢ Περίβοια, Ἀκισσαμενοῖο θυγατρῶν
 Πρῆσβυλάτῃ· τῇ γάρ ῥα μίγη Ποταμὸς βαθυδίνης.
 Τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρθεσεν· ὁ δ' ἀντίῃ ἐκ ποταμοῖο
 Ἔσθη, ἔχων δύο δῆρε· μὲν δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε 145
 Ξάνθῃ, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκλαμένων αἰζηῶν,
 Τὸς Ἀχιλεὺς ἐδάϊξε κατὰ ῥόον, εἶδ' ἐλέσσειεν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χερδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰούτες,
 Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖῃ Ἀχιλλεύς·
 Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μιν ἔτλης ἀντίῃ ἐλθεῖν; 150
 Δυσήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μὲνι ἀντιώωσι.
 Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνῃ προσεφώνεε φαίδιμῃ υἱός·
 Πηλεΐδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρρεΐνεις;
 Εἰμ' ἐκ Παμονίης ἐριθώλης, τηλόθ' ἐσσης,
 Παίονας ἀνδρας ἄγων δολιχέσχεας· ἦδε δέ μοι νῦν 155
 Ἦὼς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήθεθα·
 Αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιῷ εὐρὺ ῥέονίῃ,
 Ἀξιῷ, ὃς κάλλιπον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἴησι,
 Ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ· τόνδ' ἐμὲ φασὶ
 Γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ. 160
 Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· ὁ δ' ἀνέχετο δῖῃ Ἀχιλλεύς
 Πηλιάδα μελίην· ὁ δ' ὀμάζει δέραςιν ἀμφοῖν
 Ἦρωσ Ἀσεροπαῖῃ, ἐπεὶ περιδέξι ἦε·
 Καὶ ῥ' ἐτέρῳ μὲν δερὶ σάκῃ βάλεν, εἰδὲ διὰ πρὸ
 Ῥῆξε σάκῃ· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο. 165
 Τῷ δ' ἐτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
 Δεξιερῆς, σῦτο δ' αἷμα κελαμφές· ἢ δ' ὑπὲρ αὐτῆ
 Γαίῃ ἐνεσῆρικτο, λιλαομένη χρὸς ἄσασα.
 Δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰδυπλίωνα
 Ἀσεροπαῖω ἐφῆκε, κατακλόμενα μενεαίνων. 170

Καὶ τὸ μὲν ῥ' ἀφάμαρτον· ὁ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
Μεσσοπαγῆς δ' ἄρ' ἔθηκε καὶ ὄχθης μέλινον ἔλχθ·

Πηλείδης δ', ἄορ ὕξυ ἐρυσσάμενθ παρὰ μηρῶ,
Ἄλ' ἐπὶ οἷ μεμαῶς· ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆθ

Οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ· 175

Τρεῖς μὲν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσασθαι μενεαίνων,
Τρεῖς δὲ μεθήκε βίη· τὸ δὲ τέτραλον, ἤθελε θυμῶ

Ἄξαι ἐπιγνάμψας δόρυ μέλινον Αἰακίδαο,
Ἄλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς χεῖδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα·

Γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι

Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότθ ὅσσε κάλυψεν 181

Ἀδμαίνουτ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ σήδεσσιν ὀρέσας,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, ἢ εὐχόμενθ ἔπθ ἥυδα·

Κεῖσ' ἔτω χαλεπόν τοι ἐριθενέθ Κρονίωνθ

Παισὶν ἐριζήμεναι, Ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι· 185

Φῆσθαι σὺ μὲν Ποταμῶ γένθ ἔμμεναι εὐρὺ ρέοντθ·

Αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλην Διὸς εὐχομαι εἶναι·

Τίτλιε μ' ἀνήρ, πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι,

Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν·

Τῶ κρείσσων μὲν Ζεὺς Ποταμῶν ἀλιμυρηέντων· 190

Κρείσσων δ' αὐτε Διὸς γενεὴ, Ποταμοῖο τέτυκται.

Καὶ γάρ σοι ποταμὸς γε πᾶρα μέγας, εἰ δύναταί τι

Χραιομεῖν· ἀλλ' ἐκ ἔστι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι·

Τῶ, ἔτε κρείων Ἀχελῷος ἰσοφαρίζει,

Οὐδὲ βαθυρρέϊται μέγα ὄθενος Ὠκεανοῖο, 195

Ἐξ ἔπερ πᾶντες ποταμοὶ, ἢ πᾶσα θάλασσα,

Καὶ πᾶσαι κρήναι, ἢ φρεῖαλα μακρὰ νάεσιν·

Ἄλλὰ ἢ ὅς δαῖδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυτὸν,

Δεινὴν τε βροχίην, ὅτ' ἀπ' ἑρᾶν ὄθεν σμαραγῆση·

Ἦ ῥα, ἢ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαλο χάλκεον ἔγχος· 200

Τὸν δὲ καὶ αὐτόθι λείπεν, ἐπεὶ φίλου ἦτορ ἀπηύρα,

Κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.

Τὸν μὲν ἄρ' ἐλχέλυές τε ἢ ἰχθύες ἀμφεπένοιο,

Δημόν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·

Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵεναί μετὰ Παίονας ἵπποκορυσάς, 205

Οἳ ῥ' ἔτι πᾶρ Πόλαμόν πεφοβήατο δινήεντα,

Ὦς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ

Χέρσ' ὑπὸ Πηλείδαο ἢ ἄορι ἴφι δαμέντα.

Ἔνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε, Μύδωνά τε, Ἀσύπυλόν τε,

Μνησόν τε, Θράσιόν τε, ἢ Αἴνιον, ἠδ' Ὀφελέσῃν· 210

Καί νύ κ' ἔτι πλέονας κλάνε Παίονας ὠκύς Ἀχιλλεύς,

Εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη Πόλαμὸς βαθυδίνης,

Ἄνερι εἰσάμενος, βαδέης δ' ἐκφθέγγατο δίνης·

ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατεῖς, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις

Ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνεσιν θεοὶ αὐτοί. 215

Εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνῃσιν παῖς πάντας ὀλέσσαι,

Ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα, μέρμερα ῥέζειν·

Πλήθει γάρ δῃ μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,

Οὐδέ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἄλα δῖαν,

Στεινόμενος νεκύεσσι· σὺ δὲ κλείνεις αἰδήλως· 220

Ἄλλ', ἄγε δῆ ἢ ἕασσον· ἄγῃ μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·

Ἔσαι ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφές, ὡς σὺ κελεύεις·

Τρῶας δ' ἢ πρὶν λήξω ὑπερφιάλης ἐναρίζων,

Πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστυ, ἢ Ἐκτορι πειρηθῆναι 225

Ἀντιδίην, ἢ κέν με δαμάσσεται, ἢ κεν ἐγὼ τόν.

Ὦς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.

Καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη Πόλαμὸς βαθυδίνης·

ὦ πόποι, Ἀργυροτόξε, Διὸς τέκος, ἢ σὺ γε βελάς

Εἰρύσαιο Κρονίανος, ὃ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε 230

Τρῶσιν παριστάμεναι ἢ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἔλθῃ

Δαίελος ὑψὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐρίσῳλον ἄρθεαν.

Ἦ, ἢ Ἀχιλλεύς μὲν δερικλυτὸς ἐνθορε μέσσω,

Κρημνῆ ἀπαίξας· ὁ δ' ἐπέσσυτο, οἴδματι δύων·

Πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος· ὥσε δὲ νεκρὸς 235

Πολλὸς, οἳ ῥα καὶ αὐτὸν ἄλις ἔσαν, ἕς κλάν' Ἀχιλλεύς·

Τὸς ἔκβαλλε θύραζε, μεμυκῶς, ἤυτε ταῦρ^Θ,
 Χέρσονδε· ζωὸς δ' ἐσάω κατὰ καλὰ ρέεθρα,
 Κρύπλων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλησι.
 Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλλῆα κυκώμενον ἴσαλο κῦμα, 240
 ὦδει δ' ἐν σάκει πίπλων ρό^Θ, ἔδὲ πόδεσσι
 Εἶχε σηρίξασθαι· ὁ δὲ πτελέην ἔλε χερσὶν
 Εὐφύεα, μεγάλην· ἢ δ' ἐκ ρίζῶν ἐριπῦσα
 Κρημνὸν ἀπάνια διῶσεν, ἐπέχε δὲ καλὰ ρέεθρα
 Ὀξοισιν πυκνοῖσι· γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν, 245
 Εἶσω πᾶσ' ἐριπῦσ'· ὁ δ' ἄρ' ἐκ λίμνης ἀνορέσας,
 Ἥϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
 Δείσας· ἔδ' ἔτ' ἔληγε μέγας θεὸς, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
 Ἀκροκελαγιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
 Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι. 350
 Πηλείδης δ' ἀπόρυσεν, ὅσον τ' ἐπὶ θερὸς ἐρωῆ,
 Αἰετῶ οἶμαί' ἔχων μέλαν^Θ, τῶ θηρητῆρ^Θ,
 Ὃς θ' ἅμα κάρτισός τε καὶ ὤκισ^Θ πτελεηνῶν.
 Τῶ εἰκὼς ἦϊξεν· ἐπὶ σήθεσσι δὲ χαλκὸς
 Σμερδαλέον κονάβιζεν· ὑπαῖθα δὲ τοῖο λιαδεῖς 255
 Φεῦγ', ὁ δ' ὀπίθε ρέων ἐπέλο μέγαλω ὄρυμαιδῶ.
 Ὄς δ' ὄτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 Ἀμφυλὰ καὶ κήπυς ὕδαλ^Θ ρόον ἠγεμονεύει,
 Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης δ' ἐξ ἔχμαλα βάλλων·
 Τῶ μὲν τε προρέονί^Θ, ὑπὸ ψηφίδες ἀπασα 260
 Ὀχλεῦνται, τὸ δὲ τ' ἄκα κλειθόμενον κελαρῦζει
 Χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγονία·
 Ὄς αἰεὶ Ἀχιλλῆα κιχῆσαλο κῦμα ῥόοιο,
 Καὶ λαψηρὸν ἐόλα· θεοὶ δέ τε φέρτεροὶ ἀνδρῶν.
 Ὅσσάκι δ' ὀρμήσεις ποδάρκης δι^Θ Ἀχιλλεὺς 265
 Στήνασιν ἐναντίβιον, καὶ γνώμεναι, εἴ μιν ἀπάντες
 Ἀθάναλοι φοβέεσσι, τοὶ ἔρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 Τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διῖπελέ^Θ πωλαμοῖο
 Πλάζ' ὤμυς καθύπερθεν· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα,

Θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γέναϊ' ἐδάμνα 270
 Λάβρῳ, ὕπαθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν·
 Πηλείδης δ' ᾤμωξεν, ἰδὼν ἐς ἔβρανὸν εὐρύν·

Ζεῦ πάτερ, ὡς ἔτις με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
 Ἐκ ποταμοῖο σαῶσα· ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.

Ἄλλῳ δ' ἔτις μοι τόσον αἴτιῳ ἔβρανίωνων, 275

Ἄλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔδελγεν,

Ἢ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκιάων
 Ααψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνῷ βελέεσσιν.

Ὡς μ' ὄφελ' Ἐκλιῶ κλῆϊνα, ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστῳ,
 Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάριξε· 280

Νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶνα,

Ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συφορβόν,

Ὅν ῥά τ' ἐναυλῷ ἀποέρσει χειμῶνι περῶνλα.

Ὡς φάτο· τῷ δὲ μάλ' ὄκα Ποσειδάων ἢ Ἀθήνη
 Στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἀνδρεσσιν ἐκλίην· 285

Χεῖρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπισώσαντ' ἐπέεσσι·

Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Πηλείδη, μήτ' ἄρ τι λίην τρέε, μήτε τι τάρβει·

Τοίῳ γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρρόθω εἶμεν,

Ζηνὸς ἐπαμύησαντῳ, ἐγὼ ἢ Παλλὰς Ἀθήνη· 290

Ὡς ἔ τοι ποταμῷ γε δαμήμενα αἰσιμόν ἐσιν·

Ἄλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσεαι αὐτός·

Αὐτὰρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἶκε πῖθηα,

Μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοῖτε πολέμοιο,

Πρὶν κατὰ Ἰλιόφιν κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι· 295

Τρωϊκὸν, ὃς κε φύγησι· σὺ δ' Ἐκλιῶ θυμὸν ἀπέρας

Ἄψ ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχῳ ἀρέσθαι.

Τῷ μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντε μετ' ἀθανάτες ἀπεβήτην·

Αὐτὰρ ὁ βῆ, μέγα γάρ ῥα θεῶν ὠτρυνεν ἐφειμῆ,

Ἐς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πλῆθ' ὕδατῳ ἐκχυμένοιο· 300

Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαϊκλαμένων αἰζηῶν

Πλῶον, ἢ νέκυες· τῷ δ' ὑψόσε γέναϊ' ἐπήδα

Πρὸς ῥόον ἀΐσσοι^ϛ ἀν' ἰθύν· ἔδὲ μιν ἔχε
 Εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ δέν^ϛ ἔμβαλ' Ἀθήνη·
 Οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὄν μέν^ϛ, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 Χώελο Πηλείωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο, 306

Ἐψόσ' ἀειρόμεν^ϛ· Σιμόεντι δὲ κέκλει' αὔσας·
 Φῖλε κασίγνητε, δέν^ϛ ἀνέρ^ϛ ἀμφότεροί περ
 Σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτ^ϛ
 Ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον ἔμενέεσιν. 310

Ἄλλ' ἐπάμυνε τάχιζα, ἢ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
 Ἐδα^ϛ ἐκ πηγέων, πᾶντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλας·
 Ἴση δὲ μέγα κῦμα· πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
 Φιτρῶν ἢ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
 Ὅς δὴ νῦν κραλεῖε, μέμονεν δ' ὄγε ἴσα θεοῖσι. 315

Φημί γὰρ ἔτε βίην χραισμησέμεν, ἔτε τι εἶδ^ϛ,
 Οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τὰ περ μάλα νειόθι λίμνης·
 Κεῖσεθ' ὑπ' ἰλύ^ϛ κεκαλυμμένα· καδδέ μιν αὐτὸν
 Εἰλύσω ψαμάδοισιν, ἄλις χερσάδ^ϛ περιχεύας
 Μυρίον, ἔδὲ οἱ ὅσ' ἐπισηύσονται Ἀχαιοὶ 320

Ἄλλ' ἔξα· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
 Αὐτῶ οἱ ἢ σῆμα τετεύχεται, ἔδὲ τί μιν χρεῖν
 Ἐσα τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.

Ἦ, ἢ ἐπῶρ' Ἀχιλῆϊ κυκώμεν^ϛ ὑψόσε θύων,
 Μορμύρων ἀφρῶ τε, ἢ αἵματι, ἢ νεκύεσσι. 325
 Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διίπετέος ποταμοῖο
 Ἴσα^ϛ ἀειρόμενον, κατὰ δ' ἤρεε Πηλείωνα.

Ἦρη δὲ μέγ' αὔσε, περιδδείσασ' Ἀχιλῆϊ,
 Μὴ μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης·
 Αὐτίκα δ' Ἠφαιστον προσεφώνεεν ὄν φίλον υἷον· 330

Ὅρσο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκ^ϛ· ἄλλα σέδεν γὰρ
 Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἠῖσκομεν εἶναι·
 Ἄλλ' ἐπάμυνε τάχιζα, πιφαύσκεο δὲ φλόγα πολλήν·
 Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο ἢ ἀργέεσσι Νότοιο,
 Εἴσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὕρσασα θύελλαν, 335

Ἦ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς ἢ τεύχεα κῆρα,
 Φλέγμα κακὸν φορέεσσι· σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
 Δένδρεα καί, ἐν δ' αὐτὸν ἴει πυρί· μηδὲ σε πᾶμπαν
 Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω ἢ ἀρειῆ·
 Μηδὲ πρὶν ἀπόπαιε τεὸν μῆν'· ἀλλ' ὁπότεν δὴ 340
 Φθέγγομαι ἐγὼν ἰάχευσα, τότε χεῖν ἀκάμαλον πῦρ.

Ὡς ἔφαθ'· Ἠφαιστος δὲ τιτύσκετο δεσπιδάεσσι πῦρ.
 Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δάειο, καίε δὲ νεκρῶς
 Πολλὰς, οἳ ῥα καὶ αὐτὸν ἄλις ἔσαν, ἕς κλάν' Ἀχιλλεύς·
 Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, χέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ. 345

Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορρῆς νεοαρδὲ ἄλωην
 Αἰψ' ἀν' ξηραίνῃ, χάσσει δέ, μιν ὅστις ἐθείρει·
 Ὡς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κάρδ' ἄρα νεκρῶς
 Κῆεν, ὁ δ' ἐς πολαμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν·

Καμόνιο πτελέσσι τε, ἢ ἰτέσσι, ἠδὲ μυρῖκαι,
 Καμίνο δὲ λωτός τ', ἠδὲ θρύον, ἠδὲ κύπειρον,
 Τὰ περὶ καλὰ ρέεθρα ἄλις πολαμοῖο πεφύκει·
 Τείροντ' ἐσχέλυές τε, ἢ ἰχθύες, οἳ κατὰ δίνας,
 Οἳ κατὰ καλὰ ρέεθρα κυβίσων ἔνθα ἢ ἔνθα,
 Πνοιῆ τειρόμενοι πολυμήτι' Ἠφαισίοιο. 355

Καίετο δ' ἴς Πολαμοῖο, ἐπ' τ' ἔφαθ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ἠφαιστ', ἔτις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
 Οὐδ' ἀν' ἐγὼ σοί γ' ὤδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην·
 Λήγ' ἔριδ'· Τρώας δὲ ἢ αὐτίκα δῖ' Ἀχιλλεύς
 Ἄσ' ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδ' ἢ ἀρωγῆς; 360

Φῆ πυρὶ καιόμεν'· ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ρέεθρα.
 Ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμεν' πυρὶ πολλῶ,
 Κρίσση μελδόμεν' ἀπαλοῖρεφέ' σιάλοιο,
 Πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται·
 Ὡς τῶ καλὰ ρέεθρα πυρὶ φλέγειο, ζεῖ δ' ὕδωρ. 365
 Οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴχθειο· τείρε δ' αὐτμή,
 Ἠφαισίοιο βίηφι πολύφρον'· αὐτὰρ ὄγ' Ἠσσην,
 Πολλὰ ἔλισσόμεν', ἔπεια πλερόεντα προσηΐδα·

Ἦρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
Ἐξ ἄλλων; ἔ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτίός εἰμι, 370

Ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
Ἄλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις·
Παυέσθω δὲ κ' ἔτ'· ἐγὼ δ' ἐπὶ κ' τόδ' ὄμῳμαι,
Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμᾶρ,
Μηδ' ὀπότεν Τροίη μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται 375
Καομένη, καίωσι δ' ἀρήϊοι υἱεὶς Ἀχαιῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκυσσε θεὰ λευκώλενας Ἦρη,
Αὐτίκ' ἄρ' Ἠφαιστον προσεφώνεεν ὄν φίλον υἱόν·
Ἠφαιστε, χέο, τέκνον ἀγακλέες· ἔ γὰρ ἔοικεν
Ἀδάναλον θεὸν ὣδε βροτῶν ἔνεκα συφελίζειν. 380

Ὡς ἔφαθ'· Ἠφαιστ' δὲ κατέσβεσε θεσπιδάεσ πῦρ·
Ἄψορρον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυλο καλὰ ῥέεθρα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μὲν, οἱ μὲν ἔπειτα
Παυσάδην· Ἦρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ.

Ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσσε βεβριδυῖα, 385
Ἀργαλήη, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄηλο·
Σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ ὀμάδῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθῶν·
Ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας ἔβανός· αἶε δὲ Ζεὺς
Ἠμεν· Οὐλύμπῳ, ἐγέλασσε δὲ οἱ φίλον ἦτορ
Γηδοσύνη, ὅδ' ὄρατο θεὸς ἔριδι ξυνιόντας. 390

Ἐνθ' οἱ γ' ἐκ ἔτι δηρὸν ἀφέςασαν· ἦρχε γὰρ Ἀρης
Ῥινολόγ', κ' πρῶτ' Ἀθηναίη ἐπόρυσσε,
Χάλκεον ἔγχ' ἔχων· κ' ὀνειδέιον φάτο μῦθον·

Τίπ' αὔ, ὃ κυνόμυια, θεὸς ἔριδι ξυνελαύνεις,
Θάρσ' ἄηλον ἔχουσα; μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν. 395
Ἦ ἔ μέμνη, ὅτε Τυδείδην Διομήδ' ἀνῆκας
Οὐτάμενα; αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχ' ἐλῆσα,
Ἴδύς ἐμεῦ ὤσας, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψας·
Τῷ σ' αὔ νῦν οἴω ἀπολισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας.

Ὡς εἰπὼν, ἔτῃσε κατ' ἀγίδα δυσσανόεσσαν, 400
Σμερδαλίην, ἣν ἐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός,

Τῇ μιν Ἄρης ἔτησε μαιφρόνῳ ἔγχρῃ μακρῷ·
 Ἥ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἰλεῖο χειρὶ παχεΐη,
 Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε,
 Τὸν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔρμεναυ ἔρον ἀρέρης· 405
 Τῷ βάλε θυρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα·
 Ἐπὶ δ' ἐπέχε πέλεθρα πεσῶν, ἐκόνισσε δὲ χαίτας·
 Τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 Καὶ οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Νηπύτι, ἐδέ νύ πῶ περ ἐπεφράσω, ὅσπον ἀρείων 410
 Εὐχομ' ἐγὼν ἔμεναυ, ὅτι μοι μὲν ἄντιφερίζεις;
 Οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐριννύας ἔξαπόλινοις,
 Ἥ τοι χωομένη κακὰ μῆδεται, ἔνεκ' Ἀχαΐης
 Κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀρύνεις.

Ὡς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπεν ὅσσε φαεινῷ· 415
 Τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλῆσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Πυκνὰ μάλα σενάχονλα· μόγις δ' ἔσαγείραλο θυμόν.
 Τὴν δ' ὡς ἔν ἐνόησε θεὰ λευκώλεν Ἥρη,
 Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ὡ πόποι, ἀγιάχοιο Διὸς τέκνῳ, ἀτρυτώνη, 420
 Καὶ δ' αὖθ' ἠ κυνόμυια ἄγει βροτολοιογὸν Ἄρηα
 Δῆϊς ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.

Ὡς φάτο· Ἀθηναίη δὲ μετέσσυλο, χαῖρε θε θυμῷ·
 Καὶ ῥ' ἐπεισαμένη, πρὸς σήθεα χειρὶ παχεΐη
 Ἥλασε, τῆς δ' αὐτῆ λύτο γέναλα καὶ φίλον ἦτορ. 425
 Τῷ μὲν ἄρ' ἀμφω κείνῳ πολλὸ χθονὶ πελυβολαίρη·
 Ἥ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·

Τοῖστοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί,
 Εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίαλο θωρηκίῃσιν,
 Ὡδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη 430
 Ἥλαθεν Ἄρει ἐπίκερῳ, ἐμῷ μένει ἀντιώσα·
 Τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πολέμοιο,
 Ἥλις ἐκπέρσαντες εὐκλίμενον πολίεδρον.

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλεν Ἥρη·

Αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων· 435
 Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέσαμεν; ἔδδ' εἴοικεν,
 Ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν ἄρχιον, αἶψ' ἀμαχητὶ
 Ἴομεν Ὀυλυμπόνδε, Διὸς προτὶ χαλκοβαλῆς δῶ.
 Ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος· ἔ γὰρ ἔμοιγε
 Καλὸν, ἐπεὶ πρότερος γενόμεν, ἢ πλείονα οἶδα· 440
 Νηπύτι, ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες· ἔδδ' νυ τῶν περ
 Μέμνηται, ὅσα δὴ πάδομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφί,
 Μῆνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
 Πὰρ Διὸς ἐλθούλης θηλεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν,
 Μιδῶ ἐπὶ ῥητῶ, ὁ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν; 445
 Ἦτοι ἐγὼ Τρῶεσσι πόλιν ἢ τεῖχος ἔδειμα
 Εὐρύ τε ἢ μάλα καλὸν, ἴν' ἄρρηκτὸς πόλις εἴη·
 Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἔλικας βῆς βυκολέεσκες
 Ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπλύχῃ ὕληςσσης.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ μιδθοῖο τέλχος πολυγηθέες Ὀρρα 450
 Ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μιδθὸν ἅπαντα
 Λαομέδων ἐκπαγλῶ, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.
 Σοὶ μὲν ὄγ' ἠπέλιψε πόδας ἢ χεῖρας ὑπερθε
 Δήσειν, ἢ περᾶαν νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων·
 Στεῦτο δ' ὄγ' ἀμφοτέρων ἀποκοψέμεν ἕαλα χαλκῶ. 455
 Νῶϊ δέ τ' ἀψορροὶ κίομεν, κεκοιηότι θυμῶ,
 Μιδθῆ χωόμενοι, τὸν ὑποσᾶς ἐκ ἐτέλεσσε.
 Τῆ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν; ἔδδ' μεθ' ἡμέων
 Πειρᾶ, ὡς κεν Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
 Πρὸχυν κακῶς, σὺν πασὶ ἢ αἰδοίης ἀλόχοισι; 460
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 Ἐνοσίγαυ', ἐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσασο
 Ἐμμεναί, εἰ δὴ σοὶ γε, βροτῶν ἕνεκα, πτολεμίζω,
 Δαιλῶν, οἱ φύλλοισιν εἰοικότες, ἄλλοτε μὲν τε
 Ζαφλεγέες τελέθεσιν, ἀρέρης καρπὸν ἔδοντες, 465
 Ἄλλοτε δ' αὖ φθινύθεσιν ἀκήριοι· ἀλλὰ τάχιιστα
 Πανσώμεθα μάχης· οἱ δ', αὐτοὶ δηριαάδων.

Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπεϊ· ἀψέλο γάρ ρα
 Πατροκασιγνήτοιο μιγήμενα ἐν παλάμῃσι.

Τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πτόνια θεῶν 470

Ἄρλιμις ἀγρολέρη, ἢ ὄνειδειον φάτο μῦθον·

Φεύγεις δὴ, Ἐκάεργε; Ποσειδάωνι δὲ νίκην

Πᾶσαν ἐπέτρεψας; μέλεον δέ οἱ εὐχῶ ἔδωκας,

Νηπύτι; τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτως;

Μή σευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκέσω 475

Εὐχομένε, ὡς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,

Ἄννα Ποσειδάωνι ἐναντίβιον πολεμίζειν.

Ὡς φάτο· τὴν δ' ἔτι προσέφη Ἐκάεργ' Ἀπόλλων·

Ἄλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίῃ παράκοιτις,

Νείκεσεν Ἰοχέαυραν ὄνειδείοις ἐπέεσσι 480

Πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδδῆες, ἀπὶ ἐμῆιο

Στήσασθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μὲν ἀντιφέρεσθαι,

Τοξοφόρῳ περ ἐέση· ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξὶ

Ζεὺς θῆκεν, ἢ ἔδωκε κατακλάμεν, ἦν κ' ἐθέλησθαι.

Ἦτοι βέλιερόν ἐσι καὶ ἔρεα θῆρας ἐνάφρην, 485

Ἄγρολέρας τ' ἐλάφρας, ἢ κρείσσοσιν ἴφι μάχεσθαι.

Εἰ δ' ἐδέλεις πολέμοιο δαήμενα· ὄφρ' εὖ εἰδῆς,

Ὅσσον φερέρη εἶμ', ὅτι μοι μὲν ἀντιφερίζεις.

Ἦ ρα, ἢ ἀμφολέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτε

Σκαμῆ, δεξιερῆ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων ἀνυλο τόξα· 490

Αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθινε παρ' ἔαλα μειδιόωσα

Ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἐκπιπλον οἷσοι·

Δακρυόεσσα δ' ἐπειτα θεὰ φύγεν, ὡς πέλεια,

Ἦ ρα θ' ὑπ' ἰρηκὶ κοίλην εἰσέπταλο πέτρην,

Χηραμόν· ἐδ' ἄρα τῆ γε ἀλώμενα ἄσιμον ἦεν· 495

Ὡς ἢ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.

Λητῷ δὲ προσέειπε διάκλος Ἀργεῖφόνης·

Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι ἔτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ

Πληκίλιζεθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·

Ἄλλὰ μάλα πρόφρασσα μεί' ἀθανάτοισι θεοῖσιν 500

Εὐχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίηφιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Ληϊῶ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα,
Πεπλειότ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ σροφάλιγγι κονίης·

Ἢ μὲν τόξα λαβῆσα πάλιν κίε θυγατέρῳ ἧς·

Ἢ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἴκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβαλῆς ὦ,
Δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γένασι κέρη, 506

Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβροσίῳ ἐάνδρ' ἔτρεμε· τὴν δὲ προῖοι οἱ
Εἶλε πατὴρ Κρονίδης, ἢ ἀνῆρσειο, ἠδὲ γελάσσας·

Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρξε, φίλον τέκῳ, ἔθραιώνων
Μαψιδίως, ὡσεὶ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ; 510

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν εὐσέφανῳ Κελαδαινῆ·
Σὴ μ' ἄλοχῳ συφέλιξε, πάτερ, λευκώλενῳ Ἡρῆ,
Ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις ἢ νεῖκῳ ἐφῆπται.

Ὡς οἱ μὲν ἰοίαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβῳ ἐδύσετο Ἴλιον ἰρήν· 515

Μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχῳ εὐδμήτοιο πόλῃῳ,
Μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἡμαίη κείνῳ·
Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Οἱ μὲν, χωόμενοι, οἱ δὲ, μέγα κυδίοωντες·

Κάδδ' ἴζον παρὰ παρὶ κελαινεφεῖ· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 520
Τρῶας ὁμῶς αὐτὸς τ' ὄλεκεν ἢ μώνυχας ἵππους.

Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς ἔθραν ἐύρυν ἰκάνει

Ἄσπεῳ αἰδομένοιο, θεῶν δὲ ἐ μηνῖς ἀνῆκε·

Πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκεν·

Ὡς Ἀχιλλεὺς Τρῶεσσι πόνον ἢ κήδε' ἔθηκεν. 525

Εἰσήκει δ' ὁ γέρον Πρίαμῳ θεῖε ἐπὶ πύργῳ,

Ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτῷ

Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, ἐδέ τις ἀλκῆ

Γίνεσθ'· ὁ δ' οἰμῶξας ἀπὸ πύργῳ βαῖνε χαμαῖζε,

Ὀτρυνέων παρὰ τεῖχῳ ἀγακλειῆς πυλαωρῆς· 530

Πεπλιμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχει', εἰσόκε λαοὶ

Ἐλθῶσι προῖοι ἄστυ πεφυζότες· ἢ γὰρ Ἀχιλλεὺς

Ἐλγὺς ὄδε κλονέων· νῦν οἴω λοίγι' ἔσεσθαι·

Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τείχεσσι ἀναπνεύσωσιν ἀλένεις,
 Αὐτίς ἐπ' ἄψ' ἄεθροισι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας· 535
 Δείδρια γὰρ, μὴ ἔλθεσσι ἀνήρ' ἐς τείχεσσι ἄλητοι.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας, ἢ ἀπῶσαν ὀχῆας·
 Αἰ δὲ πελαδοῖσιν τευῆσαν φάσθ'· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 Ἄνιθεσσι ἐξέδορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.

Οἱ δ' ἴθυσ' ἰόλιθεσσι ἢ τείχεσσι ὑψηλοῖο, 540
 Δίψη καρχαλέοι, κεκονιμένοι, ἐκ πεδίοιο
 Φεῦγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχρ'· λύσσα δὲ οἱ κῆρ
 Αἰὲν ἔχε κρατερῆ, μενέαμε δὲ κῦδ' ἀρέδδα.

Ἐνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἷες Ἀχαιῶν,
 Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβεσσι Ἀγήνορα δῖον ἀνήκε, 545
 Φῶτ', Ἀντήνοροσσι υἱὸν, ἀμύμονά τε, κρατερόν τε.

Ἐν μὲν οἱ κραδίη θάρσ' ἔβαλε, πᾶρ δὲ οἱ αὐτὸς
 Ἔση, ὅπως θανάτοιο βαρείας κῆρας ἀλάλκοι,
 Φηγῶ κεκλιμέν'· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆ.
 Αὐτὰρ ὄγ', ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πολίπορθον, 550

Ἔση, πολλὰ δὲ οἱ κραδίη πόρφυρε μένονι·
 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατερῶσσι Ἀχιλλῆεσσι
 Φεύγω, τῆπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέονται,
 Αἰρήσει με ἢ ὡς, ἢ ἀνάλκιδα δειρολομήσει· 555

Εἰ δ' ἂν ἐγὼ τέτρεσ' μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεσσι ἄλλη
 Φεύγω πρὸς πεδίοιο Ἰλίου, ὄφρ' ἂν ἴκωμαι

Ἴδης τε κνημῆς, κατὰ τε ῥωπήϊα δῦω,
 Ἐσπέροσσι δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενοσσι ποταμοῖο, 560
 Ἴδρω ἀποψυχθεῖς, πρὸσι Ἴλιον ἀπονεοίμην·

Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλοσσι διελέξαλο θυμός;
 Μὴ μ' ἀπαιερόμενον πύλοιοσσι πεδίοιοδε νοήσῃ,
 Καί με μεταίξας μάρψῃ ταχέεσσι πύλοιοσσι·

Οὐκ' ἔτ' ἔπει' ἔσαι θάνατον ἢ κῆρας ἀλύξαι. 565
 Λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔσ' ἀνδρῶπων.

Εἰ δέ κέν οἱ προπάροιθε πόλεως κατεναντίον ἔλθω·

Καὶ γάρ θην τέτρω τρωῶς χρῶς ὀξεί χαλκῶ,

Ἐν δὲ ἴα ψυχῇ, θνητὸν δέ ἐ φάσ' ἀνδρωποι

Ἐμμενα· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδ' ὀπάζει. 570

Ὡς εἰπὼν, Ἀχιλλῆα ἀλεῖς μένεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ

Ἄλκιμον ὤρματο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

Ἦύτε πάρδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο

Ἀνδρὸς θηρητῆρ' ἐναντίον, ἐδέ τι θυμῶ

Ταρβᾶ, ἐδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκέσῃ. 575

Εἶπερ γὰρ φθάμενός μιν ἠ' ἐτάσῃ, ἠὲ βάλησιν,

Ἀλλά τε κ' περὶ δερὶ πεπαρμένη ἐκ ἀπολήγει

Ἀλκῆς, πρὶν γ' ἠὲ ξυμβλήμενα, ἠὲ δαμῆνα·

Ὡς Ἀλήνορ' υἱὸς ἀγαυῶ, δῖ' Ἀγῆνωρ,

Οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσασθ' Ἀχιλλῆ'. 580

Ἄλλ' ὁ γὰρ ἀσπίδα μὲν πρόδ' ἔχειο πάντοσε ἴσην,

Ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τίλυσκελο, κ' μέγ' αὔτει·

Ἦ δὴ πρὸ μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,

Ἦματι τῶδε πόλιν πέρσειν Τρῶων ἀγερώχων·

Νηπύτι, ἦτ' ἔτι πολλὰ τετεύξετα ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ. 585

Ἐν γάρ τοι πολέες τε κ' ἄλκιμοι ἄνδρες εἰμὲν,

Οἳ κεν πρόδτε φίλων τοκέων, ἀλόχων τε, κ' υἱῶν,

Ἴλιον εἰρυσόμεθα· σύ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,

Ὡδ' ἔκπαγλ' ἐὼν κ' θαρσαλέ' πολεμιστής.

Ἦ ῥα, κ' ὄξυν' ἀκουῖα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε. 590

Καὶ ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γένα', ἐδ' ἀφάμαρξεν·

Ἀμφὶ δέ μιν κνημὶς νεοτεύκιδε κασσιλέροιο

Σμερδαλέον κονάθησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρυσσε

Βλημένε, ἐδ' ἐπέρησε· θεῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.

Πηλείδης δ' ὤρμησάτ' Ἀγῆνορ' ἀνιθήσιο 595

Δεύτερ' ἐδέ τ' ἔασσεν Ἀπόλλων κῦδ' ἀρέδται,

Ἀλλά μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,

Ἠσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμῃ ἐκπεμπε νέεσθαι.

Αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλω ἀποέργαθε λαῶ·

Αὐτῷ γάρ ῥ' Ἐκάεργ' Ἀγήνορι πάντα ἕοικώς, 608
 Ἔστη πρόθεε ποδῶν, ὃ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
 Ἔως ὃ τὸν πεδίῳ διώκειο πυροφόροιο,
 Στρέψας πὰρ ποταμὸν βαθυεινήητα Σκάμανδρον,
 Τυΐδον ὑπεκπροθέοντα· δόλω δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων,
 Ὡς αἰεὶ ἔλποίτο κυχήσεσθαι ποσσὶν οἴσι· 609
 Τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὀμίλῳ
 Ἀσπάσιοι προτὶ ἄστυ· πόλις δ' ἐμπλήη ἀλέων.
 Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλεως κὶ τείχε' ἐκτὸς
 Μῆϊνα ἔτ' ἀλλήλας, κὶ γινώμεναι, ὅς τε πεφεύγοι,
 Ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχυντο 610
 Ἐς πόλιν, ὄνῃνα τῶν γε πόδες κὶ γῆνα σάασαν.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Χ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τῶν Τρώων εἰς τὴν πόλιν ἐγκλεισθέντων, μόνῳ Ἐκτορὶ ὑπομένει Ἀχιλλεία, τὸ μὲν πρῶτον φεύγει· ἑπίστα δὲ ἀνθίσταται, Ἀθηῶνας αὐτὸν πεισάσσης, ἢ ἀναιρεῖται· ἐξάψας δὲ αὐτὸν τῷ ἄρματι Ἀχιλλεύς, διὰ τῆς πύλης ἐπὶ τὸν ναύσταθμον ἔλκει· οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν ὀδύρονται ταῦτα ὁρῶντες ἐγκεκλεισμένοι.

ἘΚΤΟΡΟΣ ΑΝΑΙΡΕΣΙΣ.

Χι δ' ἄρα, τρεῖς περὶ τείχεσσι ἄγων κίανεν Ἐκτορὶ Ἀχιλλεύς.

Ὡς οἱ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες, ἥύτε νεβροὶ,
Ἴδρω ἀπεψύχοντο, πῖον τ', ἀκέοντό τε δίψαν,
Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλλεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τείχεσσι ἄσσον ἴσαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
Ἐκτορα δ' αὐτῷ μῆνα ὀλωή Μοῖρ' ἐπέδησεν,

Ἴλιε προπάροιθε, πυλάων τε Σκαυάων.

Αὐτὰρ Πηλείωνα προσηύδα Φοῖβ' Ἀπόλλων·

Τίπτε με, Πηλέ' υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,

Αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; ἔδέ νυ πώ με

Ἐγnows, ὡς θεὸς εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχές μενεαίνεις. 10

Ἦ νύ τοι ἔτι μέλει Τρώων πόλι', ἧς ἐφόδησας,

Οἱ δὴ τοι εἰς ἄστ' ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάδης·

Οὐ γάρ με κτανέεις, ἐπεὶ ἔτοι μόρσιμός εἰμι.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Ἐβλαψάς μ', Ἐκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων, 15

Ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχε' ἢ κ' ἔτι πολλοὶ

Γαῖαν ὀδᾶξ εἶλον, πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέδαι.

Νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδ' ἀφείλειο, τὸς δ' ἐσάωσας

Ῥηϊδίως, ἐπεὶ ἔτι τίσιν γ' ἔδδαισας ὀπίσσω·

Ἦ σ' ἂν τισάμην, εἴ μοι δύναμις γε παρείη. 20

Ὡς εἰπὼν, προῖτι ἄστ' μέγα φρονέων ἐβεβήκει,

Σευάμεν', ὃδ' ἵππ' ἀεθλοφόρ', σὺν ὕχεσφιν,

Ὅς ῥά τε ῥεῖα δέησι τιτανόμεν' πεδίοιο.

Ὡς Ἀχιλλεύς λαψηρὰ πόδας κ' γένα' ἐνώμα.

Τὸν δ' ὁ γέρον Πρίαμ' πρῶτ' ἴδεν ὀφθαλμοῖσι 25

Παμφάρονθ', ὡς' ἄσέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,

Ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἴσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ

Φάγονται πολλοῖσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῶ·

Ὅν τε κύν' Ὠρίων' ἐπὶ κλησιν καλέεσι·

Λαμπρότατ' μὲν ὄγ' ἐστὶ, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται, 30

Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·

Ὡς τῆ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ ζήθεσσι θεόνι'.

Ῥμωξεν δ' ὁ γέρον, κεφαλὴν δ' ὄγε κόψαλο χερσίν,

Ἐψόσ' ἀναχόμεν', μέγα δ' οἰμῶξας ἐγέγωνει,

Λισσόμεν' φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων 35

Εἰσήκει, ἄμιλον μεμαῶς Ἀχιλλῆϊ μάχεσθαι·

Τὸν δ' ὁ γέρον ἐλεεινὰ προσηύδα, χεῖρας ὄρεγνύς·

Ἐκλογ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκ', ἀνέρα τῆτον

Οἷϙ, ἀνευθ' ἄλλων· ἵνα μὴ τάχα πώτμον ἐπίσπης,
 Πηλείωνι δαμείς· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐσιν. 40
 Σχέτλιϙ, ἀφθε θεοῖσι φίλϙ τοσσόνδε γένοιλο,
 Ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐ κύνες κὶ γῦπες ἔδοντα
 Κείμενον· ἢ κέ μοι ἀγνὸν ἀπὸ πραιπίδων ἄχϙ ἔλθοι.
 Ὅς μ' υἷων πολλῶν τε κὶ ἐδδλῶν εὖνιν ἔδηκε,
 Κτείνων, κὶ περναὸς νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων. 45
 Καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε Λυκάονα κὶ Πολύδωρον
 Οὐ δύναμαι ιδέειν, Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέντων,
 Τές μοι Λαοθόη τέκετο, κρείσσεια γυναικῶν.
 Ἄλλ' εἰ μὲν ζώοσι μετὰ στρατῶ, ἦτ' ἂν ἔπειτα
 Χαλκῶ τε χρυσῶ τ' ἀπολυσομέθ'· ἐσι γὰρ ἔνδον· 50
 Πολλὰ γὰρ ὤπασε παῖδι γέρον ὀνομακλυτὸς Ἄλλης.
 Εἰ δ' ἤδη τεθνήασι, κὶ εἰν αἰῖδαο δόμοισιν,
 Ἄλγϙ ἐμῶ θυμῶ κὶ μητέρι, τοῖ τεκόμεσθα.
 Λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγϙ
 Ἔσσετα, ἦν μὴ κὶ σὺ θάνης, Ἀχιλῆϊ δαμασθείς. 55
 Ἄλλ' εἰσέρχσο τᾶχϙ, ἐμὸν τέκϙ, ὄφρα σαώσης
 Τρῶας κὶ Τρωάς, μηδὲ μέγα κῦλϙ ὀρέξης
 Πηλείδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης ἀγῶνϙ ἀμερθῆς.
 Πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύσηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαμρε,
 Δύσμορον, ὃν ῥα παλῆς Κρονίδης ἐπὶ γῆραϙ ἔδδῶ 60
 Αἴση ἐν ἀργαλήῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόλια,
 Υἷας τ' ὀλλυμένους, ἐλκυθείσας τε δύγαίρας,
 Καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, κὶ νήπια τέκνα
 Βαλλόμενα πρὸς γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
 Ἐλκομένας τε νυτὸς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν. 65
 Αὐτὸν δ' ἂν πύμαλόν με κύνες πρῶτῃσι δύρησιν
 Ὠμησαὶ ἐρύουσι, ἐπεὶ κέ τις ὀξείι χαλκῶ
 Τύφας, ἢ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἔληται,
 Οὐς τρέφον ἐν μεγάροισι, τραπεζῆας πυλαωρῆς,
 Οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πιόνῆες, ἀλύσσονῆες περὶ θυμῶ, 70
 Καίσοντ' ἐν πρῶθύροισι· νέῃ δέ τε πᾶντ' ἀπέοικεν

Ἄρηι κλαμένω, δεδαῖσμένω ὀξεί χαλκῶ,
 Κεῖσθαι πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅ, τί φανείη·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον,
 Αἰδῶ τ' ἀχύνωσι κύνες κλαμένοιο γέρονι, 75
 Τῆτο δὴ οἴκλιτον πέλεται δειλοῖσι βρολοῖσιν.

Ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιας δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκετο χερσὶ,
 Τίλλων ἐκ κεφαλῆς· ἐδ' Ἐκτορι θυμὸν ἔπειθε.
 Μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέεσσα,
 Κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέχε, 80
 Καί μιν δακρυχέεσσ' ἔπεα πτερόειλα προσηύδα·

Ἐκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' ἀῖθεο, καί μ' ἐλέησον
 Αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαδικηδέα μαζὸν ἐπέχον,
 Τῶν μνήσασθαι, φίλε τέκνον· ἄμυνε δὲ δήσιον ἄνδρα
 Τείχεσσι ἐντὸς ἰών· μηδὲ πρὸς ἴσασο τέτρω· 85
 Σχέτλι· εἶπερ γάρ σε καλακλάνη, ἐ σέ τ' ἔγωγε
 Κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλ, ὃν τέκνον αὐτῆ,
 Οὐδ' ἄλοχ' πολύδωρ· ἀνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες καλίδοντα.

ὦς τῶ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱόν, 90
 Πολλὰ ἐ λισσομένω· ἐδ' Ἐκτορι θυμὸν ἔπειθον·
 Ἄλλ' ὄγε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσσον ἰόντα.
 ὦς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέσσεσθ' ἄνδρα μένησι,
 Βεβρωκῶς κακὰ φάρμακ', ἔδου δέ τέ μιν χόλ' ἀνδρῶς,
 Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν, ἐλισσόμεν' περὶ χειρὶ· 95

ὦς Ἐκτορ, ἄσβεστον ἔχων μέν, ἐχ' ὑπεχώρει,
 Πύργῳ ἐπὶ πρῶχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας·
 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε πύλας ἢ τείχεα δύω,
 Πηλυδάμας μοι πρῶτ' ἐλεγχείην ἀναθήσει, 100
 Ὃς μ' ἐκέλευσε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιον ἠγήσασθαι,
 Νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοῖν, ὅτε τ' ὄρειο δῖ' Ἀχιλλεύς.
 Ἄλλ' ἐγὼ ἐ πιθόμην· ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·
 Νῦν δ' ἐπεὶ ὄλεσα λαὸν ἀτασθαλίησιν ἐμῆσιν,

Αἰδέομαι Τρωῶας ἢ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 Μήποτέ τις εἴησι κακώτερος ἄλλος ἐμῆιο,
 Ἐκλωρ ἦφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
 Ὡς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη,
 Ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακλείναντα νέεσθαι,
 Ἥέ κεν αὐτῶ ὀλέσθαι εὐκλειῶς πρὸ πόληος. 110
 Εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν,
 Καὶ κόρυθα βριαρῆν, δόρυ δὲ πρὸς τᾶχος ἐρείσας,
 Αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
 Καὶ οἱ ὑπόχωμα Ἐλένην, ἢ κλήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 Πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν 115
 Ἠγάγετο Τροίηνδ', ἢ τ' ἐπλετο νεῖκεσσι ἀρχῇ,
 Δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 Ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσσα πτόλις ἦδε κέκευθε·
 Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερόσιον ὄρκον ἔλωμαι,
 Μήτι κατακρύψειν, ἀλλ' ἀνδιχα πάντα δάσασθαι, 120
 Κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήραϊον ἐντὸς ἐέργει.
 Ἄλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός ;
 Μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών· ὁ δέ μ' ἐκ ἐλεήσει,
 Οὐδέ τι μ' ἀθέσεται, κλεινέει δέ με, γυμνὸν ἐόντα,
 Αὐτως, ὡςτε γυνᾶμα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω. 125
 Οὐ μὲν πως νῦν ἐστὶν ἀπὸ δρυὸς ἐδ' ἀπὸ πέτρης
 Τῶ ὀαριζέμενα, ἅτε παρθένος, ἠΐδεός τε,
 Παρθένος, ἠΐδεός τ', ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν.
 Βέλιερον αὐτ' ἐριδι ξυνελαυνέμεν· ὅτι τάχιςα
 Εἶδομεν, ὀππότερος κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ. 130
 Ὡς ὄραμεν μένων· ὁ δέ οἱ χροὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς,
 Ἴσος Ἐνυαλίῳ κορυθαίϊκῳ πτολεμιστῆϊ,
 Σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὤμον,
 Δεινὴν ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπειο εἴκελος αὐγῆ
 Ἥ πυρὸς αἰδομένοιο, ἢ ἠελίος ἀνιόντος. 135
 Ἐκλωρα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρώμενος, ἐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 Αὐτὸν μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.

- Πηλείδης δ' ἐπόρθεσε, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς·
 Ἦύτε κίρκῃ ὄρεσφιν, ἐλαφρόταίῃ πελῆηνῶν,
 Ῥηϊδίως οἶμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν· 140
 Ἦ δέ δ' ὕπαθα φοβεῖται· ὁ δ' ἐγύθειν ὄξυ λεληκώς
 Τάρφ' ἐπαΐσσει, ἐλέειν τέ ἐ θυμὸς ἀνώγει·
 Ὄς ἄρ' ὄγ' ἐμμεμαῶς ἰδὺς πέτελο· τρέσε δ' Ἐκλωρ
 Τεῖχ' ὑπὸ Τρώων, λαψήσθαι δὲ γέναί' ἐνώμα·
 Οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν ἢ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα 145
 Τεῖχε' αἶεν ὑπ' ἐκ καλ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο·
 Κρηνῶ δ' ἴκανον καλλιρρόω, ἔνθα δὲ πηγὰ
 Δοιοῦ ἀναΐσσει Σκαμάνδρου δινήεντο·
 Ἦ μὲν γάρ δ' ὕδατι λιαρῶ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
 Γίνεται ἐξ αὐτῆς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο· 150
 Ἦ δ' ἐτέρη θέρει προρέει, εἰκυῖα χαλάζη,
 Ἦ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατο κρυζάλλω·
 Ἔνθα δ' ἐπ' αἰτάνων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι
 Καλοὶ, λαῖνεοι, ὅθι εἶματα σιγαλόεντα
 Πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλὰ τε θύγαλρες, 155
 Τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν·
 Τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὀπίθε διώκων·
 Πρόθε μὲν ἐδλὸς ἔφευγε, δῖωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
 Καρπαλίμως· ἐπεὶ ἔχ' ἱερήιον, ἔδδ' ἐβοείην
 Ἀρνύθην, ἃ, τε ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν, 160
 Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θείον Ἐκλωρ ἵπποδάμοιο·
 Ὄς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέσμαθα μώνυχες ἵπποι
 Ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄθλον,
 Ἦ τρίπ' ἢ γυνή, ἀνδρὸς καλαῖεθνεῖωτο·
 Ὄς τὼ τρεῖς Πριάμοιο πόλιν περιδινθήτην 165
 Καρπαλίμοισι ποδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὄρωντο·
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε παλῆς ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ὄ πόποι, ἢ φίλον ἄνδρα διακόμενον περὶ τεῖχ' ἔκλωρ
 Ὄφθαλμοῖσιν ὄρωμα· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
 Ἐκλωρ, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρὶ ἔκρηεν, 170

Ἴδης ἐν κορυφῆσι πολυπλύχῃ, ἄλλοις δ' αὖτε
 Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ἐ δῖος Ἀχιλλεύς
 Ἄστυ περὶ Πριάμοιο πόσιν ταχέεσσι διώκει.
 Ἄλλ' ἄγετε, φράζεσθε, θεοὶ, ἢ μητιάαδε,
 Ἥέ μιν ἐκ θανάτοιο σώσομεν, ἢέ μιν ἤδη
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσομεν, ἐθλὸν ἑόνια.

175

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ πάτερ, ἀργικέραυνε, κελανεφές, οἷον ἔειπες;
 Ἄνδρα θνητὸν ἑόνια, πάλαυ πεπρωμένον αἴσῃ,
 Ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
 Ἔρδ'· ἀτὰρ ἔτοι πάντες ἐπαμνέομεν θεοὶ ἄλλοι.

180

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· ἔ νύ τι θυμῷ
 Πρόφρονι μυθέομαι, ἐλέω δέ τοι ἥπιος εἶναι·
 Ἔρξον, ὅπῃ δὴ τοι νόος ἐπλεῖο, μηδέ τ' ἐρώει.

185

Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 Βῆ δὲ καὶ Οὐλύμποιο καρῆνων αἴξασα.
 Ἐκλιθεῖ δ' ἀσπερχῆς κλονέων ἔφειπ' ὠκύς Ἀχιλλεύς.
 Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
 Ὅρσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγκυα, ἢ διὰ βήσας·
 Τὸν δ', εἶπερ τε λάτῃσι καταπλήξας ὑπὸ δάμναρ,
 Ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θεεὶ ἔμπεδον ὄφρα κεν εὐρῆ·

190

Ὡς Ἐκλιθεῖ ἔ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 Ὅσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
 Ἀντίον αἴξανθαι, εὐδμήτης ἐπὶ πύργῃς,
 Εἴπως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι·

195

Τοσσάκι μιν προπάροιδεν ἀποσρέψασκε παραφθὰς
 Πρὸς πεδίον γ'· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.
 Ὡς δ' ἐν ὀναίρῳ ἔ δύναται φεύγοντα διώκειν·

Οὐτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν, ἐθ' ὁ διώκειν·
 Ὡς ὁ τὸν ἔ δύνατο μάρψαι πόσιν, ἐδ' ὅς ἀλύξαι.
 Πῶς δέ κεν Ἐκλιθεῖ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
 Εἰ μὴ οἱ πύματόν τε ἢ ὕσαλον ἤνλει Ἀπόλλων

200

Ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μὲν⊕ λαψηρά τε γῆνα ;
 Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρῆασι δι'⊕ Ἀχιλλεύς, 205
 Οὐδ' εἶα ἔμεναί ἐπὶ Ἐκλογὶ πικρὰ βέλεμνα·
 Μῆτις κῦδ'⊕ ἄροισο βαλῶν, ὁ δὲ δεύτερος⊕ ἔλλοι.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρηνὸς ἀφίκοιτο,
 Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατήρ ἐτίτανε τάλανα·
 Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρς τανηλεγέ⊕ θανάτοιο, 210
 Τὴν μὲν, Ἀχιλλῆ⊕, τὴν δ', Ἐκλογ⊕ ἵπποδάμοιο·
 Ἐλκε δὲ μέσσα λαδόν· ῥέπε δ' Ἐκλογ⊕ αἴσιμον ἡμαρ.
 Ὄρχεο δ' εἰς αἶδαο· λίπεν δέ ε Φοῖβ⊕ Ἀπόλλων.
 Πηλείωνα δ' ἴκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ἀγχῆ δ' ἰσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 215
 Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, Διὶ φίλε, φάμιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Οἴσεσθαι μέγα κῦδ'⊕ Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
 Ἐκλογα δηϊώσαυτε, μάχης ἅτόν περ εὐία.
 Οὐ οἱ νῦν ἔτι γ' ἐστὶ πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
 Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθει ἐκάεργ'⊕ Ἀπόλλων, 220
 Προπροκυλιόμην⊕ παλῆος Διὸς ἀγχιόχοιο.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν σῆθι κ' ἄμπνε· τόνδε δ' ἐγὼ τοι
 Οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίσι· μαχέσασθαι.
 Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπέθετο, χῶρς δὲ θυμῶ·
 Στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελῆς χαλκογλόχι⊕ ἐρείδεται. 225
 Ἡ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κηχέσατο δ' Ἐκλογα δῖον,
 Δηϊφόβα εἰκυῖα δέμας κ' ἀπειρέα φανήν·
 Ἀγχῆ δ' ἰσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἴθη', ἧ μάλα δὴ σε βιάζεται ὤκυς Ἀχιλλεύς,
 Ἄσυ πῆρι Πριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσι διώκων· 230
 Ἀλλ' ἄγε δὴ σέωμεν, κ' ἀλεξάμεσθα μένοιτες.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολ'⊕ Ἐκλωρ·
 Δηϊφοβ' ἧ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατ'⊕ ἦδα
 Γνωτῶν, ἔς Ἐκάβη ἠδὲ Πριάμ'⊕ τέκε παῖδας·
 Νῦν δ' ἔτι κ' μάλλον νοέω φρεσὶ τιμήσεσθαι, 235
 Ὡς ἔτλης, ἐμῶν εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὄφθαλμοῖσι,

Τείχεσθε ἐξελθεῖν· ἄλλοι δ' ἐνδοθε μένουσι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ἥθεῖ, ἣ μὲν πολλὰ πατῆρ καὶ πότνια μήτηρ

Λίσσονθ', ἐξείης γυνόμενοι, ἀμφὶ δ' ἐταῦροι,

240

Λῦθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρόμέουσιν ἅπαντες·

Ἄλλ' ἐμὸς ἐνδοθι θυμὸς ἐτέρωτο πένθει λυγρῶ.

Νῦν δ' ἰδὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μῆδ' ἔτι δέσρων

Ἔσω φειδωλή, ἵνα εἶδομεν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς

Ναῖ καλακλείνας, ἕναρα βροτόεντα φέρηται

245

Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἣ κεν σῶ δαυρὶ δαμείη.

Ὡς φαμένη, καὶ κερδοσύνη ἠγήσατ' Ἀθήνη.

Οἱ δ' ὅτε δὴ χεῖδὸν ἤσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

Τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκλῶρ·

Οὐ σ' ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ·

Τρεῖς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμω δῖον, ἐδέσσοι' ἔτλην

251

Μεῖνωμ' ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ μ' ἐθυμὸς ἀνῆκε,

Στήμεναι ἀντία σεῖο· ἔλοιμί κεν, ἣ κεν ἀλοίην.

Ἄλλ' ἄγε δεῦρο θεὸς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι

Μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἀρμονιάων·

255

Οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἐκπαγλον ἀεικιῶ, αἶκεν ἐμοὶ Ζεὺς

Δάη καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμα·

Ἄλλ' ἐπεὶ ἄρ' ἐκέσε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,

Νεκρὸν Ἀχαοῖσιν δώσω πάλιν· ὡς δὲ σὺ ῥέζεις.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς·

Ἐκλῶρ, μή μοι, ἄλασε, συνημοσύνας ἀγόρευε.

261

Ὡς ἐκ ἔσι λέβησι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πεισά,

Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,

Ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν·

Ὡς ἐκ ἔσ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, ἔτε τι νῶϊν

265

Ὄρκια ἔσσονται, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα

Αἶματ' ἄσφατ' Ἀρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.

Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκειο· νῦν σε μάλα χρὴ

Αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.

Οὐ τοι ἔτ' ἔθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη 270
 Ἔγχει ἐμῷ θαμάα· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
 Κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, ἔς ἔκλιανες ἔσχει δύων.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔσχε·
 Καὶ τὸ μὲν αἶλα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμ· Ἐκλωρ.
 Ἐξέλο γὰρ προΐδων, τὸ δ' ὑπέκπλατο χάλκεον ἔγχ·, 275
 Ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνά δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 Ἄψ δ' Ἀχιλλῆϊ εἶδεν, λάθε δ' Ἐκλωρα, ποιμένα λαῶν.
 Ἐκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλείωνα·

Ἦμβροτες, ἐδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Ἐκ Διὸς ἠεῖδεις τὸν ἐμὸν μόρον, ἦτοι ἔφης γε· 280
 Ἀλλὰ τις ἀρστιεπῆς καὶ ἐπίκλοπ· ἔπλεο μύθων,
 Ὄφρα σ' ὑποδδείσας μένε· ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 Οὐ μὲν μοι φεύγοντι μέλαφρένω ἐν δόρυ πῆξις,
 Ἄλλ' ἰθὺς μεμαῦτι διὰ σῆθεσριν ἔλασσον,
 Εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὐτ' ἐμὸν ἔσχε ἄλευα 285
 Χάλκεον, ὡς δὴ μιν σῶ ἐν χροῖ πᾶν κομίσαο·
 Καὶ κεν ἐλαφρότερος· πόλεμ· Ἐγρῶεσσι γένοιλο,
 Σείο καταφθιμένοιο· σὺ γὰρ σφισι πῆμα μέγιστον.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχ·,
 Καὶ βάλε Πηλείδαο μέσον σάκος, ἐδ' ἀφάμαρτε· 290
 Τῆλε δ' ἀπεπλάσθη σάκε· δόρυ· χῶσαλο δ' Ἐκλωρ,
 Ὅτι ῥά οἱ βέλ· ὠκὺ ἐτάσιον ἔκφυγε χειρός·
 Στῆ δὲ κατηφῆσας, ἐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχ·.
 Διήφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα, μακρὸν αὔσας,
 Ἦτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' ἔτι οἱ ἐσγύθεν ἦεν. 295
 Ἐκτωρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·

ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατόνδ' ἐκάλεσσαν·
 Διήφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἦρωα παρῆναι·
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
 Νῦν δὲ δὴ ἐσγύδι μοι θάνατ'· κακός, ἐδέ τ' ἀνευθεν, 300
 Οἷδ' ἀλίη· ἦ γὰρ ῥα πάλαι τό γε φίλιτρον ἦεν
 Ζηνί τε, καὶ Διὸς υἱεῖ Ἐκηβόλω, οἱ με πᾶρ· γε

Πρόφρονες εἰρύαται· νῦν αὐτέ με μοῖρα κυχάνει·
 Μῆ μὰν ἀσπευδεί γε κῆ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
 Ἄλλὰ μέγα ῥέξας τι κῆ ἔσσοιμένοισι πυθέσθαι. 305
 Ὡς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὄξυ,
 Τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε, σιβαρόν τε·
 Οἴμησεν δὲ ἀλαῖς, ὥς' ἀετὸς ὑψιπέλης,
 Ὃς τ' εἰσιν πεδίοιενδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν,
 Ἀρπάξων, ἢ ἄρ' ἀμαλῆν, ἢ πῖῶκα λαγῶν· 310
 Ὡς Ἐκτωρ οἴμησε τινάσσω φάσγανον ὄξυ.
 Ὄρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεσθ' δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
 Ἄγρει· πρῶτόν τε δὲ σάνεσθ' σέρονιο κάλυψε
 Καλὸν, θαυδάλεον· κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῆ,
 Τετραφάλῳ, καλῶ δὲ περισσείοντο ἔθειρα 315
 Χρύσεια, ἃς Ἐφραστῆσθ' ἴει λόφον ἀμφὶ θαμνιάς.
 Οἷσθ' δ' ἀστῆρ εἰσι μεῖ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ
 Ἐσπερῆσθ', ὃς κάλλιπ' ἐν ἕρανῶ ἴστατο ἀστῆρ·
 Ὡς ἀχιμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεσθ', ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
 Πάλλεν δεξιτερῆ, φρονέων κακὸν Ἐκτορι δίω, 320
 Εἰσορόων χροῶ καλὸν, ὅπη εἴξειε μάλιχα.
 Τῷ δὲ κῆ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χροῶ χάλκεα τεύχη,
 Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε καλάκλας·
 Φάμελο δ', ἣ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,
 Λαυκανίης, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιπ' ὄλεθροσθ'. 325
 Τῆ ρ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς ἔλασ' ἔλχει δῖσθ' Ἀχιλλεύς·
 Ἄντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχέν' ἤλυθ' ἀκωκῆ·
 Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοθάραια,
 Ὄφρα τί μιν πρῶτισίποι ἀμειβόμεν' ἐπέεσσιν.
 Ἦριπε δ' ἐν κονίησ'· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖσθ' Ἀχιλλεύς· 330
 Ἐκτορ, ἀτάρ πε εἴρηδα, Παῖτροκλή' ἐξεναρίζων,
 Σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' ἔδεν ὑπίζεο νόσφιν ἐόντα·
 Νήπιε, τοῖο δ' ἄνευθεν ἀοσσηλήρ μέγ' ἀμείνων
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐγὼ μελίπιδε λελεῖμμην,
 Ὃς τοι γένα' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ 335

Ἐλκήσῃσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κλειῦσιν Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἐκλῶρ·
 Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς, ἢ γένων, σῶν τε τοκῆων,
 Μῆ με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν·
 Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἄλις, χρυσόν τε δέδεξο, 340
 Δῶρα, τὰ τοι δῶσσι πατρὸς ἢ πτότνια μήτηρ·
 Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναί πάλλιν, ὄφρα πυρός με
 Τρῶες ἢ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Μῆ με, κύον, γένων γενάξω, μηδὲ τοκῆων· 345
 Αἰ γάρ πως αὐτόν με μὲν ἢ θυμὸς ἀνείη
 Ὡμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἐδμεναί, οἷά μ' ἔοργας·
 Ὡς ἐκ ἔδ', ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
 Οὐδ' εἰ κεν δεκάκις τε ἢ εἰκοσινήρι' ἄποινα
 Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόχωνται δὲ ἢ ἄλλα· 350
 Οὐδ' εἰ κέν σ' αὐτὸν χρυσῶν ἐρύσσασθαι ἀνάγοι
 Δαρδανίδης Πριάμῃ· ἐδ' ὡς σέ γε πτότνια μήτηρ
 Ἐνδεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτῆ,
 Ἀλλὰ κύνες τε ἢ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσσονται.

Τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἐκλῶρ· 355
 Ἢ σ' εὖ γινώσκων πρῶτόσσομα, ἐδ' ἄρ' ἔμελλον
 Πείσειν· ἢ γὰρ σοὶ γε σιδήρεῃ ἐνδοθὶ θυμὸς·
 Φράξω νῦν, μήτοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
 Ἡματι τῶ, ὅτε κέν σε Πάρις ἢ Φοῖβεῃ Ἀπόλλων,
 Ἐθλὸν ἐόντ', ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῆσι πύλῃσιν. 360

Ὡς ἄρα μιν εἰπόιλα τέλῃ θανάτοιο κάλυψε·
 Ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πλαμένη αἰδόςδε βεβήκει,
 Ὅν πτότμον γοῶσα, λιπῆσ' ἀδροτῆτα ἢ ἦβην.
 Τὸν ἢ τεθνεῖῶτα προσηύδα διῃ Ἀχιλλεύς·

Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δῆ 365
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσσαι, ἢδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

Ἢ ῥα, ἢ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσαλο χάλκεον ἔγχῃ·
 Καὶ τό γ' ἀνευθεν ἔθηχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα

Αἰμαλόενι· ἄλλοι δὲ περιδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
Οἱ κὶ θηήσαντο φυὴν κὶ εἶδ' ἀγῆτον

370

Ἐκλορ'· ἔδ' ἄρα οἳ τις ἀνστήτεί γε παρῆση.

ᾧδε δὲ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

ᾧ ὄποιοι, ἧ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάαδοι

Ἐκτωρ, ἧ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω.

ᾧ ὡς ἄρα τις εἶπεςκε, κὶ ἐτήσασκε παρασᾶς.

375

Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,

Στᾶς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

ᾧ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,

Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσαδοι ἔδωκαν,

Ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ὅσ' ἐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι·

380

Εἶδ' ἀγεί, ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,

Ὅφρα κέ τι γινῶμεν Τρώων νόον, ὄντιν' ἔχουσιν·

Ἡ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τῆδε πεσόντι,

Ἡὲ μένειν μεμάασι, κὶ Ἐκλορ' ἐκ ἔτ' ἐόντι.

Ἄλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλ' διελέξατο θυμός;

385

Κεῖται πᾶρ νῆεσσι νέκυς ἄκλαυτος, ἀθαπλ',

Πάτροκλ'· τῆ δ' ἐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε

Ζωοῖσιν μετέω, καὶ μοι φίλα γένα' ὀρώρη·

Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν αἶδαο,

Αὐτὰρ ἐγὼ κἀκείθι φίλον μεμνήσομ' ἑταίρα.

390

Νῦν δ' ἄγ', αἰδούλες Παιήονα, κῆροι Ἀχαιῶν,

Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν·

Ἡράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἐκλορα δῖον,

ᾧ Τρῶες κατὰ ἄστυ, θεῶ ὡς, εὐχετόωντο.

Ἡ ῥα, κὶ Ἐκλορα δῖον ἀεικέα μῆδειο ἔργα·

395

Ἄμφοτέρων μετόπιθε ποδῶν τέτρηνε τένοινε

Ἐς σφυρὸν ἐκ πλέρης, βοέης δ' ἐξῆπλεν ἱμάντας,

Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἔλκεθαι ἔασσεν·

Ἐς δίφρον δ' ἀναβᾶς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰείρας,

Μάσιξεν ῥ' ἐλάαν, τὸ δ' ἐκ ἄκοντε πείθεδην·

400

Τῆ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσσαλον· ἀμφὶ δὲ χεῖραι

Κυάνεαι πώλναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίησι
 Κεῖτο, πάρος ἔχαριεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι
 Δῶκεν ἀεικίσασθαι ἔη ἐν παλρίδι γαίῃ·
 Ὡς τῷ μὲν κεκόνιλο κάρη ἅπαν· ἡ δὲ νυ μήτηρ 405
 Τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτειν
 Τηλόσε· κώκυσεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ' ἐσιδῶσα.
 Ὄμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλῳ, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 Κωκυτῶ τ' εἶχοντο, καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ·
 Τῷ δὲ μάλις ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπαντα 410
 Ἴλιῳ ὄφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιλο κατ' ἄκρης.
 Λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόλις ἔχον ἀχαλόωντα,
 Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων·
 Πάντας δ' ἐλλιτάνευε, κυλινδόμενῳ κατὰ κόπρον,
 Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκασον· 415
 Σχέδτε, φίλοι, καὶ μ' οἶον ἑάσσατε, κηδόμενοί περ,
 Ἐξελθόντα πόλῃῳ, ἰκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 Λίσσομαι ἀνέρα τῆτον ἀτάσθαλον, ὄβριμοεργόν,
 Ἦν πως ἡλικίην αἰδέσσεται, ἠδ' ἐλεήσῃ
 Γῆρας· καὶ δὲ νυ τῷδε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται 420
 Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε, πῆμα γενέσθαι
 Τρωσὶ· μάλις δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγ' ἔθηκε·
 Τόσσης γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
 Τῶν πάντων ἐτόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 Ὡς ἐνός, ἔ μ' ἄχος ὀξὺ καλοῖσεται αἰδῶ ἔϊσω, 425
 Ἐκλόσῳ· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῆσι·
 Τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε, μυρομένω τε,
 Μήτηρ δ', ἣ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός.
 Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ σενάχοιλο πολῖται·
 Τρωῆσιν δ' Ἐκάβη ἀδινῶ ἐξῆρχε γόοιο· 430
 Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι, ἀνὰ παρθῶσα,
 Σεῦ ἀπολεθνεῖωτῶ; ὅ μοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας
 Εὐχολὴ κατὰ ἄστυ πελέσκειο, πᾶσι τ' ὄνειαρ
 Τρωσὶ τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἱ σε, θεὸν ὡς,

Δειδέχαί· ἥ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔηδα, 435
 Ζωὸς ἑὸν· νῦν αὖ θάναίῳ ἢ μοῖρα κιχάνει.

ᾠς ἔφατο κλάουσ'· ἄλοχ' δ' ἔπω τι πέπυσο
 Ἐκλορ'· ἐ γάρ οἱ τις ἐτήτυμ' ἄγγελ' ἐλθὼν
 ἠγγειλ', ὅτι ρά οἱ πόσις ἔκλοδι μίμνε πυλάων·
 Ἄλλ' ἤγ' ἰσὸν ὕφαινε, μυχῶ δόμῃ ὑψηλοῖο, 440

Δίπλακα μαρμαρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε·
 Κέκλειο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα
 Ἄμφι πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιο
 Ἐκλορι θερμὰ λοεῖρά μάχης ἐκνοσήσαντι·

Νηπίη, ἐδ' ἐνόησεν, ὃ μιν μάλα τῆλε λοεῖρῶν 445
 Χερσὶν Ἀχιλλῆ' δάμασεν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Κωκυτῆ δ' ἤκυσσε ἢ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργῃ,
 Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
 Ἡ δ' αὖτις δρωῆσιν εὐπλοκάμοισι μείηυδα·

Δεῦτε, δῶμα μοι ἔπεδον, ἴδωμ', ὅτιν' ἔρῃα τέτυκται· 450
 Αἰδοίης ἐκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
 Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ σόμα, νέρθε δὲ γῦνα
 Πήγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.

Αἶ γάρ ἀπ' ἔαι' εἶη ἐμεῦ ἔπ'· ἀλλὰ μάλ' ἀνῶς
 Δεῖδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἐκλορα δι' Ἀχιλλεὺς 455
 Μῆνον ἀπολήξας πόλι', πεδίονδε δίηται·

Καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηορίας ἀλεγεινῆς,
 Ἡ μιν ἔχεσκέ· ἐπεὶ ἔπο' ἐνὶ πλεθροῖ μὲν ἀνδρῶν,
 Ἄλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὄν μὲν ἔδεν ἔικων.

ᾠς φαιμένη, μεγάροιο διέσσυτο, μαρνάδι ἴση, 460
 Παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίου αὐτῇ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε ἢ ἀνδρῶν ἴξεν ὄμιλον,
 Ἔση παπλήνας ἐπὶ τείχεϊ· τὸν δ' ἐνόησεν

Ἐλκόμενον πρόδεν πόλι', ταχέες δέ μιν ἵπποι
 Ἐλκον ἀκηδέσως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 465

Τὴν δὲ καὶ ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν·
 Ἠρίπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.

- Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χεῖε δέσματα σιγαλόεντα,
 Ἄμπυκα, κεκρῦφαλόν τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην,
 Κρηδέμενόν θ', ὃ ρά οἱ δῶκε χρυσῆ Ἀφροδίτη, 470
 Ἡμαὶ τῶ, ὅτε μιν κορυθαίολ' ἠγάγεθ' Ἐκίωρ
 Ἐκ δόμου Ἡετίων', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα·
 Ἀμφὶ δέ μιν γαλόωτε κ' εἰνατέρες ἄλις ἔσαν,
 Αἷ ἐ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέδδαι.
 Ἡ δ' ἐπεὶ ἔν ἄμπυλο, κ' ἐς φρένα θυμὸς ἀγέεθ', 475
 Ἀμβλήθην γοόωσα, μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν·
 Ἐκίωρ, ἐγὼ δύστην'· ἰὴ ἄρα γεινόμεθ' αἴση
 Ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμω κατὰ δῶμα,
 Αὐτὰρ ἐγὼ Θῆβησιν, Ὑποπλάκω ὑληέσση,
 Ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἔκασαν, 480
 Δύσμορ' αἰνόμορον· ὥς μὴ ὄφελλε τεκέδδαι.
 Νῦν δὲ σὺ μὲν ῥ' αἶδαο δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Ἐρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ συγερωῖ ἐνὶ πένθεϊ λείπεις
 Χήρην ἐν μεγάροισι· πᾶις δ' ἔτι νήπιος αὐτως,
 Ὅν τέκομεν, σύ τ' ἐγὼ τε, δυσάμμοροι· ἔτε σὺ τέτρω 485
 Ἔσσεαι, Ἐκίωρ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνεις· ἔτε σοι ἔτος.
 Ἦνπερ γὰρ πόλεμόν γε φύγη πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
 Αἰεὶ τοι τέτρω γε πόν' κ' κήδε' ὀπίσσω
 Ἔσσον'. ἄλλοι γὰρ οἱ ἀπυρρίσσοισιν ἀρέερας.
 Ἡμαρ δ' ὄρφανικὸν, παναφήλικα παῖδα τίθησι 490
 Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
 Δευόμεν' δέ τ' ἄνεισι πᾶις ἐς πατρὸς ἐταίρους,
 Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶν'.
 Τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέχε,
 Χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' ἔκ ἐδίγηε. 495
 Τὸν δὲ κ' ἀμφιδαλῆς ἐκ δακτύ' ἐσυφέλιξε,
 Χερσὶν πεπληγῶς, κ' ὄνειδείοισιν ἐνίσσων,
 Ἐρρ' ἔτως· ἔ σός γε πατὴρ μελαδαίνυται ἡμῖν·
 Δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πᾶις ἐς μητέρα Χήρην,
 Ἀσυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἔἰ ἐπὶ γάνασι πατρὸς 500

Μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἴων πύονα δημόν.
 Αὐτὰρ ὄθ' ὕπνῳ ἔλοι, παύσαίό τε νηπιαχεύων,
 Εὐδασκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 Εὐνή ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενῳ κῆρ.
 Νῦν δ' ἂν πολλαὶ πάθησι, φίλα ἀπὸ πατρὸς ἀμαρῶν, 505
 Ἄστυάναξ, ὃν Τρωῆες ἐπὶ κλησιν καλέεσιν.
 Οἷῳ γάρ σφιν ἔρυσσο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 Νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
 Αἰόλασιν εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσωνται,
 Γυμνόν· ἀτὰρ τοὶ εἴμαί' ἐνὶ μεγάροισι κέονται, 510
 Λεπλά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 Ἄλλ' ἦτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέω,
 Οὐδέν σοί γ' ὄφελῳ, ἐπεὶ ἐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
 Ἄλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέῳ εἶνα.
 Ὡς ἔφατο κλαίεισ'· ἐπὶ δὲ γενάχοντο γυναῖκες. 515

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ψ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

ἌΧΙΛΛΕΥΤ' ὅσων νενομισμένων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς μεταδίδωσι Πατρόκλου,
πυρὰν νήσας, ἢ σφάξας ἐπ' αὐτῷ δυοκαίδεκα Τρωϊκὰς νεανίσκας,
ἢ κύνας, ἢ ἵππους, ἢ ἄλλα ἱερῆα ἔπειρα ἢ ἀγῶνα πῖλάφιον ποιῆι,
ἢ ᾧ νικᾷ μὲν ἵπποις Διομήδης, δρόμῳ δὲ, Ὀδυσσεύς, ἄλλοι δὲ,
ἄλλως ἢ ἕτως ὁ ἀγὼν διαλύεται.

ΑΓΩΝ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ.

Ψί, Δαναοῖσιν ἀγῶνα διδὼς ἐτέλεσσεν Ἀχιλλεύς.

Ὡς οἱ μὲν γενάχοντο κατὰ πόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἐπειδὴ νῆάς τε ἢ Ἑλλήσποντον ἵκοντο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος·
Μυρμιδόνας δ' ἐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
Ἄλλ' ὄγε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·

5

Μυρμιδόνες ταχύπῳλοι, ἔμοι ἐρίηρες ἑτάῳροι,
 Μὴ δῆπω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππης,
 Ἄλλ' αὐτοῖς ἵπποισι ἢ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες,
 Πάτροκλον κλαίωμεν· ὁ γὰρ, γέρας ἐσὶ Δανόντων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπόμεδα γόοιο, 10
 Ἴππης λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄμωξαν ἀολλέες· ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς·
 Οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν εὐτριχας ἤλασαν ἵππης
 Μυρόμενοι, μετὰ δέ σφι Θέτις γόος ἴμερον ὤρσε.
 Δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φιλῶν 15
 Δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθειον μήτωρα φόβοιο.
 Τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινῶ ἐξῆρχε γόοιο,
 Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμεν· ἑήθεσσιν ἐτάμεν·
 Χῶρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, ἢ εἰν αἴτῳδο εἰμοιοσι·
 Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροισιν ὑπέστην, 20
 Ἐκλόρα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὦμα δάσαοδαι·
 Δῶδεκα δὲ προπάροισι πυρῆς ἀποδειρολόμησιν
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
 Ἦ ῥα, ἢ Ἐκλόρα δῖον ἀεικέα μῆδελο ἔργα,
 Πρηνέα πᾶρ λεχέεσσι Μειοιλιάδο τανύσσας 25
 Ἐν κονίησ'· οἱ δ' ἐνὶ ἀφωπλίζοντο ἕκασ·
 Χάλκεα, μαρμαῳρονα· λύνον δ' ὑψηχέας ἵππης.
 Κάδδ' ἴζον παρὰ νῆϊ ποδώκεσ· Αἰακίδαο
 Μυρῖοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
 Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδῆρω 30
 Σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄϊες ἢ μηκάδες αἰγες·
 Πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῆ,
 Εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίσιο·
 Πάλλη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρωτον ἔρρεεν αἶμα.
 Αὐτὰρ τόν γε ἀνακτα ποδώκεα Πηλείωνα 35
 Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 Σπευδῆ παρπεπιθόντες, ἐταῳρε χωόμενον κῆρ.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνον· ἴζον ἰόντες,

Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόλοισι κέλευσεν,
 Ἄμφι πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν· εἰ πεπίθοιεν 40
 Πηλείδην, λίσσασθαι ἀπὸ βρότον ἀματόεντα.

Αὐτὰρ ὄγ' ἠρνεῖτο σερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὄμοσεν·
 Οὐ μὰ Ζῆν', ὅσις τε θεῶν ὕπαιθεῖ ἢ ἄρισθε,
 Οὐδέ μιν ἐστὶ λοεῖρά κερήαιθε ἄσπον ἰκέσθαι,
 Πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ, σῆμά τε χεῦσαι, 45
 Κείραδαί τε κόμην· ἐπεὶ ἔμ' ἔτι δεύτερον ὄδω

Ἴξετ' ἄχθε κραδίην, ὄφρα ζωῖσι μετείω.
 Ἄλλ' ἦτοι μὲν ἔνν συγεργῆ πειθώμεθα δαίη·
 Ἡῶθεν δ' ὄτρυνον, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 Ὑλην τ' ἀξέμεναι, παρά τε χεῖν, ὡς ἐπιεικὲς 50
 Νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα·

Ὅφρ' ἦτοι τῷτον μὲν ἐπιφλέγη ἀκάμαλον πῦρ
 Θεῶσπον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
 Ἔσσυμένως δ' ἄρα δόρυπον ἐροπλίσσαντες ἕκαστοι 55
 Δαίνυντ'· ἐδέ τι θυμὸς ἐδεύειλο δαυτὸς εἵσσης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιθε ἢ ἐδηλύθε ἐξ ἔρον ἔνλο,
 Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκασθε·

Πηλείδης δ' ἐπὶ Δινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 Κεῖτο βαρυσενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 60
 Ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνθε κλύζεσκον·
 Εὖτε τὸν ὕπνθε ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 Νήδυμθε ἀμφιχυδαίς· μάλα γὰρ κάμψ φαίδιμα γυῖα,
 Ἐκλογ' ἐπαῖσσαν πρὸς Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πατροκλήθε δειλοῖο, 65
 Πάντ' αὐτῷ μέγεθός τε ἢ ὄμματα κάλ' εἰκυῖα,
 Καὶ φωνήν· ἢ τοῖα περὶ χροῖ εἴματα ἔστο·
 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Εὐδαίς, αὐτὰρ ἐμείο λελασμένθε ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ;
 Οὐ μὲν μευ ζώνηθε ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόνηθε· 70
 Θεῶπτε με ὀπιλάχσασα, πύλας αἶδαο περῆσασα.

Τῆλέ με εἶργεσι ψυχᾷ, εἶδωλα καμόνων,
 Οὐδέ με πως μίσηγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἔωσιν·
 Ἄλλ' αὐτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλῆς αἶδ' ὄδῳ.

Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· ἢ γὰρ ἔτ' αὖτις 75
 Νίσσομαι, ἐξ αἶδαο, ἐπὴν με πυρὸς λελάχηε.

Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων
 Βυλὰς ἐζόμενοι βυλεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 Ἄμφεχανε συγερῆ, ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ·

Καὶ δέ σοι αὐτῶ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 80
 Τείχει ὑπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.

Ἄλλο δέ τοι ἐρέω κῆ ἐφήσομαι, αἴκε πίθηαι,
 Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅσ' ἔ', Ἀχιλλεῦ,
 Ἄλλ' ὁμῶ ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
 Εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μειοίτι' ἐξ Ὀπόενι' 85

Ἦγαγεν ὑμέτερόνδ', ἀνδροκλασίης ὑπὸ λυγρῆς,
 Ἡμαῖι τῶ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμανι',
 Νήπι', ἐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀσραγάλοισι χολωθεῖς·

Ἔνθα με, δεξάμεν' ἐν δώμασιν ἰππότα Πηλεὺς,
 Ἐτρεφέ τ' ἐνδυκέως, κῆ σὸν θεράπονι' ὀνόμηνεν· 90

Ὡς δὲ κῆ ὅσ' ἔα νῶϊν ὀμῆ σορὸς ἀμφικαλύπτοι,
 Χρῦσε' ἀμφιφορεὺς, τόν τοι πόρε πόντια μήτηρ.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν' προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Τίπτε μοι, ἠδεῖή κεφαλῆ, δεῦρ' εἰλήθεδας,
 Καὶ μοι ταῦτα ἕκασ' ἐπιέλλεσθαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι 95
 Πάντα μάλ' ἐκλελέω, κῆ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.

Ἄλλά μοι ἄσσον σῆδι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
 Ἀλλήλους, ὀλοοῖο τεταρπόμεσθα γόοιο.

Ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν,
 Οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἠὔτε καπνὸς, 100
 Ὄρχελο τετριγυῖα· ταφῶν δ' ἀνόρθωσεν Ἀχιλλεύς,
 Χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπ' τ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·

ὦ πόποι, ἦ ρά τις ἐστὶ κῆ εἰν αἶδαο δόμοισι
 Ψυχὴ κῆ εἶδωλον, ἀτὰρ φρένες ἐκ ἐνὶ πᾶμπαν·

Παννουχίη γάρ μοι Πατροκλήῳ δειλοῖο 105
 Ψυχὴ ἐφεισθήκει γούωσά τε, μυρομένη τε,
 Καί μοι ἕκασ' ἐπέτελλεν· εἶκλο δὲ Δέσκελον αὐτῶ.

Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἴμερον ὤρσε γούοιο·
 Μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλλῳ ἠώς
 Ἄμφι νέκυν ἐλεεινόν. Ἄτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων 110
 Οὐρῆάς τ' ὄτρυνε ἢ ἀνέρας, ἀξέμεν ὕλην,
 Πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνῆρ ἐδῶλος ὀρώρει
 Μηριόνης, Δεράπων ἀγαπήνορῳ Ἰδομενῆῳ.

Οἱ δ' ἴσαν ὕλοόμυες πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 Σειράς τ' εὐπλέκεις· πρὸ δ' ἄρ' ἔρῆες κίον αὐτῶν. 115

Πολλὰ δ' ἀνανία, κάτανια, πάρανιά τε, δόχμια τ' ἦλθον·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κνημῆς προσέβαν πολυπίδακῳ Ἴδης,

Αὐτίκ' ἄρα δρυς ὑψικόμυες ταναήκει χαλκῶ
 Τάμνον ἐπειγόμενοι· τὰ δὲ μεγάλα κλυπέεσσι
 Πίπλον· τὰς μὲν ἐπέϊα διαπλήσσουτες Ἀχαιοί, 120

Ἐκδεον ἡμιόνων, τὰ δὲ χθόνα ποσσὶ δαλεῦντο,
 Ἐλδόμενα πεδίοιο, διὰ ῥωπήϊα πυκνά.

Πάντες δ' ὕλοτόμοι φιτρῆς φέρον· ὡς γὰρ ἀνώγει
 Μηριόνης, Δεράπων ἀγαπήνορῳ Ἰδομενῆῳ.

Κάδδ' ἄρ' ἐπ' ἀκλῆς βάλλον ἐπιχερῶ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
 Φράσσαλο Πατρόκλω μέγα ἠρίον, ἠδέ οἱ αὐτῶ. 126

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπειον ὕλην,
 Εἶα' ἄρ' αὔθι μένουτες ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

Αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπλοέμοισι κέλευσε,
 Χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον 130

Ἴππους· οἱ δ' ὤρηνυτο, ἢ ἐν τεύχεσσι ἐδυνον.
 Ἄν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραβάται, ἠνίοχοί τε·

Πρόδτε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέρῳ εἶπελο πεζῶν,
 Μυρμίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.

Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καλαίηνον, ἃς ἐπέβαλλον 135
 Κειρόμενοι· ὀπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖῳ Ἀχιλλεὺς

Ἀχυῦμενῳ· ἕταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' αἰδόςδε.

Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἴκανον, ὅδι σφίσι πῆφραδ' Ἀχιλλεύς,
Κάτθεσαν ἄψα ἐέ οἱ μειοικέα νήεον ὕλην.

Ἐνδ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάριης δῖοι Ἀχιλλεύς· 140

Στάς ἀπάνευθε πυρῆς ξαιθὴν ἀπεκείραλο χάρτην,

Τὴν ῥα Σπερχεῖω ποταμῶ τρέφε τηλεθώσαν·

Ἄρχα δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·

Σπερχεῖ, ἄλλως σοὶ γε παλιῆς ἠρήσαλο Πηλεὺς,

Κεῖσέ με νοσήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 145

Σοὶ τε κόμην κερεῖν, ῥέξειν δ' ἰερὴν ἑκατόμβην·

Πενήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόδι μῆλ' ἰερεύσειν

Ἐς πηγάς, ὅδι τοι τέμεν' βωμός τε θυεῖς.

Ὡς ἠρᾷδ' ὁ γέγων, σὺ δέ οἱ νόον ἐκ ἐτέλεσσας.

Νῦν δ' ἐπεὶ ἐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 150

Πατρόκλῳ ἠρωῖ κόμην ὀπάσαμι φέρεσθαι.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο

Θῆκεν· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἴμερον ὄρσε γόοιο,

Καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδου φάει ἠελίοιο,

Εἰ μὴ Ἀχιλλεύς ἄψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παρασάς· 155

Ἀτρεΐδη, σοὶ γάρ τε μάλισά γε λαὸς Ἀχαιοῶν

Πείσονται μύθοισι, γόοιο μὲν ἐσι καὶ ἄσασ·

Νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι

Ὀπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφὶ πονησόμεθ', οἷσι μάλισα

Κήδεός ἐσι νέκυς· παρὰ δ' οἱ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενούλων. 160

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκυσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

Αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἵσας,

Κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι μένον, καὶ νήεον ὕλην.

Ποίησαν δὲ πυρῆν ἑκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα·

Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν, ἀχνύμενοι κῆρ. 165

Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἔλικας βῆς

Πρόθε πυρῆς ἔδερόν τε, καὶ ἄμφεπον· ἐν δ' ἄρα πάντων

Δημόν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγαθύμ' Ἀχιλλεύς

Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆει.

Ἐν δὲ τίθει μέλι' καὶ ἀλείφαλος ἀμφιφορῆας, 170

Πρὸς λέχεια κλίων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
Ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῆ, μεγάλα σοναχίζων.

Ἐννέα τῶ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν,

Καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῆ δύο δειρολομήσας·

Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐδλῆς,

175

Χαλκῶ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδεῖο ἔργα·

Ἐν δὲ πυρὸς μὲν ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιλο.

Ἵμωξέν τ' ἄρ' ἐπεῖτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·

Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·

Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροικεν ὑπέσην.

180

Δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐδλῆς,

Τὸς ἅμα σοι πάντας πῦρ ἐδίει· Ἐκλογα δ' ἔτι

Δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπλέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.

Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' ἔκ κύνες ἀμφεπένοιλο·

Ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη

185

Ἡμαῖα καὶ νύκτας· ῥοδόεντι δὲ χρεῖεν ἐλάφω,

Ἀμβροσίω, ἵνα μή μιν ἀποδρῦφοι ἐλκυσάζων·

Τῶ δ' ἐπι κυάνεον νέφ' ἤγαγε Φοῖβ' Ἀπόλλων

Οὐρανόθεν πεδίονδε· κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,

Ὅσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μὲν ἦελίοιο

190

Σκῆλη ἀμφὶ περὶ χροά ἴνεσιν, ἠδὲ μέλεσσιν.

Οὐδὲ πυρῆ Πατρόκλη ἐκάμειο τεθνεϊῶτ'·

Ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δι' Ἀχιλλεὺς,

Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς, δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισι,

Βορρῆ καὶ Ζεφύρω, καὶ ὑπέχειο ἱερὰ καλά·

195

Πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέω δέπαϊ, λιτάνευεν

Ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεδοῖαλο νεκρὸν,

Ἵλη τ' ἐσσεύοιλο καήμενα· ὠκέα δ' Ἴρις

Ἀράων αἶψα μετάγγελλ' ἦλθ' Ἀνέμοισιν.

Οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσάετ' ἀθρόοι ἔνδον

200

Εἰλαπίνην δαῖνυιλο· θέεσσα δὲ Ἴρις ἐπέση

Βηλῶ ἐπὶ λιθέω· τοὶ δ' ὡς ἶδον ὀφθαλμοῖσι,

Πάντες ἀνήϊξαν, κάλεον δὲ μιν εἰς ἑἕκαστ'·

Ἴδ' αὖθ' ἔξεομαι μὲν ἀνήναλο, εἶπε δὲ μῦθον·

Οὐχ ἔδοθ'· εἶμι γὰρ αὖθις ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥέεθρα, 203
Αἰδιόπων ἔς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἐκαλόμβας

Ἀθανάτοισι, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μελαδάσομαι ἰρῶν·

Ἄλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν

Ἐλθεῖν ἀρῶται, καὶ ὑπὶχεται ἱερά καλὰ,

Ὅφρα πυρῆν ὄρσητε καήμεναι, ἧ ἔνι κῆται 210

Πάτροκλ'· τὸν πάντες ἀνασενάχουσιν Ἀχαιοί·

Ἴδ' μὲν ἄρ' ὡς εἶπεσ' ἀπεβήσατο· τοὶ δ' ὄρεοντο

Ἴχθ' θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντι πάροιθεν·

Αἶψα δὲ πόντον ἴκανον ἀήμεναι· ὄρητο δὲ κύμα

Πνοῖη ὑπὸ λιγυρῆ· Τροίην δ' ἐρίθωλον ἰκέδην, 215

Ἐν δὲ πυρῆ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαῆς πῦρ·

Παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον,

Φυσῶνες λιγέως· ὁ δὲ πάννουχ' ὠκύς Ἀχιλλεὺς

Χρυσέεσ' ἐκ κρητῆρ'· ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,

Οἶνον ἀφυσσόμεν' χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν, 220

Ψυχὴν κικλήσκων Πατρόκλ' δειλοῖο·

Ὡς δὲ πατήρ ἔσπαιδός οὐδύρεται ὄσέα καίων

Νυμφίε, ὅσε θανὼν δειλὸς ἀπάχησε τοκῆας·

Ὡς Ἀχιλεὺς ἐτάροιο οὐδύρειο ὄσέα καίων,

Ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊῆν, ἀδινὰ σοναχίζων. 225

Ἢμ' δ' Ἐωσφόρ' εἶσι, φῶς ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,

Ὅν τε μέτα κροκόπεπλ' ὑπεῖρ ἄλα κίδναται Ἴδ' ἠὲ,

Τῆμ' πυρκαϊῆ ἐμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ·

Οἱ δ' Ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι,

Θρηϊκίον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔσενεν, οἴδματι δύων. 230

Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς,

Κλίνθη κεκμηῶς, ἐπὶ δὲ γλυκύς ὕπνος ὄρυσεν·

Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα ἀολλέες ἠγερέθουλο,

Τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δῆπος ἔγειρεν·

Ἐξέτο δ' ὄρθωθεῖς, καὶ σφρασ πρὸς μῦθον εἶπεν· 235

Ἄτρεΐδη τε, καὶ ἄλλοι, ἀριστῆες παναχαιῶν,

Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσατ' αἴθοπι οἴνω
 Πᾶσαν, ὅποσον ἐπέχε πυρὸς μὲν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ὅσ' ἄε Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο λέγωμεν,
 Εὖ διαγινώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκτα· 240
 Ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῆ, τοὶ δ' ἄλλοι ἀνευθεν
 Ἐχατιῆ καὶ οἴον' ἐπιμιξέ' ἵπποι τε καὶ ἄνδρες·
 Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῆν φιάλην καὶ δίπλακι δημῶ
 Θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν αἴδη κεύθωμαι·
 Τύμβον δ' ἔμ' μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα, 245
 Ἄλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
 Εὐρύον θ' ὑψηλὸν τε τιθήμενα, οἳ κεν ἐμείο
 Δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπηθε.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλείωνι·
 Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσαν αἴθοπι οἴνω, 250
 Ὅσον ἐπὶ φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
 Κλαίουντες δ' ἐτάροιο ἐνήεσθ' ὅσ' ἄε λευκά
 Ἄλλεγον ἐς χρυσῆν φιάλην, καὶ δίπλακα δημόν·
 Ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες, ἐανῶ λίπ' κάλυψαν·
 Τορνώσαντο δὲ σῆμα, θεμείλιά τε προβάλοντο 255
 Ἀμφὶ πυρῆν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν·
 Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· Ἀυτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Αὐτῷ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἴζανεν εὐρύον ἀγῶνα·
 Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε, τρίποδάς τε,
 Ἴππους θ', ἡμίονους τε, βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα, 260
 Ἡδὲ γυναῖκας εὐζώνους, πολίων τε σίδηρον·
 Ἴππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
 Θῆκε, γυναῖκα ἄγεσθαι, ἀμύμονα, ἔργ' εἰδυῖαν,
 Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δυοκαμεικοσίμειρον,
 Τῷ πρῶτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ Ἴππον ἔθηκεν 265
 Ἐξέτε', ἀδμήτην, βρέφ' ἡμίονον κύνεσαν·
 Αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
 Καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὐτως·
 Τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλανα·

Πέμπλω δ' ἀμφίδειον φιάλην ἀπύρωλον ἔθηκε· 270

Στῆ δ' ὀρθὸς, ἢ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ἄτρεΐδη τε, ἢ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
Ἴππῆας τὰδ' ἄεθλα δεδεσμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.

Εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλω ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,

Ἦτ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην. 275

Ἴσε γάρ, ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλειον ἵπποι·

Ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι· Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτῆς

Πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ, ὃ δ' αὐτ' ἐμοὶ ἐλγυάλιξεν.

Ἄλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω, ἢ μώνυχες ἵπποι·

Τοῖς γὰρ δένϙ ἐδλὸν ἀπώλεσαν ἠνιόχοιο 280

Ἠπίε, ὃς σφῶϊν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον

Χαιΐων καλέχευε, λοέσσας ὕδαλι λευκῷ.

Τὸν τῷ γ' ἐσαότες πεινθείειον, ἔδει δέ σφιν

Χαῖται ἐρηρέδαται, τῷ δ' ἔσαλον ἀχνυμένω κῆρ·

Ἄλλοι δὲ σέλλεσθε κατὰ στρατὸν, ὅσις Ἀχαιῶν 285

Ἴπποισίν τε πέποιθε ἢ ἄρμασι κολλητοῖσιν.

Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ταχέες δ' ἱππῆες ἔγερθεν·

Ὄρλο πολὺ πρῶτϙ μὲν ἀναξ ἀνδρῶν Εὐμηλϙ,

Ἀδμήτη φίλϙ υἱὸς, ὃς ἱπποσύνη ἐκέκασο·

Τῷ δ' ἐπι Τυδείδης ὄρτο κρατερὸς Διομήδης, 290

Ἴππας δὲ Τρωῆς ὑπαγε ζυγόν, ἕς ποτ' ἀπηύρα

Λινεΐαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων·

Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης ὄρτο ξανθὸς Μενέλαος,

Διογενῆς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκείας ἵππας,

Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην, τὸν ἐόν τε Πόδαργον· 295

Τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀλχισιάδης Ἐχέπωλος

Δῶρ, ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,

Ἄλλ' αὐτῆ τέρποϊλο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκε

Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὄγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·

Τὴν ὄγ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε μέγα δρόμῳ ἰχανόωσαν· 300

Ἀντίλοχος δὲ, τέταρτος εὐτρίχας ὠπλίσασθ' ἵππας,

Νέσσορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἀνακτος

- Τῶ Νηληιάδαο· Πυληγενέες δέ οἱ ἵπποι
 Ὠκύποδες φέρον ἄρμα· παλιῆρ δέ οἱ ἄλχι παρασάς
 Μυθαῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῶ· 305
 Ἄντιλοχ', ἦτοι μὲν σε νέον περ ἐόντ' ἐφίλησαν
 Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἵπποσύνας ἐδίδαξαν
 Παντοίας· τῶ κέν σε διδασκέμεν ἔτι μάλα χρεώ.
 Οἶδα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἐλισσέμεν· ἀλλὰ τοι ἵπποι
 Βάρδιςοι θείειν, τῶ τ' οἶω λοίγι' ἔσειδαμ· 310
 Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, ἐδὲ μὲν αὐτοὶ
 Πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτῶ μητίσσοδαμ.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ σὺ, φίλῳ, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῶ
 Πανλοῖην, ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγησιν ἄεθλα.
 Μῆτι τοι δρυλόμῳ μέγ' ἀμείνων, ἠὲ βίηφι· 315
 Μῆτι δ' αὐτε κυβεργήτης ἐνὶ οἴνοπι πόνῳ
 Νῆα δοῆν ἰδύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι·
 Μῆτι δ' ἠνίοχῳ περιγίνεται ἠνιόχοιο.
 Ἄλλ' ὅς μὲν δ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποισθῶς,
 Ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα, 320
 Ἴπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, ἐδὲ καλίχει·
 Ὅς δέ κε κέρδεα εἰδῆ, ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
 Αἰεὶ τέρμ' ὀρόων, σρέφει ἐγγύθεν, ἐδέ εἰ λήθει,
 Ὅπως τὸ πρῶτον τανύση βοέοισιν ἱμάσιν·
 Ἄλλ' ἔχει ἀσφαλέως, καὶ τὸν πρῆχονίλα δοκεύει. 325
 Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδῆς, ἐδέ σε λήσει·
 Ἐσηκε ξύλον αὖον, ὅσον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αἴης,
 Ἥ δρυὸς, ἠ πεύκης, τὸ μὲν ἐ καταπύθεται ὄμβρῳ·
 Λᾶς δὲ τῶ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῶ,
 Ἐν ξυνοχῆσιν ὁδῶ· λεῖῳ δ' ἱππόδρομῳ ἀμφίς· 330
 Ἢ τευ σῆμα βρολοῖο πάλαι καταλειθναῖῳτῳ,
 Ἥ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ πρῶτέρων ἀνθρώπων,
 Καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖῳ Ἀχιλλεύς·
 Τῶ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας, ἐλάαν χεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους·
 Αὐτὸς δὲ κλιθῆναι εὐπλέκῳ ἐνὶ δίφρῳ, 335

Ἦκ' ἐπ' ἀρισερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 Κένσασι ὀμοκλήσας, εἷξά τ' εἰ ἠνία χερσίν.
 Ἐν νύσση δέ τοι ἵππῳ ἀρισερὸς ἐγχιμφθήτω,
 Ὡς ἂν τοι πλήμνη γε δοᾷσσεταί ἄκρον ἰκέδασαι
 Κύκλω ποιηλοῖο· λίθω δ' ἀλέαδασαι ἐπαυρεῖν, 340
 Μήπως ἵππων τε τρώσῃς, κατὰ δ' ἄρμαλα ἄξῃς·
 Χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχάῃ δέ σοι αὐτῶ
 Ἔσσεταί· ἀλλὰ, φίλῳ, φρονέων πεφυλαγμένῳ εἶναι·
 Εἰ γάρ κ' ἐν νύσση γε παρξεξελάσθηδα διώκων,
 Οὐκ ἔσθ', ὅς κέ σ' ἔλῃσι μελάλμενῳ, εἰδὲ παρέλθῃ· 345
 Οὐδ' εἰ κεν μελόπιπιδεν Ἀρτείουνα δῖον ἐλαῖνοι,
 Ἀδρήσῃ ταχὺν ἵππον, ὅς ἐκ θεόφιν γένῳ ἦεν,
 Ἦ τὸς Λαιομέδουλῳ, οἱ ἐνθάδε τέτραφεν ἐσθλοῖ.
 Ὡς εἰπὼν Νέστωρ Νηληϊῷ ἀψ' ἐνὶ χώρῃ
 Ἔξετ', ἐπεὶ ᾧ παυδὶ ἐκάσῃ πείρατ' εἶπε. 350
 Μηριόνης δ' ἄρα πέμπῳ εὐτρίχας ὀπλίσαθ' ἵππων.
 Ἄν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρῃς ἐβάλοιντο·
 Πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλήρῳ θόρε Νεστορίδαο
 Ἀντιλόχῃ· μετὰ τόνδ' ἔλαχε κρείων Εὐμηλῳ·
 Τῶ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδῃς θυρικλειτὸς Μενέλαῳ· 355
 Τῶ δ' ἐπι Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν ὕσαλῳ αὐτε
 Τυδείδῃς, ὅχ' ἄρισθ' ἔων, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππων.
 Στὰν δὲ μελασοιχεῖ· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς,
 Τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσεν
 Ἀντίθεον Φοῖνικα, ὀπάονα παλρὸς ἐοῖο, 360
 Ὡς μεμνέμεν δρομοῖο, ἀλήθειάν τ' ἀποείποι.
 Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν μάστιγας ἄειραν,
 Πέπληγόν δ' ἱμάσιν, ὀμοκλήσαν τ' ἐπέεσσιν
 Ἔσσυμένως· οἱ δ' ὄκα διέπρησσον πεδίῳ,
 Νόσφι νεῶν, ταχέως ὑπὸ δὲ σέρνοισι κονίῃ 365
 Ἴσατ' ἀειρομένη, ὥς νεφθῶ, ἠὲ θύελλα·
 Χαῖτα δ' ἐρρώοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο·
 Ἄρμαλα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πῖλναλο πελυδοτείρη,

- Ἄλλοτε δ' αἰξάσκει μετήορα· τοὶ δ' ἐλαλήρες
 Ἔσασαν ἐν δίφροισι· πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστω 370
 Νίκης ἰεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἑκάστος
 Ἴπποις, οἱ δ' ἐπέτονον κοινούνας πεδίοιο.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πύμαλον τέλειον δρόμον ὠκέες ἵπποι
 Ἄψ' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε ἑκάστω
 Φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάδῃ δρόμος· ὦκα δ' ἐπεῖτα 375
 Αἰ Φηρηλιάδαο ποδώκες ἐκφερον ἵπποι.
 Τὰς δὲ μελεξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
 Τρωῖοι· ἐδέ τι πολλὸν ἀνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 Αἰεὶ γὰρ δίφρω ἐπιβησομένοισιν εἴκλιν.
 Πνοιῆ δ' Εὐμήλοιο μελάφρενον, εὐρέε τ' ὦμα, 380
 Θέρμελ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καλαθὲν ἐπέδην.
 Καὶ νύ κεν ἦ πασέλασσ', ἢ ἀμφήριζον ἔδηκεν,
 Εἰ μὴ Τυδεὸς υἱὶ κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινὴν.
 Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χλωμένοιο, 385
 Οὐνεκα τὰς μὲν ὄρα ἐπι κ' πολὺ μᾶλλον ἴσας,
 Οἱ δὲ οἱ ἐδλάφθησαν, ἀνευ κέντροιο δέοντες.
 Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηγάμενος λάθ' Ἀπόλλων
 Τυδείδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν·
 Δῶκε δὲ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνήκεν. 390
 Ἢ δὲ μεῖ' Ἀδμήτην υἷον κολέεσσ' ἐβεβήκει.
 Ἴππειον δὲ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἰ δὲ οἱ ἵπποι
 Ἄμφις ὀδῶν δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύδην.
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίδην,
 Ἄγκωνάς τε περιδρῦφθη, σόμα τε, ῥῖνάς τε 395
 Θρυλλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τὼ δὲ οἱ ὄσσε
 Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερῆ δὲ οἱ ἔχειο φωνή.
 Τυδείδης δὲ παρὰ γέφυρας ἔχε μώνυχας ἵππους,
 Πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνη
 Ἴπποις ἦκε μένος, κ' ἐπ' αὐτῷ κῆδος ἔδηκε. 400
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ', Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μεγέλαος.

Ἄντιλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλειτο παλῶδες ἐοῖο·

Ἐμβητον, ἢ σφῶϊ τιταίνετον ὄττιλάχιςα.

Ἴπποι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν ἔτι κελεύω

Τυδαίδεω ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνη

405

Νῦν ὤρξεε τάχος, ἢ ἐπ' αὐτῶ κῦδος ἔδηκεν·

Ἴππος δ' Ἀλρεΐδαο κιχάνειε, μηδὲ λίπηθον,

Καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχεῖην καλαχεύη

Αἴθη, θῆλυς ἐῦσα· τίη λείπεσθε, φέριςτοι;

᾽Ωδε γὰρ ἐξερέω, ἢ μὴν τελελεσμένον ἔσαμ·

410

Οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν

Ἔσσετα, αὐτίκα δ' ὕμμε καλακλενεῖ ὀξεί χαλκῶ,

Αἶκ' ἀποκηθήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον·

Ἄλλ' ἐφομαρτῆτον, ἢ σπεύδειον ὄττιτάχιςα·

Ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομα, ἠδὲ νοήσω,

415

Στεινωπῶ ἐν ὁδῶ παραδύμενα· ἐδέ με λήσει.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἀνακίος ὑποδδείσαντες ὀμοκλήν

Μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα

Στεῖνος ὁδῶ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης·

Ῥωχμὸς ἔην γαίης, ἦ χειμέριον ἄλεν ὕδωρ

420

Ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἄπαντα·

Τῆ ρ' εἶχεν Μενέλαος, ἀμαρροχιάς ἀλεείνων.

Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππος

Ἐκτὸς ὁδῶ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν·

Ἀτρεΐδης δ' ἔδδαισε, ἢ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει·

425

Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱπάζεσθαι· ἀλλ' ἀνεχ' ἵππος·

Στεινωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις·

Μήπως ἀμφοτέρης δηλήσεται, ἄρματι κύρσας.

Ὡς ἔφαθ'· Ἀντίλοχος δ' ἔτι ἢ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε,

Κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὡς ἐκ αἰγῶν ἐοικώς.

430

Ὅσσα δὲ δίσκῳ ἔρα καίωμαδίῳο πέλονται,

Ὅν αἰζήδος ἀφῆκεν ἀνήρ, πειρώμενος ἦθης,

Τόσσον ἐπιδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω

Ἀτρεΐδεω· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,

Μήπως συγκύρσειαν ὁδῶ ἔνι μώνυχες ἵπποι, 435
 Δίφρος τ' ἀνσρέψαιαν εὐπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
 Ἐν κονίησι πῆσοιεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
 Τὸν ἢ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

Ἄντιλοχ', ἔτις σῆο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος.
 Ἐρρ', ἐπεὶ ἔσ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνύσθαι Ἀχαιοί· 440
 Ἄλλ' ἔμᾶν ἔδ' ὡς ἄτερ ὄρεα οἴση ἄεθλον.

Ὡς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλειο, φώνησέν τε·
 Μή μοι ἐρύκεσθον, μήδ' ἔσαλον ἀχνυμένω κῆρ·
 Φθήσονται τέτοισι πόδες ἢ γῆνα καμόνια,
 Ἡ ὑμῖν ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητι· 445

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἀνακί· ὑποδδείσαντες ὀμοκλήν,
 Μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δέ σφισιν ἄγχι γένοιτο.

Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
 Ἴππους, τοὶ δὲ πῆτοντο κονίοντες πεδίωιο.
 Πρῶτος δ' Ἴδομενεύς, Κρητῶν ἀγὸς, ἐφράσαθ' Ἴππους· 450

Ἦσο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶντος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ·
 Τοῖο δ' ἀνευθεν ἐόντι, ὀμοκλητῆρος ἀκέσας
 Ἐγνώ· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρῆπέα πρῆχονια,
 Ὅς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοίνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
 Λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον, ἥύτε μήνη· 455
 Στῆ δ' ὄρθος, ἢ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
 Οἷος ἐγὼν ἵππους ἀγάζομαι, ἠὲ ἢ ὑμεῖς;
 Ἄλλοι μοι δοκέεσι παροίτεροι ἔμμεναί ἵπποι,
 Ἄλλος δ' ἠνίοχος ἰνδάλλεται· αἴ δέ πε αὐτῷ 460

Ἐβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἴ κείσε γε φέρτερος ἦσαν·
 Ἦτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλέσας,
 Νῦν δ' ἔπω δύναμα ἰδέειν, ἐάνη δέ μοι ὅσσε
 Τρωϊκὸν ἀμπεδίον παπιδάμενον εἰσορόωντι·

Ἡὲ τὸν ἠνίοχον φύγον ἠνία, ἐδὲ δυνάσθη 465
 Εὐχέσθαι περὶ τέρμα, ἢ ἔκ ἐτύχησεν ἐλίξας·
 Ἐνθα μιν ἐκπεσέειν ὄτω, σὺν δ' ἄρματα ἄξαι·

Αἰ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μὲν ἔλλαβε θυμόν.

Ἄλλὰ ἴδεοτε κῆ ὑμμες ἀνασαδόν· ἔ γάρ ἐγωγε

Εὖ διαγινώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμενα ἀνήρ

470

Αἰτωλὸς γενεῆν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει

Τυδέῃ ἵπποδάμῃ υἷος, κρατερὸς Διομήδης.

Τὸν δ' ἀχρῶς ἐνένισπεν Ὀϊλῆῃ ταχὺς Αἴας·

Ἴδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἰ δέ τ' ἀνευθεν

Ἴπποι ἀεργίποδες πολέῃ πεδίοιο δίενται·

475

Οὔτε νεώτατός ἔσσι μεῖ' Ἀργείοισι τοσῶτον,

Οὔτε τοι ὀξύταλον κεφαλῆς ἐκδέρεται ὅσσε·

Ἄλλ' αἰεὶ μῦθοις λαβρεύεαι· ἔδὲ τί σε χρῆ

Λαβραγόρην ἔμενα· πάρα γάρ κῆ ἀμείνονες ἄλλοι.

Ἴπποι δ' αὐτε ἔασι παροίτεροι, αἰ τὸ πάρῃ περ,

480

Εὐμήλῃ, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐληρα βέβηκε.

Τὸν δὲ χολωσάμενῃ Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠῦδα·

Αἴαν, νείκει ἄριζε, κακοφραδῆς, ἄλλα τε πάντα

Δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόῃ ἐσὶν ἀπηνῆς·

Δεῦρό νυν ἢ τρίποδῃ περιδώμεθον, ἢ ἐλέβηλῃ·

485

Ἴσορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θέομεν ἄμφω,

Ὀππότερα προῶδ' ἵπποι· ἵνα γνοίης ἀποτίμων.

Ὡς ἔφατ'· ὄρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆῃ ταχὺς Αἴας,

Χωόμενῃ, χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσι·

Καί νύ κε δὲ προτέρω ἔτ' ἔρις γένηετ' ἀμφοτέροισιν,

490

Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, κῆ φάτο μῦθον·

Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσι,

Αἴαν τ', Ἴδομενεῦ τε, κακοῖς· ἐπεὶ ἔδὲ ἔοικε·

Καὶ δ' ἄλλω νεμεσῶτον, ὅ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι·

Ἄλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράαοτε

495

Ἴππερ· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης

Ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστῃ

Ἴππερ Ἀργείων, οἱ δεύτεροι, οἱ τε πάροθεν.

Ὡς φάτο· Τυδείδης δὲ μάλα χεδὸν ἤλθε διώκων,

Μάσι δ' αἰὲν ἔλαυνε καλωμαδόν· οἱ δὲ οἱ ἵπποι

500

Ἴψος ἀειρέδην ρίμφα πρήσσοντε κέλευθον·
 Λαίε δ' ἠνίοχον κονίης ραδάμιγες ἔβαλλον·
 Ἄρμαλα δὲ χρυσῶ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε,
 Ἴπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· ἐδέ τε πολλή
 Γίνετ' ἐπισσώτρων ἀρμαλροχιῇ κατόπιδεν 505
 Ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπεύδοντε πελέδην·
 Στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκῆκιεν ἰδρῶς
 Ἴππων, ἕκ τε λόφων καὶ ἀπὸ σέρνοιο χαμαῖζε.
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωνι⊕,
 Κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγόν· ἐδὲ μάτησεν 510
 Ἴφθιμ⊕ Σθένελ⊕, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον·
 Δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα,
 Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυεν ὑφ' ἵππων·
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχ⊕ Νηληϊ⊕ ἤλασεν ἵππων,
 Κέρδεσιν, ἔτι τάχει γε παραθάμεν⊕ Μενέλαον· 515
 Ἀλλὰ καὶ ὡς Μενέλα⊕ ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππων·
 Ὅσσον δὲ τροχῶ ἵππ⊕ ἀφίσταται, ὅς ρά τ' ἀνακτα
 Ἐλκησιν πεδίοιο τιλαγνόμεν⊕ σὺν ὄχεσφιν,
 Τῶ μὲν τε ψάυσιν ἐπισσώτρε τρίχες ἄκραι
 Οὐραῖαι, ὁ δέ τ' ἄλχι μάλα τρέχει, ἐδέ τι πολλή 520
 Χώρη μεσσηγύς, πολέ⊕ πεδίοιο θέονι⊕·
 Τόσσον δὴ Μενέλα⊕ ἀμύμον⊕ Ἀντιλόχοιο
 Λείπει· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκηρα λείλειπο,
 Ἀλλὰ μιν ἄψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μὲν⊕ ἠὲ
 Ἴππε τῆς Ἀγαμεμνονέης καλλίτριχ⊕ Αἴθης· 525
 Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρῳ γένετο δρόμ⊕ ἀμφολέροισι,
 Τῷ κέν μιν παρέλασσ', ἐδ' ἀμφήρισον ἔθηκεν.
 Αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων εὐς Ἴδομενῆ⊕,
 Λείπει ἄγακλῆ⊕ Μενελάου θυρὸς ἐρωήν.
 Βάρδισοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι, 530
 Ἦκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνόμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.
 Υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύσαϊ⊕ ἤλυθεν ἄλλων,
 Ἐλκων ἄρμαλα καλά, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππων·

Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκλειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Στάς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε· 535

Λοῖδοσ ἀνὴρ ὄρισος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
 Ἄλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὡς ἐπεικῆς,
 Δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέδω Τυδέος υἱός.

ᾠς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευε·
 Καί νύ κέν οἱ πόρρον ἵππον, ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί· 540
 Εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμος Νέστορος υἱός,
 Πηλεΐδην Ἀχιλλῆα δίκη ἠμέψατ' ἀνασάς·

ᾠ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶκε τελέσσης·
 Τῆτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαρῆσθεσθαι ἀέθλον,
 Τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἄρματᾶ κὴ ταχὲ ἵππῳ, 545

Αὐτός τ' ἐδῆλος ἑὼν· ἀλλ' ὤφελεν ἀθανάτοισιν
 Εὐχεσθαι, τό κεν ἔτι πανύστατος ἦλθε διώκων·
 Εἰ δέ μιν οἰκλιέρεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 Ἔσι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔσι δὲ χαλκός,
 Καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δρωαὶ, κὴ μώνυχες ἵπποι· 550

Τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμενα κὴ μείζον ἀέθλον,
 Ἥε κὴ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
 Τὴν δ' ἐγὼ εἰ δάσω περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
 Ἄνδρῶν, ὅς κ' ἐδέλῃσιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι.

ᾠς φάτο· μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς, 555
 Χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
 Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἄντιλόχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
 Εὐμήλω ἐπιδῆνα, ἐγὼ δέ κε κὴ τὸ τελέσσω·
 Δάσω οἱ δῶρηκα, τὸν Ἀσεροπαῖον ἀπηύρων, 560
 Χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φάεινθ' κασσιτέρῳ
 Ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιός ἔσμαι.

Ἥ ῥα, κὴ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ
 Οἰσέμενα κλισίηθεν· ὁ δ' ὤχετο, καί οἱ ἔνεικεν·
 Εὐμήλω δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων. 565
 Τοῖσι δὲ κὴ Μενέλαος ἀνίστατο, θυμὸν ἀχεύων,

Ἄνιλόχῳ ἄμολον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κήρυξ
 Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπήσαι τ' ἐκέλευσεν
 Ἀργείης· ὁ δ' ἔπαίλα μειγύδα ἰσόθεος φῶς·

Ἄντίλοχε, πρόδεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας; 570
 Ἥχυνας μὲν ἐμὴν ἀρεῖην, βλάβας δέ μοι ἵππης,
 Τὸς σὸς πρόδτε βαλὼν, οἳ τοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν.

Ἄλλ' ἄγε', Ἀργείων ἠγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
 Ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσασθε, μὴδ' ἐπ' ἀρωγῆ·
 Μήποτέ τις εἴπησιν Ἀχαιῶν χαλκοχιλῶνων, 575

Ἄντίλοχον ψεύδεσσι βιησάμενος Μενέλαος
 Οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἳ πολὺ χεῖρονες ἦσαν
 Ἴπποι, αὐτὸς δὲ κρείστων ἀρεῖῃ τε, βίῃ τε.

Εἰ δ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καί μ' ἔτινα φημί
 Ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰδεῖα γὰρ ἔστα· 580

Ἄνιλόχ', αἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφεῖς, ἧ θέμις ἐστὶ,
 Στάς ἵππων προπάροιθε καὶ ἄρμαίος, αὐτὰρ ἰμάσθην
 Χερσὶν ἔχων ῥαδιήν, ἧπερ τὸ πρόδτεν ἔλαυνες,

Ἴππων ἀψάμενος, γαήροχον Ἐννοσίγαμον
 Ὀμνυδι, μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλω ἄρμα πεδῆσαι. 585

Τὸν δ' αὐτ' Ἄντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 Ἄνχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι
 Σεῖο, ἀναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.

Οἶδ', οἷα νέε ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθεσι·
 Κραυπνότερος μὲν γὰρ τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις· 590

Τῶ τοι ἐπιπλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
 Δώσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καὶ νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο
 Μεῖζον ἀπαλήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δῶνα

Βελοίμην, ἧ σοί γε, διοτρεφεῖς, ἧμάλα πάντα
 Ἐκ θυμῷ πεσέειν, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός. 595

Ἡ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμῳ Νέστορος υἱὸς
 Ἐν χεῖρεσσι τίθει Μενελάου· τοῖο δὲ θυμὸς
 Ἰάνθη, ὡσεὶ τε περὶ σαχύεσσιν ἔερση
 Ληθεῖ ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσειν ἄρεσται·

- ὦς ἄρα σοι, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη· 600
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄντιλόχ', ἧ νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς,
 Χωόμενθ'· ἐπεὶ ἔτι παρήγορθ', ἐδ' ἀεσίφρων,
 Ἦδα πάροθ'· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
 Βέλερον αὐτ' ἀλέαδομαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν· 605
 Οὐ γὰρ κέν με τάχ' ἄλλθ' ἀνὴρ παρῆπεισεν Ἀχαιῶν·
 Ἄλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες, καὶ πόλλ' ἐμόγησας,
 Σὸς τε παλιῆρ ἀγαθὸς, καὶ ἀδελφεὸς, εἶνεκ' ἐμῆο·
 Τῶ τοι λισσομένω ἐπιπέισομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
 Δώσω, ἐμήν περ ἔβσαν· ἵνα γνώωσι καὶ οἶδε, 610
 ὦς ἐμὸς ἔποιε θυμὸς ὑπερφιάλθ' καὶ ἀπηνής.
 Ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἐτάμεν
 Ἴππον ἄγειν· ὁ δ' ἐπεὶ λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα.
 Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα
 Τέτραλθ', ὡς ἔλασεν· πέμπλον δ' ὑπελείπει ἄεθλον 615
 Ἀμφίθειθ' φιάλη, τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεὺς,
 Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ εἶπε παρασάς·
 Τῆ νῦν, καὶ σοι τῆτο, γέρον, κειμήλιον ἔσω,
 Παλρόκλοιο τάφῳ μνήμ' ἔμμενα· εἰ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
 Ὀφει ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον 620
 Αὐτως· εἰ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, ἐδὲ παλάμεις,
 Οὐδέ τ' ἀκονίσιζεν ἐνδύσεια, ἐδὲ πόδεςσι
 Θεύσεια· ἠδὴ γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπέειπε.
 ὦς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χάριτων,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 625
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκθ', κατὰ μοῖραν εἶπες.
 Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλθ', πόδες, ἐδὲ τε χεῖρες
 Ὀμῶν ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφρά·
 Εἶθ' ὡς ἠβῶοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδθ' εἴη,
 ὦς ὁπότε κρείονί' Ἀμαρυγκέα δάπλον Ἐπειοῖ 630
 Βαπρασίῳ, παῖδες δ' ἔδεσαν βασιλῆθ' ἄεθλα·
 Ἐνθ' ἔτις μοι ὁμοῖθ' ἀνὴρ γένει, ἔτ' ἄρ' Ἐπειῶν,

Οὐτ' αὐτῶν Πυλίων, ἔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 Πύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἕνοπ' υἷόν·
 Ἄγκαῶνον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη· 635
 Ἴφικλον δὲ πώδεσσι παρῆδραμον, ἐδὸλόν ἐόντα·
 Δυρὶ δ' ὑπερέβαλον Φυλῆά τε, καὶ Πολύδωρον·
 Οἴοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
 Πλήθει πρῶδτε βαλόνηες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
 Οὐνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφι λείπει' ἄεθλα. 640
 Οἱ δ' ἄρ' ἔσαν εἰδυμοὶ· ὁ μὲν ἔμπεδον ἠνιόχευεν,
 Ἐμπεδον ἠνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν·
 Ὡς ποί' ἔον, νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
 Ἐργῶν τοιῶτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῶ
 Πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἠρώεσσιν. 645
 Ἄλλ' ἴθι, καὶ σὸν ἐτάϊρον ἀέθλοισι κίερείξει.
 Τῷτο δ' ἐγὼ πρῶφρων δέχομαι, χάρις δέ μοι ἦτορ,
 Ὡς μευ αἰεὶ μέμνησαι ἐνήθε· ἐδέ σε λήθω,
 Τιμῆς ἧσέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
 Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν· 650
 Ὡς φάτο· Πηλείδης δὲ πολλὸν καθ' ὄμιλον Ἀχαιῶν
 Ὠχεῖ', ἐπεὶ πάντ' ἄννον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
 Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·
 Ἥμιονον ταλαεργὸν ἄγων καλέεθ' ἐν ἀγῶνι
 Ἐξέτε', ἀδμήτην, ἧτ' ἀλγίστην δαμάσασθαι· 655
 Τῶ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον·
 Στῆ δ' ἐρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ἄτρεΐδά τε, καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Ἄνδρες δῖω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἄριστω,
 Πύξ μάλ' ἀναχομένω τε πεπληγέμεν· ὧ δέ κ' Ἀπόλλων
 Δῶη καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί, 66
 Ἥμιονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθω·
 Αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.
 Ὡς ἔφατ'· ὦρσι δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε,
 Εἰδὼς πυγμαχίης, υἷος Πανοπῆ' Ἐπειός· 665

Ἄφαλο δ' ἠμιόνε ταλαεργῶ, φώνησέν τε·

Ἄσσοι ἴτω, ὅσις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον,

Ἡμίονον δ' ἔφημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν,

Πυγμαῖη νικήσαντ'· ἐπεὶ εὐχομαι εἶναι ἄριστον·

Ἦ ἔχ' ἄλις, ὅτι μάχης ἐπιδεύομαι; εἰδ' ἄρα πως ἦν 670

Ἐν πάντεσσ' ἔργουσι δαίμονα φῶτα γενέδωκα.

Ὡδὲ γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ κ' ἡ τετελεσμένον ἔσται,

Ἀντικρὺ χροῖα τε ῥήξω, σὺν τ' ὅσ' ἄράξω.

Κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὖθι μενόντων,

Οἳ κέ μιν ἐξοίσουσιν, ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα. 675

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.

Εὐρύαλον δέ οἱ οἶον ἀνίστατο, ἰσόθεον φῶς,

Μηκιστέως υἱὸς, Ταλαῖονίδαο ἀνακτοῦ,

Ὅς ποιεὶ Θήβας ἦλθε δεδεδότοισι Οἰδιπόδαο

Ἐς τάφον· ἐνθά δὲ πάντας ἐνίκᾳ Καδμείωνας. 680

Τὸν μὲν Τυδείδης δευρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο,

Θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βάλειο νίκην.

Ζῆμα δέ οἱ πρῶτον παρακάβδαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα

Δῶκεν ἱμάλας εὐτμήτους βοῶς ἀγραύλοιο.

Τὼ δὲ, ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα· 685

Ἄλλα δ' ἀναχομένω χερσὶ σιδεραῖσιν ἄμ' ἄμφω,

Σύν ῥ' ἔπεσον, σὺν δὲ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν·

Δεινὸς δὲ χρομαδὸν γενύων γένει', ἔρρεε δ' ἰδρῶς

Πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὤρουτο θεῶν Ἐπειὸς,

Κόψε δὲ παπλήναια παρήϊον, εἰδ' ἄρ' ἔτι δὴν 690

Εἰσήκειν· αὐτῆ γὰρ ὑπήριπε φαῖμα γυῖα.

Ὡς δ' ὅτ' ὑπὸ φρικτὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθύς

Θῖν' ἐπὶ φυκίειλι, μέλαν δὲ ἐκῦμα κάλυψεν·

Ὡς πλεγαῖς ἀνέπαλλ'· αὐτὰρ μεγάθυμον Ἐπειὸς

Χερσὶ λαβῶν ὄρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσαν ἐταῖροι, 695

Οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶν' ἐφελκομένοισι πῶδεςσιν,

Αἶμα παχὺ πύουλα, κάρη βάλλοντ' ἐτέρωσε·

Κάδδ' ἄλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντες·

Αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
 Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα, 700
 Δεικνύμεν⊕ Δαναοῖσι, παλαγμοσύνης ἀλεγεινῆς,
 Τῶ μὲν νικήσαντι, μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
 Τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί.
 Ἄνδρῖ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκε.
 Πολλὰ δ' ἐπίσατο ἔργα· τῖον δέ ἐ τεσσαράβοιον. 705
 Στῆ δ' ὀρθὸς, ἢ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν.
 "Ὅρνυθ', οἱ ἢ τέττε ἀέθλα περιήσεσθε.
 Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἐπεὶα μέγας Τελαμώνι⊕ Αἴας,
 Ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμηλις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς·
 Ζωσαμένω δ' ἄρα τώγε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 710
 Ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ σιβαρῆσιν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀμείβοντες, τὲς τε κλυτὸς ἤραρε τέκλων,
 Δώματ'⊕ ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
 Τείριγαι δ' ἄρα νῶτα, θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 Ἐλκόμενα σερεῶς, κατὰ δὲ νότι⊕ ῥέεν ἰδρῶς. 715
 Πυκναὶ δὲ σμῶδιγιγες ἀνὰ πλευράς τε ἢ ὦμους
 Αἶματι φοινικέσσαι ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ' αἶε
 Νίκης ἰέδην, τρίποδ'⊕ πέρα ποιητοῖο.
 Οὔτ' Ὀδυσσεὺς δύναιτο σφῆλαι, ἔδει τε πελάσσαι,
 Οὔτ' Αἴας δύναιτο, κρατερῆ δ' ἔχεν ἴς Ὀδυσῆ⊕. 720
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζον εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνι⊕ Αἴας·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Ἥ μ' ἀνάειρ', ἢ ἐγώ σε· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.
 Ὡς εἰπὼν, ἀνάειρε· δόλοε δ' ἐ λήθει' Ὀδυσσεύς. 725
 Κόψ' ὅπιθεν κώληπα τυχῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 Κάδδ' ἔβαλ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ σήθεσσιν Ὀδυσσεὺς
 Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θεῦντό τε, θάμβησάν τε.
 Δεύτερ⊕ αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δι'⊕ Ὀδυσσεύς,
 Κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, ἐδέ τ' ἄειρε. 730
 Ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω

Πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κοινή.

Καὶ νύ κε τὸ τρίτον αὐτίς ἀναΐξαντ' ἐπάλαμον,

Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, ἢ κατέρυκε·

Μηκέτ' ἐρείδεοδον, μηδὲ τρίβεοδε κακοῖσι.

735

Νίκη δ' ἀμφολέροισιν, ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόνυες

Ἐρχεσθ', ὄφρα ἢ ἄλλοι ἀθλεύωσιν Ἀχαοί.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῆ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.

Καὶ ῥ' ἀπομορξαμένω κοινήν, δύσαντο χιτῶνας.

Πηλεΐδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυλήτῳ ἄεθλα,

740

Ἀργύρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἐξ δ' ἄρα μέτρα

Χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν

Πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδάδαλοι εὖ ἤσκησαν,

Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,

Στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαλι δὲ δῶρον ἔδωκαν.

745

Υἱῷ δὲ Πριάμοιο Λυκάονῳ ὄνον ἔδωκε

Πατρόκλῳ ἠρωϊ Ἰησονίδης Εὐνηῷ.

Καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον εἰ ἐτάροιο,

Ὅσις ἐλαφρότατῳ ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλουίλο.

Δευτέρῳ αὖ βῆν θῆκε μέγαν ἢ πίονα δημῶ.

750

Ἡμιτάλαντον δὲ χρυσῶ λιοιδῆϊ ἔθηκε.

Στῆ δ' ὄρθος, ἢ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ὅρνυθ'· οἱ ἢ τέττε ἀέθλα πειρήσεοδε.

Ὡς ἔφαθ'· ὄρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλήτῳ ταχύς Αἴας,

Ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμηλις, ἔπειτα δὲ Νέστορῳ υἱὸς

755

Ἀντίλοχῳ· ὁ γὰρ αὐτε νέος ποσσὶ πάντας ἐνίκα·

Στὰν δὲ μετασοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς.

Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέταλο δρόμῳ· ὄκα δ' ἔπειτα

Ἐκφερ' Ὀϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὄρνυτο δῖῳ Ὀδυσσεὺς

Ἄγχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυνάμκὸς εὐζώνοιο

760

Στήθεός ἐσι κανῶν, ὄντ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση,

Πηνίον ἐξέλκεσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴχει

Στήθεῳ· ὡς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγλύθεν· αὐτὰρ ὀπίσθεν

Ἰχνια τύπτε πῶδεςσι, πᾶρῳ κόνιν ἀμφιχυθῆνα·

Καδδ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χεῖ' αὐτμένα δῖῳ Ὀδυσσεὶς,

765

Αἰεὶ ῥίμφα θεῶν· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
Νίκης ἰεμένω, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πύμαλον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
Εὐχεται Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ὄν κατὰ θυμόν·

Κλυῖδι, θεᾶ, ἀγαθή μοι ἐπίρροθ' ἔλθε ποδοῖιν. 770

Ὡς ἔφαθ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·

Τυῖα δ' ἔθηκεν ἑλαφρὰ, πόδας, ἢ χεῖρας ὑπερθεν.

Ἄλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαίξεσθαι ἄεθλον,

Ἐνθ' Αἴας μὲν ὄλιθε θεῶν· βλάβην γὰρ Ἀθήνη,

Τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθ' ἀποκλαμένων ἐριμύκων, 775

Οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πῶφεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·

Ἐν δ' ὄνθε βοέεσσι πλῆτο σόμα τε, ῥινάς τε.

Κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δι' Ὀδυσσεὺς,

Ὡς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βῆν ἔλε φαίδιμος Αἴας·

Στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοῶν ἀγραύλοιο, 780

Ὀνθον ἀποπλύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·

ὦ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεᾶ πόδας, ἢ τοπάρος περ,

Μήτηρ ὡς, Ὀδυσσῆϊ παρίσταται, ἠδ' ἐπαρήγει.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασαν·

Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοιδορήϊον ἔκφερ' ἄεθλον, 785

Μειδιόων, ἢ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Εἰδόσιν ὑμῖν ἔρέω πᾶσιν, φίλοι, ὡς ἔτι ἢ νῦν

Ἀθάναλοι τιμῶσι παλαμολέγης ἀνδρώπης·

Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν·

Οὗτ' δὲ προλέγης γενεῆς, προλέγων τ' ἀνθρώπων, 790

Ὡμογέροντα δέ μιν φάσ' ἔμμενα· ἀργαλέον δὲ

Ποσσὶν ἐριδδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.

Ὡς φάτο· κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.

Τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

Ἀντίλοχ', ἔ μὲν τοι μέλεός κ' εἰρήσεται αἶν', 795

Ἀλλὰ τοι ἠμιάλαντον ἐγὼ χρυσῶ ἐπιδήσω.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.

Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχετο

Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα, ἢ τρυφάλειαν,

Τεύχεα Σαρπήδονίῳ, ἃ μιν Πάτροκλῳ ἀπήύρα· 800
 Στῆ δ' ὀρθός, ἢ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ἄνδρες δύο περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
 Τεύχεα ἐσσαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόνη,
 Ἀλλήλων προπάροικεν ὀμίλῃ πειρηθῆναι·

Ὅππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενῳ χροά καλόν, 805

Ψαύσῃ δ' ἐνδίνων, διὰ τ' ἔνλεα, ἢ μέλαν αἶμα,
 Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
 Καλόν, Θρηήκιον, τὸ μὲν Ἀσεροπαῖον ἀπήύρων·
 Τεύχεα δ' ἀμφοτέρωι ξυνήϊα ταῦτα φερέδων·
 Καί σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομαι ἐν κλισίῃσιν. 810

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμῶνιῳ Αἴας,
 Ἄν δ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης.

Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν ἐκάτερθεν ὀμίλῃ θωρήχθησαν,
 Ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 Δεινὸν δερκομένω· θάμβῳ δ' ἔχε πᾶντας Ἀχαιῆς· 815

Ἄλλ' ὅτε δὴ χεῖδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τρεῖς μὲν ἐπήϊξαν, τρεῖς δὲ χεῖδὸν ὠρμήθησαν·

Ἐνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πᾶνλοσε ἴσην
 Νύξ', ἐδὲ χρο' ἴκανεν· ἔρυστο γὰρ εἶδοθι θώρηξ.
 Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεῳ μεγάλωι, 820

Αἶέν ἐπ' αὐχένι κῦρε φασινῶ δερτὸς ἀκωκῆ.

Καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περιδδείσαντες Ἀχαιοὶ
 Παισαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' ἀνελέσθαι.

Αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἦρωσ,
 Σὺν κολεῶ τε φέρων, ἢ εὐδμήτωι τελαμῶνι. 825

Αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
 Ὅν πρὶν μὲν ρίπιασκε μέγα δένῳ Ἡετίωνῳ·

Ἄλλ' ἦτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δι' Ἀχιλλεύς,
 Τὸν δ' ἄγελ' ἐν νῆεσσι σὺν ἄλλοισιν κλεάτεσσι.

Στῆ δ' ὀρθός, ἢ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν· 830

Ὅρνυθ', οἱ ἢ τέττε ἀέθλιε πειρησέσθε·

Εἴ οἱ ἢ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πόνους ἀγροῖ,

Ἐξεῖ μιν ἢ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτῆς·

Χρῶμεν· ἔ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρε
 Ποιμῆν, ἐδ' ἀροίῃρ, εἰς' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρῆξει. 835

ᾠς ἔφατ' ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπλόλεμος Πολυποίτης,
 Ἄν δὲ Λεονίῃ· κρατερὸν μὲν· ἀντιθέοιο,
 Ἄν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, ἢ εἰ· Ἐπειός·
 Ἐξείης δ' Ἰσανίο· σόλον δ' ἔλε δι· Ἐπειός,
 Ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί. 840

Δεύτερ· αὐτ' ἀφῆκε Λεονίεος, ὅζ· Ἄρη·
 Τὸ τρίτον αὐτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνι· Αἴας
 Χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς, ἢ ὑπέρβαλε σήματα πάντα.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μενεπλόλεμ· Πολυποίτης,
 Ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βεκόλ· ἀνῆρ, 845
 Ἦδε δ' ἐλισσομένη πέτεται διὰ βῆς ἀγελαίας·
 Τόσσον παυλὸς ἀγῶν· ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
 Ἄνσάντες δ' ἔταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
 Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆ· ἄεθλον.

Αὐτὰρ ὁ τοξευῆσι τίθει ἰόνερα σιδήρον, 850
 Κάδδ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεις, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα
 Ἰσὸν δ' ἔσησεν νηὸς κυανοπρώροιο
 Τηλεπὶ ψαμάδω· ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
 Λεπλῆ μηρίνθω δῆσεν ποδὸς, ἥς ἄρ' ἀνάγει
 Τοξεύειν· ὃς μὲν κε βάλη τρήρωνα πέλειαν, 855
 Πάντας ἀειράμεν· πελέκεις, κλισίηνδε φερέδω·
 Ὅς δέ κε μηρίνθοιο τύχη, ὄρνιθ· ἀμαρτῶν,
 Ἦσσαν γὰρ δὴ κείν·, ὃδ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.

ᾠς ἔφατ' ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἀνακί·,
 Ἄν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενεῆ· 860
 Κλήρης δ' ἐν κυνέη χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόνηες.
 Τεῦκερ· δὲ πρῶτ· κλήρω λάχεν· αὐτίκα δ' ἰὸν
 Ἦκεν ἐπικρατέως, ἐδ' ἠπέιλησεν ἀνακλι
 Ἄρνων πρῶτολόγων ῥέξειν κλειλῆν ἐκαλόμβην.
 Ὅρνιθ· μὲν ἀμαρτε, μέγχε· γάρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων, 865
 Αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε παρ πόδα, τῇ δέδει' ὄρνις·
 Ἄντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς οἰζός.

Ἴπ μὲν ἔπειτ' ἦϊξε πρὸς ἔρανόν, ἠ δὲ παρείθη
 Μήρινθ' ὄρωι γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
 Σπερχόμεν' δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χεῖρὸς 870
 Τόξον· ἀτὰρ δὴ οἷσόν ἔχεν πάλα, ὡς ἴδυνεν.

Αὐτίκα δ' ἠπέιλησεν ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι,
 Ἄρνωϊν πρῶτολόγων ῥέξειν κλειῖην ἐκαλόμβην·
 Ὑψι δ' ὑπὸ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν,
 Τὴν ῥ' ὄγε δινεύεσαν ὑπὸ πτέρυγ' ἔβαλε μέσσην· 875

Ἀντικρὺ δὲ διήλθε βέλ'· τὸ μὲν ἄψ' ἐπὶ γαίῃ
 Πρόδθεν Μηριόναο πάγη ποδός· αὐτὰρ ἠ ὄρνις
 Ἴσῳ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο,
 Αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πικρὰ λιάδθεν.
 Ὡκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πάλιο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτῆ 880
 Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θεῖντό τε, θάμβησάν τε.

Ἄν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεις δέκα πάντας ἄειρε,
 Τεῦκρ' δ' ἠμιπέλεκκα φέρον κοίλας ἐπὶ νῆας.

Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔϊχ',
 Καδδὲ λέβητ' ἄπυρον βοὸς ἄξιον ἀνδερμόεντα 885
 Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ῥ' ἤμονες ἄνδρες ἀνέσαν·
 Ἄν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείαν Ἀγαμέμνων,
 Ἄν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἴδομενῆ'.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖ' Ἀχιλλεύς·

Ἄτρεΐδη, ἴδμεν γὰρ, ὅσον προβέβηκας ἀπάντων, 890
 Ἦδ' ὅσσον δυνάμει τε καὶ ἡμασιν ἔπλευ ἄριστ'·

Ἄλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
 Ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνη ἦρωϊ πόρωμεν,
 Εἰ σὺ γε σῶ θυμῷ ἐθέλοις· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.

Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 895
 Δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὄγ' ἦρωϊ
 Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδω περικαλλῆς ἄθλον.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ω.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΖΕΥΣ, κηδόμενος Ἐκτόρου, θέσιν πρὸς Ἀχιλλεῖ πέμπει, ὅπως ἀποδῶ τῷ ἥρωϊ τὸ σῶμα. Ἴσιν δὲ πρὸς Πριάμον, ἵπως λύτρα κομίσας Ἀχιλλεῖ, τὸν νεκρὸν τῷ παιδὶ ἀπολάβει. Ὁ δὲ, προπεμφθεὶς ὑπὸ Ἐρμῆ, κοιμῶσάν τῃς Ἑλληνικῆς φύλακας, παραγίνεσθαι πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα, καὶ ἐκείνουσιν αὐτὸν ἀπολαμβάνει τὸν υἱὸν καὶ ἀνακομίσας εἰς τὴν πόλιν, δάπτει, καὶ ἐπ' αὐτῷ δεῖπνον ἄγει.

ΕΚΤΟΡΟΣ ΛΥΤΡΑ.

Ω, Πριάμῳ νέκυν υἱα λαβὼν, γέγρα δῶκεν Ἀχιλλεῖ.

ΛΥΤΤΟ δ' ἄγαν, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
 Ἐσκιδναίῳ ἱέναι· τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
 Ἵππων τε γλυκερῶν ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Κλαῖε, φίλος ἐτάρος μεμνημένῳ, ἐδέ μιν ὑπὶ
 Ἴφρα πανθαυμάτως, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα

Πατρόκλη ποθέων ἀδρόλητά τε ἢ μὲν ἤϊ.
 Ἦδ' ὀπός' ἐκλολύπευσε σὺν αὐτῶ, ἢ πάθειν ἄλγεα,
 Ἄνδρῶν τε πλολέμης, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
 Τῶν μιμνησκόμενῳ, θαλερὸν κατα δάκρυον εἶβεν,
 Ἄλλοι' ἐπὶ πλευράς κατακείμενῳ, ἄλλοι δ' αὐτε 10
 Ὑπὶ ῥ, ἄλλοι δὲ πρηγῆς· τότε δ' ὀρθὸς ἀναςᾶς
 Δινεύεσκ' ἀλύων, παρὰ δῖν' ἀλός· ἐδέ μιν ἠὼς
 Φαυνομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἄλα τ' ἠϊόνας τε.
 Ἄλλ' ὄγ', ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 Ἐκλογὰδ' ἔλκεσθαι δησάσκειο δίφρω ὄπιθεν· 15
 Τρεῖς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο θανόντῳ,
 Αὐτίς ἐνὶ κλισίῃ παυέσκελο· τόνδε δ' ἔασκεν
 Ἐν κόνι ἐκλανύσας προπρηγέα· τοῖο δ' Ἀπόλλων
 Πᾶσαν ἀεικείην ἀπεχε χροῖ, φῶτ' ἐλεαίρων
 Καὶ τεθνεότα περ· περὶ δ' Ἀιγίδι πᾶντα καλύπτει 20
 Χρυσείῃ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἐλκυσάζων.
 Ὡς ὁ μὲν Ἐκλογα δῖον ἀείκιζεν μενεαίνων·
 Τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
 Κλέψαμ δ' ὠτρύνεσκον εὐσκοπον Ἀργειφόνην.
 Ἐνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, ἐδέ ποδ' Ἦρη, 25
 Οὐδὲ Ποσειδάων', ἐδὲ Γλαυκῶπιδι κέρη·
 Ἄλλ' ἔχον, ὡς σφιν πρῶτον ἀπήχθελο Ἴλιῳ ἰρή,
 Καὶ Πριάμῳ ἢ λαός, Ἀλεξάνδρῳ ἔνεκ' ἄτης·
 Ὡς νείκεσσε θεὰς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκουλο,
 Τὴν δ' ἦνθησ', ἢ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν. 30
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένει ἠὼς,
 Καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετήνεια Φοῖβῳ Ἀπόλλων·
 Σχέτλιοι ἐσέ, θεοὶ, δηλήμονες· εἰ νύ ποδ' ὑμῖν
 Ἐκλωρ μηρὶ ἔκρε βοῶν αἰγῶν τε τελείων·
 Τὸν νῦν ἐκ ἔτλητε, νέκυν περ ἐόντα, σαῶσαμ, 35
 Ἦ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν, ἢ μητέρει, ἢ τέκεϊ ῥ,
 Καὶ πατέρει Πριάμῳ, λαοῖσί τε· τοί κέ μιν ὄκα·
 Ἐν πυρὶ κήραμεν, ἢ ἐπὶ κλέρεα κλερίσειαν.

- Ἄλλ' ὀλοῶν Ἀχιλλῆϊ, θεοὶ, βέλεσθ' ἐπαρήγαν,
 ὦ ἔτ' ἄρ' φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, ἔτε νόημα 40
 Γναμπλὸν ἐνὶ σήθεσσι· λέων δ' ὡς, ἄγρια οἶδεν,
 Ὅς' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βίη κ' ἀγήνορι θυμῷ
 Εἴξας, εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·
 Ὄς' Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, ἔδέ οἱ αἰδῶς
 Γίνεται, ἢ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἢδ' ὀνίνησι. 45
 Μέλλει γὰρ πῶς τις κ' φίλτερον ἄλλον ὀλέσσει,
 Ἡὲ κασίγνητον ὁμογάστριον, ἢ κ' υἷον·
 Ἄλλ' ἦτοι κλαύσας κ' ὀδυρόμενθ' μεδέηκε·
 Τληπὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν δέσαν ἀνθρώποισιν.
 Αὐτὰρ ὄγ' Ἐκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα, 50
 Ἴππων ἐξάπιων, περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο
 Ἐλκει· ἔ μὴν οἱ τό γε κάλλιον, ἔδέ τ' ἄμεινον,
 Μῆ, ἀγαθῷ περ' ἐόντι, νεμεσσηθῶμέν οἱ ἡμεῖς·
 Κωφὴν γὰρ δὴ γῶαν ἀεικίζει μενεαίνων.
 Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενθ' Ἥρη· 55
 Εἴη κεν κ' τῆτο τεὸν ἔπθ', Ἀργυρότοξε,
 Εἰ δὴ ὀμῆν Ἀχιλλῆϊ κ' Ἐκτορι δῆσέτε τιμῆν.
 Ἐκτορ μὲν θνηλός τε, γυναῖκά τε δήσατο μαζόν·
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐσι θεᾶς γόνθ', ἦν ἐγὼ αὐτῇ
 Θρέψα τε, κ' ἀτίτηλα, κ' ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν 60
 Πηλεΐ, ὅς περὶ κῆρι φίλθ' γένει' ἀθανάτοισι·
 Πάντες δ' ἀνιτιάαθε, θεοὶ, γάμψ· ἐν δὲ σὺ τοῖσι
 Δάμνυ', ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιστε.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενθ' προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδαμνε θεοῖσιν. 65
 Οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μὴ ἔσσεται· ἀλλὰ κ' Ἐκτορ
 Φίλτατ' ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἱ ἐν Ἰλίῳ εἰσὶν·
 Ὄς γὰρ ἐμοίγ'· ἐπεὶ ἔτι φίλων ἡμάρινε δώρων.
 Οὐ γὰρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαίτῳ ἔϊσης,
 Λοιβῆς τε, κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς. 70
 Ἄλλ' ἦτοι κλέψαμ μὲν ἑάσσομεν, (ἔδέ πῃ ἐσὶ

Λάτρη Ἀχιλλῆος) θρασὺν Ἐκτορα· ἧ γάρ οἱ αἰεὶ
 Μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμέρας·
 Ἄλλ' εἴτις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσπον ἐμεῖο,
 Ὅφρα τί οἱ εἶπω πυκινὸν ἔπος, ὅς κεν Ἀχιλλεὺς 75
 Δῶρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ, ἀπό θ' Ἐκτορα λύσῃ.
 Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέσσα.
 Μεσσηγὺς δὲ Σάμῃ τε, καὶ Ἴμβρῃ παμπαλοέσσῃς,
 Ἐνθορε μείλανι πόνῳ, ἐπεσονάχησε δὲ λίμνῃ.
 Ἡ δὲ, μολυβδοάμνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρυσεν, 80
 Ἡτε κατ' ἀγραύλοιο βοῶς κέρας ἐμβεβαυῖα,
 Ἐρχεται ὠμῆσῃσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρονσα.
 Εὖρε δ' ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῶ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλα
 Εἶαθ' ὀμηγερέες ἄλια θεαί· ἧ δ' ἐνὶ μέσσης
 Κλαῖε μόρον ἔπαυδος ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλε 85
 Φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόδι πάτρης.
 Ἀγχι δ' ἰσαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 Ὅρσο, Θέτις, καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἐπεῖτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 Τίπτε με κῆν ἄνωγε μέγας θεός; ἀδέομαι δὲ 90
 Μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἀκρια θυμῶ.
 Εἶμι μὲν· ἐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται, ὅ, τί κεν εἴποι.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα, κάλυμμ' ἔλε δῖα θεάων
 Κυάνεον, τῆ δ' ἔτι μελάνιερον ἔπλειο ἔδθ'.
 Βῆ δ' ἰέναι, πρόθεν δὲ ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις 95
 Ἠγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζειο κύμα θαλάσσης.
 Ἀκτὴν δ' εἰσαναβᾶσα, ἐς ἐρανὸν αἰχθήτην·
 Εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἄπαντες
 Εἶαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες·
 Ἡ δ' ἄρα πὰρ Διὶ πατρὶ καθέζειο, εἶξε δ' Ἀθήνη. 100
 Ἦρη δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκε,
 Καὶ ῥ' εὐφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὠρεξε πιῖσα.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἦλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,

Πένθ' ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα ἢ αὐτός· 105
 Ἄλλὰ ἢ ὡς ἐρέω, τῆ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα·
 Ἐννήμαρ δὴ νεῖκ' ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
 Ἐκλορ' ἀμφὶ νέκυϊ, ἢ Ἀχιλλῆϊ πῖολιπόρθῳ·
 Κλέψαμ δ' ὠτρύνεσκον εὐσκοπον Ἀργειφόνην·
 Αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδ' Ἀχιλλῆϊ προτιάπλω, 110
 Αἰδῶ ἢ φιλότῆλα τεῆν μετόπιθε φυλάσσων.
 Αἶψα μάλ' ἐς σραλὸν ἔλθε, ἢ υἱεὶ σῶ ἐπίτειλον·
 Σκύζεσθαι οἱ εἶπε θεὸς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαυνομένησιν
 Ἐκλορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, ἐδ' ἀπέλυσεν· 115
 Αἶκεν πῶς ἐμέ τε δείση, ἀπό θ' Ἐκλορα λύσῃ.
 Αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴριν ἐφήσω,
 Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόν' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
 Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα· 120
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἰξάσσα.
 Ἴξεν δ' ἐς κλισίην ἔ υἱέ', ἐν δ' ἄρα τὸν γε
 Εὖρ' ἀδινὰ σενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 Ἐσσυμένως ἐπένοῦλο, ἢ ἐντύνοῦλο ἄριστον·
 Τοῖσι δ' ὄϊς λάσι' μέγας ἐν κλισίῃ ἰέρευλο. 125
 Ἥ δὲ μάλ' ἄλχ' αὐτοῖο καθέζετο πτόνια μήτηρ,
 Χαιρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἐπ' τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἀνόμαζε·
 Τέκνον ἐμὸν, τέο μέχρῃς ὀδυρόμεν' ἢ ἀχεύων,
 Σὴν ἔδειαι κραδίην, μεμνημέν' ἐδέ τι σίτῃ
 Οὐτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃτι 130
 Μίσγεσθ'· ἔ γάρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλά τοι ἦδη
 Ἄγχι παρέστηκεν θάνατ' ἢ μοῖρα κραταιή·
 Ἄλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι·
 Σκύζεσθαι σοι φησὶ θεὸς, ἐε δ' ἔξοχα πάντων
 Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν 135
 Ἐκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, ἐδ' ἀπέλυσας.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Τῆδ' εἶη, ὅς ἀποινα φέροι, ἢ νεκρὸν ἄγοιλο,
 Εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπι' αὐτὸς ἀνώγει. 140

Ὡς οἶγ' ἐν νηῶν ἀγύρῃ μῆτηρ τε ἢ υἱὸς
 Πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόενι' ἀγόρευον.
 Ἴριον δ' ὄτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἰρῆν·

Βάσκ' ἴδι, Ἴρι ταχῆα, λιπῆσ' ἔδ' Ὀυλύμποιο,
 Ἄλγαιλον Πριάμῳ μεγαλήτορι, Ἴλιον εἴσω, 145
 Λύσαοθαί φίλον υἱὸν, ἰόνι' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·

Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνη,
 Οἶον, μηδέ τις ἄλλ' ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
 Κήρυξ τίς οἱ ἔποιλο γεραίτερος, ὅς κ' ἰδύνοι

Ἡμιόνες ἢ ἄμαξαν εὐτροχον, ἠδὲ ἢ αὐτίς 150
 Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖ' Ἀχιλλεύς.
 Μηδέ τί οἱ θάναί' μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβ'.

Τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν Ἀργειφύλην,
 Ὅς σφ' ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσση. 155
 Αὐτὰρ ἔπην ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆ',

Οὔτ' αὐτὸς κινέει, ἀπὸ τ' ἄλλος πάντας ἐρύξει·
 Οὔτε γὰρ ἔσ' ἄφρων, ἔτ' ἄσκοπος, ἔτ' ἀλιήμων·
 Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπ' ἀλγελέεσσα·
 Ἰξεν δ' ἔς Πριάμοιο· κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε. 160
 Παιῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καλήμενοι ἐνδοθεν αὐλῆς,

Δάκρυσιν εἶματ' ἔφυρον· ὁ δ' ἐν μέσσοισι γεραῖος
 Ἐντυπὰς ἐν χλαῖνῃ κεκαλυμμέν'. ἀμφὶ δὲ πολλὴ
 Κόπρη' ἦν κεφαλῇ τε ἢ αὐχένι τοῖο γέρονι',

Τὴν ῥα κυλινδόμεν' ἀλαμῆσαλο χερσὶν ἔησι. 165
 Θυγατέρες δ' ἀνὰ δῶματ', ἰδὲ νυοὶ, ὠδύροντο,
 Τῶν μιμνησκόμεναί, οἱ δὴ πολέες τε ἢ ἔδλοϊ

Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέαλο ψυχὰς ὀλέσαντες.
 Στῆ δὲ παρὰ Πριάμον Διὸς ἄγγελ', ἠδὲ προσηύδα,
 Τυτθὸν φθρεγξαμένη, τὸν δὲ τρόμ' ἔλλαβε γυῖα· 170

Θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μηδέ τι τάρβει
 Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὄσομένη τόδ' ἰκάνω,
 Ἄλλ' ἀγαθὰ φρονέεσθα. Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 Ὃς σευ, ἄνευθεν ἑὼν, μέγα κήδετα, ἠδ' ἐλεαίρει·
 Λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπι' Ἐκτορα δῖον, 175
 Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη,
 Οἶον, μηδέ τις ἄλλ' ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
 Κήρυξ τίς τοι ἔποιλο γεραίτερος, ὅς κ' ἰδύνοι
 Ἥμιόνος κ' ἅμαξαν εὐτροχον, ἠδὲ κ' αὐτίς
 Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστρ, τὸν ἔκλιανε δῖ' Ἀχιλλεύς. 180
 Μηδέ τί τοι θάνατ' μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος·
 Τοῖ' γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔψεται Ἀργειφόνῃς,
 Ὃς σ' ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσση.
 Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆ',
 Οὐτ' αὐτὸς κίενεει, ἀπὸ τ' ἄλλης πάντας ἐρύξει. 185
 Οὔτε γὰρ ἔς' ἄφρων, ἔτ' ἄσκοπος, ἔτ' ἀλιτήμων·
 Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἶπεσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις.
 Αὐτὰρ ὄγ' υἱᾶς ἅμαξαν εὐτροχον ἡμιονεῖην
 Ὀπλίσαμ ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαμ ἐπ' αὐτῆς. 190
 Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον καλεθῆσειο κηῶενια,
 Κέδρινον, ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει,
 Ἐς δ' ἄλοχον Ἐκάβην ἐκαλέσσατο, φώνησέν τε·

Δαμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε,
 Λύσασθα φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 195
 Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη.
 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε, τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;
 Αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μέν' κ' ἠδ' ἀνώγει,
 Κεῖσ' ἰέναι, ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.

Ὡς φάτο· κώκυσεν δὲ γυνή, κ' ἀμείβετο μύθῳ. 200
 ὦ μοι, πῆ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧς τὸ πάρος περ
 Ἐκλε' ἐπ' ἀνδρώπης ξείνες, ἠδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
 Πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶ',

Ἄνδρὸς ἐς ὀφθαλμὸς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐδδλῆς
 Υἱέας ἐξενάριξε; σιδήρειον νύ τοι ἦτορ· 205

Εἰ γάρ σ' ἀρήσει καὶ ἐσόφεται ὀφθαλμοῖσιν
 Ὀμηγεῖς καὶ ἄπισθ' ἀνὴρ ὄδε, ἔ σ' ἐλεήσει,
 Οὐδέ τί σ' ἀδέσεται· νῦν δὲ κλάωμεν ἀνευθεῖν

Ἥμενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὡς ποδὶ Μοῖρα κραλαῖη
 Γαινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτῇ, 210

Ἀργίποδας κύνας ἄσαι, ἐὼν ἀπάνευθε τοκῆων,
 Ἄνδρὶ παρὰ κρατερῶν, τῷ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι·

Ἐδδέμενα προσφῦσα· τότ' ἀντίλα ἔργα γένοιτο
 Παλῶς ἐμῷ· ἐπεὶ ἔ ἐ κακιζόμενόν γε κατέκλα,

Ἄλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωιάδων βαθυκόλπων 215
 Ἐσαότ', ἔτε φόβῳ μεμνημένον, ἔτ' ἀλεωρῆς.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρον Πρίαμθ' θεοσιδής·
 Μῆ μ' ἐθέλον' ἰένοι καλερύκανε, μηδέ μοι αὐτῇ

Ὅρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πῆλευ· ἠδὲ με πείσεις.
 Εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλθ' ἐπιχθονίων ἐκέλευεν, 220

Ἢ οἱ μάντιές εἰσι, δυσσκόοι, ἢ ἰερεῖες,
 Ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·

Νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκιστα θεῶν, καὶ ἐσέδρακον ἀντην,
 Εἶμι, καὶ ἔχ' ἄλιον ἔπθ' ἔσσειται· εἰ δέ μοι ἄσα

Τεδνάμεινα παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιλῶνων, 225
 Βέλομαι· αὐτίκα γὰρ με κατακλείνειεν Ἀχιλλεύς,

Ἄγκας ἐλόν' ἐμὸν υἱόν, ἐπὴν γόῳ ἐξ ἔρον εἶην.
 Ἢ, καὶ φωριαμῶν ἐπιδήματα κάλ' ἀνέωγεν·

Ἐνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πῆπλος,
 Δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαῖνας, τόσσες δὲ τάπητας, 230

Τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσες δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
 Χρυσῷ δὲ σήσας ἔφερεν δέκα πᾶντα τάλαντα·

Ἐκ δὲ δύο ἄψωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
 Ἐκ δὲ δέπας περικαλλῆς, ὅ οἱ Θρηῆκες πόρον ἄνδρες

Ἐξ-εσὴν ἐλθόντι μέγα κλέρας· ἠδὲ νυ τῷ περ 235
 Φάσαι' ἐνὶ μεγάροισι ὁ γέρον· περὶ δ' ἠθέλε θυμῷ

Λύσαδοι φίλον υἱόν· ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἄπαντας
 Αἰδέσσης ἀπέεργεν, ἔπεσσ' ἀχρῶϊσιν ἐνίσσων·
 Ἐρρέειε, λωβητῆρες, ἐλεγχέες· ἔ νυ κὴ ὑμῖν
 Οἴκοι ἔνεσι γόῳ, ὅτι μ' ἤλθει κηδήσονται; 240
 Ἥ ἔνεδ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,
 Πᾶδ' ὀλέσασθαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε κὴ ὕμμες·
 Ῥηίτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
 Κεῖνε τεθνεῖαί τ' ἐναγρέμεν· αὐτὰρ ἔγωγε,
 Πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κερῶϊζομένην τε 245
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαῖην δόμον αἰδῶ εἶσω.
 Ἥ, κὴ σκηπανίῳ διέπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω,
 Σπερχομένοιο γέρονί τ'· ὁ δ' υἷαςιν οἷσιν ὁμόκλα
 Νεικείων, Ἐλενόν τε, Πάριον τ', Ἀγάθωνά τε δῖον,
 Πάμμονά τ', Ἀντίφονόν τε, βοῆν ἀγαθόν τε Πολίτην, 250
 Δηϊφροδόν τε, κὴ Ἰππόθοον, κὴ Δῖον ἀγαυόν.
 Ἐννέα τοῖς ὁ γεραῖος ὁμοκλήσας ἐκέλευε·
 ·Σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κἀληφόνες· ἀπ' ἅμα πάντες
 Ἐκλορῶ ἀφέλει' ἀντὶ θεῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάδαται.
 ὦ μοι ἐγὼ πανάπολιμ', ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστες 255
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' ἔτινα φημὶ λελεῖσθαι·
 Μήσορά τ' ἀντίθεον, κὴ Τρώϊλον ἰππιοχάρμη,
 Ἐκλορά δ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, εἰδὲ ἐφύκει
 Ἀνδρὸς γε θνητῶ πάϊς ἔμμεναί, ἀλλὰ θεοῖο·
 Τὸς μὲν ἀπώλεσ' Ἀρης, τὰ δ' ἐλέσχεα πάντα λείπειται,
 Ψεῦσαί τ', ὀρχησαί τε, χοροῖλυπῆσιν ἄριστοι, 261
 Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.
 Οὐκ' ἂν δὴ μοι ἅμαξαν ἐφοπλίσασιε τάχιστα,
 Ταῦτά τε πάντ' ἐπιθέϊτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα παῖρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν 265
 Ἐκ μὲν ἅμαξαν ἄεισαν εὐτροχὸν ἡμιονεῖην,
 Καλὴν, πρωτοπαγῆ· πείριπτα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
 Κάδδ' ἀπὸ πασσαλόφιν ζυγὸν ἤρσον ἡμιόνειον,
 Πύξινον, ὀμφαλόεν τ', εὖ οἴκησσαν ἀρηγρός.

Ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῶ ἐννεάπηχου. 270

Καὶ τὸ μὲν εὖ καλέσθησαν εὐξέσσω ἐπὶ ῥυμῶ,

Πέζῃ ἐπι πρῶτῃ, ἐπὶ δὲ κρῖκον ἔσορι βάλλον.

Τρῖς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν· αὐτὰρ ἔπειτα

Ἐξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχίνα δ' ἔγναμψαν.

Ἐκ θαλάμῃ δὲ φέροντες εὐξέσσω ἐπ' ἀπήνης, 275

Νήσον Ἐκλορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἀποινα.

Ζεῦξαν δ' ἡμίονος κρῆλερῶνυχας, ἐνλεσιεργῆς,

Τῆς ῥά ποιε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

Ἴππος δὲ Πριάμῳ ὑπαγον ζυγόν, ἧς ὁ γεραῖος

Αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν εὐξέσσω ἐπὶ φάτῃ. 280

Τῷ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι

Κήρυξ ἢ Πριάμῳ, πυκινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχοντες.

Ἀγχίμολον δὲ σφ' ἦλθ' Ἐκάβῃ τελεῖῃσι θυμῶ,

Οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερεῖφι,

Χρυσέῳ ἐν δέπαι, ὄφρα λείψαντε κιοίτην. 285

Στῆ δ' ἵππων προπάροισιν, ἐπ' ἃ τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Τῆ, σπεῖσον Διὶ πατρὶ, ἢ εὐχεο οἴκαδ' ἰκέσθαι

Ἄψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν· ἐπεὶ ἄρ σέ γε θυμὸς

Ἵοτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμῆο μὲν ἕκ ἐθελύσης.

Ἄλλ' εὐχεο σύγ' ἔπειτα κελαμφεῖ Κρονίῳ 290

Ἰδαίῳ, ὅσε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὀρέσθαι·

Αἶται δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅσε οἱ αὐτῶ

Φίλτατ' οἰωνῶν, ἢ εὖ κράτ' ἐσὶ μέγιστον,

Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,

Τῶ πῶσις ἐπὶ νῆας ἴης Δαναῶν ταχυπόλων. 295

Εἰ δέ τοι ἐδώσει ἐὼν ἄγγελον εὐρύσοπα Ζεὺς,

Οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην

Νῆας ἐπ' Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμεν' προσέφη Πριάμ' ἰσοειδής·

ἽΩ γύναι, ἐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω. 300

Ἐδλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀναχέμεν, αἶκ' ἐλεήσῃ.

ἽΗ ῥά, ἢ ἀμφίπολον ταμίην ὄτρυν' ὁ γεραῖος

Χερσίν ὕδωρ ἐπιχεῦσα ἀκήρατον· ἢ δὲ παρέστη,
 Χέρυϊον ἀμφίπολϑ, πρὸχόν δ' ἄμα, χερσίν ἔχουσα.
 Νιψάμενϑ δὲ, κύπελλον ἐδέξατο ἥς ἀλόχοιο· 305
 Εὐχέϊ' ἐπέλα σὰς μέσῳ ἔρκει, λίθει δὲ οἶνον,
 Οὐρανὸν εἰσανιδῶν· ἢ φωνήσας ἐπϑ ἠΐδα·

Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιζε, μέγιστε,
 Δός μ' ἐς Ἀχιλλῆϑ φίλον ἐλθεῖν, ἢδ' ἐλεεινόν.
 Πέμψον δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅς σε σοι αὐτῷ 310
 Φίλιαλϑ οἰωνῶν, ἢ εὖ κράτϑ ἐσὶ μέγιστον,
 Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
 Τῷ πῖσιυϑ ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπόλων.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενϑ· τῷ δ' ἔκλυε μηλιέτα Ζεὺς·
 Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἤκε, τελειότατον πτελεηνῶν, 315
 Μόρφον, Διηγήτηρ', ὃν ἢ Περκινὸν καλέουσι.
 Ὅσση δ' ὑφορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
 Ἄνερϑ ἀφνειοῖο εὐκλήϊς ἀραρυῖα·

Τόσσ' ἄρα τῷ ἐκάτερθεν ἔσαν πτερά· εἶσατο δὲ σφιν
 Δεξιὸς ἀίξας ὑπὲρ ἄσεϑ· οἱ δὲ ἰδούλες 320
 Γήθησαν, ἢ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

Σπερχόμενϑ δ' ὁ γέρον ξεσεῖ ἐπεβήσειο δίφρῳ·
 Ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο ἢ αἰθέσης ἐριδύπε.
 Πρόθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
 Τὰς Ἰθαῖϑ ἔλαυνε δαίφρων· αὐτὰρ ὀπίθεν 325

Ἴπποι, τὸς ὁ γέρον ἐφέπαν μάστιγι κέλευε
 Καρπαλίμῳς κατὰ ἄστ· φίλοι δ' ἄμα πάντες ἔποιλο,
 Πόλλ' ὀλοφρυόμενοι, ὡσεὶ θάνατόνδε κίοντα.

Οἱ δ' ἐπεὶ ἐν πόλιϑ καίεσαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀφοῖροι προῖτ' Ἴλιον ἀπονέοντο, 330
 Παῖδες ἢ γαμβροί· τὰ δ' εἰ λάθον εὐρύσπα Ζῆν',
 Ἐς πεδίον προσφάνελε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα,
 Λίψα δ' ἄρ' Ἐρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἠΐδα·

Ἐρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
 Ἄνδρϊ ἐταυρίσσαι, καί τ' ἔκλυες, ᾧ κ' ἐδέλχουδα, 335

Βάσκ' ἴθι, ἢ Πριάμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὣς ἄγαγ', ὡς μήτ' ἄρ' τις ἴδῃ, μητ' ἄρ' τε νοήσῃ
 Τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλείωνάδ' ἰκέσθαι.

ὣς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίδθησε διάκλος ἄρ' Ἀργειφόντης·
 Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πῆδιλα, 340.

Ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρῆν,

Ἥδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·

Εἴλειο δὲ ράβδον, τῆ τ' ἀνδρῶν ὄμμαλα δέλγει,

ὣν ἐδέλει, τῆς δ' αὖτε ἢ ὑπνώοντις ἐγείρει·

Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πῆτιλο κρατὺς Ἀργειφόντης. 345

Αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε ἢ Ἑλλήσποντον ἴκανε·

Βῆ δ' ἰέναι, κέρω ἀΐσητῆρι ἑοικῶς,

Πρῶτον ὑπηνήτη, τῆπερ χαριεσάτη ἦθη.

Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν μῆγα σῆμα πάρεξ Ἴλοιο ἔλασσαν,

Στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε ἢ ἵππους, ὄφρα πίοιεν 350

Ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ ἢ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν·

Τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κήρυξ

Ἑρμείαν, πρὸτι δὲ Πριάμον φάτο, φώνησέν τε·

Φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέεσσι νόσ' ἔργα τέτυκται·

Ἄνδρ' ὀρόω, τάχα δ' ἅμμε διαρραΐσεσθαι οἴω. 355

Ἄλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων· ἢ μιν ἔπειλα

Γένων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν, αἶκ' ἐλεήσῃ.

ὣς φάτο· σὺν δὲ γέροντι νόσ' ἄρ' ἔχτο, θεῶν δ' ἀνῶς·

Ὁρθαὶ δὲ τρίχες ἔσαν ἐνὶ γναμπλοῖσι μέλεσσι·

Στῆ δὲ ταφῶν· αὐτὸς δ' Ἐριῶντι ἔλγυθεν ἐλδῶν, 360

Χεῖρα γέροντι ἔλῶν, ἐξείρειο ἢ προσέειπε·

Πῆ, πάτερ, ὦδ' ἵππους τε ἢ ἡμιόνους ἰδύνας

Νύκλα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδῶσι βροτοὶ ἄλλοι ;

Οὐδὲ σύ γ' ἐδδειςσας μένεα πνεύοντις Ἀχαιῆς,

Οἵ τοι δυσμενέες ἢ ἀνάρσιοι ἐλγὺς ἔασιν ; 365

Τῶν εἴτις σε ἴδοίλο, δοῆν διὰ νύκλα μέλαγαν,

Τοσσάδ' ὄνειάτ' ἀγόνια, τίς ἂν δὴ τοι νόσ' εἴη ;

Οὐτ' αὐτὸς νέσ' ἐσσί, γέρον δέ τοι ἔτ' ὀπηδεῖ.

Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος ᾗ χαλεπήνη·
 Ἄλλ' ἐγὼ ἐδὲν σε ρέξω κακὸν, ἀλλὰ κεν ἄλλον 370
 Σεῦ ἀπαλεξήσομαι· φίλῳ δέ σε πατρὶ ἔϊσκω.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμ' Ἰδοιμένης·
 Οὕτω πῆ τάδε γ' ἐστὶ, φίλον τέκνον, ὡς ἀγορεύεις·
 Ἄλλ' ἔτι τις ἢ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέχευε χεῖρα,
 Ὃς μοι τοιόνδ' ἦκεν ὀδοιπόρον ἀντιβολῆσαι, 375
 Αἴσιον, οἷόν τ' ἐστὶ δὴ σὺ δέμας ἢ εἶδόν τ' ἀγχιτὸς,
 Πέπνυσαί τε νόον, μακάρων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκλος Ἄργεϊφόντης·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας·
 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, ἢ ἀτρεκέως καλάλεξον, 380
 Ἥέ πη ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ ἢ ἐδδλὰ
 Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπῆς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη;

Ἥ ἤδη πάντες καλαλείπει· Ἴλιον ἰρῆν
 Δειδιότες, τοῖόν τ' ἀνὴρ ὄρις ὄλωλε
 Σὸς παῖς· ἔ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδούετ' Ἀχαιῶν. 385

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμ' Ἰδοιμένης·
 Τίς δὲ σὺ ἐσσι, φέρισε, τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων,
 Ὃς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμυε παυδὸς ἔνισπες;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκλος Ἄργεϊφόντης·
 Πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιῆ, ἢ εἴρῃσιν Ἐκλόρα δῖον. 390

Τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κυδιανείῃσιν
 Ὀφθαλμοῖσιν ὄπαπα, ἢ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
 Ἄργεϊός κλεινέσκε, λαΐζων ὀξείῃ χαλκῷ·
 Ἥμεῖς δ' ἐσαότες θαυμάζομεν· ἔ γάρ Ἀχιλλεὺς
 Εἶα μάρασθαι, κεχολωμένον Ἄτρεϊῶνι. 395

Τὸ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηὺς εὐεργής·
 Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι· πατρὸς δέ μοι ἐστὶ Πολύκλιος·
 Ἀφνειὸς μὲν ὄν' ἐστὶ, γέρον ἔδδ δὴ, ὡς σὺ περ ᾔδεις·
 Ἐξ δὲ οἱ υἱεὶς ἔασιν, ἐγὼ δέ τοι ἔβδομός εἰμι·
 Τῶν μεταπαλλόμενον, κλήρω λάχον ἐνδᾷδ' ἐπέσθαι. 400
 Νῦν δ' ἤλθον πεδῖονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ

Θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.

Ἀχαλώωσι γὰρ οἴγε καθήμενοι, ἔδδ' ἔδδ' δύνανται

Ἴχαιν ἐσσυμένους πολέμῳ βασιλῆες Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπειλά γέρον Πρίαμος θεοειδής· 405

Ἐἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆϊ

Εἷς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀλήθειαν κατάλεξον,

Ἥ ἔτι πᾶρ νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἠέ μιν ἤδη

Ἦσι κυσὶν μελεῖσι ταμῶν προῖθηκεν Ἀχιλλεύς;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκλος Ἀργειφόντης· 410

Ἦ γέρον, ἔγω γόνδε κύνας φάγον, ἔδ' οἰωνοί.

Ἄλλ' ἔτι κεῖν κεῖται Ἀχιλλῆϊ παρὰ νηῖ

Αὐτῶς ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἦώς

Κειμένῳ, ἔδέ τί οἱ χροῦς σήπεται, ἔδέ μιν εὐλαΐ

Ἔδυσ', αἶ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτης κατέδουσιν. 415

Ἦ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐῷ ἐτάροιο φίλοιο

Ἐλκει ἀκηδέσως, ἦώς ὅτε δῖα φανείη·

Οὐδέ μιν αἰχύνει· θεοῖο κεν αὐτὸς ἐπελθὼν,

Οἶον ἐερσήεις κεῖται, περὶ δ' αἶμα νένιπται,

Οὐδέ ποδι μιαρῶς· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν, 420

Ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν·

Ὡς τοι κήδονλαι μάκαρες θεοὶ υἱῷ ἔῃ,

Καὶ νέκυός περ ἐόντι· ἐπεὶ σφι φίλῳ περὶ κῆρι.

Ὡς φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἀμείβετο μύθη·

Ἦ τέκῳ, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδόναι 425

Ἀθανάτοισ'· ἐπεὶ ἔπολ' ἐμὸς πάϊς, εἶπολ' ἔην γε,

Λήθει' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσι·

Τῷ οἱ ἀπεινήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο πρὸς αἴσῃ·

Ἄλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον·

Αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με, σὺν γε θεοῖσιν, 430

Ὅφρα κεν εἰς κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκωμαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκλος Ἀργειφόντης·

Παρᾶ ἐμεῖο, γεραμὲ, νεωτέρη, ἔδέ με πείσεις·

Ὅς με κέλη σέο δῶρα παρᾶ Ἀχιλλῆα δέχεσθαι.

Τὸν μὲν ἐγὼ δεῖδοικα, καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι 435
 Συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 Σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,
 Ἐνδυκέως ἐν νηϊ Δοῆ, ἢ πεζὸς ὀμαρτέων·
 Οὐκ ἂν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμεν⊕ μαχέσασθαι.
 Ἦ, καὶ ἐπαίξας Ἐριένι⊕ ἄρμα καὶ ἵππους, 440
 Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἠνία λάξαιλο χερσίν·
 Ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμίονοις μὲν⊕ ἠΰ.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πύργου τε νεῶν καὶ τάφρον ἴκοντο,
 Οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέουλο·
 Τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκλυο⊕ Ἀργειφόντης 445
 Πᾶσιν· ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
 Ἔς δ' ἄγαγε Πριάμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω Ἀφίκοιλο
 Ὑψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι,
 Δῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν 450
 Λαχνηνὴν ὄροφον, λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
 Ἀμφὶ δὲ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι
 Σταυροῖσιν πυκνιοῖσι· Δύρην δ' ἔχε μὲν⊕ ἐπιβλήης
 Εἰλάτιν⊕, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοί,
 Τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων, 455
 Τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἱ⊕.
 Δή ρα τόδ' Ἐρμείας ἐριένι⊕ ᾤξε γέροντι,
 Ἔς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλείωνι,
 Ἐξ ἵππων δ' ἀπέβανεν ἐπὶ χθονί, φώνησέν τε·
 ὦ γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτο⊕ εἰλήλυθα 460
 Ἐρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὅπασσεν·
 Ἄλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι, εἰδ' Ἀχιλῆ⊕
 Ὀφθαλμὸς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη,
 Ἀθάναλον θεὸν ᾧδε βροτῶν ἀγαπαζέμεν ἄντην.
 Τύνη δ' εἰσελθὼν λάβε γέναλα Πηλείων⊕, 465
 Καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρ⊕ ἠΰκόμοιο
 Λίσσσο, καὶ τέκε⊕· ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ἐρίης.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλύμπου
 Ἑρμείας· Πριάμῳ δ' ἐξ ἵππων ἄλλο χαμᾶζε,
 Ἰδοῶν δὲ καὶ αὐθι λίπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκων 470
 Ἴππῃς ἡμιόνους τε· γέρον δ' ἰδὺς κίεν οἴκῳ,
 Τῆ ῥ' Ἀχιλεὺς ἴζεσκε, Διὶ φίλῳ· ἐν δέ μιν αὐτὸν
 Εὖρ' ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθείαλο· τῶ δὲ δὴ οἴω.
 Ἥρωσ Αὐτομέδων τε, καὶ Ἀλκιμῳ, ὅζῳ Ἀρηῳ,
 Ποίπνυον παρῶνι· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς 475
 Ἐδῶν καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειλο τράπεζα.
 Τῆσ δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πριάμος μέλας, ἄλχι δ' ἄρα σᾶς,
 Χερσὶν Ἀχιλλῆῳ λάβε γένατα, καὶ κύσει χεῖρας
 Δεινάς, ἀνδροφόνους, αἳ οἱ πολέας κλάνον υἱίας.
 Ὡς δ' ὅταν ἀνδρ' ἀτῆ πυκινὴ λάβῃ, ὅσ' ἐνὶ πάτρῃ 480
 Φῶτα καλακλείνας, ἄλλων ἐξίκελο δῆμον,
 Ἀνδρὸς ἐς ἀφνειῷ, δάμβῳ δ' ἔχει εἰσορόουνας·
 Ὡς Ἀχιλεὺς δάμβησεν, ἰδὼν Πριάμον θεοειδέα·
 Θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἰδοῖο.
 Τὸν καὶ λισσόμενῳ Πριάμῳ πρὸς μῦθον ἔειπε 485
 Μνησάμ πατρὸς σείω, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Τηλίκῃ, ὥσπερ ἐγὼν, ὀλοῶν ἐπὶ γῆραῳ ἐδῶ.
 Καὶ μὲν πε κείνον περιναμέτομ ἀμφὶς ἐόντες
 Τάροσ', ἐδέ τις ἐστίν, ἀρῆν καὶ λοιγὸν ἀμύναμ·
 Ἄλλ' ἦτοι κείνοσ γε, σέθεν ζώονίῳ ἀκέων, 490
 Χάριε τ' ἐν θυμῶ, ἐπὶ τ' ἔλπετομ ἡμαῖα πᾶντα
 Ὀψεδομ φίλον υἱὸν, ἀπὸ Τροίῃθεν ἰόντα·
 Αὐτὰρ ἐγὼ πανάπολιμῳ, ἐπεὶ τέκον υἱίας ἀρίστῃ
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' ἔτινα φημι λελείφθαμ.
 Πεντήκοιλά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἱέσ Ἀχαιῶν 495
 Ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἱῆσ ἐκ νηδύῳ ἦσαν,
 Τῆσ δ' ἄλλῃσ μοι ἔτι κίλον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκεσ.
 Τῶν μὲν πολλῶν θεροσ Ἀρησ ὑπὸ γένατ' ἔλυσεν·
 Ὡσ δὲ μοι οἴῳ ἦν, εἴρυλο δὲ ἄστυ καὶ αὐτᾶσ,
 Τὸν σὺ πρῶνῃ κίσεινας, ἀμυνόμενον περὶ πάτρῃσ, 500

Ἐκλόρα· τῆ νῦν εἶνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
 Λυσόμεν' παρὰ σῆο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 Ἄλλ' ἀδέϊο θεὸς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
 Μνησάμεν' σὲ πατέρος· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
 Ἐτλην δ', οἷ ἔπω τις ἐπιχθόνι' βροτὸς ἄλλ', 505
 Ἄνδρὸς παυδοφόνοιο ποτὶ σόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατέρος ὑφ' ἴμερον ὤρσε γόοιο·
 Ἀψάμεν' δ' ἄρα χειρὸς, ἀπώσαίη ἦκα γέροντα.
 Τῷ δὲ μνησαμένω, ὁ μὲν Ἐκλόρ' ἀνδροφόνοιο,
 Κλαῖ' ἀδινὰ, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆ' ἐλυθεῖς· 510
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτε
 Πάτροκλον· τῶν δὲ σοναχὴ κατὰ δώμα' ὀρώρει.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπειο δι' Ἀχιλλεὺς,
 Καὶ οἱ ἀπὸ πρᾶπίδων ἦλθ' ἴμερος, ἠδ' ἀπὸ γυίων,
 Αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ἄρλο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη, 515
 Οἰκλείρων πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον·
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἄ δεῖλ', ἧ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνοχον σὸν κατὰ θυμόν.
 Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἷ',
 Ἄνδρὸς ἐς ὀφθαλμὸς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐδολὸς 520
 Υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειον νύ τοι ἦτορ.

Ἄλλ' ἄγε δὴ καὶ ἄρ' ἔξευ ἐπὶ θρόνου· ἄλγεα δ' ἔμπτῃς
 Ἐν θυμῷ κατακείσθαι ἑάσσομεν, ἀχνύμενοί περ·
 Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
 Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι, 525
 Ζῶειν ἀχνυμένους· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.

Δοιοὶ γάρ τε πίδαοι κατακείαται ἐν Διὸς ἔδει
 Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν ἕτερ' δὲ, ἑάων·
 Ὡ μὲν καμμίξας δάη Ζεὺς τερπικέραυν',
 Ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὄγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐδολῷ· 530

Ὡ δέ κε τῶν λυγρῶν δάη, λωβητὸν ἔδηκε·
 Καὶ ἐ κακῇ βέβρωσις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλαύνει·
 Φοῖβ' δ' ἔτε θεοῖσι τιτιμέν', ἔτε βροτοῖσιν.

Ὡς μὲν καὶ Πηληϊῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 Ἐκ γενεῆϊς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνδρώπυς ἐκέκασο 535
 Ὀλβω τε, πλέτω τε, ἀνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,
 Καὶ οἱ θνητῶ ἐόντι θεῶν ποίησαν ἄκοιτιν·
 Ἄλλ' ἐπὶ καὶ τῶ θῆκε θεὸς κακὸν, ὅτι οἱ ἔτι
 Παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,
 Ἄλλ' ἓνα παῖδα τέκεν παναώριον· ἔδὲ νυ τὸν γε 540
 Γηράσκουλα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόδι πάτρης
 Ἡμαὶ ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων, ἠδὲ σὰ τέκνα.
 Καὶ σε, γέρον, τοπρὶν μὲν ἀκόμεν ὄλβιον εἶναι,
 Ὅσσον Λέσβῳ ἄνω Μάκαρῳ ἔδῳ ἐντὸς ἑέργει,
 Καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντῷ ἀπέριων· 545
 Τῶν σε, γέρον, πλέτω τε καὶ υἰάσι φασὶ κεκάσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἠγαγον ἑβρανίωτες,
 Αἰεὶ τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκλασῖαι τε·
 Ἄνχεο, μῆδ' ἀλίαςον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.
 Οὐ γάρ τι πρηξῆεις ἀκαχήμενῳ υἱῷ ἔῃῳ, 550
 Οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθηθαι.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπεῖτα γέρον, Πριάμῳ θεοειδῆς·
 Μὴ μὲ πω ἐς θρόνον ἴζε, διοτρεφεῖς, ὄφρα κεν Ἐκλιωρ
 Κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδῆς· ἀλλὰ τάχιςα
 Λῦσον, ἴν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα 555
 Πολλὰ, τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
 Σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἕασσας
 Αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄρᾱν φάος ἠελίοιο.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς 560
 Ἐκλογά τοι λῦσαι· Διόδεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε,
 Μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος·
 Καὶ δέ σε γιγνώσκω, Πριάμε, φρεσὶν, ἔδὲ με λήθεις,
 Ὅτι θεῶν τίς σ' ἤγε δοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 Οὐ γάρ κεν τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, ἔδὲ μάλ' ἠβῶν, 565
 Ἐς στρατόν· ἔδὲ γὰρ ἂν φυλάκεις λάθοι, ἔδὲ κ' ὀχῆας

Ῥεῖα μελοχλίσσειε θυράων ἡμετέρων.
 Τῶ νῦν μή μοι μάλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,
 Μή σε, γέρον, ἐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω,
 Καὶ ἰκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφειμάς. 570
 Ὡς ἔφατ'. ἔδδειςεν δ' ὁ γέρον, ἣ ἐπέθειο μῦθον.
 Πηλείδης δ' οἴκοιο, λέων ὡς, ἄλλιο θύραζε,
 Οὐκ οἶϙ· ἅμα τῶ γε δύο θεράποντες ἔποντο,
 Ἥρωσ Ἀυτομέδων τε ἣ Ἀλκιμος, ἕς ῥα μάλισα
 Τῖ Ἀχιλεὺς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα. 575
 Οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγῶφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
 Ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήλορα τοῖο γέροντος·
 Κάδδ' ἐπὶ δίφρῳ ἔσαν· εὐξέεσσι δ' ἀπ' ἀπήνης
 Ἥρσον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
 Κάδδ' ἔλιπον δύο φάρε', εὐνητόν τε χιτῶνα, 580
 Ὄφρα νέκυν πυκᾶσας δάφῃ οἰκόνδε φέρεσθαι.
 Δμῶας δ' ἐκκαλέσας λῆσαι κέλετ', ἀμφί τ' ἀλεῖψαι,
 Νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πριάμϙ ἴδοι υἷόν·
 Μὴ ὁ μὲν ἀχθυμένη κραδίῃ χόλον ἐκ ἐρύσαλλο,
 Παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείῃ φίλον ἦτορ, 585
 Καὶ ἐκαλακλίνεις, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφειμάς.
 Τὸν δ' ἐπεὶ ἔν δμῶα λῆσαν ἣ χρεῖσαν ἐλάφῳ,
 Ἀμφὶ δέ μιν φάρϙ καλὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα,
 Αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν αἰείρας,
 Σὺν δ' ἔταροι ἦειραν εὐξέεσσην ἐπ' ἀπήνην. 590
 Ὠμῶξέν τ' ἄρ' ἐπέια, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἐτάῳρον·
 Μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμανέμεν, ἄκε πύθηαι,
 Εἶν αἰδός περ ἐὼν, ὅτι Ἐκτορα δῖον ἔλυσα
 Πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ ἔ μοι αἰεκέα δῶκεν ἄποινα·
 Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ἣ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν. 595
 Ἦ ῥα, ἣ ἐς κλισίην πάλιν ἦϊε δῖϙ Ἀχιλλεύς·
 Ἐξέλο δ' ἐν κλισμῶ πολυδαδάλω, ἔνθεν ἀνέστη,
 Τόιχα τῆ ἐτέρῃ, προτὶ δὲ Πριάμον φάτο μῦθον·
 Υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλυται, γέρον, ὡς ἐκέλευες·

Κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ', ἅμα δ' ἠοῖ φανομενῆφιν 600
 Ὅψεα αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρυπα.
 Καὶ γάρ τ' ἠύκομ' Νιόβη ἐμνήσατο σίττα,
 Τῆπερ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 Ἐξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἠβώνιες·
 Τῆς μὲν Ἀπόλλων πῆφνευ ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο, 605
 Χωόμεν' Νιόβη, τὰς δ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 Οὔνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκειο καλλιπαρήῳ.
 Φῆ δοιῶ τεκέειν, ἠ δ' αὐτὴ γείνατο πολλῆς·
 Τῶ δ' ἄρα, ἠ δοιῶ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐννήμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, ἐδέ τις ἦεν 610
 Καλθάψα· λαῶς δὲ λίθος ποίησε Κρονίων·
 Τῆς δ' ἄρα τῆ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ ἕβρανίωνες.
 Ἡ δ' ἄρα σίττα μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέεσσα.
 Νῦν δέ περ ἐν πέτρῃσιν, ἐν ἕρεσιν οἰοπόλοισιν,
 Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμενα εὐνάς 615
 Νυμφάων, αἴτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,
 Ἐνθα, λίθ' περ ἐῖσα, θεῶν ἐκ, κήδεα πῆσσει.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ ἠ νῶϊ μεδώμεθα, διῆ γεγραμῆ,
 Σίττα, ἔπειά κεν αὐτε φίλον παῖδα κλαίοιδα,
 Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτ' δέ τοι ἔσα. 620
 Ἡ, ἠ ἀναίξας οἶν ἀργυρον ὠκύς Ἀχιλλεὺς
 Σφάξ· ἔταροι ὅ ἔδερόν τε ἠ ἀμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
 Μίσυλλόν τ' ἄρ' ἐπισαμένως, πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
 Ὀπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ 625
 Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιτ' ἠ ἐδηλύτ' ἐξ ἔρον ἔνλο,
 Ἴητοι Δαρδανίδης Πρίαμ' θαύμαζ' Ἀχιλλῆα,
 Ὅσσ' ἔην, οἴός τε· θεοῖσι γὰρ ἄλλα ἐφκει. 630
 Αὐτὰρ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεὺς,
 Εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν, ἠ μῦθον ἀκῆων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρώμεναι,
 Τὸν πρότερον προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 Λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφές, ὄφρα κεν ἦδη 635

Ἵπνω ὑπὸ γλυκερῶ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·
 Οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσοι ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
 Ἐξ ἧ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμῶς παῖς ὤλεσε θυμόν·
 Ἄλλ' αἶψι γενάχω ἢ κήδεα μυρία πᾶσι,
 Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενον κατὰ κόπρον. 640

Νῦν δὲ ἢ σίτε πασάμην, ἢ αἴδοπα οἶνον
 Λαυκανίης κατέηκα· πάρος γε μὲν ἔτι πεπάσμην.
 Ἦ ῥ' Ἀχιλεὺς δ' ἐτάροισιν, ἰδὲ δμῶησι κέλευσε,
 Δέμνι' ὑπ' αἰθέσῃ δέμενα, ἢ ῥήγεα καλὰ
 Πορφύρε' ἐμβαλέειν, σορέσασ' ἐφύπερθε τάπητας, 645
 Χλαίνας τ' ἐνθέμενα ἔλας καθύπερθεν ἔσαοδα.

Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου, δάμαρτα μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
 Αἴψα δ' ἄρ' ἐσόρεσαν δοιὼ λέχε' ἐγκονέουσα.
 Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
 Ἐκλὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μήτις Ἀχαιῶν 650

Ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βεληφόρον, οἳ τέ μοι αἰεὶ
 Βελάς βελεύουσι παρήμενοι, ἧ δέμις ἐσί·
 Τῶν εἴτις σε ἴδοιτο δοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 Καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιον νεκροῖο γένηται. 655

Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε, ἢ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 Ποσοῆμαρ μέμονας κλερεῖζέμεν Ἐκτορα δῖον,
 Ὄφρα τέως αὐτός τε μένω ἢ λαὸν ἐρύκω.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 Εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἐκτορι δῖω, 660
 Ὡδε κέ μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θεῆς.
 Οἶδ' αὖ γάρ, ὡς κατὰ ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
 Ἀξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.

Ἐννήμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάρου γοάοιμεν,
 Τῇ δεκάτῃ δὲ κε θάπσοιμεν, δαμνυτό τε λαός· 665

Ἐνδεκάτη δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαμεν,
 Τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίξομεν, εἶπερ ἀνάγκη.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

Ἔσαί τοι ἢ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὡς σὺ κελεύεις·
 Σχήσω γὰρ τόσον πόλεμον χρόνον, ὅσον ἄνωγας. 670

Ὡς ἄρα φωνήσας, ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντι

Ἐλλαβε δεξιτερῆν, μήπως δείσῃ ἐνὶ θυμῷ.

Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμῳ αὐτόθι κοιμήσαντο
 Κήρυξ ἢ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες·
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὔδε μυχῷ κλισίης εὐπῆλις. 675

Τῷ δ' ἄρ Βρισηῖς παρελέξατο καλλιπάρῃος.

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε ἢ ἀνέρες ἵπποκορῦσαι
 Εὐδὸν παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·

Ἄλλ' ἔχ' Ἑρμείην ἐριένιον ὕπνῳ ἔμαρπτεν,

Ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
 Νηῶν ἐκπέμψειε, λαθῶν ἱερῆς πυλαφρῆς. 680

Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον εἶπεν·

ὦ γέρον, ἔ νύ τι σοὶ γε μέλει κακόν· οἷον ἔθ' εὔδεις

Ἀνδράσιν ἐν δηίοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασσεν Ἀχιλλεύς·

Καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας. 685

Σαῖο δέ κεν ζωῆ ἢ τρεῖς τόσα δοῖεν ἄποινα

Παῖδες τοὶ μετόπιθε λελειμμένοι, εἴκ' Ἀγαμέμνων

Γνοίῃ σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδαισεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη·

Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας ζεῦξ' ἵππας ἡμιόνους τε. 690

Ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατὸν, ἐδέ τις ἔγνω.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πῆρον ἔξον εὐρρέϊος ποταμοῖο

Ξάνθου δινήειος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,

Ἑρμείας μὲν ἐπαῖ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλύμπου,

Ἡὼς δὲ κροκίπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἴαν. 695

Οἱ δ' αἶς ἄστυ ἔλαιν οἰμωγῇ τε σοναχῇ τε

Ἴππας, ἡμιόνου δὲ νέκυν φέρον· ἐδέ τις ἄλλος

Ἐγνω πρὸσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυνοακῶν·

Ἄλλ' ἄρα Κασσάνδρῃ, ἰκέλη χρυσῆ Ἀφροδίτῃ,
Πέργαμον εἰσαναβάσα, φίλον πατέρ' εἰσενόησεν 700
Ἐσαόλ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀσυβοώτην·

Τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσι·
Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειλα, γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ·

ἽΟψεοθε, Τρωῆες, ἢ Τρωάδες, Ἐκλορ' ἰόντες,
Εἶποτε ἢ ζῶοντι μάχης ἐκνοσήσαντι 705

Χαίρετ'· ἐπεὶ μέγα χάσμα πόλει τ' ἦν, πανί τε δήμῳ·

ἽΩς ἔφατ'· εἰδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνήρ,
Οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάχλειον ἴκετο πένθει·

ἸΑγχῆ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.

Πρῶται τὸν γ' ἄλοχός τε φίλη ἢ πότνια μήτηρ 710

Τιλλέοθην ἐπ' ἄμαξαν εὐτροχὸν αἰξασα,

ἸΑπλόμεναυ κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσαθ' ὀμιλῶ·

Καί νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα

ἸΕκλορα δακρυχέοντες οἰύροντο πρὸ πυλάων,

Εἰ μὴ ἄρ' ἐκ' δίφροιο γέρον λαοῖσι μετηύδα 715

Εἰξαίέ μοι, ἔρῃσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειλα

ἸΑσοοθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγοιμι δόμονδε.

ἽΩς ἔφαθ'· οἱ δὲ διέστησαν, ἢ εἶξαν ἀπήνη.

Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειλα

Τρηλοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν αἰοιδῆς, 720

Θρήνων ἐξάεχθες, οἷτε σονόεσαν αἰοιδῆν

Οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ σενάχοντο γυναῖκες.

Τῆσιν δ' ἸΑνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,

ἸΕκλορῶ ἀνδροφόνιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·

ἸΑνερ, ἀπ' αἰῶνῶν νέῳ ὄλεο, καδδέ με χήρην 725

Λείπεις ἐν μεγάροισι· πᾶσι δ' ἔτι νήπιῳ αὐτῷς,

ἸΟν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, εἰδέ μιν οἶω

ἸΠῆην ἰξεοδαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης

Πέρσεται· ἢ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπῶ, ὅσε μιν αὐτῆν

ἸΡύσκει, ἔχεις δ' ἀλόχθες κεδνάς, ἢ νήπια τέκνα· 730

Αἰ δὴ τοι τάχα νηυσὶν ὀχθήσονται γλαφυροῖσι,

- οὐ δ' αὖ, τέκ^ϛ, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
 Ἐπιείχ, εὐθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,
 Ἄεθλεύων πρὸ ἀνακλ^ϛ ἀμειλίχῃ· ἢ τις Ἀχαιῶν
 Ῥίψει, χειρὸς ἐλών, ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον, 735
 Χωόμεν^ϛ· ᾧ δῆπερ ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἐκλῶρ,
 Ἡ πατέρ', ἠὲ καὶ υἱόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιοῖν
 Ἐκλῶρ^ϛ ἐν παλάμησιν ὀδᾶξ ἔλον ἄσπελον ὕδατος.
 Οὐ γὰρ μείλιχ^ϛ ἔσκε πατήρ τεὸς ἐν δαίῳ λυγρῇ·
 Τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄϊον. 740
 Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθ^ϛ ἔθηκας,
 Ἐκλῶρ, ἐμοὶ δὲ μάλιθα λελείψεται ἄλγεα λυγρὰ.
 Οὐ γὰρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας·
 Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπ^ϛ, ἧ τέ κεν αἰεὶ
 Μερμήμην νύκτας τε καὶ ἡμέαια δακρυχέεσσα. 745
 Ὡς ἔφαλο κλαίεισ'· ἐπὶ δὲ σενάχοντο γυναῖκες.
 Τῆσιν δ' αὖθ' Ἐκάβη ἀδινῶ ἐξῆρχε γόοιο·
 Ἐκλῶρ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
 Ἡ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν, φίλ^ϛ ἦδα θεοῖσιν,
 Οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ· 750
 Ἄλλης μὲν γὰρ παῖδας ἐμῆς πόδας ὠκύς Ἀχιλλεὺς
 Πέρηναιχ', ὄντιν' ἔλεσκε, Πέρην ἀλὸς ἀτρυγέτοιο,
 Ἐς Σάμον, ἔς τ' Ἴμβρον, καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
 Σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλειο ψυχὴν ταναήκει χαλκῷ,
 Πολλὰ σε ῥυσάζεσκεν ἐῶ περὶ σῆμ' ἐτάροιο, 755
 Πατρόκλη, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν εἶδ' ὧς.
 Νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφαί^ϛ ἐν μεγάροισι
 Κεῖσαι, τῷ ἴκελ^ϛ, ὄντι ἀργυρότοξ^ϛ Ἀπόλλων
 Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμεν^ϛ κατέπεφνεν.
 Ὡς ἔφαλο κλαίεισα, γόον δ' ἀλίαςον ὄρινε. 760
 Τῆσι δ' ἐπειθ' Ἐλένη τρίιατη ἐξῆρχε γόοιο·
 Ἐκλῶρ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἡ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρ^ϛ θεοειδής,
 Ὄς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὧς πρὶν ὄφελον ὀλέσθαι.

'Ηδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκόσων

'Εξ ἧ κείθεν ἔβην, ἢ ἐμῆς ἀπελήλυθα πατρὸς

'Αλλ' ἄπω σεῦ ἄνωσα κακὸν ἔπ' ἔ, ἐδ' ἀσύφηλον·

'Αλλ' εἴτις με ἢ ἄλλ' ἔνι μεγάροισιν ἐνίπλοιο

Δαέρων, ἢ γαλδῶν, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,

'Η ἐκυρῆ, ἐκυρὸς δὲ, παλῆρ ὦς, ἢπι' αἰεὶ,

770

'Αλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμεν' κατέρυκες,

Σῆ τ' ἀγανοφροσύνη, ἢ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.

Τῷ σέ δ' ἄμα κλαίω ἢ ἐμ' ἄμμορον, ἀχνυμένη κῆρ·

Οὐ γὰρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ

'Ηπι' ἔ, ἐδὲ φίλ' ἔ· πάντες δέ με πεφρίκασιν.

775

'Ὡς ἔφατο κλαίεισ'· ἐπὶ δ' ἔσενε δῆμ' ἀπείρων.

Λαοῖσιν δὲ γέρον Πρίαμ' κατὰ μῦθον ἔειπεν·

'Αξέει νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδέ τι θυμῷ

Δείσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἢ γὰρ Ἀχιλλεὺς

Πέμπων μ' ὦδ' ἐπέτελλε μελαγνάων ἀπὸ νηῶν,

780

Μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλη ἡώς.

'Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε

Ζεύγνυσαν· αἴψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄσε' ἠγερέθοντο.

'Εννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπελον ὕλην·

'Αλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτ' ἡώς,

785

Καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἐκτορα δακρυχέοντες·

'Εν δὲ πυρῇ ὑπὸ τῇ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῶρ.

'Ημ' δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλ' ἡώς,

Τῆμ' ἄρ' ἀμφὶ πυρῆν κλυτῷ Ἐκτορ' ἐγρέτο λαός.

790

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγερέθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,

Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σθέσαν αἴθοπι οἴνω

Πᾶσαν, ὑπόσσον ἐπέχε πυρὸς μὲν· αὐτὰρ ἔπειτα

'Οσέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοί, ἔταροί τε,

Μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείθετο δάκρυ παρσιῶν.

Καὶ τὰ γε χρυσεῖην ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόιτες,

795

Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·

Αἴψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπελον θέσαν· αὐτὰρ ὑπερθε

Πυκνοῖσιν λάεσσι κατεσόρεσαν μεγάλοισι·
 ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἶαλο πάνη,
 Μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν εὐκνήμίδες Ἀχαιοί.

Χεῦαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
 εὖ συναγειράμενοι, δάμνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα,
 ὄμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέῃ βασιλῆϊ.
 ὣς οἶγ' ἀμφίεπον τάφον Ἐκτορῆ ἱπποδάμοιο.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ.

white, like a
 star, upon
 her bosom
 lay

~~218/100~~ suspicious husband

yet, recalling

many words

spoken to him

distress

INDEX

IX

ILIADEM HOMERI.

ACAMAS $\iota\alpha$. β 825. Bœotium occidit ξ 475.

Achilles β 685. a matre vindictam petit Achivorum α 352. fortissimus β 769. legatos Agamemnon. convivio excipit ν 199. respondet Ulyssi 307. Phœnici 602. et Ajaci 640. Machaonem vulneratum videns, Patroclum mittit ad sciscitandum λ 605. plorantem Patroclum interrogat π 7. Patroclum in prælium mittit eique præcepta dat 46. Myrmidonas armat 155. et animat 200. Jovi vinum libat cum precibus 233. sese ob mortem

Patrocli afflictat σ 22. Thetidi luctum suum exponit 79. Patroclum luget 316. ψ 18. metuit ne Patrocli corpus putrescat τ 24. concionem convocat 40. quam alloquitur 56. cibum se capturum negat ante prælium 198. Patroclum pertinaciter luget 315. armatur 363. Æneam sibi cedere jubet ν 178. Æneam evasisse indignatur 344. interficit Iphitionem 582. Demoleonem 395. Hippodamantem 401. Polydorum 407. & alios multos 455. in Xantho fluvio multos interficit ϕ 15.

I N D E X.

- duodecim juvenes Trojanos mactandos ad sepulchrum Patrocli capit 27. Lycaonis preces repudiat, cumque occidit 97. occisum Asteropeum alloquitur 184. fugientem Hectorem persequitur α 138, 186. ac interficit 361. Myrmidonibus luctum indicit ψ 6. Sperchio fluvio comam radit 141. ventis supplicat 195. ludos funebres Patroclo instituit 258. Nestori phialam donat 616. pugnatorum certamen constituit 652. Patroclum mœrens inquietam noctem ducit ω 5. Priamum alloquitur 517. Hectoris corpus imponit curru Priami 589. Priamo cenam parat 621.
- Achilli dona ab Agam. petuntur τ 240.
- Achillis ad Achivos concio α 59. cum Agam. rixa 121. 255. 285. & amicitiae redintegratio τ 240. geminum factum ι 410. hasta τ 140. equi lugent Patroclum ϵ 426. clypeus σ 479. ad Agam. responsio τ 145.
- Adrestus β 830. captus a Menelao ζ 37.
- Æneas β 820. Pandarum quaerit ϵ 164. & cum eo Diomedem aggreditur 240. Crethonem & Orsilochum interficit 541. cum Achille congregatur ν 160. Achilli respondet 200. ejus genus 215. & praelium cum Achille 260.
- Ætoli β 638.
- Agamemnon β 576. γ 166. Chryseidem patri remittit α 308. Briseidem ab Achille accersit 320. in concilio somnium narrat β 65. Machaonem jubet accersi ad Menelaum δ 193. milites hortatur 254. ignavos objurgat 240. Idomeneum alloquitur 256. Ajaces adit 272. & Nestorem 291. objurgat Menestheum 358. & Diomedem 364. suos cohortatus Deicoontem interficit ϵ 553. duces coena excipit η 513. ejus concio ad duces ι 17. culpam fatetur & Achilli dona daturum se pollicetur 115. legatos ad Achillem mittit 165. qui redeunt re infecta 665. & Menelaus æstuant κ 3. inter se deliberant 35. Nestorem adit 72. armatur λ 15. fortiter pugnat 91. multos interficit 218. vulneratur 252. praelio decedit 276. fugam suadet ξ 75. hinc objurgatus ab Ulysse 82. jurat se cum Briseide rem non habuisse τ 358.

I N D E X.

- Agamemnonis Oratio qua jubet milites in patriam reverti β 110. oratio de Noxadea τ 78. ad Jovem preces β 412. verba ad Menelaum vulneratum δ 155.
- Agapenor β 609.
- Agenor deliberat utrum cum Achille congregiatur ϕ 548. congregitur 579.
- Ajacum conjunctio ν 705.
- Ajax Oilei β 527. contendit cum Idomeneo ψ 475.
- Ajax Telamonius β 577. 768. γ 226. sorte designatur ad certandum cum Hectore η 181. pugnat cum Hectore 225. ejus oratio apud Achillem, 620. fugit λ 542. Hectorem provocat ν 818. & vulnerat ξ 408. Archelochum interficit 458. suos cohortatur $\circ$ 498. 558. 752. naves defendit 672. laborat π 102. Menelaum alloquitur ρ 238.. Hippothoum interficit 295. terretur 627. Menelaum hortatur ut Antilochum mittat ad Achillem nunciatum mortem Patrocli 648. luctatur cum Ulysse ψ 708. hasta certat cum Diomede 811.
- Pugna circa cadaver Alcathoi ν 500.
- Amphimachus β 620. 870.
- Amphius β 850.
- Andromache ignara mortis Hectoris accurrit ad tumultum χ 437. ejus luctus 460. ω 725.
- Antenor censet Helenam reddendam η 548.
- Antilochus Echeolum interficit δ 457. Mydonem ϵ 579. Menalippum $\circ$ 575. Achilli mortem Patrocli nunciat σ 18. equos hortatur in cursu ψ 405. Menelaum cedendo vincit 596.
- Antiphus β 678. 864.
- Apollo pestem immittit in Græcor. exercitum α 45. Trojanos animat δ 409. Diomedem reprimit ϵ 440. facto Æneæ simulachro hostes eludit 449. Martem incitat 455. Patroclum a Trojæ mœnibus repellit π 706. Hectori mortem Euphorbi nunciat ρ 75. hortatur Æneam 525. Hectorem animat 582. Æneam concitat in Achillem ν 79. Hectorem cum Achille congregi vetat 375. Hectorem Achilli surripit 443. cum Neptuno pugnare renuit ϕ 461. Aganorem Achilli eripit huncque ludit 600. Achilli fraudem detegit χ 8. deos objurgat quod Hectoris corpus crudeliter tractari patiantur ω 53.

INDEX.

Arcadii β 603.
 Archilochus β 823.
 Ascalaphus & Ialmenus filii
 Martis β 512.
 Ascanius β 862.
 Asius β 837. Jovi irascitur μ
 162.
 Aspledonestæ & Orchomenii
 β 511.
 Asteropæus cum Achille con-
 greditur & occiditur ϕ 140.
 Astyanax Hectoris filius χ 483.
 Athenienses β 546.
 Automedon & Alcimedon
 Achillis equos regunt ξ 467.
 Automedon Aretim occidit
 β 517.

B.

BELLEROPHON ζ 155.
 Briseis β 689. Achilli redditur
 τ 246. Patroclum luget 387.
 Buprasiani β 615.

C.

CÆDES variæ $\circ$ 514.
 Calchas vates α 69. ab Aga-
 memnone culpat 105.
 Castor & Pollux γ 257.
 Cebriones frater & auriga
 Hectoris τ 757.
 Chromis β 858.
 Chryses filiam repetit α 12.
 ejus preces ad Apoll. 37.
 451.
 Cretenses β 645.

D.

DARDANUS ν 215.
 Deiphobus incassum feritur a
 Merione ν 155. Hypsenorem
 interficit 416. Æneam sibi
 adsciscit ut Idomeneum ad-
 grediatur 474. Ascalaphum
 interficit 522.
 Deorum concio δ 1. preces &
 noxa ν 479. pugna ϕ 386.
 Dii singuli diis oppositi ν 67.
 Diomedes β 567. Sthenelum
 objurgat δ 411. a Pandaro
 vulneratur ν 95. Minervam
 invocat 114. Pandarum in-
 terficit 290. Venerem vul-
 nerat 335. Hectori cedit.
 595. Martem vulnerat 855.
 Ulyssem hortatur ad suc-
 currendum Nestori θ 91.
 Nestori subvenit 102. ejus
 verba ad Agam. ν 53. iturus
 ad hostium castra explo-
 randa Ulyssem socium eli-
 git α 241. Minervam pre-
 catur 284. & Ulysses inci-
 dunt in Dolonem 359. quem
 capiunt & interrogant 370.
 Dolonem interficit 446. dor-
 mientium Thracum stragem
 edit 482. cum Ulysse ad
 naves redit 532. Hectorem
 ferit α 349. suadet ut saucii
 cæteros cohortatum eant ξ
 109.
 Dione Venerem consolatur ν
 581.

I N D E X.

Dolon explorator captus α
370. interficitur 446.

Dulichii β 625.

Diomedes β 119. 235. 236.

Diomedes β 119. 235. 236. E.

ELEPHENOR β 540.

Ennomus β 858.

Epistrophus β 517. 856.

Eumelus β 713. Eumeli equæ
765.

Euphemus β 846.

Euphorbus Patroclum vulne-
rat π 809. Menelaum ce-
dere jubet ϵ 12. occiditur a
Menelao 45.

Euryalus β 565.

Eurypylos β 736. vulneratus
occurrit Patroclo λ 808. qui
vulnus curat 842.

G.

GANYMEDES ν 252.

Glaucus β 876. ejusdem &
Diomedis colloquium in
acie ζ 119. arma permutat
cum Diom. 235. ejus preces
ad Apoll. π 513. Trojanos
hortatur ut Sarpedonis cor-
pus tueantur 537. Hecto-
rem fugæ accusat ϵ 141.

Græci discessum parant a
Troja β 142. ad bellum se
parant 397. sacra faciunt α
458. β 419. ad bellum
coëunt β 444. novem parati
sunt cum Hectore congrédi
 π 161. murum ædificant

circa naves 435. vinum
emunt 472. occisum Hec-
torem vulnerant χ 569.

Græcorum agminis incessus δ
427. fuga θ 78. excubiæ,
79. murus μ 5. optimates
coëunt σ 301. naves incen-
duntur π 112.

Guneus β 749.

Hecuba β 100. 101. 102.

Hecuba β 100. 101. 102. H.

HECTOR Trojanos ad prælium
educit β 807. Græcis verba
Paridis de singulari certa-
mine exponit γ 86. in ur-
bem venit ex acie ζ 256.
Trojanos hortatur ut Mi-
nervæ supplicent 265. in
domum Paridis 313. uxo-
rem quærit 375. uxori col-
loquitur 395. Græcos pro-
vocat ad singulare certa-
men π 65. suos hortatur θ
172. ν 150. σ 486. ϵ 220.
ejus verba ad equos 184.
Teucrum vulnerat 324. ejus
oratio ad Trojanos 497.
Dolonem mittit explora-
tum castra hostium α 299.
Hectoris splendor λ 64. suos
hortatus in hostes irruit
285. Polydamantis consi-
lium stulte repudiat μ 250.
muri portam perrumpit 444.
Amphimachum interficit
186. socios desiderat ν 768.
suis coactis hostes adgredi-

I N D E X.

- tur 798. Ajaci respondet 834. saucius ex acie effertur § 428. ab Apolline susceptus o 236. praelium repetit 262. Lycophronem interficit 429. Menalippum adhortatur 552. Periphetem interficit 537. puppimprehendit 702. fugit r 367. 656. cum Patroclo congregitur 731. & eum interficit 819. cedit Ajaci e 128. Glauco respondet 168. Achillis arma induit 192. cum Ænea Achillis equo persequitur 491. Patrocli corpus iterum persequitur o 156. se cum Achille congressurum jactat v 364. Achillem aggreditur 419. de Achille subsistendo secum deliberat x 98. ejus praelium cum Achille 250. mors 361. & funus w 782.
- Hecuba Hectorem orat ne cum Achille congrediatur x 78. eundem luget 431. w 748.
- Helena egreditur ad spectaculum certaminis Paridis cum Menelao y 142. ejus pulchritudinem mirantur Trojani 154. Paridem objurgat 427. Hectori loquitur § 343. ejus luctus super Hectore w 762.
- Helenus Æneam & Hectorem monet § 76. n 47.
- Hippothous β 840.
- Hodius β 856.
- I.
- Idæus Paridis sententiam Græcis refert. n 385.
- Idomeneus β 645. γ 230. illi occurrit Meriones v 244. interficit Othryoneum 362. Asium 385. Alcathoum 455.
- Iris Trojanos armari jubet β 787. Helenæ nunciat certamen Paridis & Menelai γ 121. Achillem jubet succurrere corpori Patrocli o 167. Iris ventos accersit ad inspirandum rogo Patrocli ψ 198.
- Ithacenses β 632.
- Juno Minervam mittit ad discessum Græcor. prohibendum β 156. & Minerva ad praelium se parant s 719. s 350. a Jove pugnandi veniam petunt s 757. ut Jovem decipiat seipsam comit § 165. a Venere cingulum poscit ad Jovem decipiendum 188. Somnum adit ut Jovem sopiat 235. & promissis persuadet 270. Jovem adiit 292. negat suo impulsu Neptunum adesse Græcis o 34. reliquos deos adit 80. Apollini & Iri Jovis mandata refert 145. cæteros deos alloquitur super Ænea

I N D E X.

congressuro cum Achille ν 113. Vulcanum mittit in Xanthum ϕ 328. Dianam vincit 480.

Junonis cum Jove jurgium α 540. δ 25. verba ad Neptunum θ 198.

Jupiter seranium mittit Agamemnoni β 7. Thetidi promittit se ulturum Achivos α 518. diis interdicit neutri auxiliari exercituum θ 5.

 aurea catena 19. in Iam descendit 41. Irim mittit ad Junonem & Minervam a proelio cohibendas 598. Eridem mittit ad naves Græcorum λ 3. Irim mittit ad Hectorem ut eum jubeat ad tempus a proelio abstinere 185. Sarpedonem in murum Græcor. concitat μ 292. & Neptunus diversis favent ν 547. fraude Junonis dormit in perniciem Trojanorum ξ 552. expectatus Junonem objurgat σ 5. Junonem jubet ut sibi Irim accersat & Apollinem 49. Irim ad Neptunum mittit ut a pugna desistat 157. mittit Apollinem ad suscitandum Hectorem 220. Hectorem incitat 595. moriturum Sarpedonem miseratur ω 435. Apollinem jubet ut Sarpedoni paren-

tandum curet 667. Hectorem miseratur ϵ 198. χ 168. Achillis equos miseratur 445. Junonem alloquitur de excitato Achille σ 357. Minervam mittit ad Achillem refocillandum τ 540. jubet omnes deos opitulari utris quisque velit ν 20. Thetin mittit ad Achillem ut corpus Hectoris Priamo tradat ω 104. Irim ad Priamum ut Achillem adeat 144. Mercurium ducem mittit Priamo 555.

L.

LACEDÆMONII β 581.

Locri β 527.

Lycaon Priamides ab Achille vinctus ϕ 35. Achilli frustra supplicat 97.

M.

MACHAON β 732. Menelaum curat δ 210.

Magnetes β 756.

Mars vulneratur a Diomede ϵ 855. saucius apud Jovem expostulat 872. a quo objurgatur 887. audita morte filii irascitur σ 114.

Meges β 627.

de Meleagro narratio ν 525.

Menelaus β 586. certamen cum Paride suscipit γ 97. a Pandaro perfide vulneratur

δ 104. Pylæmenem interficit
 ε 576. Adrestum capit ζ 57.
 certamen suscipere vult
 cum Hectore η 94. sed pro-
 hibetur ab Agam. 109. &
 Ajax Ulyssi opem ferunt λ
 468. Helenum vulnerat υ
 598. Pisandrum interficit
 605. Antilochum hortatur
 φ 567. Euphorbo indignatur
 ρ 18. eumque interficit 43.
 Hectori cedit 107. duces
 cohortatur. 246. animatur
 a Minerva 554. Antilochum
 mittit ad Achillem nuncia-
 tum mortem Patrocli 684.
 in ludo irascitur Antilochio
 ψ 569.

Menestheus β 552. misso Tho-
 ota ab Ajacibus petit auxi-
 lium μ 542.

Mercurius Priamum convenit
 ω 362. & ducit ad Achillem
 440. dormientem Priamum
 monet 685.

Meriones β 651. Deiphobum
 vulnerat υ 535. Harpalionem
 interficit 648.

Mesthles β 864.

Miles ignavus & strenuus υ 279.

Minerva Pandarum jubet fœ-
 dus violare δ 751. Diomedi
 dat robur ε 1. Martem edu-
 cit ex acie 29. Venerem
 deridet 420. ad prælium se
 parat 719. a Jove pugnandi
 veniam petit 757. Diome-

dem alloquitur 799. & jubet
 cum Marte congredi 825.
 deliberat cum Apolline de
 prælio in præsentia reprim-
 mendo η 24. ejus verba ad
 Jovem θ 29. Martem co-
 hibet ο 124. Martem pro-
 sternit φ 402. & Venerem
 425. sumpta Deiphobi forma
 Hectori persuadet ut cum
 Achille congrediatur γ 226.
 Mortui sepeliuntur η 419.
 Musarum invocatio α 1. β 484.
 Mycenenses ε 569.
 Myrmidones β 684. in pugnam
 vadunt ω 257.

N.

NASTES β 857.

Navium enumeratio vel Bœo-
 tia β 494.

Neptuni & Jovis verba de
 muro Græcorum η 446. cum
 Idomeneo colloquium υ 218.

Neptunus ad ferendam Græcis
 opem proficiscitur υ 10.

Ajaces animat 47. Achivos
 excitat 95. saucios consola-
 tur & Achivos animat ζ 159.

565. Jovi irascitur ο 184.

de Ænea conservando con-
 sultat υ 295. Æneam Achilli
 subducit 321. Achillem con-
 solatur φ 288. Apollinem
 ad pugnam provocat 435.

Nestor β 601. Achillis & Aga-
 memn. contentionem com-

- ponere conatur α 247. laudatur ab Agamemnone β 370. hortatur milites ξ 66. Græcos objurgat qui cum Hectore congregi non audeant 123. in periculo versatur δ 80. fugit cum Diomede 157. ejus consilium de excubiis & cœna 54. & de pacando Achille 96. surgens noctu Ulyssem adit α 132. Diomedem excitat 160. suadet exploratores in hostium castra mittendos 204. antiqua sua facinora commemorat λ 667. prodit audito clamore ad spectaculum ξ 1. illi occurrunt saucii 27. Jovem precatur ρ 372. Græcos orat ut hosti resistant 658. de cursu filio præcepta dat ψ 306. Nestoris oratio ad milites β 337. verba ad Agam. δ 315. oratio de sepeliendis mortuis & construendo muro η 325. Niobæ fabula ω 602. Nireus Græcorum formosissimus β 671. O. Orci galea ϵ 845. P. Pandarus β 827. Menelaum perfide vulnerat δ 104. a Diomede interficitur ϵ 290. Paris in prima acie se ostentat γ 16. trepide refugit 32. ab Hectore objurgatus 38. cum Menelao se congressurum suscipit 58. armatur 327. certat cum Menelao 345. a Venere ex prælio surripitur 380. ab Helena objurgatur 428. ex prælio elapsus cum Helena conjungitur 437. negat reddere Helenam η 355. Diomedem vulnerat λ 368. & Machaonem 507. & Eurypylum 582. Euchenorem interficit ν 668. Patroclus ad Achillem revertitur ρ 405. Achillem orat ut se saltem in prælium mittat ω 20. armatur 130. Myrmidonas cohortatur 269. cum suis multos Trojanorum interficit 284. 398. 693. Ajaces hortatur 556. Cebrionem interficit 737. circa Patrocli corpus fit acre prælium ϵ 274. 415. 543. Achilli in somnis apparet ψ 62. rogos illi construitur 161. Patrocli sepulchrum 256. cursus equitum in funere Patrocli 362. victoribus præmia dantur 536. Peiros β 844. Peneleus Ilionem perimit ξ 486.

Amurrius β 678.
Philoctetes β 718.
Phocenses β 517.
Phoenix Achillem ad pacem hortatur cum Agam. γ 432.
Phorcys β 862.
Poculum Achillis π 225.
Podalirius β 732.
Podarces β 704.
Polydamas consilium dat de fossa Græcor. transeunda μ 60. prodigium interpretatur & consilium dat 212. Hectorem objurgat γ 735. Prothenorem interficit ξ 448. urbem petendam suadet σ 255. cui Hector contradicit 285.
Polycetes β 740. & **Leonteus** μ 129.
Polyxeinus β 623.
Portentum draconis qui passeres devoravit β 309.
Priamus Helenam interrogat de Græcis γ 161. a præcone vocatur ad fœdus ferendum 250. in urbem redit 305. Trojanos alloquitur π 268. militibus portam aperire jubet φ 527. Achillem conspicatus Hectorem orat ne cum illo congregiatur κ 38. Hectorem luget 412. uxori mandata Jovis de repetendo Hectore refert ω 194. dona sumit quæ ferat Achilli 229. filios objurgat

247. Hecubæ consilium 287. Jovem orat 308. Achillem convenit 477. dormire cupit 635. in urbem vehit corpus Hectoris 707.
Prodigium λ 53. μ 260.
Protesilaus β 698.
Prothous β 756.
Pylæmenes β 851. occisus ε 576.

Pylæus β 842.

Pylis β 591.

Pyræchmes β 848.

R.

RHESUS κ 435. a Diomede trucidatur 495.

Rhodii β 654.

S.

SARPEDON β 876. a Tlepolemo vulneratus Hectoris opem implorat ε 684. Glaucum ad prælium hortatur μ 310. muri pinnam abrumpit 392. cum Patroclo congregitur π 426. & ab eo interficitur 480. circa Sarpedonis corpus acriter pugnatur 565.

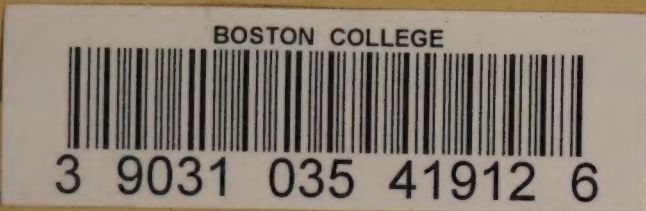
Schedius β 517.

Somnus ab Junone exoratus Jovem soporat ξ 242. Neptunum incitat 353.

Sthenelus β 464. Agamemnoni asperius respondet δ 404.

Copper Chest - fell vol.
Golden Crowns - Tiaras of gold
rings of gold - Model of a temple
- Golden pots & caldrons -
incense skettles see below in gold.
Other various cups in gold.

Memoranda

**BOSTON COLLEGE LIBRARY
UNIVERSITY HEIGHTS
CHESTNUT HILL, MASS.**

Books may be kept for two weeks and may be renewed for the same period, unless reserved.

Five cents a day is charged for each book kept over time.

If you cannot find what you want, ask the librarian who will be glad to help you.

The borrower is responsible for books drawn on card and for all fines accruing on the same.

INSPECTOR'S PASS TICKET.

New York, *Nov 15*, 1887

